

Fedai Eylem Yapan Arkadaşların Mektupları

FEDAİLEŞME



HPG-BİM YAYINLARI

Fedaileşme

(Fedai Eylem Yapan Arkadaşların Mektupları)

BASKI

Roj Matbaa

BASIM TARİHİ

Mart 2014

İÇİNDEKİLER

Önsöz.....	5	Ferhat (Tacettin Şahin).....	151
Şehitlerimiz.....	6	Rozerin (Şükriye Kaymaz).....	161
Zilan (Zeynep Kınacı).....	11	Akif (Şahin Hüseyin).....	163
Ateşten Bir Koşucu.....	21	Dilan (Şükran Bozkurt).....	173
Tanrıçam.....	34	Rojbin (Fatma Özen).....	177
Sema (Serhıldan).....	35	Ruken- (Hükmiye Seyhan).....	185
Ronahi-Berivan(Bedriye-Nilgün)....	45	Murat (Berzan Öztürk).....	191
Özgürlüğe Olan Tutku.....	46	Yavuz Güzel.....	193
Rewşen(Leyla Kaplan).....	53	Esen Aslan.....	203
Bermal (Güler Otaç).....	57	Nesrin Tekke.....	209
Berwar (Hamdiye Kaplan).....	61	Dilar- Ciwana Arkadaş.....	221
Taylan- Jehat Arkadaş.....	67	Mazlum (Sezai Karakuş).....	223
Ali Aydın.....	71	Viyan (Leyla Wali Hüseyin).....	237
Rotında- Kurdê (Aynur-Selamet)...	75	Harun (Mehmet Alkan).....	259
Bager (Bülent Bayram).....	81	Elefterya Arkadaş.....	271
Emrullah (Seyit Bayram).....	91	Dengtav (Devrim Solduk).....	273
Mehmet Aydın.....	93	Erdal (Güven Akkuş).....	279
Halit Oral.....	97	Serdar Arı.....	293
Mehmet Gül	105	Rojhat (Muharem Omoyimilan)....	309
Mirza Sevimli.....	113	Eriş (Cengiz Özek).....	315
Felat (Serdar Fatimi).....	115	Andok (Ramazan Yılmaz).....	329
Xebat (Azad Resul).....	123	Derviş (Vedat Acar).....	337
Berbang (Zekeriya Muhammed)....	125	Evrin Demir.....	343
Şehristan (Nezahat Baracı).....	127	Müslüm Doğan.....	345
Zinê (Zinê Gulistan).....	135	Ronahi (Nazlı Görer).....	349
Baran (Baki Tatlı).....	143	Mustafa Malçok.....	354

SUNUM

Değerli yoldaşlar

Önder APO her zaman Kürdistan'daki savaşın dünyanın hiçbir yerine benzemediğini söylemiştir. Çünkü Kürdistan'daki savaş daha büyük bedeller istemiştir. Bu bedellerin göze alınması da fedai ruh ile gerçekleşmektedir.

Evet, Kürt Özgürlük Hareketi doğduğu günden beri kendi içindeki fedai ruhu esas alarak günümüze kadar amansız bir savaş yürütmüştür. Her zorlu döneme bir fedai ruh ile karşılık veren devrimimiz geçmiş mücadele tarihinde yaratılan fedai ruh ile savaşını en amansız bir şekilde sürdürmektedir.

En zorlu süreçlere adını yazdırarak kendini feda eden arkadaşlar bizim için büyük kutsal değerlerdir. Mücadelemizin her anında bu arkadaşları esas alarak önümüzdeki mücadele süreçlerini karşılamak her Apocu militanın esas görevi olmaktadır.

Elinizde bulunan Fedaileşme kitabı özgürlük mücadelemizde fedaileşerek kahramanlık yazan bazı arkadaşlara ait mektup ve yazılardan oluşmaktadır. Bazı mektup ve yazılar dağ sahasında şehit düşen arkadaşlara aitken bazıları da çeşitli dönemlerde toplum içinde mücadele eden Kürt gençlerine aittir. Daha öncesinde yayınlanmış olan Fedaileşme kitabını yeniden güncelleyerek; son yıllarda şehit düşmüş olan bazı arkadaşların da mektuplarını ekleyerek yayınlamayı uygun gördük. Bu kitabın Kürdistan Özgürlük Devriminde yürüyen her arkadaşın mücadelesinde büyük katkılar sunacağına inanıyor, tüm yoldaşlara mücadelelerinde başarılar diliyoruz.

Devrimci Selam ve Saygılar
HPG- Basın İrtibat Merkezi
Mart 2014

ÖNSÖZ

İnsanlığın doğuş beşiği olan bu coğrafyada Apocu Hareket, insanlığın, yeniden yaratma ve öze dönüş hareketidir. Tarihini bir yok oluşun eşiğinde başlatır. İnsanla insani olmayanın çelişkisinden, insanı insan yapan değerleri ortaya çıkarma mücadelesinde ifadesini bulur. Mücadelenin büyüklüğü ve yaratıcılığı buradadır.

Önderlikse bir tarz olarak Apocu Hareket, yaratmak istediğini kendisinde yaratarak mücadelede amaç ve eylemi birleştirmiştir. Amaç geleceğe bırakılan bir şey değil, günün eyleminde yaşamsallaşması gereken ilkedir. Bu duruş en somut ifadesini fedai gerçekliğinde bulmuştur.

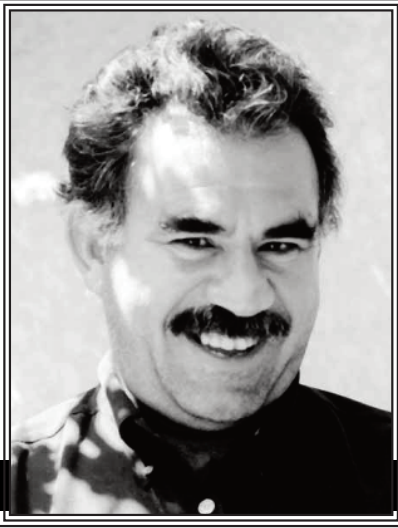
Fedailik, insanın en öz duruşudur. Herhangi bir insan değil, zaaf ve zayıflıklarından arınma bilincine ulaşan ve aşma iradesini ortaya koyabilen insanın duruşudur. Gerçek insan en anlamlı ifadesini burada bulur. Bu yüzden fedai duruş dayatılan yok oluş karşısında insanlığın var olma bilinci ve refleksidir. Fedailik, bilinci insan, eylemi yaşam olan duruştur. Kutsallığını buradan alır. Apocu Hareket'te fedailik, yaşamın sadeliğinde insanın kutsallığına ulaşan duruş olmuştur. Onlar insanlığın kutsallığıdır.

Fedailik ilkenin yaşamsallaştırılmasıdır. Herhangi bir yaşam tercihi değil, ilkenin pratikleşmesini esas alan tavırda ifadesini bulan bir yaşamdır. Niçin ve nasıl bir yaşam sorusunun gerçek cevabıdır. Ölüm sadece yaşama dair olduğu kadar vardır. İlkede yaşam, yaşamda anlam yaratan eylemdir. Apocu fedailik bilincin aydınlığı ve iradenin keskinliği ile eylem olup tarih yaratan bir gerçekliktir. Onlar büyük yaşam eylemcileridir.

Biliyoruz, Onlara dair yazdığımız, yazacağımız her şey Onlar'dan daha azını anlatacaktır. Onlar yaşamları ve eylemleriyle sözün gerçek anlamı oldular. O yüzden en iyi Onlar anlatır Onlar'ı. ...

Onlar birer mektup bıraktılar kendilerinden sonraya; adresi vicdanlı ve onurlu tüm insan yürekleri. "Onlar bedenlerini ateş yaptılar, fırtınalar ortasında mum yaktilar"

DR.Bahoz Erdal



**ŞEHİTLERİMİZ
ONUR VE İNSANLIK
SÖZÜMÜZDÜR,
BAŞARI VE ZAFER
YÜRÜYÜŞÜMÜZDÜR**

ÖNDER APO

Bizim şehitlerimiz halk adına öyle basit ve güncel şeyler elde etmek için toprağa düşmediler. PKK'nin şehitlerinin bir özelliği vardır. Onlar insanlık tarihi kadar eski olan doğruların, temel insanlık hakikatının doğruluğunu savunmanın şehitleridir. Şehitlerimizin böylesi özellikleri vardır. Haksızlığa ve insanlık düşmanı güçlere karşı mutlaka gösterilmesi gereken büyük insanlık onurunu kurtarmak ve yiğit kalınmak isteniyorsa, bu mücadele bunun için verilmesi gereken karşılık oluyor. Bu şehitlerimizin de bir gerçekliğidir ve biz onların sözcüleriyiz. Şehitlerin sözcülüğünü doğru yapmak durumundayız. Başka ölçüleri kabul etmiyoruz. Başka ölçüleri dayatanları dinlemediğim gibi, başkalarına da dinletmem. Şehitlerin takipçisi olmak zorundayız, öyle değil mi? Siz de ben de söz verdik. Söz vermenin gereklerini doğru ortaya koymak zorundayım. Hatta onlar bazı eksiklikleriyle şahadete gittiler. O eksiklikleri de biz gideriyoruz. Bu ölçüler dışında başka ölçüler, başka türlü takipçilik ve sözcülük kabul edilemez. İnsanız, insan gerçekten yüce bir varlıktır ve hep varlıkların en şerefli olarak anılır.

Eğer bu konuda bir aldatmaca yoksa, ben ister burada olayım, ister olmayayım, davanın sağlam adamlarıysanız, bunun gereklerine göre davranmak zorundasınız. Parti yolunda büyük cesaret kazanmalısınız. Kaldı ki bizde bunun olanakları çoktur. Bu değerler şehitlerimizin yaşamını adadıkları halkın doğrultusudur ve her biri bizim için büyük bir cesaret

kaynağıdır; bütün partili değerlerin uğrunda savaştığı bir doğrultudur. Bu, kişiye sınırsız güç verir. İşte burada güçlenerek, kendi doğrultunuzu partiyi ve halkı güçlendirme temelinde kullanma zorunluluğunuz vardır. Bundan daha farklı bir tercihiniz olamaz. Partileşmede dikkate alınması gereken en yüce tercih budur. Bütün çabanızı bu tercih temelinde sergileyeceksiniz.

Şehitler neyi temsil ediyorlar? Onlar doğru yaşamı temsil ediyorlar. Biz de bu yaşamı aynen yürütüyoruz. Bu doğru mudur? Evet, doğrudur. Eğer ulaşabilseydiniz, o zaman hangi yaşam ve ilişkinin doğru olduğunu bilirdiniz. Ölü yaşam bizim yaşamımız değildir. Biz, ya zafer, ya ölüm dedik. Bundan başka hiçbir şeyi kabul etmiyoruz, PKK’de bu konuları gömdük.

Şimdi herkes kadının kahramanlığından bahsediyor. Bu kadınlar neden bu kadar devrime katıldı? Dünya buna dikkat ediyor. Avrupa’daki kadın toplantılarımız bile en gelişmiş Avrupa kadınlarını, feministlerini kendine çekiyor. Bu ileri bir düzeyin yakalandığını gösteriyor. Dünyanın en geri veya adı olmayan kadınından nasıl böyle bir durum ortaya çıktı? Özellikle kadın şehitlerini anlamak için bunun çözümlenmesi gerekir. Tabii bunun için de kahramanın eylemlerini, savaş taktiklerini, tarzını duygu alanında da anlamak önemli. Özellikle bu konuda şehit Ronahi iddialıydı. Ve diğer tüm şehitler de öyleydi. Onlar, Önderlik şehitleri oluyor. Bu büyük düzeyi anlamak gerekiyor. Bunlar olmadan ulusal kurtuluş savaşı ve gerilla olamazdı. Bu, kahramanın yürüttüğü savaşla direkt bağlantılıdır.

Şehitlerimizi, kişiliklerimizde kesinlikle yaşatacağız. Biz insanlarımızı yeniden yaratma savaşımındayız. Herhalde en gerekli olan da budur. Buna herkes candan katılmalı. Kölelerle değil, özgürlük savaşçılarıyla yaşamı yaratmaya çalışıyoruz. Benim elimden gelen budur. Biraz da sizler yapabilmelisiniz. Ben de bir mücadeleciyim, benden tanrısallık beklemeyin.

Her şeyden önce bilinmesi gerekir ki, Zilan eylemliliği düşmanın sınır tanımayan, kendini hiçbir kurala bağlı hissetmeyen politikalarına karşı bir cevaptır. Dünyada en çok inkar edilmiş, hakkında çoktan “ölmüşler, bitmişler” biçiminde bir yargıya ulaşılmış, çok az ilgi gösterilen, ilgi gösterildiğinde de pek yaşayacak bir halk olarak değerlendirilmek istenilmeyen, her ne kadar onun adına çok büyük bir direniş ortaya çıkarmış olsak da bu direnişin fazla başarılı olacağına inanmayan bir uluslararası kamuoyu, hatta Kürdistan halkının da bir nevi kendisine dayatılan bu

ölümü kader olarak algılaması söz konusudur. Düşmanın '95 yılı için çok kapsamlı gerçekleştirdiği topyekün savaşımı ve ne pahasına olursa olsun bu yılın bir bitiş yılı olarak değerlendirilmesi, özgürlük adına ne varsa onun da bu yıllla birlikte tarihe gömülmesi biçiminde oldukça tehlikeli bir biçimde büyük bir güçle hareketimizin, yaşamımızın, şerefimizin, onurumuzun üzerine gelmesi söz konusudur. Bu, aynı zamanda varsa bir namus, onur, yaşam umudu onun da bitirilmesidir. Geriye kalanların şerefsiz, onursuz bir yaşamdan başka bir şeyi beklemeyeceği açıkça ortada olduğu günlerde, şovenizmin alabildiğine körüklenmesi, Türkiye halkının adeta çılgınca bu şoven serilere kendini kaptırması, “milli birlik” adı altında bir halkın asgari insani taleplerinin bile göz önüne getirilmemesi giderek büyüyen bir öfkeye dönüşüyor.

Kendisinin biraz özgürce yaşamak için başından beri dikkat ettiği hususlar, duyarlılığı, kişiliği, özgürlüğün ne anlama geldiğini az çok kavraması, bununla birlikte düşmanın bütün niyetini bütün yönleriyle değerlendirmesi, yine düşmanın arkasındaki emperyalist dünyanın hiçbir hudut tanımayan desteği O'nun açısından son derece anlaşılır bir husustu. Nasıl geldiğini, ne amaçla geldiğini ve hangi sonuca ulaşmak istediğini iyi göz önüne getiriyordu. Bunun yanında PKK'ye kısa bir süre önce katılmasına rağmen PKK'nin ne anlama geldiğini çok iyi biliyor. PKK tarihinin en iyi tanımını yapabilecek kadar bir gücü, güçlenmeyi yaşıyor. Bununla birlikte bizim şahsımızı da oldukça iyi değerlendirebiliyor. Ne anlam ifade ettiğimizi, kendi kültür düzeyine uygun olarak gerek insanlık içinde, gerekse tarihimiz içinde ne tür bir önderlik geliştirmek istediğimizi incelemiş, hatta parti saflarımızda en güzel, en gerçekçi bir tanıımı yapabilmiştir.

Bu arkadaş bizi görmemiştir ve mücadelede fazla bir mazisi de yoktur. Buna rağmen bizi güçlü değerlendirmesini son derece anlamlı buldum. Buna, şehit Ronahi arkadaşın benzer bir yaklaşımını da eklemeliyim. Bu tip şehit arkadaşlarımızın, yine Bermal'in de aynen o düzeyde bir anlam derinliği içinde olduğunu belirtmeliyim. Tabii birçok şehidimizdeki anlama derinliği, bu büyük şahadetleri gerçekleştiriyor. Ama Zılan'da bu oldukça bilinçlidir ve kararlılık düzeyine son derece yakındır. Burada bu hususları fazla derinlemesine ele alamayacağım.

PKK'nin bütün kahraman savaşçıları ve şehitleri karşında dikilmişler, bana “savaş kendimizi kattığımız gibi yürüyor mu, yürümüyor mu?” diye soruyorlar. Ben onlara cevap vermek zorundayım. Onlar inancın insanlarıydı. Ben onlara karşı ikiyüzlülük yapamam. Ne kadar zorlansam da

doğru cevabı vermek zorundayım. Şüphesiz şehitlere bağlılığı asla elden bırakmayacağız. Bu hareket şehitler hareketidir. Şehitlere anlam vermenin, benim için yaşayamaz. Herkes burada şunu anlayabilmeli; şehitlerin yaşamının bir anlamı vardır. Ben bunu görüyor ve değerlendiriyorum. Hatta kendi yaşamımı mevcut yaşayanlara göre bir ölü gibi tutuyorum, ama şehitlerin anlamını da en yaşamsal olarak değerlendiriyorum. Benim için değerli olan budur. Benim şöyle böyle bir yaşamın sahibi olup olmamam hiç önemli değildir. Ama şehitlerin vasiyeti olabilecek anlayışla, kavramlarla sürekli olabilmek, kim beni nasıl değerlendirirse değerlendirsın, daha değerlidir. Asla bundan vazgeçmeyeceğimi, gereklerini daha da çarpıcı yerine getireceğimi herkes bilmelidir. Bize yaklaşırsak, şehitlerin emir erleri olarak yaklaşımları tek çıkış yoludur. Doğrulukla, başarıyla bunu yaratmak da bu bağlılığın açık bir göstergesi, bir ifadesidir. Zilan yoldaş, “Mevcut geriliklerimi aşmanın, özgürleşmenin ve kendini gerçekleştirmenin savaştan geçtiğini ve savaşın da gereğinin yerine getirilmesinin gereğine inanıyorum” diyor. Böyle hazır olmadığı bir savaşı kendi kişiliğinde yaşamasını istemezdim. Ama çok sorumlu bir kişilik, vicdanı çok güçlü olduğu için mutlaka bu savaşı verme dürüstlüğü gösteriyor. Bu kadar büyük bir anlayışla, büyük bir savaşçılığı birleştirmek ancak tarihi kahramanlıklara özgü olabilir. Burada PKK’nin kahraman şehitlerinin anısını devam ettirilmesi gerektiğini söylüyor ve bence en büyük devam ettirmeyi kendi kişiliğinde gerçekleştirmiş, bütün şahadetlerin kraliçesi olabilmektedir. Burada emperyalizmin halkımızı, kadını hiçe sayan, onu biçimsizleştiren etkilerine karşı diyor ki, “Hıncımın ve öfkemin büyüklüğünü göstermek ve Kürt kadınının dirilişinin sembolü olmak istiyorum.” Bunlar da anlamlı değerlendirmelerdir ve sanırım etkilemiştir de. Devam ediyor:

“Yaşam iddiam çok büyük. Anlamlı bir yaşamın ve büyük bir eylemin sahibi olmak istiyorum. Başkan APO önderliğinde yürütülen Ulusal Kurtuluş Mücadelemiz çok yakında zafere ulaşacak ve mazlum halkım dünya insanlık ailesi içerisinde hak ettiği yerini bulacaktır.” Böylesine sonucu kesin belli olan, hücrelerine kadar kendini parçalayabilen bir eylemi, ölüm olarak değerlendirmiyor, tam tersine “Yaşam iddiam çok büyük” diyerek eylemi gerçekleştiriyor. “Anlamlı bir yaşamın ve büyük bir eylemin sahibi olmak istiyorum” diyor. Eylem yalnız bu sergilediği olay değildir. Onun eylemden kastettiği; hem yaşamın anlamı derin olacak hem de günlük olarak yaşamı bir eylem olacak. Bu da büyük bir savaşçılıkla mümkündür. Bu eylem bunun sembolü oluyor. Ama burada

“böyle bir eylemle bittim, işte bu kadarım” demek istemiyor, tam tersine esas almak istediği “böyle bir yaşamın üzerine gidiyorum, böyle bir yaşamın sahibi olmak istiyorum”dur. Burada ölüm yok! Toplumumuza dayatılan, çok küçültülen, aslında yaşamdan başka her şey denilebilen gerçek ölüme karşı büyük bir yaşam söz konusudur. Anlaşılması gereken en temel nokta budur.

Bu kadar yaşamsallaşmış bir kişilik ancak böyle büyük bir eylemin sahibi olabilir ve olmuştur da. Bunun edebi bir dille tek başına romanlaştırılacak değerde bir iddia, bir tez olduğunu rahatlıkla söylemem gerekiyor. Bu kadar düşmüş kişilikler, onların her tür inanılmaz düşkünlükleri göz önüne getirildiğinde, böylesine iddiası büyük, kendisi büyük bir yaşam yürüyüşü kutsal varlıklar derecesinde ele almak, mümkünse her gün adeta ruhuna nakşederek bununla yaşamak bana göre tek doğru yaşam yoludur. Nasıl ki tanrıya ve onun peygamberlerine kutsallıkla münce bağlı kalınarak yaşanılıyorsa, ulusal anlamda da sonuna kadar bu kişiliği, bu eylemi, savaşı ve yaşam tarzını yaşarsak ancak doğru bir yaşamın sahibi oluruz. “Mazlum halkım dünya insanlık ailesi içerisinde hak ettiği yerini alacaktır” diyor. Bize düşen, bu kutsal değer karşısında görevlerini yerine getirmek; yaşamdan başka her şeye benzeyen, onursuzluk, sevgisizlik, şerefsizlik, hiçbir maddi-manevi zenginliği olmayan bu yaşamı yırtmak anlamlı ve eylemli bir yaşam sahibi olabilmektir. Bunu sembolize etmiştir ve kutsaldır. Tanrımıza, peygamberimize, yüce bellediğimiz değerlere ne kadar bağlı oluyorsak, ulusal anlamda da böyle kutsal olan, sürekli bağlı kalınması gereken bir yaşamın, onun eyleminin sahibiyle karşı karşıyayız. Mütevazı olmalıyız, bağlılığımızı günlük yaşam tarzımızla, onun savaş ve başarı tarzıyla mutlaka gösterebilmeliyiz.

Şehitlere bağlılık sözü veren herkes, günlük yaşamını mümkünse büyük iddialı ve eylemli kılsın. Bana göre sıradan birisi bile büyük iddialı ve eylemli olursa, hem yaşamın hem de onun gerektirdiği kadar savaşçısı olabilir, zaferi de kesinleştirebilir.

“Agit gibi, şehitler zincirinin beyni ve yüreği olmasını bilmiş, yine tüm halkın yüreğini ve beynini bir kişiye sığdıracak güce ulaşmış biri için ölümden bahsetmek ne kelime? Yaşamın en soylusu içinde erimiş, onun ta kendisi olmuş biri ölebilir mi?”



PARTİ ÖNDERLİĞİMİZE;

1 972 Malatya merkez doğumluyum. Adım Zeynep Kınacı'dır. Aslen Malatya merkeze bağlı Elmalı Köyündenim. Çevrede Mamureli aşireti olarak tanınırsınız. Malatya İnönü Üniversitesi Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Bölümü'nden mezun oldum. Saflara katılmadan önce, Malatya Devlet Hastanesi'nde röntgen teknisyeni olarak çalışıyordum. Evliyim, eşim Amed'in Eğil ilçesine bağlı Xliya köyündendir, kendisi de üniversiteden aynı bölümden mezundur. 1995 yılında Adana'da cephe faaliyetleri yürütürken, düşmana esir düştü. Ailenin geçim durumu orta hallidir. Ailenin sosyal yapısı bir yandan feodal etkileri taşıırken, bir yanıla da küçük burjuva Kemalist anlayışı hakimdir. Belli ölçülerde serbest yetiştirildim. Akraba çevrem ve köyümüz yurtsever değildir. Ancak gençlik kesimi içerisinde sempati vardır. Kardeşlerimin mücadeleye sempatileri vardır. Eşimin ailesi ise ekonomik olarak zengindir, feodal bir aile yapıları vardır, yurtsever değildirler. Lisede okurken sol düşüncelere ve Kürtlüğe ilgim gelişti. Yaşamı irdelemem bu yıllarda başladı. Ancak herhangi bir çizgiye yakınlık duymadım. Üniversite yıllarında sol düşünceler arasında bir netleşme ve özellikle PKK'ye bir sempatim gelişti. Kürtlüğe ilgim, ailenin geri bir temelde de olsa, önce ulusal özelliklerini belli ölçülerde taşımasından kaynaklanıyordu. Yurtsever arkadaş ortamı örgütlü değildi. Öncülük yoktu. Yine ailenin ekonomik sorunları gibi nedenler uzun bir dönem netleşmemi engelledi.

Süreç içerisinde düşüncede belli bir netleşme ve olgunlaşma sonucu saflara katıldım. 1994'te Adana'da cephe faaliyetleri yürütmeye başladım. Bir yıl kadar bu faaliyetlerde kaldım. Ciddi bir eğitim sürecinden geçmedim. Ardından yönetim düzeyinde yakalanmaların olmasından dolayı, yeterli bir desteğin sağlanmaması bireyi silikleştiren etkisi gibi, yine kişilik dönüşümü yapamamam gibi nedenlerle aslında çok istekli olmama rağmen, fazla bir gelişme ve başarının sahibi olamadım. 1995'te Dersim'de ordu saflarına katıldım. Ordu safları içerisinde olduğum süre içerisinde geçmişe oranla kendi kişiliğimi tüm yönleriyle tanıyarak, belli bir gelişmeyi sağladım. İddia, kararlılık, moral, netleşme gibi konularda güçlendiğimi belirtebilirim.

Partimiz PKK öncülüğünde gelişerek, tüm insanlığa mal olan ve giderek ezilen halkların yüce sosyalizm yolundaki tek umudu haline gelen mücadelemiz, bir bütünen ulusal yokoluş sürecini yaşayan, soysuzlaşmanın eşiğine getirilen bir halkı tarihte ilk defa yücelerek hak ettiği yere getirmiştir. Böylesi ulusal değerlerini, beynini, ruhunun özlemlliğini düşmana kaptıran bir halkı yeniden diriltmenin ağır görev, sorumluluk, tarihi bilinç ve üstün öngörü, büyük cesaret ve fedakarlık, yüce azim gerektirdiği açıktır. Yurtseverlik rolünden uzak, düşmana tabi, vatansız, tarihi egemenler tarafından yok edilen, gerçek aydınlarını ve önderlerini istenilen düzeyde çıkaramayan, yitlik bir ülke ve halk gerçekliği karşısında PKK ve onu var eden Başkan APO, aleyhte gelişen bu gelişmeyi tersyüz ederek, sadece kimliği değil, beyni de egemenler adına çalışan, ona hizmet eden, onun için savaşan ve giderek hayvanlaşmanın eşiğine getirilen ve emperyalizmin de hizmetine sunulan Kürt halkını ölüm uykusundan uyandıran, diriltten, kendi özgürlüğü için savaşan, savaştıran bir konuma getirmiştir.

Büyük Kürt şairi Ahmede Xani "Eğer bizim de dürüst-namuslu önderimiz olsaydı, Arapların, Acemlerin ve Türklerin kölesi olmazdık" diyor. Kendi bireysel, ailesel, aşiretsel çıkarlarını esas alan, ulusal gerçeklikten kopuk Kürdistan tarihindeki sahte önderlerin varlığı bu lanetli gerçeğin uzun bir süre devam etmesine neden olmuştur. Her halkın tarihine bakıldığında, özellikle devrim süreçlerinde mücadele veren, başarıya ve kurtuluşa götüren, yaşadıkları döneme damgasını vuran önderleri vardır. Tarih, öndersiz hiçbir ulusal ve sınıfsal hareketin gerçek anlamda başarıya gitmediğini doğrulamaktadır. Önder, yaşatılmak iste-

nen yenilik ve gelişmeleri en üst düzeyde temsil eden, yeni insanın, yeni toplum düşüncesine denk bütün yaşamını bir halkın yaşamına göre düzenleyen, kendi kaderini halkın kaderinde bulan ve o halkın acılarını, duygu ve taleplerini en derinden yaşayan ve kurtuluş için pratik görevleri en üst düzeyde omuzlayandır. Hayati gerçekliği olmayan, her alanda bitirilmiş, hiçbir halkla kıyaslanmayacak kadar kendisine yabancılaştırılmış ulusal, kültürel sosyal, siyasal değerleri sömürülen bir halk gerçekliği karşısında PKK Önderliği kuşkusuz çok farklı olmak zorundadır.

Bu anlamda Parti Önderliğimiz, birçok yönüyle daha özgün, daha yeni, daha gelişkin, yaşamayla yaşatan ve kendi yaşamını adeta koskoca bir insanlığın yaşamına adayan bir durumdadır. Belirleyiciliği bu noktada kesin ve tartışmasızdır. Dünya devrim tarihine baktığımızda gerek ulusal, gerekse sınıfsal kurtuluş mücadelesini veren halkların devrimin gerçekleşme olanağını yaratan tarihi, sosyal, sınıfsal, kültürel bir zemin ve birikimi vardır. Ulusal inkar yoktur. Kişilik sorunları, bizdeki kadar derin değildir. Tarihleri bizdeki kadar çarpıtılmamıştır. Kadın cinsi bu kadar sömürülmemiştir. Dini olgular bizdeki kadar kesinlikle kötü tarzda işlenmemiştir. O halkların mevcut konumlarına tepkileri vardır. Özgürlük, eşitlik vardır. Önderlerin güç aldıkları az-çok aydınları vardır. Kürdistan devriminde ise, bu belirtilen hususlar ölmüş, bitmiş bir durumdaydı. Parti Önderliğimiz çok zayıf bir gerçeklikten yola çıkmıştır. Din sorununa, kişilik sorununa, kadın ve aile sorununa yaklaşımı oldukça özgün ve bilimseldir. Rus Devriminin önderi Lenin bile kadın sorununun çözümünde oldukça yüzeysel kalmıştır. Kadın ordulaşması, gerçekleşen kadın konferansı ve kadın kongresi, dünya devrim tarihinde ilk kez bizde gerçekleştirilmiştir.

Parti Önderliğimizin yaşam tarzı, fedakarlık, cesaret, derinlik, duyarlılık, zeka, öngörü, yorumlama gücü, bağlılık, bilimsellik, tecrübe, birikim düzeyleri hiçbir önderlikle kıyaslanamayacak boyuttadır. Olayı ele alış tarzı dogmatik değildir. Parti Önderliği, Kürdistan gerçeğini dünya devrimlerini çok iyi tahlil edip sonuç çıkarmış ve Kürdistan devriminin özgünlüğünü ortaya çıkarmıştır. Taklitçi, kalıpcı, dogmatik bir tarzda değil, oldukça yaratıcı bir tarzda ele almıştır. Gerçekleşen sosyalizmi çok iyi tahlil etmiş ve kendi halk gerçekliğine uygun bir tarzda uyarlamıştır. PKK, Parti Önderliği'nin şahsında ifadesini bulmuştur.

Kürdistan tarihinde sağlanan bu gelişme, onun emeği, onun gelişmesidir. Kendisi sevgi kaynağı, birleştirici ve bütünleştirendir. Kendi şahsında yeni insan tipini, profilini çizmiştir. Bir insanın ne kadar gelişebileceğini kanıtlamıştır. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi'nin bugünkü düzeyi "Partileşelim, ordulaşalım, cepheleşelim, zaferi kazanalım" şiarına denk düşen, bütün tali sorunları bir kenara bırakarak bütün Kürt halkıyla düşman gerçeğine doğru yaklaşma temelindedir. Gelineen noktada hemen hemen bütün Kürt halkıyla beraber milyonlarca insanı sıcaklığıyla saran, ulusal kurtuluş devrimine ve sosyalizmin hizmetine sokmuş, faşist T.C.'yi askeri, siyasal, kültürel, ekonomik her konuda geriletmiş, çözümsüz bırakmıştır.

Zaferin ön günlerini yaşadığımız yeni süreçte, halkın kurtuluş umutları olan bizlerin Parti Önderliğimizin yaşamı, düşünceleri ve mücadelesine yakışır bir biçimde, dönemsel bütün görevlerimizi en iyi bir şekilde yerine getirmemiz gerekiyor. Mücadele tarihine başladığımızda PKK, akıl sınırlarının anlamakta zorlandığı büyük kahramanlık, direniş, emek, kararlılık ve inançla yaratılmıştır.

Direniş PKK'nin karakteri olmuştur. Bizlerin bu tarihi mirasa sahip çıkmanız ve sürecin gereklerini yerine getirmemiz gerekiyor. Süreç intihar eylemlerini gerekli kılıyor. Bu hem bir taktiksel çıkış olacak, hem de bizim açımızdan büyük moral etkileri olan bir eylemlilik olacaktır. Düşmanın Önderliğimize suikast girişiminde bulunarak, sonuç almaya çalıştığı bu süreçte düşmana verilecek en iyi bir cevap olacaktır. Bu tür bir eylemlilik moralmen bozguna uğrayan düşmanı çıldırtmak, bulunduğu her alanda çepeçevre kuşatmak, ülkeyi ona zindan etmek anlamına geliyor.

Bizim açımızdan ise başta halkımıza, bütün savaş güçlerimize moral vermek, cesaret ve direnişi güçlendirmek, dost-düşman herkese davamızda ne kadar kararlı olduğumuzu ve bu uğurda özgürlüğün bedelini bombaları kendimizde patlatarak gerçekleştireceğimiz mesajını bir kez daha vermek, halkımızın özgürlük istemini bütün dünyaya duyurmak ve ileriki süreçte halkımızın bu yönlü direnişler geliştirmesinin öncülüğünü yapmak, savaşın her yerinde ivme kazandırmak anlamına gelmektedir.

Başkanım!

Kendimi intihar eylemini gerçekleştirmek için aday görüyorum. Bizler, sizin bitmez, tükenmez emek ve çabalarınıza karşılık, canımızı bile versek yeterli değildir. Keşke canımızdan başka verecek şeylerimiz olsaydı. Siz yaşamınızla bir halkı yeniden yarattınız. Bizler sizin eseriniziz. Tüm Kürdistan Halkının ve dünya insanlığının geleceğinin teminatısınız. Yaşamınız bile onur veriyor, sevgi, cesaret, inanç veriyor. Tüm Kürdistan Halkı ve milyonlarca insan size ölümüne bağlıdır. Sizin bu çekiciliğiniz bizi de oldukça etkilemektedir. En zorlandığımız anlarda sizin bizlere olan sevginizi düşünüyor ve manevi güç alıyoruz. Şehide en çok bağlı olan sizsiniz. Bu temelde gözümüz kesinlikle arkada kalmayacaktır. Bu eylemi gerçekleştirmem gereken bir görev olarak görüyor ve kendimi sorumlu hissediyorum.

Mevcut geriliklerimi aşmanın, özgürleşmenin ve kendimi gerçekleştirmenin yolunun savaştan geçtiğini ve bu savaşın da gereğinin yerine getirilmesi gerektiğine inanıyorum. Mazlum, Kemal, Hayri, Ferhat, Besê, Bêritan, Berivan ve Ronahi yoldaşların direnişlerine sahip çıkmak ve onların takipçisi olmak istiyorum. Halkımın özgürlük isteminin ifadesi olmak istiyorum.

Emperyalizmin kadını köleleştiren politikalarına karşı, bombayı kendimde patlatarak hıncımın ve öfkemin büyüklüğünü göstermek ve Kürt kadınının dirilişinin sembolü olmak istiyorum. Yaşam iddiam çok büyük. Anlamlı bir yaşamın ve büyük bir eylemin sahibi olmak istiyorum. Başkan APO Önderliğinde yürütülen Ulusal Kurtuluş Mücadelemiz, çok yakında zafere ulaşacak ve mazlum halkım dünya insanlık ailesi içerisinde hak ettiği yerini alacaktır. Bu temelde Başkan APO'ya tüm Kürdistan şehitlerine, tüm savaş ve cephe güçlerine, zindandaki yoldaşlarımıza, Kürdistan Halkına ve insanlığa bağlılığımı bir kez daha ifade ediyor ve onlara layık olmaya çalışacağına dair söz veriyorum. Yaşam iddiam çok büyük, anlamlı bir yaşamın ve büyük bir eylemin sahibi olmak istiyorum. Yaşamı ve insanları çok sevdiğim için bu eylemi gerçekleştirmek istiyorum.

YAŞASIN BAŞKAN APO!

YAŞASIN ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELEMİZ!

KAHROLSUN FAŞİST TÜRK DEVLETİ!...

YURTSEVER KÜRDİSTAN HALKINA VE DEVRİMCİ KAMUOYUNA;

Her halkın tarihinde, o halkın kaderini değiştiren önemli olaylar vardır. Bir Fransız Burjuva devrimi, Rus Bolşevik Devrimi, İslam Devrimi gibi bu halkın tarihinde, büyük etkileri olduğu gibi, bütün insanlık tarihine de yön veren, etkileyen büyük olaylardır. Yine her halkın tarihinde tarihe damgasını vuran önderler çıkmıştır. Büyük İskender, Lenin, Muhammed bunlardan birkaçıdır. Bunlar pratikleri ile hem kendi halklarının, hem de bütün insanlık tarihinde önemli süreçleri yaşatmanın da önderleri olmuşlardır.

Kürdistan tarihine baktığımızda tarih, Kürt için hep ters yazılmıştır. Kürdün tarihi baş aşağı gidişin tarihidir. İlkel komünal toplumlar ve köleci dönemde tarih sahnesinde önemli bir konumda bulunan ve halklar arasında oldukça etkin olan Kürdistan insanı Perslerin egemenliğine girdikten sonra özgürlüğünü kaybetmiş ve bir daha iradesini egemenlerin elinden kurtaramamıştır. Kürt halkı binlerce yıl farklı ulusların egemenliği altında yaşamış ve Kürdistan ülkesi her zaman farklı ulusların birbirleriyle mücadele ettikleri mücadele savaş meydanı olmuştur. Halklar az çok kendi konumlarına göre bir tarihsel gelişmeyi yaşarken, Kürt Halkı tarihi çok geriden izlemiş, toplumsal gelişmesi çok ilkel boyutlarda kalmıştır. Kendi ülkesinin özgürlüğü için defalarca ayağa kalkmış, ancak gerek bunu başaracak yeterlikte bir önderliğe kavuşmaması, gerekse de iç ihanetler ve örgütsüzlük bu ayaklanmaları boşa çıkarmıştır. Yakın tarihimizde de Şeyh Sait ve Dersim isyanlarının boşa çıkarılması bunun en iyi örneklerindendir. Halkımız sadece vatanını değil, bütün ulusal duygularını, dilini, yüreğini, beynini düşmana kaptırmıştır. Egemenlerin “böl-parçala-yönet” politikası çok iğrenç bir tarzda özel savaşla bütünleştirilerek, halkımıza uygulanmış, “beyaz ölüm” denilen ulusal yok oluşa zorlamıştır. İhanet ve direniş hep iç içe yaşanmış, iç ihanetler hep direnişi gölgelemeye çalışmış ve çoğu zamanla sonuç almıştır. Bu tarihi başaşağı gidiş 27 Kasım 1978’de PKK’nin resmi ilanı ile durdurulmuştur. Kürdistan insansızlaştırılmış, binlerce insanımız topluca katledilmiş, yine faili meçhul denilen kontra saldırılarıyla insanlarımız bir taraftan yok edilmeye çalışılırken, sağ kalan

insanlarımıza da her an ölümün soluğu hissettirilmeye çalışılmıştır. İnsanlarımız işkence tezgahlarından geçirilmiş, bir çoğunun sağ gittiği sorgulardan cesedi çıkartılmış ve çok büyük bedeller ödemiştir. Savaşın en kızgın olduğu bu günlerde Partimiz PKK, düşmanın topyekün saldırıları karşısında her geçen gün kendi içinde gelişme, güçlenme ve büyümeyi yaratmakta ve daha etkili, azimli vurarak zaferi yakınlaştırmaktadır. Ordulaşan gerilla güçlerimiz, düşmana kan kustururken, cephemiz ERNK dünyanın dört bir tarafına dağılmış, halkımızı kendi bünyesinde örgütlemekte ve düşmanın yürüttüğü bütün özel savaş politikalarını boşa çıkartarak tek vücut, tek yumruk olan Kürdistan insanı, her geçen gün daha fazla kendisini katarak savaşta kendi yerini almaktadır.

İlan edilen Kürdistan Sürgün Parlamentosu ve kurulan ulusal ittifaklarla halk iktidarına adım adım yürümektedir. Çok ağır bedeller ödüyoruz. Çünkü karşımızda azgın T.C güçleri ve onun destekleyicisi emperyalist güçler var. Ama halk olarak tarihte ilk kez bu kadar güçlendik, bu kadar yurtseverleştik, uluslaştık, özgürlüğe yaklaştık. İlk kez bu kadar onurlandık; başımız önümüzde değil artık. Tüm insanlığın yüzüne kıvançla bakabiliyoruz. Çünkü artık özgürlüğümüz için savaşıyoruz. Tarihe mal olmuş, efsanevi güzellikte direnişlerin sahibi olan ve savaşımızın bu başarılı gelişiminin her biri bir dönüm noktası olan, büyük direnişçilerimiz Mazlum, Kemal, Hayri, Ferhat, Zekiye, Berivan, Bêritan, Ronahi yoldaşların başlatmış oldukları direniş geleneğine sahip çıkmak gerekiyor. Bu temelde partimiz PKK'ye, Başkan APO'ya, büyük direniş sahiplerimize, zindan direnişçilerimize, dağlarda özgürlük savaşı veren yoldaşlarıma, ülkeme, halkıma bağlılığın bir gereği olarak "intihar" eylemini gerçekleştireceğim. Bu eylemle halkımdan aldığım moral ve güçle düşmanın üzerine yürüyeceğim. Halkımızın kaderi olmamalı artık. Barışa, kardeşliğe, sevgiye, insana, doğaya ve yaşama en çok sevgi dolu olan biziz. Bu sevgidir, bizi savaşa zorlayan. Ölmek ve öldürmek istemiyoruz. Ama özgürlüğümüzü kazanmamızın da başka yolu yoktur. Bu savaşın suçlusu emperyalist güçler ve onun uşağı T.C.'dir. Susmak en büyük suçu işlemektir. Eğer gözlerinizin önünde akan bu kanı görüyor ve sessiz kalıyorsanız, en büyük suçlu sizlersiniz. Bütün insanlığa sesleniyorum! Eğer bu insanlık suçunu işlemek istemiyorsanız, Kürdistan halkına omuz verin, destek olun. Emperyalizmin dumura

uğrattığı beynimizin ve yüreğimizin pasını silin ve bir halkın özgürlük çığlıklarına kulak verin. Bu seste kardeşlik var, insanlık erdemleri var, dostluk var.

Yurtsever Halkım;

Bu eylemle yüreklerinizin dili olmaya çalışacağım. Bizler dağlarda savaşıyor binlerce evladınız, sizlerin özgür yarınları için bir kez değil, binlerce kez canımızı feda etmeye hazırız. Savaşımızın bu en kızgın günlerinde sizler de saflarınızı netleştirmelisiniz artık. Savaşımızın adı halk savaşıdır. Öyleyse halk savaşının gereklerini yerine getirelim. Özgürlük ağacı kanla sulanır diye bir deyim vardır. Özgürlüğünüzü ucuz terk etmemelisiniz. Şunu çok iyi bilince çıkarmak gerekiyor ki, ülkemiz çok değerli. Bunun için düşman bu kadar ısrarlı. Biz neden ısrarlı olmayalım ki? Canımızdan başka kaybedecek neyimiz var? Onurluca ölmeyi, onursuzca yaşamaya tercih edelim. Özgürlüğe çok yakınlaştığımız bu süreçte, halkımızın şimdiye kadar olduğu gibi bundan sonra da PKK'nin başlattığı direniş mirasına sahip çıkacağına, ödediği bunca bedelden sonra bir o kadar da ödeyeceği ve özgür yarınları kendi elleriyle yaratarak, dünya toplumları içerisinde şereflice yerini alacağına olan inancım ile selamlıyorum.

-Kahrolsun Emperyalizm, Sömürgecilik Ve Her Türden Gerilik!

-Yaşasın Ordulaşan Halk Gerçeğimiz!

-Yaşasın Başkan APO!

KÜRDİSTAN KADIN ÖZGÜRLÜK SAVAŞÇILARINA;

Başkan APO ve PKK öncülüğünde yürütülen Ulusal Kurtuluş Mücadelemiz, Kürdistan toplumunun geriliğini görerek sorunları köklü çözüme çabasındadır. Kadının yitirilmişliği, sınıflı toplumların ortaya çıkışı ile birlikte başlamıştır. İlkel komünal dönemde üretim etkinliğinden kaynaklanan kadının yaşam içindeki etkin rolü, ilkel sermaye birikiminin oluşması ve bu birikimin erkek cinsinin elinde toplanmasıyla birlikte sınıflı toplumlar oluşmuş, kadın özgürlüğünün yitiriliş süreci de bununla birlikte başlamıştır. Köleci toplumla feodal toplum düzenine, kapitalist ve emperyalist toplum düzenine geçilmiş,

kadın cinsinin sömürülmesi her sınıflı toplumda biçim değiştirerek ve daha ince bir tarzda devam etmiştir. İnsanlığı her alanda özgürleştiren sınıflar arasındaki çelişkileri ortadan kaldırmak eşit, özgür yaşam olanaklarının oluşturulması anlamında olan bilimsel sosyalist teori, kadının insanca yaşam olanaklarına kavuşturulması gerektiğini savunmaktadır. Ancak gerçekleşen sosyalizm, her ne kadar kadını bu yönlü biçimlendirmeye çalışmışsa da, sosyalizmin bilimsel esaslarından sapma, kadın özgürlüğünün özgür bir temelde ele alınmayıp, bütün insanlık sorunlarıyla birlikte ele alınması gibi nedenlerle kadını özgürleştirme çabaları sınırlı kalmıştır. Kürdistan özgürlüğüne baktığımızda kadının yitirilişi, hem cins olarak sömürülüşü, hem de diğer her yönden sömürülüşü Kürdistan kadın sorununun daha derinden yaşanmasına neden olmuştur. Ulusal Kurtuluş Mücadelemiz başlamadan önce Kürdistan'da kadının varlığından, iradesinden bahsetmek mümkün değildi. Kadın bir hiçti. Türk şairi Nazım Hikmet'in belirttiği gibi, "sofradaki yeri öküzden sonra gelmektedir." Bu kadar kötü pozisyonda olan Kürt kadınının özgürleştirilmesi çabası da, sorunun büyüklüğüne denk bir çabayı ve yaklaşımı gerektirmektedir. Kürt Halkının nüfusunun neredeyse yarısından fazlasını oluşturan kadın sorunu çözülmeden, Kürt kadınının özgürleştirilmesinden söz edilemez.

Parti Önderliğimiz bütün sorunlara yaklaşımda olduğu gibi, kadın sorunu konusunda da çok derin çözümlemeler ve bu sorunun çözülmesi yönünde asıl öncülüğü yapmıştır. Bugün geline düzey kadının gelişimi ve özgürlüğü noktasında çok ileri bir düzeyi ifade etmektedir. Ancak kadının yitirilişi o kadar kötü ve ciddi ki, neredeyse insanlık tarihiyle birlikte başlıyor. Bu noktada kadının özgürleşmesi ve kendi ayakları üzerinde durması, öyle bir çırpıda gerçekleştirilecek bir olgu değildir. Uzun bir sürece ihtiyaç vardır. Partimiz PKK'nin bu konuda attığı adımlar, bu süreci yakınlaştırma temelindedir. Kadını özgürleştirme çabaları çok kutsaldır, çok öğreticidir. Bu açıdan Parti Önderliğimize en çok bağlı olması gereken, çok savaşması, can vermesi, emek harcaması gereken kadının kendisi cevabı vermiş, akın akın saflara koşarak özgürleşmenin adımlarını atmaya başlamıştır. Ancak kadın olarak korkunç geriliğimiz, Parti Önderliğimizin bu yönlü çabalarına denk düşen bir gelişmeyi sağlamaktan, uzak kalmamıza neden olmuştur. Mevcut durumuyla savaşımızın genel seyrine denk, dönemsel görevlerimizi yerine getirmekten uzağız. Özgürleşmenin yolu savaşmaktan geçmektedir. İyi

savaşabilmek için iyi örgütlenmek gerekiyor. Güçlü bir örgütlenmeyi gerçekleştirebilirsek, güçlü bir iradede de bahsedebiliriz. Kadın özgürlüğünün savaştan geçtiği bugün kanıtlanan bir gerçektir. Öyleyse hedefleriniz bellidir. Kürt kadınına özgün olan yurtseverlik, bağlılık, kararlılık, cesaret gibi olumlu özelliklerimizi devrim lehine kullanarak, korkunç bir çabanın sahibi olmamız gerekiyor.

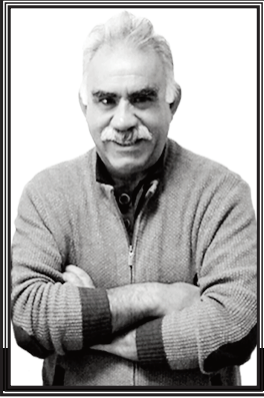
Özgürlük için emek harcayan, gelişim sağlayan ve bu uğurda kanını döken binlerce bayan şehidimiz var. Berivan, Rahime, Besê, Ronahi, Zekiye, Mizgin, Ulusal Kurtuluş Mücadelemiz içerisinde zirveleşen yaşamları ve şehadetleriyle hem ulusal kurtuluş mücadelemiz içerisinde, hem de kadın özgürlüğü konusunda önemli süreçlerin yaşanmasının öncülüğünü yapmışlardır. Bu yoldaşlarımız savaştan bütün kadın özgürlük savaşçılarına, özelde bireysel olarak bize büyük moral ve cesaret vermektedir. Kürdistan toplumunun geri bırakılmışlığına, özelde ise kadın köleliğine olan o büyük öfkemizi düşünceyle, ideolojiyle ve politikayla birleştirerek, dönemsel görevlerimizi yerine getirmeli, ulusal kurtuluş mücadelesi içindeki rolümüzü oynamalı, hem de özgürleşmenin pratik adımlarını atmalıyız. Bu temelde bireysel olarak aldığım “intihar gerillası” olma kararı, sadece kendi şahsım adına değil, başta Başkan APO ve Partimiz PKK’nin çabalarına layık olmak, genelde sömürülen bütün insanlığa, özelde Kürdistan Halkının özgürlüğü ve Kürt kadınının özgürlük istemlerine cevap olmak ve onların temsili olmak amacıyla aldığım bu karar, bana büyük bir moral ve cesaret veriyor. Tarifi imkansız güzel duyguların sahibi olmama neden oluyor. Kadın özgürlük şehitlerimiz ve büyük direnişçilerimizin izinde yürümek, onların mirasına doğru bir şekilde sahip çıkmak çok şerefli bir duygudur. Bu şerefli görevin sahibi olacağım için kendimi şanslı görüyorum. Binbir türlü sıkıntıya ve zorluğa katlanarak fedakarlık gösteren emek ve çabanın sahibi olan, Kürdistan dağlarında özgürlük mücadelesi veren bütün kadın savaşçılarımızı, partimiz PKK’ye ve başta Başkan APO’nun çabalarına bu temelde daha fazla örgütleyerek, güçlenerek söz ve iradenin sahibi olarak, bunun zeminini yaratmak için de anlamlaşıp cevap vereceğine ve özgür yarınları kendi eliyle yaratacaklarına olan inancım ile selamlıyorum.

-Yaşasın Başkan APO Öncülüğündeki Özgürlük Savaşımız!

-Yaşasın PKK Öncülüğünde Savaşıp Özgürleşen Büyük Kürt Kadını!

-Kahrolsun Faşist Türk Devleti!...

ZİLAN
(ZEYNEP KINACI)



Ateşten Bir Koşucu Z İ L A N

ÖNDER APO

Zilan yoldaşın manifesto niteliğindeki mektuplarına ve sözlerine bir şeyler eklemek haddimize olmasa gerek. Ama bıraktığı mektuplara karşılık vermek, benim açımdan manevi bir sorumluluk taşımaktadır. İdeolojik, siyasi ve askeri alanlarda da bu mesajların halka, partiye ve bana yüklediği sorumlulukları ortaya koymak önemlidir. Zilan'ın eylemi sanıldığı gibi bir intihar eylemi değildir. Tamamen dönemsel, tarihi, planlı, cesur, fedakar ve soğukkanlı bir eylemdir. Bir gerilla bölüğünün veya taburunun yapabileceği saldırıyı tek başına gerçekleştirme gibi bir anlama sahiptir. Belki de sayıları yüzleri aşan gerilla birliklerimiz en elverişli koşullarda bile büyük kayıplar verdiler.

Güçlerimizin kendilerini örgütleyip, düşmanın üzerine yürütemediği, sağlıklı ve planlı bir gerilla eylemi gerçekleştiremedikleri gibi, aksine daha fazla kayıplar verdiklerini söylemek gerekiyor. Belki de eylemlerimizin çoğu bu tarzdadır. İster kişilik, ister gelişkin bir birlik tarafından olsun, bu düzeyde planlı bir eylemin pek gerçekleştirilemediği gözönüne getirildiğinde, PKK silahlı savaşım çizgisinde bu eylemin yeri son derece belirgindir, tarihidir. En gelişkin ve PKK'nın hak ettiği gerçek bir eylem...İntihar denilen bir olay varsa, bu eylem değil, diğer eylemlerimizdir. İntihar kişiliklerinden bahsedilecekse, bu kişilikler kimlerdir diye sorulacaksa, sizlersiniz diyeceğiz. İster eylemlerden kaçınan, ister intiharvari biçimde düşmana hiçbir zarar vermeden kendisiyle birlikte yüzlerce yoldaşının imha olmasına yol açan eylem anlayışı ancak intihar olarak değerlendirilebilir. İntiharvari eylem anlayışından en uzak

yaklaşım bu militan yoldaşın eylemidir. Özgür iradeli, planlı ve riskli koşullarda böyle bir eylem gerçekleştirmek olsa olsa PKK'nin askeri çizgisine de bir çıkış yaptırmakla izah edilebilir. Zilan yoldaşın gerçekleştirmiş olduğu eylem, aynı zamanda intiharvari eylem anlayışına da büyük bir darbedir, panzehirdir.

Ölecekseniz doğru ölün!

Saldıracaksanız doğru saldırın!

Zilan'ın eylemi görkemli mesajlarla dolu. Bütün Dersim'de, Kürdistan'da gerillanın yapamadığını "böyle yapın" diyor. Mesajlarında çarpıcı yönler var: PKK'nin ideolojik, politik hattının mükemmel ve çok özlü kavranılması sözkonusu. (Hemen belirteyim ki, bunlar benim için oldukça doyurucu.) İşte "PKK'nin ideolojik-politik özünden haberim yok, benim sadece eylem anlayışım var, intihar anlayışım var" demiyor. Unutmayalım ki, yapımızın eylemciliğinde ideolojik, politik esaslardan uzaklık ileri düzeydedir. Bu yönüyle de PKK'nin eylem anlayışına büyük doğallık kazandırıyor. "İddia, kararlılık, netleşme, bağlılık gibi konularda tam güçlendiğimi belirtebilirim" diyor ve doğru bir karar gücüne ulaştıktan sonra PKK gerçekliğini değerlendiriyor. İradesi var, -salt iradeyle de yetinmiyor. PKK'yi ne kadar güçlü kavradığını ortaya koyuyor. PKK'yi kavramadan, PKK adına eylem yapma hakkını kendinde görmüyor ve bunu büyük bir yanlış, haksızlık olarak değerlendiriyor. PKK adına yapılacak eylemin PKK özünün doğru kavranılmasından geçtiğinin farkında. Bu aynı zamanda parti içindeki yanlış eylem sahiplerine de ciddi bir eleştiridir. Azminiz, kararlılığınız, iddianız, moraliniz ne kadar? PKK'yi ne kadar kavramışsınız? Zilan'da bütün bunlar açık, -ve müthiş bir parti tanımına ulaşıyor.

Bir manifestodur, bir yemindir.

Peki sizler PKK'yi bu biçimde tanıyor musunuz? Tanımıyorsanız PKK'nin silahını neden taşıyorsunuz? Bu halkın tarihi gerçekliğinden haberiniz yoksa, savaş ve parti saflarında ne işiniz var? Zilan, mükemmel bir tarih özetlemesi yapıyor. Tarihi temellere dayanmayan bir dava adamı köksüzdür. Bu büyük yoldaş, tarihe kök salma gereğine sonuna kadar ulaşıyor. Bunun farkında, bunun bilincinde, bunun sorumluluğunda.

Mükemmel bir eylem tarzı.

Diğer dünya devrimleriyle Kürdistan devrimini kıyaslıyor. Kürdistan devrim somutunun taktiğini görüyor. Benim bile bu kadar ifade etmekte, açıklık getiremeyeceğim bir biçimde Kürdistan devriminin özünü dile getiriyor. "Öyle genel ilkeler adına, dünyada devrimler böyle olur,

Kürdistan'da böyle olur" demiyor. Çok somut, özgünlüğü içinde bir devrim olduğunu dile getiriyor. Eylemini de buna dayandırıyor. Genel bir devrimci değil, büyük Kürdistan devrimcisidir. Köksüzlüğünü görüyor ve biliyor. Ama bütün bunlara rağmen, büyük yüreğini, büyük adanmışlığını vermekten çekinmiyor. Önderlik gerçeğini mektubun hemen hemen bütün paragraflarında işlemiş. Bu yoldaş beni tanımaz ve en yeni yoldaşlardan biridir. Önderliği mükemmel incelediği ortaya çıkıyor. 20-30 yıldır bizimle birlikte olanlar var, yine her gün sizlerle Önderlik gerçeğini tartışıyoruz, ama bu yoldaşla uzaktan da olsa konuşmadık. Fakat bütün bunlara rağmen, bu kadar anlayabilen, yorumlayabilen, özümseyebilen ve bunu militan kişiliğine dönüştürebilen gerçek bir PKK militanı olarak değerlendirmek gerekiyor.

Gerçek bir PKK'lilik oluyor.

Her gün özeleştiri verip de, "köylülüğüm, küçük-burjuvalığım, özel savaştan etkilenmişliğim" demenin, doğru olmadığını belirtiyor. Bu, çarpıcı bir tespittir. Çünkü PKK içinde gaflet en çok bu biçimde kendini gösteriyor. Bundan çıkış için gerçek bir PKK kişilik özelliğini ortaya koyuyor. Eylemin kendisi düşmana yönelik ne kadar büyük bir çıkışsa, aynı zamanda askeri ve gerilla taktiklerimizin ne olması gerektiği hususunda da en parlak tutumu ifade etmektedir. Yine parti içinde örgütlü yaşamın, nasıl temsil edilmesi gerektiği konusunda da büyük çıkıştır. İkinci yön, düşmana karşı çıkıştan daha önemlidir. Örgütü uğraştırmayan, örgüte kendi düzenden kalma kişilik özelliklerini yansıtmayan militan kesinlikle önemli çıkışların sahibi olur. Bundan dolayı parti içinde net olmak gerektiğini belirtiyor. Lafazanlıkla, demogjiyle kendini hastalıklı kılmamak, her türlü ideolojik, siyasal, örgütsel esaslarımızla bağdaşmayacak, tutum ve davranışlara fırsat vermemek gerektiğini eylemiyle dile getiriyor. Müthiş bir direniş kişiliğine ulaşmak, topyekün üzerimize gelen düşmana karşı topyekün direniş içinde olmak, akıl sınırlarını zorlayan bir direnmeyi, PKK'nin temel karakteri olarak değerlendiriyor. Burada, Zilan kimsenin gösteremeyeceği bir biçimde partinin militanlık özelliklerine sahip çıkıyor. Düşmanın geliştirmiş olduğu 1996 bahar operasyonlarının bilincine de ulaştığını ve buna karşı PKK militanlarının nasıl bir eylem tarzı geliştirmesi gerektiğini kanıtlamak için böyle bir eylemi yapıyor. Tamamen taktiksel bir çıkışı kendi şahsında gerçekleştiriyor. Düşmanın dayattığı imha taktikleri var: Sabotajlar, suikastler, çok gelişmiş operasyonların olduğunu düşünerek, bizlerin de nasıl bir taktik eylem anlayışı içerisine girmemiz gerektiğini

belirtiyor. Zaten baharda intihar eylemi geliştirebiliriz, diye bir tanımlamaya da ulaşmıştık. Kürtleri, her insanımızı büyük bir bomba haline getireceğiz diyorduk. Aslında burada Zilan yoldaşın bu talimatın yerine getirilmesi gerektiği üzerinde yoğunca durduğu anlaşılmaktadır. Bu bir intihar değil, ciddi bir saldırı eylemidir. Örnek bir eylemdir. Herkes böyle yapar diye bir durum yok. Oldukça kaliteli ve planlı. Bu bir emir, bu bir sembol, bu bir tarz ve bir ilk ve son eylemdir. Aynı zamanda bizim için çağrıdır. Bunun nasıl anlaşılması gerektiğini Zilan açıkça ortaya koyuyor. Ancak kendimizi büyük bombalar haline getirmekle, bir mangayı, bir taburu bomba haline getirmekle anlaşılabilir. Sadece askeri-teknik yönleriyle değil, örgüt ölçülerile, çizgi gereklerine ulaşarak... Nedir bu? Lafazanlıkla, yetmezliklerle örgütün özgünlüğünü bozmayacaksın. Partinin ideolojik, siyasi gerçekliği var, bunlarla oynamayacaksın, partinin ideolojik, siyasi gerçeğiyle yaşayacaksın. Partinin bir direniş gerçeği var: Moral, irade, azim, fedakarlık, eylem. İşte bunlarla yaşayacaksın. Bunun dışındaki bir yaşam gerçek değildir. Böyle eylemler ucuz eylemler değildir. Sadece insanın bedenine sardığı sıradan bir bomba paketi de değildir. Eylemi böyle değerlendirmek, çağrıya anlam verememektir, küçük değerlendirmektir.

Nasıl hakkını vereceğiz?

Örgütsel, ideolojik, siyasi ve moral bombaları olmakla. Zilan'ın konuşmasını televizyondan da dinledik. Etkileyici bir hitaba sahip olduğu hemen açığa çıkıyor. Son haddine kadar direnmek nasıl olabilir? Çok zorlandın ve çok iyi vurmak mı istiyorsun, alırsın bir mangayı planlarsın, donatırsın ve güçlü bir eylemin sahibi olursun. Bakın Zilan, günlerce Dersim'de kalıyor, kendini koruyor ve düşmanı adım adım gözetliyor. O meydan törenlerinde kuş uçurtulmaz, fakat içine kadar sızabiliyor. Ve eylemi gerçekleşiyor. Bundan daha planlı bir gerilla eylemi olabilir mi? Ama sizler allahlık eylemler yapıyorsunuz. Ne bir keşfi, ne bir planı, ne bir hazırlığı var. Daha adım atmadan "farkedildik, çatışmaya dönüştü" dersiniz. O kadar deneyiminiz, gücünüz var o dağlarda, oysa Zilan daha bir yıllık bir savaşçı. Böyle planlı ve büyük sonuçlar doğuran bir eylemi o birliklerle gerçekleştiremiyorsunuz. Oysa bu eylemde müthiş bir gerçekleştirme düzeyi var. Bir kişinin gerçekleştirme düzeyi böyle olabiliyor. Şimdi bunu mu esas alacağız yoksa kaybettiren, kendini yaşatmak için bütün değerleri çarçur eden eylem ve intiharvari

anlayışları mı? Kaç tane Güney savaşı, Botan, Zagros, Garzan savaşı verdik, hepsi partinin moralini düşürdü ve değerlerimizi bir hiç pahasına düşmana kaptırdı. Şimdi bunları mı, bu eylemle kıyaslayacağız? Bu eylem salt bir kişinin eylemi değil, zaferi kesinleştiren bir eylem stili olarak değerlendirilmek gerekiyor. PKK militanlığının, özellikle bu kadar tecrübeli komutanlarının, savaşçıların eylem anlayışının nasıl olması gerektiğini bu eylem anlayışı emrediyor. Topyekün saldırıya karşı, düşmanı boşa çıkartacak ve zaferi kesinleştirecek tarz nasıl olmalı sorusunu soruyor. Bütün partiyi, bütün halkı, hatta beni hedefleyen sabotaja karşı nasıl cevap verilmesi gerektiğini çok iyi kavramış, planlamış ve uygulamıştır. Bu eylem, sadece 1996 yılının değil, PKK tarihinin, hatta ulusal kurtuluş savaşımızın en büyük, en kutsal ve en sonuç alıcı eylemidir. Zaten böyle olmasaydı Türk genelkurmayı özel yıpratma çalışmalarına girmezdi. Ben bile başlangıçta fark etmekte zorluk çektim. "İşte hastalıklı bir kızdı, psikolojik sorunları vardı. Kadın nasıl kadın olmaktan çıkarılmış, sesi başkadır, kendisi başkadır" biçiminde Avrupa destekli bir yıpratma savaşı yürüttüler. Türk genelkurmayının böyle bir yıpratma savaşına girmesi eylemin büyüklüğünü, kutsallığını ve önemini göstermektedir. Yine genelkurmaylık, eylemin bana ilişkin bağlılığını görüyor ve benim kadını hangi düzeye getirdiğimi, -bu arada bir karalama aracı olarak, o hain-provokatif kişiliklerin değerlendirmelerini bir kez daha gündeme getirerek eylemi çarpıtarak, şoka uğrayan kitlesini, kendine getirmek istiyor. Demek ki, bu eylem sadece tarihi, kutsallık derecesinde bir eylem değil, dönemsel olarak da tam bir zafer eylemi. Mükemmel bir pratik gerçekleşme. Gerçek bir taktik uygulama...Eğer bütün birliklerimiz, bütün militanlarımız aynı cesareti, fedakarlığı, planlılığı ve soğukkanlılığı bu biçimde örgütler ve mevzilendirirlerse; azim, irade ve moralle eyleme yaklaşırlarsa sonuç başarı olur. Bu yoldaşımızın tek başına yaptığını sizler bir taburla, hatta on bin kişilik bir düşman gücünün üstüne yürüyerek büyük zaferler kazanmanız işten bile değildir. Zilan kendini düşmanın en azından bir tabur gücüne karşı götürmüştü. Mutlak bir zafer planlaması yapmış. Yakalanmamış, kuşku bile çekmemiştir.

Düşmanın tam kalbinde patlamıştır.

Aynı tedbirliliği, hazırlığı, gizliliği bütün birliklerimiz gösterirse, bu dönemin tamamen taktik zaferidir.

"Eylem bir kişinin eylemidir, ancak onu bağlar demek hakarettir." Bu gerçek PKK taktiğidir, PKK tarzıdır, PKK'nin döneme cevap vermesi gereken eylem tarzıdır. PKK ordusunun döneme dayatması gereken biricik doğru eylem anlayışıdır. Diğer hepsi yanlış, sadece bu doğrudur. "Bütün Türkiye'nin, hatta Amerika'nın bile şoke olduğunu" Türkiye basın-yayını söylüyor. Bu, eylemin büyüklüğünü ve eylemi gerçekleştirenin büyük kişiliğini gösteriyor. Ama biz hala eylemi saflarımıza tam anlamıyla yansıtamadık. İşletsek, örgütlessek, özümsetsek bu eylemin tarihi olarak nasıl bir yön çizeceği açıktır. Yine bir halkın dirilişi, kadının dirilişi diyor.

Ayrıca bu eylemin Dersim'de gerçekleşmesi de önemlidir. Bu aynı zamanda Dersim'in de dirilişidir. Belki de yaşamın biricik kaynağı olarak bu kişilik ve eylemi unutulmayacaktır. Kahraman olanlar tarihe ancak böyle etki bırakırlar. Bitmez-tükenmez bir halka, kadına, hatta insanlığa güç veren bir kaynak olarak değerinin takdir edilmesi gerektiği çok açıktır. Çünkü bütün insanlık adına yapılan bir eylemdir. Düşürülen insanlığa karşı, faşist rejime-orduya karşı, emperyalizme karşı, kadın cinsinin düşürülmesine karşı büyük bir eylem, büyük bir direnme...Şöyle diyor: *"Bu eylemle kendimi vermek yetersizdir. İsterdim başka bir biçimde de kendimi vermeyi, hatta canımızı bile vermek yeterli değildir. Keşke canımızdan başka verecek şeylerimiz olsaydı."* Biz her zaman şunu söyledik; canını vermek yetmiyor. Daha başka şeyler vermek gerekiyor.

Nedir bunlar? Yeteneklerinizdir. Canınızı ucuzca vermenizi istemiyoruz. Nitekim bu eylemde canını ucuzca vermek yoktur. Müthiş yetenekler birikimi var, hepsini veriyor. Ama buna rağmen, "keşke daha verecek şeylerimiz olsaydı" diyebiliyor. "Şöyle keyfi yaşarım, böyle sigara sararım, böyle bencim, böyle bireyciyim" gibi şeyler saflarımızda çokça tartışıldı. Şimdi bu eylem aynı zamanda bunlara da büyük bir cevaptır. Yine yaşamımızın müthiş bir sevgi, cesaret, inanç ve onur düzeyi verdiğini söylüyor. Temsil ettiğimiz yaşamın tanımını yapıyor: Devrimin teminatı olduğumuzu belirtiyor.Şunu iyi kavradığı ortaya çıkıyor: Onurlu bir yaşam, sevgi, cesaret, inanç, azim diyor. Düşüren, parçalayan, bölen değerler yanında bu kadar bağlayan değerler diyor. Sizlerin bizlere olan sevgisini düşünüyor ve manevi güç alıyor. "Şehide en bağlı olan sizsiniz" diyor. Eğer bilse ki, şehide en bağlı olan önderlik olmazsa bu eylemi yapmaz. Çünkü bir soysuz eylemi taktir etmeyebilir.Büyük eylemciler güvendikleri değerler için

eylem yaparlar.Veya o değerlerin sembolize edildiği, yoğunlaştığı kişilikleri esas alırlar. Sorumludurlar ve canlarını böyle boşa ateşe atmazlar. Onu müthiş bağlayan, onu etkileyen, sonsuz güven veren bir değer, bir sembol, bir önderlik olmazsa hiç kimse böyle bir şeye cesaret edemez. "Yaşama çok bağlıyım ve yaşamın gerçekleşmesi için bunu yapıyorum" diyor. Şimdi bunu kim gerçekleştirecek? Kim ve hangi parti? Özgürleştirmenin ve kendini gerçekleştirmenin yolu savaştan geçmektedir. "Yani böyle ölüyorum, gidiyorum" demiyor. Özgürleştirmek ve kendini gerçekleştirme Zilan'da esastır. Savaşı verirken yaşayacağına inanıyor.

Kabul edilmesi gereken yaşam sınırlarına doğru yüceliyor. Anlam olarak, halk olarak, parti olarak, kişilik olarak yüceleşiyor. Eğer kül olan bir şey varsa bu daha önce düşman egemenliği altında çizilen yaşamdan başka bir şey değildir.

Yaşam adına yücelen ne varsa burada gizlidir. Ölen ve kül edilmesi gereken ne varsa mahkum edilmiştir. Yüceltilmesi gereken şahadetler var, onlar da yüceltilmiştir. Tam da bu temelde, "Mazlum, Hayri, Kemal, Ferhat, Bese, Beritan, Berivan, Ronahi yoldaşların direniş geleneklerine bağlılıkları sürdürmek istiyorum." Bu yoldaşların nasıl bir yaşam için yüceldikleri ve neyi yerle bir ettikleri gözönüne getirilse, bu halkaların nasıl bir yaşama müthiş bağlı olduklarını iliklerimize kadar hissedebiliriz. "Halkımın özgürlük isteminin ifadesi olmak istiyorum. Emperyalizmin kadını köleleştiren politikalarına karşı, bombayı kendimde patlatarak hıncımın ve öfkemin büyüklüğünü göstermek istiyorum." İşte burada emperyalizmin ve Türkiye'deki en çürük, en berbat kapitalizme kin ve öfke var. Ardından "Kürdistan kadınının diriliş sembolü olmak istiyorum" diyor. Aslında düzenin kişiliklerde yarattığı tahribatı görüyor ve buna karşı büyük bir kin ve öfke biriktiriyor. Aynı zamanda güzel kadının da nasıl gerçekleşeceğini de çok açık bir biçimde ortaya koyuyor ve bunun sembol ifadesi olmak istiyor. Böyle bir değerlendirme kadın çalışmaları için oldukça isabetli bir yaklaşım sunmaktadır. Açıkça söyleyeyim, diğer şehitler de bunun bir halkasıdır, ama Zilan yoldaşın eyleminde bu halka zirveye çıkmıştır. Böyle bir eylemi bir erkek de yapabilirdi, ama eylemi yapan kadındır. Kadının bu eylemi yapması, hem doğal bir ihtiyaç, hem de kadın gerçeğiyle bağlantılı olma yönünün bir gereği olduğunu düşünmek gerekiyor. Erkek belki böyle yapamayabilirdi. Başka biçimlerde, örneğin zindanlarda yapabilirdi.

Ama bu biçiminin kadına özgü yönleri olduğunu belirtmek gerekiyor. Çünkü daha fazla hınç, öfke ve özgür yaşam istemi gerektiriyor. Bir de çok çekici, başarıya yakın bir yaşam özgünlüğünün yakalanmasını gerektiriyor. Aslında bu noktada bir sembol olmak istiyor. Yaşam iddiası büyük, yaşamdan vazgeçmek yok. Canından kolay vazgeçenler moralsiz, heyecansız ve çirkinlerdir. Bazı intiharvari anlayışlarınız var. Saflarımızda böyle bir gerçek ve kabul var. Kesinlikle bu yaklaşım, bu eylem sahiplerinin kişilikleriyle çelişir ve asla onlar gibi olamazlar. "Yaşam iddiam çok büyük.

Anlamli bir yaşamın ve büyük bir eylemin sahibi olmak istiyorum. Yaşamı çok sevdiğim için bu eylemi gerçekleştirmek istiyorum." Bunu kendi gerçeğimde daha iyi anlayabildiğimi sanıyorum. Yaşamı sevenler, ancak büyük eylem yapabilirler. Yaşamdan vazgeçenler asla bir eylemci ve iyi bir örgütçü olamazlar. Bu arkadaşımız yaşamı büyük sevdiği için böyle bir eylemi gerçekleştiriyor. Yaşamın özgürlüğe dayalı, yaşamın dirilişle-direnışle bağlantısı, yaşamın güzellikle bağlantısı, yaşam sevgisi büyük olmazsa, bu eyleme karar verilemez. Fakat sizler ise yaşam bittiğinde, umutlarınız yıkıldığında, örgütü yerle bir ettiğinizde, ideolojik-politik esaslarla oynadığınızda intiharvari eyleme gidiyorsunuz. İşte Zilan yoldaşımızın eylemi buna karşı bir müdalededir. Çok örgütlü, çok direnişçi, çok sağlam ideolojik esaslara dayalı, çok sevinçli, moralli, iradeli, azimli ve coşkulu bir yaşamın kendisini buna götürdüğünü belirtiyor. "Parti Önderliği öncülüğündeki mücadeleimiz çok yakında zafere ulaşacak ve mazlum halkım dünya insanlık ailesi içerisinde hak ettiği yeri bulacaktır." Zafere inanç.

Elbette ki, bu eylem anlayışının doğal bir sonucudur. Bu eylem anlayışına sahip olan ve bu eylem anlayışının yoldaşı olan biri zaferin yakın olduğuna inanmak zorunda. İnanç bu, zafere inanç büyük. Ama çoğumuz zafere olan inancını yitirmiş, halkımızın insanlık içinde nasıl şerefli bir yer tutması gerektiği aklında bile değildir. "Ben canımdan vazgeçip, ölüme gidiyorum" demek kölelerin ölüme gidiş tarzıdır. Bu, halkımızın düşman çizmeleri altında, hatta onun askeri olması, onun her türlü hizmeti altında çalışmasının bir sonucudur. Dikkat çekici olan, "yaşam iddiam çok büyük", bunu ikinci kez tekrarlıyor olmasıdır. "Anlamli bir yaşamın ve büyük bir eylemin sahibi olmak istiyorum." Anlamli bir yaşamın büyük eylemlilikle bağlantısı vardır. Sizlere bunu sürekli söylüyorum. Evet sizler anlamli

bir yaşam istiyorsunuz. Fakat yaşamın anlamlı ve ciddi olabilmesi için de çabanın büyüklüğü gerekir. Nedir büyük eylem? Örgütlü yaşam, ideolojik-politik yetkinleşme. Tarz, üslup, tempo sahibi olmak. Askeri olarak dönem taktiğine sahip olmak. Bütün bunlar oldu mu büyük eylemin sahibi olursun. Öyle hedefi belli olmayan, partinin maddi imkanlarını savuran, düşmanı vurup vurmadığı belli olmayan eylem büyük eylem değildir. Büyük eylem Zilan yoldaşımızda anlamını bulmuştur. Büyük yaşamın karşılığı, büyük eylemdir.

"Yaşamı ve insanları çok sevdiğim için bu eylemi gerçekleştirmek istiyorum." "Sevgim kurumuştur, artık sıkılmışım" bırakalım bütün insanları, birlikte çalışması gereken yoldaşlarına karşı sevgisi, saygısı yok, hatta doğru çalışması yok. Kendini mi, düşmanı mı, içindeki putları mı yaşamak istiyor belli değil. Keyfi, bireyci, yetmez anlayışlar, bu eylemin sahibi kişilikler karşısında afedilmezdir. Açık söylüyorum: Eğer bu yoldaşıma bağlı kalacaksam, yaşamla bu kadar oynayanların, yaşama saygı ve sevgisi olmayanların yaşamla eylem arasındaki doğru, ideolojik, örgütsel, siyasal çalışma ve parti tarzları arasındaki bağı kuramayanların PKK'de bulunmaları bir hakarettir. Eğer bizim böylesine kutsal değerlere bağlılığımız olacaksa mutlaka çıkarmamız gereken sonuçlar olmalıdır. Biri saç tellerinden, ayak topuklarına başka bir şeyi kalmayacak kadar kendini kutsal özgürlük ateşinde eritecek, sen ise utanmadan, sıkılmadan partinin birçok değeri ile istediğin gibi oynayacaksın; eylem anlayışın sakat, örgüt anlayışın sakat, taktik anlayışın sakat, çalışma tarzınla yaşama saygısızsın, küskün, moralsiz, iradesiz olacaksın ve ondan sonra parti içinde bulunacaksın. Bunlar aslında insanlık için en kötü intiharı temsil ediyorlar, intiharı tercih ediyorlar ve bize de intiharı dayatıyorlar. Bu, düşmanın intihar anlayışıdır. Düşman ideolojisi, düşman kişiliği, düşman tarzıdır. Düşman adına mevcut kişilikleriniz partiye karşı bir intihar saldırısı içinde. Zilan'ın büyüklüğü burada. Buna karşı ölüm-cül darbeyi vurmasını, bu büyük ustalığı, bu büyük yiğitliği göstermesi gerektiğini dayatıyor. Bu yoldaşımız az çok parti gerçekliği içinde neyin ne olduğunu yorumlayabiliyor. Bu kadar büyük değerler birikimini parti içinde savaştırmak olağanüstü bir şey.

Yazılan mektup benim için cevabını gerektiğinde binlerce sayfa karşılıklıta bulabilir, ama bu yetmez. Bu yoldaş bütün PKK'lilere söz veriyor. Bütün şehitlere, bütün savaş ve cephe güçlerine, zindandaki yoldaşlara, bütün insanlığa bağlılığını ifade ediyor. Hepsine layık ol-

maya söz veriyor. Bunun karşılığında sizlerin de bazı sözlerinizin olması gerekir. Ben gücüm oranında layık olmaya, gereklerini yerine getirmeye çalışacağım. Fakat sizler kendi adınıza acaba ikiyüzlülüğe düşmeden bir şeyler yapabilecek misiniz? Ayrıca kadına, partiye ve halka hitaben de değerlendirmeleri var. Peki sizler nasıl cevap vereceksiniz? Dediğim gibi, en fazla iki yıl savaşmış ve partimizin en militanca savaşçısı durumuna gelmiş. Bu yoldaşımız kendi gerçekliğini böyle kanıtlamıştır. Peki sizler kendi gerçekliğinizi nasıl kanıtlayacaksınız? Ben gereklerini yine yerine getiririm. Zaten benden fazla bir şey de istemiyorum.

"Çünkü sen her şeyi yaptın ve bizim canımızla bile karşılık vermemiz mümkün değildir. İsterdik daha fazlasını yapmayı." Ben daha fazlasını yaparım, yapıyorum da. Amansız yaparım. Bunu fazla dile getirmeme gerek yok. Değindiği bütün hususlarda bir kez daha derinlik, bir kez daha anlayış gücü, örgüt gücü, eylem gücü, bir kez daha kadını geliştirme gücü, özgürleştirme gücü, sevme gücü, sevdirmeye gücü bende sınırsızdır. Bunu çok yerinde taktiklerle yaptım veya müthiş bir yetenekle gerçekleştirebildim. Fakat sizler adına üzülüyorum, daha doğrusu endişeliyim. Şimdi burada Zilan sadece düşmanı kahretmiyor, Türkiye'nin faşist ortamını şoke etmiyor, aynı zamanda sizler de biraz şoke oldunuz. Şoke olmayanlarınız varsa o zaman insanlıkla ilginizin olmadığını gösterir. Böyle bir büyüklük karşısında sarsılmayan, iliklerine kadar titremeyen, anlam veremeyenin PKK'liliğinden, yurtseverliliğinden, militanlığından ve hatta insanlığından kuşku duymak gerekir. Kuşku duymakla kalmam bundan sonra bunu temel ölçü alırım ve ona göre yargılarım. Halklarımızın, insanlığın kutsal değerleriyle kimseyi oynatmayız. Savaşan kişilik, eylem neredeyse biz de oradayız.

Komutan Zilan yoldaştır. Emir erleri de bizleriz.

"Kendi yaramaz-yetmez, gafilce, korkakça, örgütsüzce, plansızca, moralsizce yaklaşımlarımızla" boşa çıkardık demek, büyük bir yetmezliktir. Zilan'ın eylemine karşılık cevaplarımız bunlar olamaz. Varsa bir saygı, bir bağlılık gücü, varsa bir söze sözle bir karşılık verme gücünüz, varsa yaşadığınız sefalet son verme kararlılığınız ancak böyle kanıtlanabilir. Neden bu kadar ayakta duruyorum? Tabii ki, bu kadar şehide büyük sözlerim olduğu içindir. Beni bu kadar ayakta tutan başka ne olabilir ki? Beni ayakta tutan şehitlerdir. Ondan

sonra halkın istemleridir, talepleridir. Düşmana olan intikamdır. Bir insanı ancak bunlar ayakta tutabilir. Eğer bunlardan yoksunsanız, bahsettiğim durumlara düşmektendir. Yalnız bu şehide bağlılık bile insanı büyük bir direnişçi yapabilir. Bu açık değil mi? Her gün söz vereceksiniz, "yine dayanamadık, ayakta duramadık, bozulduk, bölündük, parçalandık, kaybettik" demek, böylesine büyük bir kişilik karşısında utanmazlıktır. Söz verme gücünüz var mı? Erkekler için söylüyorum: Erkeklik manevi anlamda, bir cinsel varlık olmaktan öteye, moral bir değer olarak söze daha fazla bağlılık anlamına gelir. Bu temelde erkekliğinizi Zilan'ın kadınlığıyla karşı karşıya getirin; en kadıncıl bir durumu yaşayanın sizler olduğu ortaya çıkar. Aslında bu öngörüm giderek doğrulanıyor.

En yiğit davranıştan ve erkeklikten bahsedilecekse, böyle kanıtlanıyor. Eleştiriler daha çok sizleredir. Zorlanacaksınız, zaten zorlanıyorsunuz. Bu yoldaşa söz verecek, işlerlik, yaşam gücü kazandıracak düzenlemeyi gerçekleştirmek gerekiyor. Bu yoldaş, "ben direnişin sembolü olmak istiyorum" diyor. Sizler ayaktasınız ve imkanlarınız daha çoktur. Gerçek eylemlilik budur. Büyük yaşamın sahibi olmak budur. Bütün bunlar en çok da sizlere gerekli. Bunun gereklerine sahip olmazsanız, bir gün bile sizleri yaşatmayız. Çağrılar, mektuplar birer manifestodur ve gereklerini yerine getireceğiz. Büyük değerlere bağlı militanlar olarak yaşayıp ve eylemin sahibi olarak büyüklüğünüzü kanıtlayın ki, kimlerle yürüdüğümüzü bilelim. Zaten öyle fazla yüksek değerlerle savaşanlar yok. Onun için düşmandan önce ilkin sizleri halletmemiz gerekiyor. Bu anlamda Zilan, benimle en iyi yürüyen ve bunu gerçekleştiren bir yoldaştır. Bununla çelişmek, bununla oynamak olmaz.

Halkın yakın süreçte zafere ulaşması gerektiğini belirtiyor. PKK'nin artık zafere doğru aktığını, önderlik çalışmasının artık zaferi yakınlaştırdığını söylüyor. Bunlar, boşuna söylenmiş sözler değildir. Bunlar, benden tutun, hepinize kadar günlük olarak yerine getirilmesi gereken görevlerdir, emirlerdir. Değerlere bağlanmak biricik namus-şeref sözümüz olmalıdır. Eğer sadece bu temelde sözümüze bağlı olursak, dünyanın da biraraya gelip yapacağı yardımla kazanamayacak olan bu halk söze bağlılığımızla kazanabilir, kazandırır. En büyük yardım bu söze bağlı olarak yaşamaktır. Halkın zaferi gerçekleştirmek isteniliyorsa, en çok muhtaç olduğumuz yardım bu sözün gereklerini

yerine getirmektir. Siz partililer, halk ordusunun gereklerini yerine getirdikçe, bu halkımızın cesaretini artıracaktır. Bu aynı zamanda bütün insanlık dostlarının savaşımızı anlaması ve ona bağlanması anlamına gelecektir. PKK'nin böyle yüzlerce şehidi vardır, yine özgür kadın şehidi vardır. Nitekim insanlık ekmek-su kadar bunlara muhtaçtır. Ama neredeyse unutulacaklar, unutulmamaları için, emperyalizmin tanınmaz hale getirdiği, insanlık yaşamında bir umut, bir ışık, yeni bir diriliş olmaları için bizim bu sözümüzün gerçekleşmesi parti içinde ve halkımızın ulusal kurtuluş savaşında başarılması gerekiyor. Emperyalizmin de desteğiyle bu yoldaşımızın, bu değerimizin düşük gösterilmeye çalışılmasının anlamı buradadır. Sadece Türk faşizmi değil, emperyalizmin yaşamın üzerindeki büyük tahribatını da insanlık direnişiyle karşıladık. Belki bunun için tam mücadele vermedik, istediği gibi yazıp-çizemedik, ama böyle olduğu çok açık. Zilan'ı insanlığa taşırmamız gerekiyor. Partinin zaferini gerçekleştirerek, halkımızın insanlık ailesi içerisinde hak ettiği yerini alarak ve bunu altın harflerle yazarak kanıtlamamız gerekiyor. Bu kadar büyük tarihi, kutsal şehitler ve partimiz içinde buna benzer muazzam değerler var.

Bu kadar görkemli değerler partimiz içinde olurken, diğer taraftan yaşanan bu sığıklar ve yetersizlikler ne anlama geliyor? Adeta düşman adına kendini dayatan intihar eylemleri, kişilikleri ve tutumları var. Yine tarz, tempo, üslup, muazzam gerilikler olsa olsa düşmana güç veriyor. Sizler ancak ve ancak kendinizi büyük bir direniş içinde kanıtlayabilirsiniz. Hiç sağa-sola yalpalanmadan, şuraya-buraya nedenlerini bağlamadan bir kazandıran tarz içinde olmak gerekiyor. Çünkü Zilan eyleminde açıkça bunu dile getiriyor. Bana verecek sözünüz varsa, yine özgür kadına verilecek bir söz varsa, ki bazıları severiz, kadın istiyoruz derler, o zaman bu söze göre olsun. Şimdi ne demek istediğimi daha iyi anlıyorsunuz. Özgür kadın kendini böyle yaratmak istiyor. Özgür kadın istemine nasıl bir partililikle, nasıl bir örgütlülükle, nasıl bir savaşçılıkla, nasıl bir sevgiyle, nasıl bir zafer anlayışıyla karşılık verilir? İşte Zilan eyleminde, tanıma kavuşturulmuştur. Şimdi ben buna mı bağlanacağım, yoksa ne idüğü belirsiz bazı istemlerinize mi? Benden ne istiyorsa layık olacağım. Bana başka bir şey dayatamazsınız ki. Kadının da, erkeğin de nasıl büyük bir yaşamın sahibi olması gerektiği açığa çıkmıştır. Nasıl bir

yaşam ve sevgi isteniliyorsa açığa çıkarılmıştır. "Yok bunlar sıradan olaylardır. Bizim de kendimize göre bir yaşam anlayışımız var" dersiniz, bundan kuşku duyarım. Çünkü düşmanı sarsan, yerle bir eden eylem ve PKK anlayışı budur. Oysa sizlerin eylem anlayışı düşmana güç vermiştir. O zaman gidin başka yerde kendi örgütünüzü kurun, ama PKK içinde yaşamayın. Biz böyle olmaya karar vermiş ve bu kararı müthiş eylemimizle kanıtlamak isteyenleriz. Militanlar topluluğuyuz. Böyle olmaya baş koymuşuz. Bütün yüreğini, coşkusunu, azmini, bilincini koyanlar var. Yoksa ben neden sizleri kabul edeyim. Israrla kendinizi dayatırsanız, o zaman sizler karşı cepheden, intiharvari cepheden geliyorsunuz denilir. Savunmaya geçeceğiz. Değerlerimizi bütün bu anlayış ve tutumlara karşı savunacağız.

Çirkin, örgütsüz, moralsiz, eylemsiz, bunalımlı, plansız, bireyci, keyfi, kendinden vazgeçmiş, düşmanı gözüne kestirmeyen, tarihi doğru anlamayan, zafere inanmayan, zafer coşkusuyla tutuşmayan kim varsa saflarımızda, kim bizlere doğru yaklaşmıyorsa ona "dur" diyeceğiz. Sen düşmanın dolaylı ajanısın diyeceğiz. "Ben de böyleyim" diyor, o zaman defol git deriz. Çünkü yiğitler var, onların yolunu açalım. Yoksa bu yigide yazık olacak. Hakkını kim verecek? Bu yaklaşımlarınızla hakkını mı vereceğiz? Hakkını vermezsek suç ortağı olacağız. Buna hiçbir kuvvet beni zorlayamaz. Yiğitlerin adına toz kondurtamam. Ben bunu defalarca söyledim ve tekrar söylüyorum. Size her türlü hizmeti yapayım, ama bu yüce değerlere anılarına bağlı olmanın gereklerini aşındırtmayın. Bu yoldaşlarımızın anılarını zedeleyecek tutum ve davranışlara girmeyin. Sizlerden fazla bir şey istediğimiz yok.

Tarihte kıblegahlar, kutsal maabetler ve onların içinde kutsal tanrı veya tanrıçalar vardır. Onların ardılları, onların mensupları uygun günlerde gidip bu maabetlere kapanırlar, secde ederler, yalvarır-yakarırlar, "af et" bizi diye. Böyle yoldaşlar öyle yoldaşlardır. Bir mabede gider gibi huzurlarında eğileceksiniz, secdeye kapanacaksınız, af dileyeceksiniz ve güç alıp kendinizi temiz kılacaksınız.

5 Temmuz 1996

“TANRIÇAM”

tüm kelimeleri bir solukta tükettik
seni anlamak ve anlatabilmek için
şimdi lalız ve söz yeniktir
mukaddes varlığın karşısında
bütün şairlerin yazılmamış mısralarında
gizli kalacaksın
ama adın künyemizde bir ayettir artık
bağlılık yeminlerimiz yine masum
bir yanımız günahkar olsa da hala
şimdi varıp kutsal mabedine
eşiğine yüz sürmenin vaktidir
sen ki çocuk halkımın bitirilmemiş umudusun
ve tutsak olmayan ruhu
sen ki lanetlenen halkımın çiçeklenen kutsallığısın
ve onurumuzsun
en temiz halimle geleceğim sana
tüm benliğimle hissedip tanrıçam
sırrını idrak edeceğim
büyüklüğün karşısında
diz çökeceğim”



Kod: Serhildan

Adı ve Soyadı: Sema YÜCE

Doğum Yeri ve Tarihi: Ağrı/1971

Katılım Tarihi: 1991 Mardin

Şahadet Tarihi: 1998/Çanakkale

Savaşta Zafer Yaşamda Özgürlük

Çağımızın Sosyal Mücadeleler Öğretisinin Yaratıcısı
Parti Genel Başkanımız,
Ulusal Önderimiz Başkan APO'ya;

1971 Ağrı doğumluyum. Parti içinde Leyla ve Serhildan kod isimlerini kullandım. Geçmişte Kürt feodalitesi içinde belli bir yeri olan, ancak TC tarihi boyunca ne tam anlamda rejimle buluşan, ne de Kürt kimliğini korumaya dönük ciddi bir öncülük yaratan, giderek sistem içinde eriyen, maddi olduğu kadar manevi olarak da zayıf düşen bir ailenin çocuğuyum. Ailem, belli bir bölge insanları içinde dini vasıfları nedeniyle ve Şeyhlik kurumuna dayanarak moral merkez rolünü oynamışsa da, günümüzde toplumsal bir iddiaya sahip olmayan, vasatlaşan bir ailedir. Bu aile içinde yetişen altı çocuktan biriyim. Ailemde belli bir yurtseverliğin olması, medrese eğitiminin aile içindeki uzantıları, aile içinde büyük amcamın bana Leyla Qasım diye hitap edişi, '70'li yılların belleğimde kalan sınırlı, ancak derin izleri, beni mücadeleye '90'lı yılların kitselliğiyle buluşturdu. Küçüklüğümden bugüne kadar ailemin şahsında şahit olduğum Kürt gerçekliğinin tüm çatışmalarını, çelişkilerini yaşadım. Son olarak Kemalizmin eğitim kurumlarında gördüğüm eğitim ile bu daha da boyutlandı. Özellikle üniversitede em-

peryalist kültür ve onun kadına sunduğu seçeneklerin üzerimdiki etkileri sonucu, çocukluk hayallerime karşıt bir yaşam arayışının içine girdim. Özgürlük arayışı içinde attığım her adımda bir kadın ve de Kürt kadını olmanın sıkıntılarıyla karşılaştım. Kendimi doğru temellerde örgütlediğim, önderliği kavrayış düzeyimi zamana ve mekana uyarlamadığım için kişiliğimdeki gerilikleri aşamadım. Aynı zamanda toplumda, mücadele saflarında köleliğe karşı büyük öfkeme, inadıma rağmen, erkek egemen toplumun dayatmalarına karşı güçlü bir duruş sergileyemedim. İsyan adına attığım her adımda bağımlılık duruşuna yol açtım. Bir anlamda bu toplumla bütünleşen ve onun üreticisi olan bir konuma geldim. 1988'de üniversitede mücadeleyle tanıştım. Bu on yıllık mücadele yürüyüşümde yukarıda özetlemeye çalıştığım kişilik duruşumun tüm ayrıntıları söz konusudur.

Geriye dönüp baktığımda bir Kürt kızı olarak, özgürleşme yoluna giren her Kürt insanının ve kadının, hatta her insanın yaşayabileceği birçok beşeri zaafi, kişilik sorunlarını, siyasal ve örgütsel eksiklikleri yaşamış olduğumu görüyorum. Fakat asla yerinde saymadım. Başkan APO ve O'nun önderliğinde gelişen özgürlük öğretisi beni hep ayakta tutan bir güç kaynağı oldu. Gelineen noktada kişiliğimde Kürt toplumunun ve yine Kürt egemen sınıflarının tüm çelişkilerinin bir kadın kişiliğinde ulaşabileceği son noktaya geldiğini ve bunun aynı zamanda aşma noktası olduğunu görüyorum. Mübalağasız; kişiliğimde yaşanan çatışma düzeyinde bin yılların bir çatışmasını hissediyor, duyumsuyorum. Bu, aynı zamanda kendimi aştığım AN'ı da ifade ediyor. Bunun tesadüf olmadığını biliyorum. Bu durum Başkan APO şahsında Kürt gerçekliği içinde verilen insanlaşma, sosyalleşme ve özgürleşme mücadelesinin "Savaşta ZAFER, Yaşamda ÖZGÜRLÜK" aşamasına gelmesiyle yakından ilişkilidir. Mücadelenin geldiği düzey, bunun alanımızda yürütülen partileşme çalışmalarında bulduğu ifade sonucu, şu gerçeği daha iyi kavırıyorum: Nasıl ki, gökyüzünde iki güneş yoksa ve olmayacaksa, bir insan için, özgürleşmek isteyen bir kadın için, iki yaşam seçeneği, iki moral merkez olamaz. Bu satırları yazdığım AN kendimde düşünsel, moral ve yaşamsal açıdan Başkan APO'yu tek merkez haline getirdiğim, kendimdeki tüm iç engelleri aştığım AN'dır.

Bu, dönemin bir emridir. Bu dönem, mücadelenin geldiği bu aşama tükenmiş bir toplumun tüm öfkelerini, inadını, sabrını ve acısını kendinde biriktiren, büyük intikam savaşını peygamberlerde dahi görülmemiş bir sabırla yürüten Başkan APO'nun emeklerinin ürünüdür.

Gelinen aşamada düşman, büyük insanlık yürüyüşümüzü durdurmak istemektedir. Türk genelkurmaylığı bir süredir mücadelemize “marjinalleştirme” adı altında tasfiyeyi dayatmaktadır. Bu plan emperyalist merkezlerde hazırlanmış, bölge gericiliğini yanına almış ve Türk sömürgeciliği eliyle uygulanan, uygulanırken de iç ihanete dayanan bir plandır. Kürt işbirlikçiliğini ve onun mücadelemiz içindeki uzantılarını kendisi için sosyal zemin kabul eden bu planın özü, insanlığın beşiği Mezopotamya’dan başlayan çağdaş insanlaşma yürüyüşünü Kürdistan’da hatta Kürdistan içinde de dağlarda, tek tek şehirlerde insan beyinleri ve yüreklerinde sınırlandırma, daraltma, içten içe çürüterek düşürme planıdır. Bu planın temel zemini köle Kürt gerçeği, onun sosyalite düzeyidir.

Düşman, Kürtleri çağın Lut kavmi haline getirmek, onları açlıkla, cinsellikle teslim alarak tüketmek istemektedir. Bunun için ülkeyi insansızlaştırmakta, gemilerle kendi merkezlerine taşıdığı sürgün Kürtlerden kendi Kürt gettolarını oluşturmakta, bu gettolara topladığı Kürtlerin kişiliğinde özgür yaşam seçeneğini boğmak istemektedir. Köylerini yaktığı insanlarımızı metropol varoşlarında çöplüklerden ekmek toplar hale getirerek açlıkla terbiye etmek istemekte, buralarda biriken gençleri yoz yaşam sınırlarında tüketmektedir. Partimizin Zap’ta, Etruş’ta, Ninova’da yaşama geçirmeye çalıştığı özgür yaşam seçeneğini tecrit ederek, imha ederek, Kürtlere tek tercih olarak düşkün bir yaşamı sunmaktadır. Emperyalist istihbarat birimlerinde üretilen binbir planla özgürlüğün teminatı olan gerilla kitleden kopartılmak istenmekte, gerillada taktik öncülüğü düşürmek için her türlü politika ve imkan devreye sokulmakta, gerillayı karşıtına dönüştürerek özgürlüğü değil, düşkünlüğü üreten birimler haline getirme hesapları güdülmektedir. Ulusal iktidarlaşmanın yolu, işbirlikçi Kürt güçleri olan başta KDP ve onun uzantıları ile kapatılarak, kendi denetimlerinde bir Kürt bölgesi yaratılarak bölge halklarının kurtuluş umudu olan çağdaş MED hareketi boğulmak istenmektedir Güney Kürdistan’da başlayan iktidarlaşma hamlemiz ile Anadolu dağlarında başlatılan kardeşleşme, halklarla-kültürlerle buluşma, devrim ateşini yaygınlaştırma hamlemiz, kirli politikalarla boğulmaya çalışılmaktadır.

Düşmanın bu politikasının zindan ayağı rehabilitasyondur. Zindanda “marjinalleştirme” Mazlum’ların, Hayri’lerin, Kemal’lerin ve Dörtler’in yaktığı yaşam ateşini söndürmek, tek tek bireylerin beyninde ve yüreğinde duvarlar örerek, dağların doruklarında yanan mücadele

ateşiyle buluşulmasını engellemek, partimizin çözümleme silahını düşmanın ideolojik-kültürel kuşatmasıyla tersine çevirmek, atomlarına dek çözerək düşkünleştirmektir. Zindanlarda birikmiş olan on binleri, kendi kendini içten içe tüketen bir yapı haline getirerek, tüm moral değerlerimizden kopartma ve kendi işbirlikçi seçeneklerinin sosyal dayanağı haline getirmektedir. “Marjinalleştirme” politikasının her alandaki değişmez silahı, geleneksel kadın ve erkek egemen kişilik yapılarıdır.

Bu silah, kaba cins eğilimlerinden, egemen örgüt ve politika anlayışlarına dek her açıdan kullanılan bir malzemedir. Sömürgecilik bitip-tükenmek üzereyken tek dayanağı, yarattığı insan tipi kalmıştır. Başkan APO öncülüğünde yürüyen mücadelemiz, şehitler ordumuz, bu politikayı erkenden fark etmiş, çözümlenmesini gerçekleştirmiş ve yurt-sever halkımıza mal etmiştir. MED TV ekranlarında yayınlanan parti içi tartışmalar, bu süreci halkımıza kavratmıştır. Bu açıklık politikası, güncel olarak düşmanı püskürttüğü kadar, gelecek toplumun inşası açısından da önemli bir dinamik olarak gündeme gelmiştir. Parti Önderliği’nin anlık çabalarıyla bu süreç tersine çevrilmiştir. Gerillanın Güney’de ve Anadolu dağlarındaki hamleleri kadar, emperyalizmin merkezlerinde yürütülen devrimci diplomasi, Erzurum odaklı zindan direnişleri ve son olarak 8 Mart ve 21 Mart kitlesel kutlamaları bunun ispatıdır.

Mevcut durumda, düşman bu politikalarında sonuca ulaşabilmek için, son bir hamle hazırlığındadır. Türk genelkurmaylığının son hareketliliği bunu ifade ediyor. Açık ki, yine kirli politikalarının merkezinde Başkan APO’yu etkisiz kılma, sınırlandırma, O’nun politik çizgisini, O’na rağmen işlevsiz kılma yaklaşımı vardır. Bu politikalarındaki ısrarlarının nedeni; yine parti içinde bir türlü özgür yaşam seçeneğine, doğru bir merkezileşme ve kurumlaşmaya gelmeyen erkek ve kadın kişiliklerine duyulan güven vardır.

Ancak Kürt kadını Başkan APO’nun emrini almıştır. Kendini düşmana, onun kirli emellerine alet etmeyeceğini göstermiştir. Başkan APO’nun 8 Mart’ta tüm kadınlara seslendiği konuşmasında ifade ettiği “kadın eksenli bir kurtuluş ideolojisi”nin geliştirilmesi gerektiği, böylesi bir öğretinin savaş sorunlarından kalıcı bir barışa, özgür insana kadar birçok soruna çözüm olacağı temelindeki açıklamalarını Kürt kadını kavramıştır. 8 Mart’ta başlayıp 21 Mart’ta doruğa çıkan eylemli yürüyüşünde bunu ispatlamıştır.

Başkanım;

Bu temelde beynimi, yüreğimi ve bedenimi 8 Mart'tan 21 Mart'a ulaşan ateşten bir köprü yapmak istiyorum. Çağdaş Kawa Mazlum Doğan'ın ve diğer tüm şehitlerimizin iyi bir öğrencisi olabilmek için Zekiye gibi yanmak, Rahşan gibi Newrozlaşmak istiyorum. Diğer Newrozlaşan Berivan, Ronahi, Mirza Mehmet ve Eser yoldaşların izinde kararlıca yürümek istiyorum. Kadının yaşam gücünün, zafer gücünün olduğuna, kadının da yoldaş olabileceğine olan inancımı soylu bir eylemle taçlandırmak isteğimin nedeni; soyluluğun bilinen tüm tanımlarından arındırarak kendisi basit, düşleri büyük insanın erdemi olduğunu haykırmak isteyişimdir. Öğrencisi olmaya çalıştığım şehitlerimizin eylemleri üstünde çok düşündüm. Her gün, her an devrim ateşinde yürüyerek yanmayı, bunun sırrını kavramayı çok istedim. Gördüm ki bu, kendini aşan insan eylemidir. Bu kararı verdikten sonra, tekrar tekrar büyük bir iç savaşı yaşadım. Kendimde bütün beşeri zaafaların ayartıcı gücünü son bir kez gördüm ve yendim. Özgür, yaşam, özgür kadın tutkum bana bunu emrediyor. Başkan APO'ya bağlılık andımın, bu tutkunun ateşinde kül olmak ve bu küllerden yeniden kendini yaratmak olduğunu şimdi daha iyi kavırıyorum. Kendimde yaşamı yaratma kararında en önemli güç kaynaklarından biri de kadının partileşme silahı olan YAJK'tı. YAJK hem Başkan APO'nun kadınla yoldaş olunabileceğine inancının eseridir, hem de inanıyorum ki, Başkan APO öğretisinin kurumlaşmasının, yayılmasının ve derinleşmesinin önemli silahlarından biri olacaktır. Bu yüzden YAJK'ı daha da büyütme, her Kürt kadınının, hatta bölge halklarının kadınlarının asli görevidir.

Başkanım;

Zafer Tanrıçamız Zilan yoldaşın vasiyetine bağlılığım, O'nun görkemli eylemine sadece özüyle değil; biçim itibariyle de cevap olmak istedim. Fakat zindan koşullarında bu mümkün değil. Bu Newroz'da ayağa kalkan binlerce çocuk yüreğinin masumiyetiyle buluşmak, bu vasiyetin takipçisi olmakla mümkündür. Özgürlük tutkum çok büyük. Bu tutkuyu yaşam gücüne dönüştürebilmek için tek varlığımı, kendimi Başkan APO'ya adıyorum. Kadınlar; kullenen Kürt ateşinin kıvılcımlarıdır. Küllerinden yeniden doğmayı başaran, bunun kıvılcımı olabilen her kadın; Özgür Kürdistan'ın dokuyucusu olacaktır. Ancak, bu bile Başkan APO'ya cevap olmaya yetmez. Cevap olabilmek için, karartılan her

yüreğin ateşte arınması gerekir. Ben ancak kendi yüreğimi verebilecek güçteyim. Kendimi Newrozlaştırırken, beynimi ve yüreğimi, bedenimin her hücresini bu öğretinin yoluna adadığımı bir kez daha belirtiyor, bağlılık andımı yineliyorum.

Yaşasın Başkan APO ve O'nun Özgürlük Öğretisi!..

Yaşasın PKK, ERNK, ARGK!..

Yaşasın Özgür Ülke, Özgür İnsan!..

Kahrolsun Her Türden Egemenlik ve İşbirlikçiler!..

Devrimci Selam ve Saygılarımla

Sema Yüce
21 Mart 1998

Yurtsever Kürdistan Halkına;

Kürdistan tarihini öğrenmek, bu tarihten doğru dersler çıkarmak, bu temelde PKK gerçeğini kavramak, her Kürt bireyinin görevidir. Tarihimize baktığımızda zayıf, parçalı ve örgütsüz olanın direniş, bağımsız bir yaşam; güçlü, örgütlü olanın ise ihanet olduğunu görürüz. Bunun nedeni; Kürtlerin kendi içlerinde birlik olmayışları, hep dışarıdan beklemeleridir. Bu kara tarihi bir tek parçalamayı, tersine çevirmeyi başaran PKK ve onun yaratıcısı Başkan APO'dur.

Bugün halk olarak bir kez daha çok kritik bir aşamadan geçiyoruz. Düşman, nasıl ki her Kürt isyanını kendi içinde parçalamış ve çıktığı alanla sınırlamışsa ve nasıl ki her Kürt önderinin en yakınından bir ihanet çıkışı yaratmışsa, bugün PKK öncülüğündeki direnişe de bunu dayatmaktadır. Başta KDP olmak üzere, işbirlikçi Kürtlüğü halkımıza bir seçenek olarak sunmakta, KDP eliyle PKK içinde işbirlikçi güç odakları yaratmak istemektedir. Başkan APO'nun yıllardır uğruna mücadeleye ettiği Kürdistan'ın ulusal birliğini boğmak için, engellemek için, her türlü politikayı dayatmaktadır. Bunu yaparken biz Kürtleri sürgünle, açlıkla ve daha birçok yöntemle mücadeleden uzaklaştırmaya çalışmaktadır. Buna karşılık Başkan APO, Barzani ihanetçiliği ve onun uzantılarının tüm engellemelerine rağmen, dünya gerçikliğine karşı bizlerin umutlarının, özlemlerinin ve özgürlük arayışlarımızın her açıdan öncülüğünü yapmaktadır. Bugün her Kürt, içinde geçtiğimiz aşamanın bilincine varmalı ve kendini bu savaşa katmalıdır. Yoksulluk, sürgün, asla engel değildir. Yurtsever Kürdistan halkı bu Newroz'da

gerçekleştirdiği büyük ayağa kalkışla bunu ispatlamıştır. Bu ayağa kalkışı yaşayanlar, emeklerini büyüttmeli ve yanı başlarında sessiz kalan herkesin sesini kendi seslerine katmalıdırlar. Her Kürt ailesi bir gerilla üssü haline gelmelidir. Unutmamalıyız ki, ulus olarak tarihte belki de tek şansımızı yaşıyoruz. Bu şansı iyi değerlendiremezsek insanlığın serserileri olacağımızdan, oradan oraya herkesin elinde basit bir piyon olacağımızdan kimsenin kuşkusu olmasın. O halde insanlık ailesi içinde onurlu ve şerefli bir yer elde etmek için yediden yetmişe Başkan APO'nun taşıdığı özgürlük meşalesinin altında toplanalım. Anadolu ve bölge halklarıyla özgürlük-kardeşlik temelinde büyük buluşmak için savaşalım ve yurda dönüş seferberliğini kendimizde başlatalım. Buna mahkumuz, başarımızın sırrı budur.

Sömürgeci-Faşist Rejimin Baskılar Altında Soluksuz Kalan Emekçi Anadolu Halklarına;

Kemalizm, Anadolu'yu bir halklar mezarlığına çevirmiştir. Bugün Anadolu'da geçmişte büyük uygarlıkları yaratan halkların neredeyse izi bile kalmamıştır. Türk halkı ise, kendi egemenlerinin elinde tüm insani değerlerini yitirmekle yüzyüze kalmıştır. Buna karşılık öfkeler, acılar hep içe gömülmektedir.

1998 yılında Birleşik Halklar Ordusu'nun Karadeniz-Amanos hamlesi Anadolu'da yaşayan tüm halklara, emekçilere Kürdistan devrimiyle, halkıyla buluşma ve kardeşleşme çağrısını yapmıştır. PKK ve DHP'nin ortak yürüyüşünde halklarımız ortak öncülüğe kavuşmuştur. Şimdi artık partiniz, cepheniz ve ordunuz vardır.

Harekete geçmek için tüm koşullarınız mevcuttur. Şunu bilmelisiniz ki, sizlerin kendinize ait hissettiğiniz her şey büyük bir yanılsamadır. Sizler de özünde özgür değilsiniz, bağımsız değilsiniz, kendi iktidarınıza sahip değilsiniz. Kürt halkı kardeşlik iddiasında, samimidir. Elini uzatmış, Anadolu halklarının da elini uzatmasını beklemektedir. Başkan APO en az Kürt halkı kadar Türkiye halklarının da acılarının çözüm gücü olma iddia ve çabası içindedir. Sizler de kendinizi faşist rejimin her türlü etkisinden arındırır ve bu çabaya katarsanız, Kürdistan-Anadolu Birleşik Devrimi tüm dünya insanlığının umut güneşi haline gelecektir. Artık askere değil gerillaya koşmalı, sokakları, şehirleri, dağları kendi özgür geleceğiniz için fethetmelisiniz. Sizler de Newroz ateşinde kendinizi yeniden yaratmalısınız.

Tüm Dünya İlerici İnsanlığına;

Tarihin görkemli bir aşamasına tanıklık ediyorsunuz. Adını bile bilmediğiniz bir halk, kendini küllerinden yaratıyor. Bu görkemli yaratılış destanına sizler de katılmalısınız. Kendi ülkenizde devletlerin bu kirli savaşa kattığı desteği protesto etmeli, Kürdistan halkıyla kardeşlik ilanınızı gerçekleştirmeli, Kürdistan'da doğan ve yükselen güneşin ışınlarıyla ülkelerinizi aydınlatmalısınız. Gözlerinizin önünde cereyan eden sadece bir yükseliş değildir. Yükselişe katıldığınız kadar, Kürt insanı şahsında insanlığa dayatılan büyük düşüşe karşı vicdanlarınızı, beyinlerinizi barikat haline getirmelisiniz. Bu topraklardan yükselen insanlık çılgınlıklarını duymuyorsanız, durun ve insanlığınızı



bir an için sorgulayın! Göreceksiniz ki, kaybeden sadece Kürtler değil bir bütün insanlıktır!.. Sizleri bir ahtapot gibi saran medyadan bile baktığınızda ve takip ettiğinizde, Newrozlaşan çocukların bedenlerinde patlayan bombaları, umutlarına vurulan jop darbelerini görebilirsiniz.

Evinizde bir kuşa verdiğiniz değeri ve karşınızda her an işlenen bu insanlık suçuna karşı tavrınızı bir an karşılaştırın ve sorun: Bizim için insan neyi ifade ediyor? Bu soruya kaçmadan, emperyalizmin sunduğu maskeleri kul-

lanmadan cevap vererseniz, büyük insanlık yürüyüşünde buluşacağımız an yakındır, demektir.

Kürdistan ve Anadolu Özgürlük Savaşçısı Kadın Yoldaşlara;

Başkan APO'nun öğretisi ve Zilan yoldaşın vasiyeti, bizlere yürümemiz gereken yolu göstermiştir. Bize düşen görev anlamak, kavramak ve uygulamaktır. Bunun yolu günlük parti içi sınıf mücadelesini yürütmek, kadın savaşçılar olarak bu mücadelenin öznesi haline gelmektir. Bu savaşta temel silahımız YAJK'tır. YAJK'ı büyütmek, kurumlaştırmak için her kadın savaşçı bugüne kadar gelişen deneyimleri iyi özümsemeli, şehitlerin öğrencisi olmalı, günlük yaşam içinde kendini her an yaratmanın savaşımını vermelidir. Kadının öncüleşmesi, cins kurtuluşunun basit bir gerçekleşmesi değildir. Sistem bunun binlerce düşkünleştirici seçeneğini sunmaktadır. Başkan APO, her şeyden önce kadının ve erkeğin hareket ettiği zemini değiştirmek iddiasındadır. Bunun pratik öncülüğünü her an Parti Önderliği'nin şahsında görmek mümkündür. Bu anlamda her YAJK üyesi, parti zeminini farklı yaşam anlayışlarının, ideolojik-politik örgütlenmenin fırsatı olarak gören ve değerlendiren tüm anlayışlar karşısında mücadele etmelidir. Kadın şehit yoldaşlarımız, bunun mümkün olduğunu soylu eylemleriyle ispatlamışlardır. Onlardan öğrenmeyi bilelim, büyük tutkuların savaşçısı olalım!..

**Özgür Kadın; Özgür Ülke ve Özgür İnsanlık Olacaktır!..
Yaşasın Başkan APO ve O'nun Özgürlük Öğretisi!..
Yaşasın Özgürlük Savaşçısı Kadın Kahramanlarımız!..
Kahrolsun Her Türden Egemenlik!..**

**Devrimci Selam ve Saygılarımla
Sema Yüce
21-22 Mart 1998**



Kod: Ronahi
Adı ve Soyadı: Bedriye Taş
28 Ocak 1971/ Elbistan
21-03-1994/ Mannheim- Almanya



Kod: Berivan
Adı ve Soyadı: Nilgün Yıldırım
21-03-1994/ Mannheim- Almanya

Yüce Kahraman Halkımıza;

21 Mart Newroz'unuzu candan kutlarken, hedefimiz olan insani bir yaşam için sizlerin daha çok direnmeniz gerektiğini Parti Önderliğimizin de vurguladığı gibi kendimizden çok az da olsa başlatıyoruz ve sizlere devretmek istiyoruz. Özellikle Avrupa'daki halkımızın Parti Önderliğimizin belirttiği gibi, devrimi Kürdistan'a taşırmaları, vazgeçilmez bir öneme sahiptir.

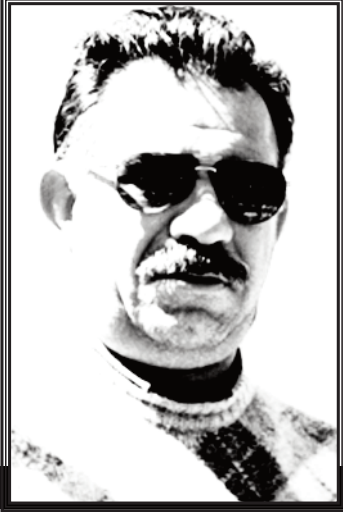
Bu temelde kadınlarımıza da öylesine büyük görevler düştüğünden dolayı tam ayakta durmalarını, Parti Önderliğimizin yol göstericiliğiyle becerebilmelidirler. Sizlere yüce halkımıza içten inanıyoruz ve güvenimiz sonsuzdur.

-Yaşasın Başkanımız APO!

-Yaşasın PKK, ARGK, ERNK!

-Yaşasın Enternasyonalizm!

Ronahi-Berivan



Özgürlüğe Olan Tutkunun Bir İfadesi Oldular

ÖNDER APO

Bugün iki Kürt kızı Ronahi ve Berivan yoldaşların anılarına karşılık vermenin bir gereği olarak bir araya toplanmış bulunuyorsunuz. Bu iki Kürt kızının ulusal kahramanlık düzeyindeki şahadeti oldukça anlamlıdır. Bu şahadet Kürdistan halkının ulusal Kurtuluş mücadelesinden alınan güçle gerçekleştirilmiştir. Dolayısıyla bu büyük eylem sıradan bir eylem değildir. Ulusal bir güç olma özelliğini de taşımaktadır. Bu yoldaşlarımız, tarih sahnesine en çarpıcı bir biçimde damgasını vurdular ve şehitlerimizle bütünleşerek özgürlüğe olan tutkunun bir ifadesi oldular. Avrupa'daki kitemize yönelik yaptığımız bir çağrı vardı: "1994 yılı ülkeye büyük yöneliş yılı olmalıdır.

Düşüncede, ruhta ve adım adım fiziksel olarak dönüş yapın" dedik, Ronahi ve Berivan arkadaşlar bu mesajımızı alıyor; çok planlı ve bilinçli bir biçimde bu çağrıyı bir eylem meşalesine dönüştürüyorlar. Nitekim bu meşale gerçekten büyük bir oyunun kurbanı olan yurtdışındaki kitemize, halkımıza çok güçlü bir çıkış yaptırabiliyor. Binyılların bütün işgalleri ve istilalarını dağlarımızdan söküp indiremediği halkımızın özel savaşın en kabasından en incesine kadar çeşitli oyunları ile indirilmesi, metropol kentlerine ve Avrupa ülkelerine savrulması durdurulmak



zorundaydı. Böylesine bir savruluşu durdurmak öyle kolay değil. İşte bu ancak böylesine bir meşaleyle, genç kızlarımızın kendilerini birer meşale gibi yakmasıyla belki mümkündür veya öyle oluyor. Anlamı budur. Yani nereden bakılırsa bakılsın, derin bir görüşe ihtiyaç var. Bir kendine gelmeye ihtiyaç var. Yürekler çok duyarsızlaşmış, insanlar pasifleşiyorlar, kendilerini çok düşürüyorlar, çok bencilleştiriyorlar. Onları ancak kendilerine şok gibi gelen bir eylemle ayağa kaldırma gereği sözkonusu ve arkadaşlarımız bunu yapıyorlar. Nitekim Ronahi ve Berivan arkadaşlarımız da bu eylemleriyle, aynı zamanda emperyalizm ve gerici çevrelere en iyi cevabı vermişlerdir. Yaptıkları bu kahramanlık, karşı devrim güçlerine karşı büyük bir çıkıştır. Bu eylemi sadece bir kıvılcım olarak anlamak yetersiz olur. Çünkü derin bir tarihsel ve ulusal boyutu içermektedir ve nihai zafere gitmenin garantisidir. Emi-

niz ki, bu mesaj da, bu çağrı da anlamını bulmuştur ve daha da bulacaktır. Bazı canlar, bazı doğru fikirlere ve mesajlara kendilerini böyle katarak karşılık veriyorlarsa, bu fikirler ve açıklamalar ölüm-süzdür. Görülüyor ki, her eylemin gerçekten büyük bir kahramanlık değeri var, tarihsel, sosyal ve siyasal gerçeklikle bir dönüşüme yol açması durumu var. Bunun sadece şartı var; o da kendilerini bağlı hissedenlerin, “Ben de onların ardılıyım, onlara bağlıyım” diyenlerin bu dürüstlüğü göstermeleri, kendilerini şehitlerin uğruna varlıklarını adadıkları amaca bağlı kalmaları, burada tutarlı ve dürüst olmalarıdır. Gerisi gelir, gerisi zafere kadar kesin adım adım kazanılır. Halkımız bu temelde Ronahi ve Berivan yoldaşların anısına karşılık vermeyi görev bilmelidir.

Şehitlerimizin büyüklüğünün anlamını iyi kavramalıdır. Bu yürüyüşü kitlemiz bu eylemi ülkeye, öze dönüşün bir çağrısı olarak anlamalıdır. Nitekim yürüyüşümüz de bu amacın bir parçasıdır ve böyle anlamalısınız. Bunun ulusal dönüş, ulusal kıvılcım ve büyük özgürlük anlamına geldiğini unutmamalısınız. Dolayısıyla yurt dışında yaşayan kitlemizin görev ve sorumluluğu bu şahadetle daha da büyümüştür. Hepimiz şehitlerin anılarına bağlı olarak özgür toplumu yaratma görev ve sorumluluğu ile karşı karşıyayız.

Kürdistan’ın her sahasında bu değerli şehitlerin anısına büyük kahramanlık eylemleri ile cevap vereceğiz. Ronahi ve Berivan arkadaşlar halkımızın ve ulusal kurtuluş mücadelemizin tarihinde çok önemli bir günde eylem yaparak Newroz şehitleri olmaya hak kazandılar. Mücadelemiz için yanan bir meşale olarak diriliş ve uyanışın bir halkası biçiminde tarihe geçtiler.

Biz bu kahraman genç kızlarımızın anısına bağlılığı böyle anlıyoruz ve gereklerini mutlak anlamda yerine getireceğimizi söylüyoruz. Yurt dışındaki kitlemizin de Ronahi ve Berivan arkadaşların çağrısını böyle anlamalarını ve doğru karşılığı ertelemeksizin vermeleri gerektiğini belirtiyoruz. Bu temelde yürüyüşte hazır bulunan tüm Kürdistanlı kadın ve çocukları selamlıyor ve ulusal dönüş ruhuyla görevlerini yerine getirmelerinde başarılar diliyorum.

“BERİVAN VE RONAHİ YOLDAŞLARIN KAHRAMANCA EYLEMLERİ İNKARCILIĞA VE ÜLKEDEN KOPUŞA KARŞI BÜYÜK ÖZGÜRLÜK ÇIKIŞIDIR”

Berivan ve Ronahi yoldaşların direnişi, Çağdaş Kawa Mazlum Doğan'ın üç kibrit çöpünden çıkan kıvılcımın Avrupa metropol-lerinde yanıt bulması ve ülkeden kaçışa karşı yurtseverlik görevlerine sahip çıkışın adıdır. Yoldaşların bu Newroz eylemleri de göstermiştir ki, artık Newroz ateşi hiç sönmeyecek ve her geçen gün gürleşerek büyük özgürlük ateşine dönüşecektir. Ve artık “NEWROZ ATEŞİ çalı çırpı ile değil, en iyi insan bedeni ile tutuşur” Belirlemesi bir gerçek olarak Kürt halkı için derin anlamlar kazanarak daha da doğrulanıyor. Mazlum Doğan yoldaş, Diyarbakır zindanlarında bir halkın ölüm fermanını yırtmak için; “Direnmek yaşamaktır” şiarıyla üç kibrit çöpünü çaktı. Bu, devrimci Kawa'nın, zalim Dehak'a karşı bir halkın özgürlüğü için verdiği direnişi günümüzde temsil eden Çağdaş Kawa hareketiydi. Devrimci Kawa'nın zulmün kalelerine indirdiği balyozlar, Mazlum yoldaşın elinde TC'ye indirilen darbeler oldu.

“Teslimiyet ihanete, direniş zafere götürür” diyen Mazlum yoldaş, dayatılan teslimiyete karşı zaferin yolunu açmaya kararlı olduğunu gösteriyordu. Diyarbakır zindanında Kürdistan teslim alınmak isteniyordu. Kürdistan ihanete sürüklenmeye çalışılıyordu. Böyle bir anda hiçbir şey yapmadan beklemek bir halk için ölümü seçmek demekti. Mazlum yoldaş ölümden yaşamı yaratmaya kararlıydı. Ve Newroz yeniden doğuş, yeni gün demekti. 21 Mart günü çağdaş Kawa üç kibrit çöpünü ateşleyerek ölümsüzleşti. Üç kibrit çöpünden çıkan kıvılcım önce, Diyarbakır zindanını aydınlattı. Zindandaki teslimiyet havasını yavaş yavaş kırarak direniş gelişmeye başladı. “Ateşi söndürmeyin” diyen Dörtlerin kahramanca direnişi üç kibrit çöpündeki ateşi daha da gürleştirdi. Diyarbakır zindanında teslim alınmak istenen Kürdistan, zindandan başlayarak bir Newroz gününde özgürleşmeye başlıyordu. Çakan kıvılcım, zindanın demir parmaklıkları arasından süzülere “Bir kıvılcım bütün bozkırı tutuşturur” misali Kürdistan dağlarını tutuşturdu. Kürdistan dağlarında gerilla oldu, Mahsum oldu ve halk savaşına dönüşerek

baştanbaşa isyan oldu. Zindanlarda çağdaş Kawa'nın yaktığı özgürlük ateşi ve boydan boya Newroz ateşiyle tutuşan Kürdistan dağları, Diyarbakır Surlarında Zekiye Alkan'ın şanlı direnişine dönüştüğünde 1990 Newroz'uydu. Çılgık dağlardan sonra Kürdistan'ın şehirlerini de sarmıştı. Ve Kürdistan baştanbaşa isyandı. Zekiye Alkan'ın "Newroz ateşi çalı çırpı ile değil, en iyi insan bedeniyle tutuşur" sözleri, ölümden yaşamı yaratmanın kutsal çağrısı oldu. Kürdistan'ın dağlarıyla ve şehirleriyle özgürlük ve direniş alanına çevirmek yetmiyordu. Çünkü Kürdistan baştanbaşa boşaltılmıştı. Türkiye Metropolleri ve Avrupa, Kürdistanlılarla dolup taşmıştı. Ülkeden kaçış ve çok ucuza terk ediş alabildiğine gelişmişti. Ülkedeki özgürlük çılgınlıkları metropollerde duyulmuyor değildi. Ancak buna gerekli cevabı vermek ve boydan boya Kürdistan için tutuşmak henüz yoktu.

1992 Newroz'unda Kürdistan'da yaşamamış, Türkiye metropollerinde doğup büyümüş Kürt kızı Rahşan Demirel kutsal çağrıya yanıt vererek, Newroz ateşini bedeniyle buluşturdu. Ve Metropol Kürtleri, yönünü Kürdistan'a döndürdü. Rahşan'ın "Birlik olun ve Kürdistan'ı çabuk kurun" şiarı bir talimat oldu. Özgür Kürdistan yolunda Türkiye metropolleri, Mazlum'un üç kibrit çöpüne, gerillanın dağlardaki ateşine, Zekiye'nin Diyarbakır surlarındaki gür ateşine, İzmir'de Rahşan'ın verdiği cevaba aydınlanıyordu. Rahşan'ın çağrısı metropollerdeki Kürdistanlıların bağımsız ve özgür bir ülkeye olan özlemlerinin bir ifadesi oldu. Ve bu çılgık, isyan ateşi, bu üç kibrit çöpü, Kürdistan'ı, metropolleri tutuşturan kıvılcım, yayılmasını sürdürdü. Metropolleri de aşarak Avrupalara taşıtı.

Avrupa'da Kürdistan'ın özgürlük ateşine dönüştü. Kürdistan'dan kaçarak Avrupa'ya gelmeyi kurtuluş sayan yüz binlerce Kürdistanlı, Newroz ateşini daha da gürleştirmenin çabasını 1994 Newroz'unda daha fazla yaşadı. Kürdistanlılar ülkeyle bağ kurmaya çalışırken, özgürleşmeye ve kendisi için hayati önemde olan değerlerine sahip çıkmaya çalışırken, başta Alman emperyalizmi olmak üzere, bütün dünya gericiliği, özgürleşmek, özgür bir yurt yaratmak için çaba harcayan Kürt halkına karşı düşman tutumlar içine giriyorlardı. Kürt halkının yıllardır en değerli varlıklarını şehit verme uğruna kutladığı ve birlik, beraberlik ve isyanın simgesi olan Newroz, bu devletler tarafından yasaklanıyordu. Yapılanlar basit bir renk yasaklama, bayrak yasaklama, Newroz yasaklama değildi. Yapılmak istenen baskı ile sindirme ile tehdit ile Mazlum'un, Zekiye'nin, Rahşan'ın çağrılarına Avrupa'dan cevap ver-

ilmesini engellemekti. Kürdistanlılar tarihinde ilk kez birliği yakalama yoluna girdiler. Kürdistan'daki, Türkiye metropollerindeki ve Avrupa'daki Kürdistanlılar el eleydi. Kürdistanlılar, el ele tutuşarak terk edilmiş, boşaltılmış ve harabeye çevrilmiş ülkeye doğru temelde yönelmenin çabasını sergiliyorlar. Kürtlerin özgürlük özlemlerinin karşısında durmak isteyenler, Ronahilerin ve Berivanların "Newroz ateşini insan bedenleriyle gürleştirin" çılıkları karşısında küçüldüler. Çağdaş Kawa'nın uzattığı el Zekiye Alkan tarafından tutularak, Metropollere uzatıldı, Rahşan Demirel'in eli Ronahiler ve Berivanlar tarafından tutularak, dünya baştanbaşa Kürdistanlıların isyanı oldu. Newroz ateşini bedenleriyle gürleştiren yoldaşlar, ülkeden kaçışa ve ihanete en büyük darbeyi vurarak, Avrupa'daki Kürdistanlıların ruhta ülkeye dönüşü yakalamanın çağrısı oldu. Diyarbakır zindanlarında yükselen "Bu insan çığlıklarını unutmayın" haykırıları, bu eylemlerle bütün Kürdistanlılara "Kürdistan özgürleşecek, görevlere daha fazla sahip çıkın" çağrısına dönüştü. Ve bu insan çığlıkları unutulmadı. Ronahi oldu, Berivan oldu. Ve şimdi onların anısına ÖZGÜR KÜRDİSTAN OLACAK .

"Daha çok direnmek gerekir ve biz kendimizden başlıyoruz" diyerek, kendilerini kutsal Newroz ateşinde yıkayan Ronahi ve Berivan yoldaşların isyan ateşini daha da gürleştirmeleri, tarihi bir döneme denk geldi. Bu eylem dünya gericiliğinin saldırılarına karşı verilmiş en kesin bir cevaptır. Ve 1994 Newroz'unda Avrupa Kürdistanlılaştı. Mannheim Cizre oldu, Diyarbakır oldu, Lice oldu. "Ateşi söndürmeyin, daha da gürleştirin" çağrısı üzerine" bütün Avrupa'da cevap buldu. Ve dünya şimdi Kürtleri daha iyi tanıyor. Kürdistan halkı verdiği savaşla yaşamaya hakkı olduğunu gösterdi. Artık isyan ateşi hiç sönmeyecek ve artık Newrozlar çalı çırpı ile kutlanmayacak. Özgürlüğün bedeli olan canlar birer birer toprağa düşerken peşinde yeşeren yeni bir yaşamı bırakıyorlar. Ve bu yeni yaşam özgür Kürdistan olacaktır. Berivan ve Ronahi yoldaşlar, daha önce ateşi körükleyen yoldaşlarına tarihi bir dönemde ve gerektiği yerde cevap vererek ölümsüzleştiler. Bize talimatları, "daha fazla çalışmak ve Avrupa'yı ülkeye taşırmaktır." Onlar Kürdistan'a akışın köprüsü oldular. Ve onların çağrılarına cevap verip, gelecek Newrozlarda isyan ateşinde Özgür Kürdistan'a ulaşacağız. Anılarını özgür Kürdistan'ı yaratarak yaşatacağız...



Kod: Rewşen

Adı ve Soyadı: Leyla Kaplan

D.Yeri ve Tarihi: Adana/1979

Katılım Tarihi: 1995

Şahadet Tarhi: 25 Ekim 1996-Adana

*“Eylemimle taçlandıracağım güzel yaşamı,
şimdiden görebiliyorum.”*

Parti Önderliğine;

Adım Leyla Kaplan. Aslen Mardinli olup 1979 Adana doğumluyum. Ailem yurtseverdir, metropollere göçertilmişse bile, Kürt olduğunu unutmamıştır. Adana’ya gelmemizin nedeni ekonomik sorunlardandır. Çocukluğum yoksulluk ve sıkıntılar içinde geçti. Toplumsal ve ekonomik nedenlerden dolayı, ancak ilkokulu bitirebildim. Fazla okumadığımdan her zaman kendimi yetiştirmeyi esas aldım. Düzen içinde sıradan biri olarak yaşamayı ve ailemin istediği biçimde bir ev kızı olarak kalmayı hiçbir zaman kabul etmedim. Sınırlı da olsa elimden geldiğince dışa açılmak ve insanları tanımak istiyordum. Sadece aile ortamının beni geliştirebileceğine inanmıyordum. Hem ailemin yurtsever olması, hem de benim dışarıya açılma isteğimle birlikte, Kürdistan’daki gelişmeleri ve savaşın geliştiğini görüyordum. Bu savaşın etkileri Adana’da da görülüyordu. Burada yaşanan serhıldanlara, yürüyüş ve gösterilere ben de katılıyordum. Hepimiz bir şeyler yapmak istiyorduk. Kürdistan’da olup bu tür gelişmeler karşısında duyarsız olan biri, ya gerçekten akıldan yoksundur, ya da tamamen ruhu, bilinci köreltilmiş, insanlığı elinden alınmış, işbirlikçi ajan konumuma getirilmiş biridir. Biraz insanlığını kaybetmeyen dürüst biri mutlaka bunları görüp ve elinden geleni yapar. Benim bulunduğum çevrede de aslında herkes partiden yanadır ve faşist

TC'ye karşı öfkeli, onu kabul etmez. Ama bilinç ve iradeleri gelişmediği için herkes tepkilerini, duygularını başka yaşam çıkarlarıyla izah eder ya da bastırılmışlığın, korkunun etkisi altında kalıp ortama ayak uydururlar. Benim ailem de fazla bilinçli ve örgütlü değildir. Ben okul yaşamımdan sonra, mevsimlik işçi olarak tarla ve bahçelerde; Adana ve çevre illerde çalıştım. Düzenin bozukluğunu, haksızlığını, eşitsizliğini, ezilmişliğini ve horlandığımızı daha iyi görüyordum. Hele bir kız olarak bütün bunları, yakıcı bir biçimde hissedebiliyordum. Bir taraftan feodal çevrenin baskısı, diğer taraftan Kürt olmamızdan dolayı TC'nin bizi Apocu olarak görmesi, vicdani zorlanmam beni derinden etkiliyordu. Bir türlü ne aileye, ne de düzene ayak uyduramıyordum. Kendimi boşlukta hissediyor ve ne yapacağımı bilemiyordum.

Mücadelemizin Adana'ya taşırılması, halka mal olması ve serhıldanlara dönüşmesi ile kendimi içinde buldum. Az sayıda çalışan arkadaşların anlatımı ile mücadeleyi tanıdım ve bununla birlikte içinde bulunduğum ruh hali giderek gelişti ve bende belli bir sempati ve canlanmayı geliştirdi. Daha sonra mücadele için fazla iş yapmak, faydalı olmak ve kendimi katmak istiyordum. Onun için gerillaya katılmak istedim. Ancak yaşı küçük olduğum için ilk başta alınmadım. Fakat mücadele için çalışıyor, hizmet ediyordum. Bu dönemde bana Apocu biri olarak bakılması, eskiden daha farklı bir etkilenmeyi ve bir bağlılığı geliştirdi. Apocu olmaktan artık gurur duyuyordum. Hele bir de Apoculuk lakabına verilen değer beni daha çok partiye bağlıyordu ve bu süreçte yakalanmalar (...) Ve gerillaya katılma istemim kesinleşti. Gelişmeleri görüyordum ve tekrardan bağlantımı 1995 yılında kura bildim. Bir ilişki ile gerillaya katıldım. Bir devre kış eğitimini gördüm. Bu eğitimle birçok şeyi daha iyi öğrendim.

Kendi kişiliğimdeki birçok yetersizliği farkettim. Onlarla da savaşmayı ve onları gidermeyi esas aldım. 1995-96 yılında yaşanan zorluklar, düşmanın yoğun yönelimleri bende çok büyük bir öfkeyi yarattı. Bu kadar zor koşullarda savaşarak zorlukları aşmamıza düşmanın tahammülü yoktu. Düşman, bir kaşık suda boğacakmış gibi her türlü saldırıyı yapıyordu. Gerillanın da bu kadar yaratıcı ve direnişçi olduğunu saflarda gördüm. Yine beni olumsuz yönden etkileyen, gerillaya gelip de kararsızlaşanlar oluyordu. Bu, bende onlara karşı bir kin oluşturunuyordu. Hep kendime şunu söylüyordum: Neye mal olursa olsun, geri adım atmayacağım. Fiziki olarak belli zorlanmayı yaşıyordum. Bu, rahatsızlığa yol açıyordu, arkadaşların gönderme talepleri oluyordu, ama ben çile

çekiyordum. Çünkü gücüm oranında bir şeyler yapmak beni mutlu ediyordu. Bazı eylemlere katılmak istiyordum, ama arkadaşlar beni geri tutuyorlardı. Partiye karşı tek iş yaptığımı biliyor ve bunun ezikliğini yaşıyordum. Eyaletimizde bu eylemi yapan Zeynep Kınacı yoldaşı tanıyordum. Yaptığı bu eylem, benim üzerimde çok derin bir etki yarattı. Benim de böyle bir eylem için karar almamda büyük rolü oldu. Zeynep arkadaşın yolu çok şerefli, partiye karşı layık olan bir yoldu. Ben de partiye karşı borcumu en büyüklük ile ödeyeceğim kararına ulaştım. Savaşarak ölmekten başka bir seçeneği hiçbir zaman kabul etmedim. Boş ölmeyi de hiçbir zaman kendime yedirmedim. Düşmana olan kin ve öfkemizi, partiye olan sevdamızı Zekiye, Bêrivan, Ronahî ve Zilan yoldaşların soylu eylemleri ile gösterdik ve göstereceğiz.

Hiçbir güç bizi bu ruhtan, inançtan ve haklılıktan alıkoyamaz. Çünkü Apocu ruh kanımızdadır, beynimizdedir. Ben hiçbir zaman ölmekten çekinmedim ve korkmuyorum. Ama az iş yaparak ölmeyi kabul etmiyorum. Partimizin bu eylem tarzı bir şanstır ve inanıyorum ki bu eylem tarzı ile düşman felç oluyor. Bizim ölümlerimiz onu korkutuyor. Bunun için bu süreçte, bu tarzı kendimize uygulamayı uygun görüyorum. Başkanımızın kadına verdiği değer, yaratmak istediği özgür kadın çalışmaları bir bayan olarak beni oldukça gururlandırıyor. Bütün Kürt kadınlarına olduğu kadar, bütün dünya kadınlarına da özgürlük yolunu açan Başkanımıza olan borcumuzu, bu çalışmalara en iyi bir biçimde layık olarak gösterebiliriz. Ben bu intihar eylemini yaparak, başta Başkan Apo'ya, O'nun şahsında şehitlere ve halkımıza layık olmak istiyorum ve inanıyorum ki, genel mücadeleimiz kadar kadın ordulaşması da giderek büyüyecek ve önü alınamaz bir duruma gelecektir. Yeter ki biz görevlerimizi yapalım. Başkanımızın emir ve talimatlarına uyalım. Kürdistan halkına hiçbir zaman böylesi bir önder nasip olmadı ve hiçbir zaman bu kadar gereksinim duymadık. Bu, bizim halk olarak son şansımızdır. Kürtler her zaman direnmiş ve imha olmuşlardır; ama bu sefer böyle olmayacaktır. Birliğimiz ve her şeyden değerli Başkanımız var. Zaferin sağlanması artık zor değildir. Çünkü mücadeleimiz karşısında düşman çok çaresiz. Ve ne mutlu bize ki, böylesi bir parti ve böylesi bir Başkanımız var.

Değerli Başkanım;

Ben partiye, Başkan Apo'ya ölümüne bağlıyım. Temel isteğim Başkan Apo'yu bir sefer bile olsa görmektir, ama bu nasip olmadı. Ben

partinin her türlü kararına tam ruhumla katıldım ve canımı da yolunuza katmak istiyorum. Siz var oldukça Kürdistan halkı kazanacaktır.

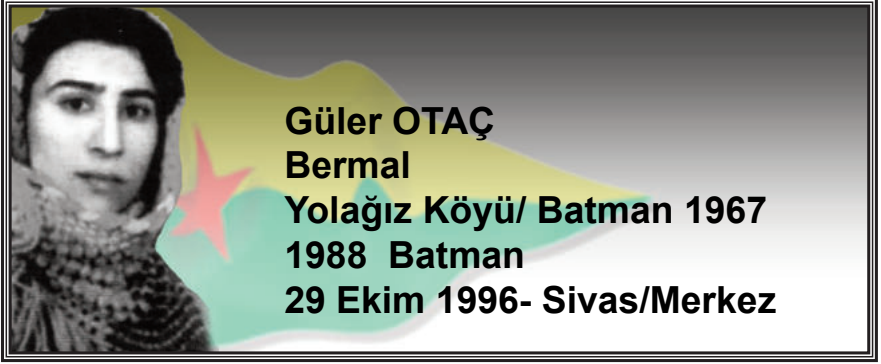
Başkanım;

Ben sizi her şeyden çok seviyorum. Eylemimle taçlandıracağım güzel yaşamı şimdiden görebiliyorum. Partiden temel isteğim Başkanımızın güvenliğidir. (...) Kendimizi gördükçe, size olan bağlılığımız artıyor, çünkü bizi yaratan ve yaşatan sizin varlığınızdır. Bir Kürt kızı olarak bütün samimiyetimle ve içtenliğimle siz Başkanımızı selamlıyor, size bağlılığımı ifade etmek istiyorum. Ben bu eylemimle başta Başkan'ımıza, halka, tüm devrim şehitlerine, dağda ve zindanda direnen yoldaşlara söz veriyorum.

- Yaşasın Başkan Apo!
- Yaşasın PKK, ERNK, ARGK!
- Yaşasın Özgür Kadın Hareketimiz YAJK!
- Kahrolsun Faşist TC!

Rewşen (Leyla KAPLAN)

“oysa bizde
yaşam kadar
kızıldır ölümler
çünkü ölümler
yaşam için uzundur
güneş kızılığında
kana bulanık bedenleri
güneşte yıkanır
kefenleri toprak anadır
onlar ki
her bahar
yağmurda yıkanır
dört nisan sabahında
tenleri hep ıslak kalır
çocuk gülümlü dudakları
ve güneş bakışlı gözleri gibi”



***Ben bütün halkın beynindeyim
ve şehitleri de kendi ruhumda yaşıyorum."***

"Reber Apo"

Değerli Başkanım;

Raporumun başında kendimi tanıtmak ve özgeçmişimi biraz açmak istiyorum. 1967 yılında Batman'ın Yolağız köyünde doğdum. Asıl adım Güler OTAÇ'tır. Ailemin maddi durumu orta halli olup, çevrede eskiden beri yurtsever ve demokrat olan bir ailedir. Bu yüzden ilk yurtseverlik bilincimi aile çevremden erkenden kısa bir dönemde aldım. 1987 ve 1988 sürecinde parti faaliyetlerinde yer aldım. 1989'da Amed'de tutuklandım. Bir süre tutuklu kaldıktan sonra serbest bırakıldım. Bu süreçten sonra kontr-gerillanın tehditleri altında faaliyet yürüttüm. Ekonomik zorluktan dolayı 1989'da bir tekel fabrikasında çalışmaya başladım. Yaklaşık 4 yıl çalıştıktan sonra durumum farkedildi ve bölgeden uzaklaştırıldım. Bu dönemde abim Faik OTAÇ ve yeğenim Çetin ABAYAY kontr-gerilla tarafından katledildi. Ben de aynı tehdit altındaydım. Ben kararımı verip 1993 Nisan ayında Garzan Eyaleti'nde gerilla saflarına katıldım ve ben buradan belli fiziki rahatsızlıklardan dolayı hem tedavi, hem de kitle faaliyetleri için Adana'ya gönderildim. 1995 Ağustos ayında Dersim'de tekrar gerilla saflarına katıldım. Düşmanın her alanda halkımıza barbarca yönelimini görünce, ona olan

kinim kat be kat artıyordu. Düşmanın halkımız üzerindeki imhacı politikasına yanıt olma ve halkımızın bin yıllık öfkesini bir eylemle ona haykırarak haklı olan mücadelemizi dünya kamuoyuna duyurmak için, böylesi bir eylemi gerçekleştirmek gerekiyordu. Halkıma, partime ve Parti Önderliğimize bağlılığı, en iyi bir şekilde ancak böyle ifade edebilirdim.

Değerli Başkanım;

Bin yıllardan beri başkalarının egemenliği altında, baskı ve zulüm gören halkım, geç de olsa sizin gibi bir önderliğe kavuştuğu için çok şanslıdır. Bu yüzden sizlerin mevcut tarihi, bu düşmanı bin kez kahretmiştir. Sosyalist ideolojiyi en iyi temsil eden ve doğruluğunun sonuna kadar ileri savunucusu siz oldunuz. Bu savaşım tüm çirkinlik ve haksızlıklara karşı olan amansız bir savaştır.

Sizin büyüklüğünüz de ondan ileri geliyor. Değerinizi hiç kimse Kürdistan halkı gibi göremez ve anlayamaz. Çünkü sizin doğuşunuz Kürdistan halkının yeniden varoluş savaşıdır. Bugüne kadar hem feodal düşünce çerçevesinde, hem de düşmanın sömürge düzeninde hep horlanan, ezilen Kürt kadını, sizin başlattığınız mücadele sayesinde özgürlüğe kavuşmuştur. Bugün Kürdistan kadını farklı bir şekilde sömürge düzene ve bütün mevcut geriliklere karşı korkunç bir mücadele başlatabiliyorsa, bunun da çerçevesini sizin gibi bir önderden aldığı içindir. İnsanca yaşamak, onuru korumak isteyen her kadın gıdasını sizden almalıdır.

Değerli Başkanım;

Bütün varlığımla kendimi halkıma adasam bile, sizin emek ve çabalarınız karşısında bir hiçtir. Bu kutsal mücadeleye keşke canımdan da başka verebileceğim bir şey olsaydı. Sizi görmek, konuşmak ve kutsal eğitiminizden yararlanmak, benim en büyük arzumdu.

Bunun imkanı olmadı. Fakat talimatlarınızla, çözümlemelerinizle sizi sürekli yakından hissettim. Ne mutlu size ki, binlerce insanın, uğruna her an gözünü kırpmadan canını feda edebileceği bir mücadelenin önderisiniz. Öyledir ki, bizler dünyanın en büyük düşmanlarına karşı amansız bir savaşımı başlatmaktan korkmayan, çirkinliklere ve haksızlıklara karşı savaşan bir öndere sahibiz.

Yurtsever ve Devrimci, Demokrat Tüm İnsanlara Değerli halkım;

Sizin içinizden çıkmış, acılarınızı yaşamış bir Kürt kızı olarak, bu haklı ve onurlu mücadelede yerimi aldım. Bugüne kadar ezilen, horlanan, kimliği bile kabul edilmeyen, varlığı yok edilmeye çalışılan bir halkın evladı olarak, halkıma bağlılığın ifadesi, gereği olarak, üzerime aldığım son görevi layıkıyla yerine getirmek için kendimi hazır hissediyorum. Tarih boyunca Kürt halkının en ufak insanca yaşam talebine karşı, daima baskı, işkence ve soykırımla karşılık verildi. Bizim ağabeyimizle konuşmamıza dahi tahammül edemeyen faşist TC devleti, uyguladığı baskı politikasını bugün de sürdürmektedir ve kadın, çoluk-çocuk demeden katliamlardan geçiren düşman, bugün ülkenin her köşesinde, insanlarımızı işkencelerden geçirmekte ve açık infazlarla imha etmeye çalışmaktadır. Yıllardır Kürt halkının üzerine serpilen ölüm toprağı, tarihi bu şekilde kabul etmeyen PKK ve onun öncüsü Başkan Apo tarafından sarsıntıya uğratılmıştır.

Dağda, ovada, şehirde, okullarda mücadelenin tohumları boy boy filizlenmiştir ve Kürdistan halkı tarihte ilk kez kendine güvenini yakalamıştır. İşte düşmanın tedirginliği de bundandır. Onun için bu savaş ulusal varlığımızı dünyaya kanıtlama savaşımıdır. Bu savaşa milyonlarca Kürt insanı genciyle, yaşlısıyla, kadınıyla, çocuğuyla katılmalıdır. Eğer bu savaş kaybedilirse, bilinmelidir ki Kürt denilen bir şey tarihte kalmayacaktır. Düşman bizleri topyekün bitirmeye çalışmaktadır. Böylesi bir dönemde, bu kadar vahşileşerek, üzerimize saldıran bu barbar düşmana verebileceğimiz en iyi cevap, sonsuz bir inançla direnmektir. Muhtaç olduğumuz gücü Başkan Apo gibi bir önderimiz olduktan sonra O'ndan rahatlıkla alabiliriz.

Değerli, mazlum halkım;

Tarih boyunca her dönem, egemen sınıfların boyunduruğu altında yaşadık. Tüm insani haklarımız ellerimizden alındı. Ardından gözyaşı geldi, zincirlerden başka hiçbir şey reva görülmedi. Binlerce evladınızı bu mücadele uğruna şehit verdiniz. Böylesi bir dönemde halkımın bir evladı olarak, kinini, öfkesini ve intikamını, kendi vücudumda bir bombaya dönüştürerek düşmana kismaya karar verdim. Halkıma karşı bu son görevimi de böyle yerine getirebilirim. Bu kutsal mücadeleye katabileceğimiz hiçbir şeyimiz olmasa dahi kendi vücudumuzu, saldırı

ruhumuzu bir bombaya dönüştürerek düşmana yöneltebilecek bir inancımız var. Bu inanç halka bağlılığın inancıdır, bu inanç partimiz PKK ve onun kutsal önderi Başkan Apo'nun inancıdır. Bu inanca sahip olduktan sonra, mücadelemizin zaferi için hiçbir engel kalmayacaktır. Savaştan çekinmek bugüne kadar bize hiçbir şey kazandırmadı, bundan sonra da kazandırmayacaktır. İrademizle, onurumuzla, inancımızla kanımızın son damlasına kadar direneceğiz ve kazanacağız.

Bugünü kazanmak, başarmak, zafere ulaşmak hepimizin ortak isteğiye, o zaman herkes kendi çapında üzerine düşen görevi yapmak zorundadır. Bu görev kutsaldır, bu görev tarihidir. Bizden önce bu mer-tebeye ulaşmış, gözünü kırpmadan bu mücadeleye kanlarıyla katkılarını, canlarıyla kendilerini ortaya koyanlar var. Biz de onlara bağlılığın ifadesi olarak, böyle bir eylemle karşılık vermeye karar aldık.

Dün Başkan Apo'nun öncülüğünde sıfırdan başlayan kurtuluş mücadelemiz, partimizin ideolojik-politik üstünlüğü sayesinde, bugün milyonlarca kitleye ulaşmıştır. Kazanmanın arefesinde kaybetmek istemiyorsak düşüncemizle, kanımızla, bağlılığımızla her şeyimizle bu savaşa yüklenmemiz gerekiyor. Ancak böyle zaferi yakalayabiliriz.

-Yaşasın Kürdistan halkının kurtuluş mücadelesi!

-Yaşasın partimiz PKK ve onun ulusal Önderi

Başkan Apo!

-Kahrolsun faşist TC devleti ve onun uşakları!

Bermal (Güler OTAÇ)



Adı-Soyadı:Hamdiye KAPAN

Kod Adı:Berwar Amed

D.Y ve Tar: Çukurca-1972

Anne Adı: Züleyha

Baba Adı: Ahmet

24 Aralık 1998 Van İl merkezi

Kürt'ün Tufanının

İlk Damllarından Oldun

Çoğumuz televizyon haberlerinden öğrendik Berwar Amed hevalin Çyüce eylemini, kimimiz ise gazetelerden... Ölümü yaşama çeviren intikam eylemiyle Zılanlara katılan yeni bir can, yeni bir yürek oldu Berwar Amed heval. Güneşe uzanan elleri kırmanın yeni bir adı olan Berwar Amed hevalin eylemi dost ve düşman herkesi daha doğru düşünmeye yöneltti. Biz mücadele arkadaşları ise önümüzdeki süreçte yaşamın yolunu, dönemin tarzını, temposunu bir kez daha gördük ve sarsıldık.

Hamdiye hevali anlatabilmek, yakaladığı güzellikleri aktarabilmek zor... Yüreğine işlediği Zap suyunun saflığını, coşkusunu; Garê'den aldığı yücelikleri, fedakarlığı ve şehitlere, ülkeye, Önderliğe olan derin bağlılığı... Ve kutsal mekanlardan, dağlardan edindiği nice yüksek meziyetleri aktarabilmek zor. Bu nedenle bu yazıyı kaleme alırken el çalışmaz, dil dönmez oldu. Nereden başlamalı diye günlerce düşündüm durdum. En iyisi son görüşmemizden başlamak. Tarih 12 Ocak 1992 ve pazar günüydü. Yer ise Amed'in Bağlar semti. Öğle vakti evde oturmuş kitap okuyorduk. Dışarıdan üç el silah sesi duyuldu. Evde bulunan diğer bir arkadaş olanı biteni anlamak için dışarı çıktı ve yarım saat sonra kara bir haberle geri döndü. Değerli yoldaşımız Abdülsamet Çetin heval katledilmişti. Kontrgerillanın düzenlediği bu saldırıdan sonra Abdülsamet heval sloganlarla karşılamıştı şehadeti. Katilleri, sömürgecileri lanetlerken ülkeye, partiye ve Önderliğe bağlılığını haykırmıştı

sloganlarında. Sonra evi terk ettik. Hamdiye hevali kaldığı öğrenci yurduna bir arkadaşla birlikte bıraktık ve bir daha da O'nunla görüşemedik. Abdülsamet hevalin şehadeti hepimizi etkiledi. Onlarca arkadaş şehide bağlılığın bir gereği olarak mücadeleyi yükseltti. Amed'de '90 sonrası katledilen ilk devrimci-yurtsever öğrenci olan Abdülsamet hevalin anısına bağlılık düşüncesi saflarda kenetlenmeye, mücadeleyi yükseltmeye gerekçe olmuştu. Hamdiye hevalin saflara katılmasında da bu düşüncenin rolü büyük oldu. Şehide, O'nun son sözleri olan Önderliğe ölümüne bağlılık bilinçlere silinmemecesine kazınırken yaşamda temsilini güçlü çıkışlar yapma tarzında gösteriyordu. Hamdiye heval bunun bir sonucu olarak yarıyıl tatili için gittiği Çukurca'dan bir daha geri dönmedi ve gerilla saflarına katıldı. Hamdiye hevalin ülkeye, şehitlere ve Önderliğe bağlılığı çok daha eskilere dayanıyordu. Yaşanan son şehadet olayı ise bu bağlılığın taşması için son bir damla oldu ve somut eyleme dönüşmesinin bir gereğesi olmuştu.

Hamdiye heval yurtsever bir aile ortamında büyüdü. Daha çocukluk yıllarında geçmiş bin yıllara dayanan Botan yurtseverliğinin özlü ortamında şekillendi. Garê'den esen serin dağ rüzgarı körpe ciğerlerini doldururken yılların acılarını, umutlarını da beraberinde getiriyordu. Bölünmenin, kan davalarının, ihanetlerin bitirici etkisini daha o yıllarda dengbêjlerden dinlemiş, kaçakçıların kurşuna dizilmelerini göz yaşlarıyla karşılamıştı. Doğusu, Kuzeyi, Güneyi farklı egemen güçler tarafından boyunduruk altında tutulan ülkede halkın acılarını dinlerken şekilleniyordu bilinci. Sonra kahramanlara tanık oldu. 15 Ağustos Atılımı ile birlikte gerillanın en önemli faaliyet alanı olan Botan'da yüreği dağ parçası yiğitlerle karşılaştı.

Kahramanlık öykülerini dinledi büyüklerinden ve fedakarlığı, cesareti işledi yüreğine. "Güneş" in güleç yüzünü ilk o vakitler gördü. Küçük bir resim gösterdiler O'na ve işte bu "Serok" dediler. Son umuda sevgiyle bakarken değişen yaşamın özünü görüyordu. Daha o yıllarda çalışkan ve zeki bir kızdı Hamdiye heval. Bütün zorluklarına rağmen ailesi O'nu okuttu. Liseyi başarı ile bitirdikten sonra üniversite sınavlarına girdi. Partiye bağlılığını bu sınavda yaşadığı küçük bir anıyı anlatarak aktarırdı: Hiç yanından eksik etmediği parti rozetini bu sınav esnasında da takmıştı. Önceler kabanının yakasına görülmeyecek şekilde yakanın tersine taktığı rozeti bu sınav esnasında görünecek şekilde takmıştı. Bunu gören yurtsever bir öğretmen sesini etmemiş gülümsemekle yetinmişti. Bunun nedenini ise "Ben partiye daha yararlı olabilmek için üniversiteye

gelmek istiyordum. Bunu göstermekti amacım” diyen Hamdiye heval böylelikle yüksek öğrenime biçtiği misyonu da dile getiriyordu.

Dicle Üniversitesi Meslek Yüksek Okulu Muhasebe Bölümü’nü kazanarak ‘91’de üniversite ortamına geldi. Amed yeni bir ortamdı. Büyük bir şehir, ülkenin kalbi durumundaydı. Öğrenci gençlik hareketinin en güçlü mevzilerinden birisiydi Dicle Üniversitesi. Mücadelenin hızla geliştiği o yıllarda üniversitede de devrimci mücadele hızla gelişiyor, kitleleşiyordu. Art arda gelişen kitle eylemlikleri, düşmanın saldırıları ve bunları protesto gösterileri sıkça yaşanan olaylardı. Öğrenci gençliğin bu gelişmelere sessiz kalması beklenemezdi. Böylelikle üniversite ortamında geniş, örgütlü bir yapı gelişmişti.

Hamdiye hevalin yurtsever-devrimci çevre ile ilişkilenmesi uzun sürmedi. Yurtseverliği, saf ve dürüst kişiliği ile örnek bir yaşamın temsili gösteriyordu. Gençliğin geliştirdiği birçok öğrenci eylemine katılmakta tereddüt etmedi. Yüreğinde büyüttüğü cesaret ile bu eylemlere katılırken aynı zamanda daha bilinçli bir kavga için okuyor, araştırıyor, bilmediği konuları ise arkadaşlarına sorup tartışıyordu. O’nun bu mütevazı yanı hızlı gelişmesinin dinamiği oldu.

Ve sonra savaş yılları...

Hamdiye heval Berwar Amed olmuştu Botan’da, Zagroslar’da.

O’nun gibi yüce dağlara, özgür alanlara çıkma olanağım olmadı. Ancak eminim ki, saflığı, dürüstlüğü ve engin yurtseverliği ile çetin savaş ortamında daha da güçlendi. Gerilla yaşamının geliştiriciliği O’nun mütevazı kişiliği ile bütünleşince çelikleşmiş bir gerillanın açığa çıkmaması zaten mümkün değil.

Bin yıllara meydan okuyan eylemi, bu gelişimin bir doruğu, ölümsüzlük düzeyinin somut bir ifadesidir. Botan’da çelikleşen gerillanın Cudi’den, Zagroslar’dan aldığı isyan ruhu ile düşmanın beynine patlayan ve savaşımızın güçlü eylemlerinden birisinin adı olan Berwar Amed hevalin son eylemi savaşın kişilikte yaşandığı en güçlü düzeyi ifade ediyor.

Ortadoğu kökenli bir savaş oyunudur satranç. Gerillalar iyi bilir bu oyunu. Satranç Zerdüşt inancına dayanır ve diyalektiği esas alır. Beyaz taşlar iyiyi, aydınlığı; siyah taşlar kötülüğü, karanlığı temsil eder. Karanlık ve aydınlığın çatışmasında düşmanın şahını ele geçirmek oyunu kazanmaktır. Oyun başlangıçta basit ve daha az çatışmalıdır. Oyun ilerledikçe karmaşıklaşır ve çatışmalar yoğunlaşır. Hedef olan şah belirginleşir ve oyunun etrafında dönülen merkez olur. Oyunun iler-

lemesi oyundaki her taşın değerini arttırır. Taşlar oyundaki yerlerini aldıkça nitelik kazanırlar. Yaşadığımız savaşta kıyasıya geçen bir savaş oyununa benziyor. Süreç ilerledikçe bireyler güçlenir, nitelikleşir, çelikten fırtınalı militanlar olurlar. Dökülenler, satranç tahtasının dışına atılanlar ve etkisizleşenler, inanç ve irade olarak bitenler de olur süreç ilerledikçe. İyiliğin, güzelin, kötülük ve çirkin olanla bu amansız savaşında son yıllarda hedef “şah”tı. Yani Önderlik! Şaha yönelen hamlenin başarısızlığı oyunun kaderinin belirler. Erken ya da geç bir saldırı ya da karşı tarafın tedbirleri sonucunda etkisizleşen başarısız bir saldırı geçirtilirdikten sonra inisiyatif karşı tarafa geçer ve yenilgi kaçınılmaz olur. Çünkü güçlerini şaha göre konumlandırmış tarafın girişimi sonucunda şah yer değiştirirse oyun yeni bir düzenlenmeyi gerekli kılar ve bu saldırı inisiyatifinin karşı tarafa geçmesi demektir.

Düşman oyununu oynadı. Önderliğe “tufan” derecesinde yöneldi. Ardından gerilla güçlerine ve halka. Ancak Önderliğin hamlesi bu tufanı işlevsiz kıldı. Şimdi tufan sırası aydınlıkta!..

Tufan, Nuh’u Nebi ile birlikte anılır çoğu kez. Sümer mitolojilerinde Utnapiştım derler Nuh peygambere. Tanrılar insanlara kızıp onları tufanla cezalandırırken Utnapiştım uzun yıllar uğraşarak yaptığı bir gemi ile karşı koyar bu tufana. Her tür canlıdan bir çifti kurtarmayı başarır. Tufan dinerken gemiyi Cudi’ye indirir. Ve tanrılara inat canlıların yok edildiği dünyada buradan başlamak üzere çoğalıp yaşamı yeniden yaratırlar. Önderlik ise yüreğine doğaya ve insanlığa ait ne varsa alıp önce Rusya’ya, sonra Roma’ya yürüyerek tufandan korudu.

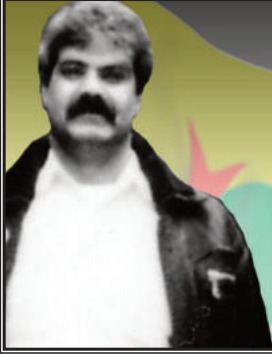
Nuh u Nebi’den bu yana yaratıcı aklın eylemi gelişti. İnsanoğlu beyninin, emeğinin bilinciyle meydan okudu tanrılara. Bilimin gelişim diyalektiğini ifade eden bu süreç tanrıların tufanına karşı insanlığın düşünce ve eylemiyle cevabı oluyor. Bugün bu eylemin kesin zaferini “tanrılar” yok ederek ve tanrısallaşarak yaşamıyor muyuz? Evet, tüm insanlık ve tarih tanıktır ki, insanoğlu ölümsüzlük eylemcilerinin şahsında tanrısallaşıyor. İnsanoğlunun bu bilimsel eylemi bugün Nuh’un diyarında kanla, gözyaşıyla ve acılarla beslenerek gelişiyor. Güzelleşme, yüceleşme ve Zilan tarzında tanrılaşma zulmün tanrılarına eden bahçesinde yönelerek zafere yürüyor. Şimdi sıra bizde... Nuh’tan bu yana insanlığın tufanının bilinciyle yarattığımız mücadelenin son tufanını düşmanın şahsına yönelteceğiz. Karanlıkları bu satranç tahtasından söküp atmak için bu tufan bir zorunluluk. Tufanın önüne kattığı her şeyi yok edercesine yönelecek ve yeni bir yaşamın filizleneceği özgür ortamı

sağlayacağız. Şimdi sıra bizde... Düşman son hamlesini oynadı, ama nafile! Sen ise Kürt'ün tufanının ilk damlalarından oldun. Yerle bir edinceye kadar bu tufan sürecektir. Yüreklere kötülük, beyinlere komplo, hile ve karanlıklarla dolu insan taslaklarını paramparça edinceye dek bu tufan sürecektir. Ve sen Berwar Amed heval Önderliğe bağlılığın, dönemin amansız tarzının son timsali oldun. Saf ve dürüst kişiliğin, yurtseverlikle yoğrulmuş yüreğin büyük fedakarlık ve cesaret ile düşmanın yüreğini patlatırken eylemin insanlığa, dostlara ve bizlere yaşamın güzelliklerinin yolunu gösterdi.

Senden önce Dicle Üniversitesi'nden nice yoldaşları uğurladık ölümsüzlüğe. Hüseyin Nergis, Halil Aydın (Xebat, Bagok), Cüneyt Yıldırım(Cihat), Azize Yalçın(Dılzar), Abdullah Aksoy, Bedri Eren (Karasu), Ömer Yaman (Cemşit), Suna İzol (Berwal), Yasemin Şimşek (Rojbîn-Aslen Arap halkından), Erol Tosun (Bahoz) , Kenan Önder ve daha ismini burada anamadığım onlarca nice kahraman... Dökülen her damla kanın intikam hırsı yüreklerimizde çarpımayacaksa ölsün o yürek! Güzel bir dünya için düşünmeyecekse dağılsın o beyin! Kazanacak, zaferi garantileyecek tarzda çalışmıyorsa dunsun o beden!..

Şimdi tufan sırası bizde!..

Mücadele Arkadaşları



Ahmet YILDIRIM

Tayhan Umut

17 Kasım 1998

Rusya'da Bedenini Ateşe Verdi



Remzi AKKUŞ

Jêhat

17 Kasım 1998

Rusya'da Bedenini Ateşe Verdi

Dünya Kamuoyuna;

ABD emperyalizmi, İsrail Siyonizm'i ve Türkiye faşist diktatörlüğünün başını çekerek geliştirdikleri Ulusal Önderimiz Başkan Apo'ya yönelik uluslararası komployla, O'nun şahsında Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini tasfiye etmeye çalışmaktadırlar. Bu uluslararası komplo içinde direkt veya dolaylı olarak yer alan tüm devletler, tüm çevreler şunu çok iyi bilmelidirler ki; Mazlum Kürt halkı, insanlık tarihinde benzeri görülmemiş en olumsuz koşullarda, yine eşine hiç rastlanmayan bir emekle, faşist TC devletinin ulusal inkar ve imha politikalarıyla, katliam ve soykırım politikalarıyla yok edilmenin eşğine getirilmiş, düşürülmüş, kişiliksizleştirilmiş Kürt halk gerçekliğini yerle bir ederek; dünün dünyasında en çirkinleştirilmiş, kendi özüne, kendi gerçekliğine, kendi değerlerine düşmanlaştırılmış, kendi kimliğine ihanet etmiş Kürt insanından, bugünün ulusal, evrensel yüce değerlerine

en çok sahip çıkan, onların mücadelesini en zor koşullarda veren dünyanın en güzel insanını yaratan Ulusal Önderliğine uzanan kirli elleri kıracaktır. Bu kirli ellerin sahiplerinin insanlık değerlerine düşman karakterlerini; onların Ulusal Önderimizin şahsında halkımızı tarihten, insanlık aleminden silmeyi içeren soykırım politikalarıyla birlikte teşhir, kirli yüzleri ve ruhlarını ilerici insanlık önünde mahkum edecektir. Başkan Apo'nun dün en bastırılmış, en sindirilmiş, en örgütsüz kılınmış, en çağ dışı bırakılmış olan halkımızdan yaratmış olduğu, bugünün en örgütlü ve direngen Kürt halkı, bunu gerçekleştirebilecek hassasiyet, örgütlülük ve kararlılığa sahiptir. Canıyla, kanıyla, ruhuyla; tüm ulusal ve evrensel değerleri kendi şahsında en üst düzeyde temsil ederek yaşatan Önderliğe ölümüne bağlı olan mazlum halkımızın her ferdi, Başkan Apo'ya yöneltilen imhacı politikalar ve uygulayıcıları karşısında artık birer canlı bombadır, Önderliğin etrafında da ateşten bir çember. Halkımızın bu militan tavrı, 40 milyonluk ezilen bir halkın umutlarına sahip çıkmasından da öteye, tüm ezilen insanlığın, ilerici insanlığın özlem ve umutlarına sahip çıkılmasının bir gereği, ondan da öteye zorunluluğudur.

Komplocu politikalarıyla Önderliğimizi, O'nun şahsında halkımızı imha etmeyi planlayanlara, tarihi tekerrür ettirmek isteyenlere karşı, Önderliğimiz tarihi yeniden canlandırarak karşılık veriyor. Başkan Apo başlattığı ulusal açlık greviyle yaptığı çağrı, Hz. İsa'nın çarmıha gerildiği gün, kendisini çarmıha gerenler için, tanrıya "Onları affet baba. Çünkü onlar ne yaptıklarını bilmiyorlar" biçimindeki çağrısının yeniden canlandırılmasıdır. Tarih yeniden canlanıyor! Bilinenin tersine Hz. Muhammet'in hicreti 622 yılında Medine'ye geçmesiyle değil, ondan çok daha önce Taif'e geçmesiyle başlar. Dün Hz. Muhammet için Taif ne idiye, bugün önderimiz Başkan Apo için de Moskova odur. Dün Hz. Muhammet ve inananlar için Medine daveti ne idiye, bugün de Roma'da, Romalıların Başkan Apo'yu Roma'ya daveti de odur. Dün Medine insanlık tarihine altın harflerle geçti. Bugün de Roma buna adaydır. Dün Neron Roma'yı yakarak tarihe geçti. Bugün Roma Kürtleri yakarak tarihe geçmemelidir. Çünkü Ulusal Önderliğimize yönelik komploların özünde halkımızın, onun umutlarının yakılması yatmaktadır. Tarihin en görkemli direnişlerinden Spartaküs direnişçiliğine de, en alçakça ihanetlerden Brutüs ihanetçiliğine de en iyi tanık olan Roma'nın, tercihini ihanete karşı değil, direnişten yana yapacağına inanıyoruz. Bir halkın ölümü anlamına gelen, umutlarının söndürülmesi, tarihin hiçbir

zaman affedemeyeceği en büyük suç, en büyük günahıdır. Köklü bir insanlık tarihi mirasına sahip olan Romalıların, tarihlerine yaraşır bir yaklaşımla Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine duydukları sıcak ve dostane duygularına yaraşır bir şekilde, halkımızın şahsında, onun da temsil gücü olan Ulusal Önderimiz Başkan Apo'nun şahsında katledilmek istenen insanlığa sahip çıkacağına inanıyoruz. İhanet tarihi belki bize bir Hz. Ali ruhunu canlandırma imkanını vermedi, fakat direniş tarihi, binlerce yıl önce Demirci Kawa'nın tutuşturduğu, sönmeye yüz tutmuş ateşi canlandıran çağdaş Kawaların ateşini daha da gürleştirmeyi, yani insanlığı sarsmayı, insanlığı yeniden canlandırmayı bugün bize emrediyor. Bize bunu duygularımız, ruhumuz emrediyor! Bize bunu tarih bilincimiz, bize hayvanlaşmayı reva gören düşmanlarımıza olan kinimiz, öfkemiz zorluyor! Bize bunu Başkan Apo'nun insanlık ideolojisinin bizde yarattığı yaşam heyecanı zorluyor! Bize bunu halkımızın, ezilen ilerici insanlığın çağdaş moralle Önderliğe sahip çıkma, ulusal-insani sorumluluk duygularımız zorluyor! Bize bunu, dünya gericiliğine karşı kazanacağımız zafere olan inancımızın heyecanı zorluyor! Her şeye rağmen:

Bize bunu, düşmanlarımızla bile herkesten daha çok barış içinde, birlikte, kardeşçe, eşitçe özgürce, yani insanca yaşama özlem ve hasret içinde olan, tüm yaşamını bunu gerçekleştirme mücadelesine adanarak ölümsüzleşen başöğretmenimiz, baş eğitmenimiz, baş kumandanımız, yaşarken efsaneleşen, efsaneleşerek mitleşen ululaşan önderimiz Başkan Apo'nun bizde yaratmış olduğu moral-coşku, mücadele ve yaşam heyecanı, tutkusu zorluyor! Bize bunu, Önderliğimizin şahsında en üst düzeyde yaşatılan Apocu ruhla bütünleşme tutkusu, aşkı zorluyor! Bize bunu tüm değerlerimizin bileşkesi olan Başkan Apo'ya bağlılığımız zorluyor! Bugün ülkemize, halkımıza dayatılan trajedi ve Ulusal Önderimize karşı hazırlanan komploya duyarlı çevreler, bu trajedi ve komploya son vermek yerine, onu daha da derinleştirirlerse, dün Hz. İsa'yı çarmıha gerenler, Hz. Muhammet'i katletmeye yeltenenler bugün nasıl anılıyorlarsa, onlar da bugünden başlayarak sonsuza dek öyle anılacaktır. Bugün kendi bedenini bombaya dönüştürüp kendinde patlatan halkımız, bu bombayı yarın onlarda patlatacaktır. Bugün özgürlüğü için kendisini yakan halkımız, yarın onları yakacaktır. İnsanca yaşamaktan başka hiçbir amacı olmayan mazlum halkımızın laneti olacak, kendilerine karşı hiçbir zaman söz konusu olmayan düşmanca duygular beslemesine neden olacaktır. Olasılığı çok zayıf da olsa, böylesi bir durumun hiç kimseye,

hiçbir çevreye bir şey kazandırmayacağı gibi, dünyamızı anlamlı kılan iyiliğin, güzelliğin, dostluğun, moral ilkelerin zarar görmesine, insanlığın bir kez daha kaybetmesine yol açacaktır.

Soruna duyarlı, ilgili yetkili tüm güçleri bu gerçekler ışığında en üst düzeyde bir sorumluluk bilinci ve ruhuyla, sağduyuyla kararlı olmaya, böylesi bir kararın alınmasına etkide bulunmaya davet ediyor ve böyle davranacaklarına olan inancımızı belirtmek istiyoruz.

Yine bu çerçevede Başkan Apo'ya karşı geliştirilen komplo girişimlerini boşa çıkarmaya yönelik olarak başlatılan ulusal ve uluslararası kampanyaya, başta İtalyan kamuoyu olmak üzere tüm dünya kamuoyunu duyarlı olmaya, içinden geçilen sürecin bir "insanlık sınavı" süreci olduğunun bilinciyle Ulusal Önderimiz Başkan Apo'nun başlatmış olduğu ulusal eylemimizi desteklemeye, Rusya Parlamentosu alt kanadı Duma'nın Önderliğimiz için almış olduğu tarihi kararına, "her şeye rağmen", yine tarihi bir sorumluluk göstererek sahip çıkmaya, başlayan bu zorlu süreçte ilerici insanlık adına oynanması gereken rolü oynamaya, Rusya hükümetini de, Rusya halkının iradesiyle alınmış olan karara saygılı olmaya davet ediyoruz.

Ulusal Önderimiz Başkan Apo'nun halkımıza "hassasiyetinizi, duyarlılığınızı canlı tutun, fakat intihar eylemleri gerçekleştirmeyin!" biçimindeki talimatını, Önderliğimizin en belirgin özelliği olan insani yönünden kaynaklanan bir talimat olarak kabul ediyor, O'nun bütün talimatlarına ölümüne bağlı olduğumuzu belirterek ve Başkan Apo'nun affına sığınarak, "Önderliksiz, ülkesiz yaşamak haramdır bize" diye haykırarak eylemimizi gerçekleştiriyoruz.

Kahrolsun Ulusal Önderimiz Başkan Apo'ya alçakça saldırı içinde bulunan dünya gericiliği!

Kahrolsun ulusal ve evrensel ihanet!

Yaşasın PKK, ARGK, ERNK!

YAŞASIN BAŞKAN APO!

Devrimci Selam ve Saygılarımla

6 Kasım 1998

Tayhan Umur



Değerli Başkanım;

Ben 1974'te Iğdır'ın Sinek köyünde, 9 nüfuslu bir ailenin dördüncü çocuğu olarak dünyaya geldim. Ailem Kürt'tür. Feodal bağları halen kıramamışlardır, ama Kürtlüğünü korumaktadırlar. Ulusal kurtuluş mücadelesinden kopukturlar. '88'de evimiz bir aşiret kavgası nedeniyle Iğdır'a geldi. Burada ben kendi çevreme açıldım; az da olsa bende partiye karşı bir sempati gelişti. Çevremde tanıştığım arkadaşlarla birlikte olmam giderek benim bilincimi, Kürtlük üzerine ve Ulusal kurtuluş mücadelesi üzerine kaydırmaya götürdü. Ne ettiysem, bir türlü partiye katılamadım. En son '93 Aralık ayının son gününde partiye katılmaya çalışırken yakalandım. Iğdır, Erzurum ve en son da Bartın Cezaevi'nde kaldım. Partiyle burada tanıştım. Her ne kadar zorlandıysam da, yine de kendimi terbiye etmeye çalıştım. Ama Serhat kişiliği beni bayağı zor duruma soktu. Onun için de yardım aldım ve kendimi geliştirmeye çalıştım.

Başkanım,

PKK bir denizdir ve ben de bu denizin içindeyim. Kendimi çok gururlu ve onurlu görmekteyim. Bu denizi kurutmak isteyenlere karşı ben de kendimi feda etmek istiyorum.

Başkanım;

Seni görmeyi çok isterdim. Ama bakıyorum, seni görmeme izin vermeyenler var. Onun için bu engelleri kaldıracam. Tıpkı Sema gibi, Fikri gibi, Murat Kaya gibi, M. Halit Oral ve Mehmet Gül yoldaşlar gibi, ben de kendimi feda edeceğim. Hayatta en çok nefret ettiğim şey, dışarıdayken Kürt halkının içine girdiği durumdu. Parti içinden, parti ortamından kaçıp daha sonra gelip değerler üzerine konarak, değerleri çar çur eden kişilerden nefret ediyorum. Bunlara bakarak kendimi geliştiriyorum. Ve düşmana kinim artıyordu. Kürt halkının direnişini ve PKK'nin büyüklüğünü görmekteyim.

- Yaşasın Yüce Önderimiz Başkan APO!
- Yaşasın PKK, ERNK, ARGK!
- Kahrolsun Emperyalizm ve Onun Uşakları!

Devrimci Selamlar

Ali Aydın

Dalgalanan ARGK bayrağı altında yaşayan
Gerilla Yoldaşlara;

Değerli yoldaşlar;

Hepinize layık olmayı istedim. Dönemin bizden istediği gelişmeyi esas aldım. Ve şimdi de dönem bizden fedaileşmeyi, kararlılığı ve “karanlığa küfretmeyi değil, karanlığa ışık olmayı” istemektedir. Işığımız olan Başkan Apo'ya ve halkımıza karşı yürütülen bu kirli savaşın önüne geçmek gerekir. Onun için de üzerimize düşen her şeyi yapacağız ki, sizlerin de bunu yapacağınıza inanıyorum. Ben de sizin bir yoldaşınız olarak bunu yapacağım. Belki sizin gibi silah altında değilim, ama fiziğimle bu kirli savaşa cevap olacağım. Çünkü “Bi Can Bi Xwîn Em Bi Terene Ey Serok!” sözü bizden bunu istemektedir. PKK çok büyük, çok güçlüdür. Hiç kimse bu büyüklüğe ve bu zenginliğe el uzatamaz. Uzanan ellere karşı Kürt halkının direnişçiliği ile onların evlatları olan bizler de canımızı feda ederiz. Çalışmalarınızda üstün başarılar dilerim.

Halkımıza;

Değerli Kürt anaları,

Şu bir gerçek ki, bizi biz yapan, bizi bataklıktan kurtaran ve bugüne getiren Başkan Apo'dur. Siz analar da buna dayanarak kendinizi Başkanımız etrafında kenetleyin. Artık kurtuluş aşamasına gelmiş bulunmaktayız. Sizlerin de bildiği gibi ışığımız olan Yüce Önderimiz Başkan Apo'ya suikastlar yapılmaktadır. Ve ışığımızı karartmak istiyorlar. Onun için siz de bu ışığı koruyun ve O'na sarılın. Ben de kendimi bu ışığı karartanların beyninde patlatmak istiyorum.

Karanlığı aydınlatacağız!

Tüm Kürt analarının ellerinden öperim.

Değerli aileme;

İstedığınız gibi belki de size layık olamadım, ama bunu da bilin ki, ben halkıma layık olmayı daha iyi gördüm ve onun için de büyük ailemiz olan PKK ailesini esas aldım. Sizden tek istediğim, bu savaşı görün, Kürt olduğunuzu bilin. Başkan Apo'nun çizdiği yolda yürüyün yeterlidir. Bakın Kürt halkı artık kölelikten ve sömürüden kurtulmaktadır. Ülkemiz olan Kürdistan artık kurulmaktadır. Bunun için, siz de bu savaşta yer alın. Bitirmeden önce, anneme, bir şiir yazmak istiyorum. Babamın ellerinden öperim, annemin ellerinden öperim.

-Yaşasın Başkan APO!

- Yaşasın PKK, ERNK, ARGK!

- Yaşasın Kürt Halkının Direnişçiliği!

- Kahrolsun Gericilik ve Oportünizm!

Özgülümüzde bulunan arkadaşlara;

Değerli yoldaşlar;

Yaptığım bu eylemin farkındayım. Belki ben, sizin istediğiniz gibi olamadım. Size hak veriyorum. Bende mevcut olan Serhat kişiliği hep önümde engel olduysa da, yine öğretmenim olan siz yoldaşların yardımıyla bu düzeye geldim. Artık kendimi parti

uğruna, Başkan Apo uğruna ve siz yoldaşların uğruna feda edeceğim. Bunun zamanı gelmiştir ve hatta geçmektedir de. Murat Kaya yoldaş beni çok etkiledi ve ayaklarımın üzerine oturttu. Bunun için, “Karanlığa küfretmek yerine karanlığa bir ışık olalım” ve karanlığa ışık olma zamanı gelmiştir.

Hepinizi selamlıyor, saygılarımı sunuyorum.

Bijî Serok APO!

Bijî PKK, ERNK, ARGK!

Bimrê Koletî

Yoldaşınız Ali Aydın

NOT: Çok acele ettiğim için unuttum;

“ailemi örgütleyin, parti yoluna sokun”

Duyun Bizi

*“İnsanlık devriminde görün bizi
özgürlüğe gebe alevlerde tutun bizi
küllensin bedenimiz
engin semalara,
derin mavi deryalara,
kızıl sarı bozkırlara
arifesinde ufkun ülkemizin
heybetli dağlarına
serpin bizi.
yıkayın ruhunuzu!
kutsal ırmaklarında
derin vadilerin.
güzelliğe soyun!
bağımsızlık rüzgarlarına
salın bizi
GÜNEŞ’in ışıklarına serin,
gökyüzüne gömün bizi..*



Aynur ARTAN
Rotînda
Elazığ (Aslen Bingöl)
1993- Amed
23 Ekim 1998 -Midyat Cezaevi



Selamet MENTEŞ
Kurdê
Riz köyü-Genç/1975
1993
23 Ekim 1998- Midyat Cezaevi

“Yapacağım bu eylem,
bugüne kadar içine girdiğim yetmezliklerin
özeleştirisi olacaktır.”

Başkanım;

Öncelikle Parti Önderliği'ne karşı yapılan saldırıları kendine insanım diyen herkes adına kınıyoruz. Üç bin yıllık tarihi bir geçmişe sahip olan insanlık, böyle bir güzellikle ilk defa tanıştı. İnsanlığın güzelliğinin bileşkesi olan Önderliğimize karşı ancak içindeki insanlık nüvelerini tamamen yitirmiş olan “insanlık canavarları” bu saldırıyı yapabilir. Güzellik dehamız, seni çok seviyoruz. Sana uzanan eller, zafer tutkumuzun ateşi ile küle dönecektir. Adım Selamet Menteş (Kurdê), Bingöl'ün Genç ilçesine bağlı Sağgöze (Rîz) köyünde doğdum. Çevrede Mıstan aşireti olarak tanınıyoruz. Aşiret, Şex Said isyanında yer aldığı için tanınan bir aşirettir. Toplam altı kardeşiz. Bir abim şehittir, bir abim gerilla saflarında. Bir abim de uğradığı kontra saldırısında gazidir. Ailemin en

küçüğüyüm. İlkokulu bitirdim, ortaokula geçince okumadım. Feodal ve küçük burjuva özelliklere sahip bir ailenin içinde büyüdüm. Ailem oldukça yurtseverdir. Ben daha beş yaşındayken Kürtlük ve Kürdistan kavramları evimizde tartışılırdı. “Kurdê” adımı, o zamandan kaldı. Girdiğim çocuksu inat neticesinde herkese adımlı kabullendirdim. Cephe düzeyinde birçok çalışma içerisinde yer aldım. Ama resmi olarak 1994 yılının eylül ayında Amed eyaletinde parti saflarına katıldım. Üç gün kırsalda kaldıktan sonra, yaralı arkadaşların ilaç ihtiyaçlarını temin etmek üzere Amed şehir merkezine yollandım. Gizlilik kurallarına yeterince dikkat etmediğim için yakalandım.

Amed Zindanı’nda, daha sonra ise Midyat Zindanı’nda kaldım. Yönetim düzeyinde ve diğer alanlarda görev aldım. Özellikle ilk etapta parti ideolojisini yeterince tanımamamdan kaynaklı zindanda gelişen yanlış anlayışların hem zemini, hem de uygulayıcısı oldum. İlk etapta sağ liberal anlayışları içinde barındıran tasfiyeci süreci yaşadım, daha sonra ise sol sektör pratiğin ürünü olan kontra pratiğin içerisinde yürütücülerinden biri oldum. Bu pratikte insanlık onuru ile ve parti çizgimizle bağdaşmayan tutumlar içerisine girdim.

Önderliğin YAJK ile birlikte geliştirdiği kadın özgürlüğünü kavramayan UNİTA tarzı çeteci anlayışlara zemin oldum. PKK’nin militanlığına soyunacağıma, bireylerin militanlığına soyundum. Kendimde parti çizgisini ilkesel düzeyde özümseme yerine, bireyleri esas alarak yürüdüm. Gerçek anlamda yoldaşlık ilişkileri yerine ahabap-çavuş, bölgeci ve yerel ilişkiler geliştirdim. Yaşadığımız tasfiyeci pratik açımlandıktan sonra parti, halk ve insanlık karşısında kendimi vicdanen suçlu hissettim. Özellikle Midyat alanında partiyi daha yakından tanımaya ve yaşadığım pratikleri çözmeye çalıştım.

Midyat süreci benim açımdan netleşme ve kararlaşma süreci oldu. Nisan ayında yapılan Birinci İç Konferans’ta yönetimde yer aldım. Halen de yönetimdeyim. Her ne kadar kendimi bu süreçte partiyi tanımaya ve çizgiye gelme noktasında yetkinleştirmeye çalıştıysam da, öncülüğün gereklerini yeterince yerine getiremedim. Yaşadığım tüm sınıf dışı özelliklerime rağmen içsel anlamda kendimi hiçbir zaman partiden kopuk görmedim. ‘96 yılında size yönelik geliştirilen suikast girişiminde, yine böyle bir eylem yapmak istedim. Ama başarıyla sonuçlandıramadım. Bu sefer başaracağıma inanıyorum. Yapacağım bu eylem, bugüne kadar içine girdiğim yetmezliklerin özeleştirisi olacaktır.

Güneşimiz Karartılamaz

Adım Aynur Artan (Rotinda), 1974 Elazığ doğumluyum. Aslen Bingöl Yeniköylüyüm. Ailem feodal, küçük burjuva özelliklere sahiptir. Ailemde yurtsever özellikler fazla gelişmediğinden ancak üniversite yıllarında partiyi tanıma imkanım oldu. Toplam üç kardeşiz. Ailenin en büyük çocuğuyum. Çevremın feodal ve dinin etkisinde olması, kişiliğimde kapalı bir şekillenmeyi doğurdu. Partiyle tanışana kadar okumaktan ve ailesi için çalışıp çabalayan, dünyası oldukça dar, düzenin köhnemişliğine kendimi kaptırmıştım. Ama partiyi tanıdıktan sonra kendim dışında büyük bir halkın olduğunu, sömürgeci Kemalist gerçekliğin beni ne denli kör, sağır ve dilsiz bıraktığını gördüm. 21 Kasım 1993 yılında okulu bırakıp Amed eyaletinde parti saflarına katıldım. Derim ve Erzurum eyaletlerinde kaldım. Cephe çalışmalarında, ordu içerisinde manga ve takım komutanlığı görevini üstlendim. '96 yılında Önderlik Sahası'na gönderildim. Altı aylık eğitim devresinin ardından metropol çalışmaları için İstanbul'a gönderildim. Bir yıl legal sahalarda aktif olarak çalıştım. Fakat partimizin kaide ve kurallarına uygun bir yaşam çizgisini sürdüremedim, düzenin basitliklerine kendimi kaptırdım. Yaşadığım bu tedbirsizlik sonucunda, 18 Mayıs 1997 yılında yakalandım. Bir yıldır Midyat alanında koğuş temsilciliği görevini sürdürmekteyim. Kişiliğim liberal ve vasat bir yapılanmaya sahip.

Başkanım,

Özellikle Önderlik Sahası'nda, bizzat Parti Önderliği'nin bizler için sarf ettiği emeğe layık olamadım. Birçok yoldaş Önderliği görmek için yaşamlarını feda ederken, ben, kendimi bugüne kadar yaşattığım ortayolcu yaşantımla, Önderliğin değerli zamanını çaldığımı düşünüyorum. Beş yıldır parti içerisindeki duruşumla kendimde geliştirdiğim "olmaz" teorisini bu eylemle tersine çevireceğim. Başkanım size yönelik bu saldırgan tutumlara karşı ancak her birimiz bedenimizi ateşten birer kor yaparak karşı durabiliriz. Önderlik, özgürlük güneşimiz; bizler de O'nu çevreleyen gezegenleriz, her gezegen ise ateşten korun ta kendisi oluyor. Bizler, kendimizi Önderlik'te görüyoruz. Başlatılan "Özgürlük Güneşimiz Karartılamaz!" kampanyasının birer neferi olmak istiyoruz. Bunu bir tarihi sorumluluk olarak görüyor ve ancak bedenlerimizi ateşe vererek buna cevap olabileceğimize inanıyoruz. Önderliği ko-

rumak; kendini aşmak ve anlaşılmakla mümkündür. Önderliği korumak; tek bir ses, tek bir vücut olmakla mümkündür. Önderliği korumak; özgürleşen alevlere ulaşmakla mümkündür. Önderliği korumak; kurumuş yürekleri, emperyalizme karşı kalkan yapmakla mümkündür. Önderliği korumak; partileşmek, özgürleşmek ve insanlaşmakla mümkündür. Önderliği korumak; Önderlik gerçeğinden yola çıkıp insanlığın özüne doğru akmaktır. Önderlik ancak örgütlenmiş parti kadrosu, örgütlenmiş parti gerçeği ve yaratılacak yeni insanlık öğretisinin uygulayıcıları olmakla korunur. Önderlik halktır, toplumdur, insanlıktır. Önderliği korumak, insanlığı korumaktır. Çağrımız tüm insanlığa. Kendimiz olan, evrensel Önderimiz olan Başkan Apo'yu koruyalım. Özellikle içinde bulunduğumuz süreç 27 Kasım'ın hemen arifesinde 20 yıllık bir savaşın halen daha amansızca devam ettiği bir sürece denk geliyor.

Başkanım;

1 Eylül Dünya Barış Günü'nde, barış için yüreği umut dolu olan herkes adına evrensel bir çağrıda bulundunuz. 1 Eylül'den bu yana toplam 52 gün geçti, sabrınıza ve dayanma gücünüze hayranız. Çünkü bugüne kadar yaptığınız hiçbir çağırını anlamayan ve adeta kör, sağır, dilsizleri oynayan TC, bu son suikast girişimiyle 75 yıllık kirliliğinin en riskli ve en pervasız oyununu oynadı. Bizlerin çok açık ve samimi tutumlarına rağmen, bu ateşkes sürecinde barbarlığını son noktaya kadar tırmandırdı. “Kendimle birlikte ne kadar götürürsem yanıma kar kalır” mantığıyla, adeta kudurmuş bir çakal gibi, şehit düşen gerilla arkadaşlarımızın cenazelerini parçalayarak halka karşı teşhir ediyor. Daha birkaç gün önce, Midyat'ta şehit düşen arkadaşlarımızın cenazelerine halkın gözlerinin önünde işkence yapıldıktan sonra askerlerin poz poz çektiği fotoğraflar nizamiye kapılarına asıldı. Van'da şehit düşen bayan yoldaşlarımızın kafaları bedenlerinden ayrılarak, halkın önünde teşhir edilmek istendi; ama Başkan'ın, halkımızın verdiği yanıt, tek bir sestenseydi: “Katiller, yaptığınız ayıptır, yaptığınızdan utanın...” Düşman gerillaya pervasızca yöneldiği gibi, zindanlarda da geliştirdiği hücre sistemiyle bizleri halktan, yoldaşlardan ve insanlığın özü olan örgütlülüğünden koparmak istiyor. Düşmanın geliştirdiği bu vahşi politikanın özünde yatan gerçeklik bizleri Önderliğimizden koparmak, O'nun çizgisinden ve yolundan alıkoymaktır. Fakat düşman hangi politikayı uygularsa uygulasin, bu onun felakete giden sonunu

yavaşlatmayacak, bilakis hızlandıracaktır. Zilan yoldaş, “Özgürlük bombasını bedeninde patlatarak” Önderliğe karşı uzanan elleri paramparça etti. Ardından Sema yoldaş, 21 Mart Newroz’unda “Topyekün direniş eylemiyle” Önderlik öğretisine nasıl layık olunacağını ispatladı. Fikri yoldaş, içindeki “erkeği öldürerek” kadının öncülüğüne olan bağlılığını ortaya koydu. Bizler, gerçekleştireceğimiz bu eylemle, içimizdeki geleneksel kadını ve erkek egemenliğini yakıyoruz. Geleneksel yaklaşımlar, bizlerin Önderliği anlamamızda hep engel olmuştur. Bugüne kadar kafamızı büyük şeylerden ziyade hep küçük şeylerle meşgul ettik. Kendi bireysel duygularımızdan ve küçük dünyalarımızdan çıkamadık. Ama Başkan’ın, Parti Önderliği’nin kadına ve kadın kurtuluşuna verdiği değeri görüyoruz. Jin’i Jiyan’a çevirebilmenin yolunun, onu iradeleştirmekten geçtiği tespiti, kadını her gün daha fazla özgürlüğe yakınlaştırıyor. YAJK gerçekliği, Zilan gerçekliği, Sema gerçekliği, Fikri gerçekliği ve bunların hepsinin bileşkesi olan Önderlik gerçeğinin kendisi oluyor. Önderlik öğretisi artık cins gerçekliğini, cins ayrımcılığını da tamamen ortadan kaldırdı.

Direniş meşalesi Mazlum’dan Dörtler’e, Dörtler’den Zekiye ve Rahşanlara, Ronahi ve Berivan’a, Sema’ya ve Fikri’ye devredildi. Son günlerde zindanlar alev alev yanıyor. Her gün parti radyosundan bu kervana yeni bir ismin eklendiğini duyuyoruz. Maraş, Bartın, Amasya, Çanakkale ve Midyat... İnaniyoruz, ardılları ve tamamlayıcıları mutlaka olacaktır. Çünkü bu eylemin kapısı herkese açıktır. Yüreğini yakabilen, bir tutam kora çevirebilen herkese; gören, duyan, hisseden herkese yapılan bir çağrı bu. Bu, zulme karşı direniş, yok ediş karşı varoluş, tüketmeye karşı yeniden yaratılışın adıdır. Bugüne kadar “anlamıyoruz, bilmiyoruz” diyerek kendi gelenekselliğimizde ve ağlamaklı duruşumuzda ısrar ettik. Her birimiz kendi küçük burjuva ve köylü yanlarımızı partiye dayattık. Hem kendi potansiyelimizi yeterince katmadık, hem de birbirimize güç ve destek vermede eksik kaldık. İki kadın yan yana geldiğinde ya didişir, ya uzlaşırlar anlayışı yerle bir edildi. Artık iki kadın yan yana geldiğinde orada güzellikler, özgürlükler ve yeni bir yaşam şekilleniyor. Bizler Önderlik çizgisine, partimize, halkımıza ve yoldaşlarımıza mutlak anlamda nasıl cevap olabiliriz sorusuna ancak, “yaşam tarzımızla” yanıt verebiliriz.

Tüm yoldaşlara;

Arkadaşlar, düşman son zamanlarda marjinalleştirme politikasıyla

ideolojide muğlaklık, siyasette darlık, örgütte parçalanma ve yaşamda yozlaşma politikalarını dayatmaktadır. Özellikle zindan alanında geliştirilen rehabilitasyon politikaları biz tutsakların iradelerini eritmek ve parçalamaya yöneliktir. Düşman çıkardığı sahte af yasaları ve sözde demokratik adımlarla zindanda bireyin kafasındaki PKK'yi muğlaklaştırarak reforme etme politikalarını güdüyor. Yaşamda ölçüleri daraltarak, bireyi, salt güdülerıyla düşünen ve güdüsel yaşayan bir konumda, insanlığı özünden boşaltmak istiyor; buna karşı özgürlük tutsakları tek vücut olup, buna karşı durabileceğimizi göstereceğiz.

Başkanım;

Bizler, Önderliğe kendimizi her zamankinden daha yakın hissediyoruz. Eylem anımız yaklaştıkça Önderliğin çekim gücü ve kuvveti bizi daha fazla çekiyor. Kendimizi şehitler kervanına katmaya hazırlandığımız bu sıralarda, yüreğimizdeki özgürlük kuşu bir an önce kanatlanıp uçmak için sabırsızlanıyor. Sizi ve tüm arkadaşları, halkımızı saygıyla selamlıyoruz.

23 Ekim 1998

Selamet MENTEŞ (Kurdê)

Aynur ARTAN (Rotînda)



Eylemimle ihanet gerçeğine gerekli karşılığı da veriyorum

1 974 yılında Hakkari’de doğdum. Ailem geçmişten beri sol düşünceye sahip, yurtsever bir ailedir. Annem ve dayılarım geçmişte reformist ve küçük burjuva hareketlere ilgi duymaktaydı. ‘80 sonrası dönemde partiye yakınlaştılar ve mücadeleyi desteklediler. Babam ‘70’lerde Güney Kürdistan’da gelişen ilkel milliyetçi ayaklanmalara, bu bağlamda “peşmergelere” sempati duymuştur. Daha sonraları (‘84’lerde) o da partiye ilgi göstermiştir. Ailem aktif bir aile değildir. Duygu ve yürekte mücadeleye inanmış ve bazı aile bireyleri destek sunmuştur. Bulunduğumuz çevredeki insanlar, her dönemde ailemize “devrimci, solcu” olarak bakmıştır. Dayılarım birçok defa düşman tarafından yakalanmış, baskı görmüş, cezaevlerinde kalmışlardır. Ağabeyim ‘94 yılında gerilla saflarına katıldı.

Ben böylesine çatışmalı bir ortamda büyüdüm. Çok küçük yaşlarda düşmana bilinçsizce de olsa kin duymaya başladım. Evimize yapılan baskınlar, dayılarımın gözaltına alınmaları, işkence görmeleri sonucunda ben de polis ve subay çocuklarıyla kavga etmeye, onları dövmeye başladım. Gruplar oluşturup subay ve polis lojmanlarının etrafında düşman çocuklarıyla kavgalar geliştirdim. Bu yaklaşımım okulda da

devam etti. İlk ve ortaokulu Hakkari’de okudum. ‘89 yılında Mersin’e göç ettik. Babam Köy Hizmetleri Müdürlüğü’nde işçi olduğu için tayini Mersin’e çıkmıştı. Ülkeden kopuş beni çok zorladı. Her gün ülkeyi düşünüyor, yaz tatillerinde oraya gitmek istiyordum. Mersin bana çok yabancı, boğuk bir yer gibi geliyordu. Orayı hiç sevmedim. Duygum, yüreğim, her şeyim ülke özlemini taşıyordu. Mersin’e geldikten sonra okulu bırakıp TIR tamircisinde çalışmaya başladım. Haftada bir gün sanat okuluna gidiyordum. Çalıştığım işyerinde uygulanan baskılara boyun eğmeyip kendimi kabul ettirdim. Oraya gelen TIR şoförlerinin çoğu Kürt’tü. Avrupa’ya taşımacılık yaptıkları için Avrupa’da parti ile ilişkileri olanlar vardı. Bu insanlarla tanışıp güvenlerini kazandım. Küçük yaşta partiye ilgi duymam onların sevindiriyor ve bana karşı sevgiyle yaklaşıyorlardı. Her Avrupa’ya gidişlerinde getirdikleri kitap, broşür, Serxwebun, rozet, bayrak vb. veriyorlardı. Ben de bunları alıp arkadaşlarıma ve aileme veriyordum.

Okuduğum kitap ve broşürlerden çok şey anlamasam da, mücadeleye olan ilgim giderek artıyordu. ‘89 yılında dayım Mustafa Sezgin (Cafer) gerillaya katıldı. Bu beni çok etkilemişti. ‘90 sonrası süreçte gelişen serhildanlar ve gösterilerle birlikte ben de mücadeleye katılmak için arayışlara girdim. ‘90 yılında bir arkadaşımınla birlikte Uludere’nin Hilal köyüne gittik. Arkadaşım oralıydı ve kendisinin tanıdığı bir milis vardı. Onun aracılığıyla saflara katılacaktık. Oraya gittik, ama aradığımız kişi bizden kısa bir süre önce partiye katılmıştı. Tüm uğraşlarımıza rağmen partili arkadaşlara ulaşmanın yolunu bulamadık. Düşmanın dikkatini üzerimize çekmeden köyden çıkıp geri Mersin’e geldik. Bu başarısız girişimim beni geri çekmedi. Mersin’de ilişki arayışına girdim ve buldum. ‘91 yılına kadar arkadaşlarla ilişkim sürdü. Daha sonra ‘91 yılında gerillaya katıldım.

Haftanın’de eğitim gördüm. Daha sonra Hiror, Metina, Zap gibi alanlarda kaldım. 1992 Güney Savaşı’ndan bir hafta önce arkadaşlar tarafından şehre gönderilmek için Güney’den ayrıldık. Bir grup arkadaşla birlikte Cudi’ye, oradan da Cizre’ye geçtik. Biz Cudi’deyken Güney Savaşı başladı. Savaşa katılmak için önerimi yaptım, kabul edilmedi. 1992 15 Ekim’inde altı arkadaşla birlikte Çukurova’ya geldik. Yaklaşık bir yıl Adana’da faaliyet yürüttüm. ‘92 Ekim’inden ‘93 4 Ekim’ine kadar Adana’da askeri faaliyetlerde kaldım. Değişik görev ve sorumluluklar yürüttüm. Birçok eylem planlamasında ve uygulamasında yer aldım. Faaliyet süresince hiçbir rehavete ve sivilleşme eğilimlerine

kapılmadan çalıştım. Birçok eksik ve yetersiz yaklaşımlarım yaşanmıştır, ama hiçbir zaman yanlış bulduğum bir şey yapmadım. Neyi doğru buluyorsam, partiden neyi öğrenmişsem onu yapmaya çalıştım. Yaptıklarımın içerisinde çıkan tüm eksiklikler, anlayamama ve bilmemeden kaynaklanmıştır. Düşmanı basit gören, her şeyi eylem olarak anlayan, örgütlenme ve bilinçlenmeyi ikinci plana iten yaklaşımlarımı ancak yıllar sonra bugün anlayabiliyorum. Ne kadar eylem yapsam o kadar iyidir biçiminde bir yaklaşım eksik bir yaklaşımdır. Örgütü, ideolojiyi gözetmeyen, her şeyi askeri eylemlilikte gören bu anlayışım, daha sonraları gelişen düşman yönelimleri ve halkın bu yönelimler karşısında düştüğü yılgınlık ve sinmenin başlıca nedenidir. Örgütlü kitle yılgınlığa düşmez. Benim göremediğim işte bu noktaydı. Bugün bunu görebiliyorum, ama çok şey kaybettirdiğimin de farkındayım. Zindan yaşamım boyunca bunun acısını hissettim, güçlü sonuçlar çıkardım.

4 Ekim 1993 yılında yeni bir eylemin keşif hazırlıklarından döndükten sonra bir arkadaşla birlikte düşman tarafından yakalandım. Düşmanın bulunduğu evi basacağını anlayınca evin dışına çıktım ve düşmanın pususuna düşerek yakalandım. Düşman hangi evden çıktığını görmediği için ev sahiplerinden kimse düşmanın eline geçmedi. Düşman sorgusunda parti direniş çizgisini yeterince temsil edemedim. İlk etapta bir zaaf gösterdimse de, ardından kendimi toparlayarak düşmanın istediklerini reddettim. Partiye ve değerlere sahip çıkma durumum olmadı, ama büyük zararlar da vermeyerek kendimle sınırlı bir çözülme durumum oldu. Bu bir militan için kabul edilmez bir tutumdur. Bunun bilincindeyim. Kendimi ancak böyle bir eylemle affettirebilirim. Her zaman bunun ezikliğiyle yaşadım ve kendimi sorgulayarak irademi güçlendirdim.

Malatya Cezaevi'nde iki yıl kaldım. Düşman mahkemelerince idam cezasına çarptırıldım. Mahkemelerde halka, partiye, şehitlere bağlılığımı haykırarak özeleştiri verdim. Hiçbir zaaf göstermedim. Malatya Zindanı'nda gelişen tüm eylemlere katıldım. Siyasi birim görevi ve eğitim birimi görevlerini yaptım. Partinin verdiği görevler karşısında değişik dönemlerde güçsüzlük yaşasam da, bu durumu giderdim. '95 yılında Ceyhan Cezaevi'ne, ardından da Adıyaman Zindanı'na sürgün edildim. Beş yıllık zindan yaşamım boyunca hem kendimi, hem de toplumsal gerçekliğimizi daha iyi tanıdım. Parti ile yürürken tek bir gerçeğe kilitlenmenin yakıcılığını daha net kavradım. Ya parti ile ya da düşman ile olunacağını, bunun orta yolunun olmadığını yaşanan pratik-

ler açıkça ortaya koydu. “İki tanrıya kulluk edilemeyeceği” gerçeğini anlayarak tüm ruhumu, duygumu Önderlik ve şehitler gerçeğine bağladım. Pratik yürüyüşümde her ne kadar sorunlar yaşasam da bunların giderileceğine olan inancımı hiçbir zaman yitirmedim. Parti Önderliği’nin yaşamına ulaşma isteğiyle kendimi her gün yeniden sorgulayarak güçsüzlüklerimi ve önümdeki engelleri aşmaya çalıştım. Zindanı hiçbir zaman kabul etmedim. Hayallerim, düşüncem her an gerilla ve Önderlik’le birlikte oldu. Önderliğe ulaşma, yüce eğitiminden geçme, gerillaya yeniden ulaşma umuduyla kendimi dışarıya hazırladım. Sürekli Önderlik çözümlemelerini okuyarak Önderliğin karşısına güçlü çıkmak için hazırlandım. Zindanın temel hastalıklarından olan lafazan, demagog, soyut düşünen, sahte özlemler peşinde olan, bilgilenmeye bir sermaye dönemi düşüncesiyle yaklaşan türden yaklaşımlardan nefret ettim ve Önderliğin “Yaşamdan öğrenin, kitaplardan değil” sözünün takipçisi olmaya çalıştım. Yaşamın kendisini anlatan çözümlemeler dışında başka bir şeyle uğraşmadım, aramadım. Kendimi de, çevremdekileri de çözümlemelerde tanıdım.

Beş yıllık kısa zindan yaşamımda birçok ihanete, kaçışa, düşkünleşmeye, siyaseti bırakanlara, bir sopa yememek için köşe bucak saklananlara, kısacası birçok cüceliklere tanık oldum. Yine parti yetkisini, kendisini ve ahbap-çavuşlarını yaşatmak için kullanmaya çalışan, tasfiyeci unsurlarla karşılaştım. Gördüğüm ve bilince çıkardığım oranda karşı çıktım, alet olmadım. Hiçbir zaman bireysel kaygıyla kapılmadan gerçeklerini yüzlerine vurdum. Bazen sonuç almaktan uzak kalan kaba ve kestirmeci yaklaşımlarım olsa da sessiz kalmadım. İdeolojik-politik yetersizliğimden dolayı göremediğim, partiye zarar veren pratikler de yaşandı. Parti tarafından bunlar yargılanıp mahkum edildince kendimi sorgulayarak derin üzüntü duydum. Hiçbir sorun karşısında yılmayarak partiden ve Önderlik’ten aldığım güçle savaşılmaya çalıştım. Önüme çıkan engeller karşısında daralma ve tepki duyma durumuna düştüğüm anlar oldu. Bazen çözümsüz kalma duygusunu da yaşadım. Ama bunlar hep geçici oldu ve yeniden kendimi toparlayarak doğru yaklaşılmaya çalıştım.

Parti Önderliği’nin yoğunca üzerinde durduğu kadın, aile, düzen ve bölge bağlarından kendimi kurtarmak, özgürleşmek için çaba harcadım. Büyük Komutan Zilan hevalin özgürleşme eylemi yaşamımda bir dönüm noktasıdır. Eylemiyle beni büyük düşünmeye sevk eden Zilan heval şahsında kadın cinsine yaklaşımı sorguladım. Duygu ve güdülerin

bastırılmayla, görmezden gelinmeyle giderilmeyeceğinin bilincindeyim. Son birkaç yıllık süreçte en çok yoğunlaştığım, kendimi terbiye etmeye çalıştığım nokta burası oldu. Çözebilme ve giderme iddiam her zaman tamdı. Bugün baktığımda, sonuç almada büyük mesafeler kaydettiğime inanıyorum. Ailemi bir devrim mevzisi haline getirmek için tüm çabamı gösterdim. Önümde engel olmaktan çıkardım. Beni hiçbir zaman devrimden uzaklaştıramayacaklarını pratiğimle kanıtladım. Kabul edilmesi gereken yönlerini kabul ettim reddedilmesi gereken yanlarını reddettim. Bugün olumlu bir çizgide olduklarına inanıyorum.

Başkanım;

Bu mektubumda kendimi kısaca anlatmaya çalıştım. Parti yaşamım boyunca yaşadığım hata ve yetmezliklerin özeleştirisini bu eylemimle yeniden verirken, size ve şehitlere olan bağlılığımı yineliyorum. Temsil ettiğiniz yaşam ve felsefenin iyi bir öğrencisi olmaya çalışıyorum. Her zaman “ben size ölün demiyorum, yaşayın, büyük başarın” diyorsunuz. Bugün yaşadığımız koşullarda, bu türden bir eylemin büyük bir yaşam, en büyük başarı olacağına inanıyorum.

Kolay bir ölümü seçme yerine, böylesine bir eylemle düşmana zindan cephesinden güçlü bir darbe vuracağımı biliyorum. Bağlılığım ve inancım beni bu eyleme yöneltiyor. 14 Temmuz direnişçileri, Zîlan heval, Sema, Fikri ve Halit Oral hevaler bunu emrediyor. Eylemimle onların iyi bir takipçisi olduğumu göstermek ve onlara bağlılığımı haykırmak istiyorum. Onlar, zindan duvarlarını aşarak Önderlikle buluştular. Ben de Önderlik çizgisi ve şehitler gerçeğiyle buluşarak düşmanın imha saldırılarına cevap vereceğim. Cevabım, sömürgeciliğe olduğu kadar ihanetidir de. Eylemimle ihanet gerçeğine gerekli karşılığı da veriyorum. Kahrolsun sömürgecilik!

Kahrolsun her türden ihanet ve çetecilik!

Yaşasın Başkan Apo!

Devrimci selam ve saygılarımla
Bager (Bülent Bayram)

“Ateşle kutsanmaya ve arınmaya giderken canımdan çok sevdiğim Başkan Apo’ya bağlılık mektubum”

Başkanım;

Sırlarla dolu bir yaşamın sahibisiniz. Anlamak için uğraşanlar hep eksik kalıyorlar. Tam “anladım” diyen birisi bir bakıyor ki daha öğreneceği çok şey var. Çünkü ulaşılması güç bir zirve, her anı hayranlıklar uyandıran bir yaşam, düşmanları kadar dostları da şaşırtmayı, onları sürprizlerle yaşatmasını seven bir mücadele tarzı. Zorlukları aşmada ve sıfırdan yaratmada inanılmaz bir ustalık ve daha birçok çarpıcı özellikler, sırlar...

Ben de bu “sırlar” üzerinde çok yoğunlaştım. Tanımaya çalıştım. Ulaşabildim mi? Hayır! Ama doğru bir bağlanma ve ulaşabilme çabam her zaman oldu. Önderliğin son çözümlemelerinde sıkça dile getirdiği “Gılgamış’ı temsil ediyorsa, Enkidu gücünde savaşıyor kim, var mı böyle bir arkadaş?” diye soruyor. Bu soru yakıcı bir gerçeğin ürünü, bunu anlıyorum. Her türlü gerilikten ve yanılgıdan uzak, bireysel çıkarlarını düşünmeyen, tüm yaşamını Önderliğe ve çizgiye adayan, onu savaşta en iyi temsil eden, “Enkidu” olma yolundadır. Ben de önderliğin bu arayışına cevap olmaya çalışacağım. Bugüne kadar başaramadıysam, Önderlik gerçeğini yeterince anlayamadığım içindir. Ama bugün Önderliğe daha çok yaklaştığıma inanıyorum. Geçmişte kaybettiğimi, bu eylemle yeniden kazanacağım. Son günlerimi büyük bir huzur içinde geçiriyorum. Yörüngesine girmeye çalıştığım merkezin beni kabul ettiğini, edeceğini bilmenin coşkusuyla geçiyor son anlarım. Arkadaşlığın, öğrenci olabilmenin gereklerini yerine getirmek kadar ne mutlu edebilir insanı?

Başkanım;

Önderliğe yönelik saldırı kampanyasının yoğunlaştığı son günlerde düşmana olan öfkem daha da arttı. Bu öfkemi, bulunduğum zindanda düşmana karşı nasıl harekete geçiririm düşüncesi içerisinde kıvrandım durdum. Sonuçta en büyük karşılığın bu eylemle verileceğine karar vererek hazırlıklarına başladım. İnanıyorum ki, görkemli bir eylem olacak. Eğer bu süreçte dışarıda olsaydım yapacağım yine aynı şey olacaktı. Üzerime bağlayacağım bombalarla düşmana yönelecektim. Ama bu

koşullarda yapacağım eylemin de, düşmana aynı türden bir cevap olduğunu biliyorum. Parti Önderliği'ne yönelik her düşman saldırısına binlerce insanın benim gibi karşılık vereceğini herkes bilmelidir. Kendi canımızı, uğrunuza feda etmekten çekinmeyeceğimizi Zilan, Sema, Fikri, Halit ve daha binlerce şehidimiz kanıtlamıştır. Kaybedecek fazla bir şeyimiz olmadığını, ama kazanacağımız bir dünyanın var olduğunu tüm insanlık bilmelidir. Ve kazanacağımız o dünya için canımızı vereceğimizden de hiç kimsenin kaygısı olmamalıdır. Bu binlerce şehidimizin ölümsüzlük eylemlerinde kanıtlanmıştır.

Başkanım;

Sizi görmeyi çok istedim. Dışarıda bunun için çok çaba sarf ettim. Ama olmadı, koşullar elvermedi. Bunun üzüntüsünü her ne kadar yaşasam da, ruhumda ve düşüncemde Önderlikle bulduğum inancı içerisindeyim. Kendimi Önderliğe çok yakın hissediyorum. Önderliği gören, kutsal eğitiminden geçen arkadaşlar adına seviniyorum. Önderliği görüp de anlamayanlara, Önderliği takip edemeyenlere de hem üzüyor, hem de kızıyorum. Onları Önderlikle buluşmaya davet ediyorum. Tek kurtuluş ve özgürleşme yolunun Önderlik felsefesini, yaşamını anlamaktan geçtiğinin bilincinde olmak gerekiyor.

Önderliğe yönelik saldırıların cephesi ne kadar çok olursa olsun ve yine ne kadar büyük güce sahip olurlarsa olsunlar bu bizleri yıldırmıyor, hepsinin boşa çıkarılacağını Önderlik kanıtlamıştır. Bu konuda Önderliğin izinde olduğunu söyleyen herkese de büyük işler düştüğünü biliyorum. Sorun bunu gerçekleştirmektir. İşte yapılamayan da budur. Önderlik tek bırakılıyor. Tüm insanlarımızın bulundukları her alanı bir savaş mevzisine dönüştürmeleri gerekiyor. Yetmiş yıllık egemen karakterin halkımız üzerindeki barbarlıkları biliniyor. Binlerce insanı katletmekten çekinmeyen bu azgın karakter, eğer hala yaşıyor ve ayakta olduğunu iddia ediyorsa, bu onun güçlülüğünden değil, halkımızın zayıf yanlarından ötürüdür. Birlik ve kazanma ruhuna kavuşan bir halkın önünde hiçbir güç dayanamaz. Eğer bugün Önderliğimizi korumamız ve O'nun etrafında kenetlenmemiz gerçekleşirse, düşmanın tüm heveslerinin kursağında bırakabiliriz. Bu yaşama veya yok olma gerçeğini ifade ediyor. Yaşamamız ve kazanmamız ancak düşmana karşı Önderlik etrafında kenetlenmekten geçiyor.

Gerçekleştireceğim eylemle hem düşman saldırılarına cevap vereceğim, hem de ulusal birliğin inşasında bir katkı sağlamaya

çalışacağım. Eğer ulusal birlik bir bina ise, ben de bu binanın duvarlarına bir taş ekliyorum. Halkımızı da bu binanın inşasında görev almaya çağırıyorum. Komutan Zilan hevalin dediği gibi, “keşke canımdan başka verebileceğimiz bir şey olsaydı.” Bugün ancak ateşleyeceğim bedenim var. Bedenimin bir çağrı, bir mesaj, bir çılgılık olacağı inancıyla Başkan Apo’ya bağlılığımı ispatlayacağım. Kendimden önceki tüm komutanlarımla yaptığı gibi Önderlikle buluşarak düşmana bu cepheden darbemi vuracağım. Düşmana karşı kinimi, öfkemi ancak bu şekilde kusabilirim. Son olarak Önderlikten tek bir isteğim vardır. Kendisini koruması ve güvenliğini sağlamasıdır. Bu savaşta zaferin Başkan Apo’nun varlığıyla sağlanabileceğine herkes gibi ben de tüm kalbimle inanıyorum. Bugüne kadar Başkan Apo için özgür bir parça vatan toprağı yaratamadığımız için çok üzgünüm. Bu saflarda savaşan bir birey olarak benim de bu durumdan sorumlu olduğumu, payımın olduğunu belirtmek istiyorum.

Başkan Apo’ya sonsuza dek sağlıklı ve gönlünce bir yaşam diliyorum.
Kahrolsun faşist TC devleti!
Yaşasın PKK-ERNK-ARGK!
Yaşasın Başkan Apo!

Devrimci selam ve saygılarımla
Bager (Bülent Bayram)

Aileme;

Hepinizi, gerçekleştireceğim eylemin coşkusuyla selamlıyorum. Böyle bir eylemi neden seçtiğimi anlayacağınıza inanıyorum. Ve eylemimi göz yaşları içinde değil, büyük bir gurur ve anlayışla karşılamanız gerekir. Vatan uğruna verilen can en anlamlı olanıdır. Hepinizi vatan uğruna ve Önderliğe bağlılık temelinde daha da güçlü mücadeleye etmeye çağırıyorum. Tümünüzün benden beklentisi iyi bir devrimci olmamdı. Ben de bu beklentinize cevap olmak için mücadele saflarına katıldım. Bu yolda şahadet, esir düşme, sakat kalma ve daha başka birçok sonucun olduğunu sizler de biliyorsunuz. Bu sonuçlardan biriyle elbet bir gün karşılaşacağınıza inanmıştınız. İşte bugün ben bu sonuçlardan birine, şahadete karar verdim. Başkan Apo’ya yönelik suikast girişimine sessiz kalmak doğru değildi. Sessiz kalmak ihanet anlamına geliyor. Sizlerin de ihanet eden bir evladınızın olmasını istemeyeceğinizi biliyorum. Sizler bir aile olarak bana verebileceğiniz her şeyi verdiniz. Ülke ve halk sevgisi, düşman bilinci ve iyi bir insan

olmam için her türlü görevinizi yaptınız. Bu konuda sizlere olan borcumu da eylemimle ödeyeceğim. Kardeşlerimin iyi birer devrimci olması için elinizden ne geliyorsa yapın. Şehitlerimizin anılarına bağlı olmanın bir gereği de iyi evlat yetiştirmektir.

Anne;

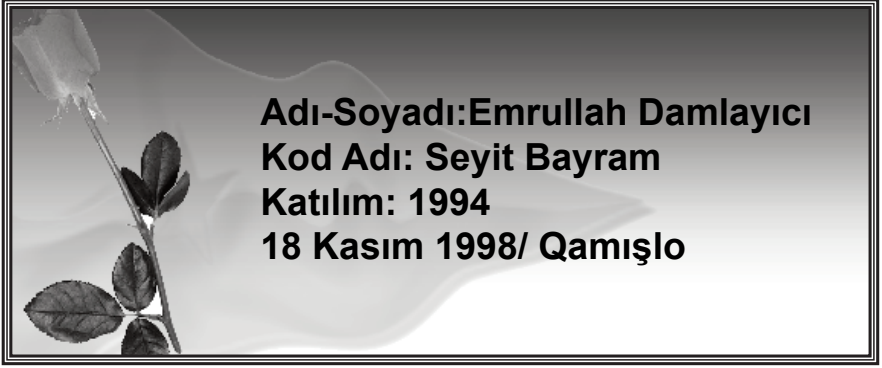
Kendini güçlü tut. Eylemime zılgıtlarla, sevinçle karşılık ver. Sana vasiyetim ağlamadan, başı dik her yerde mücadeleyi ve şehitleri yaşatmandır. Bu yolda elinden ne geliyorsa yapman benim son istemimdir. Ailenin diğer bireylerine güç ver. Rojhat'a, Azad'a ve Fırat'a eylemimin anlamını kavrat. Onları mücadele bilinciyle yetiştir. Mücadele silahımı kardeşlerime devrediyorum. Abim Murat'ın Kürdistan dağlarında şehitlerimizin intikamı için savaşması beni çok sevindiriyor. İsteğim, diğer kardeşlerimin de bu yolda yürümeleridir. Tüm kardeşlerimi sevgiyle kucaklıyorum.

Baba;

Çok şey yazmak isterdim. Ama bu koşullarda kısa yazmak zorundayım. Uzun süreden beridir görüşemedik. Eylemimden önce sana da seslenmek istiyorum. Biliyorum, en güçlü olan, soğukkanlılıkla karşılayacak olanların başındasın. Ailenin eylemimi daha iyi anlaması sana bağlı. Onlara anlat ve kavratmaya çalış. İyi birer militan olmaları için bol bol kitap okut. Şehitlerimizi tanımalarını sağla. İnsanların neden ülke uğruna şehit düştüklerini öğret. Senden tek isteğim budur. Sizlere layık bir evlat olabilmek için yolumdan şaşmamaya çalıştım. Zaten sen her zaman benden bunu bekledin. “Bir işe giriştiniz mi tam hakkını verin, yoksa girmeyin” derdin her zaman. Bu sözünün takipçisi olmaya çalıştım. Ne kadar başarılı olabildim, ona da sizler, halk karar versin. Halkıma, şehitlere ve Başkan Apo'ya borcumun hiçbir zaman bitmeyeceğini biliyorum. Bir nebze de olsa bir şeyler başarabildiysem ne mutlu bana. Vasiyetim, beni Hakkari'de gömmenizdir. Ülkede gömülmek istememi anlayacağını umuyorum. Eğer koşullarınız uygun değilse beni arkadaşım şehit Yakup Bitkin'in yanına gömün. Seni, anemi, kardeşlerimi, nenemi, dayılarımı, tüm yakınları, dostları devrimci duygularla kucaklıyor, saygı ve sevgilerimi sunuyorum.

Oğlunuz Bager

21 Ekim 1998



“Başkan’ı ateşten bir çemberle korumak gerekir”

Benim Başkan Apo ve tüm devrim şehitlerine bağlı olduğumu bu Beylem vesilesiyle kendimi kanıtlamak istiyorum. Başkan’a uzanan eller kırılacaktır. Benim tek istediğim bize teslim edilen bu kutsal direnişin kadro ve halk tarafından hangi yönü ile olursa olsun devam ettirmektir. Özgürlüğe çok kısa bir zaman kalmıştır. Özgürleşmek Başkan Apo’ya bağlıdır. Başkan’ı ateşten bir çemberle korumak gerekir. Keşke canımdan çok sevdiğim Başkan Apo’ya canımdan başka bir şeyim olsaydı ve onu da verebilseydim.

- Yaşasın Başkan Apo ve Devrim Şehitleri!
- Yaşasın PKK-ARGK ve ERNK!
- Yaşasın Dağ ve Zindan Direnişi!
- Yaşasın Devrim Yolunda Direnen Kürt Halkı!
- Yaşasın Kürdistan!
- Başkan Apo Güneştir, Güneşimizi Karartamazlar!
- Başkan Apo’ya Selamlarımı İletin!
- Direnmek Yaşamaktır!
- Kahrolsun TC ve İşbirlikçileri!

Devrimci selamlar ve saygılar

18 Kasım 1998

Emrullah Damlacı



Değerli Başkanım;

İçinde bulunduğumuz süreç kritik. Adına TC denilen rejim, ömrünü doldurmuş, gereksiz, kokuşan yapılanmasıyla topyekün bir saldırı dalgasıyla, yanına ABD emperyalizmini, İsrail siyonizmini de alarak halkımıza, halklarımıza ve tüm değerlerimizin ortak bileşkesi olan biricik Güneşimiz, gözümüz, kulağımız, beynimiz yüreğimiz, kısacası her şeyimiz olan Başkan Apo'ya, siyonizm-emperyalizm-sömürgecilik kirli ittifakı temelinde bir saldırı dalgası başlatmışlardır. Özünde, şahsınıza olsa da, halkımıza, halklarımıza, dünya ezilen halklarına bir saldırdır tüm bunlar.

Değerli Başkanım;

Siz bizlerin varlık nedenisiniz. Var oluş gerekçemizsiniz. Uluslararası kirli ittifakın sizin şahsınızı hedef alması bundandır. İşte bütün saldırıların özü budur. Dünya insanlık tarihinde büyük yol göstericilerin özelliklerinin, onların uğruna dövüştükleri tüm değerlerin ortak bileşkesisiniz. Sizsiz yaşam meydanları dolmaz. Bilmeyen, cepleri olan, pis çıkar toplayıcılarına kalacağından, bildikleri için saldırmaktadırlar. Şahsınıza yönelik uluslararası ittifakın saldırılarına karşı, halkımız sizi topyekün sahiplenme hareketi geliştirecektir. Ey Önderimiz! Herhangi bir protesto değil, Güneşimizi sahiplenme, O'nun uğrunda cayır cayır yanacak kadar, uğrunda bin defa ölecek kadar sevdiğimizi, sevdiğimi adı geçen... Çizdiğiniz yolda, Sema yoldaşın komutası altında Fikri

yoldaşla yola çıkmak istedim ve çıktım. Geleceğe ilişkin çok güzel planlarım vardı. Belki de tek amacım zindandan çıkıp dağlara, daha doruklarda düşmana kinimi kusmaktı. Yaşadığımız güncel gelişmelerle bunu her zamankinden daha fazla istiyorum.

Önderliğimize yönelik geliştirilen emperyalist komplo karşısında zindanda, dört duvar arasında eli-kolu bağlı bir şeyler yapmamak kahrediyor. O esnada... Gidecek arkadaşlar üç sefer toprağı, üç sefer silahı öpsünler. (*vasiyetim*)

Başkanım;

Öğretinizin geleceğini şimdiden görüyorum...İçinden geçtiğimiz süreç çok kritik ve oldukça da hassas. Adına TC denilen ömrünü doldurmuş, gereksizleşen yapılanma, arkasına ABD emperyalizmi, İsrail Siyonizm'ini ve bölge gericiliğini de alarak, gerçekten uluslararası bir komployla tüm değerlerimizin ortak bileşkesi olan Önderliğimizi hedef almak istemektedir. Diğer taraftan da halkımıza karşı topyekün bir saldırı pozisyonuna geçmiş bulunmaktadır.Süreci takip etmeye çalıştım. Ancak yönelimin derinliğinin ilk etapta bu kadar olacağını kestirememiştim. Uluslararası büyük komployu açıkladıktan sonra, içinden geçtiğimiz sürecin önemini kavradım. Bu denli azgın saldırıların olduğu bir süreçte zindanda eli kolu bağlı olmak, bir şeyler yapamamak



kahrediyor insanı. Aposuz bir dakikanın PKK için, bizler için ne anlama geldiğini 9 Ekim'den bu yana düşündüm. Ulaştığım sonuçlar korkunçtur. Karanlık güçler bunu çok iyi bildikleri için yönelimin odağına sizi koymaktadırlar.

... Siz birliğimiz, varlık nedenimiz, varolma gerekçemizsiniz. Bütün saldırıların özü budur. Bu eylemle Fikri arkadaş, Sema arkadaştan sonra olacağımı düşünmüştüm. Fikri arkadaştan hemen sonra yapacaktım, ancak şu kaygılardı...

Bütün bunlardan dolayı kendimi... merkezileşmişim. Ancak yaşadığımız süreç bu eylemi o zaman değil, şimdi yapmamı emrediyor ve bana düşen ise tarihin bu emrini yerine getirmektir.

Başkanım;

Eylem... talimatınız gayet açık...Giderken talimatınızı dinlemediğim için özeleştirimi vermek istiyorum. Ancak buna rağmen momentumu da kaçırmak istemiyorum. (İnsanlığa)... şu mesajı vermek istiyorum: Bizler Güneşimizi ne pahasına olursa olsun, bedenlerin erimesi pahasına, yağlarımız damla damla ateşte eriyip, etten, kemikten kopması pahasına sonsuza dek sahipleneceğiz.

**GÜNEŞ KARARTILMADI, KARARTILAMIYOR
VE ASLA KARARTILAMAYACAK**

**Devrimci Selam ve Saygılarımla
Mehmet Aydın**



SALDIRILARA SESSİZ KALMAK İHANETTİR

Değerli Başkanım;

Ben, '71 Mardin (Ömerli) doğumluyum. Ailem feodal yapının ağırlıkta olduğu bir karakterdedir. '78'lerden sonra ailece Kürdistan'dan Çukurova'ya göç ettik. Şu anda Mersin'de oturmaktayız. Sekiz kardeşiz. Evimizin geçimini babam sağlamaktadır. Babam daha önce Devlet Demir Yolları'nda çalışıyordu. Ancak oradan ayrıldı. Şu anda Bağ-Kur'dan emeklidir. Onun dışında başka bir iş yapmamaktadır. Dolayısıyla benim kişiliğime ağırlıklı olarak damgasını vuran, feodal aile yapısı ve çarpık metropol yaşam kültürüdür. Kişiliğimin maddi zeminini bunlar oluşturmaktadır. Kürdistan'dan çok erken yaşlarda metropole gelişim, ufak yaşlardan itibaren, ülke ve halk gerçekliğine bir yabancılaşmayı da bende doğurdu. Çukurova'ya ilk geldiğimizde, ilk ikamet ettiğimiz yer İskenderun'dur. Burada ilk sıralar okula gittim. İlkokul birinci sınıfı okudum ve okulu bıraktım. Okula gitmememdeki nedenlerden bir tanesi de, gerek ekonomik sorunlarımızdan, gerekse de aileye katkı yapmam gerektiğindendir. Okulu bıraktıktan sonra, çeşitli meslek gruplarına girdim. Oto tamirciliği vb. işlerde çalıştım. Ancak, belirli bir işim olmadığından çok kısa sürede bunları bıraktım. Ailem, uzun zamandan beri yurtseverdir. Bir kardeşim gerilla saflarındadır. Ailemin uzun za-

mandan beri partiyi tanıması ve destek vermesi, bu yönlü benim üzerimde de etkili olmuştur. Ufak yaşlarda ülkeden ayrılmam, yabancı bir kültürün etkisine girmemden dolayı, daha bu yaşlarda çarpık bir bilinç edindim. Metropol yaşam ve kültürünün ağır etkilerini bu yaşlarda edindim. Ve kişiliğim de buna göre şekillendi.

Maddi sıkıntılar, çarpık kültürün etkisiyle giderek ne yapacağını bilmeyen, yaşamı sadece toplumda belli bir itibar elde etme, yükselme ve güç sahibi olma olarak görme eğilimini geliştirmişti. Bu temelde arayışlarım oluyordu. Asimile edilen kişiliğim, halk, ülke gerçekliğine daha da yabancılaştı; aslında düşmanın öngördüğü ve topluma sunduğu düzen yaşamına denk bir pratik içerisine girdim. Çarpık sosyal çevrenin etkisiyle ucube gençliğe özen duymaya başladım. Ulus, halk, ülke sevgisi yerine; aile ve korumacılığı, genel yerine bireysel çıkarları kendime esas aldım. Ve yaşamımı bunun üzerine düzenlemeye başladım. Düzen içerisinde çalıştığım çeşitli mesleklerden hemen sıkılıyordum. Daha güçlü olmam gerektiğinin zorunluluğunu görüyordum.

Çünkü içinde bulunduğum çevre, arkadaş yapısı ve sosyal yapı bunu zorunlu kılıyordu. Bu temelde arayışlarım başladı. Diğer çalıştığım işlerde istediklerimi elde edemiyordum. Bu işlerden kazandığım, hayalimde olan yaşamı gerçekleştirilmeme olanak tanııyordu. O dönemde, toplumda yaygın olan “az çalış, çok kazan” yöntemine başvurmanın, fazla emek harcamadan kolay yoldan yükselmenin yollarını arıyordum. Bunun için ne gerekiyorsa, yapmaya hazırdım. Elbette bunda yoksulluk, ezilmişlik duygusu, toplumdan dışlanma hissi de belirleyici bir etkidir. ‘87’lerden sonra toplumda gayri meşru işlere girdim. Böylesi bir çevreyle tanışmam, zaten önceden kişiliğimde potansiyel olarak var olan asalak ve lümpen yaşamımla uyduğu için, bu toplumla ve çevreyle kaynaşmam pek zor olmadı. İlk başlarda içine girdiğim çevre bana oldukça ilgi çekici geliyordu.

Hem çalışmadan para kazanma, hem de toplumda yükselme, güç sahibi olma açısından bulunmaz bir ortam olarak görüyordum. Giderek, başıboş, lümpen bir yaşam biçimini kendi kişiliğimde benimsedim. Davranışlarım, yaşam biçimim, hal ve hareketlerim de bu çevreye göre değişti. Daha önce hayal ettiğim çarpık yaşamı elde ettim. Yani daha önce hayalini kurduğum (güç, yükselme, para vb.) her şeyi elde ettim. Bu konuda gerek maddi, gerekse de kaba güç anlamında istediklerimi de elde ettim. ‘92’nin sonlarına doğru, içinde bulunduğum böyle bir çevreden artık sıkılıyordum. Kendimce her şeye ulaştığımı sandığım

halde, halen içimde büyük bir boşluk vardı. Şimdi kendimi daha da yalnız hissediyordum. Yine aile ve akraba çevresinin yurtsever oluşu, benim de topluma aykırı işlerle uğraşmam, bir süre sonra kendi ailem tarafından dışlanmamı beraberinde getirdi.

Çünkü gerek uğraştığım işler, gerekse davranışlarım, çevremle, ailemle taban tabana bir zıtlık arz ediyordu. Bunun sonucu olarak bendeki kişilik ve kimlik arayışları, çarpık ve kendine yabancılaşma biçiminde geliyordu. 1992'lerden sonra gerek partinin büyüyüp gelişmesi, yine kitlesel serhildanların olması, yine partinin metropollerde kitlesel eylemlere girişmesi, benim partiye karşı daha da ilgi duymamı sağladı. Bu dönemde partiyi tanımaya başladım. Ancak uzun zamandır içinde olduğum düzen yaşamından kopamıyordum. Net olarak bir kopuşu sağlayamıyordum. Bu konuda ikircikli ve kararsızdım. Bunun karşısında diğer taraftan düzen yaşamından elde ettiğim (güç, yükselme, para) şeylerin hepsinin çok sahte, yalan, insanı kandıran, kendine yabancılaştıran bir yaşam olduğunu görmeye başladım. Ve bu yaşamdan tiksinemeye başladım. Ve yeni arayışlara yöneldim.

Yeni arkadaş çevremden ve yakın akrabalarımın partiye katılımlarının olması, beni partiye daha da yakınlaştırdı. Bu süre içinde ailece de parti ile ilişkilerimizin gelişmesi, arkadaşların bize gelip gitmesi, benim arkadaşlarla konuşmam, düşüncelerimde yeni değişiklikler yarattı. Arkadaşlarla konuşmamdan sonra, geçmiş yaşamımın sahteliğini gördüm. Ne kadar yoz, insanı bitiren bir yaşam içinde olduğumu görebiliyordum. Arkadaşlarla tanıştıktan sonra, artık eski yaşamımı bırakmaya karar verdim. Ve kararımı partiden yana kıldım. Partiye yakın ilişkiye girdikten sonra, özellikle arkadaşlar bana güven ve cesaret verdiler. Bu dönemde çapı küçük eylemler yaptım. Komitelerde görevler aldım. Yani hem üretime bağlı, hem de partinin verdiği görevleri birlikte yürütmeye başladım.

Eski yaşamımdan, düzen anlayışlarımdan da koptum ve bir daha eski yaşama dönmedim. '93'lerde bazı yakalanmaların olması, yine yakalananların ismini vermesi yüzünden, bulunduğum alanda deşifre oldum. Bu yüzden beni yakalamaya gelirlerken annemi yakaladılar. Annem ceza alarak, Malatya Cezaevi'nde altı ay yattı ve daha sonra tahliye oldu. Yine İskenderun'da benden küçük olan kardeşimin kişisel olarak bir cinayet işlemesi, artık İskenderun'dan gitmemizi gerektiriyordu. Bu yüzden ailece Mersin'e göç ettik. Mersin'e geldikten sonra partiye ilişki içine girdim. Burada da yarı üretimden kopuk bir tarzda parti

içinde görevlerimi yürütüyordum. Daha sonra yakalanan bir arkadaşın ismimizi vermesi sonucu, ben ve bir grup arkadaş yakalandık. Sorgu sürecinde partinin direniş geleneğine denk bir direniş sergileyemedim. Daha çok feodal bir direniş diyebilirim. Bu sorguda partinin herhangi bir değerini, ne maddi ne de manevi olarak ele vermedim. Daha sonra sırasıyla Mersin Cezaevi'ne, oradan da Konya Cezaevi'ne geldik. Konya Cezaevi bizim açımızdan yeni açılmıştı. Ve bu konuda zindan deneyim ve tecrübelerimiz yoktu. Yine Konya Cezaevi'nde yeterli bir parti yaşamının oturtulamayışı ve kitlenin kaldığı bir cezaevi olmasından dolayı, ilk başlarda kendi açımdan oldukça zorlandım. Yine kaldığım süre içerisinde sürekli açlık grevleri olmasından dolayı kendimi bu dönemde eğitime, tanıma, kişiliğimi tanımaya yönelik fazla imkanım olmadı. Konya'da kaldığım süre içerisinde çeşitli görevler de aldım (komün, kapıya bakma vb.) Sosyal alanda ve eğitim komisyonlarında eğitim verme gibi görevlerde bulundum. Benim için partiyi gerçek anlamda tanıma zindanda oldu. Bu yüzden kimi zaman çıkan yanlış anlayışlardan etkilendim. Partiyi bireyler şahsında görme gibi durumlarım da oldu.

1996 Kasım'ında bir grup arkadaşla dosyamız kapandı. 12 yıl 6 ay ceza aldım. Ve bir grup arkadaşla birlikte Ermenek Cezaevi'ne gittik. Ermenek Cezaevi'ne gitmemle birlikte yeni bir alana gitmiş olmam, yine oradaki arkadaş yapısının bileşiminin farklı oluşu, benim için yeni bir başlangıç oldu. İlk defa Ermenek Cezaevi'nde kendi kişiliğimi biraz görme, tanıma olanağına kavuştum.

Burada kendimi eğitime konusunda çabalarım oldu. Temelde ideolojik-politik yetmezliklerimin ağır basması, parti içinde güçlü bir duruşun sahibi olmamı engelliyordu. Yaklaşık bir iki yıldır Ermenek Cezaevi'nde idiydim. Bu süreçte bulunduğum Ermenek Cezaevi'nde birtakım olaylar yaşandı. Bunlara müdahale etme gücüm olmadığından dolayı, kendi tarzımla karşı koymaya çalışıyordum. Ki, bu da beni daha da yanlış ve eksiklikler içine sokuyordu. Bundan dolayı ailem vasıtasıyla İK'den sevkimin çıkarılmasını önerdim. İK'nin alan örgütüne talimatıyla sevkimi çıkardım. Ve Maraş Cezaevi'ne geldim.

Sonuç olarak, dört yıllık zindan pratiğime baktığımda, parti ortamında ciddi bir varlık gösteremedim. Partiye ve onun yaşam tarzına denk bir pratik içerisine giremedim. Ve onu temsil edemedim. Ermenek'ten buraya gelişimi de bir kaçış olarak değerlendiriyorum; sorunlardan ve kendimden kaçış olarak görüyorum. Ve kaçıştır. Bu da

temelinde kendimi geliştirmemem, zayıf kalmamdan kaynaklanan bir durumdur.

Değerli Başkanım;

‘Keşke canımızdan başka verecek bir şeylerimiz olsaydı!’ (Zilan). Son dönemlerde size yapılan saldırıları bir türlü hazmedemiyorum. Hazmetmekten ziyade, sessiz kalmayı ihanet olarak görüyorum. Özellikle de büyük komutan ve tanrıçamız Zilan yoldaşa ve diğer tüm şehitlerimize ihanettir, sessiz kalmak. Size ve halkımıza yapılan saldırılar, insanlığa yapılan saldırılardır. Kendi cephemden bu saldırılara bir cevap olmak, şehitlerimize ve size ihanet etmemek, görevimizi yerine getirmek, büyük bir onur verecektir bana. Şimdiye kadar çağrılarınıza cevap olamadım. Bu eylemimle çağrınıza cevap olabilirsem ne mutlu bana. Öfkem, kinim ve intikamım büyüktür. Ancak bunu zindanda düşmana karşı kusamıyorum. Bu eylemimle, size olan bağlılığımı bir kez daha göstermek istiyorum. Ve bu eylemimle düşmana olan kinimi, öfkemi ve nefretimi kusmak istiyorum. Ve yine ondan intikamımı almak istiyorum.

Sizi görme şerefine erişemedim. Ama her zaman kalbimde, yüreğimde hissediyordum sizi. Benim için çözümlemeleriniz esastı. Aslında sizi gören ve kutsal eğitiminizi alan arkadaşları bir yandan kıskanıyorum ve bir yandan da onlara kızıyorum. Çünkü bir defa sizi görmek, bir defa kutsal eğitiminizi dinlemek demek, dünyayı fethetmek demektir. Ama bugüne kadar yanınızdan gelen arkadaşlara baktığımda, ne size ve ne de o kutsal eğitiminize layık tam bir pratik sergilediklerine tanık oldum. Bunun da ne kadar kahredici bir durum olduğu ortadadır.

Kuşkusuz eylemim TC’ye geri adım attırmayacaktır. Ama şunu çok iyi görecekler ki, size gelecek en ufak bir zararda, tüm halkımız dünyayı başlarına zindan edecektir. Çünkü, eğer bugün bu dünyada bizden bahsediliyorsa ve bizleri bir şey sayıyorlarsa, tamamıyla sizin büyük emek ve çabalarınızın sonucudur. Yani sizin için ne yaparsak yapalım, kutsal emeğinizin ve çabalarınızın hakkını ödeyemeyiz.

Değerli Başkanım;

Ben partiye, Başkan Apo’ya, şehitlere ve halkıma ölümüne bağlıyım. Partiden, yoldaşlarımdan ve halkımdan tek bir isteğim var; Başkanımızın güvenliğidir. Çünkü siz var oldukça Kürdistan halkı zaferi yakalayacaktır.

Başkanım;

Benim kişilik zaafımlarım ve yetmezliklerim çoktur. Bunları aşma yönünde çabalarım olduysa da yeterli değildi. Bedenimi bu kutsal ateşle temizlemek, bana büyük bir şeref verecektir. Bu ateş ki, Mazlumların üç kibrit çöpüyle başlayıp, Dörtlerin tineriyle, Zilanların bombalarıyla, Sema ve Fikrilerle kutsanmış bir ateştir. Bu ateş en pis bedeni bile temizler ve kutsar. Ve benim bedenimi de temizleyeceği inancındayım.

Bütün samimiyetimle ve içtenliğimle siz Başkanımızı selamlıyor, size bağlılığımı ifade etmek istiyorum.

Yaşasın Başkan APO!

Yaşasın PKK-ERNK-ARGK!

Kahrolsun barbar ve faşist TC!

Mehmet Halit ORAL

Değerli ailem;

Ben daha önce adınıza layık olamadım. Ama mücadeleye girdikten sonra sizi lekelememek için ve size layık olmak için elimden ne geldiyse, onu yapmaya çalıştım.

Benim bu eylemi yapmaktaki amacım, Kürt halkının acısını biraz olsun dindirme ve yine Güneşimiz olan Başkan Apo'ya yapılan çirkin saldırıları ve Türk halkının bu saldırılar karşısında sessizliğini; yine manevi komutanlarımız olan şehitlerimizin kanları üzerinde çirkin politikaları, oynayanları protesto etmek içindir.

Eğer halkıma, partime, şehitlerime, Başkanıma ve sizlere layık oluyorsam, ne mutlu bana. Bu temelde sizlerden istediğim; tüm gücünüzle mücadeleye destek olun. Tek kurtuluşunuz mücadelemizdir. Bir diğer isteğim, beni ülkeme gömmeniz ve gözyaşı dökmemenizdir. Aksine, tıpkı düğüne gider gibi sevinçli olmanız gerekir. Çünkü zayıf insanlar ağlar. Bizler zayıf insanlar değiliz. Bugün dünyanın en güçlü insanları bizleriz ve biricik Güneşimiz Başkan Apo var oldukça da zayıflamayacağız. Bundan dolayı her kim ki, Güneşimizi karartmaya çalışırsa, tüm gücümüzle onlara karşı savaşmalıyız. Size burada uzun uzun yazmayacağım ve yazmama da gerek yoktur sanırım. Çünkü güçlü insanlarsınız. Eminim eylemimle gurur duyacak ve tüm devrim

şehitlerine baktığınız gibi bakacaksınız. Birliğinizi, beraberliğinizi oluşturun! Kurtuluş birlik, beraberliktedir. Ben “gittim” diye zindanları bırakmayın. Bugün zindanlarda on binlere varan Halit var. Böyle bakmanızı istiyorum.

Bitirmeden Cihan’a bir iki söz söylemek istiyorum.

Değerli kardeşim;

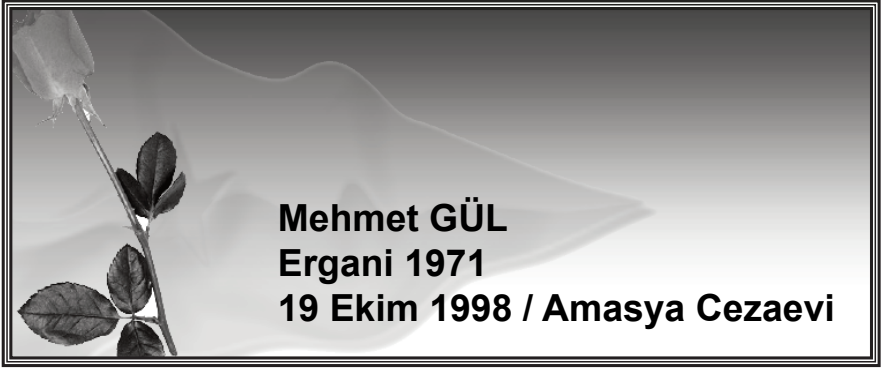
Kendine iyi bak ve oku. Sen okumadıkça hiçbir şey olamazsın. Kendini tanıdıkça düşmanını da tanıyacaksın. Ve neden bu eylemi yaptığımı da bilince çıkaracaksın. Bugüne kadar cahil bırakılmışız ve bırakmışlar. Kendimizi tanıyalım. Yani kendini tanımadan, ağabeylerinin silahını kaldıramazsın. Hiç kimseyi esas alma! Esas alacağın, büyük insan Başkan Apo ve şehitlerimizdir. Sen bunları esas aldıkça kazanacak ve büyüyeceksin. Büyüdükçe de zafere kilitleneceksin! Evet sana tek vasiyetim; oku, oku ve oku!

Değerli annem ve babam;

Size uzun uzun yazmak isterdim. Ancak zamanım olmadığından bu kadarını yazıyorum. Bitirirken, her ikinizi de en içten samimiyetimle selamlıyorum.

Oğlunuz ve yoldaşınız

Mehmet Halit Oral



Başkanım;

1 971 yılında Ergani’de orta halli bir ailenin çocuğu olarak doğdum. Dünyaya gözümü açtığım ortamda, Kürtlüğün kılcal damarlarına kadar sindirildiği, 12 Eylül faşizminin kol gezdiği, faşizmin toplumu-muzu silindir gibi ezip geçtiği, yozlaşmış bir yaşam gerçekliğiyle karşılaştım ve bu yaşam beni de iliklerime kadar yabancılaştırmış, damarlarımdaki kanı bile bozacak hale getirmişti. Kürtlüğe ait ne varsa, kendimi bu değerlere karşı uzak tutuyordum. Ancak bir yandan düzenin “beşeri zaafıları,” diğer yandan ailenin ve toplumun feodal kabalığı beni bunaltarak bir arayış içerisine soktu. Ailemin ve çevremin fazla olmasa da yurtseverlik duyguları beni mücadeleyle yakınlaştırdı. Kendimi tanımaya başladığım zaman ağzımdan çıkan ilk söz; “ben Kürdüm” oldu. Ama bu duygusal bir tarzdaydı.

Başkanım;

Ben Özgürlük hareketi öğretisiyle halkımızın serhildanlara kalktığı ‘90’lı yıllarda yurtseverlik düzeyinde tanıştım. Okul çevresinde tanıştığım bir grup arkadaşla ‘93 yılında özgürlük saflarına ilk adımımı attım. O zaman Kürdistan’la, halkımla, o güzelim dağlarımızla tanıştığımda elimi sıkın arkadaş, “Ülkene hoş geldin” demişti. Bu söz beni çok derinden etkilemişti. Gerçek yaşamı ben PKK’nin güzellik denizi içinde buldum. Ancak çıkan bazı sorunlardan dolayı size, kızıl ateş şehitlerimize ve değerli halkımıza ihanet ederek saflardan kaçtım. Bu ilk hamlede başarılı olamadım. Ancak düşmana karşı belli bir zayıflığım olduysa da, irademi

asla satmadım ve teslim olmadım. Buna rağmen kendimi insanlığın tüm değerleri önünde suçlu görüyorum...

Başkanım;

Beş yıldır cezaevi ortamındayım. Ruhsal, duygusal ve düşünsel olarak zindan alanında birçok şeyi yaşadığımı belirtebilirim. Erzurum vahşetinin ardından, Mazlumların diyarı Amed'i gördüm. Mazlum, Dörtler, Kemal, Hayri, Akif ve Ali yoldaşların kendilerini ulusal-sınıfsal onur adına, yaşamı ve kendi iradelerini koruma adına katik ettikleri hücreleri gördüm. Hele Mazlum yoldaşın o sararmış gömleğini görünce; O'nu karşımda görüyor gibi oluyordum. Ve her gün bir kere gidip o gömleğe bakıp duruyordum. Zindanda ideolojik, politik alanda yeteri düzeyde olmasa da Mazlum, Kemal ve Hayri yoldaşların yaşam ve mücadele çizgisine kendimi ulaştırmak istiyordum. Dışarıda, ülkede gelişen devrimci savaş gerçekliği önderliği, Apocu ruhu, vuruş tarzının etkisini zindanlara da yansıtıyordu.

Başkanım;

Emperyalizm, özel savaş güçleri ve Ortadoğu sahasında bulunan bütün gerici güçler sizden çok korkmuşlardı. Kürdistan'da doğan Ekim Devrimi, bölgenin dengelerini derinden sarsmakta, devrimi çok yakınlaştırmakta ve an meselesi haline getirmektedir. Kürdistan'da yaratılan "yeni insan", kendisiyle birlikte Kürdistan'ı yeniden yaratıyor. Buna tahammül edemeyen bu cani ve illet sürüsü, bilfiil insanlığı Kürdistan ve bölge halklarımız şahsında sizlere yönelik yaptıkları suikastla bitirmek istiyorlar. Bu mücadelenin çıkışından; yani '70'lerden günümüze kadar devam etmiştir.

Gerilla, bugün artık bitirilemez bir güç haline gelmiş ve bu illet sürüsünün enselerinin altında, sizin anıtkabirin altında karargahınızı kurduğunuz gibi, karargahlarını kurmuştur. Türkiye'yi Kürdistan Devrimi'yle bütünleştiren bir köprü olmuştur gerilla. Her gün biraz daha bataklığa batan TC özel savaş rejimi, sıkışıkça habire saldırganlaşmaktadır. Bunun sonucu olarak '96 yılında yapılan suikast, bunun en açık belirtisidir. Bu suikast emperyalist patentli olduğu gibi 8-9 Ekim 1998 tarihinde gelişen komplo eylemi de yine öyledir. TC-NATO-İsrail bu suikast ve komploların planlandığı merkezlerdir. Mücadelenin devrimsel gelişimini kabul etmeyen bu şer güçleri, aynı

zamanda tarihte en fazla insan kanını emen halk düşmanı rejimlerdir. Partimiz PKK, her zaman enternasyonalist, barışçıl ve halkların temel haklarına değer veren bir hareket olarak herkese kendisini tanıştırmıştır. Ve dünya alem de bunu böyle bilmektedir.

1 Eylül Dünya Barış Günü, bunun en belirgin ispatıdır. Ateşkes ilan edilmiş ve kimin barıştan, kardeşlikten yana olduğu açıkça ortaya konmuştur. Ama uzatılan bu zeytin dalına karşılık, özel savaş saldırılarını daha da hızlandırdı. İsrail ve ABD’de yapılan görüşmeler ve ardından gelen tehdit naraları ve sizin şahsınıza uzanan eli kanlı yüzlerin pratik aşamasıdır. ‘96 sürecini şimdi yeniden hatırlattılar ve sizin şahsınızda Kürt halkını yeniden soykırımdan geçirmek amacındadırlar. Size yapılan saldırı; insanlığa, barışa, dostluğa ve ulusal kurtuluş hareketlerine yapılan saldırıdır. Dolayısıyla gerçekleştireceğim bu eylemle TC’ye, Türkiye halklarına uzanan barış elinin arkasında komplo teorileri kurup, ateşkese bu şekilde cevap vermelerini kendimi yakarak protesto ediyorum. Sizlere, halkımıza ve insanlığa uzanan füzeler bugün emperyalizmin, TC ve gerici güçlerin bataklığında patlayacak ve onlar bu bataklıkta kuruyacaklardır.

Değerli halkım ve dünya insanlığı;

Ülkemde yok olan bir tarihin karşısında sessiz kalmak tüyler ürperticidir. Ülkemizde, Özgürlük Hareketimize her taraftan alçakça saldırılar yapılmaktadır. Bu saldırıların önüne geçme ve ‘dur’ demenin zamanı gelmiştir. Kürdistan’da yakılan, yıkılan, boşaltılan köyler, faili belli kontra-devlet terörüyle katledilen on binlerce insanımız yetmiyormuş gibi, bu canilerin eli Ulusal Önderliğimize uzanmaktadır. Buna karşı sessiz kalmak bunu onaylamaktır.

Değerli dünya insanlığı;

Siz halen ne zaman gözlerinizin üzerindeki perdeyi atıp bu vahşeti göreceksiniz! Kürt halkına yapılan bu saldırılara karşı ‘dur’ demenin zamanıdır. Barış eli aynı zamanda size de uzatılmıştır. Kürtler tarihte hep Lut Kavmi gibi oradan oraya savrularak ülkeleri parçalandı. Kürt, kendi ülkesinde köle ve esir yaşıyor. Kürtler de sizler gibi yaşamak istiyor. Hem Kürtlerin yaşam hakkı yok mu? Sizleri Kürdistan’da yaşanan bu vahşet karşısında duyarlı olmaya çağırıyorum.

Değerli yoldaşlar;

Önderliğe uzanan eller, bize uzanan ellerdir. Birey olarak kendim bunun karşısında sessiz kalmak istemedim. Zindan alanında özellikle kişiliğimde birçok çatışma süreçleri yaşadım. Yine şehitlerden öğrendiğim temel ders: Kendi “beşeri zaaflarını ve kendindeki duvarları aştığın an” birer insan olup çıkarsın ortaya! Öğrendiğim ders budur. Parti Önderliği’nin “İnsan isterse kendini beş dakikada kararlaştırabilir” sözü beni etkiledi. Zindan direnişlerimiz, ZİLÂN, SEMA ve FİKRÎ yoldaşların üzerimde yarattığı etkiler beni kararlaştırdı diyebilirim. Zindana dayatılan marjinalleştirme politikası, Özgürlük saflarında boşa çıkartıldığı gibi, zindan alanında da bunun çabası sürüyor. “Erkeği Öldürmek” kavramını duyduğumda, gerçekten kendimde erkekliği öldürme noktasına geldiğimde bu çıkış bana izlemem gereken yolu gösterdi.

Yoldaşlar;

Önderliği, halkımızı ve sizleri çok seviyorum. Bu eylemi gerçekleştirdiğimde ben suçlu konumdan çıkabileceğime inanıyorum. Beni köyüme, Murat Taştan (Karker) arkadaşın yanına gömün ve mezarıma “*suçludur*” diye yazın.

Yoldaşlar;

Kendimi 24 Eylül’den 4 Ekim Amed katliamına uzanan bir çizgi haline getirmek istiyorum. SEMA öğretmenim, bana bunu öğretti. FİKRÎ yoldaş, SEMA yoldaşın askeri, O’nun komutası altında kendisini ölümsüzleştirdi. Ben de SEMA ve FİKRÎ yoldaştan M. Halit Oral’a kadar gelen birer PKK savaşçısı olarak kendimi ölümsüzleştiriyorum. Zindanlara dayatılan teslim alma, itirafçılaştırma ve marjinalleştirme politikalarını protesto ediyorum.

Eli kanlı zalimler bu saldırıları yaptıkça bizler de kendimizi bu imha saldırıları karşısında ateşten kenetleyerek cevap vereceğiz. Beyinlerimizde parçalanmış kalas, cop, şişlere karşı ateşle cevap vereceğiz. Kendimi bunun bir basamağı haline getiriyorum. Kızgınlaşmış savaş, kendilerinde bombalar patlatan, katledilen yoldaşlar bunu emrediyor. Her türlü silikliğe, kendiliğindenciliğe, “ben yapamam-edemem” felsefelerine dur demenin zamanıdır. Gün, bizlere bunu emrediyor. Gün, kendindeki temel tıkanma noktalarını tespit etme, bunları aşma ve kendini tek

merkeze bağlama günüdür. SEMA yoldaşın üç kibrit çöpüne verdiği anlam bizim içindir. “Önderlik yoluna bağlılık, o yolun sevilen bir yoldaşı olmak ve kendini o yolda özgürlüğe kavuşturmak” sözleri boşuna söylenmemiştir. Yaşamı çok seviyorum yoldaşlar!

Saygılarımla.

Değerli Anne ve Babacığım;

Başta hepinize selam ve saygılarımı sunuyor, ellerinizden öpüyorum. Aslında bu beş yıl içerisinde birbirimizi daha iyi tanımış olduk. Ve bu bizlerde bazı ortak duygularda birleşmeyi ve bütünleşmeyi getirdi. Sizleri her görüşümde az da olsa ülke hasretini ve özlemini giderebiliyordum. Ülkeden uzak olmak, ülkeden ayrı yaşamak... Bunlar tuhaf duygulardır. Ama bir parça toprak için canını dişine takmış bunca insan nehrinin hiçbir zaman yalnız olmadığını ve daima bu insan selinin güçlü olacağı ve kazanacağını sizlere aktarmak isterim. Mücadele her yerde dalga dalga yükseliyor. Bu dalganın gelişimini hiç kimse engelleyemez. En son Başkan Apo'ya yapılan saldırı, barışa vurulan darbedir. Bizler devamlı barış taraftarı olurken karşımızdakiler habire saldırmaktadır. Aslında bunların da nesli giderek tükeniyor. Bunlar tükendikçe, insani olan bütün değer yargılarına saldıracaklardır. Şimdiden saldırı vaziyeti içindedirler. Bunların sonu gelmeye ne kadar, bu saldırılar devam edecektir. Biliyorsunuz, Önderliğimize uzanan eller bizlere uzanan ellerdir. Bizim tek varlık nedenimiz, yaratıcımız, her şeyimizdir Önderlik. Onun için O'nu sevmeli ve devamlı O'nun dalgalandırdığı bayrak altında yürümeliyiz. Ben canımdan çok Önderliği seviyorum.

Onun için sorumluca her şeyi yaparım. Çünkü benim PKK'de öğrendiğim gerçek budur. Biz kendimizi yeniden Önderlikle yaratıyoruz. İdeolojik, sosyal, psikolojik ve siyasal alanda yaratılan devrimler Önderliğin eserleridir. Ancak bizler O'nu anlamada yeterli çaba sahibi değiliz. Anladığımız kadar uyguluyoruz, ama bu da yeterli değildir. Eğer Kürt halkı, insanlık ailesi içinde yerini alıp bugün dünya halkları tarafından tanınıyorsa, bu PKK öğretisinin bir sonucudur. Kürdün miladı, Kürdün kendi tarihine sıfırdan başlangıç yaptığı nokta, PKK'nin çıkışı ve mücadele gerçekliğidir. Kürt rönesansı, aydınlanma çağı, PKK'nin yaşam felsefesinde, yarattığı yaşamda filizlenmiştir... Bugün eğer kendimizi Kürt olarak görüyor ve yaşayabiliyorsak, PKK sayesinde. Yoksa PKK'siz yaşam bile hiçbir yerde tanınmamıştır. Tanınan yaşam da kendinden uzaklaşma, yabancılaşmış, kültürel

değerlere ilgisiz, silik, ucube, köle bir tip ortaya çıkmıştır. Kürt kadını köleliği kabul ederken, erkek de kaba ve sahte erkeklik gözüyle habire kadını sindirmiştir. Kürdün yaşam diyalektiği, yaşam felsefesi böyle idi. Ama bugün partimiz PKK ve Önderlik çizgisi, bunu boşa çıkarmıştır. Beş yaşındaki çocuğun ağzından çıkan sözler ile yetmiş yaşındaki ihtiyarın ağzından çıkan sözler aynıdır. Herkes zafere karşı umutlu. Dolayısıyla sizlere ‘uyanın’ diyorum. Belki hayatı tam anlamıyla sizlerle yaşayamadım.

Belki çok ayrı kaldık birbirimizle. Ben anne ve baba sevgisini görmezken, belki sizler de evlat sevgisini görmediniz. Bu konudaki üzüntümüz ortak, bilmiyorum siz nasıl düşünüyorsunuz? Uzun zamandır yabancı ellerdeyim. Gerçekten insan kendini yabancı hissediyor. Ve şöyle bir karar verdim; kendi kendime dedim ki; artık onlar yanıma gelmeyecek, ben onların yanına gideceğim, ama nasıl? Kendimi, gerçekleştirdiğim an, özgürleştirdiğim an. Ve işte o an geldi. Evet, sizlere geliyorum. Yani güzel, hasretini çektiğim ülkeye. Ülkem beni her şeyden korur. O güzelim kokulara hasret kaldım.

Şimdiye kadar prangalar, demir şişler, tel örgüler ve beton duvarlar engelledi. Ama şimdi ise önümde hiçbir engel yok, önüm sade, berrak ve açık. Bana hep “Bırakılırsan eve gel” derdiniz. İşte ben de geliyorum. Beni ağlayarak değil, zılgıtlar çekerek, davullar zurnalar çalarak karşılayın. Ülkeme beni böyle gömün.

Sizden en son ricam, en son dileğim; sadece sizden değil, akraba çevremden tutun da diğer dostlara kadar; bu seslere kulak verin. Ülkede yakılmayan köy, öldürülmeyen insan, “faili meçhuller”le katledilmeyen, tehdit edilmeyen kimse kalmadı. Bu zulme ‘dur’ deyin. Bu sese kulak verin ki, kendinizi tanıyabilesiniz. Dileğim, hepinizin barış girişimcisi olabilmenizdir. Barışı savunun, sizlerden temennim budur. Bunu başarırırsanız, çok mutlu olacağım, hatta dünyanın en mutlu insanı olacağım. Yine beni köydeki şehitler mezarlığına, Murat Taştan’ın yanında gömün. Murat’ın yanında yatmak, onunla tekrar yan yana gelmek ve tekrardan eskisi gibi buluşmak isterdim. O’nun yanında kendimi iyi hissedeceğim. Bu dönemde kendine ‘ben insanım’ diyen herkes artık kendini tanımalıdır. Hele bir kendinize sorun; “ben kimim?” Ülke ayaklar altında ezilirken, her taraf kan-katliam içindeyken, sizin boğazınızdan ekmek nasıl aşağı iner?

Kim bunu kabul etmiş ki, sizler kabul edesiniz? Ruhunuzu, iradenizi, onurunuzu satmayın. Temiz ve saf duygulu insanlar olun. Evet, sizlerden

ayrılmanın mutluluğu ile hepinize yeniden selamlar, saygılar, başarılar diliyorum. Gözünüz inşallah arkada kalmaz. Değil mi anne... baba... Hoşçakalın, her şey sizlere emanet. Sizlere mektup yazarken hep derdim ya, “geleceğin gülüşünde buluşmak dileğiyle.” İşte, şimdi sizinle buluşmaya geliyorum... Hepinize “Merhaba” diyorum.

Sizi seven oğlunuz
Mehmet Gül...



Başkanım;

Kendimi size tanıtmak istiyorum. Ben '77 doğumluyum. Diyarbakır-Bismil, Eller köyünde dünyaya geldim. Ailem feodal bir ailedir. Ailem fakir olduğundan dolayı ben okul okumadım. Ailemin idaresini sağlamak için köyde sürekli çiftçilikle çalışıyordum. '90 yılına gelindiğinde partiye tanıştım. '90 yılında partiye katılmak istedim. Fakat arkadaşlar tarafından bırakılmadım. Yaşımın küçük olmasıyla birlikte, kendimi sürekli arkadaşlara dayatıyordum, ama bir türlü arkadaşlar bırakmadı. '91 yılına gelindiğinde partiye katıldım. İlk katıldığım zaman Amed bölgesinde faaliyet yaptım. '92 yılının başında Dersim alanına bir grup arkadaşla geçtim. Partinin bana verdiği değerlere hiçbir zaman layık olamadım. Feodal kişiliğimi değiştiremedim. '95 yılında düşmana esir düştüm. Sorguda partinin direnişini sergileyemedim. Tam olarak düşmanın istediği gibi düşmana çözüldüm. Bu da düşmana karşı ne kadar cüce kaldığımı gösteriyor. Partiye ihanet ettim. Bunun da kendi kişiliğimden kaynaklandığını sonunda görüyorum. Yoksa, düşmanın güçlülüğünden değildir.

Başkanım;

Ben seni görmek için kırsalda arkadaşlara çok öneride bulundum. Fakat bir türlü seni görmek nasip olmadı. Başkanım, benim tek istediğim seni bir sefer görmektir; ama senin yanına gelmek için yaptığım öneri, arkadaşlar, alan örgütü tarafından kabul görmedi. Başkanım, bu mücadeleye tek başına başladın. Kürt halkının tarihi baş aşağıya giderken

tarihi tek başına bugüne kadar getirdin. Bugün artık halk bilinçlenmiş, dünya da kalksa Kürtlere karşı hiçbir güç dayanamayacaktır. Eskiden iki Kürt'ü yan yana getiremezdin, ama Başkanım, bugün sen milyonlarca halkı ayağa kaldırmışsın. Düşman da senden çok korkuyor; nasıl bir kedi köşeye sıkıştığında sağa sola saldırıyor, düşmanın durumu da böyle.

Başkanım;

Kendini yakan arkadaşlara destek amacıyla kendimi yakmayı düşünüyorum. Bu eylemde sonuna kadar kararlıyım. Başkanım, sana büyük bir mektup yazmak istiyordum. Fakat siyasi konusunda zayıf olduğumdan dolayı fazla yazamıyorum. Başkanım, sen şehitlere sürekli sahip çıkıyorsun, sonuna kadar şehitleri koruyorsun. Yine insanları çok özgürleştiriyorsun.

Başkanım;

Sonuna kadar sana borçluyuz. Bugün, canımdan başka bir şey olsaydı sana feda etseydim, ama canımdan başka bir şey gelmiyor. Başkanım, son olarak tekrardan sana bağlılığımı ifade ediyorum. Sen varoldukça Kürt halkının sırtı yere gelmeyecek.

Devrimci Selam ve Saygılarımla
Mirza SEVİMLİ



“Bir Saat Özgür Yaşamak Bin Yıl Köle Yaşamaktan Daha Değerlidir”

Parti Genel Başkanlığı’na;

Spartaküs ile başlayan ve bugün Parti Genel Başkanımızın şahsında sürdürülmeye çalışılan insanlık mücadelesi, her ne pahasına olursa olsun, hiç durmadan sürekli ivme kazanarak sürecektir. Her ne kadar Neronlar var olduysa, yine Hz. İsa’yı çarmıha geren gaddar Romalılar var olduysa, yeryüzünde ilerici insanların mücadelesini gerici güçler hiçbir zaman durduramamışlardır. Bugün kapitalist, emperyalist sistemi ve onun yardakçısı konumunda bulunan TC faşist düzeni ve dünyanın diğer gerici güçleri insanlığın soylu değerlerine saldırmakta ve bunu yaparken hiçbiri bir hak ve hukuk tanımadan en kalleş, en çirkin oyunu tezgahlamaktadır.

Başkanım;

Sizin şahsınızda verilen mücadele ile birlikte Kürt insanı dirilmeye yüz tutmuş ve kendi tarihine sahip çıkmaya başlamıştır. Kürdistan ile sınırlı kalmayan, giderek diğer halklar için de bir umut ışığı haline gelen insanlık öğretmeni dalga dalga büyüyen büyük bir kurtuluş ideolojisi

haline gelmiş bulunmaktadır. Düne kadar adı bile anılmayan Kürt insanı sizin şahsınızda verilen mücadele ile tarihin dayattığı köle yaşama başkaldırarak dünya insanlık kurtuluş mücadelesine öncülük ederek, kararlı adımlarla yürüyüşüne devam ediyor. Kuşkusuz bu gelişmeler kendiliğinden olmadı. Sizin özgürlük tutkunuz ve bu tutkudaki kararlılığınız gösterdi ki, özgürlük kazanılacaksa ancak büyük bedellerle olacaktır. Bizi de bugünlere getiren bu tutkudur. Dünya gerici güçlerinin dünyada size yaşanacak yer bırakmamaları boşuna değildir. Sizin varlığınızdan rahatsız olmaları boşuna değildir.

Başkanım;

Sizin şahsınızda bitirilmeye çalışılan, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine dayatılan komplonun anlamı ve hedeflerini artık çok iyi anlayabilecek düzeydeyiz. Sizden öğrendiğimiz özgürlük aşkı ve inancı bizi her zamankinden daha fazla güçlü kılmıştır.

Dünya gerici güçleri istediği kadar köle yaşamı bize dayatsın, biz onlara Başkan Apo'nun ve O'nun yaratmış olduğu insanlığın kurtuluş ideolojisinin hiçbir zaman yenilmeyeceğini ve bedeli ne kadar ağır olursa olsun, durmadan zafere kadar ayakta duracağını göstereceğiz. Sizden aldığım özgürlük inancının meşalesini sizin uğrunuzda can veren kahraman şehitlerimizden devralarak milyonlara taşımaya gidiyorum. Bir gün özgür yaşamak, hatta bir günde değil, bir saat özgür yaşamak, bin yıl köle yaşamaktan daha değerlidir inancını taşıyarak, bütün ezilenlerin özgürlük özlemiyle buluşmaya gidiyorum.

Zagros Eyalet Güçlerine!

Değerli Yoldaşlar;

9 Ekim'de başlayan ve en son Parti Genel Başkanımızın uluslararası bir komplo ile TC egemen güçlerine teslim edilmesiyle sonuçlanan bu süreç, emperyalist güçlerin ayakta tutmak istediği dengenin korunmasını amaçlıyor. Başkan Apo'nun seçilmesi boşuna değildir. Çünkü dünya gerici güçleri de iyi biliyor ki, insanlık ilk yerleşik hayata, yani kentleşmeye burada başladı. Ve insanlık tarihi nasıl bu topraklarda kültür ve uygarlığın gelişimine katkıda bulunmuşsa, insanlık yeniden bu topraklarda yeni tarihi çıkışlar yaparak, insanlık tarihine öncülük edecek. Tarihte halklar için bir kültür mozağini oluşturan Mezopotamya, insanın gelişimi için oynadığı rolü bugün yine oynayarak, Başkan Apo'nun

şahsında ilerici insanlığın mücadelesine kucak açıyor. Başkan Apo'yu seçmeleri boşuna değildir. Ulusal kurtuluş mücadelesi şahsında insanlık için doğan yeni güneşi karanlığa sürüklemek istiyorlar. Biz de onlara göstereceğiz ki, kırk milyon insanın pahasına da olsa, bu doğan güneş asla ve asla alacakaranlığa sürüklenmeyecektir. Çünkü Başkan Apo bizi ölüm uykusundan uyandırarak kurtuluşumuzun disiplin yolunu gece gündüz çalışarak gösterdi. Verilmesi gerekenin yüz katını vererek tarihi rolünü oynadı. Ben burada Sema Yüce yoldaşın bize bıraktığı vasiyetlerden alıntı yapmadan geçemeyeceğim. Yaşam ve özgürlük tutkusuyla bedenini ateşe vererek Newrozlaşırken, “Nasıl ki, gökyüzünde iki güneş olamazsa, cezaevinde de iki kurtuluş çizgisi, iki ideolojik merkez, iki politik güç olamaz. Kendimizde her türlü gelenekselliği aşarak tek merkeze bağlanmak zorundayız.

Ufkumuzda tüm güneş Parti Önderliği olmalıdır” diyen Sema yoldaş, zindanda olmasına rağmen içinde bulunduğumuz gafleti çok net bir biçimde ifade etmiştir. Zaten hepimiz gaflet uykusundan uyanmalıyız. Bütün Güneşimiz ve çizgimiz olan Başkan Apo etrafında kenetlenmeliyiz, aksi taktirde bu kadar soylu direnişlere sahip olan tarih karşısında lanetlenmekten hiçbirimiz kurtulamayız. Ayağa kalkan ve serhildanlarıyla dünya gerici güçlerinin beyninde patlamaya hazır vaziyette bekleyen halkımızın emri budur. Başkan Apo'nun 30 yıla yakın mücadelesinin emri budur, binlerce kahraman şehidimizin emri budur.

Yoldaşlar;

Sizlerin de Güneşimiz ve çizgimiz Başkan Apo'nun ışıklı yolunda zafere kadar yürüyeceğinize en ufak bir kuşkuya kapılmadan aranızdan ayrılıyorum. Başta TC'nin faşist güçleri olmak üzere, tüm dünya gerici güçlerinin Başkan Apo'yu yakalamak ile birlikte içerisine girdikleri zafer sarhoşluğunu ve sevinçlerini kursaklarında bırakacağız. Bu inançla, bu moral ile bu özgürlük tutkusuyla gidiyorum. Başkan Apo için bir değil; bin defa ölmek azdır. Ben “Direnmek yaşamaktır” diyen Mazlum Doğanların, bedenini ateşe vererek Newrozlaşan Zekiyelerin, Rahşanların, Ronahi ve Berivanların, anlamlı bir yaşamın ve büyük bir eylemin sahibi olmak isteyen Zilanların beynini, yüreğini, bedenini 8 Mart'tan 21 Mart'a kadar ateşten bir yaşam köprüsü yapan Sema Yücelerin eylemleriyle “Komutanlaşan kadının, askeriyiz” diyen Fikri-lerin, “Başkan Apo'suz yaşam olmaz” diyen Rojbinlerin, “Başkan Apo'-

nun özüyle buluşmaya gidiyorum” diyen Berwarların, kendini ateşten bir kütle yaparak düşmanın teslim ol çağrılarını boşa çıkaran Şehristanların yaşam tutkularıyla buluşmaya gidiyorum. Güneşimiz, her şeyimiz olan Başkan Apo’nun ruhuyla düşüncesiyle birleşmeye gidiyorum.

Yurtsever Kürdistan Halkı,

Duyarlı Kamuoyu ve Sömürgeci Türk güçlerine;

Kürdistan’da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi ve genelde Ortadoğu’daki anti-emperyalist güçleri tasfiye etmeyi amaçlayan bu uluslararası komplo, tarihte benzeri görülmemiş bir komplo tarzı ile Parti Genel Başkanımızın Türk egemen güçlerine teslim edilmesine neden oldu. Başını ABD emperyalizmi ile İsrail siyonizminin çektiği bu alçakça komplo bütün dünya gerici güçlerinin birleşmesi ile gerçekleşti. Ekonomik çıkarlarını her şeyin üstünde tutan bu gerici güçler, Kürdistan halkının en doğal hakkı olan kendi ülkesinde, kendi diliyle, kendi kültürüyle konuşmamasına göz yumarak en temel insani haklarını ayaklar altına aldı.

İlerici Ortadoğu halkları;

Birinci Dünya Paylaşım Savaşı’yla birlikte başlayan Ortadoğu’yu böl-parçala-yönet politikası bölge halklarının arasında aşiretsel, bölgesel çelişkileri derinleştirerek egemenliğini sürdürmeye çalıştı. Gelişen ulusal kurtuluş mücadelelerinden sonra yarattığı işbirlikçi zemine dayanarak bugüne kadar ekonomik çıkarlarını korumaya çalışıyor. Emperyalist sistem İsrail’e destek sunarak Filistin ve Güney Lübnan’da yaptığı katliamlara göz yumdu.

Ortadoğu’da dönen bütün bu kirli oyunlar ve bugün Parti Genel Başkanımıza karşı yapılan komplo aynı güçler tarafından gerçekleştirilmiştir. Halk adına yola çıkan hiçbir özgürlük hareketini yaşatmak istemiyorlar, en alçak tutum ve hilelerle bastırmaya çalışıyorlar. Bugün Kürdistan halkını ve onun Ulusal Önderi Başkan Apo’yu hedef seçmeleri boşuna değildir. Bölge halkları için büyük bir kurtuluş umudu haline gelen Kürdistan halkının ulusal kurtuluş mücadelesinin giderek büyümesinden ve onların bölgedeki ekonomik çıkarlarını sarsmasından ileri geliyor, korkuları budur. Yoksa dedikleri gibi sorun terör sorunu değildir. Kaldı ki gerçekten sorun bu olsaydı ve gerçekten kan

dökülmesinden yana değillerse bugüne kadar Ulusal Önderimizin ilan ettiği üç ateşkes sürecini doğru ele alabilirlerdi. Fakat sorun bu değildir. Türkiye gibi dünyanın en gerici ülkelerini arkalarına alarak Ortadoğu'yu sürekli bir tehdit altında tutmak istiyorlar. Türkiye'den kalkan ve Irak'ı bombalayan uçaklar yarın başka bir ülkenin başına yağıbilir. Çünkü bu gerici güçler yalan gerekçe uydurmada katliamcı politika yapmakta ustalar. Bu temelde tüm Ortadoğu ilerici halklarını, halkların özgür kardeşliği temelinde dayanışmaya ve birlikte mücadele etmeye davet ediyorum. Aksi halde köleci yaşamdan kurtuluşumuz imkansız olacaktır.

Başta Avrupa Olmak Üzere Dünyanın Şer Güçlerine;

Kendisine demokrat deyip insan haklarının ve evrensel hukuk ilkelerinin takipçisi ve uygulayıcısı sanan başta Avrupa, ABD emperyalizmi ve diğer güçler, kırk milyon insanın iradesi ve umudu olan Ulusal Önderimizi büyük hilelerle TC faşist rejimine teslim edilmesine bazıları dolaylı, bazıları ise direkt katkıda bulundular. Artık onlar da TC'nin yürüttüğü bu kirli savaşa alet oldular.

Dolayısıyla mücadelemizin uluslararasılaşmasına neden oldular. Bu güçler nasıl uluslararası bir komployla Ulusal Önderimizi TC faşist rejimine teslim ettilerse, Önderliğimizin can güvenliğinden de kendileri sorumludur. Ekonomik çıkarları sarsılmasın diye sessiz kalan Avrupa, diğer komponun tezgahlayıcısı ABD emperyalizmi elini derhal bu kirli oyundan çekerek ulusların evrensel haklarına karşı sorumluluklarını yerine getirmelidir. Aksi halde gereken cevabı ve hak ettikleri cezayı alacaklardır. Benim bu eylemim bu mücadelede ne kadar kararlı olduğumuzu gösterecektir.

Avrupa'da ve Diğer Ülkelerde Yaşayan Demokratik Güçler;

Bu durum karşısında sessiz kalmak insani en temel haklara ihanet olacaktır. Yargısız infazların, işkencelerin en acımasızca yürütüldüğü Türkiye'de Ulusal Önderimiz Başkan Apo'nun hayatı büyük bir tehdit altındadır. Uluslararası komploya karşı tavır alma ve Kürt halkıyla dayanışma çağrılarını size de yapıyorum. Sessiz kalışınızı tarih asla affetmeyecektir ve lanetleyecektir.

Türk Egemen Güçleri;

75 yıldır halkımıza karşı uyguladığınız bu soykırım politikasını durdurmadığınız müddetçe bu savaş daha da şiddetlenerek büyüyebilir. Ulusal Önderimiz Başkan Apo'yu uluslararası bir komployla tutuklamanızla, bu mücadelenin biteceği umuduna kapılmakla büyük bir yanılgı içine giriyorsunuz. Asıl direnişi bundan sonra göreceksiniz. Unutmayın ki, Başkan Apo bize vereceğini fazlasıyla verdi ve kurtuluş yolunu bize gösterdi. Başkan Apo bir değil; milyonların iradesidir. En küçük hücremizde bile onun düşüncesi, iradesi yatıyor. Halklaşan bir iradeyi hiçbir güç yenemez. Hele hele Kürdistan halkı, zincirlerinden başka kaybedecek hiçbir şeyi olmayan bir halk konumundaysa, bunu ne siz, ne de kulluk, kölelik ettiğiniz ABD emperyalizmi durdurabilir. Bunu o kuru kafanıza iyice yerleştirin. Yok eğer inkarcı, soykırımcı politikanızda ısrar ederseniz, yanıldığınızı ve boş hayallere kapıldığınızı kafanıza vura vura size göstereceğiz.

Bize “Teslim Olun” Çağrılarını Yapan Kanatlı Kurt Ecevit;

Sen yaptığın faşist saldırılar için hesap verip teslim olacaksın. Bense teslim olmayacağım ve bu özgürlük mücadelesinin milyonların pahasına da olsa, durmayacağını bedenimi bomba yaparak anlatmaya geliyorum.

Türkiye Devrimci, Demokrat Güçleri;

Tarihte ender rastlanan bir soykırımı dayatan TC egemen güçlerinin bu politikalarına artık alet olmaya dur demelisiniz. Aksi taktirde tarih sizin bu gafletinizi affetmeyecektir. Savaşın daha da tırmanarak şiddetlenmemesini istemiyorsanız sizi Kürdistan halkıyla dayanışmaya çağırıyorum. Sustukça daha da köleleşeceksiniz. Aynı zamanda savaşın ağır faturasının hesabını siz de vereceksiniz. Hiç unutmayınız ki, onca gelişmeye karşı sessiz kalışınız yalnızca TC egemenlerine hizmet edecektir. Sizleri Türkiye devrim şehitlerinin anısına bağlı kalmaya ve Kürdistan halkıyla birlikte mücadele etmeye davet ediyorum.

Yurtsever Yiğit Kürdistan Halkı;

Ulusal Önderimiz Başkan Apo'nun Avrupa'ya çıkışıyla birlikte, daha da kapsamlı yürütülen uluslararası komplo, Önderliğimizin TC'ye teslim

edilmesiyle sonuçlanmış gibi görünse de, özünde sonuçlanmamıştır. Bir halkı tamamen bitirmeyi, silikleştirmeyi amaçlıyor. Ortaya çıkan sonuç şudur: Bize savaştan başka seçenek bırakılmamıştır. Kosova sorunu için harekete geçen bütün emperyalist güçler, kırk milyon nüfuslu Kürdistan'ı neredeyse ağızlarına bile almıyorlar. Gözleri kör hırsından başka bir şey görmeyen bu güçler, halkımıza dayatılan jenocide göz yumuyorlar.

Kahraman Kürdistan Halkı;

Ulusal Önderimiz Başkan Apo'nun belirttiği gibi, "bir gün özgür yaşamak, bin yıl kölece yaşamaktan daha değerlidir" ilkesinden hareketle yürümenizi istiyoruz. Gerek Avrupa'da, gerek Kürdistan'da ve gerekse Türkiye metropollerinde ayağa kalkarak gerçekleştirdiğiniz serhildanlar PKK'nin ve onun önderinin kim olduğunu bir kez daha gösterdi. Düşmanın beyninde bir bomba gibi patlayan bu mücadele bir kez daha ispatlamıştır ki, milyonlaşan Apo gerçekliği, Özgürlük mücadelesi asla bitmeyecek ve mutlak anlamda zaferi getirecektir. Ben bu eylemimle ayağa kalkışınızı ve serhildanlarınızı selamlamaya geliyorum. Yüce Önderimizi tutuklamakla umuda kapılan düşmanın zafer çılgınlıkları kursağında kalacaktır. Binlerce şehidimizin şaşmaz yolunda çok yakın olan zafer günüyle kucaklaşmaya gidiyoruz.

Değerli halkımız;

VI. Kongremizin gururu ve kararları doğrultusunda milyonlarca insanımız pahasına da olsa ayağa kalkmalısınız. Bize yaşam hakkı tanımayanlara başta TC faşist rejimi olmak üzere, ABD emperyalizmi ve İsrail siyonist rejimine karşı daha şiddetli savaşmalıyız. Bize dar etmek istedikleri dünyayı onların başlarına yıkarak Ulusal Önderliğimizin etrafında kenetlenmeliyiz. Ben bu gidişimle sizlerin şahsında verilen mücadeleyi selamlıyor, "hiçbir şey bağımsızlık ve özgürlükten değerli olmaz" anlayışıyla Parti Genel Başkanımıza ve sizlere olan bağlılık sözümü yineliyorum.

- Yaşasın Ulusal Kurtuluş Mücadelemiz!
 - Yaşasın Kürt Halkının Serhildanları!
 - Yaşasın PKK, ERNK, ARGK!
 - Yaşasın Başkan Apo!
- Devrimci Selam ve Saygılar



**Xebat
Azad Resul
Kamışlo 1975
1992 Beytüşebap
01.07.1999
Botan'da Fedai Eylemi**

Olurda bir gün bulmak istersen beni
Takılır gökkuşağına düşersin yollara
Gece yaralarına varan sohbetlerimizi anarsın
İçtiğimiz çayın tadını
Yeniden yaşamak ne güzel olurdu değil mi?
Sonra özgürlük sevdamızı
Sevda uğruna geçen yılları
Kavgada da olsa dört elimiz
İnsan insana kavuşurmuş derler
Kavgadır bu, hayallerimiz aksesuardır yaşamın
Bir sabah beni bulduğunda
Kırağı düşmüş olabilir üzerime
Sakin için burkulmasın
Saçıma dokunduğunda
Saçlarım avuçlarında kalabilir
Yüzümün derisi soyulup
Morartılar çıkmış olabilir
Ürpermeysin!
Gözlerin dört açılmasın
Mermilerin, bomba parçalarının
Vücudumda açtığı oyuklar
Şaşırtmasın seni
Ağlama, korkma, kaçma benden
Daha yanaş, daha yakın gel
Unutma eylem güzeliyim ben.



Berbang Avarış
Zekeriya muhammed ibrahim
1974 Afrin Meydana
28.Mart 1993 Batman
06.07.1999 Botan

Umut Fedaisi

Tek başına fedayi eylem için Gabar Mava'dan Batman'a gidiyor .Batman da fedayi eylemdeyken komplo sonucu deşifre oluyor. Çıkan çatışma üz bombasını kendisinde patlatarak şehit düşüyor.

Berbang arkadaş uzun bir süre Botan eyaletinde hareketli bölükte yer aldı. Ayrıca örgütün ona olan güveninden bir çok hassas görevlerde bulundu.



Nezahat BARACI
Şehristan Botan
Cizre- 1976
1991
20 Mart/1999

***“Bu eylemimle düşmanın kişiliğimde ve dışarıda
oluşturduğu tüm zincirleri kırıyorum,
özgürleşiyorum.”***

Ben Nezahat Baracı. Kod adım Şehristan Botan. ‘76 Cizre doğumluyum. ‘91 yılında saflara katılıp, Zağros ve Botan alanlarında kaldım. Çok duygusal bir temelde katılımım olmasına rağmen; Kürdistan halkının yaşadığı acıları gün gün görerek, çözümün nasıl bir çizgide, Apoculuğun gereklerinde olduğunu bilinç ve ruhta kavradım. Kavrama istemimi bu eylemle doruk noktasına çıkarmak istedim.

Başkanım;

Siz balçıkla sıvanmaya çalışılan bir Güneşsiniz. Ben de bu güneşin aydınlığını görmüş, ondan kopamayacağımı anlamış bir fedaiyim. Çünkü 21. yüzyılın sosyal mücadele çizgisini Apoculukla o kadar somutlaştırdınız ki; bu ulusal kurtuluş yolu insanlığa bir kez daha zincirlerinden başka kaybedecekleri bir şeyin olmadığını ispatladı. Bu, onları eyleme kaldırdı. Ben bu eylemimle düşmanın kişiliğimde ve dışarıda oluşturduğu tüm zincirleri kırıyorum, özgürleşiyorum.

Siz, özgürlüğü bilinçte yakalamanın hiçbir sınır tanımadan eyleme dönüşmesi gerektiğini hepimize kanıtladınız ve böyle yaşadınız. Düşman tüm çabalarına rağmen, çalışmalarınızın önünü alamadı. Ne parti, ordu kurmanızı, ne Kürt halkını dirilterek kurtuluşa götürmenizi, ne de diğer çalışmaları. Bunlar karşısında emperyalizm sarsılan çıkarlarını bırakmamak ve kendi yıkılışını engellemek için, böylesine

kapsamlı bir komploya girişti. Fakat yine de bilincimize yerleştirdiklerinizi eyleme dökmemizi engelleyemiyor. Avrupa'da ve Kürdistan'da halkımız ayakta, serhildanlarda. Bizler fedai görevlerimizi yerine getirmeye çalışıyoruz. Yoğunlaşan bilinç ve yetkinleşen irade dışında hiçbir yol tanımıyoruz. Biz kadınlar da özgürlük tacımızı takarak, hiçbir engel tanımıyoruz. Yani düşman bizi engelleyemiyor. Ben bilincimde yaşadıklarımı hiçbir sınır tanımadan böylesine bir eyleme dönüştürerek düşmana gereken cevabı vermeye gidiyorum.

Değerli Kamuoyuna ve Yiğit Kürdistan Halkına;

Mezopotamya'da özgürlük önderliğini yürüten Başkan Apo'nun İtalya'ya gidişinin ardından böyle bir eylem kararı aldım. Ve son olarak Başkanımızın emperyalistlerin işbirliğiyle kaçırılarak TC'ye teslim edilmesiyle, eylem gerekçelerim daha da arttı. Evet, gerekçemiz var. Düşman birlikleri bu gerekçeler karşısında her ne kadar katliamlarını, işkencelerini, yargısız infazları arttırıp demokratik uluslararası bir mahkemedan kaçınsa da, olaylar bugün öyle bir boyuta gelmiş ki, artık herkes bir tavır belirlemek zorundadır. Başkanımızın yakalanmasıyla bu savaşın biteceğini sananlar aldanmaktadır. Çünkü Kürtler ilk kez bu kadar örgütlü ve dünyanın her tarafında ayağa kalkmaktadır. Bu sadece ordu yapısı ile Apocu ruh, güç ve moralle bu örgüt, durdurulamayacak düzeye getirilmiştir. Tüm dünya kamuoyu ve demokratik çevreler Apoculuğun 21. yüzyıldaki kurtuluş yolu olduğunu görerek, Önderliğimizin uğradığı saldırı karşısında sessiz kalmamalıdır. Önderliğin yaptığı barış çağrıları bir yana, bizzat Avrupa'ya gelerek, barışın ve demokrasinin yolunu açmaya çalıştı. Buna rağmen; devletlerin tavırsızlığı kendilerini ve Kürt sorununu çaresizliğe mahkum etmeleri kabul edilmeyecek bir durumdur. Filistinlilerin, Sırların, Kosovalıların mücadelelerini göz önünde bulundurup Birleşmiş Milletlerde, Avrupa Parlamentosu'nda nasıl çözüm arıyorlarsa, Kürtler için de aramalıdır. Önderliğimizin adil ve demokratik bir ortamda can güvenliğinin sağlanması gerekmektedir. Ben Türk adaletine güvenmiyorum. Türk egemen sınıfları Anadolu'ya girişinden bugüne kadar, adaletli bir yönetim olamamışlardır. Halklar karşısında yaptıkları bir yana; Kürtler gibi bir halkı yok sayan ve yüzlerce kayıp vb. gerekçelerle defalarca dünya hukuk kurallarına şikayet edilen bir devletin adalet sistemine güvenmiyorum. Sorunun bir mahkeme ile değil; bir halkın savaş gerekçelerini ortadan kaldırarak, çözüme gitmesi gerekiyor.

Bu çağrışı bir kez daha yapıyorum. Savaş gerekçelerimiz ortadan kalkmayıncaya değin, bu savaş durmayacaktır. Apoculuk bir dünya görüşüdür, ideolojidir. O, bir önderlik sıfatıyla sınırlandırılmaz. Bu büyük bir yanlışlıktır. Çünkü Apoculuk sadece Ortadoğu için değil, bir dünya için özgürlük önderliğidir. Bu Önderliğin savaş araçları da vardır. Bu araçlar bilinç, irade, cesaret ve fedakarlıktır. Ve bugün bizler 25 yıldır Apoculuğun özgürlük ruhunu büyük irademizle soluyoruz. Ben Apoculuktan aldığım büyük iradeyle bedenimi bomba yaparak, bu savaşa katılıyorum. Düşman korkunç şiddetiyle üzerimize gelebilir. Ve biz onun karşısında en büyük şiddeti kullanacağız. Gerillamız eylemini şiddetlendirecektir, partimizin örgütlülüğüyle savaş daha şiddetlendirilecektir. Ve herkes Mazlum, Zilan, Rojbin, Sema, Bermal ve Fikri yoldaşların açtığı fedailik çağına hiç tereddütsüz katılarak, emperyalizmi ve onun dayandığı arkasını yakarak, Apocu ruh bayrağını hiç düşürmeyeceklerdir.

Cefakar Kürdistan Halkı;

ABD emperyalizmi, İsrail Siyonizm'i ve Türk faşizminin Kürt halkına ihanet eden Yunan hükümetini yanına alarak, 14 Şubat günü Gladio'nun geleneğine uygun bir komployla Ulusal Önderimiz Başkan Apo'yu kaçırmayı, ardından hiç beklemediği bir tepkiyle karşılaşmış ve Kürt halkının "Önderliksiz yaşam olmaz!" gerçeğine bilinciyle ulaştığını görmüştür. Ve kendisi de biliyor ki, kendini yakan insanlarımız, "Hepimiz Birer Apo'yuz" sloganı atan gençlerimiz bin yıllık öfkenin büyük yansımalarıdır, Apo'suz yaşam olmayacağının göstergesidir. Kürdistan'da bir yaşam vardır, o da savaş yaşamıdır. Başkanımızın bugüne kadar verdikleri, yeni yaşamı yaratmaya yetecektir. Biz Başkanımızın en çok emek harcadığı gerillalar olarak, düşmana vuracağımız darbelerle ve sarsılmaz inancımızla bunu göstereceğiz.

Cizre Halkına;

Yaşadığımız süreçte dünyada bir volkan patlaması var ve bunun adı Apoculuk'tur. Cizre'de serhildanlar sürecini başlatan gençler olarak, geçmişte oynadığı role bugün de devam ederek, bu volkandan kopan bir lav parçası olarak düşmanı yakmalıdır. Ben içinizden çıkan bir Kürt kızımı. Size çağırım; alınacak intikamı almanız ve düşmanın tüm yönetimleri ve zorlamalarına rağmen, Berivan'ın mirasına sahip çıkarak,

Cizre'yi tekrar serhıldanlar merkezi yapıp, halkımızın onurlu direnişinde yerinizi almanızdır. Eylemimi kontrgerillanın yüzlerce yurtseverimizi katlettiği ve yıllarca teslim almaya çalıştığı Batman'da gerçekleştirecek, tüm Batmanlı yurtsever halkımızla gerillanın ayrılmazlığını ispatlamak istiyorum. Hiç tereddütsüz ateş topu yaptığım bedenimle halkımın eylemini taçlandırmak istiyorum. Bugün tüm imkanlarını seferber ederek ve en son Parti Önderliğimizi kaçıracak mücadelemizi durdurmak istiyorlar. Bunu onur meselesine dönüştürmek isteyen herkes, bu saldırılarda rol oynayan tüm kurum ve kuruluş odakları karşısında bir eylem sahibi olmalıdır. Ve ben hiç tereddütsüz bedenimi feda ederek, böyle bir eylem şerefine kendimi ateş topu yaptığım eylemimle selamlıyorum.

TC Devletine;

Sizler, yaptıklarının hesabını vermesi gereken bir konumdasınız. Asıl yargılanması gereken konumdasınız. Tarih karşısında insanlık suçları işleyen bir devlet, nasıl adaletten bahsedebilir. Önderliğimizi yargılama hakkını nasıl kendinde görebilir. Kaldı ki, parti Önderliğimizin ateşkes çağrılarını cevapsız bırakmışsın. Şunu bilmelisiniz:

Siz Apo'yu yakalamış olabilirsiniz. Biz Apo'nun binlerce askeri ve fedai-leri baş eğmez cevaplar vereceğiz ve eylemim de bugüne bir cevaptır. "Gelin teslim olun diyorsunuz." İşte geliyorum. Apocu ruh, siyaset, gurur, irade ve cesaretle geliyorum. ARGK'li bir Apo fedaisi olarak, ateş topu yaptığım bedenimle geliyorum. Eğer ülkemiz ve özgür yaşam hakkımız gasp edilmişse, insan hakkımı almaya geliyorum. Bunun dışında hiçbir geliş yoktur. Tek yol vardır; tek tarz vardır; o da Apocu tarzdır, Apoculuktur.

- Yaşasın Başkan Apo!

- Kahrolsun faşizm!

Tüm Yoldaşlara;

Uzun sayılabilecek bir süredir devrim saflarına katılmış bulunmaktayım. Saflarımızda savaşa katılımım hemen hemen sekiz yılı doldurmaktadır. Bu sekiz yıllık mücadele yaşamımda büyük zorluklar, engeller ve güzel, mutlu günler gördüm. Kuşkusuz güzel günlere ulaşmak için, zorluğu,

engelleri aşmak gerekir. Bu nedenle kendimizi her zorluğa göğüs gerecek biçimde hazırladık ve birçok zorlu süreci de aştık. Bu uzun mücadele sürecinin bize öğrettiği en temel husus, savaşı büyütme ve kazanmak istiyorsak, Önderlik gerçeğine sımsıkı sarılmanın ve Önderlik çizgisinde mutlaka yürümenin zorunluluk olduğunu görmek durumundayız.

Önderliğimizin yaşadığı son olay, duygusal etkilenmeyi yaratmakla birlikte, büyük bir bilinç ve kararlılık düzeyini de ortaya çıkarmış ve her şeyimizle gerektiğinde kanımızın son damlasına kadar savaşıp bu çizgiyle bütünleşmemize de yol açmaktadır. Botan Eyaleti'ne gelişim çok uzun bir süreyi kapsamıyor. Başından itibaren ve son nefesime kadar bile, düşmana teslim olmak, ya da sağ ele geçmek hiçbir zaman kabul etmediğim ve etmeyeceğim bir tutumdur. Hiçbir zaman düşmanın yarattığı yaşama kanmadım, kabul de etmedim. Özgür yaşam dışında her türlü yaşam dışılığı kendime layık görmedim, haram kabul ettim. Bu anlamda en büyük umudum ve hedefim, özgür yaşamla bütünleşmektir. Bu kararım da bunun bir sonucudur. Parti Önderliğimizin İtalya'da bulunduğu süreçte böyle bir karara vardım. Parti Önderliği'nin 15 Şubat'ta uluslararası komployla yakalanması bendeki tüm coşkuyu zirveye çıkardı ve böylesi bir kararı kesinleştirdi. Böylesi kara bir güne dayanmak gerçekten çok zor. Ancak düşman düşmandır. Zaten onlardan başka tür bir yaklaşım ve umut beklenemez. Böylesine faşist bir düşmandan ancak böyle bir yaklaşım beklenebilir. Dolayısıyla böylesi bir güne hazırlıklı olmamız gerekiyordu. Bu temelde Önderliğe yönelik komploya karşı, cevabımız zamanında olmalıydı. Biz böylesine bir yetmezliği yaşadık. Böyle kara bir günde oldukça iddialı, istekli ve büyük bir kararlılıkla, büyük bir soğukkanlılıkla yerine getireceğim bu eylemden dolayı çok sevinçliyim. Duygularım her zamankinden daha farklı. Çünkü böyle anlamlı bir eylemi gerçekleştireceğim. Uzun devrimcilik hayatımda çok büyük bir iş yapmayı hedefledim, ona ulaşmak istedim. Buna inanıyorum ve bunu böyle bir eylemle gerçekleştireceğim. Devrimin zafere ulaştığını görmek isterdim. Ama görmesem de büyük inançla söylemek istiyorum ki, bu devrim mutlak zafere ulaşacaktır. Bunu düşündüm. Bu kadar bağlı olduğum Önderliğin dünya çapında, özellikle kadına her bakımdan özgür yaşam yolunu açan Önderliğin o koşulları yaşarken, ben de özgür yaşamı seçen bir kadın olarak, dillenmeyi, bilinçlenmeyi, cesaretlenmeyi ve irade kazanmış olarak böyle bir günde, böyle bir görevi gerçekleştirmesi gereken biri olarak kendimi görüyorum. İşte bu nedenle çok sevinçliyim. Büyük bir gönül rahatlığıyla

böyle bu görevimi yerine getireceğim. Ve de bağlılığımı kesinlikle kanıtlayacağım. Dünya bugün bizi ve mücadelemizi konuşuyor. Herkes farklı farklı yorumlar yapıyor. Böyle büyük bir direnişle kendini yakan insanlarımız var. Halkımız ayakta, dünya çapında Kürt halkı yürüyüşe kalkıyor. Böyle bir günde Demirel, Ecevit, pişmanlık yasasını gündemleştiriyorlar. “Gelin teslim olun” diye çağrı yapıyorlar. Ben de bu çağrıya cevaben diyorum ki, “Evet, ben geleceğim. Ama nasıl geleceğim? Bir ateş topu olarak geleceğim.” İşte benim Ecevit’e cevabım budur. Dağlarımızda Başkan Apo’nun özgür, silahlı bir askeri olarak, Başkanının esaret altına alındığı bu koşullarda, O’nun gösterdiği özgür yaşam çizgisinden, Zilanların çizgisinden başka bir şey tanımıyorum. Kendim için haram görüyorum. Böyle bir süreçte, böyle bir eylemle büyük duygular yaşıyorum. Belki tam ifade edemiyorum. Siz yoldaşlardan fiziki de olsa ayrılık çok zordur. Ama ben bunu anlamlı bir eylem olarak değerlendiriyorum.

Büyük bir yaşama imkan vereceği için, böyle bir ayrılıktan yanayım. Bu nedenle tüm yoldaşlara şunu söylemek istiyorum: 15 Şubat’tan itibaren hepimiz için yeni dönem başlamıştır. Öyle düşmanın ifade ettiği gibi “bitti” bir yana, bu mücadele daha yeni başlıyor. Savaş daha da büyüyecek ve bu faşist düşmanın başını nasıl yakacağız, göstereceğiz ve asıl korktuğu şeylerin nasıl başına geleceğini görecektir. Bu açıdan önemli görevlerle karşı karşıyayız. En ummadığımız yerlerde bile, halkımız, dostlarımız sesini eylemlerle yükseltirken, siz dağlardaki özgür silahlı gerilla güçleri olarak, bu savaşı ve yaşamı güçlendirmek, büyütme ve zafere götürmek görevini başarıyla yerine getirmelisiniz. Biz sizden bunun savaşını istiyoruz. Savaş daha da gelişecek ve yakacaktır. Ve önceden de belirttiğim gibi, düşman düşmandır. Ondan bize yar olmaz. Tarihte de hep böyle olmuştur. Bu düşman ancak devrimci şiddetle dize getirilebilir. Düşman bundan sonra da farklı yönelebilir. Şimdiye kadar yürüttüğü özel savaş daha hızlandıracaktır. Buna karşı her bakımdan daha güçlü olmalıyız.

Umudumuz daha büyük, cesaretimiz daha fazla, yoldaşlığımız daha güçlü olmalıdır. Düşmanın psikolojimizle oynamasına izin vermemeli ve onu tersine bin pişman etmeliyiz. Düşmanın gaflette yakalamasına fırsat tanımamalıyız. Onu biz gaflette yakalamalıyız. Sonuna kadar duyarlılık, hassasiyet ve iddialı olmak gerekiyor. Bunun için şimdiye kadar yaşadığımız yetersizlikleri, yetmezlikleri aşarak, mutlu bir yaşama ulaşmak esas görevimiz ve hedefimiz olmalıdır. Duygu ve düşüncelerimi

ancak bu kadar ifade edebildim. Böyle bir gün, böyle bir yıl Önderliğimize layık bir militan olmak içindir. Ayaklanan ve sesini yükselten halkımızın eylemine cevap olmak, Önderliğimize bu uygulamayı dayatan düşmana cevap olmak için karar verdiğim bu eylemi gerçekleştireceğime dair; Partiye, Ulusal Önderimiz Başkan Apo'ya, devrim şehitlerine, dağ ve zindan direnişçilerine ve tüm yoldaşılarıma söz veriyorum, söz veriyorum, söz veriyorum.

20 Mart 1999



“Eylemimi Başkan Apo’yla barış ve özgürlük ülkesi Kürdistan’da buluşmak için yapıyorum”

Ulusal Önderimiz Başkan Apo’ya;

Adım Meral Mamyak. 1977 Kars-Ardahan’ın Susuz kazasında doğdum. Tahsil durumum lise mezunuyum. Ailem yurtsever bir ailedir. Ailemin yurtsever olması, partiyle tanışmamda ve katılımımda önemli bir rol oynamıştır. Liseyi bitirdikten sonra iki yıl metropol kitle faaliyetlerinde yer aldım. Bu süre zarfında partinin temel yayınlarından ve Parti Önderliği’nin çözümlemelerinden yararlandım. Kendimi eğitmeye çalıştım. Belirli bir bilinç düzeyine ulaştım. Kendimi eğittikçe Parti Önderliği’ni anlamaya ve tanımaya çalıştım. Çok yetersiz olduğumu bildiğim için Parti Önderliği’ni daha derinlikli izleme ve araştırma çabam olmuştur. Kendimi Önderlik gerçeği karşısında daha köklü bir muhasebeye tabi tuttum. Bir kadın olarak devrimci sosyalist mücadele gerçeği ile daha da bütünleşerek Türk faşizminin toplumumuz ve Kürt kadını üzerinde yarattığı tahribatları çıplak bir biçimde görmeye başladım. Bu benim, çağımızın yeni özgürlük öğretisinin yaratıcısı, sosyalist düşüncenin çağımızda en zirvede temsilini yapan, halkımızın ve insanlığın kurtuluş umudu olan büyük insan Başkan Apo’ya yakınlaşmamı sağladı. Türk özel savaş rejiminin Kürt halkı ve kadını üzerinde geliştirdiği çirkef ve iğrenç politikalarının kuşkusuz benim kişiliğim üzerinde de olumsuz etkileri olmuştur. Hele bir de metropolde büyümem ve Kemalist okullarda okumam o olumsuz etkiyi daha da

derinleştirmiştir. Birçok yönüyle yaşadığım toplumsal ve sosyal çevrede bunun pratik sonuçlarını net görebiliyordum. Bunların ayrıntılarını açma gereği de görmüyorum. Parti Önderliğimizin derin bilimsel çözümlerinin bireylere sunduğu çözüm yolları sayesinde, kendi kişiliğimi çözmede paha biçilmez derecede katkısı olmuştur. Kendimi çözdükçe, gerçekliğimi gördükçe yine Önderliğimizin hem teorik, hem de pratiksel devrim çabalarını anladıkça, Önderliğe bağlılık daha gelişmiştir. Önderlik çizgisini tanırtıçalışmaya dair eşi-benzerine rastlanmayan tarzıyla pratikleştiren başta Zilan arkadaş olmak üzere önder kadın yoldaşlara özlü bir bağlılık göstermek için parti saflarına ve kadın özgürlük çalışmalarına aktif temelde katılma zorunluluğunu hissettim. Özellikle Parti Önderliğimizin Zilan arkadaşın fedai eyleminden sonra, Ortadoğu ve Kürdistan'da yarattığı kadın özgürlük çalışmalarına çok yoğun bir ilgim gelişti. Dünyada kadın sorununa çok yönlü ve kesin çözümler getiren PKK Önderliği'nin militanı ve yoldaşı olmak, Zilan gibi özgür bir kadın kişiliğine ulaşmak en büyük tutkum oldu. Zilan kişiliğine ulaşmak katılımımda kamçılayıcı bir rol oynamıştır. Özgür kadın düzeyine ulaşmaya her türden egemenlikleri, faşist-sömürgeci uygulamalara kahredici ve ölümcül darbeleri vurabilecek eylem ve mücadele tarzı bende bir tutku olarak gelişti.

Metropolde yürüttüğüm çalışmalar esnasında faşist düşmanın, Kürt kadınının onuruna hakaret ettiğini birçok kez gördüm. Tarihte Kürt kadınının onuruna ne kadar düşkün olduğunu PKK çizgisinde en soylu düzeye getiren Başkan Apo'nun uluslararası sinsi, vahşi, vurucu güçlerinin yegane hedefi olması biz Kürt kadınları açısından çok derinlikli olarak anlaşılmak zorundadır. Buna yüzeysel yaklaştığımı profesyonel tarzda gerillaya katılımımda daha iyi gördüm. En büyük isteğim Başkan Apo'yu yakından görmektir, ama bu şansı kaçırdığım için kendime öfkeliyim. Önderimin nefes kesen Roma yürüyüşünden kısa bir süre önce Başkan Apo'nun emeğinin yoğunlaşmış ifadesi olan özgürlük gerillası saflarında yerimi alma kararını netleştirdim. Daha önce Zilan kişiliğini yakalama ve onun eylemini gerçekleştirme tutkum tarihi Roma yürüyüşüyle daha da perçinleşti. Bu tutkum ve hedefim sonuna kadar mükemmeldir. Hayatımın en güzel günlerini, gerilladan sonra kavuştuğum kutsal Kürdistan topraklarında yoldaşlarımla arasında kısa bir süre de olsa yaşadım. Başkan Apo'nun 1 Eylül Dünya Barış Günü vesilesiyle uzatmış olduğu (...) ve kardeşlik teminatının kendisinden korktuğu için (...) eden emperyalist, siyonist, faşist güçlere karşı olan

kinim ve düşmanlığım daha da bilendi. İnsanlığa ve ezilen halklara kendisini feda eden yüce insan Başkan Apo'ya yapılan bu haksızlığı hazmedemedim. Geliştirdikleri alçakça komploya ve Başkan Apo'ya uzattıkları kirli elleri kırma yemini ettim. Bu eylemimi Başkan Apo'yla barış ve özgürlük ülkesi Kürdistan'da buluşmak için yapıyorum. Kürt halkı yüzyıllardır özgürlük istemine cevap olabilecek bir önderliğe sahip olamamanın acısını çok çekti. Tarihte (...) yapan sizin gibi yüce bir önderliğe sahip olmanın şansını, sevincini yaşamaktayım. Sömürgeci egemen güçler bu sevincimizi kursağımızda bırakmak istiyor. Ama sizin yeniden yarattığınız onurlu Kürt halkı düşmanlarını fena bir halde yanılttı. Bugün her Kürt'ü birer Apo yaptınız. Halkımızın gösterdiği fedakarlıklar ve kahramanlıklar bunun kanıtıdır. Sizi fiziki olarak bizden koparsalar da biz zafere kadar sizi yüreğimizde yaşatacağız. Er-geç fiziki anlamda Kürdistan'da buluşacağız. Kemal, Agit, Zilan arkadaşlar şahsında yarattığınız fedai militan kişilik, bugün hepimizin esas aldığı kişiliktir. Ben de böyle bir kişiliğe ve Apocu ruha sahip olarak özgürlük tanrıçası Zilan yoldaşın yolunda yürüme kararımı vermişim. Önderlik ve vatan aşkını yeniden bulan Zilan olarak görüyorum. Bu temelde kendimi patlatmak istiyorum. Şimdiye kadar tarihsel Önderlik çizgisini layıkıyla temsil edemedik. Canımı ortaya koymayı çok az görüyorum. Yine sizin bir yoldaşınız olarak sizi yalnız bırakmamak için fedakarlık yapmak istiyorum. Bana bu şansı verdiğiniz için sonsuz minnet ve şükran borcumu belirtiyorum.

Sınırsız saygı ve sevgilerimi belirtiyorum.

- Yaşasın ilerici insanlığın devrimci umudu Başkan Apo!
- Yaşasın Ulusal kurtuluş mücadelemiz!
- Yaşasın PKK-ERNK-ARGK!
- Kahrolsun emperyalizm, Siyonizm, faşist Türk sömürgeciliği!

Yiğit Kürdistan halkına;

Ortadoğu'nun en eski, asi, emekçi, fedakar, zulme ve sömürgeye hiçbir zaman ve hiçbir dönem boyun eğmeyen her zaman direnen savaştan bir halk olarak direnişinizi devam ettirdiğiniz bu süreçte geleceğinizi bütün coşkun ve devrimci duygularıyla selamlıyorum ve sizlerin bir irade olmasından gurur duyuyorum.

Tarihte birçok zulme, katliama, vahşete maruz kaldınız. Cennet ülkemiz bütün işgal, istila ve talanlara rağmen güzelliğini yitirmedi. Kürdistan ülkesi ne kadar viran edilse de bizler için bir o kadar cennet oldu. Bugün barbar Türk sömürgeciliğinin dayattığı imha ve inkar politikaları emperyalist, Siyonist, faşist uygulamalarla birleşerek yüce önderimiz Başkan Apo şahsında daha katmerleştirilmiştir. Başkan Apo sadece bizlere değil bütün Ortadoğu halklarına nur saçmıştır, bütün Ortadoğu halklarının güneşi olmuştur. Yüzyıllardır devam eden savaş geleneğimizi çağdaş devrimciliği, ulusal kurtuluş çatısı altında toparlamıştır. Ülkemizin dört parçası ve dünyanın her tarafından bütün Kürtler tek yürek olup ayağa kalkmıştır.

Kürtlerin bu kahramanlıkları karşısında dostlarımız hayranlık, düşmanlarımız şaşkınlık içindedirler. Bugün dünya gerici egemen güçleri karşısında öylesine bilinçli, örgütlü, fedakar halkı görenler, Başkan Apo'nun büyüklüğünü şimdi daha iyi görüyorlar ve Kürt halkını var eden, bugün dünyanın tüm onurlu halklarından biri durumuna getiren özgürlüğün ve zaferin sembolü olan Başkan Apo, barbar Türk sömürgeciliğinin esareti altındadır. Başkan Apo bugün fiziki olarak esaret altında olabilir, ama yarattığı bir halk gerçekliği söz konusudur. Her Kürt birer fedaidir, her Kürt birer Apocu olmuştur, her Kürdün yüreği Başkan Apo'nun yüreğidir. Başkan Apo esir alınamadı, O hepimizin derya kadar yüreğindedir.

O'nun esareti hepimize cesaret vermiştir. TC faşizmi kendi kendisini esir almıştır. Hayat kaynağımız Başkan Apo birkaç aydan beri dünyada eşi-benzeri görülmemiş bir fırtına estirmiştir. O'nun ruhunun verdiği onurla Kürdistan halkı bu fırtınalı yürüyüşe en soylu karşılığı vermiştir. Gösterdiğiniz direniş de bunun kanıtıdır. Yine 15 Şubat'tan sonra bu fırtına kasırgaya dönüşmüştür. Bu kasırga düşmanı kasıp kavuracaktır. Bize bu dünyada tek karış yeri bile çok gören düşman, bu kasırganın felaketinden kendini kurtaramayacaktır. Bundan sonra geliştirilecek sürekli eylemlilik bu dünyayı düşmana dar edecektir. Şimdiye kadar gösterdiğiniz büyük kahramanlıkları ve Başkan Apo'yu yalnız bırakmadığınızı tüm dünya-alem gördü. Başkan Apo'yu sahiplenmeniz, düşmanın ülkemiz ve mücadelemiz üzerindeki engellerini bozdu, umutsuzluğa sürükledi ve yüreğine korku saldı. Hepinizin birer Apo olması, düşmanın Başkan Apo'ya yaptıklarına bin pişman ettirecektir. Başkan Apo bu ruhu, bu cesareti her yiğit yurtsever Kürde vermiştir. Önemli olan Apocu fedai ruhumuzu zafere kadar Başkan Apo'ya layık

tarzda temsil etmek ve yerine getirmektir. Zafer her zamankinden daha yakındır. Bütün fedai ve ateşli Kürdistan yurtseverleri! Başkan Apo'suz, savaşırsız ve zafersiz Kürdistan düşünülmemiştir. Savaşırsız her an Başkan Apo'nun özgürlüğünün gecikmesidir. Cefakar, çilekeş Kürdistanlılar bunu kaldıramazlar. Şimdiye kadar gösterdiğiniz fedakarlığı zafere kadar götüreceğinize inancım tamdır. Bundan dolayı ruhum huzur doludur. Çok iyi biliyorum ki bu yurtsever Kürdistan halkı davasını sonuna kadar götürecektir. Çünkü Başkan Apo'nun kurtuluşu, Kürdistan'ın kurtuluşudur. Bütün vicdanlı Kürtlerin vicdanının sızladığını ben de hissediyorum. 1999 Başkan Apo yılını ve Newroz'u'nu daha şimdiden kazanma aşamasındayız. Fedai eylemlikleriyle de en kısa zamanda zafere ulaşacağı kesindir. Ben de Başkan Apo ve sizlerden aldığım ruh, cesaretle bu eylemi gerçekleştirerek özgürlük ve bağımsızlık yürüyüşümle yürüyüşünüze katılmak, size öncülük yapmak istiyorum. Sizden tek isteğim sonuna kadar sizleri yaratan Başkan Apo'ya ve cennet ülkemize sahip çıkmanızdır. Bu temelde Başkan Apo Newroz'unuzu şimdiden kutluyor, özgürlük savaşınızı tüm coşkun ve duygularıyla selamlıyorum.

Erzurum Eyaleti'nde Yaşayan Cefakar Halkımıza;

Kısa bir süre de olsa gerilla saflarına Erzurum eyaletinde katıldım. Sizinle yurtsever duyguları paylaştım. Dünya karşısında yılmadan büyük bir fedakarlıkla ayakta kaldığınızı gördüm. Bu kararlılığınız benim eylem kararlılığımı da keskinleştirdi. Tarihte sizin memleketinizde soylu direnişler ve isyanlar yaşanmıştır. Birçok defa katliama uğradınız, derin acılar çektiniz. Başkan Apo'ya, gerillaya bağlılığınızla destek sunmanız bu tarihi gerçekliğinizden kaynaklanıyor. Düşmana karşı tarihe kininiz, nefretiniz vardır. Bunu bir intikama dönüştürmek günü gelmiştir. Başkan Apo'yu sahiplenmek intikam gerekçesidir. Tarihte Şêx Said'e, Seyit Rıza'ya karşı yapılan kalleşliği unutmadınız. Bunu Başkan Apo'ya yapamayacaklarını çok iyi biliyorlar. Halkımızın Kürdistan'da ve dünyanın her tarafında gösterdiği kahramanlıklar onlara bu fırsatı vermeyecektir. Sizler de kendi tarihinize yaraşır bir biçimde bundan sonra Başkan Apo'yu sahiplenerek direnişinizi yükselteceksiniz. Geçmişte hatalar ne olursa olsun '99'a Başkan Apo yılı biçiminde yaklaşarak, el ele vererek savaş Erzurum eyaletinde tırmandıracağınıza dair inancımı belirtiyorum. Devrimci selam ve sevgilerimi sunuyorum...

Kürdistan tarihinde en soylu ve kahramanca direnen, günümüze kadar bu duyguları hep taze ve canlı tutan özlü yurtseverliğiyle bilinen Serhat halkımızı en devrimci duygularla selamlıyorum. Faşist Türk sömürgeciliğinin daha yakın zamanda Ağrı İsyanları'nda bizi vatan aşkıımızdan ve özümüzden koparmak istediğini gördünüz. Ağrı İsyanı'ndan sonra "Muhayyel Kürdistan burada meftundur" diyerek direnişinizi söndürmek istediler ve bunda fena yanıldılar. Mezara gömüp üzerini betonladıklarını sandılar. Kürt yurtseverliği Başkan Apo'nun bize verdiği ruh ve cesaretle bugün eskisinden çok daha fazla şahlanmış durumdadır. Bunu siz de yaşadınız. Bağrınızdan çıkardığınız Akif Yılmaz, Ahmet Kesip, Ahmet Güler, Turgut Yıldız'lar gibi çok değerli evlatlarınızla bunu kanıtlamış bulunuyorsunuz. Binlerce evlatlarınızla şehitler ordusunu yarattınız. Şehitlerinizi hiçbir zaman unutmadınız, hep bağlı kaldınız. Bu sizin yurtsever özünüzdendir. Düşmanın bütün katliam ve sürgün politikalarına rağmen vatan sevgisi ve umudunu kaybetmediniz. Başkan Apo'ya olan bağlılığınızla bunu daha net biçimde gösterdiniz. Serhatlı bir Kürt kızı olarak düşmanın bizi sürgün etme sürecine ben de maruz kaldım. Dün metropollerde büyümek zorunda kaldım, ama sizin yurtseverliğiniz ve direnişinizle hep özümü korudum. İşte bunun için Başkan Apo'ya ve sizlere olan bağlılığımı eyleme dönüştürüyorum. Sizden beklediğim tarihe ve öze bağlı olarak Kürdistan'a, Başkan Apo'ya özgürlük için mücadelemizi kesintisiz tırmandırarak sürdürmenizdir. Bize mezar olarak kazılan Ağrı dağı, Türk faşizminin mezarı olacaktır. Bunu başaracak gücünüzün ve cesaretinizin olduğuna inanıyorum. Bu temelde direnişinizi derin ve yurtsever duygularıyla selamlıyorum.

Ateşli Doğu Kürdistan halkına;

Yüzyılımızın ortalarında dillere destan ve tarihte kazanan direnişlerinize yaraşır bir biçimde Başkan Apo'yu sahiplenme eylemlerinizi büyük sevinç ve coşkuyla selamlıyorum. Çar Çıra meydanında yaşadığınız talihsiz günleri tersine çevirerek Doğu Kürdistan tarihinde yeni sayfa açtınız. Qazi Muhammet'in elindeki özgürlük meşalesinin hiçbir zaman sönmediğini en son eylemliliklerinizde de gösterdiniz. Mahabad'ın acısını ve kinini Başkan Apo'nun alçakça esir alınmasının karşısında açıkça ortaya koydunuz. Başkan Apo ülkemizin dört parçasında iki bin beş yüz seneden beri kahramanlıkları en zirvede birleştirerek kendi fedai

kişiliğinde temsil ettiğini açıkça göstermiştir. Başkan Apo'nun fırtınalı yürüyüşü esnasında yurtseverliğinizin derinliğini ve ateşliliğini en yakıcı bir biçimde göz önüne serdiniz. Ulusal birlikteliği kendi cephenizden en yetkin bir biçimde devam ettirdiniz. Ben de akrabanız olan Serhatlı bir Kürt kızı olarak orada şehit düşenlere, ateşli yurtsever düzeyinize fedaice cevap olmak istiyorum. Başkan Apo ulusal birlikteliğimiz ve özgürlüğümüzün teminatıdır. Bu bilinç ve hassasiyetle direnişlerinizin devam edeceğine inanıyor ve devrimci selam ve sevgilerimi sunuyorum.

Zine Gülistan
(Meral Mamyak)

Olurda bir gün bulmak istersen beni
Takılır gökkuşağına düşersin yollara
Gece yarılarına varan sohbetlerimizi anarsın

İçtiğimiz çayın tadını
Yeniden yaşamak ne güzel olurda değil mi?

Sonra özgürlük sevdamızı

Sevda uğruna geçen yılları

Kavgada da olsa dört elimiz

İnsan insana kavuşurmuş derler
Kavgadır bu, hayallerimiz aksesuardır yaşamın

Bir sabah beni bulduğunda

Kırağı düşmüş olabilir üzerime

Sakın için burkulmasın

Saçıma dokunduğunda

Saçlarım avuçlarında kalabilir

Yüzümün derisi soyulup

Morartılar çıkmış olabilir Ürpermeyesin!

Gözlerin dört açılmasın

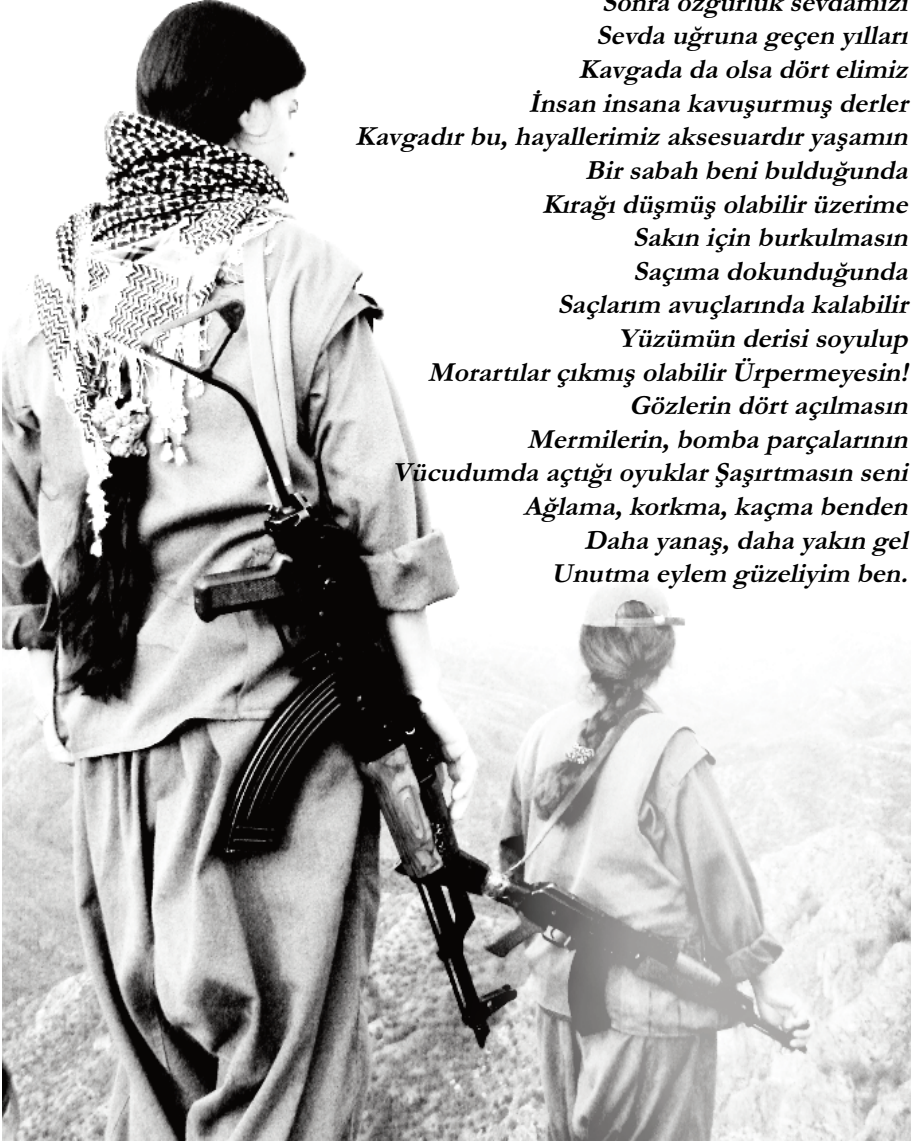
Mermilerin, bomba parçalarının

Vücudumda açtığı oyuklar Şaşırtmasın seni

Ağlama, korkma, kaçma benden

Daha yanaş, daha yakın gel

Unutma eylem güzeliyim ben.





Baki TATLI
Baran Şahîn
Alanşah Köyü Arguvan-Malatya/
1979
25 Ekim 1997
5 Nisan 1999
Bingöl valisine yönelik
gerçekleştirilen Fedai Eyleminde

**“Bingöl Valisi’ne karşı gerçekleştireceğim
eylemimle,
Sizleri selamlıyor ve saygılarımı sunuyorum”**

Çocukluğum köyde geçti, ailem ekonomik olarak orta halli bir aile durumundaydı. Doğduğum ortam Kemalizm’in en çok hakim olduğu, faşist TC devletinin en çok asimilasyon uyguladığı ve halkı kendi gerçeğine düşman bir konuma getirdiği bir ortamdır. Kürt alevi bir ailenin çocuğu olduğumdan, özellikle ilkokulu bitirdikten sonra, okumak için gittiğim merkezlerde kendimi düzenin dıştaladığı bir halktan hissettim. Bunu gerçekten tanımam fazla uzun sürmedi. Bu nedenle kendimi hep ezik, düşündüğünü inandığını, kültürünü yaşamayan, bu devletin öz evladı olarak değil, üvey evladı olarak hissettim. Ve kendimi düzenin dışında gördüğüm için topluma hiç ısınmadım. Ailemin özellikle kendi özümü inkar etmem ve düzene uymam için telkinleri yok değildi. Hatta onlara karşı çıktığımda tavrımı değişik olarak değerlendiriyorlardı. Küçük-burjuva anlayışının hakim olduğu bir sınıftan geliyordum. Hem teslimiyetin dayatıldığı, sindirmenin pervasızca yürütüldüğü, ailenin düzenin bir kurumu haline geldiği, okulun da bir rehabilitasyon merkezi haline getirildiği, kirli ilişkilerin sürdüğü, iyiye, güzele ait ne varsa hedef gösterildiği bir toplumda lise ikiye kadar okudum. Partiyi tanıyıp çeşitli ilişkiler kurduğumda “Böyle gelmiş, böyle gitmez” dedirten çirkinlikler, beni okulu bırakıp mücadele ortamına sürükledi. Böylesi bir karara varmam aile ortamından kaçıp kendimi aileden koparmamı şart koşuyordu. Bu nedenlerle metropollere gitmeye karar verdim. İstanbul’da yaklaşık olarak iki yıl kaldım ve bu süreçte çeşitli işlerde çalıştım. Toplum ve insanlığın kapitalist düzen

ortamında ne kadar iğrençleştiğini burada daha çarpıcı bir biçimde gördüm. 25 Ekim 1997’de Erzurum eyaletinde PKK’ye katıldım.

Parti Önderliği’ne;

Başkanım, siz dünyanın tek umudusunuz. Sovyetler Birliği ve Varşova Paktı’nın dağılmasından sonraki süreçte sosyalizmi geliştirip, sosyalizme yeni bir bakış açısı kazandırdınız. Dar ve kaba yaklaşımların dünyada tıkatığı sosyalizmi, bilimsel bir bakış açısıyla Kürdistan gerçekliğine uyarladınız. Sorunlara bakış açınız ve çözümlemelerinizle, emperyalizm ve uşaklarını şaşkına çevirdiniz. ABD emperyalizminin bile kendi ağzında “Ele-avuca sığmaz,” “Doktiriner bir lider,” “Dünyanın en tehlikeli teröristi” açıklamaları, yarattığınız düşünce ve ideolojinin etkisini ve hassasiyetini gösteriyor. Siz bütün insanlığı geçmişten geleceğe taşıdınız. Yani 21. yüzyılda adeta dünyanın gidişatını tamamen değiştirerek kirlenen ve iğrenç bir hal alan dünya gerçekliğini yeni bir dünyaya taşıyarak bir köprü rolünü oynadınız. Kendi deyiminizle gerçeğin eylemi ve dili olmayı başardınız. Dünyanın en çok çelişkileri olduğu, insanların en çok düşürüldüğü Kürdistan’da en büyük çıkışı yaparak dünya insanlığının kurtuluşunun yolunu gösterdiniz. Gelmiş-geçmiş tarihçilerin, önderlerin toplamısınız. Diyebiliriz ki diyalektiğin bile açıklayamadığı kurumuş ağaca, kayalara tohum ekmeyi başardınız. Öngörünüzle size yapılan komployu çok önceden görerek, hesaplayarak kendi hedeflerinizi, örgütü ve partiyi, mücadeleyi sürdürecektir stratejiyi ve taktiği bütün yönleriyle belirlediniz. Bu konuda bizleri böylesi bir komplonun gelişebileceği yönünde aydınlatmanıza rağmen biz bunun gereklerini ve eylemini ortaya koymadık, size layık bir yaklaşımın sahibi olmadık. Hep sizi uzaktan takip edip olayları ve olguları bu şekilde anlamaya çalıştık. Size bilimsel bir bakış açısıyla yaklaşmadık, yaklaşmadık. Sizi tanrılardan ateşi çalan Prometheus’a benzetmeleri boşuna değildir. Bize verdiğiniz ateşi dünyada bir tek insan, bir tek Kürt kalıncaya kadar taşıyacağız. Siz ki bizim kadar düşürülmüş insanlara iyi bir ruh vermeyi gerçekleştirdiniz. O ruhla biz de size yapılan komplonun hesabını soracağız. Sizi 15 Şubat 1999’da insanlığın geçmişini yargılayan ve geleceğe ışık tutan bir tarih, bir milat olarak görüyoruz. Bu konumuyla geliştirdiğiniz hareket, dünyanın gelmiş-geçmiş en büyük tarihi sorgulayan, insanlığı yaratma tutkusu olan bir harekettir. Sizi dünya tarihinde hiç yaşanmamış bir biçimde kendisini insanlığa feda eden bir önder

olarak görüyorum ve en büyük fedai Başkan Apo'dur diyorum. Sizi Bingöl Valisi'ne karşı gerçekleştireceğim eylemimle selamlıyor ve saygılarımı sunuyorum.

Apocu Ruhla Savaşan Tüm Yoldaşlara;

Önderliğimize karşı gerçekleştirilen komployu alnımıza yapıştırılmak istenen bir kara leke olarak görüyorum. Onurumuzu çiğnetmek isteyen faşist Türk devleti ve onun işbirlikçilerine, yine bütün emperyalist, sömürgeci yönetimlere karşı onurlu bir savaşımı yürütmemiz gerekiyor. Özellikle Önderliğe karşı yürütülen uluslararası komplonun ve korsan eyleminin olduğu süreçte yapılan VI. Zafer Kongresi'ne cevap olmak istiyorum. Kongre'de alınan kararları, özelde karar altına alınan fedai eylem ve savaş tarzının bizleri zafere götüreceğine inandığım gibi, komploya cevap olarak da değerlendiriyorum. Bugüne kadar yerine tam olarak getiremediğimiz görevlerimizi başarmak, Önderliğin tufan savaşını fedai bir tarzla geliştirmemiz dışında hiçbir alternatifimiz yoktur. Dönemin temsilcisi olan Zilan arkadaşın tarzına yeni bir taktikle atılım kazandıran Akif arkadaşın boyutlandığı savaşa cevap olmak istiyorum. TC yetkililerinin içinde kendimizi birer bomba haline getirerek cevaplandıralım. İstanbul Valisi'nin Taksim Meydanı'nda gerçekleştirilen fedai eylem dolayısıyla "En tehlikeli ve engellenmesi zor olan canlı bombadır" açıklaması yapılan eylemin büyüklüğünü göstermektedir. PKK çizgisini zaferle taçlandırmak, Başkan Apo'ya ve halka cevap olmak böylesi bir eylem tarzından geçmektedir. Seçim mitinglerinde Tansu Çiller, cezaevindeki Önderliğimiz için yaptığı açıklamada, "Apo'yu beş yıldızlı otelde yaşıyorlar" diyerek kendi hükümetini eleştiriyordu. Yoldaşlar! Görüyorsunuz bir taraftan bize "teslim olun" çağrılarını yaparken, diğer yandan ise Başkanımıza cezaevini bile çok görüyorlar. Bu onların ikiyüzlülüğünü, sahtekarlığını ve barbarlığını gösteriyor. Bizi insan yerine koymuyorlar. Başkanımıza cezaevini bile çok görenlere, bize yaşam hakkı tanımayanlara kaleleri olarak gördüğü Bingöl'de, Bingöl'ün kalesi olan valiliğe kendimi canlı bir atom bombası olarak patlatacağım ve havaya uçuracağım. Unutmasınlar ki, bir gün bu sözüm, çözüm sahiplerini de havaya uçuracaktır. Tüm yoldaşlarımı gerçekleştireceğim bu eylemimle selamlarken, Başkanımız için zafer ve özgürlük şiarıyla haykırıyor ve yoldaşlarımı insanlık savaşını Apocu ruhla yükseltmeye çağırıyorum.

Halkımıza ve uluslararası kamuoyuna;

Geldiğimiz aşama ve geldiğimiz tarihi süreç fedai bir halk olmamızı şart kılıyor. Başkan Apo demek Kürt halkının ve dünya insanlığının kurtuluş ideolojisi demektir. Bizler ulus olarak Kürdistan'ın dört parçasında ve dünyanın her yanında an be an birleşip sesimizi yükseltip duyurabiliyorsak, bu Başkan Apo ile olmuştur; ulusal kurtuluş savaşımızın sonuçlarıdır. Hangi tarihte, hangi isyanda böylesi bir birliktelik, ruh ve örgütlülük görülmüştür? Güçlüyüz, örgütlüyüz, parti silahlarımıza her zamankinden daha fazla sarılmamızdır. Kendisine 'Kürt'üm' diyen herkesin bunu bilmesi gerekiyor. Halkımızın sabrı, eylemlilikleri giderek sürmelidir. Halkın düşmana kinini kusması, özellikle Kürdistan'da geliştirilen savaşla bağlantılıdır. Çeşitli metropollere sürgün edilen halkımız, savaşı orada düşmanın onları oraya sürgün etmesine pişman ettirecek ve metropolleri düşmana cehenneme çevirecek, daraltacak bir tarzla yürütmelidir. Düşman Kürdistan'ı bizim için yaşanmaz hale getirmişse biz de düşmanın yaşadığı alanları düşmana yaşanmaz hale getirme hakkına sahibiz. Halkımızın intikam şahinlerine sesleniyorum; eylemlerinizi düşmanın dar arazi noktalarında yoğunlaştırmanız ve daha gizli bir örgütlülüğe ulaştırmanız şarttır. Bu doğrultuda gerçekleştirilecek eylemlilik zafere götürecektir ihtilalci ruhun göstergesidir. Bu doğrultuda yalnız kendimiz değil, "kendimizle birlikte ne kadar düşman da yok edebiliriz?" diye düşünmeniz gerekir.

Yurtsever Bingöl halkına;

Bingöl Valisi'ne karşı gerçekleştireceğim eylemimle ve Apocu ruhla sizleri selamlıyorum. PKK hareketi Şêx Said hareketinin devamı biçimindedir. Şêx Said İsyanı hareketin yeterince örgütlenmemesinden, zamansız başlamasından ve buna benzer yetersizliklerden dolayı başarısız olmuştur. Bundan dolayı değerli Bingöl halkı, üzerinde oluşan devletin yenilmeyeceği korkusu ile bir daha ayağa kalkmamıştır. Diyorsunuz "devlete karşı devlet olmazsa, tankımız-topumuz olmazsa bu devlet yenilmez." ABD emperyalizmi nasıl ki Vietnam'da halka yenildiyse, faşist TC devleti de ayağa kalkan halkımız karşısında yenilmekten kurtulamayacaktır. PKK hareketi Başkan Apo'yla başlamıştır, on binlerce gerilla gücüne ve Kürdistan halkının birlik olmasına yol açmıştır. Özellikle 15 Şubat'ta uluslararası komplo sonucunda tüm Kürdistan halkı

ayağa kalkarak devrimi geliştirip sonuca ulaşmak için hazır olduğunu haykırdı ve bunun için kimileri evlerini, kimileri kendilerini yakarak döneme cevap olmuşlardır. Halkın isyanı devam ediyor, ama sizler bu sürece cevap olamadınız. Sizleri Önderliğimize ve Şêx Said Efendi'ye sahip çıkmaya, bunun için elinize geçirdiniz her şey ile düşmanı vurmaya çağırıyorum. Bingöl'ün kalesi olan valiye karşı geliştireceğim eylemin coşkusuyla sizleri selamlıyorum. Bütün dünya ilerici kamuoyu ve emperyalizme karşı olan güçlerin ve insanlığın Önderliğin yanında yer alması gerekir. Bu aynı zamanda bir insanlık görevidir. Burada en büyük görev Türk halkına düşmektedir. Bütün dünyanın tek bir insan üzerine bu kadar gizli oyunlar oynaması insanlık ayıbıdır. Kürt-Türk savaşını yaratmak isteyenlere Önderliğin yanında yer alınarak cevap verilebilir. ABD, İsrail, Avrupa ve Ortadoğu'da yer alan diğer halkları yönetimlerin oyunlarına alet olmamaya, insanlık görevlerini yerine getirmeye çağırıyorum. Bu temelde kendisine devrimci, demokrat diyen tüm kişi, kurum ve kuruluşların bunun karşısında eylemlerini geliştirmeleri, savundukları düşüncelerin bir gereğidir. Ve Türkiye'ye turist olarak gelen ve savaşa kaynak oluşturan kesimlere sesleniyorum; Kürt halkının kanının akıtılmasında, baskı ve zulmün altında kalmasında sizlerin de payı vardır. Türkiye gibi bir savaş alanında her türlü eylem bizim en doğal müdafaa hakkımızdır. Bu temelde tüm Kürt halkını, uluslararası kamuoyunu, uluslararası komplo ve korsanlık eylemine gereken tavrı ortak koyarak insanlık görevlerini yerine getirmeye çağırıyorum, selam ve saygılarımı sunuyorum. Böylesi bir tarihi süreçte fedai yaşam eyleminin verdiği onur ve gururla kan emicilerin üzerine yürüyorum. Zilan yoldaşın dediği gibi "Keşke Önderliğimize ve halkımıza canım dışında verecek daha değerli bir şeyim olsaydı." Zaferin ve özgürlüğün teminatı olan Apocu düşünce ve Apocu eylem tarzının yaratıcısı Başkan Apo'yu, insanlık hareketi PKK'yi, fedai Kürt halkını, Kürdistan ve dünya devrim şehitlerini, tüm dünya ilerici insanlığını ve devrimci güçleri yapacağım yaşam eyleminin yüceliği ve görkemliliği ile coşkuyla selamlıyorum.

- Yaşasın en büyük fedai Başkan Apo!
- Yaşasın ulusal ve sınıfsal hareketimiz PKK!
- Yaşasın halkların ortak mücadelesi ve kardeşliği!
- Yaşasın enternasyonalist Che Guevara devrimciliği!
- Kahrolsun emperyalizm, siyonizm ve faşist Türk sömürgeciliği!

“Baran Şahin yoldaşın kaset konuşmasıdır”

Ulusal kurtuluş savaşımızın geldiği bu son aşamada emperyalist güçler elbirliğiyle Parti Önderliğimize karşı geliştirdikleri komplo ile özellikle Ortadoğu’da gelişen Ulusal kurtuluş mücadelemizi ezmek istemektedirler. Mücadelemiz, Kürdistan halkını ve hatta Ortadoğu halklarını emperyalizmin ve dünyadaki bütün kirli düzenlere karşı bir örgütlenmeye götüren, onu geliştiren bir mücadeledir. Emperyalist güçler komployu partimizin siyasallaşma sürecinde Parti Önderliğimizin Roma yürüyüşünde gerçekleştirmişlerdir. Bu süreç baştan beri biliniyordu. Parti Önderliğimizin yaptığı son açıklamalar bunu açıkça ortaya koyuyordu. Başta TC olmak üzere bu süreci engellemek, tıklatmak istediler. Örneğin Avrupa’nın tavrı Parti Önderliğimize siyasi iltica tanımama biçiminde gelişti. Bu özellikle ABD emperyalizminin direkt yönlendirmesiydi. Avrupa’nın geliştirdiği tavırda ABD’nin olaya yaklaşımı çok belirleyici olmuştur, Parti Önderliğimize karşı olan yaklaşımlarını belirlemiştir. Avrupa’nın Kürt hareketine yaklaşımı PKK’siz bir Kürt oluşumunu desteklemek, PKK’yi yok saymak, PKK çizgisinin, PKK’nin yürütmüş olduğu sınıfsal ve ulusal çizgiyi dışlama, reformist bir çizgiye çekme yaklaşımıdır. İsrail siyonizmi de bu komploda belirleyici bir rol oynamıştır. Emperyalizm ve ABD emperyalizminin Ortadoğu politikası, TC ve İsrail siyonizminin işbirliği ile ABD emperyalizmini dışalamayan, onun kuyrukçuluğunu, işbirlikçiliğini yapan bir Ortadoğu yaratmaktır. ABD böyle bir Ortadoğu politikası yürütmektedir. Geline aşamada bununla beraber Parti Önderliğimize karşı geliştirilen uluslararası komplo aslında bütün Kürt halkına ve bütün dünya insanlığına karşı geliştirilen bir komlodur. Dünyanın gelmiş olduğu bu son aşama özellikle Reel Sosyalizm’in çöküşünden sonra meydana gelen gelişmelerle beraber insanlık adına, insanlık namına herhangi bir oluşum, herhangi bir oluş rol oynamamıştır. Önderlik oynamış olduğu rolle dünyanın umudu olmuş ve emperyalizm için en büyük tehlikeyi teşkil etmiştir. Bunun için geliştirilen bu uluslararası komployla enterne edilmek istenmektedir. Gelişen Apocu düşünce tarzı, başta Kürdistan olmak üzere Ortadoğu’da ve dünyada yeni bir oluşum ve yeni bir insan tipini yaratma eylemidir. Emperyalizmin geliştirdiği uluslararası komplo, Apocu düşünceyi susturup bütün dünyayı kendi denetimlerine sokma, özellikle PKK önderliğindeki Kürt halkını yok sayma ve işbirlikçiliği geliştirip özde yok etme eylemidir. Bunu Önderliğe komplo yaparak, Önderliği esir alarak gerçekleştirmek iste-

mektedirler. Burada bizim tavrımız açık ve nettir. Özellikle partimizin geliştirmiş olduğu VI. Kongre'nin tavrı, geliştirilen bu komployu da dikkate alarak yeni savaş tarzı, yeni bir savaş yaklaşımını esas almaktır. Geline aşamada emperyalizmin Ulusal kurtuluş hareketlerine ve özellikle Kürt halkına yaklaşımı fedai savaş tarzını dayatmakta ve zorunlu kılmaktadır. Yani emperyalizme karşı geliştirilecek mücadelede fedai intihar eylemi tarzı şarttır. Zaferin yolu fedai eylem tarzından geçmektedir. Önderliği esas almak Apocu düşünce tarzını esas almaktır. Emperyalizmin, İsrail Siyonizm'inin ve TC faşizminin önündeki tek güç PKK hareketidir. PKK hareketi ve Apocu düşünce tarzı, ruhu Önderliği esir alarak çeşitli müdahalelerle geliştirilmek istenen tasfiyeci ve iğrenç yaklaşımlarla hiçbir zaman yok edilemeyecektir. Bizim buna karşı tavrımız açık ve nettir. Bütün Kürt halkının da yaklaşımı partinin geliştirmek istediği fedai bir halk, fedai bir savaş tarzı ve bunu geliştirebilecek olan her türlü yaklaşım olmalıdır. Özellikle Apo'nun intikam şahinlerine sesleniyorum: Eylemlerinin niteliğini arttırmalıdır. Özellikle kendini yakanlar kendisiyle beraber en fazla düşmanı yok etme yarışına girmelidirler. Bunu TC'nin oynadığı kirli oyunlara, politikalara alet olan kesimlere karşı yapmalıdırlar. TC'nin en üst düzeydeki sorumlusuna karşı geliştirilecek bir eylem tarzı varken sokaktaki araç yakılmamalıdır. Eylemler daha çok bu tarzda yapılmalıdır ve yine halkın da yaklaşımı bu olmalıdır. Özellikle TC ve ABD emperyalizminin işbirliğiyle beraber geliştirmiş oldukları komplo hareketinden sonra Kürt halkında uyanan bu direniş ruhu, bu birlik ruhu ile bütün dünyada bir anda seslerini yükseltebilmeleri parti hareketinin çıkışıyla bağlantılıdır. Ve bugüne kadar Kürt halkında ortaya çıkan en büyük gelişmedir diyebiliriz. Önderliğin II. Med Hareketi demesi bunu kanıtlar niteliktedir. Bunu örgütlü bir güce dönüştürmek, bunu devrime kanalize etmek, devrimin ve savaşın gelmiş olduğu aşamanın aslında kaçınılmaz boyutudur. Halkın da yaklaşımı bu olmalıdır. Yani Önderliğimizi tutuklamakla Apocu düşünce tarzı hiçbir zaman yok edilemez. Bu kesin ve nettir. Apocu düşünce tarzı yeni Apocuları yaratacaktır. Bunu herkesin bilmesi gerekiyor. TC faşizmine sesleniyorum. Apo'yu tutuklamakla Apocu düşünce tarzını yok edemezsiniz. Bununla beraber yeni Apoları beklemeniz gerekecek. Son olarak size şunu belirtiyorum; en büyük fedai eylem tarzı PKK hareketiyle başlamıştır, en büyük fedai de Başkan Apo'dur. Yaşadığımız tarihi süreçte Önderliğin de dediği gibi "Tarih günümüzde gizli, biz de tarihin başlangıcında gizliyiz." Dünya den-

gelerinin bozulduğu günümüzde emperyalizm ve sömürgecilik daha da azgınlaşmaktadır. Önderliğimize karşı geliştirilen komplo ile bunu daha da doruğa çıkardılar ve bununla birlikte mücadele gerçekliğimizde ve halkımızda büyük gelişmeler görülmektedir. Emperyalizm Kürt halkına yaşam hakkı tanımıyor, Dersim’de bir anda yükselen çığlıkları duymuyor, hatta kendini yakan insanların seslerini bile duymuyor. Dönem bunun önünde daha yöntemli bir yaklaşımı şart koşuyor. Hatta Çiller cezaevinde bulunan Önderliğimiz için yaptığı açıklamada “Onu saraylarda yaşıttıyorlar” diye bir belirleme yapmıştı. Ben bu fedai tavrımı düşmanın kalesi olan Bingöl’de, merkez valisinde kendimi bir bomba yapıp patlatarak göstermeye çalışacağım. Ve unutmasınlar ki bir gün bu bomba onların da çok yakınında patlayacaktır.

- Yaşasın yurtsever fedai savaşı!

- Yaşasın büyük özgürlük

yürüyüşümüzün biricik önderi Başkan Apo!

Devrimci selam ve saygılarımla

4 Nisan 1999

Baran ŞAHİN



Tacettin ŞAHİN
Ferhat Berwar
Kotranus Köyü-Hakkari/ 1972
1993
5 Mayıs 1999 Başkale

“Bu eylemimle Zilan komutasında yürüyen bir emir eri olmak istiyorum”

Başkanım;

Adım Tacettin Şahin. Kod adım Ferhat Berwar. 1972 yılında Hakkari merkezine bağlı Kotranus köyünde orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gözlerimi açtım. Köyde ilkokulu bitirdikten sonra okumayı bıraktım. Daha sonra Adana'ya taşındık. Adana'da çeşitli işlerde çalışarak, aileye katkıda bulunmaya çalıştım. Ailem yurtseverdir.

1992'de iki kardeşimin saflara katılmasından sonra, ben de '93 yılında ARGK saflarına fiilen katıldım. Yaklaşık olarak, altı yıldır ARGK saflarında bulunuyorum. Bu süreç zarfında çeşitli görevlerde bulundum. Ancak geline aşamada daha büyük kişilikler ve eylem adamı haline gelme bir zorunluluk ve kendisini dayatmaktadır. Bütün dünya gericiliğinin bu denli saldırılarda bulunduğu ve geliştirdikleri komployla Önderliğimizi TC faşizmine teslim etmeleri beni derinden etkilemiş, bu etkilenme beni kararlaştırmaya götürmüştür. Onu kendi açımdan kutsal bir görev biliyor ve bu bilinçle kararımı vermiş bulunuyorum. Gerek duygu-düşünce, gerekse de ruhen buna hazırım. Ben bu eylemimle Başkan Apo'ya, halkıma, insanlığa ve yaşama olan bağlılığımı ortaya koymak istiyorum. Bütün yaşam imkanlarının zor ve baskı yoluyla engellendiği, büyük bir imhanın dayatıldığı Başkan Apo ve halkımızın direnişi karşısında bu tarzdaki bir eylemle cevap olma kararlılığındayım. Bu anlamda hiçbir gücün halkımızı yok edemeyeceğini, her Kürt'ün bir fedai olduğunu bu eylemimle ispatlamak istiyorum.

Başkanım;

Büyük ve maddi gerçekliğimize oldukça uygun düşünce gücü olmanız, düşünce üretmeniz ve bunu uygulama gücüne kendinizi vardırmanız bizleri bugün büyük bir patlamaya dönüştürmüş, insanlığın temel kurtuluş gücü haline getirmiştir. Evden kalkıp Ankara'ya düşmanın kuşatması altında hiçbir gücün cesaret etmediği ve belki de aklına hiç getirmedeği temel birkaç çarpıcı sözle başlatmış olduğunuz yürüyüş, bugün olağanüstü başarılarla, kazanımlarla dolu bir sonsuzluk yürüyüşü halini almıştır. Yürüyüşe tek başınıza ve büyük bir ideolojik grup olarak başladınız. Attığınız her adım, söylediğiniz her söz, en etkili silahlardan daha güçlü ve daha büyük bir patlamayı yarattı. Çünkü bir yaşamın tümüyle bitirildiği bir zemine kutsal yaşamın tohumlarını serpiştirdiniz. Çünkü Siz, tarihten silinmeyle yüz yüze olan bir halkı estirdiniz. Kuvvetli ve canlandırıcı ideolojik hususların etkisiyle yeniden yarattınız. Ruh ve can verdiniz. Çünkü siz, bir bütünen ulusal değerlerin ayaklar altına alındığı koşullarda büyük çaba, emek ve kahramanlıklarla erişilmesi güç değerler yarattınız.

Tek bir kurşun sıkmadınız, ama en büyük savaşı, yüzyılın en büyük savaşını geliştirdiniz. Savaşı savaşmadan kazanma ustalığınızla, dört duvar arasında bile, düşmanlarımız açısından en büyük tehlike durumundasınız. Siz başlattığınız yürüyüş ve tarzınızla dünyayı ikiye böldünüz. Dünya dengelerini altüst ettiniz. Kendinizle yeni bir süreç başlattınız ve o süreç hala devam ediyor. Uluslararası bir komplo sonucu yakalanmanız, çok çirkef ve ikiye bölümlü bir tutumla TC faşizmine teslim edilmeniz, dünya gericiği ve emperyalizmi açısından ne denli büyük bir tehlike oluşturduğunuzu çok net ve açık bir şekilde ortaya çıkartmıştır. Bir ulusa, bir bölgeye ve insanlığa mal olmuş gerçekliğinizi görmezden gelerek, "Apo'yu yakaladık" diye zafer naraları atan insanlık karşıtı güçler, bugün ne yapacaklarını bilmez duruma gelmişlerdir. Dünyanın dört bir yanında ayağa kalkan ve "Güneşimizi karartmaya çalışanlara karşı dünyayı karartırız" biçiminde büyük bir kararlılık ve cesaret örneği gösteren halkımız, düşmanlarına nedenli büyük hata ve suç işlediklerini göstermekte ve göstermeye devam etmektedir. Yürüyüşünüz, sonuçları düşünülmeden başlatılan bir yürüyüş değildir. Oldukça bilinçli, örgütlü ve etkileyici bir yürüyüştür. Partisel, ordusal olduğu kadar, planları ve hesapları çok iyi yapılan, düşmanın hiç ummadığı, beklemediği bir anda sizin vurguladığınız gibi, yürüyen atom bombası biçimindeki bir yürüyüştür. Bugün devam eden ve sonsuza

kadar devam edecek olan bu yürüyüşün temelinde daha parti olmadan bir parti gibi hareket etme, cephe olmadan bir cephe kadar etkileyici ve bir ordu kadar ordusal gücü kendinde barındırma tarzını yaratmadır. Bu tarzla sıfırdan başlayarak dünyayı etkileyen bir kuvvet durumuna geldiniz. Başlattığınız çıkışla Ortadoğu'da boğdurulmak istenen sosyalizme büyük bir açılım sağlayarak, çözülen reel sosyalizm gibi, perdeler çekerek, kalın duvarlar örerek sosyalizmi koruma yerine; tersine sosyalizme açılım sağlayarak, geliştirerek insanlığa mal etmenin en güçlü kurumu olduğunuzu gösterdiniz. Bu tarzınızla bütün yaşamınızı insanlığa adayan, çok geniş çaplı uluslararası komplolara rağmen evrensel çapta sosyalizmin tek sözcüsü ve onun tek temsilciliğini yapan bir Önderlik olduğunuzu kanıtladınız. Başlattığınız çıkışla tarihe, insanlık karşısında suç işleyen, insanlığı bitiş noktasına getiren dünya gericiliğini ve emperyalizmini geniş anlamda yargılanacağı sanık sandalyesine oturtarak, mahkum edileceği süreci başlattınız. Bu anlamda insanlık adına konuşmaya, insanlık adına söz ve karar gücü olmak kadar, yargılamanın da Önderliği olduğunuz ortaya çıkmıştır. Başlattığınız çıkışla, dünyanın dört bir yanında ayağa kalkan, bedenini ateşe vererek etrafınızda ateşten bir çember oluşturan fedailer, nasıl bir ulusal ruh ve şekillenmeyi yarattığınızı ortaya koyduğu gibi, çok güçlü bir gizli kuvvete sahip olduğunuzu, yakalanmakla bunun nasıl bir patlamayı yarattığı çok iyi görülmüş ve görülmektedir.

Başkanım;

Siz her şeyi netleştiren özelliğinizle bizlere kimin dost, kimin düşman, kimin demokrat, kimin demokrasi karşıtı olduğunu çok iyi gösterdiniz. Onurun ayaklar altına alındığı, her şeyin çıkara dayandırıldığı, çıkarlar uğruna insani onurun hiçe sayıldığı bir dünyada, büyük bir onur savaşı oldunuz. Bu yönünüzle bütünüyle farklı olduğunuz ortaya çıkmıştır. Temsil ettiğiniz doğrular, savaşarak kazandığınız doğrulardır. Tarzınızla savunduğunuz doğruları her koşul altında temsil etme büyüklüğünüzle, en zor koşullarda inanılmaz hamlelerinizle bizlere kendi gerçekliğinizi gösterdiniz. Partimizden istifa etmekle ne düzeyde olduğumuzu ortaya koydunuz. Mevcut tarzımızla, yaşam ve alışkanlıklarımızla hiçbir şey kazanamayacağımız oldukça net, çizginizde yürümenin, önderleşmeyle her alanda yeniden kendimizi yapılandırmakla olabileceği daha açık ortaya çıktı. Bizler aslında tutuculuğumuzla yükünüzü ağırlaştırdık. Düşmana güç verdik. Düşman

bu gerçekliğimizi çok iyi tahlil ettiğinden gücünü size karşı kullandı. Bir anlamda bizleri tehlike görmedi. Yapılması gereken, kendimizi Önderlik tarzında tehlike durumuna getirmektir. Şu anki parti yapısı çok daha iyi bilincinde ve farkında. Kendimizi aşmanın büyük zafer yaratan kişilikleri haline gelmektir. Bunun yolu da anı anına yarattığınız ve temsil ettiğiniz çizgiyle bütünleşmektir. Bu çizginin eylem gücü haline gelmektir. Dönem kişiliklerimizde, tarzımızda büyük patlamalar yapmamızı emrediyor. Bu da her zamankinden daha fazla cesaretli, kararlı ve bilinçli hareket etmemizi şart koşuyor. Başarı ne körce, ne de yerinde sayan bir pratikle mümkündür. Başarı, Önderlik tarzında yürüyen, Önderlik partisinin kutsal militanları haline gelen ve Önderliği bu tarzda koruyan Mazlumların, Agitlerin ve Zilanların tarzındadır.

Başkanım;

Ben gerçekleştireceğim eylemle yarattığınız çizginin bir militanı, kendinizde temsil ettiğiniz partinin yiğit bir neferi olmak istiyorum. Bu eylemimle, Zilanlarda gerçekleşen doğru bağlılığın bir takipçisi olmak, yine dönemin bir eylemcisi haline gelmek istiyorum. Düşman karşısında büyük düşünmekten, büyük eylemciler haline gelmekten başka yaşam seçeneğimiz yok. Düşman yaşamımız için en küçük bir delik bile bırakmıyor. Her alanda imhayı dayatıyor. “Sen yaşamayacaksın, senin yaşamaya hakkın yok” diyor. Uluslararası komployla yakalanarak TC’ye teslim edilmeniz, halkımızı sokaklara döktü. Halkımızın düşmana olan kin ve öfkesini bile. Yine halkımız her alanda denilebilir ki, düşmanla derin bir kopuşu yaratarak daha büyük, bilinçli, örgütlü ve her alanda düşmana vurmayı öğreniyor. Ortaya çıkan bütün bu gelişmeler, sizin eserinizi ve engin çabalarınızın sonucudur. En bitik ve sıfır noktasına gelmiş olan bir Kürt bile, sarf ettiğiniz olağanüstü çaba karşısında inanılmaz bir cesaret ve moralle ayağa kalkmış durumdadır.

Başkanım;

Biz her şeyimizle sizin eseriniziz. Bizleri yoktan var ettiniz. Yaşam sevincimizi ve tutkumuzu geliştirdiniz. Bu çabalarınız karşısında yapacaklarımız ne olursa olsun yetersizdir. Ben bu bilinç ve inançtayım. Bu anlamda sizlere bağlılığımın bir gereği ve dönemin bir emri olarak bu eylemi gerçekleştirmek istiyorum. Bu eylemimle Zilan tarzında özgürleşmek, Zilan komutasında yürüyen bir emir eri olmak istiyorum.

Yaşamın kutsallığına inanıyorum. Kutsal yaşamın ancak savaşla yaratılacağına inancım tamdır. Bu inanç ve bilinçle, hiçbir gücün kirli emelleri ve çirkeflikleriyle Güneşimizi karartamayacaklarını bu eylemimle ortaya koymak istiyorum. Ben bunda kararlıyım. Bütün duygu, düşünce ve ruhumla buna hazırım. Böylesi bir eylemle güneşe yakınlaşmanın onurunu, büyük coşkusu yaşıyorum.

- Yaşasın sonsuzluk yürüyüşünde yüzyılın son devrimci Ulusal Önderi, Büyük İnsan Başkan Apo!

- Kahrolsun emperyalizm, siyonizm, faşizm ve her türden gericilik!

Savaşın Tüm Yoldaşlarıma;

Önderlik çizgisinde büyük bir kin ve öfkeyle düşmanlara inat, bağımsız Kürdistan'ı yaratma kararlığında olan özgürlük savaşçısı gerilla yoldaşlarım,

Düşman, en büyük değerimiz ve varlık gerekçemiz olan Başkan Apo'yu bizlerden ayırarak bizleri teslim almaya, imha etmeye yönelmektedir. Uluslararası komplonun birinci basamağı Başkan Apo olurken, ikinci basamağının da gerilla olacağı açıktır.

Yoldaşlar;

Başkan Apo, tarzıyla asırlarca yetecek kadar bir savaş mirası bırakmıştır. Partimizin başlattığı yeniden yapılanma hamlesi doğrultusunda bu güçlü mirası büyük bir güce dönüştürme gibi, çok ağır bir sorumluluğumuz vardır. Eski tarzımızla hiçbir yere varamayacağımız, pratiğimizle düşmana hizmet etmekten öteye bir şey elde edemeyeceğimiz çok açık bir şekilde görülmüştür. Yaşadığımız yoğunlaşma, tartışma süreci bunu netleştirmiş, önümüzdeki görevleri de netliğe kavuşturmuştur. Bizlere düşen, örgüt kafasıyla hareket eden örgüt adamları haline gelmek, örgütlü kişiler haline gelmek, her koşulda çizginin amansız taktikçileri ve uygulayıcıları haline gelmektir. Halkımız üzerine düşeni fazlasıyla yapmakta, daha büyük adımlar atmaya hazır bulunmaktadır. Bizlere düşen Önderlikten aldığımız güçle, halkımızı ve kendimizi düşman karşısında aşılmaz bir güç haline getirmektir. Başkan Apo'nun çizgisinde iyi bir yoldaş olmak, savaşta güçlü askeri kafayı yakalamış askeri kişilikler olmak kadar, yaşamın her alanında kurallı, ilkeli, parti yaşamının kutsallığını koruyan, geliştiren kendinde içselleştiren kişiler olmayı şart koşuyor. Bunun için Başkan Apo'nun çözümlemeleri ve zafer

perspektifleri üzerinde daha derin yoğunlaşmalı, kendimizi daha derinden sorgulamalıyız. Bu temelde sadece düşmana karşı değil; esasta Önderliğin yarattığı yaşamı içten kemirmeye çalışan her tür yetersizlik, olumsuzluk ve kişiliklere karşı amansız savaş geliştirilmelidir.

Gördüğünüz gibi, bir görevimiz vardır. Bizler bu bayrağı ele geçirmekle ancak Başkan Apo'ya bağlılığımızı gösterebiliriz. Onun için de duygusal ve müritçe bağlılıklar, Başkan Apo'nun kabul etmediği bir bağlılık olup, bizlere hiçbir şey kazandırmayacaktır. Başkan Apo'ya bağlılık; çizgisine bağlılıktır. Başkan Apo'ya bağlılık; çizgisinde emirlere gelmeyen tavırlarımızda, yoldaşa en basit yanlış yaklaşımımızda bağlılığımızdaki zayıflıklar aşılmakla olacaktır. Bunu görmeli ve bu temelde yönelmeliyiz. Ben gerçekleştireceğim eylemimle, halkımın duygu ve istemine cevap olacağım. Düşmana duyduğum kin ve öfkeyi kendimde patlamaya dönüştüreceğim. Bu temelde Başkan Apo'nun iyi bir yoldaşı, şehitlerimizin iyi bir takipçisi olacağım. Yeniden yapılanmış ARGK'nin güçlü bir savaşçısı olacağım. Eylemimle, Başkan Apo'nun belirttiği gibi, en büyük nimetin gerilla olduğunu pratiğimle kanıtlayacağım.

- Yaşasın PKK, ARGK, ERNK!
- Yaşasın Başkan Apo komutasında yürüyen özgürlük savaşçısı gerilla!
- Kahrolsun emperyalizm, sömürgecilik ve her türden ihanet!

Direnen halkımıza;

Düşman her zamankinden daha fazla bizlere imhayı, teslimiyeti ve ihaneti dayatıyor. Ulusal Önder, Büyük İnsan Başkan Apo'ya yönelik geliştirdikleri oldukça çirkin ve bir o kadar da çirkef bir komplonun sonucu yakalanarak, TC'ye teslim edilmesinde bu dayatma çok iyi görülmektedir. Başkan Apo'ya yönelik saldırılarla bütün düşmanlarımız "Kürt diye bir halk, Kürdistan diye bir ülke yoktur. Dolayısıyla olmayan bir halkın, olmayan bir ülkenin önderi de olamaz" biçiminde bir inkarcılıkla jenosidi dayatmaktadır. Düşmanlarımız Başkan Apo'yu yakaladıktan sonra, PKK'nin de parçalanacağı ve çökeceği üzerinde hesaplar yaparak, büyük bir katliamla öncüsüz bırakılan Kürdistan halkını ortadan kaldırmayı hedeflemiş, bütün planları bu çerçevede geliştirmiştir. Ancak düşünülen hesapların tam tersi ortaya çıkmıştır. Başkan Apo düzenlenen komplo sonucu fiziki olarak aramızdan ayrıldı.

Fakat Başkan Apo'nun yarattığı çizgi, olağanüstü değerler ve en önemlisi de ortaya çıkardığı bilinçli, örgütlü savaşılan halk gerçekliği, yüzyıllarca ayakta kalmaya yeter de artar bile. Yine PKK'nin bölünüp parçalanması bir yana, her zamankinden daha güçlü, yeniden yapılanmış bir PKK kendisini her alanda çok iyi hazırlamış bir ordu gerçekliği mevcuttur. Başkan Apo, Kürdistan'da birliğin ifadesi olan ulusal bir şekillenmeyi yaratarak, halkın ve insanlığın duygularında, ruhunda, bilincinde hiçbir gücün ortadan kaldıramayacağı bir biçimde bu birliğin şekillenmesini yaratmıştır.

Siz Değerli Halkımız;

Gösterdiğiniz cesaret ve direnişle Güneş'in etrafında oluşturduğunuz ateşten çemberle, bağlılığınızı eyleminizle ortaya koydunuz. Bugün halk olarak üzerimize düşen görev ve sorumluluklar her zamankinden daha fazla ve daha ağırdır. Başkan Apo'nun çizgisinde yürümek, yürüyüşüne bütün duygu, düşünce ve ruhumuzla ortak olmak en büyük görevimiz olmaktadır. Bütün dünya eğer bizi kabul etmiyorsa, o halde bu çizgide yeni bir dünya yaratmak temel görevimizdir. Halk olarak bizden ne isteniyorsa, bütün yeteneklerimiz ve bilincimizi patlamaya dönüştürmemizin zamanıdır. Bizim kaybedecek hiçbir şeyimiz yoktur. Tam tersine kazanacağımız özgür bir yaşam ve özgür bir Kürdistan, insanlığın Kürdistan'ı vardır. Onun için bize nefes aldirtmayan düşmanlarımıza karşı top yekun bir seferberlik ruhuyla yönelmeliyiz. Ben tüm zorluklara ve baskılara rağmen, göstermiş olduğunuz direniş ve cesareten aldığım moral ve güçle böylesi bir eylemi gerçekleştirecek, sizlere bağlılığımı göstermek ve size layık olmak istiyorum.

Gün; daha güçlü bir intikam ruhuyla kin ve öfkemizi kusma günüdür! Gün; ayaklar altına alınmak istenen onurumuzu daha büyük bir savaşla yüceltme günüdür! Gün; Başkan Apo'nun sonsuzluk yürüyüşüne daha büyük bir kararlılık, cesaret ve fedakarlıkla katılmaya, Başkan Apo'nun Başkomutanlığı'nda ayaklanma ve Başkan Apo'ya, kutsal şehitlerimize bağlılığımızı bağımsız Kürdistan'ı yaratarak gösterme günüdür!

Bu bilinç, inanç ve kararlılıkla hiçbir ikircikliğe kapılmadan, her zamankinden daha fazla bir kin ve öfkeyle düşmanın üzerine korkusuzca yürüyerek eylemimi gerçekleştireceğim. Bu eylemimle savaşı savaşılar kazanmasını bilen siz değerli halkımıza ve insanlığa layık olmak istiyorum.

- Yaşasın Başkan Apo Önderliğinde savaşılan halk gerçekliğimiz!
- Kahrolsun ihanet ve her türden işbirlikçilik!
- Kahrolsun halklar düşmanı TC faşizmi!

YAJK'a;

Kürdistan kadını eylemi, savaşı ve yaşam tarzıyla Kürdistan'ın her zaman daha fazla özgürlüğe yakınlaştığını, hatta özgürlüğün an meselesi olduğunu ortaya koymuştur. En köle konumdan özgür tanrıçalar haline gelmeleri bunun en açık kanıtıdır. Zilan yoldaşın eylemi bir savaş ve yaşam tanrıçası olması itibarı ile Zilan tarzının bir savaş ve zafer tarzı haline gelmesi, birçok yoldaşın üzerine bağladığı bombalarla kendini düşmanda patlatması, Kürdistan kadınının özgürleşmedeki iddiasını ve kararlılığını ispatlamış ve büyük güç haline gelmelerini beraberinde getirmiştir. Bu anlamda Kürdistan kadını kendini kanıtlamış ve kanıtlamaya devam edecektir. Onun için büyük emek ve kahramanlık örnekleri sergilemiştir. Kürt kadını sadece kendini kanıtlamakla kalmamış, özgürleşme ölçütü olma konumlarıyla da geçmişin köleleştirici etkisini ve kaba feodal yaklaşımlarını da yerle bir etmiştir.

Bu bakımdan Kürt kadını hem sömürgeciliğe, hem erkeğin mutlak otoritesine ve hem de kendi kişiliklerindeki düzen etkilerine karşı çok yönlü bir savaşım vererek, savaşa, yaşama ve özgürlüğe olan bağlılıklarını ortaya koymuşlardır. Bu nedenle Kürdistan'da YAJK; kadının irade ve güç sahibi olması, YAJK; kadının yaşam, tutku ve sevincinin gelişmesi, YAJK; kadının büyük bir cesaretle güven kazanarak, savaş gücü haline gelmesi demektir. Bu çerçevede ben, YAJK'ın daha büyük başarılar elde edeceğine olan inancım, Zilan yoldaşın komutasında, O'nun tarzının iyi bir uygulayıcısı olmak istiyorum. Kürt kadınının insanlık karşısında, tüm insanlığın kabul ettiği bir özgürlük sembolü olacağına olan inancım ve Zilan tarzına yaraşır bir eylemle O'nun tarzında özgürleşmek, yaşama olan bağlılığımı ortaya koymak istiyorum.

- Yaşasın Zilan tarzında özgürleşen Kürt kadını!
- Kahrolsun her türden egemenlik!

Halkıma, Yoldaşlarıma ve Kamuoyuna!

Zalimlere karşı Devrimci Kawa'nın direnişiyle yaratılan büyük

Mezopotamya ülkesini, Çağdaş Kawa Mazlum DOĞAN ile tarihleşen, yüksek zaferin adı olan Newroz gününü, çağımızın en büyük devrimcisi ve yılmaz öncüsü olan Başkan Apo'ya büyük bağlılık duygularım ve gerçek fedai gücümle layık olacağıma olan inançla, tüm devrimci yoldaşları ve ilerici insanlığı böylesi bir günde selamlıyorum. Ancak bu eylemi gerçekleştirmekle halkımı, yoldaşları ve PKK ile yaratılan tarihimizi doğru temsil edeceğimi bütün bilincimle hissediyor ve gereklerini yerine getirerek, gerçek fedai temsiline ulaşacağımı belirtiyorum.

Devrimci selam ve saygılarımla

5 Mart 1999

Tacettin ŞAHİN
(Ferhat Berwar)



**Rozerin Sipan
Şükriye Kaymaz
1977 Ömerli
1996 Amed
01 Temmuz 1999
Elazığ Fedai Eylemi**



**Coşku dolu gözlerin
Sesindeki berraklık
Susamışlığın yanıttıydı
Hırçınca akan çağlayanlar
gibi
Dur durak bilmezdin
Amaçındaki keskinlik-
tendi coşkuluğun
Kilitlemiştin sevdana
Sevdan gürleştirirken ateşi
Güzelleştin, yüceldin
Soylu güneşimizin
parlaması için
Kattın nefesini nefesine
Elazığ'daki faşizme kan
kusturdun
Kurşun yağmurlarıyla
İhanetin, sömürünün
Yüreğinden vurdun
Dökülen her damla kanın
Kardeşliğe barışa çağrı
oldu
Besledi, büyüttü özgürlük**

**ağacını
Kutsal düşünceler bu
topraklardan doğdu
Ve yine
Bu topraklarda bitirilmek
istendi
Güneşimiz
Sevgi ışınlarıyla ısıttığı
topraklarda
Ateş kadar yüce
Ateş kadar güçlü
Ateş kadar kutsal insan
yarattı
Sen de Rozerin sen de
Bu ateşin bir parça
kıvılcımı olarak
Yaktın yüreklerini geride
kalanların**

Mücadele Arkadaşları



Şahin HÜSEYİN

Akif

Kobanî /1980

1998 Serêkanî köyü-Kobanî

Mart 1999 Duhok'da

**MİT Binasına yönelik Fedai
Eyleminde**

“Hepinizi eylemimle selamlıyorum”

Parti Önderliği'ne;

Kod adım Akif. Gerçek adım Şahin Hüseyin. 1980 Kobani doğumluyum. 1998 yılında partiye katıldım. Duhok'ta MİT binasına yönelik gerçekleştirilecek eylemin sahibiyim.

Eylemim; Başkan Apo'ya karşı geliştirilen uluslararası komploya karşı bir yanıt, Güney Kürdistan halkına bir çağrı ve 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü ve Newroz Bayramı'nı bu şekilde kutlayıp selamlamadır. Yine 16 Mart Halepçe katliamında şehit düşen değerli halkımı anma temelindedir. Eylemimi bu temelde gerçekleştiriyorum. Böylesi bir eylemi yapma gücünü, iradesini, fırsatını ve şansını bana kazandıran Başkan Apo başta olmak üzere; bütün ölümsüz şehitlerimize, yiğit Kürdistan halkına ve siz tüm yoldaşlarıma minnet duygularımı belirterek, selam ve saygılarımı sunuyorum.

Başkanım;

9 Ekim günü gibi, devrimci enternasyonalist Che Guevera'nın ölüm yıldönümü olan böylesi anlamlı bir günde, size karşı başlatılan ve birçok sömürgeci ve emperyalist gücün katılım sağladığı uluslararası komploya verdiğiniz cevap, cevapların en büyüğü ve en görkemlisidir. Dünyaya açılırken yaptığınız, “Ankara'dan çıktık partileştik, Ortadoğu'ya çıktık ordulaştık, dünyaya açılarak devletleşeceğiz” belirlemesi mücadelemiz için esas doğrultuyu belirlerken, emperyalizmin Siyonizm'in ve TC. sömürgeciliğinin gerçekleştirdiği komploya karşı en büyük cevaptır. 15

Şubat tarihine kadar süren bu komplo sonucu; korsan bir eylemle T.C faşizmine teslim edilmeniz, gerçekten PKK mücadelesinin, PKK Önderliği'nin onların sistemlerini ne kadar sarstığını ve ne kadar mazlum halklara adanmış bir düşünce sistemi olduğunu tüm çıplaklığıyla gözler önüne sermektedir. Tarih boyunca bütün ulu önderler ne pahasına olursa olsun, yaşadıkları zamanın ve zeminin yaşanılmaz kılındığı, halkların halklaşmasının önünün alındığı, insanın insanlık dışı muamelelere tabii tutulduğu süreçlerde ortaya çıkmışlardır. Kutsal önderlerden Hz. Musa'nın firavuna karşı, Hz. İsa'nın kölecisi Roma İmparatorluğuna karşı, yine Hz. Muhammet'in Suudi Arabistan çöllerinde insanca yaşama olanaklarını tüketen Ebu Cehil'e karşı başlattıkları mücadeleleri görkemlidir. Ancak bu önderler halkları kurtuluşa götürmüş olsalar bile, o zamanın egemen güçlerine karşı verdikleri savaşta üstün gelmiş olsalar bile, görkemlilikleri yanında kalıcı bir çözümü yaratamamışlardır. Yani ezen ve ezilen çelişkisi çözüm bulamadığı kadar, daha sonraki süreçlerden günümüze kadar savaşların önünü de alamamıştır. Ama Apo ile doğan Önderlik tüm bunlara çözümün adı olmaktadır. Apo gerçekliği yıllar boyu süren, asırları içine alan tarihi haksızlıklara ve çelişkilere “dur” demenin adıdır. Hedeflenen bir halk değil, tüm insanlıktır.

Başkanım;

Biz, sizde yaratıldık; sizinle varız ve sizinle sürdüreceğiz özgürlük yürüyüşümüzü. Emek ve çabalarınıza karşı az da olsa layık olabilmek için başlattığım bu yürüyüşle, karar aldığım bu eylemle Önderliğe karşı borcumu ödemeye çalışacağım. Ve yine diyorum ki; borçluyum ve borçluyum. Apo tutuklanamaz! Bir Apo gider, binlerce Apo gelir. Binlerce Apo gider, Apo adında insanlık doğar. İzinde, düşüncesinde bizleri bugüne getiren Önderliğimize Zilanlaşma, Agitleşme, Apolaşma ile karşılık vereceğiz. Bu temelde bağlılık sözümü belirtirken, en içten selam ve saygılarımı sunuyorum.

Tüm Yoldaşlarıma;

Değerli yoldaşlar

Sizleri VI. Kongre ruhu, Apocu intikam duygularıyla selamlıyorum. Bilindiği gibi uzun bir tarihi süreci olan mücadelemizi yaratan ve onu yürüten, eleştiri ve çözümlemeleriyle bizi ayakta tutan Başkan Apo'yu

koruma fırsatı gerillanın eline geçmiştir. Gerilla var oldukça, Başkanımız korunacak ve Başkanımız var olacaktır. Başkan Apo'nun kutsal ortamından ayrılırken, yetmezliklerimin de var olduğunu görmekteyim. Artık bunları aşmanın vakti geldi, geçmektedir. Yaratılacak özgür dünyalar; aştığımız yetmezlik, eksikliklerimizle hedefe, o doğrultuda sağlam kişiliklerle yürümeyle mümkün olacaktır.

Ondan dolayıdır ki, VI. Kongre çalışmalarımızı zafer çalışmalarına dönüştürmeliyiz. PKK'nin biçimsiz olduğunu her gün medyasında anon-slar yaparak bizi teslim almaya çalışan TC başbakanlarına ve genelkurmaylarına Apoculuk ile cevap verelim. Siz bütün yoldaşları böylesi bir eylemle selamlarken, "Eski olmayacak, yeni, ama yepyeni; engel olmayacak, zafer, ama Apo için zafer" sözlerini tutmaya ve bu temelde sorumlu olmaya davet ediyorum.

Genelde Kürdistan halkı, özelde Güney Kürdistan halkına;

Siz değerli halkımız,

Yıllar boyu özgürlüğe olan tutkunuz uğruna sarf ettiğiniz çabalar çok büyük ve tartışmasızdır. Sizler sürekli bu topraklarda insanca yaşamak için ne gerekiyorsa, en değerli varlıklarınızı vermekten çekinmediniz. Ama bu tutkularınızı, duygularınızı, sahte önderliklerinizin düşmana peşkeş çektiğini görmekteyiz. Bugün Büyük Güney'de yer edinmiş tank ve toplar kimindir? Duhok'ta MİT'in açtığı şube niye? Biz unuttuk mu Dersim'i, Zilan'ı?

Bu topraklarda ne düşmanı, ne de savaşı istiyoruz. İhanete bulaşmış tüm ileri gelen insanlarımızdan isteğimiz, bu gidişata "dur" diyebilmeleridir. Düşmana alet olarak yürüttüğünüz savaş kime ve neye hizmet ediyor? Akan bu kan kimin? Bizlere karşı tüm sömürgeci devletler birleşip imhamıza soyunurken, buna karşın Filistin, Rum halkı ayaklanırken, sizin bu ayıbınızdaki ısrarınız bitmelidir.

Biz, KDP'ye karşı değiliz. Ama onların da düşmanı arkasına alıp üzerimize gelmesini kabul edemeyiz. Özellikle eylem hedefimde Duhok'u seçişim ve Duhok'ta bulunan Türk MİT binasına yürüyüşüm düşmanadır, sizlere değildir.

Öylesi bir eylemle halkımızda yaratmak istediğim, artık gerçekleri görerek PKK ve Önderliğine sahiplik ederek, yeniden mücadele içinde yer almalarıdır.

Değerli Kürdistan halkına;

Gün; Başkan Apo'ya uzanan elleri yürüyüşlerimizle, eylemlerimizle ve serhıldanlarımızla kırma günüdür!

Gün; özgür Kürdistan'a yürüme günüdür. Başkan Apo'nun deyimiyle gün; örgütlülükle yıkılmaz irade günüdür!

Sizleri bu birlikteliğe ve örgütlülüğe çağırıyor, eylemimle selamlıyorum.

Tüm insanlığa;

Biz terörist değiliz. Hele hele insan katili hiç değiliz. Yalnızca elde tuttuğumuz silah, halkların varlığını tanımayan, gelenek ve göreneklerini, dil ve kültür yapılarını hiçbir koşulda tanımayan halkların düşmanına karşı, halklarımızı savunmak içindir.

Parti Önderliğimizin defalarca barış çağrılarına rağmen; verilen cevap hep savaş, halkımızın acımasız bir şekilde faili meçhul cinayetlerle, tutuklamalarla ezme ve insanlık adına ne varsa ortadan kaldırma olmuştur. Türk halkı şunu iyi bilmelidir ki; Apo Kürt halkının evladı olduğu gibi, sizin de evladınızdır.

O yalnızca Kürtler için değil, Türk halkı için de Mahirlerden, Denizlerden, Sinanlardan, İbrahimlerden aldığı meşaleyi maratonda zafere taşıyor. Egemen sınıfların oyunlarına kanıp aldanmayın. Hepimiz çocuklarıңыз; hepiniz anne, baba, kardeşlerimizsiniz. Apo'nun yarattığı mücadele Kürt, Türk ve dünya ezilen halklarının mücadelesidir, bu mücadeleyi sahiplenin.

ABD ve İsrail Halkı;

Kürt halkı, sizinle kardeş halktır. Tarihte olduğu gibi, bugün de layık olmasını bilmelisiniz. Kürt halkı ile dayanışmayı bilmelisiniz. Artık her türlü yok oluşa karşı karşıya bulunan halka yönelik baskılara karşı sesinizi yükseltmelisiniz.

Türk egemen güçleri de bunu iyi bilmelidir ki, Kürdistan'da yaşayan binlerce Apo, milyonlarca Apo, bedenleriyle, kanlarıyla, yaşama olan tutkularıyla cumhurbaşkanı ve başbakanlarına çok iyi göstereceklerdir ki, "bitti, bitirdik" dediği yerde "gelin teslim olun" dediği yerde, bedenimizi bombalarla kuşanarak, başkentine yürüyeceğiz. Kürdistan halkı serhıldanlarıyla, yoldaşlar zafere olan tutkularıyla ve ben Duhok'a yürüyüşümle kucaklayıp selamlayacağım Başkan Apo'yu.

YAJK'a

Hedefime doğru yola çıkarken; bir kez daha 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü dolayısıyla, Parti Önderliği'nin yoğun çabalarıyla yaratılan ve Zilanlarla somutlaşan YAJK kadın hareketindeki tüm kadın yoldaşları Zilanlaşma çizgisinde yürüyüşe çağırarak, halkımızın Newroz bayramını kutluyorum. Ve en değerli varlığımız olan Başkan Apo'ya, dağ ve zindan direnişlerine, Kürdistan ve dünya devrim şehitlerine, tüm Kürdistan halkına ve ilerici dünya insanlığına, tüm yoldaşlara, özgürlüğe ve yaşama olan aşkımla selam ve saygılarımı sunuyorum.

- Yaşasın Güneşimiz Başkan Apo!
- Yaşasın PKK insanlık mücadelesi!
- Yaşasın VI. Kongre direniş ve zafer ruhu!
- Yaşasın halkların birliği ve kardeşliği!
- Yaşasın sosyalizm ve enternasyonalizm!
- Kahrolsun ABD emperyalizmi,
İsrail Siyonizm'i ve TC faşizmi!
- Kahrolsun ihanet!

9 Mart 1999

Akif (Şahin HÜSEYİN)

Başkanım;

Size olan sevgimi ve bağlılığımı tarif etmek mümkün değil. Sizin bir ömür verdiğiniz, adeta yoktan var ettiğiniz tüm değerlerin koruyucusu olduğumu ve bu değerlerin mücadele gerekçem olduğunu bir bu günkü kadar yaşamda anlamlandırmaya çalıştığımı, gücüm yettiği oranda sizinle yaşıttırıyor, yarattığınız özgürlük değerleri, oluşturduğunuz anlamlı yaşamı öğrenmeye çalıştığımı belirtmek istiyorum. Elbette ki harcadığım bu çabanın tüm çaba ve emeklerinizin karşılığı olmadığını biliyorum. Ancak sizin bir öğrenciniz olarak süreklilik gösteren bir değişimi ve mücadeleyi esas almanın gayreti içinde olduğumu açık bir yüreklilikle belirtmek isterim. Sizinle birlikte yaşamın ne kadar zevkli ve derin anlamlar taşıdığını hissettim. Yaşamın insanın önüne koyduğu o kadar çok sevgi var ki, aslında yaşamın anlamının bu tercihlerde yattığını

tercihlerin değişimin ve yaratmanın bir eseri olduğunu düşünüyorum. Ancak tercih etmenin kolay bir olgu olmadığını, insanlığın bu gün en basit noktalarda içine girmiş olduğu çıkmazlardan çok net bir şekilde anlıyorum. İyi, kötü, güzeli, çirkini, özgürlüğü, şerefi, onuru, düşürülmüşlüğü, cesareti, korkuyu vb birbirinden ayırt etmek onlardan doğru olanı tercih etmek tercih ettiğine göre yaşamak ve tercih etmediğini tercih ettiğine dönüştürmek onu etkin hale getirmek büyük bir yürek, üstün bir irade, sonsuz bir inanç ister. İşte bunu her mekan ve her zamanda gerçekleştiren siz oldunuz. Dolayısıyla tercihleriniz benim için gereklerin eksiksiz ve kusursuzca, ince bir ustalıkla yerine getirilmesi gereken, kutsal değerler anlamına gelmektedir.

Sizin yaratıklarınızla yaşamaya çalışırken bir anlamda ne kadar değişmiş ve gelişmiş olduğumu da gördüm. Kendimde sizin gücünüzle yarattığım her değişimin hayata yeni bir yaklaşımın başlangıcı olduğunu da gördüm. Ve bu başlangıçlar size daha güçlü, daha doğru bir temelde ulaşmanın, bağlanmanın ve anlamanın yollarını önüme koydum.

Aslında bunu sizinle birlikte çıkmış olduğumuz bir yolculuk olarak da ifade edebilirim. Bu yolculukta geçtiğimiz her mekanda, her coğrafyada ve her hareket ettiğimiz bu yakın her anında, sizden her seferinde yeni bir şey öğreniyor ve öğrendiklerimi özümsemeye çalışıyorum.

Sizinle olan bu yolculukta neler öğrendiğimi soracak olursanız?

Öncelikle insan olmanın güzelliğini öğrendim. İnsanlığın bu güne kadar neler kaybettiğini kazandıklarına baktığımda fark ettim.

Onurlu yaşamının ne demek olduğunu öğrendim.

Uçsuz bucaksız dağlarda özgürce yaşamının ne olduğunu öğrendim.

Binlerce kahramanla yürümenin, koşmanın, yürümenin, paylaşmanın, sohbetin zevkini yaşayarak öğrendim.

Kendini insanlığa ve halkına adayanların yüzlerindeki mutlu tebessümün anlamını öğrendim.

Düşman karşısında teslim olmayanların yüreklerindeki cesaretin ne anlamı geldiğini öğrendim

Binlerce yiğit savaşçının yüreklerinin ne kadar büyük olduğunu öğrendim.

Kadının özgürlük yolunda adım adım ilerlerken, savaşırken güzelleşmesinin sırlarını öğrendim.

Bir halkın kendi küllerinden kendisini yeniden yaratarak halklar bahçesinde onuruyla ayakta duruşunun görkemliliğini nasıl olduğunu öğrendim.

Önderleri için kendilerini ateş çemberine dönüştüren bir halkın bağlılığının ne kadar büyük olduğunu öğrendim.

Yaşamını bir bütün olarak insanlığa ve halkına adayan bir Önderin amansız mücadelesinin nasıl olduğunu öğrendim.

Esaret altında dört duvar arasında yalnız olarak direnmenin ve mücadele etmenin büyüklüğünün kaynağının ne olduğunu öğrendim.

Dört duvar arasında bile özgürce nasıl yaşanması gerektiğini dünyaya gösteren yüreğin ne kadar derin ve anlamlı olduğunu öğrendim.

İnsanlığa ve halkına mal olmuş bir Önderi tecrit koşulları içerisinde tutacak kadar ondan korkanların yüreklerinin ne kadar zavallı ve aciz olduklarını öğrendim.

Tüm yaşamlarını, bilinçlerini, duygularını Önderliğine adanmış bir halkın Önderlikleri üzerindeki tecridi kabullenmeyecek duruma geldiklerinde yapacaklarını hesaplamayacak kadar düşünce yoksulu olmanın ne olduğunu öğrendim.

Önderliklerine yürekten bağlı binlerce “özgürlük fedaisinin” Önderliklerine yönelik en ufak onur kırıcı yaklaşımlara karşılık verecekleri cevabın ne derece yakıcı ve şiddetli olacağını hesaplamayan bir zihniyetin zavallılığının ne olduğunu öğrendim.

Ve Önderliğimize yaklaşımda gittikçe pervasızlaşan ve çirkinleşen bir düşmana cevabın nasıl verilmesi gerektiğini öğrendim.

Sizden öğrendiklerimin ve sizden daha da öğreneceklerimin yanında okyanusta bir damla gibidir. Çünkü sizi öğrenmenin ve anlamanın ve sevmenin sonu yok.

Kahraman Yurtsever Halkıma;

Tüm zamanların en büyük ve en görkemli mücadelesini sergileyen ve bu uğurda nice bedeller ödemiş Önderliğine ve özgürlüğüne tutkun bir halkın kahramanca savaşına ve destansı direnişine tanıklık etmekteyim. Başkan Apo öncülüğünde insanlığın ve bir halkın kendini yeniden yaratması gerçekleşmiştir. Kürt halkının bu güne kadar yaratılan değerlerle şekillendirdiği yaşamını bu değerlerin yaratıcısı Başkan Apo'nun yaşamı ve yaşam tarzıyla eşdeğer tuttuğu apaçık bir gerçeklik olarak önümüzde durmaktadır. Gerçekliklerimiz göz ardı edilerek içine girilen tutum ve davranışların ne derece büyük yıkımları ve yok oluşları beraberinde getirdiğine tarih defalarca tanıklık etmiştir. Bu nedenledir ki bugün Önderliği kendisi olarak gören, Önderliğinin var oluş gerekçesini kendi var oluş gerekçesi, Önderliğinin yaşamını kendi yaşamı olarak

gören bir halk gerçekliğini görmezden gelerek, yapılacak hesapların boşa çıktığını bu hesapları yapanların yok oluşunu geçmiş tarih bütün dünyaya bunu ispatladığı gibi bugün ve gelecekte de aynı sonucun yaşanacağı şüphe götürmez bir gerçekliktir. Zafer ve özgürlük tutkusuyla Önderliğine bağlı bir halkın bu uğurda bedeller ödemiş ve bugün de ödemeye hazır olan bir halkın Önderliğine yaklaşımın kendileri için savaşın ve barışın gerekçesi olacağını haykıran bir halkın mütevazı bir savaşçısı olmaya çalışmanın küçük de olsa bu mücadelesine bir şeyler katmanın onurunu yaşadığını belirtirim.

Acılar, sevinçler, umutlar ve hayaller içinde yoğrulmuş ve bu güne kadar onuru ve özgürlüğünden başka hiçbir şey düşünmeyen, zafere kilitlenmiş bir halkın içerisinde gelmek onun değerleriyle yaşamak bu mücadelenin bir neferi olarak görev ve sorumluluklarımızın ne olduğunu da apaçık ortaya koymaktadır. Bu görev ve sorumluluklarımızı tüm aklım, benliğim, bilincim ve yüreğim el verdiği oranda sonuna kadar yerine getireceğimden hiçbir kuşku duymadığımı ve üzerime düşen ne varsa yerine getirmekten çekinmeyeceğimin sözünü kahraman halkıma bir kez daha yenilemenin gururu içindeyim.

Tüm yoldaşlara;

PKK ile birlikte yeniden dirilişi yaratılan PKK ruhuyla insanlığın bu coğrafyada yaratılışına tanıklık ettiğimizi biliyoruz. Önderliğimiz etrafında adeta akılda, yürekte ve bilinçte yek vücut olan Kemallerin, Hayrilerin ve Mazlumların yoktan var ederek tüm yaşamlarını adadıklarını ve çekirdeğine yaşam değerlerini ekerek yarattıkları ruhun bugüne kadar sarsılmaz bir şekilde daha da büyüyerek, katlanarak günümüze ulaştıklarını görüyoruz.

Büyük komutan Agit yoldaş ile komutanlığın tüm ince hünerini ve ustalığını, büyüklüğünü büyük başlangıçlar yaratacak adımı atma cesareti ve yürekliliğini öğrendik. Zilan yoldaş ile tanrıçalaşmanın sırlarını ve Önderliğine bağlılığının ne kadar sarsıcı ve tereddütsüz olduğunu öğrendik. Sema yoldaş ile yaşam kaynağımızın güneşimizin tek ve eşinin olmadığını, Beritan yoldaş ile teslimiyete karşı özgürlüğü tercih etmenin ne demek olduğunu öğrendik.

Ve daha nice binlerce şehidimizden insan olmayı yaşamanın anlamını direnişi, kahramanlığı, cesareti, bilinci, öfkeyi, intikamı, benliği, direnmeyi, umudu, hayalleri ve gerçekleri öğrendik. Ve bu yoldaşların bıraktıkları yarattıklarına sahip çıkacağımıza onların amansız takipçileri

olacağımızın sözünü bir kez daha yineliyoruz. Tüm bu güne kadar yaratılmış değerlerin anlamının ne olduğunu biliyoruz. Onlara sahip çıkmanın, korumanın ve geleceğe taşımanın üzerimize yüklediği sorumluluğun ne derece büyük ve ağır olduğu ortadadır. Önderliğe, şehitlere ve halkımıza bağlılığın bir gerektiği olarak sürecin ve dönemin militanı olmak ve gerekene cevap olmak PKK'lilik ruhunun ta kendisidir. Bu güne kadar bu ruhu taşıma ve gereklerini yerine getirmede büyük cesaret ve kararlılığının gösterildiği çok net bir şekilde geçmiş bize göstermiştir. Bu ruhun taşıyıcıları olarak bizler ondan sonrada onun gereklerini yerine getirmede çok daha ısrarlı, inatçı, kararlı ve bir o kadar keskin olacağımızı biliyoruz. Ve buna inanıyoruz çünkü Önderliğimiz anlamaya onu tanımaya çalışan yaşamını yaşamı olarak gören halkının umut ve hayallerine ve bunun için feda etmekten kaçınmayan savaşçıların, militanların yüreklerinin ve cesaretlerinin önünde hiçbir şeyin direnemeyeceğini tarih defalarca kanıtlamıştır. Yıllardır binlerce kahraman ve yürekli yoldaşlarla yaşamı bir hayatı anlamla paylaşmış olmanın gururuyla hepinizi selamlıyorum.

Aileme;

Sizlerle birlikte kalıp bir ömrü beraber geçirmek yerine bu onurlu yaşamı tercih edip bir önder ve bir halk için mücadele etmemi anladığınızı biliyorum. Çünkü bu yaşamı tercih etmenin gücünü sizden aldığımı bilm-enizi isterim. Yanınızda kalıp sadece sizin için mücadele etmemi bekleyecek kadar bencil ve yaşamam bir tarihi mücadelenin gereklerini yerine getirmeyi görmezden gelecek kadar körleşmiş olmadığınızı biliyorum. Çevrenizde sizin gibi olan binlerce ana babanın evlatlarıyla onurlu ve güzel bir yaşamı paylaştığımı bilmelisiniz. Selamlar.

- Biji Serok Apo
- Önderliksiz Yaşam Olmaz
- Yaşasın Kahraman Kürt Halkının Onurlu Mücadelesi
- Yaşasın Tüm Değerlerimizi Yaratan Şehitlerimiz.



Dilan Edessa
Şükran Bozkurt
1977- Çaldıran/ Van
1993
5 Temmuz 1999

“Zilan Çizgisinde Tanrılaşmak”

Temmuz sığağıyla bunalan bir gecede karşılaştık ilk O’nunla. Yeni tanışan insanların çekingen ve ürkek ses tonları hakimdi ortamımıza. Birbirimizin yüzlerini göremiyorduk, gecenin güneşe çektiği perdeden. Çocuksu dünyasında hep bir gün gerilla olmayı düşlemişti ve şimdi O’nu başarabilmiş olmanın, gerilla elbiseleri içerisinde yeni bir güne başlayacak olmanın telaşını yaşıyordu Dilan yoldaş. Diyaloglarımızı ilk an durgunluğunu aştığı gecenin ilerleyen saatlerinde “ben şimdi gerçekten bir gerilla mıyım?” diyen tiz ve coşku dolu sesi bizi kendisi ile birlikte ilk katılımımızın heyecanına sürüklüyordu.

Dilan yoldaş 1983 yılında Bingöl merkeze bağlı Sinek köyünde dünyaya gelmişti. İlk, orta ve liseyi Bingöl merkezde okumuş ve en son okumuş olduğu Bingöl Lisesi 2.sınıftan okulunu terketmiş bir arkadaşı ile birlikte gerilla saflarını sermişti. 5 çocuklu bir ailenin en küçük kızı idi. Evde en küçük olduğundan dolayı oldukça el üstünde büyütülmüştü. Coşkulu bir aşkı onun gerillaya koşuşu. Ve şimdi gerillaya katıldığı bu günler Dilan yoldaş açısından çocukluk ve gençlik tutkularının birbirine karıştığı bir ara basamaktı. Sürekli canlı ve güleç mizacıyla girdiği her ortamı çok çabuk fethediyordu. Yeni olmasına rağmen olaylara bakış açısın herkesi şaşırtacak düzeyde zekiceydi. Yaşının ve mizacının getirdiği aktiviteyi zekasıyla taçlandırıyordu. Ruhundaki saflık, davranışlarındaki afacanlık onda bir tanrıça büyüü oluştuyordu. Gerillanın belki de yaşadığı en sancılı zamanlardı o zamanlar. İşte bu dönüşüm sancıları yaşanırken katılmıştı aramıza. O çocuksu haylaz saflığıyla karşılaşmıştı aramızda olup biten herşeyi. Belki

de buydu, onu bu denli sempatik kılan. Ve belki de ona karşı yaşanan bir öykünmeydi bizlerin yaşadığı. Geri çekilme süreci başlamıştı. Dilan yoldaş da bu en uzun ve tarihi yürüyüş kervanında her gerilla gibi yerlerini almıştı. Daha mor dağların acemisiydi. Belki yaşanan köklü ve tarihi değişime anlam verememişti fakat bildiği bir şey vardı o da, Zilan çizgisinde tanrıçalaşmak. Ne olursa olsun ne yaşanırsa yaşansın doğru yine doğrudu. Bunu çok iyi biliyordu Dilan Yoldaş. Herşeyi ile yokedilmenin eşiğine getirilmiş bir halkı küllerinde yaratan bir Önderlikten öğrenmişti çünkü. Yollara düşme zamanıydı artık. Daha Dilan yoldaşın dağ serüveni başlayalı 2 ay bile olmamıştı, fakat şimdi böylesi bir uzun yolculuğun neferlerinden biriydi. Düşse kalka adımlarken dağ patikalarını, O'na en çok yardımcı olanlardan biri de Rojhat yoldaştı. Zorlu bir yolculuğun gerçek bir yoldaşıydı O'nun gözünde. Sonbahar rüzgarları daha güçlük esiyordu ve de daha soğuk. İşte böylesi bir günde kuşatma altında kalmışlardı. Rojhat yoldaş yine yanıbaşında idi. Gün boyu sürmüştü çatışma. Ağır kan ve barut kokusunun keskince kendisini hissettirdiği, içiçe gelişen bir çatışmaydı. Ve böylesi Dilan yoldaş için bir ilkti. Gözleri ile gördüğü direniş ve ihanet bütün çıplaklığıyla yanı başındaydı. O gün Zelal (Yedisu), Bêrîtan (Sivas, Gürün) ve Bahoz (Van, Özalp) son nefeslerine kadar direnmişlerdi. Hacı isimli biri de ihanete gitmişti gözlerinin önünde. Savaşın o keskin sınırlarının orta yerindeydi. O gece kuşatmayı yarmayı deneyeceklerdi. Karanlık çöktüğünde dağlara harekete geçmişlerdi.

Gece sağır bir sessizlikle örtülmüştü sanki. İşte bu sağır sessizlik bozulduğunda gündüzü aratmayan kıvılcımlar ve bir barut kokusu içinde bulmuştu kendini. Ve ardı arkası kesilmeyen tank atışlarının orta yerindeydi şimdi. Bu lanetli sağanak bitip tükendiğinde ölüm gibi bir sessizlik çöreklenmişti üzerlerine. Hemen yanı başında toprağa boylu boyunca uzanan Rojhat'ı görmüştü yalnızca. Çok sonra Kendal (Amed) ve Harun'un (Amed) cansız bedenlerini fark etmişti. Rojhat (Bingöl) yaralıydı. Konuşmuyordu, sırtı kan içindeydi. Fakat yaşıyordu. Taşımaya çalıştı ilk yaralı yoldaşını. Kımıldatmayı bile başaramamıştı. Bırakıp gitmek aklından bile geçmemişti. Bırakıp gitmek olmazdı, yaralı hiç kimse bırakılmamalıydı. Böyle öğrenmişti. Ölmek pahasına bile olsa bir başına terk etmek yaralı yoldaşını, olmazdı. Sonbaharın o keskin gece soğuğu altında şafağa dek öylece bekledi Rojhat'ın başında. Rojhat ise hiç konuşmadı. O ise bütün gece hiç usanmadan Rojhat sessizliği ile konuşuyordu. Tek bir söz etmedi, edemedi. Gün doğarken çevresindeki

askerleri seçebiliyordu artık. Dağ serüveninin daha ilk dönemecinde yaşam O'nu böylesine sınıyordu ve bu sınavdan Dilan yoldaş alnın akıyla çıkacaktı. Düşman düşmanlığını yaparken bile namlular üzerine doğrultulmuşken pişmanlık duymadı. 16 yıllık bedeni cansız, toprağa devrildiğinde O Zilan çizgisinde yürüyen bir tanrıçaydı.

Mücadele Arkadaşları



**Rojbin
Fatma Özen
İskendurun - 1993 Katılım
Kasım 1999 Geverde
Fedai Eyleminde**

Ben Fatma Özen. 1993 yılında PKK'ye katıldım. Botan-Gare Balanlarında ordu çalışmalarında yerimi aldım. Ardından tüm insanlığın Önderini görme ve onun eğitiminden geçme şansını yakaladım. Oradan aldığım coşku ile ülke sahasına yöneldim. Yaklaşık son iki yıldır Zağros alanındaki çalışmalara katılmaktayım.

Başkanım;

Ben bu mektubu yazarken her şeyi hissederek yazmak, yazdığım her şeyi hissetmek istiyorum. Ve öyle ki benim kendim, kadın olarak hissettiklerimi yazmak, bunun cesaretine, diline ulaşmak belki de en büyük arzuydu. Bu gün bunu yakaladığım için çok mutluyum, çok heyecanlıyım.

Başkanım;

Bu günkü yönelimler, Önderlik için yepyeni bir sürecin başlangıcı olduğu gibi her zamankinden daha fazla önderliksel gücünüzü bütün görkemiyle, bütün uzlaşmazlığı ile ortaya koyduğunuz gündür. Öyle bir pozisyon, tarihte öyle bir duruş yakalanmış ki, her an en yaratıcı bir şekilde değerlendirilebiliyor. Hiçbir gücün karşısında direnemeyeceği böylesi pervasız ve çılgın yönelimler karşısında, sizin ayakta kalmanız ve bunu onurlu bir savaşa dönüştürmeniz, aynı zamanda kendilerinin kazdıkları kuyuya düşmelerini sağlamanız, hiç birimizin yapamadığı tarihsel anlar yakalamanızın bir sonucudur. Hiçbiri tesadüf değildir, tam tersine bu anlar bile tasarlanmış kişiliklerin, tasarlanmış yaşamlarının, tasarlanmış sonuçlarıdır. Ben de bir kere de olsa tarihsel bir anı

değerlendirecek bu gibi bir destekle, bu süreç kendi açımdan az da olsa cevap olmaya karar verdim. Bu gün Önderliğimiz bu kadar çirkin saldırılara maruz kalıyor iken, bunu böyle kabul etmek, sessiz kalmak aynı savaş ve yaşam hatalarında devam etmek, bu anın önemini yakalamamak demektir. Onun için ben bu gün değerlendirilecek en iyi anın, emperyalizmin Ortadoğu halklarına yönelik geliştirdiği komploda en temel silah olarak kullandığı TC'nin, egemenlik sistemi olarak daha da örgütlendirildiği bu süreçlerde, gerilla adına darbelenmesi ve Önderliğimize yönelik saldırıların önünün alınması olduğuna inanıyorum. Her gün, “gerillayı bitirdik, onun için de sıra Apo’da” demeleri elbette boşuna değil. Ve aslında gerçekten de bu gün bizim değil de Başkan Apo’yla bu kadar uğraşıyorlarsa, bu bizim zayıflıklarımızdan, eksikliklerimizden kaynaklıdır. Önderliğimizi koruyacak bir gerilla sistemine, yaşamına, onun sınırsız yaratıcılığına ulaşmadığımız anlamına gelir. Oysa gerilla bir sistem, bir yaşam. Mevcut tüm egemen sistemleri yavaş yavaş bozarak onun içinde yeniyi yaratma sanatıdır. Gerillanın bu rolüne rağmen halen Önderliğim hedef ise, bunu ben kendimden soruyorum. Zilan’ın yarattığı hamleyi, Sema’nın pratisyenliğini devam ettirmek gerekirken, tam da yarım bıraktığımız burasıdır. Görevimizi yapamadığımız için sizi de yalnız bıraktık ve tüm saldırıları da tek başınıza göğüslemek zorunda kaldınız. Ben kendi adıma buna daha fazla seyirci kalmak istemiyorum ve böyle bir süreçte Önderliğimizin yalnızlığında, onun yanında olacak bir gerilla savaşçısı olmak istiyorum.

Herkesin sözümlerine ona yaşam bulduğu böyle bir sahada, Başkan Apo’nun elinden yaşam hakkını almak ne kadar namuslucadır. Hele de bu Önderliğin yaşam hakkı, bir halkın yaşam hakkıysa, insanlığın yaşam hakkıysa. Bunun elinden alınmak istenmesi ne anlama gelmektedir? Hiçbir namuslu insanın tahammül gösteremeyeceği bu saldırılara, ben de bir karşılık vermek istiyorum. Hiçbir insanın yaşam hakkı elinden alınamaz. Ben de bir insan olarak bu doğal hakkımı kullanıp yaşamımı istediği gibi kullanıyorum.

Bunu da Önderliğimizin yaşam hakkını kendi gücüm kadar sahiplenerek yapmaya çalışıyorum. En büyük yaşam hakkımın da bu olduğuna inanıyorum. Son olarak “egemenlerin bu kadar pervasızca saldırımlarının temel bir nedeni de geliştirdiğim kadın yaklaşımıdır” değerlendirmesi beni çok düşündürdü. Bu saldırılar aslında, insanlığın beşiği olan Ortadoğu’daki insanlığın uyandırılmaya çalışılmasının

çabalarına yöneliktir. Çünkü burada en önde kadın uyanacak, haklarını alacak ve bu bir sistem olarak dalga dalga yayılacak. Hiçbir egemen bu seviyede gelişecek bir kadın hareketinin önünü alamayacaktır. Bundan dolayı, bu kadını kurtarma çabalarından dolayı tüm dünya egemenlerinin tepkilerini kazandınız. Ve tüm dünya egemenleri kaybedecekleri her şeyin farkına vardıkları için bu kadar komple ve ortak yöneldiler. Her şeye tahammül edebilirler, fakat binlerce yıldır sömürü sahası olan kadının, ellerinden kurtulmasına asla tahammül edemezler. Bundan dolayı da sizi temel hedef haline getirdiler. Ve özünde bu tepki sizin şahsınızda gelişen kadına, özgürleşen kadına, yaşam umudu ve söz hakkına kavuşan kadına tepkidir. Onun için bu tepki çok köklüdür, derindir ve kolay kolay aşilamaz.

Başkanım;

Tüm egemenler Önderliğimiz ve kadın arasındaki telepatiye anlam vermez gibi görünse de, bu ilişkiye saldırırsa da, son zamanlarda olduğu gibi dünya tarafından saptırılarak gündemleştirilse de, aslında bu yaklaşımın özünün ne anlama geldiğini çok iyi biliyor. Ve kendi sistemine karşı da büyük bir tehlike olarak gördüğü için onu ortadan kaldırmaya çalışıyor. Bundan dolayı da diğer halkları da buna bulaştırarak gözü karaca yöneliyor. Bütün Ortadoğu'yu buna bulaştırması, hedef haline getirmesi elbette Ortadoğu'da geliştirmek istediğiniz kadın özüne dayalı sistemden dolayıdır.

Aynı zamanda büyük Önderliksel çıkışınızla açıldığınız insanlık kültürünün birikim sahası olan Avrupa'da, bu mücadele daha da uluslar arası bir düzeye ulaşacaktır. Bu gün bunları biraz da olsun anlamak, bana büyük bir heyecan veriyor. Hem bir kadın olarak, hem de bir Ortadoğulu olarak ısrarla bize dayatılmak istenen bu geri sistemlere karşı çıkma gücünü, sizden öğrendim. Sizin en yakınınızda kalarak sizin gücünüzden cesaret aldım. En fazla Ortadoğu halklarının çıkarının bu önderlikte olmasına rağmen, onu daha da güçlü savunmamak, ona yönelik saldırıların önünü almamak, aslında kendi öz çıkarlarına yabancılık anlamına da gelir. Keşke gücüm olsaydı da onlara bu yaklaşımın çok şey kaybettirdiğini gösterebilseydim.

Ben bir PKK militanı olarak, bir Ortadoğulu Arap kadını olarak tüm insanlığın özelde Ortadoğu'nun Önderliğine ve her şeyden önce bu Önderlik kadının önderi olduğu için kadının şahsında kurtarılmak istenen Ortadoğu'nun önderliğine bağlılığımı dile getirmek istiyorum.

Başkanım;

Ben en fazla yalnızlaştırılmak istendiğiniz dönemde arkadaşınız olmak, en fazla uğrunda çaba sarf ettiğiniz kadından koparılmak istendiğiniz dönemde, bir kadın yoldaşınız ve yine insanlık için en fazla önem taşıyan Ortadoğu'dan sökülüp atılmak istendiğiniz bir dönemde, Ortadoğulu bir askeriniz olmak istediğimi tüm kararlılığımla, coşkuyla belirtmek istiyorum. Sizin bir kazandırdığınız, güç verdiğiniz, mezardan çıkararak gün yüzüne çıkardığınız bir kadın askeriniz olarak, şu anda sizin yaratmak istediğiniz yeni yaşam için ölmek kararlılığını göstermek istiyorum. Kaldı ki bu da ölmek değil; Zilan'la, Sema'yla, Fikri'yle buluşmanın kendisidir benim için. Bu da Önderlik ile kadının tarihsel buluşmasıdır. Daha büyük şeyler yapmak isterdim ama gücüm buna yetiyor. Çünkü bu davanın mutlaka başarılabacağına inanıyorum. Zafer, özgürlük mutlaka insanlığın olacaktır, kadının olacaktır yani sizin olacaktır.

Yaşasın özgürlük Önderimiz Başkan Apo!

Kahrolsun her türden egemenlik sistemi !

Yaşasın özgürlük mevizimiz YAJK!

Fatma Özen

YAJK GÜCÜNE VE ÖZGÜRLÜĞÜ İÇİN MÜCADELE VEREN TÜM KADINLARA,

Kadinsız yaşam olmaz. İlk tarih, ilk yaşam, ilk kadının yaratımı ile oldu. En güzel toprak bağlılığı, sınıfsız yaşam, sınırsız üreten ve sınırsız paylaşan bağlılık, kadınla var oldu. Mutluluk üreten olduğu için kadın, yeryüzüne mutluluğu getirdi. Her yerde emeği olduğu için ve doğuran olduğu için adaletin özüydü. Sınırsız paylaşımı, onun insanlık sevgisinden kaynaklıydı. Onun tüm özü güzelliklerin toplamıydı. Günümüzde ise bütün bunlar kadın ile birlikte tarihin en karanlık köşelerine itildi. Ne kadar kötülük varsa kadına mal edildi. Ve öyle bir hal aldı ki, kendisi ile ilgili olmaktan uzak ve giderek kendine yabancılaşan, nasıl yaşadığı belirsiz olan bir hal aldı. Tabi ki bu durum, egemenlerin yarattığı bir duruştu. En iyi olanımız, gaflet içinde olanıydı. Uyanmamak için çok çaba sarf etti, çok uğraştı. Ancak tüm politikalarına rağmen Başkan Apo onlar hiç farkına varmadan bizi uyandırdı. Dil gücünü, yürek gücünü bize kazandırdı. Bizi kendi gerçekliğimizle tanıştırdı. Tanımadığımız tarihimize buluşturdu. Özgürlük ve bizim aramızda, olmazsa olmaz ka-

bilinden bir bağ oluşturdu. Bunun yanı sıra bize yoldaş olarak, kadınla kadının yoldaşlığını geliştirdi. Ve bu gün öyle bir düzey yakalanmış ki, kim ne derse desin, yüz yıllara damgasını vuracak bir çalışmadır. Özgürlükten başka çaresi olmayan, ilerlemekten başka geri dönüşü olmayan bir düzeye gelindiğini anlamak zor değil. Ben de bu çalışmanın içinde olmanın, kadınla beraber olmanın büyük bir heyecanını yaşıyor ve bunsuza dek yaşamak istiyorum. Tüm Kürt kadınının ifadesi olan, hatta dünya kadınının da çıkarının ifadesi olan bu kadın görüşlü ve onun örgütü olan YAJK'ın geldiği düzey, her gün omuzlarımıza daha büyük ve ağır bir sorumluluk yüklüyor. Tüm kadın köleliğinden kurtuluş, tüm egemenliklere karşı savaş gücünü bizden istiyor. Mevcut sistemlere karşı bir kadın sistemine ulaşma, savaşıma gücünü göstermemiz gerekiyor. Ve en önemlisi de bunun pratisyenliğini, taktisyenliğini göstermemizi gerektiriyor. Bunun için de tüm yaşam ve savaş sorunlarımızla iç içe girmek gerekiyor. Onlarla sürünmekten ziyade, bir alternatif ve sabır sahibi olmamız önem taşıyor. Biz kadınlar bu savaşın yedek gücü değiliz, temeliyiz. Fakat son Botan-Gare kayıplarında ortaya çıktığı gibi, bir iradeyi teslim etme, sürüklenme bunun nedenidir. Bu kayıplar kendine sahip aramanın kayıplarındırlar. Bunun nedenlerini başka yerde aramak yerine, kendimizde zemini bulmak zorundayız. Tarzımızla doğruya değil, yanlış a zemini oluyorsak bu zemini parçalamamız gerekiyor. Çünkü egemenlerden medet umulmaz, onlar bize çözüm olamaz. Biz kadının sistemi onlara bir alternatiftir, onları doğruya çekme hareketidir. Oysa bizim bu yüzeyselliğimiz, bizim duyarsızlığımız, farkında olunmasa da tarihsel önemde olan bu çalışmalara zarar veriyor.

Bu gün PKK kadını dünya insanı için bir sistem arayışında, dünya kadını kurtarma girişiminde bulunmaktadır. Bunun ideolojisi, Başkan Apo tarafından konulmuştur. Bize düşen bunun pratisyenliğini yapmaktır. Bu zor değil, zor olan köleliktir. Onun için bu durumdan kurtulmamız hayal değil, apaçık bir yol kazanmıştır. Her ne kadar kölelik kavramı salt kadın için kullanılsa da erkek de en az kadın kadar köledir ve onun kurtuluşu daha zordur. Kendisinin yarattığı sistemin kölesidir. Onun için de bu kurtuluş kadının ki kadar acildir. Ancak bu da yine kadının özgürleşmesinden geçer. Bundan dolayı erkeği de bu durumdan kurtarmak için, bizim hızla özgürleşmemiz olmazsa olmaz kabilinden zorunludur. Başkan Apo'nun "kadın rolünü oynamadığı için erkek egemenliğinden vazgeçmiyor" sözü erkeğin bu gün ki duruşunu ve bunun karşısında da kadının sorumluluklarını net olarak ortaya koyuyor.

Gerilla rolünü oynayamıyor ve Önderlik bunun için yalnız kalıyorsa, kadın olarak bu konudaki eksikliğimizi, silikliğimizi görmek zorundayız. Gerilla kadınla harekete geçiştir. Çünkü gerilla tarzı kadına çok yakındır. Gerillayı kadınla harekete geçirerek, düşmanın kendisi ile uğraşarak Önderliğimizi yalnızlıktan kurtarmak, bu gün en büyük görevimizdir. Varlığımızın temel amacı, tarihsel yalnızlığımızda bize yoldaş olan, bize yol gösteren bu yüce insana bizim de yoldaşlık gücünü göstermemizdir.

Tüm erkek yoldaşlar;

Siz de tüm egemenlik mirasınıza rağmen kendi köleliğinizi görmelisiniz. Bu sistem ne kadına ne erkeğe hiçbir şey vermedi. Kölelik çok zor ve çirkin olabilir. Ama egemenlik de bundan aşağı değil. Kölelikten hiçbir üstün yanı yok. Onda ısrar edecek hiçbir güzellik de yoktur. Fikri yoldaşımızın, kurtuluşu kadında görmesinin anlamı büyüktür. Onun takipçisi olmak size bir şey kaybettirmez. En kaba bireysel çıkarlar, uzun vadede insana kazandırmaz. Bundan dolayı bu gün çıkarınız zedelense de egemenlik çıkarıdır zedelenen. Ve uzun vadede kazanacak olan yine siz olacaksınız. Bu gün insanlık politikamıza yönelik bu kadar saldırı karşısında kadın da erkek de ortak tavır ve duruş sergilemek zorunda. Özgürlüğümüze yönelik saldırıları görerek tepkilerimizi geliştirmek zorundayız. Bu gün bir kopuş dayatılıyorsa işte böylesi ortak tavır ve karara ulaşmamız içindir.

Tüm kadın Yoldaşlar;

Benim tüm çabam YAJK düzeyini anlamak ve buna cevap olmaktır. Her yönüyle kavradığımı söyleyemem. Güç getirebildiğimi söyleyemem. Ancak gelinen bu düzey birey olarak beni çok heyecanlandırmaktadır. Bunun için mutlaka bir şeyler yapma ihtiyacı duyuyorum. Bir kadın olarak hiçbir şey yapamazsam bile Önderliğimize yönelik bu saldırılara kendimi bir siper yapmak istiyorum. Bununla çok şey kurtaracağım demiyorum, ama en azından anladığım kadarıyla bir tavır sahibi olacağım. Kendi irademle kendimi eylemleştireceğim. Kadın güzelliğine, onun sistemine ve onun örgütü olan YAJK'la da tüm inancım ile hareket edeceğim.

Yaşasın Başkan Apo!

Yaşasın YAJK!

Kahrolsun her türden egemen yaklaşımlar

Tüm ordu mensuplarına;

Hiçbir insan yüreğinin tahammül sınırlarına sığmayan seri savaş, bu kadar ölüme, bu kadar kayba ve halkın ölümüne rağmen yürütülmektedir. Bu savaş yarın tarih sahnesinde anılırken, onun yürütücülerine halkın öfkesi çok büyük olacak. Bu savaş Başkan Apo'un ateşkes çağrılarına rağmen, tarafınızdan siyasi oyunlara gelinerek en üst düzeyde yürütülmektedir. Bizim öfkemiz size değil, sizi yürüten, yönlendiren ve bir halkın o halkı da şahsında insanlığı kıyıma sürükleyen sistemdir. Bu sistem bizim aleyhimize olduğu kadar sizin de aleyhinizedir. Siz ordu mensupları şunu iyi bilmelisiniz ki, giderek kendi iradenizden ve insan gerçeğinden koparılıp insan özünden uzaklaştırılıyorsunuz. Bu topraklar sizin de bizim de ortak yaşadığımız, örgütlenip büyüdüğümüz yerlerdir. Eğer bu gün bizi buradan söküp atmaya çalışıyorlarsa ve bunu sizin elinizle yapmaya çalışıyorlarsa unutmayın ki, aynı tehlike sizin için de geçerlidir. Siz de ya tüm egemenliğin bir kopyası olacak ya da bizim gibi yok olup gideceksiniz. Çok geç olmadan bu gibi oyunlara dur demek gerekmiyor mu? Kim savaş istiyor? Kim teröristtir? Bunu artık anlamak gerekmiyor mu? Savaşı isteyen Başka Apo olsaydı, ısrarla ateşkes demezdi. Bunu düşünmek gerekmiyor mu? Biz Kürt insanı, Kürt kadını olarak sizin bu saldırılarınızı kınıyoruz ve Başkan Apo'ya el uzatmayın diyoruz. Ne zaman temel özgürlük değerlerimize el uzatılırsa, biz böyle cevapları vermeye hazırız.

Ben normal koşullarda böyle bir eylemi yapmak istemezdim. İnsan öldürmek istemezdim. İnsanlığa karşı sevgi ile doluyum. Ama bir kadın olarak bu kadar sizin elinizle dayatılan saldırılara tahammül etmemek gerekir diyorum. Ben de buna tahammülsüzlüğümü gösterip Başkan Apo'ya bağlılığımı dile getirmek ve saldırılarınıza karşılık vermek için bu eylemi gerçekleştiriyorum. Yaşama olan tüm bağlılığımla daha güzel bir yaşam için kendimi bu yaşama böyle katmayı yeğliyorum.

Yaşasın özgürlük Önderimiz Başkan Apo!
Kahrolsun T.C. sömürgeciliği!

Rojbin



Hükmîye Seyhan

Ruken-Beritan

1975 –Nusaybin / Mardin

1990

Aralık 1999

Bağımsız Devletler Topluluğu (BDT)

Kaybettiğim Yerden Tekrar Kazanmak

İstiyorum

Partimizin kutup yıldızı Başkan APO'ya;

1 975 Mardin Nusaybin doğumluyum. Parti içinde Ruken ve Beritan kod isimlerini kullandım. Feodal özelliklerin hakim olduğu, ilkel de olsa yurtseverlik ölçülerinin belli oranda korunduğu yoksul bir köylü ailesinde büyüdüm. Ailenin en büyük çocuğu olarak erken yaşlardan itibaren geleneksel değer yargıları temelinde yetiştirildim. Ortaokulu Nusaybin'de bitirdim. '90'da Nusaybin'de gerçekleşen ilk serhıldanlarda yer aldım. İlk o zaman partiyi tanıdım ve yüreğimi verdim. Serhıldanların coşkusu ve verdiği büyük moralle saflara katılma kararı aldım. '90'da İzmir alanından çıkış yaptım, yaklaşık dört ay metropol çalışmalarında görev yürüttüm. İyi bir pratik sergileyemedim. Cins olarak yaşadığım zaaflar, yanlış ve yetmezliklerim nedeniyle yenilgili bir pratik sergiledim. İradesiz ve eksik duruşumla karşı cinsle ilişkileneren en olumsuz ilişki tarzını yaşadım. Düzen içinde açığa çıkmayan ve bastırılan güdüler parti ortamında, yüce değerler ortamında açığa çıkmıştır. Ardından tam da ülkeye gidecekken yakalandım. 16 gün süren yoğun sorgulama sürecinden sonra tutuklanıp Buca cezaevine götürüldüm. Cezam kesinleştikten sonra da Çanakkale cezaevine gönderildim. İlk kez bu alanda kendi cins gerçekliğimle karşılaştım. Kadının geçmiş köle yaşamı, zayıflıkları ve yaşadığı yenilgileri, yanlışları burada tanıdım, öğrendim, zorlandım.

Kabullenmede ayak direttim. Bu durum karşısında yoğun yaptırım sürecine tabi tutuldum. Oldukça önemli sonuçlar çıkardım. Ancak bu sonuçlara denk bir çıkış yapamadım. Bunda, alanda çıkan tasfiyeci kişiliğin tarzı da belirleyicidir. Sürekli en ağır yargılamalarla kişiyi ezip, bastırdıktan sonra, kişiyi adeta bütün değerlerden soyutlayıp, hep olumsuzluklarla hiçleştirdikten sonra, kendisine bağlaması birçok şeyi tıkadı. Kadının davasına kendisini en fazla katmaya çalışan ve en fazla yoğunlaşan kişi olduğunu sansa da, aslında bu yaklaşımıyla her şeyi kendisinde merkezleştirerek tıkatı. Buna karşı benim duruşum ise partili kadın duruşu değildi.

Güçsüzlükte, zayıflıkta derinleşen kişiliğimle ve apolitik yaklaşımlarımla tasfiyeci pratik karşısında sürüklendim. İrademi belirleyen değil, belirlenen oldum. Geçirdiğim uzun bir deneyimden sonra şunu rahatlıkla söyleyebilirim: Parti Önderliğimizin dediği gibi, zayıf kadın aslında hiç yaşamayan, ölümlü kadındır. Her türlü olumsuzluğa, sınıf dışı tasfiyeci yaklaşımlara zemin sunan kadındır. Bunu çok iyi anladım. Şimdi geç kalmış olsam dahi, kaybettiğim yerde kendimi yeniden yaratmak istiyorum. Bunun kolay olmadığını biliyorum. Özgürlük ilkelerini şahsımda somutlaştırarak, büyük emek ve sorumlulukla an an uygulamak, pratikleştirmek, yaşamda derinleşerek süreklileşmek isterdim. Ancak kendimi bulduğum bu anda, bedenimi ve yüreğimi ateşlerden geçirerek yaratmak, gerçekleştirmek istiyorum.

Başkanım;

Yakma eylemine onay vermediğinizi biliyorum. Bu konudaki talimatınız açıktır. Özellikle bu süreçte hiç kabul etmeyeceğinizin de farkındayım. Ama ihanete karşı büyüyen büyük öfkemin gücüyle, ihanete böyle bir eylemle karşı durmak istiyorum. Partimizin bu en yoğun ve coşkulu döneminde, ama bir o kadar da tehlikelerle dolu zorlu sürecinde, Demokratik Cumhuriyet projesine karşı dikilen uluslararası komploya ve bunun içimizdeki uzantılarına karşı, sesimi ateşten yüreğimle haykırmak istiyorum. Sürece ancak böyle anlamlı bir cevap olabileceğimi düşünüyorum. Size karşı duyduğum bağlılık sonsuz.

Tüm güzelliklerin ve insana ait ne varsa tüm yüce değerlerin bileşkesi olan size karşı sevgim büyük. Her zaman anlamak istedim. Layık olmak istedim. Size karşı inancımı hiçbir zaman yitirmedim. En zor anlarımda siz ve şehitler hep yanımdaydınız. Ve bugün sizin tutsak alınışınız ve güzelliklerin, yaşamın, kadının şahsında yok edilmek istenmesi, tarihin

işleyebileceği en büyük suçtur. Bu suça herkesin karşı çıkması gerekiyor. Ben bu eylemle yanıt vermek istiyorum, belki anlamsız bulacaksınız veya kızacaksınız ama ben çok doğal, içimden geldiği gibi hareket etmek istiyorum. Kutsal ateşi kucaklayarak size layık olmak, size karşı geliştirilen iç ve dış dayatmalara karşı koymak istiyorum. Bunu bir zayıflığım olarak algılamayın. Aksine duyduğum amansız sevgi beni buna itiyor.

Değerli PKK'li yoldaşlar;

Özgürlük tutkumuz, andımız büyük. Köleliğe ve zayıflıklara karşı kinimiz çok daha büyük. Öfkenin gücüyle ve kendini yeniden yaratmanın coşkusu ve azmiyle geleceğe, özgürlüğe her zamankinden çok daha yakınız. Kadının yoldaşı ve özgür kadının yaratıcısı Başkan Apo'nun özgürlük öğretisiyle önümüz berrak. Yürümek için hiç bir neden yok. Özgürlük sembollerimiz ve yaşam gerekçemiz Zekiyeler, Rahşanlar, Ronahiler, Berivanlar, Beritanlar, Zılanlar ve Semalarımız var. Daha nice büyük şehitlerimiz var. Onlar var olmamızın ve karallılığımızın temel gerekçesidirler. Onlar olmak, onların en iyi anlayanı olmak, onları yaşamsallaştırmak yaşam gayemizdir. Başarıyı, zaferi kendimizde süreklileştirdiğimiz oranda, sınıf dışlıklara ve tasfiyeci kişiliklere zemin olmaktan çıkarız. Ancak o zaman kendimize ait olabiliriz. Kendi doğamızla bütünleşerek iradi bir güç olabiliriz. Eski köle yaşama karşı yeni yaşamın yaratılması ve kendisini gerçekleştirmesi, cins olarak kendisini tanımasından ve iç mücadeleyi çok yoğun vermesinden geçer. Başarmaktan başka şansımız yok. Özgür yaşam yolundan başka yolumuz yok. PJKK, kadının özgürlüğünün teminatıdır. PJKK silahıyla ve Parti Önderliğimizin ortaya koyduğu kadın kurtuluş ideolojisi ekskinde, başta kendisi olmak üzere, erkeği dönüştürebilir ve insanlığın kurtuluşuna öncülük edebilir. Kadının ideolojisini anlamak ve pratikleştirmek gerekiyor. Yükümüz ağır, görevimiz büyük. Ama tutku ve iddiamız da çok büyüktür.

Yurtsever Kürdistan Halkına;

Yıllardır çok büyük acılar ve ızdıraplar çektiniz. Katmerli bir sömürüye uğradınız. Yokluğu, sefaleti, sürgünü, yurtsuzluğun acısını siz yaşadınız. Uygarlığın beşiği Kürdistan'da tarihin en acımasız zoruna siz göğüs gerdiniz. Ve tarihte ilk defa sahip olduğunuz Başkan Apo komploya getirilerek önderliksiz bırakılmak istendiniz. Kürdün, eski köle yaşamına karşı

çıkarak, yol gösteren biricik ve tek önderimiz Başkan Apo'yu, uluslararası komployla Türkiye'ye teslim eden gerici ve emperyalist çevreler, tarihte ilk defa yolumuz aydınlanmışken, Başkan Apo'nun şahsında geleceğimizi karartmak istemiştir. Güneşimiz O'dur. Umudumuz, insanlığımız O'ndadır. O'nun sıcaklığını hissettiğiniz ve sarıldığınız oranda, acılı ve çilekeş köle yaşamınızdan kurtulabilirsiniz. Ancak o zaman rahat, huzurlu bir yaşama sahip olabilirsiniz. Her türlü ihanete ve işbirlikçilere karşı nasıl ki geçmişte çok büyük direndiniz ve kazandınız, şimdi de direnerek süreci kazanabilirsiniz. Barışa, sevgiye, yaşama büyük özleminizle, her alanda gücünüzü yoğunlaştırabilirsiniz. Özgürlük imkanları, her zamankinden çok daha fazladır. Barış ve demokrasiyi en çok siz hak ediyorsunuz. Barışa en fazla ihtiyacı olanlar ve bunu duyumsayanlar, barış için en fazla mücadele etmesini bilenlerdir. Mücadele vererek hakkettiğiniz onurlu toplumsal barışı yakalayabilirsiniz.

Kardeş Türkiye Halkına;

Parti Önderliğimizin ortaya koyduğu Demokratik Cumhuriyet projesi yıllardır demokrasiye, eşitliğe ve barışa susamış Türkiye halkının da en temel istemlerinin gerçekleştirilmesidir. Başkan Apo Kürt halkının olduğu kadar Türkiye halkının da önderidir. Özlemlerinin dilidir. Kürt ve Türk halklarının ortak vatanda kardeşçe yaşamasına, sizler de kardeş elini uzatabilirsiniz. Geçmişte yaratılan ön yargılar ve anlaşmazlıklar halledilemez değil, karşılıklı kucaklaşarak eski yaralar sarılabilir. Kopuş değil, bütünleşme ve beraberleşme zamanıdır. Demokrasiyi, özgürlüğü, Başkan Apo'nun öncülüğünde birlikte geliştirebilirsiniz.

BDT Sahasında Yaşayan Yurtsever Kürt Halkına;

Ülkede olamamanın acısını sizler de derinden yaşadınız. Ülke hasreti ve özlemiyle yüreklerinizi kavurdunuz. Ülke acısı yetmezmiş gibi, reel sosyalizmin uyguladığı yanlış politikalardan, bürokratik, dogma yaklaşımlarından sizler de nasibinizi aldınız. Her türlü yokluğu ve ifadesizliği yaşadınız. Şimdi gün, dünden kaybettiğimiz geleceği kurtarma günüdür. Dünyanın dört bir tarafına dağılmış Kürdistan yüreklerinin Başkan Apo'nun ışıklık çizgisinde tek yürekte birleşmesi günüdür. Özlemlerinizi dillendirebilirsiniz. Taylan ve Rohat arkadaşların ateşten

haykırdıkları özgürlük çılgınlıklarına beyninizde, yüreğinizde alkış tutabilir, anlayabilirsiniz. Yurtsuzluğun öfkesiyle Kürdistan'da yaşayan halkımızın savaşına sizler de katılabilirsiniz. Barışa, özgürlüğe duyulan özlemle demokrasi sloganlarını her yerde atabilirsiniz. Anamlı bir yaşam böyle gerçekleştirilebilir.

Değerli Yoldaşlar;

En yüce ve en değerli topluluk yoldaşlar topluluğudur. Yoldaşlar arasında yakaladığım sevgiyi, saygıyı, güzelliği başka hiçbir yerde yakalayamadım. Bu içimdeki sevgiyle bu günlere dayandım. Arkadaşlardan aldığım güç ve moral sonsuzdur. Bunun hakkını veremediğimi biliyorum. Bundan sonra ne kadar yapsam ve etsem de yoldaşlara karşı borcumu ödeyemem. Yoldaşlar topluluğunda birbirini anlamak, güç ve destek vermek, birbirinin alnını yıldızlara değdirmek ve yoldaş için yaşamak, onun için hizmet etmek en kutsal görevdir. En anlamlı yaşamdır. Burada kazanan, her yerde kazanır. Sürece anlam vermek, doğru katılmak gerekiyorsa ve Parti Önderliğimizle buluşmak isteniliyorsa; önce yanı başımızdaki yoldaşla kucaklaşmak, ona katılmak gerekiyor. Bu katılma en onurlu yaşama doğru katılmadır. Parti Önderliğimizi en iyi anlayan ve dinleyen öğrencileri olarak, Apocu ruhu doğru kavramak ve bunu yaşamsallaştırarak, sürecin üstesinden gelmek gerekiyor. Bunun bir gereği de bütünleşmekten geçiyor. Özgürlük ilkelerinin savunuculuğunu da başarmak gerekiyor. Demokratik Cumhuriyet projesinin içinde insanlığın kurtulacağına, birliğin pekişeceğine inancım sonsuzdur. Bu noktada geliştirilecek tüm iç ve dış dayatmalara, amansız barış savaşımıyla karşı koyabileceğimize ve zafere ulaşabileceğimize, size ve Parti Önderliğimize duyduğum güven ve inanç kadar inanıyorum.

- Barış Halkların Olacaktır!
- Bijî Serok Apo!
- Bijî PKK-ARGK-ERNK!
- Bijî PJKK!
- Kahrolsun Her Türden İhanet ve Tasfiyecilik

2 Kasım 1999

Hükmiye Seyhan (Beritan)



Berzan ÖZTÜRK

Murat

Mirzabeg Köyü-Tutak, 15 Mayıs

1975

1991

4 Ocak 1999

Koblenz Askeri Hastanesi-Amanya

Kürdistan Kamuoyuna ve Devrimci Basına;

1 5. yılda Kürdistan'da verilen özgürlük savaşının kazanımları, tarihten silinen ve uzaklar halkı olarak bilinen, hatta hatta bireylerin kendilerini inkar edip huzurlu saydıkları bir toplum ve inkar edilmiş bir halk olan Kürdistan halkı, işte böyle acımasız bir biçimde Ortadoğu'nun gerici ve gerici olduğu kadar talanı, sömürüyü meslek ve kültür edinmiş TC faşizminin hiç beklemediği hatta, 'bitirdim' teorilerini yaptığı bu halk, bu talana karşı koyabilecek, kendi bağrında besleyip ve özgürlüğe tutkulu bir biçimde önce Önderliğini çıkardı, sonra partisini ve tabii ordusunu örgütledi. Bu gelişmelere tümünden önderlik eden ve aydınlatan

Başkan Apo ve şehit düşen binlerce yoldaşımız olmuştur.

En belirleyici güç olan tüm şehit yoldaşları, Kürt halkı ve tüm ilerici insanlığın değerlerini şahsında bütünleştiren ve bunun için geceli-gündüzlü Kürt halkının ve insanlığın kurtuluş umudu ve zafer garantisi olan Başkan Apo'ya karşı tarihten günümüze kadar TC faşizmi her türlü entrika ve çirkin oyunlara başvurmak istemiş ve pratikte uygulamıştır. '96 yılında gelişen özgürlük direnişi ve onun önderliği ulusal kurtuluş mücadelesi dünyaya mal edilmiş, TC faşizmine önemli darbeler vurmuştur. Bunun karşısında tıkanan özel savaş, TC faşist parlamenter sistemi, sorunun çözümünü Başkan Apo'nun imhasında bulmuş ve o süreçte Başkan Apo'ya çirkin bir suikast düzenlenmiştir. Bu çirkin saldırı başlangıcındaki başarısızlığıyla sonucu, yani başarısız sonucu belirlemiş ve Başkan Apo, öngörüsü sayesinde TC faşizmini tekrar kalbinden vurmuştur. Bundan sonraki süreç kamuoyunun da bildiği, gibi Agit yoldaşla başlayan özgürlük atılımı Zilan yoldaş ile zirveleştirilmiş ve yaşam eylemleri geliştirilerek TC ciddi bir çıkmazı ve bunalımı, ciddi

krizleri yaşamıştır. Ve en son TC, uluslararası kamuoyunda gerillanın kapsamlı direnişi ve Ulusal kurtuluş mücadelesinin diplomatik atağı karşısında ciddi bir çıkmazı yaşarken, içten de çete batağına boğazına kadar batarak, iç bunalımı daha derinleşmiş ve kurtuluş yolları aranılmıştır. ABD-İsrail destekli bir suikast planı daha geliştirilmiş ve bu çirkin planın hedefini yine ulusal Önderimize çevirmişlerdi. 9 Ekim günü yapılmak istenilen eylem, Başkan Apo'nun ön görüşü sayesinde boşa çıkarılmış ve ciddi bir savaş, yani Ortadoğu savaşı engellenmiştir. Ve bu vesileyle Türkiye ve Kürdistan zindanlarından başlatılan Önderliğe bağlılık eylemleri düşmanı şaşırtmış, halkımızı ayaklandırmıştır. Her Kürt bir Başkan Apo askeri yapılmıştır. Bu çerçevede yoldaşlarımı takip etmeyi, bulduğum koşullarda bana dayatılan bir görev olarak değerlendiriyorum. Ve diyorum ki; Güneşin kanıtı Güneşin doğuşuysa, Güneş çoktan doğmuştur. Başkomutanı olduğu, yarattığı, doğuşuyla aydınlattığı binlerce ordulu ARGK'li yoldaş, milyonlarca ERNK'li olmuştur. Bu çerçevede nasıl ki güneşin inkarı olmuyorsa, Başkan Apo'nun inkarı da söz konusu olamaz. Dolayısıyla, Güneşimizi karartanlara diyoruz ki, bizler halk olarak bitirilmedikçe, Güneşimiz dünyayı aydınlatacaktır. Ve yalnız Kürt halkı için değil, bütün insanlık için aydınlatacaktır. Ben de bu kirli saldırıyı protesto ediyor, insanlığı göreve çağırıyorum.

- Her Bijî Serokê Netewî!
- Her Bijî PKK, ARGK, ERNK!
- Her Bijî Gelê Kürdistan!

Berzan ÖZTÜRK (Murat)

Stammheim Cezaevi'nde
Kalan Bir PKK'li Tutsak



“Bartın Cezaevi’nde, Başkan Apo’ya verilen idam kararının Yargıtayca onanmasını ve süreci provake etmek isteyen tasfiyecilere karşı, ayrıca partimizin 21. Kuruluş Yıldönümünü kutlamak amacıyla 30 Kasım 1999 tarihinde kendini yakan Yavuz GÜZEL arkadaş, kaldırıldığı Ankara Numune Hastanesi’nde 6 Aralık 1999 tarihinde şehit düştü”

Özgürlük sembolümüz büyük barış kişiliği Başkan APO’ya;

Ben dördü bayan, beşi erkek olmak üzere, 9 kardeşli bir ailenin son çocuğu olarak 22 Mayıs 1975 yılında Amed’de doğdum. Aslen Kulp’lu olup, uzun yıllardır Amed’de oturuyoruz. Ailemin ekonomik durumu orta hallidir. Babam 1979 yılında karayollarından emekli oldu. Uzun yıllar belediyede encümenlik yaptı. Bir ara Pamukbank’ta şoför olarak çalıştı. Fiziki rahatsızlıklarından dolayı, ‘93’lerden bu yana herhangi bir iş yapmamaktadır. İki ağabeyim belediyede çalışıyor. En büyük ağabeyim ise esnafılık yapıyor. Fakat kendileri evli olduğundan, ancak kendi geçimlerini sağlayabiliyorlar. Bir ağabeyim ise şu an bulunduğum cezaevinde; beraber yatıyoruz. Kendisi benim bir büyüğüm olup evli değildir. Ablamlardan ise üçü evli olup ayrılmışlar. Ailenin geçmişe dayanan bir yurtseverliği vardır. Partiye sempati de duyuyorlar. İmkanlar dahilinde kendilerini parti çalışmalarına, yine legal alandaki çalışmalara katsalar da, yurtseverlik duygularını yeterince işletmede yetersiz kalıyorlar. Yani söz ile eylem arasında bir dengesizliği yaşıyorlar. Ben, ailenin en son çocuğu olduğumdan, aile içerisinde sevilerek ve belli bir serbesti içerisinde büyütüldüm. Küçüklüğümde çalışmayı pek severdim. Hala hatırlıyorum: Ailenin çalışmamam yönünde tüm ısrarlarına

rağmen, gece yarısı üç buçuk-dörtte kalkar, gizliden tepsimi alır, gider sokaklarda tatlı satardım. Küçüklüğümde çocukluk yaramazlıklarım -kavga vb.- olsa da genelde içe dönük, kendi halinde bir çocuktum. Bu durumum '90'lara kadar devam etti. Ailenin tüm ısrarlarına rağmen, ilkokuldan sonra okul okumamada kararlıyım. Öyle ki, ailenin dayatmaları sonucu, gittiğim ortaokulda çizmiş olduğum başarısız tablo sonucu, aile ısrarından vazgeçti ve ben de okul yaşamımı ortaokul birde bitirdim. Bu konuda bir örnek vermek istiyorum: Hani yıl sonu dağıtılan karnelerde başarılı olan öğrenciler babalarına müjde verip bir şeyler koparmaya çalışırlar ya, ben de orta birde sekiz dersten almış olduğum olumsuz puanı babama müjdeleyerek -o anki sevincimi hiç unutamıyorum- beni ödüllendirmesini, yani okula göndermemesini istiyordum.

1990'lara gelindiğinde biraz dışa açılmanın da etkisiyle -ki, toplum gerçekliği, arkadaş yapısı, koşulların yatkınlığı buna son derece elverişliydi- Amed'in keko kişiliğine büyük bir özenti duymaya başladım. Belli oranda içine girmeme rağmen, ailenin katı, feodal terbiyesinin üzerimdeki etkisinden dolayı, -aile her ne kadar feodal, küçük burjuva karaktere sahip olsa da, feodal yön ağır basan yön oluyordu- tümüyle öyle bir yaşama, yoğun bir özentiye rağmen girmedim. Çünkü aile gerçekliğiyle ters düşüyordum.

1990'lı yıllar, çocukken TRT-1 ekranlarında sık sık duyduğum ve yoğun bir sempati beslediğim "terörist"lere, yani mücadeleye yoğun bir ilgimin geliştiği yıllar oluyor. Hızla gelişen ve her geçen gün büyüyen mücadele gerçekliğimizde, düzen yaşamının Amed koşullarına uyarlanmış keko yaşam kültürüne, bir bütün bulaşmamı engelleyen bir diğer faktör oldu. Bu yıllarda bir şeyler yapmak, katkı sunmak istiyordum. Ama nasıl? Bu soruya cevap ararken; mücadelemiz, yürüyüş, serhildan vb. biçimlerde iyiden iyiye kendisini hissettiriyordu. Bu süreçte hiçbir gösteriyi kaçırmamaya çalışıyordum. Ama doyurucu olmuyordu. Daha çok, daha fazla, daha farklı bir şeyler yapmak istiyordum giderek. Partiyle hiçbir resmi ilişkim olmamasına rağmen polis, subay vb.lerinin ev, araba ve iş yerlerine yönelik kundaklama eylemleri geliştirmeye başladım. Bu durum '93'lere kadar böyle devam etti. 1993 yılında bir arkadaş aracılığıyla parti ile resmi ilişkiye geçip, Amed şehir merkezinde komitede yer alarak çalışmalara başladım. Aynı yılın 21 Ağustos'unda yapılan bir ev baskınıyla yakalandım. 23 günlük sorgu sürecinden sonra, kısmi çözülerek 13 Eylül'de Amed Zindanı'na kondum. Dört ay gibi kısa

bir süre burada kaldıktan sonra 21 Ocak 1994'te Elazığ Zindanı'na sürgün edildim. İki yıl burada kaldıktan sonra 24 Kasım 1995'te Batman Zindanı'na sürgün edildim. Burada da iki yıl kaldım. Daha sonra ceza almış olduğumdan dolayı 17 Eylül 1997 yılında Trabzon Cezaevi'ne sevk edildim. Bir buçuk yıla yakın burada kaldım. En son bir ağabeyimin Bartın Zindanı'nda bulunmasından dolayı, arkadaşların da uygun görmesi üzerine 6 Nisan 1999'da Bartın Zindanı'na geldim. Şu an yedi aya yakın bir süredir Bartın Zindanı'nda bulunmaktayım. 36 yıl ceza almışım. 7 yıllık zindan yaşamımda, bulunduğum tüm alanlarda, gücüm oranında partiyi savunmaya, temsil etmeye çalıştım. Bu yönlü hiçbir direnişten kendimi geri tutmadım.

Her zaman en önde ben olmak istedim. Elbette bunda sorgu sürecinde göstermiş olduğum kısmi -ki, o zaman bu bilince de sahip değildim- zayıflığın da yoğun etkisi vardır. Bir örnek vermek istiyorum: Büyük şehidimiz Akif Yılmaz yoldaşın, 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu Direnişi'ne katılmasında etkili olan en büyük faktör, görevlendirildiği, Mazlum Doğan yoldaşı zindandan kaçırma eyleminin -kendi iradesi dışında da olsa- başarısızlıkla sonuçlanmasıdır. Bu ruh hali ve bu psikoloji ile 14 Temmuz gibi önemli bir eylemde büyük bir inanç ve iradeyle direnerek şahadete kadar gitmiştir. Elbette bu belirttiklerim madalyonun bir yüzü.

Bu 7 yıllık zindan yaşamımda hiç mi zayıflıklarım yaşanmadı? Kuskusuz ki yaşanmıştır. Özellikle küçük burjuva sınıf karakterimden kaynaklı sosyalleşememe, duygularla hareket etme, sorunlar karşısında çözümsüz kalındığında daralma, tepkisel çıkışlar yapma, kendini yeterince işletmeme vb. kişilik zaafları bu süreçte partiyle doğru bir tarzda bütünleşmemi, partileşmemi engelleyen önemli etkenler oldu. Ayrıca belirtmeliyim ki, mücadele yaşamımda hiçbir dönem '98 yılı kadar zorlanmadım. Özellikle '98 Newroz'unda Semalarla başlayan ve 9 Ekim uluslararası komplosu karşısında "Güneşimizi Karartamazsınız" şiarıyla bedenini ateşe verip, Başkan APO etrafında ateşten bir barikat ören değerli yoldaşlarımızın şahadeti, benim ruhsal ve psikolojik yapım üzerinde derin etkiler bıraktı. Özellikle de Sema yoldaşın eylemi beni iliklerime dek sarstı. Kendisini daha önce tanımamama rağmen, hani insan aşık olunca yüreğinde-kalbinde bir sızı duyar ya, kendisine karşı bende öylesine bir sevgi ve hayranlık gelişti. Rüyalarım girmeye başladı. Adeta beni çağırıyordu. Bilemiyorum... Belki de ilk kez, özgürleşmek isteyen bir bayan arkadaşın zindanda böylesi bir eylem yapması bende bu tarzda

bir etkilenmeye neden oldu. Henüz böyle bir durumu yaşarken, bu sefer, “Güneşimizi Karartamazsınız” eylemcilerinin soylu şahadeti ve tüm bunlara komplo gerçekliği de eklenince daha derinden etkilendim. Özellikle bir şeyler yapma istemim olmasına rağmen bunu zindanda yapamamam, partinin kendini yakma eylemlerini durdurmaya yönelik kesin talimatı, diğer eylemliliklerin -açlık grevi vb.- tatmin etmemesi bende yavaş yavaş içe kapanmaya, sessizleşmeye yol açtı. Arkadaşlarla sıcak ilişkiler geliştirmede zorlanmamama rağmen, daha çok duygularımla baş başa kalmayı, fırsat buldukça yalnız kalmayı tercih ettim. Bugün ancak almış olduğum bu eylem kararıyla bu yoldaşlara karşı hissettiğim ve derinden yaşadığım suçluluk psikolojisini aşarak, onlara olan borcumu ödemiş olacağım. Değerli Başkanım, kendimi biraz kapsamlı tanıtmaya çalıştım. Onun dışında öyle uzun uzadıya yazma niyetinde değilim. Çünkü, bugüne kadar söylenmesi gereken her şeyi Siz ve yüce şehitlerimiz söylemiş, yine uygulamıştır. Uygulamayan birileri varsa o da bizleriz. Bu nedenle bir kez daha yüce şehitlerimizin önünde saygıyla eğiliyorum. Kararlaştırmış olduğum bu eylem ile size ve şehitlere layık olabilirsem, o zaman mutlu olabileceğim.

Değerli Başkanım;

Hiçbir zaman kendimi bu anki kadar rahat hissetmemiştim. Süslü, özenle seçilmiş kavramlar kullanmaktan ziyade, içimden geldiği gibi size hitap etmeye çalıştım. Yani biraz doğal davranmaya, kendimi olduğum gibi yansıtmaya çalıştım. Bugün kendilerini olduğundan farklı gösteren, -ki, devrimcilikte en kötü, gayri ahlaki tutum budur- küçük beyinleriyle, dünyayı kendilerinin yarattığını sanan, isimlerini bile anmaya gerek görmediğim bazı kariyerist, lümpen kişiliklerin, bugün en faşist kesimin temsilciliğini yapan ülkücü mafyanın sol versiyonu ile bütünleşerek, barış ve yeniden yapılanma sürecini provake edilebilmesi için nasıl gözü kara, yaşam ve varlık gerekçemiz siz Önderliğimize, partimize ve değerlerimize saldırdıkları gözler önündedir.

Değerli Başkanım;

Yeni bir yüzyıla girerken, geride bıraktığımız bin yılın son 27 Kasım Diriliş bayramını coşku ve sevinçle kutladığımız bu günlerde sizin esaretinizin burukluğunu her an yüreklerimizde hissettik, yaşadık. Halklarımız açısından tarihi önemdeki böylesi bir günde sizin şahsınızda

halklarımızın “Demoklesin kılıcı” gibi idam tehdidi altında yaşamaya mahkum edilmesi bizi derinden üzmüştür. Ve bir kez daha, komploya objektif olarak zemin sunan gerçekliğimizi bize hatırlatmıştır. Barış için fedakar adımların tek taraflı olarak atıldığı böylesi bir süreçte, idam kararının yargıtayca onanması; açık ki, inkar ve imha siyasetinin ısrarla sürdürülmesi anlamına geliyor. Tüm bunlara rağmen, büyüklüğünüz, barışta ısrarınız bizlere manevi güç oluyor ve mutlaka, ama mutlaka “bu topraklarda özgürlüğün kazanacağına” olan inancımızı daha da pekiştiriyor.

Değerli Başkanım;

Siz, ölü bir halk gerçekliğinden çıkış yaparak, ölümüne özgürlüğü savunabilen insanlar yarattınız. Tümünüze sizin bitmez tükenmez emek ve çabalarınızın bir eseri olan bizler, sizin ışıklı yolunuzda gerçek benliğimizi, insanlığımızı tanıdık. Sizinle açtık gözlerimizi dünyaya. İlk kez sizinle duyduk, sizinle konuşmasını öğrendik. Siz sevindikçe biz sevindik, siz üzüldükçe biz de üzüldük. Başkan APO’suz bir yaşama asla ve asla tahammülümüz yoktur ve olamaz. Başkan APO’suz bir yaşam, hayat damarları kesilmiş bir yaşamdır. Böylesi bir yaşam altın tepside sunulsa bizlere, biz onu elimizin tersiyle itebilecek beyin ve yüreğe sahibiz. Bunda asla tereddüt etmeyeceğiz. Bu beyin, yürek ve iradeyi bizlere siz verdiniz.

Değerli Başkanım;

Görmüş olduğum bir rüyadan bahsetmek istiyorum. Rüyamda siz, bana doğru geliyordunuz. Elinizde “Ya değişim, ya ölüm” başlıklı bir yazı vardı. Yazının okuyabildiğim ilk satırlarında ise, “Başlatmış olduğumuz ve henüz başlangıcını yaşadığımız bu sürecin ortaya çıkardığı değişim çalışmalarınızdan ötürü sizleri kutlarım. Yaşamış olduğumuz coğrafyada, geline aşamada değişim bir zorunluluktur. Değişim hava ve su kadar gereklidir. Nasıl ki, havasız ve susuz yaşanmıyorsa, değişim olmadan da yaşayamayız” diye yazıyordu. Ardından gülümseyerek, güven verircesine ellerinizi omuzlarıma vurup, geldiğiniz gibi gittiniz. Ben bu rüyayı, almış olduğum eylem kararının gerekliliği olarak yorumladım. Gerçekten tarihin çok önemli bir dönemecinde bulunuyoruz. Bir yandan değişim ve yeniden partileşme sorunları yaşarken, bir diğer yandan da parti tarihimizin her döneminde olduğu gibi yoğun bir

saldırı ve tasfiye ile karşı karşıyayız. Komplonun boşa çıkarılmasının tek yolu bu süreci başarıyla kapatabilmektir. Partimizin bu süreçten de başarıyla çıkacağına olan inancım tamdır. Ancak bir çıkış yapılması gerektiği inancını taşıyorum. Partimizin 21. yıldönümünü kutladığımız bu günlerde bedenimi ateşe vererek, bu çıkışı gerçekleştirmek istiyorum. Partimizin gelişim tarihine bakıldığında görülecektir ki, her zorlu süreçte mutlaka bir çıkış gerçekleşmiş ve bu çıkışa bağlılığın bir gereği olarak partimiz güçlü bir atılım gerçekleştirmiştir. Haki yoldaşın şahadetine verilen karşılık, parti ilanıdır. Zindan direnişçileri anısına ülkeye dönüş ve silahlı mücadelenin başlatılması kararı alınmış ve uygulanmıştır. Agit yoldaşın şahadetine bağlılığın gereği, ordu ilan edilmiştir. Berivan yoldaşın anısına parti halklaşmıştır. Zilan ve Sema yoldaşların anısına PJKK ve en son 'Ateş yılının ateşten kahramanları' anısına bilinen bu süreç başlatılmıştır. Her şahadet birer kaldıraç rolü oynamıştır partimizde. Ben de almış olduğum kararın bir gereği olarak gerçekleştireceğim eylemle, yeniden yapılanmanın harcı olmak istiyorum. Bu değişimi, değişen dünya konjonktürü, ülke ve Türkiye koşulları zorunlu kılmaktadır. Bu süreçte “ya değişir, yeniden yapılanırsın; ya aşılırsın!” gerçekliği yakıcı bir biçimde kendisini dayatıyor. Acil, el atılması gereken bir sorun olarak önümüzde duruyor. “Ya değişim, ya ölüm!”

Değerli Başkanım;

Bugün siz fiziki olarak aramızda olmayabilirsiniz. Ama sizin yaratmış olduğunuz sistem, ideoloji, yaşam felsefesi, ruh, yürek, beyin ve irade milyonlarca Kürt'ün beyninde ve yüreğinde yaşıyor. Belki bugüne kadar halk olarak, parti ve yoldaşlar olarak, bir çocuk gibi hep size dayanarak yürüdük. Ama geline aşamada artık kendi ayaklarımız üzerinde yürümemiz gerektiği gerçekliği ile karşı karşıyayız. Ben bir yoldaş olarak bunun bilincindeyim. Parti ve halkımızın da bu bilinçte olduğuna inanıyorum. Siz, bugünkü trajedinin nedenlerini, “Sahte dostlar, yetersiz yoldaşlar” olarak belirtmiştiniz bir mesajınızda. Gerçekten çerçevesini çizmiş olduğunuz yeni dönem politikasının bir militanı, barış ve kardeşliğin gerillası olabilirsek, kendimizi tüm benliğimizle yeni dönem PKK'sine katabilirsek, kısaca komployu boşa çıkarabilirsek, belirtmiş olduğunuz “yetersiz yoldaşlar” olmaktan çıkıp size layık olmuş olacağız! Siz öyle bir halk yarattınız ki, 15 yıllık savaşın tüm acı ve yıkımlarına

rağmen, bugün her zamankinden daha kararlı ve daha emin adımlarla sizin ışıklı yolunuzda yürüyor, tüm insanlığa ve kardeş Türk halkına ses veriyor. Bu seste kin ve intikam duyguları yoktur. Bu seste özgürlük var. Bu seste barış, kardeşlik ve demokrasi var. Bu halkın özgürlüğünü kazanmaması için hiçbir neden yoktur. Yeter ki biz rolümüzü oynayabilelim.

Değerli Başkanım;

Eylem anım yaklaştıkça, Sema yoldaşın beni daha gür bir sesle çağırdığını duyuyorum. Özgürleşme istemi güçlü olan kafesteki bir güvercin gibi uçmak, ülkemizin özgür semalarında kanat çırpıp, Güneşe, Güneşin sonsuzluğuna ulaşmak istiyorum. Ordadır Sema yoldaş ve tüm şehitlerimiz... Oradadır tüm özlemlerimiz ve oradadır özgürlük!.. Yaşasın Kutsal Yaşam Gerekçemiz, Varlık Nedenimiz, Tüm Değerlerimizin Bileşkesi, Baş Tacımız Ulusal Önder Büyük İnsan BAŞKAN APO!

Değerli Yoldaşlar;

Yoğun değişim sorunlarının yaşandığı, partimize, tüm değerlerimizin bileşkesi Başkan APO'muza yoğun saldırıların geliştiği, binlerce şehidimizin kanıyla bugünlere gelen mücadelemizin tasfiye edilip, yaratılan değerlerimize el konulmak istendiği, idam tehdidi altında yaşamaya mahkum edildiğimiz, inkar ve imhanın yürürlükte olduğu bir süreçten geçmekteyiz. Böylesi bir süreçte bir çıkış yapılması gerektiğine olan inancımı belirtmek istiyorum.

Bu bağlamda sizlerle beraber bulunalı yedi aylık kısa bir süre oldu. Belli ki, bu kısa sürede birbirimizi iyi tanıyamadık. Keşke daha iyi tanıyabilseydik. Bir ilkler partisi olan partimiz PKK, yeni bir ilke daha imzasını atıyor. Başkan APO'nun çeşitli zamanlarda dile getirdiği ve İmralı duruşmalarında formülleştiirdiği Demokratik Cumhuriyet projesi, yıllardır kanayan bir yara olan Kürt sorunu için en ideal çözüm olmaktadır. Başkan APO, o daracık mekanda, ağır tecrit koşulları altında bile bir saniye boş durmayıp derinliğine yoğunlaşarak halklarımızın özgürlüğü için projeler üretirken, bize düşen ise bu projelerin militanlığını yapmaktır. Yoksa dar, milliyetçi yaklaşımlarla "anlamadım, anlayamıyorum" deyip kendini geri tutmak değildir. Bu, yurtseverliğe de sığmaz.

Değerli Yoldaşlar;

Başkan APO'ya hitaben bıraktığım mektupta, istediğim düzeyde olmasa da biraz geniş yazmaya çalıştım. Bu nedenle zaman darlığını da göz önünde bulundurarak mektubumu kısa tutacağım. Şehit Sema yoldaş, “Kendisi basit, ama düşleri büyük olan bir insanın da eyleminin olabileceğini kanıtlamak istiyorum” demişti. Bu, benim gerçekliğimi de ifade ediyor. Kuşkusuz sizlerle olduğum bu kısa sürede kendimi, gücümü ve yeteneklerimi yeterince işletemedim. Hep basit bir insan tablosu çizdim. Elbette bunun çeşitli nedenleri vardır. Özellikle 1998 Newroz'undan, yani Sema yoldaşın takipçisi olacağım sözünü verdiğimden bugüne dek, mevcut yaşam bana tatmin edici, doyurucu gelmedi. Hep duygu dünyamda, düşlerimde bir arayış içerisinde oldum. Ve gördüm ki, gerçek yaşam yüce şehitlerimizin özgür yaşamıdır! Mevcut olan ise sahteliklerle dolu! Bu gerçeklik bende yavaş yavaş içe kapanmayı, fırsat buldukça yalnızlaşmayı ve duygularla, düşlerimle başa kalma istemime yol açtı. Ve sanki, mevcut yaşama değil de, şehitlerimizin yüce yaşamına aitmişim gibi bir his gelişti bende. “Özgürlük tutkum çok büyük. Bu tutkuyu yaşam gücüne dönüştürebilmek için tek varlığımı, kendimi Başkan APO'ya adıyorum” demişti Sema yoldaş son mektubunda. Ben de almış olduğum bu eylem kararıyla tek varlığımı, kendimi Başkan APO'ya adarken, Sema yoldaşın şahsında tüm şehitlerimize bağlılığın bir gereği olarak 21 Mart'tan 27 Kasım'a uzanan bir halklar köprüsü olmak istiyorum. Gerçekleştireceğim eylemle özünde barış, kardeşlik, hoşgörü, saygı ve sevgi olan Newroz ile tüm halkların kurtuluşunu, özgürlüğünü simgeleyen 27 Kasım'ı buluşturacağım. İlkler partisi olan PKK'de bir ilki de böyle gerçekleştirmek istiyorum.

Değerli Yoldaşlar;

Sizden tek istemim; ölürsem, -ki öleceğim- barış tanrıçamız Sema yoldaşın yanına gömülmemdir. Tek vasiyetim budur. Bir de son bir kez İzzet yoldaşın sazından “Ela gözlüm ben bu elden gidersem” türküsünü dinlemeyi çok isterdim. Ama nasip olmadı.

- Yaşasın yaşam gücümüz ulusal önder büyük insan Başkan APO!

“Ya özgürlük ya ölüm!”

- 21. yüzyıla merhaba derken, partimizin 21. yıldönümü tüm insanlığa

kutlu olsun!

- Yaşasın Demokratik Cumhuriyet, özgür vatan!
- Yaşasın Değişim ve Yeniden Yapılanma Kongresi olan 7. Kongremiz!
- Yaşasın Kadın Özgürlük Partisi PJKK!
- Kahrolsun Her Türlü Savaş Rantçılığı, Provokatör, “Sol Tasfiyecilik”, İhanet ve Komploculuk!

Sizi çok seven yoldaşınız

Yavuz GÜZEL

27 Kasım 1999



“Kadifekale’de yüreğini tutuşturarak Rewşenlerin ardılı oldu”

Tarih denilen büyük çark kendi rüştünü kendince ispatlamasını biliyor. Tarih bir aynadır, orada kendini görmek isteyen kendisiyle mutlaka karşılaşır. Hele hele dürüst olanlar, samimi olanlar, gerçekçi olanlar ve de şehidi, kanı, ateşi ve Önderliği esaret içerisinde olanlar için bu elzemdir. Tarih onlar için damla damla, an an ve mucizevi tarzda yaşanır. İşlere gömülür, derinliklerinde ateşle gömülür, sonunda ortaya cevher çıkarılır. Hayatlar bu cevherler için adanır, onlar için canlar feda edilir. “Toprağa dökülen benim de bir parçamdır. Benim de bedenimden yücelerek yükselen, eriyen bedenimin kokusu olsun!” denilir. Esen yoldaş 1981 yılının kışında Diyarbakır’ın Lice ilçesinin Yazı köyünde çetin koşullarda dünyaya gelir. Feodal bir yapının hakim olduğu, aile ve aşiret çıkarlarının her şeyin üstünde tutulduğu bir sosyal gerçekliğin içerisinde, çevresi adeta kuşatılmış bir şekilde büyür. Dar gelirli bir ailenin yaşayabileceği tüm acıları, yokluğu ve yoksulluğu görür. Altı kardeşler. Aile ve çevresi tarafından cana yakınlığı, sevecenliği nedeniyle çok sevilir. Köylerinde okul olmadığından dolayı Lice’de devam eder okula. Esen yoldaş 11 yaşına kadar sakin ve geleneklerin etkisinde bir yaşam sürdürür. 1992 yılında oligarşik güçler tarafından yurtsever olan ailesiyle birlikte il sınırları dışına çıkarılarak sürgün edilirler. Sürgün edilen Esen yoldaş ve ailesi için yeni bir hayat başlamış olur. Aynı yıl içerisinde Urfa’nın Harran ilçesine yerleşirler. Buradaki halkın genelde Arap olması, Esen yoldaşı küçük çelişkiler içine sokar. Farklı dilde ve kültürde insanların arasında yaşaması onu ilk ciddi sorgulayışa, kendini tanıma sürecine götürür. Bu

süre içinde ortaokula da burada başlar. Öğrenciliği boyunca aktif, zeki, bilgiyi hemen özümseyen ve başarılı bir pratikle öğretmenlerin de sempatisini kazanır. Yaklaşımı bu temelde oldukça hoşgörülü ve oldukça ölçülü olur. Halka olan sevgisi bağlılığıyla birçok insanın sevgisini kazanır. 1995 yılında Harran'dan göç ederek Urfa merkezine yerleştikten sonra, sosyal yönü gelişir, olgunlaşmaya ve olup bitenlere derin anlamlar yüklemeye başlar. Birçok defa göç etmeleri ayrı ayrı halk kültürleri içerisinde kalmaları ailesi üzerinde olumsuz etki yaratırken, O, bunun etkisini olumlu anlamda yaşar. Artık içine kapanmaz, yalnızlaşmayı tercih etmez ve özgürlük tutkusunun peşinde koşmaya başlar. Bu arada insanlarla kurduğu ilişkilerde kadının özünden demokratiği, hoşgörüyü, inceliği yansıtır. Lise yıllarında çevresindeki yaşamın yoz, ruhu ve yüreği karanlıklara boğan yanlarını görür. Bu gerçekliğin farkına vardıkça özgürlük arayışını ınatla ve sabırla sürdürür. Kısa bir süre sonra da - liseyi okuduğu yıllarda (1997)- legal faaliyetlerde mücadeleye katılım sağlar. Belirli süre sonra emekçi, örgütçü yönleri daha bir öne çıkar ve HADEP gençlik komisyonuna bağlı okul temsilciliği görevini alır. Bu süreç boyunca gerek parti yayınları gerekse de diğer kaynaklardan oluşan birçok çözümleme, bilimsel araştırma ve tarih içerikli kitaplar okur. Esen yoldaş, gelişmeyi tümünden kitaplarda görmez, kendini her yönlü geliştirmeyi önüne temel hedef olarak koyar. Okuduğu çözümlemelerin, parti yayınlarının vurgusunu yaptığı noktalar üzerinde yoğunlaşır. Varsa bir yücelme bu tarzda olması gerektiğinden hareketle bu doğrultuda yoğun çaba harcar.

Mücadeledeki içtenliği, ınatçılığı ve iddiasıyla tanınır Esen yoldaş. İnsanlara karşı örgütleyiciliği, çekim merkezi olan yönlendiriciliğiyle sıcak ilişki kurmada hiç zorlanmaz. O, yoldaşlık kavramının bir söz değil, bir yürek, bir ruh ve amacın verdiği samimiyet olduğunun farkındadır. Yoldaşlık yaşam, yaşam ise onun için mücadeledir. Yoldaşlığı gerçek anlamda yaşayarak hem öğrenir, hem de öğrendiğini vermeye çalışır. Her gün çalışmalara zevkle sarılır. Esen yoldaş “Nefes sağlam ve diri oldu mu, kişiliğinde en büyük devrimi yapmış olursun” der sık sık. Onun için en büyük terbiye ustası, edep yaratıcısı ise Önderlik ve gerilladır. Onun en büyük özlemi gerilla olmaktır. Özgürce dağlarda halkı için mücadele etmeyi o kadar çok ister ki, bunu ifade edecek sözcük bulmakta zorlanır. Gerilla olmak ve Zilan yoldaşın savaş eri olmak istiyordu. Onlar gibi dağların özgür havasını solumak, derin bağımsız düşüncelere ulaşmak, zorlukları aşmak ve en önemlisi de

Önderliğin çözümlemelerinden eğitim görmek, hissetmek ve anlamak ister. Katılmak için birçok defa ilişki arayışına girer, ama bulamaz. Umut etmenin zaferin yarısı olduğu bilinciyle, umudunu asla yitirmez. Liseyi bitirdiğinde MKM tiyatro bölümünde çalışmalara katılır, aynı zamanda dershanede öğrenci komitesinde yer alır. Komite arkadaşları arasında en aktif, hareketli, çabasıyla kendini hissettiren O' dur. Tiyatro demek ise halkla birlikte onun ruhuyla varolmak demektir onun için.

15 Şubat Uluslar arası komplosuna karşı Urfa'da yapılan bütün protesto eylemlerine katılır Esen yoldaş. Aynı yıl düzenlenen Newroz etkinliklerinde etkili rol oynar. Şehir komitesinde kısa bir süre kaldıktan sonra Urfa Özgür Halk dergisinde çalışmaya başlar. Burada yaklaşık bir buçuk yıl çalıştıktan sonra, İzmir bürosunda görevini sürdürür. Görevini kutsallık derecesinde yerine getirir. Dört ay gibi kısa bir süre çalıştıktan sonra, Önderliğin sağlık durumunun tehlikede olduğu haberini alır ve bu duruma nasıl cevap olunabileceği arayışına girer. Yüreğindeki ve düşüncesindeki tüm duygu ve bilinç ışıklarını, hislenmelerini Önderliğe kilitler. Bunun sonucunda 28 Temmuz'da Kadifekale'de bedenini ateşle tutuşturur. Esen yoldaş, Berivanlar'ın Mizginler'in, Zilanlar'ın Semalar'ın ve Rewşenler'in ruhuyla bütünleşir ve yüce mertebeye 3 Ağustos 2000 tarihinde ulaşır.

Mücadele Arkadaşları

Doğan Güneş merhaba,
Yaşamın tüm canlıları,
Uyuyan çiçek, börtü-böcek merhaba,
Şehit Tayhan, Yiğit Jêhat merhaba,
Merhaba Ölümsüz Yoldaşlar,
Üzerine aydınlığını serpiştirmiş tüm dünya
Güneşin sıcaklığıyla merhaba!

Canımdan can siz değerli yoldaşlar,
Rengarenk çiçeklerle bezenmiş
Kutsal mezarınız başında
Sizi anarken
Yüreğimle kucaklıyorum doyumsuz aşkınızı
Sevdanızdan yüreğim dolu
Dünyam sımsıcak
Ve gözlerim sıcak, gözyaşlarına boğuluyor
Zayıflıktan değil
Ama yoldaşlar inanın, çözümsüzlükten hiç değil,
Yüreğim patlayan yanardağ misali taşıyor
Ve biliyorum taşan seller gibi
Önü alınmaz sular gibi
Yaşama akacağım
Uğruna ateşlere atıldığınız
Özgür yarınlara söz, sizin gücünüzle koşacağım
Kimse unutmadı
Siz ateşten gelen Kürdistan çocuklarını
Halkımızın yiğit kahramanlarını
Bedenlerinize ateşleri sararak
Ateşle kucaklayışınızı, dansınızı,
Ateşin dilinden sımsıcak özgürlük hikayelerinizi kimse
unutmadı
Prometheus'un ateşi çalması gibi tanrılardan

Siz de kutsal ateşi çaldınız, günümüzün çağdaş
Dehaklarından
Özgürlüğün kan kırmızı şarabından yudumladınız
Ve doğdunuz küllerinden
Doğuşunuzla müjdelediniz gelecek yarınları

Biliyorum yoldaşlar,
İnsanlığı aydınlatmaktı amacınız,
Çıkarmaktı aydınlıkları, mezardan
Ve diriltmek için cansızlar dünyasını
Sarıldınız al şafaklara, kıpkızıl korların içinde
Sevdanın nur topları oldunuz.
Böyle kavurdunuz bedenleri
Hem de gecenin en vahşi karanlığında
Kahrolası zifiri gecede,
El salladınız Güneş'e
Tüm bedbahtlara,
Tüm yüreği karalara
Umutsuzlara inat
Aydınlığın kutsal ap-ak alnından öptünüz
Hatırlıyorum şimdi;
İki canlı beden
İki dost gülüşlü,
Yoldaş canlısı insanın
El ele tutuştuklarını
Ve
Ölümüne değil bu,
Yaşamına sevdalarını tutuşturmalarını
Özgürlüğüne, daha çok yanmak için yarışlarını hatırlıyorum.
Ve sesleri;
Tanrım sesleri kulağında
Alevler içindeki insan çığlıkları

“BIJÎ SEROK APO...”

“Yüreğinizi fitillendirin çabuk”

yüreklerinizin sesine kulak verin

onun emrinde yürüyün

haydi geç kalmayın

soğutmayın yoldaşlar,

yüreklerinizi soğutmayın”

ve, seslerini halen duyuyorum

“KUTSAL GÜNEŞİMİZİ KORUYUN,

ATEŞTEN BARİKATLARINIZLA GEÇİT VERMEYİN”

Yoldaşlar

Söz bu barikat kırılmayacak

Yüreğinize kilitlenmiş iradeler kırılmayacak

Ve yoldaşlar

İnanın koskoca insanlığı utandırdınız

Zavallı köhnemiş dünya, utancımдан suskun

Sessizliklere bürünmüş tüm kainat

Ve siz

Ve biz, gururluyuz artık

Başı dik, kararlı adımlarla yürüyoruz

Size, geleceğe akıyoruz coşkuyla



“Kimi zaman fırtınalı, kimi zaman öfkeli, kimi zaman durgun ve derinliklerine ulaşılması zor bir hazine, Önderlik Aşkı”

Nesrin Amed'in Amed'inde, yani Xançepek'te doğdu. Büyüyüp yürümeye başladığı zaman diğer tüm çocuklar gibi Suriçi'nin o daracık sokaklarında buldu kendini. Daha ilk günlerinde tüm arkadaşlarının sevgisini kazanmıştı. Yaşıtları herhangi bir oyunda Nesrin'in tarafında olabilmek için tartışır ve hatta birbirleriyle küserlerdi. Çünkü çok becerikliydi Nesrin. Mahallenin gençleri için de sevinç kaynağıydı. Hatta isim takarlardı Nesrine. İsim takmaları onlar için sevginin farklı bir ifadesiydi. Yurtseverliğe atacağı ilk adımlarda çok zorluk çekmeyecekti. Çünkü aile, gelişen ve hızla yayılan Özgürlük mücadelesiyle tanışmıştı. Bu da Nesrin'i diğer Kürt kızları gibi eğitimden mahrum kalmaktan kurtarmıştı. İlkokula oturdukları mahallede başladı. Okula çabuk ısındı. Önceden de çekici geliyordu okul. Bu durum O'nu araştırmaya ve incelemeye itmişti. Kafa yormuştu olup bitenlere, yani pek yabancıysa değildi. Okula başladığı ilk günlerde de derslerinde olan başarısından ve arkadaşlarıyla kurmuş olduğu iyi ilişkilerden dolayı öğretmenlerinin gözde öğrencilerinden biri olmuştu. Nesrin okulda öğrendiği her yeni bilgiyi test etmek için akşam babasının yanında alırdı soluğu. Okulda yalanların kendisine dayatılacağını bildiği için öğrendiklerinden emin olmak istiyordu. Yanlışları ve yalanları kabul etmiyordu. Kürtken, Türküm diye haykırmayı bir türlü içine sindiremiyordu. Bir dizi yalanlar yığınına karşısına alarak büyük bir başarı ile bitirdi okulunu. Ortaokula

başladığı zaman bir türlü dizginleyemediği duygularına anlam vermeye başladı. Bu duygular içerisinde kendini sınadı, olgunlaştırdı. Bütün bu duygular Nesrin'deki adı konulmaz büyüklükteki özgürlük tutkusunu işaret ediyordu. Bu üç yıllık okul sürecini, akışkan ve hareketli duygularına biçim vererek geçirdi. Güne erken başlamayı çok sever, sabah sakinliğini, canlılığıyla yırtıp koşuya çıkardı. Sevdasını verdiği dağlara ulaşacak olsa bir gün; uzun süreli bir yürüyüşte erken düşüp arkadaşlarına yük olmak istemezdi. Yine böylesi bir günün yorgunluğuyla eve dönerken, avlularının dibinde diz çöküp oturmuş iki gölge belirdi gözüne. Bir farklılık sezse de pek dikkat etmedi. İçeriye geçip biraz dinleneyim düşüncesiyle uzanıvermişti yerde serili döşegün üstüne. Çok geçmeden dışarıdaki kargaşanın çıkardığı gürültüyle irkiliverdi yerinden. Her zamanki mahalle tartışmalarından biridir düşüncesiyle tekrar uzandı yerine. Ama birden dışarıda gördüğü iki yabancı gölge geldi aklına içi içini yemeye başlamıştı. Gördüğü o iki görüntü kafasında onlarca düşünce oluşturdu. Ama biri vardı ki O'nu o yorgunluğa rağmen yatağından sıçratmaya yetmişti. “Bunlar hevaler olabilir miydi?” Hemen hızlı adımlarla koşuverdi. Gördüğü görüntü, kafasındaki düşünceleri on aylar biçimdeydi.

Her tarafı ağır silahlarla donanmış ölüm makineleri sarmıştı. Oyunlarına mesken olmuş küçük ve birbirine çok yakın damlara keşkin nişancılar yerleştirmiştiler. Bu görüntüler sabahki iki özgürlük savaşçısını görmenin sevincini yaşayan Nesrin'de büyük bir hüznü yaratmaya yetmişti. “Acaba kurtulacaklar mı?” düşüncesi Nesrin'i sabaha kadar yatırmadı. Sabaha doğru korktuğu başına gelmişti Nesrin'in. Silahlar birbiri ardına patlamaya başlamıştı? Hemen ardından düşürülmüşlüğü'nün temsili sözleri dizildi peş peşe “teslim olun”, “silahlarınızı bırakıp teslim olun.” Bu çağrılar duyan mahalle halkının kafasında acaba teslim olacaklar mı düşüncesinin geçmesine fırsat vermeden karşılık geldi. “Asıl siz teslim olun”, “biz teslim olmayız.” Bunları haykıran bayan bir gerillaydı. Bir de ardından zılgıt... Bu cümlelerle deliye dönen ölüm makinaları hep birden gözü kana bürünmüş bir şekilde mermi yağdırdılar özgürlük savaşçıların bulunduğu evin üstüne. Bu sırada çatışmanın dışında kalan polisler mahalleliye küfürler yağdırmaya başladılar. Annesi Nesrin'i içeriye doğru çekmeye

çalışsa da direndi, girmedii. Daha önce işittiğı ve işitirken büyük bir haz ve bunun yanı sıra da keskin bir öfke duyduğu gerçekleri gözleriyle görmek istiyordu. Çatışma tam şiddetiyle devam ediyordu. Birden bir suskunluk çöktü, gecenin sessizliğiyle anlaşırçasına. Çıkaramamıştı ellerindeki cepbane bu uzun serüveni. Sessizliğe kapılanlar güçlü bir patlama sesiyle irkiliverdi. İlk başta anlam verememişti Nesrin bu sese. Ölüm makinelerinin yüzlerinden okunan kirli sevinç, dehşet gerçeğı kanıksamasına yetmişti. Tüm mahalleliyi derin bir hüzne sokan bu gerçek çok çabuk yayılıverdi. “İçerdeki gerillalar kendilerini imha edip teslim olmadı kirli yaşama, Onlar onurlu yolu seçtiler.” İki yiğit, iki can, yürekleriyle döşemeye gitmişlerdi ateşler üzerinden geçen özgürlük köprüsünü. Cesetleri sedyeler üzerinde götürölürken, sadece hüznün değil, büyük bir intikam yemininin kararlılığı da suratından okunuyordu Nesrin’in. Liseye başlamıştı artık. Lisedeki öğrencilik yaşamı onun için bir ilki ifade ediyordu. Yurtseverlik hayatının pratik adımlarını atacaktı burada. Liseye Diyarbakır’ın en büyük okullarından olan ve adını ‘92 süreçlerinde sık sık duyuran Ziya Gökalp Lisesi’nde başladı. Burada kolayca geliştirdiğı arkadaşlık ilişkileri sayesinde Özgür Halk dergisi ile tanıştı. Bu tanışmayı yıllardır kafasında biriken soruları cevaplamak için bir fırsat bildi.

Arkadaşlarla sürekli geliştirdiğı sohbetler, sürekli ve peş peşe sorduğı sorular ve bunun karşılığında aldığı cevaplarla amaçlarını ve hedeflerini netleştirdi. İlk tanışmasını hayatında çok önemli bir yerinin olduğunu belirterek şöyle başlıyordu: “Bir arkadaşımın duymuştum Özgür Halk dergisinin Diyarbakır’da böylesi bir bürosu olduğunu. Ama bir taraftan da dergi kapağının üzerinde görmüş olduğum resimlerden dolayı kolay inanamamıştım. Bürodan içeriye ilk girdiğimde içerisi ve içeride bulunan arkadaşlar çok enteresan geliyordu. Hem aldıkları sorumluluktan hem de duvarda asılı resimlerden olsa gerek. Kısa bir tanışmadan sonra hafif bir sessizlik çöktü.

Bu sessizliği fırsat bilip hemen sordum Başkan Apo kim? Böyle bir soru beklemediklerinden bir gülüşme faslı geldi sorunun ardından. Bu beni çok etkilemişti. O gece hırslımdan sabaha kadar yatamamıştım.” Hırslıydı, bu yaşadığı ilk tanışma O’nu çok etkilemiş ve gülüşmelerden dolayı kendisinin de duymuş olduğu eksiklik Nes-

rin'i yoğun bir araştırmaya ve kendini eğitmeye itmişti. İki günde bir kitap okuyordu. Bu hırslının sonucunu yavaş yavaş alıyordu. Çok kısa bir süre içerisinde önemli bir gelişme sağlamıştı. Bu durum arkadaşları tarafından da seziliyordu. Bizzat kendisi tartışmalar geliştiriyor bu tartışmaların düzeyi ve olgunluğuyla da tüm arkadaşlarının dikkatini üzerine çekiyordu. 1998 yılında Newroz kutlamalarına okuldaki arkadaşlarıyla birlikte gitti. Kürt halkının diriliğini, kurtuluşunu temsil eden bu günün kendisi için de yeniden diriliği ifade ettiğini sık sık vurguluyordu. 21 Mart'ta ön saflarda yerini alan Nesrin gösterdiği bu fedakarca tavırlardan dolayı okullarında var olan örgütlü yapı tarafından fark edilmişti. Bu yüzden okul yapısı içerisinde yer alan yurtsever arkadaşlarının Nesrin'le tanışıp kaynaşmaları pek de uzun sürmemişti. Okul çalışmalarında da gösterdiği başarıdan dolayı sorumluluğu da artmaya başlamıştı. Böylesi yoğun ve pratik bir süreç sonrası güçlü bir gelişme gösterdi. Belli bir düzeye ulaştıktan sonra gerekli yerlerle ilişkilenip gerilla saflarına katılmak istiyordu. Bu istem ve tutkusu o kadar yoğun ki, başka birinde daha böylesi bir istemi duysa kendisine yol arkadaşlığı etmesini isteyecekti.

Ama biraz daha beklemesi gerektiğini de biliyordu. Başkan Apo'nun sürekli söylediği gibi ailesine kızıp alıp başını dağlara gitmek ve orada da arkadaşlara yük olmak istemiyordu. Özgür Halk dergisi ile daha sıkı ilişkiler içerisine girmeye başladığı sırada Nesrin'deki gelişmeyi fark eden dergi çalışanları kendisine dergide çalışma önerisini sundular. Bu anı adeta bir daha yaşarcasına duymuş olduğu sevinç ve heyecanla anlatıyordu; "İlk gittiğim günlerden bu yana arkadaşlara duymuş olduğum bir hayranlık vardı. Onlarla bir şeyler paylaşabilmek ve o büroda biraz daha oturup sohbet edebilmek bana müthiş bir mutluluk veriyordu. Çoğu zaman da arkadaşları kıskanıyordum. Kıskanıyordum derken üzerinde öylesi fotoğraflar ve öylesi yazılar bulunan bir dergide hiç korkmadan çalışabilmek ve bu yazıları halka ulaştırmak kutsal bir görevdi benim için. Arkadaşlar böylesi bir öneriyi sunduğu zaman çok şaşırdım ve heyecanlandım. Hemen orada 'tabii ki çalışırım' demek isterdim, ama bu doğru olmazdı. Birkaç dakikalık sohbetten sonra kabul ettiğimi belirttim. O günün gecesini, yarını nasıl karşılayacağımın hayalleriyle geçirdim."

Dergi çalışmalarında da olgun ve emeğe dayalı Bir çalışma yürüttü. Çalışmalarında kendinden emin, coşkulu ve kazanımcıydı. Aynı zamanda çalışmalarda gösterdiği başarı, gelişmeye açık olması ve araştırmacı yönünün gelişkin olması sayesinde Diyarbakır temsilciliği görevine getirilmişti. Kendisine verilen bu sorumluluğa layık olabilmek ve bu sorumluluğu yerine getirebilme çabası Nesrin'in ciddi bir yoğunluk içerisine girmesini sağlamıştı. Hatta zaman zaman haftalarca ailesinin yüzünü bile göremiyordu. Bu durum O'nu çok fazla rahatsız etmiyordu. Çünkü elde ettiği başarılarından almış olduğu moral ve sevinç O'nu güçlendirmeye yetiyordu. Yıllardır sürdürülen özgürlük mücadelesinin yaratmış olduğu değerlere de büyük bir titizlik ve sorumluluk duygusuyla yaklaşıyordu. Bu değerlere pervasızca ve kötü niyetlice yaklaşanların karşısında büyük bir kararlılıkla duruyordu. Değerlerin yaratıcılarına olan sorumluluk duygusu çok belirgindi. Özellikle şehitleri anlayıp kavramak için büyük bir çaba sarf ediyor, araştırıp inceliyor, yaşamları ve sözleri üzerinde ciddi bir yoğunlaşmayı yaşıyordu. Nesrin'in büyük anlama arzusunda olduğu biri daha vardı. O'nun ismini andığı zaman bile, içerisine girdiği duygular, gözlerinden okunan sevinç, zaman zaman anlatırken bile dalıp gittiği özlemler, tüm bu isteklere kattığı bilimsel yaklaşımı bir aşkın inşasında kullanılan malzemelerdi. Bu aşk ise "Önderlik Aşkı"ydı. Önderliği bir parça anlamayı, zafere yaklaşma doğrultusunda yapılan bir sıçrama olarak değerlendiriyordu. Nesrin'in zafere olan tutkusu ve bu tutku doğrultusundaki kararlılığı da Önderliği anlama arayışına itiyordu. Bu durum O'nun gelişimi yönünde göstermiş olduğu başarının anahtarıydı.

9 Ekim'de ivme kazanan Kürt halkının ve insanlığın Güneş'ini karartma çabası, tüm Kürt halkını olduğu gibi Nesrin'i de derinden etkilemişti. Yürüttükleri kirli savaşa, milyonların yüreğine yerleşmiş bir hareketi ve bu hareketin öncüsünü tasfiye edemediklerini gören uluslararası güçler kara maskeleri altındaki çirkin yüzlerini bir kez daha tüm dünyaya gösteriyorlardı. 15 Şubat'ta doruğa ulaşan bu kirli komplo "sahte dost ve yetersiz yoldaşların" da desteğiyle ışıklı yolun yaratıcısı Güneş'imizin korsanca kaçırılıp Türkiye'ye getirilmesine sebep olmuştu. Bugünler müthiş bir bağlılık iradesinin kendini ortaya koyduğunu ve ölümüne sahiplenme görüntülerini de akıllara getiriy-

ordu. Nesrin okula geldiğinde arkadaşlarından öğrenmişti. “Başkan yakalanıp Türkiye’ye getirilmiş” cümlesini, anlamamış, inanmamıştı. Tekrarlanan korkunç, ama gerçek sözlerle birlikte gözyaşları süzülerek soğuktan al al olmuş yanaklarından aşağı akıyordu. Herkes gibi O da inanmak istemiyordu. Birilerinin kendisine bunun doğru olmadığını söylemesini istiyordu. Ama yüzlerden okunan üzüntü, gözlerden okunan kin bu umudunu da boşa çıkarmıştı. Hiç soru sormuyor, konuşmuyordu. Bundan sonrasını duymak istemiyordu. Belki de bir cümlelik bu gerçeği yenebilecekti tek başına. Silip atacaktı bu cümleyi yeryüzünden. İnsanlığı utandıran kirli görüntülerin verdiği üzüntü ve kinden doğan gözyaşları da kanla sulanan kutsal Amed topraklarına akıyordu. Bu duygularla birkaç satır yazmıştı kaleminden ak sayfalı ajandasına;

*“Ev roj ewrek tarî çêbû
li ser serê min
Ev roj ewrek baran gume gum
dikir nav mejiyê min
Ev roj gul tev sitîxwar tewandibû
Ev roj rihe min diçu dihat
dengêmin
Bêje kanê bêje kanê
gerfîlaye minê mil şikest
Bêje kanê bêje kanê
serokê min esîr buye.”*

Bundan sonraki günleri de bütün Kürt halkının yaptığı gibi Önderliğini sahiplenme çabalarıyla geçiyordu. Geceler ve gündüzler bir olmuştu O’nun için. Hiç kaybetmeyeceğini sanıp kaybettiği umudunu İmralı’da yani “Yeniden diriliş arenası”nda Güneş’in gösterdiği güçlü çıkış ve inanılmaz yaratma sanatıyla tekrardan kazanmıştı. Bu tarihi günle birlikte bütün çabasını Güneş’in İmralı da ortaya koyduğu yeniden yaratma eylemini anlayıp bu doğrultuda çalışmaya harcıyordu. Çalışmalarıyla halkın takdirini toplayan Nesrin, Amed’te tanınan ve çok sevilen bir öncü olmuştu artık. Kendini özgür kadın çalışmalarına da verip bu konuda profesyonelleşme çabasının

da olduğu görülüyordu. Önderliğin Kürt kadını üzerine yapmış olduğu çözümlemeleri okuyup bu konuda büyük bir mesafe kat etmişti. Bu konuda kendini Önderliğin ifade ettiği “tipik Kürt kadını” olarak değerlendiriyor ve bunu aşma konusunda güçlü bir yoğunlaşmayı yaşıyordu. Sebebi bundan olsa gerek Sema ve Zilan yoldaşların hayatı ve söylediği her cümle üzerinde kadın gerçekliğini çözümlemeye çalışıyor ve kadın mücadelesinde bu iki arkadaşın yeri ve önemi noktasında bayan yoldaşlarıyla sürekli sohbetler geliştiriyordu.

Sevgiyle döşenmiş bu kısa yolda yaşamına büyük fedakarlıklar, büyük emek ve bunun sonucu büyük kazanımlar sığdırarak geçirmişti. Belki de bu gencecik yaşında bu kadar inişli-çıkışlı ve ke-skin virajlarla dolu bir yolla karşılaşmamıştı. Ama sergilediği çalışma ile bu yollardan onlarca kez geçmiş usta bir şoförün hakimiyetini aratmıyordu. İçinde bulunduğu dergi çalışmalarını epeyce geliştirmişti. Çalışmalara çıkarken duyduğu mutluluk ve istek, kendisindeki yüksek moral ve çalışma azminin kaynağıydı. Nesrin’de yaşanan bu sürekli gelişmeyle beraber, bölge çalışmalarıyla da ilgilen-meye başlamıştı. Artık bir gün Batman’da, bir gün Siirt’te bir gün Ur-fa’da, bir gün Mardin’deydi. Buradaki çalışmalarda da arkadaşlara büyük moral veriyor, çalışmalara olan hakimiyetiyle bu alanları da geliştirmeye çalışıyordu. Yoğun bir emek, güçlü bir tempo, gelişmelerin yarattığı hassasiyet ve devrimci sorumluluk hissinin getirdiği bir şeyler yapma isteği... Tüm bunlara karşı artık pes ediy-ordu Nesrin’in bedeni. Duyguda ve ruhta yaşanan büyümenin karşısında o körpecik beden nasıl karşı durabilirdi ki! Zamanla baygınlıklar geçirmeye başlamıştı. Kendine iyi bakması ve tedavi olması gerektiği ısrarlarına aldırıyor, bir gün bile çalışmalardan uzak kalmayı kabul etmiyordu. “Bu kadar çalışma ve bu kadar yapılması gereken görev varken ben nasıl hastalığımla uğraşırım” diye kızıp, umursamazların, sorumsuzların, tembellerin ve boş gezenlerin yüzünü kızartıyordu. Hassasiyeti ve duyguları derinleşmeye başlamıştı artık. İnsanlara karşı beslediği derin sevgiyi davranışlarından anlamak ve görebilmek çok kolaydı. Görülebilenler sadece buraya kadardı. Bun-dan sonrası ıssız bucaksız masmavi bir deniz gibiydi. Kimi zaman fırtınalı, kimi zaman öfkeli, kimi zaman durgun ve derinliklerine

ulaşılması zor bir hazine, Önderlik Aşkı. Önderliği cümlelerle anlatılamaz buluyordu artık. Ve dudaktan dökülen cümlelere “durun durun” diyordu. “Bu küçüklüğünüzle anlatabilecek misiniz Güneş’i?” Ardından cümlelerin yerini derin bir sessizlik alıyordu. Beyinlerin Başkan Apo’yu tanımlayıp tanımlayamayacağını sınırcasına dalıyor ve düşünüyordu. Ve güneşli bir günde acılarla ilmik ilmik işlenmiş Kutsal Amed topraklarının Güneş’e selama duruşunu düşünüyordu. Ardından çok önemli bir noktayı unutmuşçasına şaşkın bir ifadeyle irkildi “Sığabilecek miydi milyonlar bu diyara”, “Akın akın insanların bir karınca edasıyla akışını ayarlayabilecek miydi Amed?” Düşündü. Kısa bir süre sonra son irkilmesine olsa gerek kendi kendine gülümseyiverdi. Daldığı düşüncelerden normal yaşama dönerken “elbet o gün gelecek” diye sesleniverdi arkadaşlarına.

15 Şubat kirli komplosunun ardından aylar ve yıllar geçmişti artık. “Önderliğin sağlık durumu tehlikedeydi!” Günlerin nasıl geçtiği anlaşılmıyordu artık. 15 Şubat tekrar yaşanıyor sanki. Bu gelişmelerin ardından televizyon programlarını sürekli takip ediyor ve Parti Merkezi’nin konuşmaları üzerinde çok ciddi duruyordu. Bedenini ateşe vererek Güneşi karartma çabalarına cevap olan yoldaşlarının üzerinde yoğunlaşıyordu. Ve artık eylemliliğinin temellerin oluşturmaya başlamıştı. Güçlü bir kararlılık düzeyine ulaştığı görülebiliyordu. Böylesi bir süreçte de bu gelişmelere ilgisiz kalanlara öfke duyuyordu. “İnsanlar nasıl bu kadar duyarsızlaşabilir böyle önemli bir gelişmeye karşın nasıl küçük dünyalarına kapalı kalabilirler?” diye öfkeleniyor; bu sorulara kendisi cevap vermeye çalışıyordu.

Sabah yine erkenden kalkmış büroyu açmıştı. Öğle saatlerine doğru tüm arkadaşları ile birlikte haberleri seyreliyorlardı. Ve o günkü haberler diğerlerinden farklıydı. Cezaevlerinde iki arkadaş bu gelişmeleri protesto etmek için bedenini ateşe vererek Önderliğin etrafındaki ateşten çemberi güçlendirmek istemişlerdi. Bu haberin hemen ardından Nesrin arkadaşın bu konudaki duyarlılığını bilen arkadaşları dönüp Nesrin’e bakmışlardı. Nesrin kendinden beklenenlerin aksine kısa bir düşüncenin ardından gülümseyiverdi. Arkadaşlarının kendisine baktığını bilmeksizin. İşte o an kararlılığın en yüksek zirvesini yaşıyordu. Kendisi de bu gelişmelere karşı en değerli varlığını, canını ortaya koyarak Önderliğini sahiplenecekti. Bu

düşüncesi ani gelişmemişti. Uzun bir süredir yoğunlaşıyordu. Ama Güneş'in böylesi eylemleri onaylamadığını biliyordu. Bu, O'nu uzun bir süre düşündüklerinden vazgeçirmişti. Yüksek sorumluluk düzeyi, cevap olma isteği ve Önderlik Aşkısı... Tüm bunların beraberinde getirdiği erken anlama, bilince çıkarma ve cevap olma kararlılığı. Ama sıradan değil büyük yapma ve büyük kazanma. Neden böylesi bir bireysel eylem, neden böylesi bir tarz? Ama yaptı mı büyük yapmalıydı, büyük kazanmalıydı. Ancak böyle cevap verilirdi, yaşam gerekçemizin yaşamıyla oynayanlara.

Kimse yoktu yanı başında, içerisinde bulunduğu duygu derinliği O'nun doyuma ulaşmasına izin vermiyordu. Canını vermesini bile yeterli bulmuyordu yoldaşları gibi. Ve karar vermişti; hedefine kenetlenmiş bir boran gibi hiç şaşmadan uçuyordu amacına. Bürodan ayrılırken yıllarını paylaştığı arkadaşlarından ayrılmak dokunmuyordu. Çünkü O'nu bekleyen yoldaşları vardı. Semalara ulaşma özlemi sevince dönüşmüştü. Ararat'a uzanan özlemde O'nunki. Bürodan ayrılırken gözlerinden okunan hüznün değil kutsal bir amaca ulaşmanın kararlılığıydı. Bürodan çıkarken son bir kez arkadaşlarının yanına uğradı. Sonra evin yolunu aldı. Yolda bu yolculukta kendisine arkadaşlık edecek olan bir bidon kolonya almıştı. Eve çıktı. Yol yorgunluğunu daha üzerinden atmadan o gün gelişen eylemleri tartıştı ailesi ile. Daha sonra kardeşlerine para vererek dışarıya çıkmalarını sağladı. Çocukların kendisinden etkilenmesini istemiyordu. Tüm bu detayları bile düşünmüştü. Sonra üstünü değiştirme bahanesi ile annesini eylemini yapacağı odadan çıkardı. Kapının kilidi yoktu üzerinde, kilitleyememişti kapıyı. Ve kolonyayı üzerine boşaltıp kibriti çaktı. İçeriden duyulan slogan sesleri ile irkildi babası; kapıyı açtığında ise Nesrin'in ateşten halayın içerisindeki bedenini gördü. Telaşa kapıldı. Orada bulunan battaniye vb. şeylerle son vermek istedi bu ateşten halaya. Kardeşinin bir bidon suyu Nesrin'in üzerine dökmesiyle söndü ateş. Hastanedeyken fark edildi elinde bulunan parti rozeti. Eyleminde de tıpkı yaşamında olduğu gibi sarılmıştı Ulusal kurtuluş mücadelesine. Hastaneye götürülmek üzere Adana'ya yola çıkmıştı Nesrin'in bulunduğu ambulans. Ülke topraklarından ayrılırken bir daha dönemeyeceğinden eminmişçesine derin bir nefes çekti. Kızılım toprağın ısınmasıyla çıkan o "Kürdün" kokusu

ciğerlerinde dolaşırken büyük bir haz duydu ve gülümsedi. Yüzündeki derin yanıklar gizleyememişti eyleminden duyduğu mutluluğu. Ancak Nesrin'i düşündüren bir şey vardı. Sayıklıyordu. "Ararat'a geleceğim Sema yoldaş, bekleyin beni geliyorum. "Eyleminde kararlaştı, gerçekleştirdi, şimdi de sonuçlanmalıydı. Büyük kazanmak için büyük bedel ödemek istiyordu. Şehitlere verdiği değer ve bu mertebeye biçtiği anlam O'nu o kadar kararlılaştırmıştı ki bu uğurda önündeki o uzunca yaşamından vazgeçiyordu. Uzunca uğraşlardan sonra Adana'da bir özel hastane kabul etmişti tedavisini. O günlerde hastane olağanüstü anlar yaşıyordu. Hastanenin önü insanlarla dolmuştu. Gecedен sabahlara kadar uyku, soğuk denmeden Nesrin'in bu yaşam mücadelesine destek sunmak için bekleniyordu. Nesrin kısa bir süre içerisinde vücudunda derin yaralar olmasına rağmen iyileşme göstererek yoğun bakımdan alınıp normal odalara yerleştirildi. Bu durum dışarıda bekleyen arkadaşlarının Nesrin'i görebilmesine de imkan sağladı. Uzunca bekleyişlerin yerini büyük bir hasretin, sonu gelmez sohbetleri almaya başlamıştı. Bu süre içerisinde de tüm arkadaşlarına moral verip çalışmalarına bu dönemde daha hassas yaklaşılması gerektiği noktasında isteklerde bulunuyordu. Anlamak zordu elbette böylesi bir durumdayken bile düşüncenin yoğunlaşmanın bambaşka olmasını. Onca acıyı ve sıkıntıyı bir tarafa bırakıp aynı hassasiyetle gelişmeler üzerinde yoğunlaşması, anlaşılması gereken farklı bir noktaydı. Ve bir ses oluyordu Mahmut. Nasıl takip ettiyse Fikri yoldaş Sema yoldaşın yolunu O da takip etmeliydi Nesrin yoldaşın yolunu. Oysa Nesrin'i hiç tanımamıştı bile. Sadece adını bile duymadığı birine yol arkadaşlığı yapmak istemişti. Yoldaşlık hep arzuladığıydı zaten. Haberini duyar duymaz birkaç cümleyle ve peş peşe sorularla anlamaya, tanımaya çalışmıştı Nesrin yoldaşı. Tanıdıkça bir parça daha Güneş'i yakın etti Mahmut'a. Bir arayış bir kavuşma ve bir eylem istemi bedenini sarsıyordu. Nasıl ki Semalaştıysa Nesrin yoldaşı, O da Fikrileşmeliydi. Ardındaki köprüyü yüreğindeki ateşle tutuşturmuştu, geri dönüş yolunu kapatmıştı kendine. Bakışları artık daha net ve daha emindi; yürüyüşü daha sağlam ve daha hızlıydı. Dudaklardan akan slogan yayılırken Amed sokaklarında çığlık çığlığa yayılan seslerle karışıyor, Nesrin oluyor, Zekiye oluyor, Dörtler oluyor. Mahmut da Nesrin'in yaşadığı aynı durumu yaşayarak Adana'ya ge-

tirilirken Nesrin'e ne kadar yaklaştığının farkında bile değildi. Aynı hastaneye kaldırılmıştı. Hastaneye dışarıdan bakışta birkaç kat beton yığını fırsat verememiş gibi görünüyordu bu kavuşmaya. Oysa özlemler birdi, beyinler birdi, iddialar ve karar birdi. Onlar ateşten halayın yürek yüreğe vermiş kahramanlarıydı elbet.

Mahmut aynı Hastanede olduklarını öğrenmişti. Nesrin'e yakın olmanın sevinci yüzünü kaplamıştı."O'nun haberi var mı?" diye sormuştu. Bilmiyordu bu durumu Nesrin. Dışarıda farklı bir hareketlenmenin olduğunu hissetmişti, ama pek de üstelemedi. Ayağa kalkma isteğini sık sık vurgulamaya başlamıştı. Kolay değildi O'nun için tabii. Nesrin hareket demekti aynı zamanda, koşup coşmak bir oraya bir buraya. En aşırı hastalığı bile O'nu yatağa bağlayamamıştı. Bu kez kalkamıyordu yatağından, hastanede geçirdiği günler de uzamaya başlamıştı. Bu sıkıntılar bile yüzündeki gülüşü, bakışlarındaki canlılığı yenememişti. Herkese yetecek kadar sevgim var diyordu adeta bu bakışlar.Yaşanan onca gelişmeler bir taraftan sevindirirken insanları; bir taraftan yaşama dair artan onca umuda hiç aldırmadan geliyordu karanlıklar. Ayağa kalkabilme yönünde gelişmeler göstermişti Nesrin. Kendisini olduğu kadar bütün çevresindekileri de mutlu etmişti bu durum. Durumu tekrardan ağırlaşmaya başlamıştı. Gece gündüz demeden gelişen sancılarla birlikte sürekli yatakta kalmasının yarattığı farklı rahatsızlıkları da oluşmuştu. Hastane önünde yaklaşık 25 gün öncesine kadar yaşananlar tekrar ediyordu. Koşuşturmalar ve tedirgin bekleyişler... Bu süre içerisinde Mahmut tedavisi için Adana'da farklı bir hastaneye kaldırılmıştı. O'nun içerisine girdiği durum Nesrin'in durumundan da kötüye gitmeye başlamıştı. Nesrin de, kötüye giden durumundan dolayı tekrardan yoğun bakıma kaldırılmıştı. Kaygılar daha da derinleşmeye başlamıştı. Ve gün 8 Temmuz'du. Yıldızlar insanlara küsmüştü sanki, karanlık o gün bir başka karaydı. Beklentilerin içerisindeki nefes alış verişler o kadar derindendi ki hissedilmiyordu bile. Gün bitmek üzereydi. Bir yıldız kaymıyordu gökyüzünden, ama bir can terk ediyordu bizleri. Güneş'in etrafında ateşten bir halka daha artmıştı o gün. Ve bir ses hafiften esiverdi Nesrin'i bekleyenlerin kulaklarına; Mahmut şehit düştü. Tek beklentisi kalmıştı bekleyişlerin. Gün 9 Temmuz'a devretmişti ihanetini. Sabahı aydınlatan bu kez güneş değildi. Farklı

bir aydınlıktı bu. Belki aydınlık da değildi, bilinmeyen bir karanlıktı. Dün geceden tedirgin bekleyişler yorgun bedenleri uyutmamıştı. Bekleyişler sessiz, bekleyişler derindi. Hastanenin kapısının önünde biri belirdi. “Nesrin Teke’nin yakınları” diye seslendi. Yüzler donuklaştı birden, karardı gözler. İşitmemeliydiler işiteceklerini. Kapandılar sımsıkı. Bir figan yırttı sessizliği. En cesaretlisi bu ses olmuştu bekleyişlerin, kabullenmek zordu tabi ki. Daha bir şey söylenmemişti ki, umut vardı yaşam için. Ve kırılıverdi gözyaşları Nesrin’in annesi duymasın diye hasta bakıcı dudakları ile anlattı acı gerçeği. Ve kızıl ateşe dönüştü gökyüzü. İçerisindeki Güneş bu kızgınlığa rağmen parılıyor ve fark ediliyordu.

Güneşin ortasında kızgın bir hareketlilik vardı. Hızlı hızlı kaynıyordu. Isınıyordu her taraf, alev alev yanıyordu kendini bilmezler; kendini bilmeyip Güneş’i, yaşam Güneş’ini karartmaya çalışanlar. İri ve yere akıveren gözyaşları yere bile inmeden buhar olup yok oluyordu. Güneş’in ortasındaki kızıl kızıl kabarışlar devam ediyordu. Hızlanıyor, daha da hızlanıyordu... Birden bir gürültüyle irkiliverdi bedenler. Kabarma ve hareketlenme doruğuna ulaşmış, patlamıştı. Etrafa ateş topları saçılmaya başlamıştı. İlk Halit oluverdi, ardından Sema, onun ardından Fikri, sonra Rahşan, sonra Zekiye ve daha niceleri derin, asaletli ve kendinden emin. Hareket etmiyor öylece duruyorlardı. Sonra Sema ve Fikri kayıverdi aşağılara kanı kurumamış toprağa iniyorlardı. İkisi de bir ateş topuydu, ikisi de gülümsüyordu. Taa... aşağılardan iki kızılımsı ateşin daha aydınlığı görüldü. Yerdeki ateş topları da yukarı doğru yükseldi. Yönleri Sema ve Fikri’ye doğruydı. Gözler kamaştı ve ardından beliriverdi ateş topları. Biri yürek biri can, biri Nesrin biri Mahmut. İki halka daha güçlenivermişti ateşten çember. Sadece el ele tutuşarak değil, yürek yüreğe vererek döndüler yerlerine ve birden kayboluverdiler gözlerden. Uyanıldı uykulardan; kimse anlayamamıştı olup biteni, bir ses, bir haykırış dışında... “Ağlamayın ağlamayın benim kızım Kürt halkı için şehit düştü o sizin ağlamanızı istemezdi.” İsteği isteğimiz yüreği yüreğimizdir. Anılarına ve amaçlarına bağlı kalacağımıza dair söz veriyor, ülke topraklarını kanlarıyla sulayan tüm özgürlük şehitlerimizin anıları önünde saygıyla eğiliyoruz.

Mücadele Arkadaşları



Dilar Hasan
Sena Xelil
1986 / Derik
Muhammed Xelil
9 Şubat 2002



Ciwana Adar
Fatma Mustafa
1988 / Kobani
9 Şubat 2002

ZEKİYE TARİHİN DİLİNDE DİLSİZ ÜLKE

*Zekiye ateşin kadın yüzü
tut ellerimden
bak
dicle dost
dicle can
ateşi gürleştirecek olan
damarı gözlerindeki yangının
zekiye tut ellerimden
tutmasan bedenim yalan
kül bile zaman
zekiye
tarih düş değil su yangınlarında*

*bak bütün okyanuslar tutuştu
yaşam tutuştu
zekiye tut ellerimden
zaman yaşam ateşinde artık
ateş ise sana dair olan
ateşin zamanla hesaplaşmasıdır
kül
kalan sen ve kürdistan
zekiye tut yüreğimden
tutmasan varlığım yalan*

Zine Nidal



BÜTÜN YOLDAŞLARA;

Yaşadıklarımızı bütün gerçekliği ve nedenselliğiyle öğrenmek istediğinizde dönüp bakacağımız yer kuşkusuz tarihin kendisi olacaktır. Dün neydik? Bugün neyiz? Yarın ne olacağız? Sorularına en doğru ve en tutarlı cevabı yine tarihin kendisi verecektir bizlere. Tarihle doğru ve canlı bir iletişim kurmayı başardığımızda yaptıklarımıza, yapacaklarımıza ve yapabileceklerimize daha doğru ve derinlikli bir yaklaşım elde etmiş oluruz. Bunu başardığımız oranda tarihle buluşuruz. Böylesi bir buluşma geleceğimizle buluşma anlamı taşıyacaktı bizler açısından. Dünün ve bugünün sağlıklı bilinmesi bizleri yarının sağlıklı temellerde inşasına götürecektir. Dünyanın diğer halkları gibi tarihle canlı ve doğru ilişkililenmemiz olmadı. Bunun bedelini sürgün, katliam, esaret olarak ödedik, ödüyoruz. Herkese muallimlik eden tarih bizlere yaşamın elifbasını öğretmede çok cömertçe davranmıyordu nedense... Suçlu kimdi? Tarihin kendisi mi yoksa onun büyüleyici, öğretici, diriltici gücünü bilen egemenler miydi? Ezilenler açısından tarihi bilinci edinmek yasak meyveye el uzatmak anlamına mı geliyordu? Egemen olanlar bunu bildikleri için mi ısrarla bizleri tarih bilincinden yoksun bırakıyorlardı? Parçalanmışlığımızın, yenilgilerimizin, esaretimizin temelinde derinlikli tarihi bilinçten yoksunluk yatmıyor muydu? Ve dahası egemenler bunu bildiklerinden bu uçurumu daha da derinleştirmiyorlar mıydı? Toplamlar bir temel üzerinde büyür, şekillenir. Tarih toplumların temeli, büyüme, şekillenme zeminidir. Toplamlar bu zemine dayanarak gelişirler. Bir toplumun kimlik bilinci kazanması yine dayandığı tarihi arka planı zemininin varlığıyla mümkündür. Toplamlar açısından olduğu kadar bireyler açısından da durum böyledir. Bir bireyin

kimlik, kişilik kazanması, onun dayanabileceği bir tarihi zemini varsa sağlıklı bir biçimde gerçekleşir ve birey gerçekleşen tarihle güncel tarihi buluşturmayı başarır. Kendisini de yaşanan tarihin bir parçası görür, koşulların gerektirdiği tutumu takınır, sorumluluklarını yerine getirirse; o birey kimlikli kişilik kazanmada önemli bir mesafe kat etmiştir. Böylesi bir birey eylemi, kimliği ve kişiliğiyle tarihe mal olmuş demektir. Önemli olan tarihi bilinci edinmenin yanı sıra bu bilinçle tarihe mal olmasını becerebilmektir. Edinilmiş bilinci içinde bulunulan koşullar ne olursa olsun amacın doğrultusu ve yüceliğinde yeni bir eylem ve çıkışla buluşturabilmektir. Bu bilinçten de öte bir sorumluluk anlayışıdır. Tarihin öğreticiliğine inanıyorsak, ona karşı sorumluluklarımızın da olduğuna inanmalı, bu bilinçle hareket etmeliyiz. Tarihi sorumluluğunu görmezden gelen birey yaşama, geleceğe ve inandıklarına karşı sorumluluklarını görmezden gelen bireydir. Zira her şeyimizi, tüm inandıklarımızı tarihin bir mirası olarak aldığımızı unutmamalıyız. Burada önemli olan şey, tarihe sadece bize bırakılmış bir miras olarak değil, ona kendimizin de bir şeyler katmak zorunda olduğumuz bir emanet olarak bakabilme anlayışına ulaşabilmektir.

Tarihe karşı sorumluluk bilincine, anlayışına erişmek eşrefi mahlukat olan insana, topluma, canlıya, doğaya, geçmişe ve geleceğe karşı sorumluluk bilincine erişme anlamına gelmektedir. Her şeyden önce bireyin kendi kendisine karşı sorumluluk bilincine erişmesi anlamına gelmektedir. Kendisini insanlık, özgürlük, barış, kardeşlik gibi yüce ülkülere adadığını iddia eden biz devrimciler herkesten daha çok tarihle olan bağımızı güçlendirmek zorundayız. Bizden beklenen ve bize yaraşan da budur. Tarihle bağlarını güçlendirmeyen ister toplum olsun, ister birey olsun son tahlilde savrulmaktan, başkalaşıma uğramaktan kendini kurtaramaz. Çünkü tüm savrulmaların, başkalaşıma uğramaların temelinde köksüzlük yatmaktadır. Güçlü fırtınalar karşısında fideler kırılıyorsa, çınarlar sapasağlam ayakta duruyorsa, bunun tek nedeni birinin köklerinin derinde olması, diğerinininkinin ise yüzeyde kalmasından başka bir şey değildir. Bu anlamda tarih yaşam damarı olduğu kadar, fırtınalar karşısında tutunduğumuz tek sağlam dayanaktır. Değerli yoldaşlar, halk olarak son çeyrek yüzyılı aşkın bir dönemdir zorlu bir mücadele içerisindeyiz. PKK önderliğinde gelişen ve her günü kahramanlık örnekleriyle dolu olan destansı mücadelemiz Türkiye ve bölge ülkeleri dengelerini sarstı, sarsmaya devam ediyor. Özgürlük mücadelemizle değişen sadece dengeler değil, Kürdün geleneksel yaşam ve bakış açısı oldu aynı

zamanda. Özgürlük mücadelemizle birlikte Kürt insanı yaşam özgürlük, kimlik yaşam, kimlik özgürlük, kimlik kişilik, kişilik özgürlük, yaşam mücadele, mücadele savaş, savaş yaşam, yaşam savaş barış ilişkisini daha farklı bir biçimde sorguladı, sorguluyor. Artık Kürdün her şeyi kimlik, özgürlük, mücadele ekseninde anlama kavuşuyor. Bu değişim elbette ki, her onurlu Kürt tarafından anlaşılmalıydı. Bu da ancak Önderliğimizin, şahâdete ulaşmış önder kadrolarımızın anlaşılmasıyla mümkündür. Çünkü niteliksel sonuçların anlaşılması onu yaratan bakış açısının, karakterin anlaşılmasıyla ancak gerçekleşir. Özgürlüğün kendisi de bir karakter olduğundan dolayı o da kendisine tutku düzeyinde bağlı olanların karakterinde anlaşılır. Bahsedilen özgürlük tutkusu Önderliğimizin, şahadete ulaşmış önder yoldaşlarımızın karakterinde, yaşamında kendisini ispatlamıştır, ispatlıyor. Bu da görkemli halk hareketimiz PKK'nın yaşam anlayışı ve kimliği olarak tarihe Kürdün renginde bir izdüşüm bırakmıştır.

PKK bir mücadele örgütü olduğu kadar, Kürtlere nasıl yaşanması gerektiğini öğreten bilge bir öğretmendir. Bir anlamda PKK Kürdün boy aynasıdır. Her Kürt ve mücadele içerisinde olan her birey bu aynanın karşısına geçip kendini çok rahat bir biçimde görebilir. Çünkü bu aynada Önderlik gerçeği ve kendini tarihe ispatlamış binlerce fedai yoldaşın sureti vardır. Bu aynanın karşısına geçer kendimizi tüm yönleriyle gözden geçirirsek nasıl yaşamalı, nasıl tavır takınmalı sorularına çok özlü cevapları geliştirmede zorlanmayız. Doğru bir yön tespiti için geldiğimiz yönün neresi olduğunu bilmek gerekir. Ne olduğumuzu her yönüyle ortaya koyabilmek için neye dayandığımızı bilmek gerekir. Atacağımız adımı nereye atacağımızı, nasıl atacağımızı, belirlemek için yolun bu aşamasına kadar kimlerin hangi adımı attığını, hangi menzili hedeflediğini bilmek ve bu emek kahramanlarını anmak, anlamak gerekir. Bütün bu sorgulamalardan sonra bu olup bitenlerle bireysel anlamda bağını kurmak ve kendini nereye koyacağını tespit etmek gerekir. Temelinde Başkan APO'nun özgürlük felsefesi olan Haki KARER'de emeğe, Kemal PİR'de inanca, coşkuya, Mazlum DOĞAN'da bilince, iradeye, Hayri DURMUŞ'ta mütevaziliğe, fedakarlığa, DÖRTLER'de çelikten iradeye, AGİT'te özgürlük savaşına, ZİLAN'da fedailiğin kadınca rengine, ismini bilmediğim ve hatırlayamadığım binlerce şehit yoldaşa özgür yaşam perspektifine dönüşen, halkımızın güncel tarihine savaş, eylem ve yaşam tarzıyla damgasını vuran görkemli PKK mirasına dayanıyoruz. Böylesi kahramanlar yetiştiren hareketin mensubu olmak

elbette ki insana büyük sorumluluklar yüklemektedir. Çünkü nihayetinde siyasal varlığımızı bir kökene dayandırırıyorsak bu varlığın bir dalı, bir parçası olarak kökenimizin renginde çiçeğe durmak hem bir gereklilik, hem de insani ve devrimci bir sorumluluk olarak karşımızda durmaktadır. Nasıl yaşamalı sorusunu sorarken bir de onlar; yani şehitler nasıl yaşadı sorusunu sorarsak (ki vicdan varsa) binlerce cilt kitabın verebileceğinden, öğretebileceğinden daha çok şey öğrenmiş ve bunun karşısında kendimizi nereye koyabileceğimizi belirlemiş oluruz. Değerli yoldaşlar; 1978 yılında doğup büyüdüğüm Erzurum'un Tekman ilçesi geleneksel Kürtlük özelliklerini koruyan bir yerdir. Ama yörede bilinçli bir temeldeki yurtseverlik anlayışı çok fazla gelişmemiştir. Yörenin dağlık Doğu'nun en ücra köşesinde olması, dışarıyla bağlantısının olmaması, okur yazar oranının düşük olması gibi sebeplerden dolayı yeni olan birçok şeye açılması hep gecikmeli olmuştur. Bu özellikleri yörenin kendi içinde kapalı kalmasını doğurmuştur. Burada gerçekleşen yurtseverlik bilinci genel olmayıp tek tek kişilerle, ailelerle sınırlı kalmıştır. Böylesi bir yerde etnik ve siyasal kimlik bilincini edinme koşulları yok denecek kadar azdır. Kişiliğe ağırlıklı olarak geleneksel değer yargıları damgasını vurur. Erzurum gibi çokça bilinen bir yerde siyasal etnik kimlik bilincini edinmenin subjektif koşulları çok sınırlıdır. Diğer tarafta Erzurum'da bazı şeylerin uçta seyretmesi, dolaylı da olsa etnik sorgulamayı yaratıyordu.

Faşizmin kalesi olarak tanınması, milliyetçiliğin zirvede olması, dolayısıyla hiç farkında olmadan bizi potansiyel muhatap durumuna getiriyordu. Nihayetinde orijinimiz Kürttü ve Kürtler benimsenmeyen kesimi teşkil ediyordu. İlk siyasal bilincimizi uçlaşmış görüşlerin kalesi Erzurum'un sağ görüşlü ahalisinde dolaylı da olsa edindiğimizi söylersek abartı olmaz. Ailenin öteden beri Kürtlük özünü koruması, yurtseverlik nüvelerini taşıması beni PKK'nin eylemsellik alanda zirvede olduğu liseyi okuduğum 92-93'lü yılların ruhsal atmosferiyle buluşturdu. 1994'te üniversiteyi kazanmam benim için dönüm noktasını teşkil etmiştir. Burada edinilen kısmi bilinç çapında ve hızında hiçbir şey kaybetmeyen yurtsever duygular severek inanarak benimsediğim örgüt ortamına taşındı. 1997'den 2004 Eylül ayının sonlarını kapsayan bu süreci kendi açımdan PKK'yi tanımaya çalışma süreci olarak değerlendiriyorum. Gerillacılık sürecini de kapsayan bu dönemde PKK'deki yaşam ve mücadele anlayışındaki keskinlik, doğrularına sonuna kadar sadakat göstermesi beni en çok bağlayan yönlerin başında

gelmiştir. Bunu yaşamında ve eyleminde temsil eden şehit yoldaşlar bende hem ilgi, hem de ilgiden de öte hayranlık uyandırmıştır. Bu yoldaşlar özgürlüğün ve militanlığın abideleri olarak beni hep etkilemiştir. Değerli yoldaşlar, düşmanın eline fiziki anlamda esir düştüğüm, üzerimde bazı spekülasyonların gelişmesinden bu yana PKK'deki yaşam ve eylem anlayışının neresine kendimi koyabilirim sorgulaması beni yeni bir çıkış yapmam gerekliliği sonucuna götürmüştür. Burada hedeflenen ben değilim elbette. Düşmanın söylemleri düzmece de olsa bunun karşısında benim de yapacağım bir şeyler olmalıydı. Sorun düşmanın bununla neyi hedeflediğini bilince çıkarma sorunu değildir. Önemli olan vicdanın rahat olmasıdır. Ama öyle anlar olur ki, sadece vicdanın rahat olması da yetmez ki zaten vicdanım bu konuda oldukça rahattır da. Ama tertemiz bir geçmişin gözlerimin önünde kirletilmeye çalışılmasına da sessiz kalamazdım herhalde. Bir şeyler söylemeliydim. Bazen öyle anlar vardır ki, sözün anlamı yiter. İşte sözdeki bu kutsallık başka biçimde dile getirilmeliydi. Ben bir özgürlük savaşıydım. Gerçek bir özgürlük savaşıncısının sözü eylemdir anlayışı özgürlük tarihimizde bize bırakılmış bir mirastır. Özgürlük mücadelemizin görkemli mirası beni sorumluluklarımla yüz yüze getirmiştir. Söz söyleme sırası bana gelmişti ve ben bunu haykırmalıyım.

İnandığım, bağlı olduğum, dostluğunu, yoldaşlığını yaşadığım, her şeyine onurluca sahip çıktığım geçmişim adına haykırmalıyım. Demokratik özgürlük mücadelemize ihanetin, tasfiyeciliğin, teslimiyetin dayatıldığı, Önderliğimizin ağırlaştırılmış tecrit koşullarına tabii tutulduğu uluslar arası komplonun içeride ve dışarıda rengini değiştirecek, bizi nihai bir biçimde bitirmek istediği, bölgenin ve dünyanın çeşitli ülkelerinde yoldaşlarımızın paketlenip çıkarlar karşısında Türkiye oligarşisine teslim edildiği böylesi kritik bir dönemde ömrünün en verimli çağında halkı ve davası için çok değerli hizmetleri verebilecek durumda iken bir özgürlük savaşıncısının düşmanın eline geçmesi kabullenilmemesi gereken bir durumdur. Bütün bunlar bir eylem gerekçesidir. Olup bitenler doğru anlaşılmalıydı ki, anlamak adaletse bir özgürlük savaşıncısı kendi adaletini kendi yasalarıyla uygulamalıydı. Roma hukukunda devlet paterya familyasıdır denilir. Devlet tanımlanırken adaleti uyguladığı oranda şerefli bir aile reisi olarak tanınır, tanımlanır. Bir özgürlük savaşıncısı da kendi adaletini her şeyden önce kendine uyarladığında gerçek özüne, adilliğine kavuşur. Zira adaletini kendisine uygulayamayanın başkasına uygulaması beklenemez, bek-

lenmemelidir. Gerçekleştireceğim eylem bir eylemlilikten öte yaşam karşısındaki duruş, bir özgür yaşam tercihi olarak algılanmalıdır. Yaşama hakkını vererek özgür bir temelde yaşamak hem canlı bir varlık olarak yaşama saygının, hem de bir devrimci olarak kendimizi adadığımız yaşam anlayışımızın bir gereği ve sorumluluğudur. Yaşama saygı duy-mak, ona hakkını vererek yaşamak onurlu bir insan olmanın gereğidir. Yaşamı özgür bir temelde yaşamak; yaşamayı istemek devrimci ve onurlu bir insan olmanın gereğidir. Yaşam eğer elimizdeki bir tuval ise buraya özgürlükten daha güzel nakşedilecek bir şey olmasa gerek. Değerli yoldaşlar, irademiz dışında kendimizi yaşamın içerisinde bulduk. Ama irademizle kendimizi yaşama yansıtmak elimizde olan bir durumdur. Burada yapacağımız tercihler önem arz etmektedir. Zira bir kişinin yaşama saygısı, yaşam kalitesi yaptığı tercihten hareketle anlaşılır. Tercihler bireyin yaşamdaki istikametinin göstergesidir. Tercihlerimiz yaşam anlayışımızın dışındaki hiçbir şey değildir. Özgürlüğün kendisi de bir tercih olduğundan yaşamı buraya yöneltmek, arayışı bu temelde aramak insani vasıfları taşımanın, devrimci kişilik olmanın en doğru ve yegane tutumudur. Helen ve Roma dönemi Anadolu'sunda Hint Avrupa kökenli halklardan Keltlerin yaşadığını tarih tespitler. Helenler Kelt, Romalılar Galler olarak adlandırılır.

Anadolu'da ayrılan bir kolları da Galatlar olarak anılır. Keltler savaşçı bir halktır, onuruna bağlıdırlar. Diğer uygarlıklar gibi kültür sanat alanında belki tarihe fazla miras bırakamamışlardır. Zaten göçebe ve savaşçı olmalarından dolayı böylesi bir imkanları da fazla olmamıştır. Ama tarihe miras bırakmak sadece kültür sanat alanıyla sınırlı değildir elbette. Doğru bir yaşam ve özgürlük anlayışını oturtmak tarihe bırakılacak mirasların en değerlisidir. Hint Avrupa kökenli Kelt halkı bunu belki de herkesten daha iyi becermişlerdir. Bu anlamda coğrafyamızdaki her soylu özgürlük arayışında, eyleminde, yaşam karşısındaki her soylu tavırda Keltlerin de rengini aramak, onları anmak tarihe bağlı, saygılı bir insan olmanın gereğidir. Keltler yaşama üst düzeyde değer verir saygı gösterir. Onlarda yaşam kutsal bir olgu olarak algılanır. Bir Keltli sakatlandığında kendini vurur. Çünkü sakat olmayı saygı gösterdikleri kutsal yaşamla bağdaştıramazlar. Her haliyle yaşanılır, yaşanmalıdır anlayışı Keltlerde aşılmıştır. Yaşandı mı hakkını vererek, içeriğini doldurarak yaşamalısın anlayışı bir gelenek olarak yer edinmiştir. Yine bir Keltli savaş meydanında yaralandı mı kılıcını kendine saplar öldürür. Bu savaşçı bir halkın yaşam yasalarıdır. Savaşçının

düşmanın eline düşmesi kendisi açısından kabullenilmeyecek bir şeydir. Bu hem bir savaşçılık ilkesi, hem de soylu bir yaşam örneğidir. Doğada da benzer soyluluk özelliklerini taşıyan canlılar vardır. Soylu kartal türleri bunların en çok bilinenidir. Bazı soylu dağ kartalları avını vuramadığında, ya da kafese kapatıldıklarında kendini vurur öldürürler. Bu konuda tarih dünyanın halklarından da sayısızca örnekleri bizlere vermektedir. Gıdasıyla beslendiğimiz görkemli özgürlük tarihimizin savaş sayfaları böylesi yüzlerce örnekle doludur. Savaş ortamında son mermisini kendisine saklayan onurlu savaşçıları bu coğrafya çok duydu tanıdı. Ama adına medeniyet, şehir denilen uygarlığın son canavarı, en kritik anda bir özgürlük savaşçısının kendi özgürlük yasalarını kendisine uyarlayabileceği bütün araçlardan mahrum bıraktığında, koşulların ve zorunluluğun bir sonucu olarak gelecekteki ilk fırsatı beklemekle yetineceksin. En az doğadaki soylu bir canlı kadar özgürlüğüne tutkun olmak, soylu bir Kelt savaşçısı kadar yaşama saygı göstermek, onu içeriğini doldurarak özgür bir temelde yaşamak, çatışma içerisinde son mermisini kendisine saklayan yoldaşlarımız gibi yaşamla sözleşmek elbette ki benim de hakkımdır.

Diğer taraftan son dönemlerde ihanet çetesi tarafından hareketimize iç ihanet dayatılmaktadır. ABD'nin kucağına ilkesizce oturan, sahte düşkün bir yaşamı gerçek bir yaşam ve özgürlük olarak yansıtmaya çalışan bu grup, özünde çizgimize saldırmakta, Önderliğimizi hedeflemektedir. İlkel milliyetçiliğin gıdasıyla beslenen işbirlikçiliği kendine siyaset olarak seçen bu çeteci anlayış uluslar arası komplonun değişen yeni yüzünü temsil etmektedir. Hedeflenen Önderliğin kendisidir. Çok dikkatli olmak zorundayız. Özünde yapılmak istenen emperyalizmin çokça dillendirdiği gibi Başkan APO'suz bir çözümü bu grubun eliyle pratikleştirme istemleridir. Mevcut ihanet Hareketimizin yaşam anlayışına saldırmakta, sahte yaşamı, teslimiyeti özgürlük ve demokrasi diye lanse etmektedir. Bilindiği gibi bizi biz eden temel öğelerin başında yaşam anlayışımız gelmektedir. Özgür yaşam anlayışında ısrar Hareketimizin temel felsefesidir. Bu anlamda bizi parçalamak, yok etmek isteyen her hain söz birliği etmişçesine ilk saldırılarını bura üzeri gerçekleştirmektedir. Bu tesadüfi bir yaklaşım değildir. Elbette ki, bu ve benzeri yaklaşımlara karşı PKK'nin tavrı Önderlik çizgisinde yaşam anlayışında ısrar olmuştur, olacaktır. Önderliğimizin de belirttiği gibi "Yaşam olarsa ya özgür bir temelde olacak, ya da olmayacak" anlayışı bizim yaşam doktrinimiz olarak her zaman geçerliliğini koruyacaktır.

Aslında uluslar arası komplonun yeni yüzü olan bu güruha karşı tarih bizleri bir anlamda militani sorumluluğa davet etmektedir. Büyük şehidimiz Erdal Yoldaşın “Militan militanlığın gereklerini yerine getirmelidir” belirlemesi tam da bu döneme denk gelmektedir. Özgür yaşam tercihi temelindeki gelişebilecek bir eylem işbirlikçi ihanete özgür yaşam anlayışını bir kez daha hatırlatacaktır. Mücadele içerisinde bazı dönemeçler, bazı süreçler yaşanır. Kritik süreçler, keskin dönemeçler bahsedilen dönemlerin başında gelir. Bu dönemler militanlığımızın sınındığı dönemlerdir. Kendimizi adadığımız, inandığımız Hareketin mensubu olarak ya bu süreçleri doğru okur militani sorumluluğumuza sahip çıkarız, ya da bu fırsatı kaybederiz. Bütün göstergeler tarihi sorumluluklarımıza sahip çıkmaya çağırıyor. Eğer sorumluluklarımız yakıcı bir biçimde kendini dayatıyorsa bize düşen devrimci onurumuzla buna sahip çıkmak, ertelememektir. Başkan APO’nun özgürlük felsefesi bu gücü her zaman militanına vermiştir. Çünkü bu güç adaletin, özgürlüğün, barışın, halkın, şehitlerin gücüdür. Çünkü bu güç özgür insanın gücüdür ve bu ses bizi özgürlüğe çağırıyor. Değerli yoldaşlar, Böylesi tarihi bir dönemde eylemlilik kararlılığına giderken gururluyum. Davama, halkıma ve şehit yoldaşıma karşı küçük de olsa bir sorumluluğu yerine getirmenin sevincini yaşıyorum. Kendi açımdan böylesi bir özgür yaşam tercihinin olmazsa olmaz kabilindeki bir gereklilik olarak görüyorum. Elbette ki halkımız, mücadelemiz daha büyük fedakarlıklara, güzelliklere layıktır. Önder yoldaşımız Hayri DURMUŞ’un da belirttiği gibi “Biz bu halka her zaman borçluyuz” anlayışı temel yaşamsal ilkemizdir. Bu anlamda bizim yaptığımız borcunu ödeme değil, gücümüz oranında hizmet etmedir. Sözkonusu olan borcun ödenmesi ise, bunu hiçbir zaman ödeyemeyiz. Bizimkisi olsa olsa bayrak yarışında koşabildiğimiz yere kadar koşmadır. Özgürlüğe, barışa, kardeşliğe gönül veren kişiler bizden daha iyisini yapacak, bu bayrağı onurlu bir barışla maratonun sonunda halklara devredecektir. Bu inancımı her zaman koruyorum.

KÜRT HALK ÖNDERLİĞİNE;

Başkanım, Geliştirmiş olduğunuz Demokratik Ekolojik Toplum felsefesiyle ezilen insanların yeni sesi soluğu oldunuz. Bakış açınızla kördüğüm haline gelmiş çevre, toplum, siyasal sorunların birçoğu çözüm mantığına, perspektifine kavuştu. Buna rağmen hiç de hak edilmedik uygulamalara maruz bırakılıyorsunuz. Sizin gibi insanlık. Özgürlük ve

onur emekçisi birinin böylesi uygulamalara maruz bırakılması, İmralı tabutluğunda tutulması, kendine uyarım diyen 21. yüzyılın bir utancıdır. Egemenliğin, hiyerarşinin tarihi göz önüne getirildiğinde size yönelik uygulamaların nedenini anlamak zor değildir. Burada sorun sadece anlamakla bitmez. Sorun anlamaksa, dönemin Roma generalleri, Atina köleci sisteminin yöneticileri İsa'yı, Sokrates'i belki de herkesten daha çok anlamışlardı ama bunların anlama mantığı çarmıha, baldıran ağusuna giden yola yasa taşlarını döşeyerek kendisini göstermiştir. Bizim anlamamız bir Roma generalinkinden, bir köleci Atina yöneticisinininkinden, ahalisinden elbette ki daha farklı olmak zorundadır. Ki, anlamak adaletse gücümüz ve bilincimiz oranında bu adalete katılmak ancak tarih karşısında affettirilebilir. Size yönelik bu uygulamalardan aslında insanlık büyüklüğünüzü, yakıcılığınızı görüyor, anlıyor. İmralı aslında bir arenadır. Çatışma zemini olduğu kadar, bir doğuş beşiği ve zeminidir aynı zamanda. Tarihte süzüle süzüle gelen 21. yüzyılın bilim ve tekniğiyle kendine çelikten zırh ören egemen görüş, düşünüş ve anlayışlarla özgür insan bakış açısı, düşünüşü, duyumsayışı arasındaki çatışmadır bu arenada gerçekleşen. Burası geleceğin özgür toplumu ve insanının doğuşuna beşiklik edecektir.

Başkanım, Aslında bizden öncekilerin ve bizlerin işlediği günahların kefaretni siz ödüyorsunuz. Bizim işlediğimiz günahlar sizde temize çekiliyor. Bizim yanma gücümüz olmadığı için hepimiz yerine siz yanıyorsunuz. Bizim belki de en güçsüz yanımız tarih karşısında kendi günahlarımızın kefaretni ödeme gücünden yoksun olmamız, bunu size yüklememizdir. Tarihin her döneminde hemen hemen böyle olmuştur. Gerçek özgürlüğe beynini ve yüreğini açamayanların bedelini bir özgürlük fedaisi çıkıp ödemiştir. Ancak o zaman beyinler ve yürekler biraz açılmıştır. Bizim de en büyük günahımız beynini ve yüreğini özgür insanın beyni ve yüreğiyle buluşturmayışımızdır. Bu anlamda yetersiz kalışımızdır. Sizin en büyük talihsizliğiniz ise bizim gibi yetersiz yoldaşlarla aynı yolu yürümek zorunda kalışınızdır. Başkanım, Bu süreçte gerekli gördüğüm gerçekleştireceğim özgür yaşam çizgisi temelindeki eylemlilik bir anlamda yetersiz yoldaşlığın da bir özelleştirisidir. Gerekçelerini mektubumda uzun uzun koyduğum eylemi büyüklüğünüze, affınıza sığınarak gerçekleştiriyorum. Felsefik anlayışınızda tüm canlıya, doğaya üst düzeyde yaşam anlayışını benimseyen görüşlerin sahibisiniz. Bundan dolayı bir insanın fiziki anlamda kendini yük etmesini uygun göremezsiniz. Bunu biliyorum. Buna

rağmen özgür yaşam tercihi olan bu eylemliliğin gerekçelerini kabul edeceğinizi umuyor, üst düzeyde sevgi, saygı, bağlılıklarımı sunuyorum.

YURTSEVER HALKIMIZA;

Maddiyatın ve çıkarın yaşamın rengini ve yönünü belirlediği 21. yüzyıl dünyasının kirine pasına bulaşmadan ilk insanın özündeki Özgür yaşam tutkusuna inançla sarılmanız ezilen tüm kesimlere umut ve moral vermektedir. Ulusal demokratik mücadelenizin çıkışından günümüze kadar yegane sahiplenici gücü oldunuz. En değerli varlığınız canınızın parçası oğullarınızı ve kızlarınızı halkınızın özgürlüğü için seve seve verdiniz, veriyorsunuz. Elbette ki tarih bunu insanlığın onur abidesi olarak gelecek kuşaklara aktaracaktır. Mücadelemizin en kritik dönemlerinde değerlerimize sahip çıktınız. Şahsi menfaatleri peşinde koşanlara imkan vermediniz. Bu kesimlerin heveslerini kursaklarında bıraktınız. Hareketimize işbirlikçi ihanetçi saldırıların yöneldiği uluslar arası komplonun içeride, bölgede ve dışarıda rengini değiştirerek devam ettiği bu dönemde mücadelemiz her zamankinden daha çok sahiplenmenize ihtiyaç duymaktadır. Özgürlük çizgimiz tehdit altındadır. Tüm değerlerimizin toplamını temsil eden özgürlük çizgimiz Önderliğimize yönelik saldırılardır bunlar. İşbirlikçi kesim bölge ve uluslar arası gericiliğin de gücünü arkasına alarak çizgisel saldırılarını sürdürmektedir. Daha önceki saldırılarda olduğu gibi yine halkımız başa çıkacaktır. Buna inancımız sonsuzdur. Sizin varlığınız, davaya bağlılığınız her zaman bizler için onur kaynağıdır. Böylesi kahraman özgürlük sevdalıları bir halkın evladı olmak, onun mücadelesinde yer almak gurur vericidir. Geliştireceğim eylemlilikle sizlerle buluşmaya geliyorum. Elbette ki size olan minnet borcumuzu ödemenin imkanı yoktur. Birey olarak tek varlığımız olan gençliğimizi ve canımızı size, özgürlük çizginize adıyorum. Bu onurlu yaşam kavgasında zafer demokrasiye, barışa, özgürlüğe gönül vermiş halkımızın olacaktır.

YURTSEVER AİLEME;

Değerli ailem; Yeni bir yaşam tercihinə giderken belki de en çok sizler üzüleceksiniz. Kanınızdan, canınızdan olan birini kaybetmek sizleri zorlayabilir. Acınızı anlıyorum. Sizin de benim özgür yaşam tercihim anımanızı istiyorum. Bir oğul olarak sizlere evlat acısını yaşatma hakkım belki yoktu, olmamalıydı. Ama sizin bir devrimci oğlunuz olarak mensubu olduğum Özgürlük Hareketimize bir saldırı anında militanca

tavır koyma hakkını sanırım bana verirsiniz. Buna yapmasaydım durup şüphe etmeniz lazımdı. Kendi kanınızdan olan birinin yaşamasını elbette istersiniz. Bu sizin hakkınız. Ama önemli olan yaşamak değildir elbette. Bizim için önemli olan ne kadar yaşamamız gerektiğidir. Biz onurlu bir mücadele için hayatımızı ortaya koyduk. Bu yoldaki her zorluğa sizin de hazır olmanız gerekir. Binlerce yoldaşımız bu mücadelede şehit düştü. Bedel verme sırası gelenler elbette ki bedelini ödemelidir. Bu konuda sıra bana gelmiştir. Elbette ki ben de görev ve sorumluluklarıma sahip çıkacağım. Halkımıza, Hareketimizin itibarına yönelik bir saldırı varsa bunun karşısında düşmanımıza bizim de bir sözümüz olmalıdır. Üzülmemenizi, yasını tutmamanızı istiyorum. Her dağdaki yoldaşımda beni görün. Her zindandaki yoldaşıta beni görün. Böyle yaklaşırsanız acınız hafifler. Sizlerle her zaman gurur duydum. Gerek sivil yaşamda, gerekse devrimci yaşamımda sizlere layık bir evlat olmaya çalıştım. Bu konuda başım dik, vicdanım rahattır. Anam ağlamasın. Kız kardeşlerime iyi bakın. Her zaman onların iyi bir kardeşi, yoldaşı olmaya çabalayacağım.

KADIN ÖZGÜRLÜK HARAKETİNDEKİ TÜM YOLDAŞLARA;

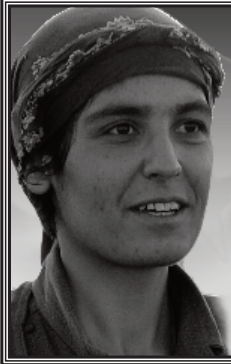
Değerli yoldaşlar; Kadının cinsel bir metaya dönüştürüldüğü, cinsiyetçi toplum anlayışının egemen olduğu günümüz dünyasında, özgürlük dağlarında yitirilmiş kadının özünü arıyorsunuz. Kadın yitirdiği dünyasına sizin özgürlük adımlarınızla ulaşmaya çabalıyor. Özgürlük için kadın hareketimizin gösterdiği fedakarlık ve dirayetçi duruş dünya kadınının mücadele azmi olacaktır. Kazanmanız sadece ezilen bir cinsin kazanması değil, aynı zamanda bir toplumun da kazanması anlamına gelmektedir. Kadının tarihi aslında mini bir Ortadoğu, mini bir ezilenlerin tarihidir. Tarihteki ezilen sınıf ve cins sömürsündeki paralellik bunun göstergesidir. Toplumsal tarihimizin, bölgesel tarihimizin bir sonucu olarak bizler sistemin bize yüklediği mantığı pek erken kıramadık. Egemenliğin genleri şu ya da bu düzeyde her Kürt erkeğine, Ortadoğu erkeğine bulaştı. Bunu PKK önderliğiyle biraz kırmaya başladık. Özgürlüğe eşitlikten gidilir, özgürlüğü eşit olanların beyni ve yüreği yaratır anlayışını yeni yeni anlamaya çalışıyoruz. Bundan dolayıdır ki, özgürlüğü temel bir ihtiyaç olarak algılıyoruz. Özgürlüğe en çok ihtiyacı olan, onu herkesten daha çok aramalıdır. Bu anlamda biz Kürt halkının oğulları ve kızları olarak herkesten daha çok özgürlüğün arayışçısı olmalıyız. Zira özgürlüğünü yitiren ister toplum olsun, ister

birey olsun son tahlilde insan olma vasfının en önemli özelliğini yitirmekten kendini kurtaramaz. Değerli yoldaşlar; Özgürlüğümüz üzerindeki tehdit kalkmış değildir. Her zamankinden daha ince ve sinsi yöntemlerle bu tehdit devam etmektedir. Bunlar karşısında bizden beklenen beyin ve yürek gücümüzü açmak, tavizsiz bir özgürlük savaşçısı olmaktır. Özgürlük uğruna her şeyini adayanların, kazandığı, elde ettiği bir hazinedir. Biz de eğer onu tutku düzeyinde arzularsak onunla buluşan bizler oluruz. Yaşamda her şeyin bir bedeli vardır. Özgürlüğün de bir bedeli vardır. Bu bedeli göze alacak yürek, beyin ve duygu gücünü yakaladığımızda özgürlüğe bir adım daha yaklaşmış oluruz. Önemli olan istemek ve sıradanlığı aşmaktır. Sıradanlık aşıldı mı duyguda yücelme, düşüncede büyüme, kişilikte ve arayışta yücelme peşi sıra gelecektir. Sıradan bir insana bile nasıl bir yaşam diye sorulduğunda, onurluca bir yaşam diyecektir. Onur da ancak özgürlükte olur. Zira özgürlüğünü yitirenin onurundan bahsetmek büyük bir yanlış olacaktır. Değerli yoldaşlar; Özgürlüğün bir diğer ölçütü de, egemen yanlarımızdan sıyrılma çabamızda kendini göstermelidir.

Egemenlik anlayışını ve özgürlük olgusunu doğru yorumladığımızda, egemen yanlarımıza savaş açtığımızda doğrultunun önemli bir kısmını elde etmişiz demektir. Ama bu konuda dezavantajımız, eksik kalan yönlerimiz vardır. her şeyden önce anlama devrimini tam gerçekleştirmiş değiliz. Kadını doğru anlama, tanıma noktasında da yetersiz kalan yönlerimiz vardır. Zira anlamak için yüksek kalitede beyin ve yürek gücü gereklidir. Egemen tarih anlayışının karakterimize işlediği yaşam ve olguyu erkekçe yorumlama anlayışı, beraberinde doğru anlama gücünden bizleri uzaklaştırıyordu. Ezilen sınıfı, cinsi, toplumu anlamak için her şeyden önce egemen tarihin genlerimize ve bilincimize işlediği egemen erkek anlayışlarından, bakış açısından boşanmak gerekir. Bunu tam başarmış değiliz. Böyle olduğu sürece özgürlük savaşçılığımızın bir yanı hep eksik kalacaktır. Ama şunu da büyük bir gururla söyleyebilirim ki, bu mantıktan bakış açısından boşanmak için büyük bir kararlılığım ve inancım olmuştur. Bu sonuca sadece devrimci olduğum için değil, insan olmanın bir gereği olarak vardığımı belirtmeliyim. Zira doğrulara ve güzelliklere yönelmek devrimci kimliği taşımanın gerekliliği olduğu kadar, insani kimliği taşımanın gerekliliği olarak da anlaşılmalı ve bu doğrular uygulanmalıdır. Yaşamda özgürlüğe mutlak sınırlar çizemeyiz. Onu kalıplarla ifade etmek fazla gerçekçi değildir. Mutlak sınırlar çizmek böyle bir olguyu gerçekleştirebilir pozisyonuna sokmak onu bir anlamda,

bir yerde nokta koyarak bitirmek olacaktır. Bir şeyi bitirmek de felsefik olarak yok etme anlamına gelir. Bu anlamda özgürlük anlayışına kesin sınırlar koyamayız. Çünkü özgürlüğün kendisi yakalanılan değil, yaşanılan bir olgudur. O yakalanmaz ancak yaşanılır. Özgürlük aslında bir doğrultu ve çizgi olayıdır. Bu doğrultuya, bu çizgiye girdiğimiz oranda özgürlüğü parça parça solumuş oluruz. Bu noktada elbette çizgimiz ve doğrultumuz özgürlük şehitlerimizin çizgisidir, doğrultusudur. Bu anlamda Şehit Beritan Yoldaş bu doğrultuyu özgür kadın rengiyle bir daha işlemiş, özgür yaşam çizgisini kendisinde somutlaştırmıştır. Bir erkek olarak Şehit Beritan çizgisinde yürümeyi, o çizginin emireri, hizmetçisi olmayı kendi açımdan bir onur olarak görüyorum. Bunu kendi açımdan kadınla doğru bir dostluğun ve yoldaşlığın mütevazı bir tavrı olarak değerlendiriyorum. Bu çizgiye layık olursam ne mutlu bana. Sonuç olarak yeni bir çıkışın arefesine gelmiş bulunmaktayız. Fiziksel ve teknik obezitenin temel sorun haline geldiği, maneviyatın aşındığı, kimi zaman insanın adeta fazlalık olarak görüldüğü bir yüzyıl gerçeğini görüyoruz.

Bir özgürlük savaşçısı olarak yaşam olgusunu doğal olarak insanın özündeki özgürlük anlayışıyla yorumlamak, anlamak ve bunu yaşamaya çalışmak temel görev olarak önümüzde durmaktadır. Ne olursa olsun yaşamalıyım anlayışından ziyade, ne kadar yaşamam gerekirse o kadar yaşamalıyım anlayışını özümsemek, doğal insanın özündeki özgürlükçü, eşitlikçi yaşam anlayışına bizleri bir adım daha yakınlılaştıracak insani kimliğimizi pekiştirecektir. Değerli yoldaşlar; İnsan yaşadıkları, inandıkları kadar insandır. İnsan hayalleri, gerçekliği kadar insandır. İnsan inandığına kendini bilinçli olarak kattığı, adadığı kadar insandır. Benim yapmaya çalıştığım bu insan olma kimliğine, devrimci insan olma kimliğine layık olma çabasıdır. Ne olursa olsun bu konuda tavizsiz yürümedir. Sorunu bireysel olarak ele almıyorum. Burada mensubu olduğum Özgürlük Hareketini, halkımızı rencide etme sözkonusudur. Düşmanımızın öteden beri benzeri karalamaları çokça kullandığını biliyoruz. Sorun bir birey olarak benim karalanmamsa bir yere kadar önemlidir. Ama Özgürlük çizgimize, halkımıza hakaret vardır. Bir devrimci olarak bu hakarete gereken cevabı vermek başta benim görevimdir diye düşünüyorum. Bu davranış bir özgür yaşam tercihi olduğu kadar, bir meşru savunma refleksidir de aynı zamanda. Kendi savunmasını yapmayan birinin, insani kimliğini, özgürlüğünü elde etmesi olası bir şey değildir. Bu eylem çizgisinde başarılı olursam ne mutlu bana...



Viyan Karox
Leyla Wali Hüseyin
1985 Süleymaniye
1997
1 Şubat 2006 Haftanın

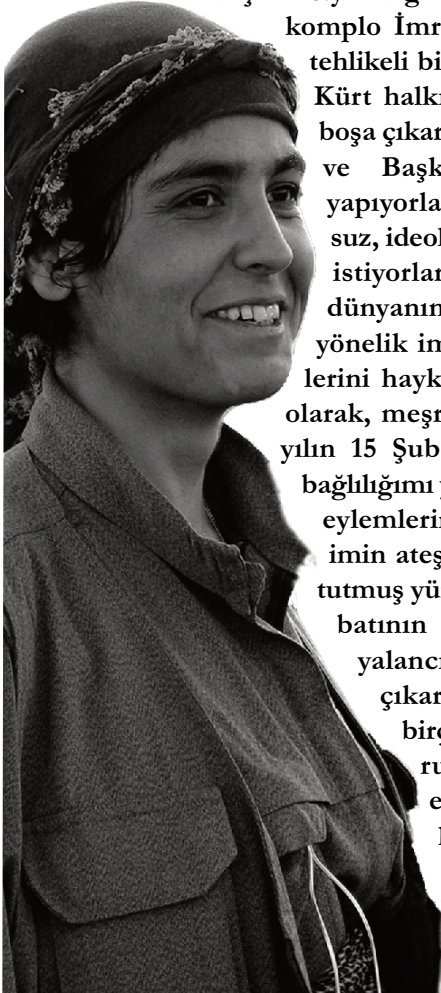
KARANLIK GECELERİN AYDINLIĞI BAŞKAN APO'YA!

Senin ismini duyduğum ve tanıdığım günden beri yaşamı hissediyor, Skim olduğumu ve nasıl yaşamam gerektiğini biliyorum. Yani fikirlerin beni bana tanıttı ve anlamlı yaşamayı öğretti. Özgürlüğün alfabesini bana öğrettin. Senin okulunda zorlanmalar yaşamışsam da hiçbir gün ikirciklik yaşamadım ve pişman olmadım. Çünkü ben okulunda anlamın, düşüncenin ve insanın gücünü keşfettim. Çok az da anladım ki, mümkün olmayan hiçbir şey yoktur. Ama insanın amacında ciddi olması, ona inanması ve ona ulaşması şartıyla. Bir kadın ve bir Kürt olarak özgürlük bana amaç oldu ve bu amaca yürekten inandım. Bunun için hasretle bir anlığına da olsa seni yakından görmek, kucaklamak, omzunda nefes almak sonra da özgürlük, kadın ve halkıma ilişkin yüreğimdekileri seninle tartışmayı istedim.

Ancak 1998'deki içten ve dıştan geliştirilen kirli uluslar arası komplo senin ve benim aramda bir ayrılık yarattı ve bu komplo benim gibi seni görmek isteyen binlerce arkadaşımın da umudunun arasına girdi. Esir alınışından sonra bende daha güçlü bir sarsılma gelişti ve yüreğimde karar ve özgürlük gücü daha da gürleştirdi. Seni görmenin özlemini ve umudunu hiçbir zaman yitirmedim. Seni her zaman yakından hissetmenin çabası içinde oldum. Bundan dolayı içimde her zaman seninle diyaloglar yaptım. Bir enerji ve ses gibi içime dolduğunu hissettim. Ve bundan ilham aldım. Birçok kez de rüyalarımın misafiri oldum ve bundan çok büyük bir mutluluk duydum. Ama gerçek şu ki sana yönelik tüm duygu ve düşüncelerimi dile getiremiyorum. Ancak 1999 yılından sonra

her zaman bir gerçek beynimde yankılanıyordu. O da şudur; senin gibi büyük bir insanın esir alınışını kabullenemiyordum ve o insan orayı hak etmiyor diyordum. Şüphesiz bu esaretin, bir halkın Önderinin ve insanlık rehberinin tecride alınışının sorumlusu olarak yalnızca komplo içinde yer alan sahtekâr devletleri görmüyorum. Sahtekâr, ikiyüzlü, ihanetçi devletlerin ihaneti kadar benim ve diğer arkadaşlarımın zayıf ve yetersiz yoldaşlığını da bu komploda sorunlu görüyorum. Bu yüzden halk ve özgürlük umutlarını size bağlayan kadınlar her zamanlar kendilerinden utandılar. Bu gün de 15 Şubat 2006'da Reber Apo'nun esaret altına

alışının 8.yılına giriyoruz. Bununla birlikte uluslar arası komplo İmralı ve Kürt halkı üzerinde yeni ve tehlikeli bir süreç başlatmıştır. Reber APO ve Kürt halkının barış ve demokrasi çabalarını boşa çıkarmak istiyorlar. Çok açık teslim olma ve Başkan Apo'dan vazgeçme çağrısı yapıyorlar. Bizi ehlileştirmek, Başkan Apo'suz, ideolojisiz, iradesiz bir yaşama alıştırmak istiyorlar. Bu nedenle bu gün Kürt halkı dünyanın dört bir yanında Başkan Apo'ya yönelik imha ve inkar siyasetine karşı tepkilerini haykırıyor. Ben de sizin bir öğrenciniz olarak, meşru olmayan saldırılar karşısında bu yılın 15 Şubat'ında halkımın içinde size olan bağlılığımı yenilemek istiyor ve halkımın direniş eylemlerini gürleştirmek istiyorum. Bedenimin ateşiyle sınıflı toplum uygarlığının buz tutmuş yürek ve beyinlerine bir mesaj vermek, batının İnsan Hakları Mahkemesinin yalancılığını ve sahtekârlığını ortaya çıkarmak için tarihin adaleti önünde birçok insan gibi bir şahit olmak istiyorum. Başkanım! Gerçekleştirdiğim eylemin nedeni senin ve Kürt halkının üzerindeki komployu kabul etmemek ve egemen devletler tarafından size ve Kürt halkına karşı uygulanan haksızlığa karşı başkaldırmak içindir. Aynı za-



manda yetersiz yoldaşlığımın bir özeleştirisi, halk ve tarih karşısında utanç duygusundan kurtulmak içindir. Bir tek kişi kalsak bile senin ideolojik çizginin ve felsefenin başarıya ulaşacağına dair iddialı ve inançlıyım. Birçok kişi senin şahsında ideolojik hattı yok edeceklerini düşünüp, söylemektedirler. Ancak ben bunu çok ciddiye almıyor boş bir iddia olarak görüyorum. Çünkü sen artık milyonlarca insanın ve özellikle de kadınların yüreğinde, beyinde ve tüm hücrelerinde yer edinmişsin.. Sen tarihe ve topluma mal oldun. Sen her zaman kadınının bağlılığını ve dürüst oluşunu bize tanıttın. Bugün tüm yetersizliklerim ve zayıflıklarına rağmen özeleştirimi vermek, demokratik ve bilimsel sosyalizme ve yeni paradigmaya yönelik kararlılığımı göstermek istiyorum. Az da olsa iç gericilik ve dış saldırılara bir mesaj vermek istiyorum. Çoğu zaman şehit arkadaşlar gibi keşke canımdan daha değerli bir şey olsaydı ve Başkan Apo'nun, halkımın ve ezilen kadınların yoluna feda edebilseydim diyordum.

Sizin 1999 yılında esaret altına alınışınızdıktan sonra her zaman böyle bir eylem gerçekleştirme kararı beynimde vardı. Ancak koşul ve şartların uygun olmayışı ve özellikle sizin böyle bir eylemi kabul etmeyeceğinizi düşündüğümünden ben de yaşam içerisinde dürüstlük ve bağlılığımı size ifade etmek için mücadele ettim. Bu gün de biliyorum ki, bu eylemimi kabul etmeyip eleştireceksiniz. Ama ben ne yapayım Başkanım? Bazıları aşık olup el ele verip kaçıyorlar. Benimde aşık olmam bu şekildedir. Yüreğim siz olmadan, ülkemın çocuklarının yüzünde gülücükler olmadan huzur bulmuyor. Bu kararımı böyle bir süreç ve zamanda sizden ayrı ve uzak geçen 8 yıl geciktirmiş olmamdan dolayı sizden özür diliyorum.

Çok inançlı ve umutlu olduğumu da söylemek istiyorum. Özellikle de PKK'nın Yeniden İnşa Komitesine seçilmek için adımı dile getirdiğinizde ve beni sorduğunuzda, bana dünyanın en büyük onur ve armağanını verdiğinizi hissettim. Bunu büyük bir onur olarak görüyorum. Devamla perspektiflerinizde Güney devrimini kadın devrimi olarak adlandırmanız bende mücadeleye olan inancı geliştirdi. Şimdi de Güneyin içinde var olan bu ölüm sessizliğine karşı bir güney kadını olarak yarattığınız çaba ve değerlerinize azda olsa bir cevap olmak istiyorum. Başarılı bir sonuç elde edeceğimden dolayı çok mutluyum. Son olarak görüşme hasretimi, sevgilerimi ve selamlarımı siz emsalsiz insana sunuyorum. Başkanım bunu hiç unutmayın, sizi çok özleyyoruz, sizi çok özleyyoruz.

SEVGİLİ YOLDAŞLARA;

Önderliğin esaret altına alınışının yedinci yılından sekizinci yılına girişi olan 15 Şubat'a bir ay kalırken, şimdiden yüreğim bir volkan gibi kaynamakta ve patlamak için bir fırsat aramakta. Doğada da bir sürü olay volkan gibi patlamak için hep uygun zamana ihtiyaç duyarlar. Tıpkı bir meyve ağacı gibi... Bir meyve olgunlaşana kadar dalından kopmamak için zamanla yarışa girer ve vakti gelene kadar bekler. Böyle olmazsa meyve, meyve olmaz. Varlığındaki inceliği, nazikliği ve canlılığı ispat edemez. Volkan da böyledir. Meyve ağacı güzelliğini, renkliliğini bir el-mada, narda ve birçok meyvede ürün olarak emek vermiş yetiştiricisine sunar. Yine Volkan da nerede, ne zaman ve nasıl patlayıp öfkesini göstereceğini, Ehrimanlar ve vefasız insanların cezasını nasıl vereceğini bilir.

YOLDAŞLAR, DOSTLAR VE ACI ÇEKEN KADINLAR;

Sizler için de birkaç değerlendirme yapmak istiyorum. Üzülmeyin, halay çekin! Biliyorsunuz ki ben halay çekmeyi çok seviyorum. Halay çektiğim zaman kanatlanıp uçtuğumu hissediyorum. Ben doğanın bir çocuğu ve evrenin küçük bir parçası olarak söylüyorum ki; kutsal bir yaşamın kanun ve ölçülerini yerine getirmek ve yaşamıma anlam vermek istiyorum. Ben de bir meyve ağacı gibi acı çeken halkıma ürün verme zamanına geldiğime inanıyorum. Elleri havada kalmış çocuklara ve boğulmuş hayallere bir umut olmak istiyorum. Az da olsa acı çeken kadınların özgürlük molekülünü geliştirmek için bir atom olmak istiyorum. En önemlisi de İmralı Adası etrafındaki mumlar içinde bir mum olmak istiyorum. Size şunu belirtmek istiyorum ki artık egemen devlete, yalancı ve zalim erkeğe bir cevap vermenin zamanı gelmiştir. Bunun için 15 Şubat gecesini içimdeki kin ve nefreti bir volkan gibi patlatarak bunların cezalandırılacağı bir geceye dönüştürmek istiyorum.

15 Şubat gecesi Mazlum DOĞAN, Zekiye ALKAN, Berivan, Ronahi, Rahşan, Sema, Fikri BAYGELDİ ve zincirin son halkası olan Serdar ARI'nın bedenindeki ateşi yüreğimde hissetmekteyim. "Ya özgür bir yaşam ya da onurlu bir ölüm!" "Bijî Rêber Apo" sloganları kulaklarımda çınlıyor, beynimde üst üste yankılanan ses dünyaya sesleniyor. Bu ses amaca kilitlenişimin sesi olup eylemdeki amacımın başarısını yüzde yüz garantiliyor. İçimde Sema ve Serdar'ın alevleri gürleşirken hiçbir zaman Başkan Apo'nun etrafındaki ateşin soğumasına izin vermeyeceğim. Çok zorlu geçen bir kış içinden bedenimdeki ateşin acısıyla mesaj vermek ve

çağrıda bulunmak istiyorum. Bu mesajım özgürlük mesajıdır. Hepinizi Başkan Apo'yu korumaya, başarıya ulaşmak için eylem ve mücadeleyi yükseltmeye çağırıyorum.

Selam ve saygılar

15. 01. 2006

Başkan Apo'ya hücre cezasının verildiği gün

TÜM DEĞERLİ YOLDAŞLARA;

PKK'de en büyük eylem, sözüne sahip çıkmaktır. Bilin ki bir yerde söz anlamını yitiriyorsa orada gaflet, vicdansızlık ve ahlaki çöküntü vardır. Böyle bir durumun sonucu da kesinlikle ihanettir. Kürt halkı, kadın, PKK ve Başkan Apo sürekli sırtlarından hançerlenmişlerdir. Tüm fikir, duygu, şiir, şarkı ve tartışmalarda büyük bir acıyla bunlardan bahsedilir. Her zaman direniş iradesi, mücadele ve ihanet yan yana yürümüşlerdir. Tıpkı Ehriman ve Ahura Mazda arasındaki savaş gibi sürekli bir çatışma içinde olmuşlardır. Zerdüşt diyor ki; “ Bu savaşta her ne kadar zorlu da olsa başaran Ahura Mazda'nın ışığıdır, şu şartla; iyi düşün, güzel konuş ve doğru yap.” Ta ki çağdaş Ahura Mazda'nın fikirleri başarıyı elde edene kadar.

Daha önceki yazımda belirttiğim gibi uzun süren bir yoğunlaşmanın sonucunda eylemimi 15 Şubat gecesi yapmayı kararlaştırmıştım. Bir kadın ya da bir Kürt olarak, Başkan Apo'nun esaret altına alınışının 8. yıldönümüne bir kez daha böyle girmek ve çarmıhı bir kez daha görmek istemiyordum. Kış koşullarında partinin Ehrimanların hedef ve mevzilerine ulaşmasının biraz zor olduğunu biliyorum. Ehrimanlar da gün geçtikçe gözümüzün önünde halkımın yüreğini, beynini ve bedenini yiyor ve bu tehlikeli bir durumdur. Bu da bir eylem yapmamı şart kılıyor. Canımı vermeden bir eylem gerçekleştirmeyi isterdim ama şuna inanıyorum ki, insan gerektiği kadar yaşamalıdır. Aynı zamanda söz anlamını yitirdiğinde sıra eyleme gelir, her eylem de sözün yeniden anlam bulması ve özgürlük umudunun güçlendirilmesi içindir. Bu sürekli beynimde yankılanan bir gerçektir. İçinden geçtiğimiz sürecin kaderi belirlenirken bir yandan Kürt özgürlük sorununun çözümüne yönelik imkanlar ortaya çıkartıyor ama diğer yandan da bir o kadar Önderlik ve halk üzerindeki tehlikeleri artırıyor. Bu kadar imkan ve fırsat varken umutsuzluk ve karamsarlığın ihanet düzeyine ulaşması her geçen gün böylesi bir eylem gerçekleştirme ısrarımı arttırmıştır.

Değerli yoldaşlar;

Bu kararım yeni değil. Temmuz ayında PKK ve YJA-STAR'a yazdığım raporlarda dile getirmiştım. Bu yeni bir karar olmayıp uzun süreye dayanmaktadır. 1999 yılından itibaren böyle bir karara ulaşmıştım. Bir yandan 1999'dan sonraki yılda hareketimizin içinde kaldığı sorunlu durumda kadın hareketinin ve örgütün yönetimine katılım gerekliliği vardı, diğer yandan ise siyasi ve teknik koşullar böyle bir eylemi yapmama imkan vermiyordu. Ama 1 Haziran hamlesinden sonra böyle bir fırsat elime geçti. İç ve dıştaki komplolara karşı ateşten bir çember yaparak buz tutmuş yürek, beyin ve vicdanları eritmek için kadın hareketinin 1996-98 yıllarındaki gibi militanlara ihtiyacı olduğunu düşünüyorum. Yani sahte dostluğa ve yetersiz yoldaşlığa karşı yaşamda ve eylemde Zilan, Sema ve Serdar gibi cevap olmak gerekir. "Neden böyle bir eylem yaptın?" diye beni eleştirebilirsiniz, ya da Rêber Apo böyle bir eylemi kabul etmeyebilir. Ancak anladığım kadarıyla Kürdistan özgürlük mücadelesinin gelişiminde çözüm yolu ve gelişme bedelsiz olmamıştır ve olmaz. Bu, Apocu hareket ve kadın özgürlüğünde vazgeçilmez bir yöntem olmaktadır. Ben de bir kadın militan olarak, bu yöntemi devam ettirmek istiyorum. HPG ve YJA-STAR'a gelişimle birlikte büyük bir aşk ve moralle böyle bir eylemi planlıyordum. İki ayrı yerde ya da iki ayrı hedefte eylem yapmak istiyordum. Birincisi; Kürdistan'da fahişeliğin ve köleliğin merkezinde, ikincisi; çeteleşmiş savaş devletinin yönetim merkezinde kendime zarar vermeden, Zilan ve Sema gibi eylemimle devleti sarsmak istiyordum. Bir yandan içinden geçtiğimiz kış koşulları, diğer yandan da arkadaşlarla yeteri kadar tartışma geliştirmeyişimden kaynaklı onları ikna edememiştım. YJA-STAR Konferansından sonra dağda da olsa böyle bir eylem yapma kararlılığına ulaştım. Bu yılki 15 Şubatı ağlama, çaresizlik ve umutsuzluk içerisinde değil aşkla, coşkuyla ve büyük bir inançla karşılamak istiyorum. Ancak burada üç noktadaki özlemimi dile getirmek ve sizinle bunu paylaşmak istiyorum. Birincisi; bu temelde kendime belirlediğim plana ve esas aldığım hedefe ulaşamadım ve istediğim gibi intikamımı alamadım. İkincisi; Kuzey Kürdistan halkını yakından göremedim ve doğasının güzelliğini görme özlemi içimde kaldı. Üçüncüsü; sadece bir anlığına bile olsa başımı Başkan Apo'nun omzuna dayayıp derin bir nefes çekmek isterdim. Her ne kadar bu yüreğimde bir hasret olarak kalsa da, buna rağmen sevinçliyim. Çünkü arkadaşlarımin benim yerime, hatta benden daha fazla bu günden sonra bunu gerçekleştireceğine inanıyorum. Şüphesiz ki bir

yönetici olarak yoğunlaşmak, kendini hazırlamak bu şekilde bir eylemi planlamak ve gerçekleştirmek zordur. Çünkü günlük olarak güçlü bir katılımı gerektiriyor. Ben, son güne kadar da çalışmalardan uzaklaşmadan katılma çabası içerisindeydim. Yalnız şunu kesinlikle biliyorum ki, son aylarda gerekli olduğu kadar arkadaşlara yardımcı olamadım. Bu nedenle arkadaşlardan özür diliyorum.

Selam ve saygılarımla
23.01.2006

HAFTANIN ALANININ TÜM SAVAŞÇI VE KOMUTANLARINA;

Bu alana gelişim uzun bir zaman olmadı. Burayı çok sevdim. Burada doğa sanki her zaman benimle konuşuyor gibi. Bu bana çok güzel ve çekici geliyordu. Bunlardan daha önemlisi fedakarlık ruhu, arkadaşların dürüstlüğü bana daha büyük bir huzur veriyordu. Burada ölümle her zaman alay eden bayan erkek tüm arkadaşları çok sevdim. Buna rağmen nefret ettiğim, eleştirdiğim ve hep eleştirmeye devam edeceğim birçok şey var. Özellikle bazı kişilerdeki tereddüt, inançsızlık, şikâyetçilik, aşkın ve sevginin kirletilmesi, yani genelde geri kadın kişiliğinin tavırları, kendini beğenmiş feodal erkeklik, burada bir kez daha beni içten yaraladı. Bazen kendimi ifade etme yöntemim ve üslubum sizi incitmiş olabilir, bu yüzden sizden özür diliyorum. Ama yine de geliştirici eleştirilerimin arkasında duruyorum. Eksik kalan eleştiri ve özeleştiri yaklaşımlarımıza yönelik eleştiriler, dedikodu kültürü, açık olmayan mücadele tarzı örgüt için bir dinamit gibidir. İnanıyorum ki her biriniz, her PKK'li kadro inançsızlık, kararsızlık ve ihanete karşı örgütsel yaşamın geliştirilmesi, korunması, yine insanın geliştirilmesi ve korunmasından kendini sorumlu görür. Eğer yerinde ve zamanında yaşamsal ve düşünsel bir emek verirsek başaramayacağımız ve sonuç alamayacağımız hiçbir şey yoktur. Çünkü tekrarlanan ve çözilemeyen örgüt yaşamının sorunlarının kaynağı, yine genelde Başkan Apo'nun özgürlüğüne ve Kürt sorununun çözümüne yönelik siyasi ve taktiksel eylemlerin tümünden başarılammamasının temelinde, kadronun kendini sorumlu görmemesi ve

partileşmemesi vardır. Yani hiyerarşik mantığımız örgütü koruma ve geliştirmeyi sadece küçük bir sınıfın ya da elit bir kesimin (yönetimin) görevi olarak görmektedir. Bunu söylediğim zaman sadece tek taraflı kadroyu ya da bireyi suçladığım anlamı çıkarılmasın. Çünkü kadro kadar örgütün de eksiklikleri ve zayıflıkları görülmektedir. Zaten her zaman temel formül (kişiliğin gelişimi örgütün gelişimidir tersi de doğru olmakla birlikte) ortaya çıkan sorunların, olay ve olguların ele alınmasında esas aldığım bir görüştür. Bu temelde partileşmenin sırrı, kadronun başarısı sadece tek bir şeydir; o da örgütün tüm eksiklik ve yetmezliklerine rağmen örgüte karşı kendini sorumlu görmek ve kendini onun temel bir parçası olarak ele almak aynı zamanda da onu eleştirebilmek ve gelişimi için canı gönülden çalışma yapmaktır. Onun için her ne kadar zorlanma ve kırılmalar yaşasak da bu yaşamı ve örgütü kendi gözümüzden daha iyi korumalıyız. Çünkü bu örgüt, devletlerin ya da egemen sınıfın bir örgütü olmadığı gibi maddi ve manevi gücünü başka bir yer-



den alan bir örgüt de değildir. Bu örgüt, emekçi halkın alın terinden, binlerce yürekli ve sevdalı kız ve erkeklerin tatlı ve berrak kanından yaratılmıştır. Bu nedenle örgüte sahip çıkmak, halka ve şehitlere sahip çıkmaktır. Bu yaklaşıma sahip olan kişiler ahlâklı ve onurlu insanlardır. Bunun tersi ise ahlaksal bir çöküş ve büyük bir vicdansızlıktır. Bunun sonucu da Rezan ve Nujin gibi ihanete gidiyor.

Değerli yoldaşlar!

Bu eylemim sizi etkileyebilir ama sizden ricam duygusal bir temelde yaklaşmamanızdır. Benim için üzülmeyin. Çünkü 2006 yılı hamlesi hepimizden güçlü ve olağan üstü bir katılım istemektedir. Ben de bir kadro ve kadın militan olarak bu şekilde katılım göstermek ve hem dıştaki hem de içteki komplolara mesajımı vererek sesimi halkın eylemleriyle birleştirmek istiyorum. Derler ki “zaman keskin bir hançer gibidir. Sen onu kesmezsen o seni keser.” Hazırlık ve eğitim için bahara kadar fırsatınız var. Benden dolayı tek bir gün bile program ve çalışmalarınızı durdurmayın. Çünkü her biriniz kendinizi fedailik çizgisinde bahara hazırlıyorsunuz. Ben de sizden biriyim ve eğer şimdiden başarabilirsem doğal militanlık görevimi yerine getirmiş olurum. Bu dönemin eylemi çok yönlüdür. Fedailik sadece Zilan ve Sema yöntemiyle değildir, yaşam, kararlılık, öncü olmak, savaş taktiklerini uygulamak, ideolojik ve felsefik anlamak, dürüst yoldaşlık ilişkisi, tereddütsüz hedefe yönelmek, yaratıcılık ve kesin başarıya kilitlenmektir. Şunun inancındayım ki yoldaşlarım nasıl geçmiş süreçte bu gerçeğe sahip çıkmışlarsa şimdi de bütün yetersizliklerine rağmen bu gerçeğe sahip çıkacaklardır. Ama şu da bir gerçek ki; biz kadro olarak geçmişte görevlerimizi tam olarak yerine getiremedik ve orta yolcu duruşumuzu aşamadık. Bundan dolayı bu eylemi gerçekleştirme kararlılığımızdaki amaç, söylediklerimize yeniden anlam kazandırmak ve kendini tekrarlayan sorunlardan kurtulmaktır. Elbette hiç yetersizlik olmasın demiyorum ama tekrarlanması bir tehlikedir. Bu da kaynağını söylediklerimize inanmamak ve ikna olmaktan almaktadır. Eylemim her şeyden önce Başkan Apo ile yetersiz yoldaşlığımdan dolayı bir özelleştiridir. Apocu hareket içinde ve özellikle de kadın hareketi içinde zihin, vicdan ve ahlak devriminin geliştirilmesinde az da olsa rolümü oynamak istiyorum. Bu eylemimin güç kaynağını Başkan Apo’nun savunması ve PKK ruhunun yeniden doğuşundaki ilhamdan alıyorum. Aynı zamanda bu eylemim Başkan Apo’ya, halka ve harekete yönelik topyekun saldırı ve komploya karşıdır.

PKK'nin marjinalleştirilmesi siyaseti ve Başkan Apo'suz Kürt sorununa çözüm yaklaşımının kabul edilmemesine dönük bir refleks olup, örgüt kadrosu ve Kürt militan kadınının direniş kültürünü yeniden göstermesidir. Her arkadaş bu doğruları iyi bildiği için çok fazla uzatmak istemiyorum. Yalnız eksik kalan, bilinçle her zaman hissetmektir. Yani bildiğimiz ve yaptıklarımız arasındaki his köprüsünü güçlü kuramamaktır. Bunun için bildiğimiz şeyleri iyi uyguluyoruz. Sonuç olarak son zamanlarda gerektiği kadar çalışma ve eğitime katılmadığım için özeleştirimini veriyor, sizlerden özür diliyorum. Yine hepinizi yürekten selamlıyor, tek kucaklıyorum. Unutmadan, özellikle aynı komisyonda bulunduğumuz arkadaşlardan da özrümü istiyorum. Ama onların da iyi bir şekilde çalışmalarında rollerini oynayacaklarına inanıyorum.

Selam ve saygılar

26.01.2006

HAFTANIN'DEKİ YJA-STAR GÜCÜ ŞAHSINDA TÜM YJA-STAR GÜÇLERİNE;

Genelde Kürt halkı, özelde de Kürt kadını özgür ve iradeli kimliğin yaratılmasında çok büyük bedeller ödemiştir ve hala veriyor. Bundan sonra da bir kültür gibi tarihin günlerini nakşediyor.. YJA-STAR Harekete üye olmak, benim için büyük bir gurur, azim ve onurdur. Çünkü her gün, içinde kutsal ruhlu insanlar kendini feda ediyor. Yaşayan arkadaşlarsa köleliğe karşı kendilerini güçlendirme çabasındalar. YJA-STAR Örgütü binlerce güzel kızın kanlarıyla sulanmıştır. Kadının öz hareketidir, bu nedenle acı çeken kadınların umudu, kadın cesaretinin öncüsü olmaktadır. YJA-STAR kadının cesaret tanrıçası ve yalancı, zalim erkeğin cezalandırılmasıdır. YJA-STAR, özgürlük ve bağımsızlığını arayan kadının mekanıdır. Bu nedenle ister YJA-STAR içerisinde, ister başka bir kadın örgütlenmesi içerisinde olsun, her kadro kendini bu onurdan yoksun bırakmamalı, bunu hiçbir zaman inkâr etmemeli ve değersiz görmemelidir. Bu zeminden kaçanlar ya da anlam vermeyenler özgürlükten kaçtıklarını ve özgürlük mücadelesine anlam vermediklerini bilmelidirler. Çünkü biz Kürt kadını olarak gerilla saflarında inanç, irade ve kadının öz gücünü ortaya çıkardık. Bugün de bütün diğer kadın örgütleri tanrıça Star ananın kucağında dünyaya geldi ve büyüdü. Hepimiz özgürlüğümüzün doğruluğunu arıyorsak Başkan Apo'nun perspek-

tiflerini anlamalıyız ki şöyle diyor; “Herkes dağdan inse bile, kadın direnmeli ve özgürlüğünü aramalıdır.” Bu hepimiz için uzun ve kısa zamanlı kendini örgütlemenin temel ilkesidir. Sırtımızı günlük yaşam tarzına, genel hareketin taktik ve üstlenmesine dayamadan ya da ulusal sorunun çözümü ve sistemin içine girmeyi beklemeden bizim kadın özünü savunma konusunda şehirlerde de kadını geliştirmemiz ve onların savunma gücü olmamız gerekir. Dağda yerleşmeyi temel bir çalışma olarak ele almalı ve bütün boyutlarıyla kendimizi hazırlamalıyız. Bununla da dağlar nasıl ki Kürt halkı için kendini savunmanın ve işgalcilere teslim olmamanın mekanı olmuşsa biz de aynı zamanda Kürt kadınları olarak dağları, kadının savunma kalesi yapabilmeliyiz. Aynı zamanda dağlar Rönesans ve bir grup öncü kadronun aydınlanma mekanı olurken bu kadrolar örgütün ve toplum içerisinde örgütlendirilen kurumların doğrultusunu özgürlük ve bağımsızlık çizgisinde belirlemelidir. Yani YJA STAR ve içten gerçek özgürlüğü arayan kadınlar uzun süreli kadın özgürlük ideolojisinin savunma teminatı olmalı ve erkek egemenlikli sistemin bir mezhebi haline gelmemelidirler.

Eğer böyle olmazsa kendimizi kesinlikle erkeğin zalim ve yalancı sisteminin kapanından kurtaramayız ki zaten bu sistemde kadının yararına olan hiçbir şey yoktur. Yani dağlar kadının sadece kendini kaba silahla savunduğu bir yer anlamına gelmiyor ve amacı da yalnızca ulusal sorunun çözümü değildir. Aynı zamanda dağlar kimlik sahibi kadroların ve kadın iradesinin geliştirildiği, kadın zihniyetinin aydınlatıldığı mekanlardır. Her birimiz dağlara böylesi bir anlam ve misyonu yüklemeyiz, yaşamda kişiliğimizi buna göre büyük bir coşku, iddia ve bilinçli bir kararlılıkla donatmaz aynı şekilde kölelik ve geriliklerimize ve yine erkeğin yalancı, kurnaz, ikiyüzlü egemenliğine karşı mücadele etmezsek, ulusal sorunumuzun çözülmesi mümkün olmayacaktır. Bakın, 2003-2004’te bölgedeki siyasi ortamdan faydalanmak ve çözüme adım atmak için elimize önemli imkânlar geçti. Fakat örgütün içindeki çete ve ihanet grubu buna engel oldu. Ve hareket olarak büyük bir tehlike ile yüz yüze kaldık. Bu ihanetçi grup içinde bir grup kadın da vardı. Eğer bunlar özgürlük arayışçıları olup biraz vicdanlı ve ahlaklı hareket etselerdi, etkilerini onlar üzerinde kullanıp böylesi bir ihanetin önünü alabilirlerdi. Ama tersine içteki ihanet için büyük bir güç olup ihaneti ileri bir düzeye ulaştırdılar. APO’cu hareket içinde gerek direnişte gerekse de ihanette kadının rolüne ilişkin birçok örnek var. En son örnek de Rezan ve Nujin olmuştur. Demek ki bu gösteriyor ki, böylesi durumlarda

rolümüz ve misyonumuz belirleyicidir. Bunu kulağımıza küpe yapmalı, yüzeysel yaklaşmamalı ve unutmamalıyız. Çünkü ‘unutmak ihanettir.’ Çok uzun yazmak istemiyorum. Çünkü Şubat ayında her bölgede kadro konferansları gerçekleşecek ve inanıyorum ki, bu konular üzerinde benim söyleyeceklerimden daha derin tartışacak, karar ve projeler çıkartacaklardır. Ama bu konferanslar için vasiyetim şu ki; kendimizi kandırmayalım ve yeni kararlar peşinde koşmayalım. Almamız gereken bir karar var. O da şudur: acaba özgürlüğün amaçlarına göre yaşıyor muyuz, yaşamıyor muyuz? Ya da Önder APO’nun sorduğu gibi “Özgür kadın kimdir ve nasıl yaşar?” sorularına cevap vermemiz yürekten, bilinçli ve vicdanlı bir katılım göstermemiz yeterli olacaktır. Ondan sonra zaten amacında kararlı ve net olan nasıl mücadele edeceğini, nasıl savaşacağını, nasıl örgütleneceğini bilir ve kendi sistemini yaratabilir. Bu çerçevede komuta, savaşçı -ister yeni ister eski olsun- bütün arkadaşların bu konferansı yüreklerini ve beyinlerini temizlemenin bir vesilesi yapacaklarını ümit ediyorum. Aynı zamanda iş başına gitmenin ve özgürlükten başka hiçbir şey düşünmeyeceklerini, şikayet etmeyeceklerini, cesaretilce başarı kararını alacaklarını umut ediyorum.

Çaba ve tecrübe sahibi olan eski arkadaşlar kendilerini nihilizmden kurtararak değer olduklarının bilinciyle hareket etmeli ve özgürlük ve örgütle sözleşmelerini yenilemeliler. Yeni arkadaşlar da kendilerini çaresiz görmemeliler. Çünkü Özgürlüğün imkânları çok fazladır; yeter ki karamsarlık, gevşeklik ve duyarsızlığa düşmesinler, anlamak ve geleceğin kadroları olmak için Önder APO ve kadından öğrenmelidirler. Kadını bir güç olarak görmeli, çabuk kırılmamalı ve geri adım atmamalıdır. Biz kadınların her biri toplumdan çıkarak dağa gelmiş ve yaşamda özgürlüğü arıyoruz. Toplum içerisinde fahişelik, evlilik, intihar, okuma ve birçok farklı yol vardı, ama biz bilinçli ya da bilinçsiz bu yolları seçmedik ve bu yaşama katıldık. İşte bu noktada çok önemli bir çelişki var ki, çözülmesi gerekmektedir. Bu çelişkinin temelinde kaçış ve ihanet gerçekliği ya da yaşam içerisinde aşk ve sevgi adına kendini bir erkeğe ait kılarken erkeği de kendine mal etmek vardır. Bazı arkadaşlar da sevgi nedir ve nasıldır diye bir arayışa girmiş olabilirler. Bazıları diyor ki “bu yasak bir şeydir ve kendime bastırırsam iyidir, örgüt için çalışayım.” Bu kişilik devamında bu çelişkiden kaçmaktadır. Bazıları da diyor ki; “bir düzeyim var. Bir erkekle yaşayabilir, yüreğimde ve beynimde ona bir yer açabilirim, hem de Başkan APO, halk ve kadın için çalışabilirim.” Birçok yönüyle herkes böyle bir çelişkiyi yaşıyor. Başkan

Apo'nun bu konuda görüşleri belli olmasına rağmen herkes kendine göre bir yöntemi esas almaktadır. Ben bunu temel ve önemli bir sorun olarak görüyorum. Bazı arkadaşların “bu sorun sosyal reformdan sonra ortaya çıktı” biçimindeki değerlendirmelerine katılmıyorum. Çünkü bu toplumun ve insanlığın bir sorunudur. Bu nedenle bizim içimizde ideolojik bir sorundur. Eğer geçmişte kişilik çözülmüş olsaydı, sosyal reform etkili olmazdı. Böyle bir sorun olduğundan dolayı tasfiyeci ve ihanetçi grup bu konuyu kendilerine çalışma ve güç için kaynak haline getirdiler. Bu nedenle öncelikle Başkan Apo'nun ideolojisini ve felsefesini iyi anlayın. Çünkü bu felsefe aşkın ve sevginin kendisidir. Bu felsefede ait olmak, mal olmak, tapulamak yoktur.

Bu nedenle bu konularda iyi tartışın ve özlü kararlar alın, tercih edin. Eğer bu noktada Başkan Apo'ya katılarak ideolojisini özümsersek, o zaman bütün diğer konularda kesin katılırız ve önümüzde herhangi bir engel kalmaz. Çünkü Başkan Apo'da “Savaşımızın özü, aşkın ve sevginin savaşıdır” diyor. Eğer bu gün kadın ve erkek kadrolar olarak çalışmalarımız yarı yarıya sonuç alıyorsa ya da hiç sonuç almıyorsa kaynağını bu sorunlardan alıyor. Bu nedenle biz aşk ve sevgiyle mücadele etmiyor ve gücümüzü amacın hizmetine koymuyoruz. Hala içimizde aşk ve sevgi bir tabu gibidir ve biz ona yabancıyız. Ya bir yasaklama ya da devrimden sonra yaşanacak bir konu olarak anlamışsınız. Tüm bu görüşlerin hepsi yarım ve yanlıştır. Bana göre de aşk ve sevgi bu yaşamda saklıdır. Bu da mücadele ve emekle görülebilir. Aşk ve sevgiyle yaşamamız için kendimize bir erkek bulmak ya da bir kadın bularak özelleştirmek şart değildir. Çünkü bir insan olarak da sevebilirsin. Çünkü biz kadın ve erkek olmadan önce insanız ya da çocuğuz. Aşkımız ve sevgimiz insan ve çocuk gibi temiz olsun. Hiçbirimiz aşk, sevgi ve duygularımızı bir kişiyle sınırlamamalı ve esir düşürmemeli. Zaten benim için böyle bir süreçte bir erkek ya da kadın aramak, onu sevmekten bahsetmek bir gaflettir. Çünkü hâlâ zihniyet devrimi, özelde de sevgi devrimi tamamlanmamıştır. Bu nedendir ki, iki kişi arasındaki dar ilişki sonuçta aşkı köleliğe götürmektir. Burada aşkın ve sevginin olmadığını söylemiyorum. Var ama insanda genel olmalıdır. Her kadın ve erkek için kabul ettiğim ölçüler var. Bundan dolayı herkesi sevememe-zlik edemem. Ama başka bir şey daha var, erkeği sevmek için koyduğum ölçüleri tümünü bir erkekte bulmam mümkün değil. Çünkü herkeste teslimiyet ve ihanete gitmek için zemin vardır. Bu nedenle diyorum ki, ne şekilde olursa olsun bir kişinin arayışında olmak gaflettir, kendini oyala-

mak ve zaman geçirmekten başka bir şey değildir. Bundan dolayı diyorum ki, bir erkeğe aşık olmadan önce, insanlığın, doğanın ve yaşamın aşığı olmalıyız. Artık karar almanın, Başkan Apo'nun ideolojisini özümsemenin zamanı gelmiştir. Yüreğinde sadece bir erkeğin ya da bir kadının yeri olan birisinin bir halkın ve Önderinin yaşamasına yol vermesi mümkün değildir. Eğer yer verse bile bu güçlü olmayacak ve gün gelecek kopacaktır. Doğrudur, insan karşısındakinden etkilenir ve etkiler. Bu inkâr edilemez. Burada önemli olan savaşıma sanatıdır. Duygularından kaçmama fakat ona karşı da yenilmeme ve teslim olmamaktır. Öyle olursa karar sahibi ve istikrarlı bir kişilik çıkar. Bu da her gün kendini yenileyerek gelişir. Bu yönüyle beni yanlış anlamayın. Ve "Viyan arkadaş kişilik sorununu çözerek özgür bir kadın olmuştu." İstemiyorum. Şu bir gerçek ki, insan yaşadığı sürece mücadele etmeli, kişiliğini küçülmesine ve köleliğe doğru gitmesine izin vermemelidir. Benim de bir kadın olarak geleneksel yanlarım var. Ancak duygularımdan kaçmamayı kendime her zaman esas aldım ve onlara hiçbir zaman yenilmedim, teslim olmadım. Aynı şekilde mücadele içerisinde bir erkek arkadaşın benden etkilendiğini ve bunun onun mücadelesinde zayıflamasına neden olmuşsa kendime çok öfkelenmiş ve kendime karşı bir sorgulama içine girmişimdir. Çünkü bir Kürt, bir kadın olarak bir devrimciyi geliştirebilirim ama bir insanı mücadeleden uzaklaştırma hakkına sahip değilim. Sonuç olarak bir kadın olarak Başkan Apo'nun gerçekliğine, halka, tüm özgürlükçü kadınlara ve siz sevgili yoldaşlara, Haftanın'deki kadın gücüne, YJA-STAR güçlerine ve bütün mücadele eden yoldaşlarıma özeleştiremi veriyor, eğer bir eksikliğim olmuşsa ya da sizi üzmüşsem hepinizden özrümü istiyorum. Burada mektubumun bu bölümüne son veriyorum. Kadro konferansının ve bütün mücadelenin başarıya ulaşacağına olan inancımla, hepinizi kadın duygularıyla içten selamlıyor ve sizi tek tek öpüyorum.

27.01.2006

YURTSEVER VE DİRENİŞÇİ KÜRT HALKINA;

Tarih Kürt halkının kahraman ve fedai bir halk olduğunu ispatlamıştır. Tüm inkâr siyaseti, Araplaştırma, Türkleştirme ve Farslaştırmaya karşı tüm yetersizlikleriyle birlikte halkımız kendini korumayı bilmiş ve tarihten silinmemiştir. İşgalci devletler her zaman "eğer siz Türkleşir, Farslaşır ve Araplaşırsanız, yurttaşlık ve bir yaşama

hakkınız olur.” demişlerdir. Emperyalist devletler Kürtleri siyasi çıkarları için nasıl, ne zaman ve nerede bir maşa gibi kullanacakların ve oyunu başarıya götüreceklarını sürekli düşünüyorlar. Kürt egemen sınıfları ya da işbirlikçi Kürtler de kendi dar parti, aile ve bireysel çıkarları için her zaman emekçi Kürt halkını satmak ve bunun üzerinden ticaret yapmak istemişlerdir. Kürt halkı öyle bir duruma gelmiştir ki, dünyanın hiçbir yerinde ve hiçbir tarihte onun gibi bir örnek görülmemiştir. Tecrit edilen ve yalnızlaştırılan bir halk olup, suçlu ve bozguncu bir kesim olarak görülmüştür. Bu durum 5000 yıldır yaşanmakta, bu duruma karşı da Kürt halkı binlerce savaş, kılıçtan geçirilme, ölme, kesilme, göç ettirmeye karşı ancak kendilerini koruyabilmiş ve 21.yy’a gelebilmişlerdir.

Başkan Apo, Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi 30 yıldır bu duruma müdahale etmiş ve Kürt halkını mücadele edecek bir düzeye ulaştırmış ve yalnızca kendini savunma, öldürme ve kırdırılmayı bir kader olmaktan çıkarmıştır. Şimdi de tüm dünyaya çağrı yaparak bu trajedisine son vermek istemektedir. Kendine çözüm, barış ve demokrasi elinin uzatılmasını istemektedir. Ama ne insan haklarını koruma adına hareket ettiğini söyleyen güçler, ne de Kürdistan’ı işgal eden devletler barış eline cevap vermemekle kalmayıp sonuna kadar büyük bir vahşet, savaş ve baskıyla cevap vermekte, teslimiyet ve köleliği dayatmaktadır. Bu da uluslar arası komploya dahil olarak yeni bir konsept şeklinde sürmektedir. Bu yeni konseptin adı da bağımsız Kürt’ün iradesini kırma ve onursuzlaştırmadır. Kürt halkını inkar etmediklerini söylüyorlar, ama Başkan Apo’suz ve PKK’siz bir çözümü esas alıyorlar. Bir taraftan Başkan Apo’ya, gerillaya ve direnen halka saldırmakta, diğer yandan da kendine bağlı Kürtleri Ortadoğu projesinin merkezine koyarak kendilerine bağlı, devlet ve statülerin garantisi haline getirmek isteyişleri normal bir durum değildir. Öyle görünüyor ki 2006 yılı çok sıcak geçecek. Düşman topyekûn bir savaş ilan etmiş ve bunu şimdiden uygulamaya koymuştur. Bu temelde biz de Kürt halkı olarak her yönüyle çok yönlü ve güçlü bir mücadele yürütmeliyiz. 2006 yılı sadece kendini koruma yılı değil, Kürt sorununda çözümü geliştirecek bir yıl olacaktır. Herkesin kendisini ve halkını koruma ve onur savaşında yer alması ve iş başına gitmesi şartıyla başarının teminatı elimizdedir. Bunun için her Kürt insanı, her aydın, her örgüt, bütün toplumsal sınıflar, bütün şehirler, köyler, kendine insanım ve Kürdüm diyen herkes bu yılda eylem haritasına sahip olmalıdır. Bu haritanın yalnız ve yalnız amacı özgürlük ve başarı olmalıdır. Artık çaresizlik ve yenilgi değil, 21.yy.da öz mü-

cadelemizle kaderimizi belirlemeliyiz. Uzak ve yakın zamanda üç temel noktayı eylem haritamızın dayanağı yapmalı ve bütün güç ve yeteneğimizi bu yolda harekete geçirmeliyiz.

Birincisi; Kürt halkı ve Kürt kadınları olarak Başkan Apo'nun özgürlüğü için "Başkan Apo'suz yaşam olmaz!" şiarı ile adım atmalı ve bu gerçeği bu slogan olmaktan çıkartılmalıdır. Bu nedenle her günümüz 15 Şubat 1999'daki gibi cesaretli ve anlamlı geçmeli, ama bilinçli ve örgütlenmiş olmalıdır. Çünkü gerçekten de 15 Şubat 1999'da Kürt halkının serhıldanları çok sıcaktı ve Kürt insanı şunu ispatladı ki Reber APO onları için vazgeçilmez bir gerçek, savaş ve barışın temel gerekçesidir. O yılın iradesinin Başkan Apo'ya yönelik komploya karşı bir kez daha yüreğimizde kendini yenileyeceğine, Önder Apo'nun koşullarını düzeltmede ciddi gelişmeler yaratacağına, çok yakın bir zamanda Reber APO'nun özgürlüğünün zeminini garantileyeceğine inanıyorum. Çünkü 15 Şubat 1999'daki direniş ruhu tüm dünyayı sarsmıştır. Bu nedenle dünyanın dört bir yanındaki Kürtleri bu yılın 15 Şubatını da özgürlük mücadelesinin bir başlangıcı haline getirmeye çağırıyorum.

İkincisi; meşru savunma çizgisinde halkların birliğine zarar verilmemesi, kan dökülmemesinin hedeflenmesi için demokratik eylemler ve halk direnişiyle bir olarak tüm gençler -ister kadın, ister erkek olsun- hepsi birer gerilla gibi yönünü dağlara çevirmeli ve Şehirlerdeki misilleme hakkını sadece HPG'den beklememelidirler. Düşmanın, savaş isteyen ve Kürtlerin yok edilmesinde başrolde olan güçlerin maddi ve manevi kaynakları hedef alınmalıdır. Çünkü bunlar Kürtlerin katledilmesinde ve yok edilmesinde rol sahibidirler. Kürt gençleri ve kadınları nasıl ki, dün rollerini oynadıysalar bu gün de pasif eylem tarzını aşarak birer gerilla gibi şehirlerde büyük eylemler yapmanın fırsatını yaratıp, gerçekleştirmeleri gerekir. Çünkü bugün mücadele ve kararlılık günüdür. Yetersiz eylemler büyük bedeller ve hak etmediğimiz sonuçları kendisiyle getirecektir. Bunun için imkân var devlet bir sarsılma içindedir ve o kadar da güçlü değil. Eğer öz savunma temelinde eylem gerçekleştiresek devlet çaresiz kalacak ve İmralı'yı çözüm muhatabı yapmak ve Kürtlere barış eline uzatmak zorunda kalacaktır. Eğer bu gerçekleşirse Kürt kadının ve gençlerinin barışa dair istemleri anlam bulacaktır. Çünkü barış ve çözüm büyük bedeller ister.

Halkın eylem haritasında üçüncü dayanak da; Kürdistan Konfederalizm sisteminin örgütleniriliş, geliştirilmesidir. Bu yönlü Başkan Apo sürekli sorumlu kurum ve kuruluşların ağır hareket etmesini

eleştirmektedir. Şehitlere cevap vermenin, halkın yıllarca yürüttüğü mücadeleye emek ve değerlerine aynı zamanda Başkan Apo'ya bağlılığın temel ölçüsü Konfederalizm sisteminin kurulmasıdır. Çünkü Demokratik Konfederalizm demokratik çözüm yolu olup, Kürt halkının kendi öz yönetiminin sistemidir. Eğer bu sistemi iyi anlayıp alttan üste doğru örgütlenmesini sağlarsak o zaman hiçbir zaman devletleşmeye ihtiyaç duymayacağız. Dil, kültür ve kimlik haklarımızı elde etmeyi devletten değil, kendimizden bekleyeceğiz. Bu çerçevede askeri, siyasi ve örgütsel olarak büyük bir katılım gerekmektedir. Çok yakın bir zamanda Kürt halkının özgürlüğünün doğuşunun gerçekleşeceğine inanıyorum. Nasıl ki ulusal diriliş devrimi süreci başarıldıysa, bugün de çaba ve irademizle demokratik çözüm süreciyle başarı elde edilerek ulusal trajediye son verilecektir. Ben de sizin bir çocuğunuz olarak eylemlerinize katılmak ve siz değerli ve fedakâr halkıma borcumu ödemek istiyorum. Kürdistan kutsal dağlarında düşmanın halk ve gerilla arasında yarattığı zorlukları aşarak kışın soğuşunu yenerek ateşli bir eylemle gerilla dürüstlük ve bağlılığını göstermek istiyorum. Aynı zamanda bu müjdeyi ve mesajı vermek istiyorum ki, tüm eksikliklerimize rağmen içimde zerre kadar PKK ve Kürtlük ruhu, fikri bende olana dek Sema ve Serdar ARI gibi irade ve inançla kendimizi feda etmeye hazırız. Barış ve özgürlük dolu bir yaşam için zaferin çok uzak olmadığını düşünüyorum. Eğer uzak da olsa zaman, hiçbir şekilde mücadele inanç ve irademizi kıramaz. Son olarak da sizin gibi bir halkın çocuğu olmaktan mutluluk duyduğumu belirtiyorum.

KUZEY KÜRDİSTAN'DAKİ KÜRT HALKINA;

Kuzey Kürdistan dağlarından serhıldanlarınızın sıcaklığına doğru yürümenin özlemini hep duydum. Bütün umut ve amaçlarım odur ki, herkes gibi sizin de, barışçıl ve özgür bir ortamda diliniz, kültürünüz ve ulusal kimliğinizle yaşamanızdır. Ben bir birey olarak bunu görmeyebilirim. Ancak şimdiden bu gerçekliği hissediyor ve buna inanıyorum. Zaten bunu bizim görmemiz de çok önemli değil. Ama sadece yaşamlarını kâbusa dönüştüren, geleceklerini ve güneşlerini karartanlara küçük elleriyle taş atan çocukları görmek yeterli. Başkan Apo size yakındır. Bu nedenle siz çok şanslısınız. Ama sizin omuzlarındaki yükün çok ağır olduğunu iyi biliyorum. Çünkü o sadece bir halkın önderi değildir, o tarihin ve insanlığın emanetidir. Bu nedenle özgürleştirilmesi ve korunması çok zordur. Durmaksızın ve yorulmaksızın yürüttüğünüz

mücadele bu yüzden çok kutsaldır. Ben de özeleştirimle sizi kutluyorum. Bundan sonrada Kürt halkının demokratik referandum için topladığı imza kampanyası ve diğer tüm demokratik eylemlerin demokratik barış sürecini yapılandıracağını umut ediyorum. Sonuç olarak tüm sevgili halkımızı Başkan Apo'nun ve onun örgütleri etrafında toplanmaya çağırıyorum. Hiçbir grup, topluluk ve umutsuz kesimleri önünüzde engel yapmayın ve yalnız ve yalnız gözünüz başarıda olsun!

Selam ve saygılarımla

GÜNEY KÜRDİSTAN'DAKİ KÜRT HALKINA;

Başta Kürdistan'ın görkemli dağlarından bir kadın gerilla olarak selam, saygılarımı ve bağlılığımı size sunuyorum. Bu gün güney Kürdistan'da ortaya çıkan tarihi kazanım ve başarılar için mutluyum ve bu başarılardan dolayı sizi kutluyorum. Bu başarı binlerce şehidin kanı ve yüzyıllarca süren halkımızın emek mücadelesiyle oluşmuştur. Kürdistan'da bugün yaşanan ve siz yurtseverleri sevindiren gelişmeler Halepçe, Enfal, göç, ölüm ve talan gibi büyük bedel ve kurbanlarla elde edildi. Bu nedenle Kürt halkının iradesini koruma, geliştirme ve Irak'ın demokratikleşme meselesi ve demokratik sistemin geliştirilmesinde onurlu ve şerefli olan her Kürt üzerine düşen görevi yerine getirmelidir. Tersine bir duruş içinde olmak talihsizlik olur. Burada en önemli nokta halkımızın bu kazanımlarını büyük bir duyarlılıkla koruması ve onların geliştirilmesi için çalışmasıdır. Çünkü şu iyi bilinmelidir ki, hâlâ bölge ve Kürdistan'da Kürt halkı üzerindeki tehlike ve savaş çanları ortadan kalkmış değildir ve buna karşı genel bir tutuma ihtiyaç var.

Tarihte batılı devletler, özellikle de Amerika'nın kendisi Kürt sorununun oluşumunda bir sebep olmuştur. Buna rağmen utanmadan halkın emeği ve şehitlerimizin kanı üzerinde büyüklük taslamaktadırlar. Kendilerini tarihte Kürdistan'da yaratılan kazanımların sahibi olarak görüp Güney Kürdistan'ı Ortadoğu'daki siyasetlerinin ve çıkarlarının önüne bir savunma kalesi gibi koymak istiyorlar. Bir yandan kirli planları içerisinde Güneydeki Kürtleri Türkiye, Suriye ve İran'a karşı ne zaman ve nerede kullanacaklarının hesabını yaparken, diğer yandan da Kürtlerin sınırı aşmaması için hep kontrol altında tutacaklardır. Güney Kürdistan'ı diğer parçalardaki Kürtler için bir tuzak haline getirerek Kürtleri birbirine kırdırtmak istiyorlar. Bir taraftan PKK'yi terör listesine koyup, Başkan Apo'yu yakalatmaları diğer yandan da Güneydeki liderlere ve Kürt fed-

erasyonuna evet demeleri tesadüfı bir şey değildir. Bunu iyi görmeli ve Güney halkı olarak da onaylamamalısınız. Suriye, İran ve Türkiye Güney Kürdistan'daki kazanımları yok etme çabasına devam ederek düşmanlık ve karşıt siyasetlerinden geri adım atmamaktadırlar. Kürt egemen sınıfları ve çıkarıcıları özellikle hizip, aile ve partilerden oluşan güçler Kürtlük siyaseti adı altında yüzlerini maskeleymiş ve halkın kanı üzerinde pazarlık yapıyorlar. Bu kadar nazik ve hassas bir süreçte Kürdistan'ın dört parçasında ve Kuzey Kürdistan'da özellikle siyasi çözüm diyalogu ve Kürt sorununun çözümü tartışılırken, Mam Celal'in Türkiye ve Amerika'ya söylediğı "Apo'yu susturun!" sözü büyük bir utanç olup, onaylanmamalıdır. Artık Kürtler için birbirine karşı plan yapmak, savaşmak utanç vericidir. Çünkü bütün parçalardaki Kürtlerin sorunu tüm Kürdistan'ın sorunu olmaktadır. Kürdistan'ın her dört parçasının kaderi et ve tırnak gibi birbirine bağlıdır. Özellikle de Kürdistan'ın en büyük parçası olan Kuzey Kürdistan Kürtlerinin sorunu çözülmeden Kürdistan'ın diğer parçalarının şerefli ve özgür yaşamaları mümkün değildir. Bu temelde Güney Kürdistan'daki tüm Kürtlere Kuzey Kürdistan devrimine yönelik sessizliğı ve sorumsuzluğu onaylamamaları çağrısında bulunuyorum. Çünkü sessizlik ölüm anlamına gelmektedir ki, Güney Kürdistan'da yeni kazanımların ve gelişmelerin ölü doğmasına neden olacaktır. Dolayısıyla kadın, çocuk, genç, yaşlı ve aydın hep birlikte demokratik referandum ve Başkan Apo'yu korumaya ve onu Kürtlerin siyasi iradesi olarak kabul etmede oyunuzu kullanın. Bütün imkan ve kazanımlarınızı Kürdistan'ın diğer parçalarındaki eylemlerle dayanışma için kullanmalısınız. Bu konuda halkımızın direniş iradesine inancım vardır. Çünkü Güney halkı fedai bir halk olup, Halepçe, başkaldırı ve özgürlük serhıldanının halkıdır.

Ben de sizin bir kızınız olarak on yıldır sizden aldığım direniş kültürü, PKK ve Başkan Apo'dan, özgür kadın hareketinden aldığım irade ve bilinç ile Kürdistan dağlarında Kürt halkı ve Kürt kadınının özgürlüğü için çaba ve mücadele veren bir kadınıam. Bütün amaç, umut ve çabam dört parçadaki Kürtlerin özgürlüğüdür. Güney Kürdistan'ın demokratizasyonu ve zihniyet özgürlüğü, intiharların, çaresizliğin, kadın köleliğinin, gençlerin kaçısinın ve diğer tüm toplumsal sorunların sona erişti olacaktır. Bu temelde eylemimle bu amaca olan bağlılığıımı göstermek için kendimi feda ediyor ve siz değerli insanlara bir mesaj vermek istiyorum. Bu eylemim çaresizlikten ve acıdan kaynağını alarak intihar eden kadınlarınkı gibi değildir. Ama bu eylem yaşam aşkının, zihniyet gelişimi

ve özgürlüğün eylemidir. Aynı zamanda Leyla KASIM, Zilan ve Semaların direniş çizgilerinin bir devamıdır. Bu mesaj ve eylemimi tüm halkımızın ve bütün Kürt kadınlarının kulaklarının duymasından dolayı çok mutluyum. Güney Kürdistan'daki halkın içinde gelişen mücadeleye ve yeni örgütlülüğe az da olsa güç katacaktır. Sonuç olarak da Güney Kürdistanlı bir kadro olarak özeleştirimi veriyorum. Yeteri kadar güçlü bir öncülüğü yerine getiremedim. Başkan Apo'nun kadın özgürlüğünü Güneyin toplumsal devrimi olarak gördüğü ideolojisini yeteri kadar tanıtamadım.

-YAŞASIN BAŞKAN APO!

-YAŞASIN PKK VE PAJK!

-YAŞASIN KJB VE KKK!

-BİJÎ HPG VE YJA-STAR!

**-YAŞASIN ÖZGÜRLÜĞÜMÜZÜN YOLU OLAN TÜM
ŞEHİTLERİMİZ!**

-KAHROLSUN İHANET VE ULUSLAR ARASI KOMPLO!

-KAHROLSUN HER TÜRDEN GERİCİLİK VE EGEMENLİK!

Selam ve saygılarımla

01 Şubat 2006

SEVGİLİ AİLEME;

Başta selam ve saygılarımı anne, baba, kız kardeşlerim, erkek kardeşlerim ve tüm akraba ve dostlara gönderiyorum. Sağlıklı olmalarını diliyorum tek tek gözlerinden öpüyorum.

Sevgili ailem,

Yaklaşık on yıldır mücadelenin imkân ve koşullarından dolayı ve biraz da size olan kızgınlığımdan size mektup göndermedim. Başta Başkan Apo ve PKK öncülüğündeki Kürt özgürlük hareketine ve kadın özgürlük hareketine katılışım konusunda birbirimizi anlamayışımız sıkıntılara sebep oldu. Ama on yıldan sonra Kürdistan'ın dört parçasından binlerce genç kadın ve erkeğin tercih ettiği bu yolu ve mücadeleyi anlayacağınızı umut ediyorum. İsteseniz de istemeseniz de siz bu devrimin bir ailesisiniz. Kapınızı, yüreğinizi arkadaşlara ve milyonlarca insanın ve kızınızın sevdalısı olduğu bu fikir ve amaçlara kapatmak size yakışmaz! Sizler toplumda saygın ve değerli bir yere sahipsiniz ve siz o Kürtlersiniz ki, tarihinizde Halepçe, Enfal, kurban ve sürgünler yurtseverliklerinize şahitlik etmiştir. Siz "Aslan aslandır, ha erkek ha dişi!" doğrusu

temelinde bir mücadele felsefesine sahip bir halktansınız. Bu nedenle ulusal sorunun çözümüne katılan bir kadının katılımını ve iradi varlığını bir utanç ve namus konusu olarak ele almamalısınız. Artık toplumun geri ve geleneksel yanlarının peşine düşmemeli ve kadının toplumsal bir varlık olduğunu kendinize itiraf etmelisiniz. Çünkü kadının bir insan olarak kabul edilmesi toplumun ve halkın iradesinin onaylanmasıdır. Eğer böyle olmazsa yaşam eksik kalır. Artık sizin de karar verme vaktiniz gelmiştir. Halkın ve insanlığın tarihine, direnişine, kahramanlığına sahip çıkmalı ve siz de şerefli ve namuslu her Kürt gibi biz de varız ve kendi gücümüz oranında hizmet edeceğiz diyebilmelisiniz.

Sizden ayrıldığım zaman 15 yaşındaydım, şimdi 24 yaşındayım. Sizden rica ediyorum, biraz objektif düşünün ve kendinize “bu kızımız ne yapıyor ve ne için ve nasıl mücadele ediyor. O da Awaz, Xalit ve bazıları gibi geri dönüp kendisi için yaşayamaz mıydı?” diye bir sorun!

Bundan böyle arkadaşlar evinize gelip size uğrasınlar. Siz de onlara uğrayın. Mektuplarımı okuyup benim ve arkadaşların yaşamlarını sorun. Sürekli ROJ TV izleyin ve Mezopotamya’nın Sesini dinleyin. Başkan Apo’nun kitaplarını okuyun. O zaman kızınızın neden böyle bir yola başvurduğunu anlayacak ve bu yaşamda kalmama anlam vereceksiniz. Şöyle ya da böyle yapın demiyorum ama siz elinizi vicdanınıza koyun ve kendiniz kararınızı verin.

Bu yönüyle kendime yönelik sadece bir şey söyleyeceğim. Yaklaşık 9 yıldır hiçbir gün ihanet ve pişmanlık fikrini yaşamadım. PKK’de çok şey anladım ve bundan dolayı çok onurluyum. Anladığım en temel doğrulardan biri de anne, baba, kız ve erkek kardeşlerimi ve tüm insanlığı sevmek oldu. Bir dönem size çok öfkelen dim ve “neden beni yanlış anlıyorlar ve kendilerini PKK dışında görüyorlar!” diyordum. Zamanla sadece sizin suçlu olmadığınızı anladım, çünkü sizin tavrınız yüzyıllarca süre gelen siyasi ve zihniyet sorunlarından ve geriliklerden kaynağını alıyordu. Sizinle tartışma konusunda fırsat yaratmadığım için benim de yetersizliklerim oldu. Bu açıdan da sizden özrümü istiyor, sizin de hem bir aile ve hem de her Kürt insanı gibi yüreğimde ve beynimde yer edindiğinizi belirtmek istiyorum. Mutlu bir yaşamın yaratılmasının yolunda yaşamımı feda etmeye hazırım. Bana sarf ettiğiniz emeğe cevabım şehitlerin kanına ihanet değil, onlara sahip çıkmak ve kendini feda etmektir. Bu eylemim Kürt halkının inkâr siyasetine ve Başkan Apo’nun üzerindeki tecrit siyasetine bir cevaptır. Kürt halkının ve kadınının özgürlük yolunda zulüm ve baskılara karşı canımdan başka

vereceğim daha değerli bir şeyim olsaydı onu da verirdim. Ama Kürt halkının her gün ayakta olduğu ve başarıya doğru gittiği böylesi bir dönemde benim gibi bir kadının kendini feda etmesini çok yetersiz görüyorum. Ben de birçok arkadaş gibi kendimi halka ve acı çeken kadına borçlu görüyorum.

Hepiniz için çok şey yazmak ve hepinize tek tek bir şeyler söylemek isterdim, ama eylemi gerçekleştirmeye birkaç saat kaldı. Zamanın kısıtlılığından dolayı size bundan fazla yazamıyorum. Çünkü sizin kadar ve sizden daha fazla söz vermem gereken kız ve erkek kardeşlerim ve insanlarım var. Son olarak bir şey söylemek istiyorum. Eğer siz birbirinize karşı doğru bir sevgiye sahipseniz sizden ricam amaç ve yön-temimi doğru anlayın ve yanlış değerlendirmeyin. Çünkü ben bunun için yaşadım ve bunun için kendi elimle şahadet planımı belirledim. Awaz'ın tekrar gerilla saflarına katılmasını, silahımı kaldırıp Kürdistan özgür dağlarının kucığına geri dönmesini vasiyet ediyorum. Çünkü ben onu çok seviyorum. Çünkü o yoldaşları içinde olmayı hak ediyor.

Aynı şekilde diğer erkek ve kızların da kendilerini ve geleceklerini tanımları ve irade kazanmalarına engel olmayın.

Son olarak selam, sevgi ve saygılarımı size sunarken, mutluluğunuzu ve onurlu olmanızı umut ediyorum.

DEVİRİMCİ SELAM VE SAYGILARIMLA
GERİLLA KIZINIZ LEYLA WALİ HÜSEYİN- VİYAN SORAN
01 ŞUBAT 2006
EYLEMİN GERÇEKLEŞECEĞİ GECE



**Harun (Fırat)
Mehmet Alkan
1981 / Van Gevaş
20 Nisan 2006
Mersin Cezaevinde**

Özel Kuvvetler Komutanlığı'na Bireysel Raporumdur

1 979 Van merkeze bağlı Gevaş doğumluyum. Adım Mehmet ALKAN. Karışık bir sınıf yapısının olduğu bir ortamda büyüdüm. Küçük burjuva Feodal ve yurtsever bir yapının olduğu çevre, kişiliğimde birçok yönüyle etkide bulunmuştur. Ailem ulusal değerlere bağlıdır. Her ne kadar düşmanın asimilasyon etkileri olsa da diline, kültürüne, manevi değerlere bağlı kalmıştır. Benim dışımda mücadele saflarında bir kardeşim de bulunmaktadır. Ekonomik olarak orta halli bir ailedenim. Özgürlük hareketiyle lise yıllarında tanıştım. İlk önceleri Kürtlük bilincim olsa da bunu örgütlülüğe kavuşturacak, bilince dönüştürecek bir güç yoktu. Mücadeleye anlam verme, arayışa sürüklenme, gerillayı ve önderliği tanıma ve anlama, halk gerçekliğimiz, düşmanın acımasızlığının düşüncemde şekillenmeye başlaması, Zilan yoldaşın fedai eylemiyle başlamıştır. Diriliş sembolümüzün doğuşu, mücadeleyle tanışmamın başlangıcı olmuştur. Yeni doğuşlar ne kadar sancılı ve ağır geçtiyse, düzen yaşamından kopmam da bir o kadar zor olmuştur. İliklerine kadar sindirilmişliğin yarattığı tortuyu söküp atmak elbette kolay olmayacaktı. Davranışlarımız, düşüncelerimiz, üslubumuz, yaşam biçimimiz, duygularımız, hatta dil ve kültürde dahi egemen zihniyetin yarattığı bir tür Türk taklitçiliği olmaktan ibaretti. Egemen zihniyetin yaratmak istediği kişilik kendi gerçekliğinden kaçıp bir başkası olmayı amaç haline getirmiştir. Uzun bir dönem böylesi bir gel-giti yaşadım diyebilirim. Önümde iki yol vardı. Ya düzenin içi boş sahte yaşamı ya da

Zilan'ca anlamlı bir yaşam.9 Ekim komplosundan sonra düşüncede ve karar düzeyinde tam bir netleşmeyi yaşadım diyebilirim. Komplo sürecinde öğrenci komitelerinde yer aldım. Belli bir örgütlülüğe giderek eylemliliklere katıldım. O süreçte yaşanan yoğun yakalanmalardan yaşanan çözümler sonucu 99'un Newroz gecesi tutuklandım. 2001'in ortalarına kadar da örgüt üyeliğinden yargıldım. Delil yetersizliğinden dolayı serbest bırakıldım.Zindan süreci kişilikte büyük bir iç hesaplaşma süreciydi. Düşman baskısı altında geçen zaman, düşüncede belli bir yoğunluk ve gelişmeyi, güçlü inanç ve irade sahibi olmayı, karar düzeyinde bir kez daha netleşmeyi sağladığımı belirtebilirim.

Özgürlük hareketimiz 15 yıllık yoğun bir savaşın ardından silahlı eylemlere son vererek sadece meşru savunma konumunda kalıp, demokratik yöntemlerle mücadeleyi sürdürme kararına ulaştı. 93'lerde başlatılmak istenen bu süreç sürekli tasfiyeci girişimlerle, askeri operasyonlarla, köy boşaltma, tutuklama, yargısız infazlar, kontr-gerilla hareketleri yine önderliğe yönelik suikast girişimleri bu kararı uygulamaz kılmıştır. 1998'den 2004 yılına kadar sürdürülen tek taraflı ateşkes önderliğimizin yoğun emek ve çabaları sonucu olmuştur. İmralı gibi ağırlaştırılmış yoğun tecrit koşullarında 7 yıl boyunca geceyi gündüze katarak, dakikaların hesabını yaparak, büyük bir irade ve sabır sahibi olmuştur. Önderlik her süreçte olduğu gibi zamana ve zorluklara yenilmemiştir. Ondaki hız temposu her zaman bir çağ öncesini görebilmiştir. 10 bin yıllık geçmiş tarihi araştırıp çözümleyebildiği gibi sonrasının da nasıl olacağını ortaya koymaktadır. Dünün, bugünün ve yarının ne olacağını dair bilimsel tezlerle kanıtını ortaya koymaktadır. Önderliğin yalnız ama milyonları kendisiyle sürükleyen gücü onu hızından ve temposundan hiçbir zaman düşürmemiştir.

Kendi gerçekliğinden kopmuş ve yok olmayla yüz yüze kalmış bir halkı küllerinden tekrardan birleştirmek, Önderliğin çekim gücünden kaynaklıdır. Ondaki güç bizlere her zaman yeni umut kaynağı haline gelmiştir. Sevgiyi, cesareti, başarıyı, inancı, güzel yaşama gücünü, hoşgörüyü, vicdanı ve ahlaki değerleri Kürt halkına, Önderlik aşılarmıştır. Emeğe ve değerlere bağlı olmayı büyük bir erdemlilik, özgür bir insan olma savaşını vermeyi onur saymıştır. Yaşamı boyunca bir an bile kendine yaşamayı layık görmemiş Kürt halkı ve ilerici insanlık için yaşamayı ve hizmet etmeyi görev bilmiştir. Önderlik gerçeği bir yoğunluk olayıdır. Taktik yoğunluk, örgüt yoğunluğu, tarihsel yoğunluk, felsefi yoğunluk, edebi yoğunluk, duygu yoğunluğu önderlik gerçeğinde

bir bütün olarak açığa çıkmaktadır. Zihinsel donanım Önderliği her zaman aktif kılmıştır. Olay ve olguları yer – zaman ve koşullara göre ele alır ve çözümler. Dar, dogmatik kalıpları aştığı gibi anlayışlı, her düşünceye değer veren renkli bir düşünce mozaığının sahibidir. İnsana müthiş değer verir. Onun için insanı, yaşamın merkezine koyar. Çoğu zaman çocukluk hayallerine ihanet etmediğini belirterek en temiz duygularıyla sadeliği, bağlılığı, samimiyeti, arkadaş canlılığını, oyunlardaki öncülüğü, kırlardaki arayışı, daha o yaşta emeğe bağlılığı, kavgadaki örgütlenme yeteneği, paylaşımcılığı, yine kimi yerde kimsenin keşfedemediği kadının en güzel, en sade duygularını açığa çıkaran, kadınla birlikteliğin en güzelini yaşayan kesinlikle sahip olma ve klasik erkek egemenlikli zihniyetin aşılması yönünde büyük bir çaba sahibi olmuştur. Bu konuda Kürt kadınının tek samimi ve gerçek yoldaşı Başkan Apo'dur. Önderlikle yapılan yoldaşlıklar kadını her zaman güzelleştirip, gerçek gücüne ulaştırmıştır. Önderliğe yoldaş olmanın, zorluğu kadar bir o kadar da güzelliklerle doludur. Mücadele tarihimize baktığımızda en güzel yoldaşlık örneklerini sergileyen Mazlum, Kemal, Hayri, Dörtler, yine aşk düzeyinde tutkuyla bağlı olan Rewşen, Berivan, Ronahi, Sema, Beritan, Zilan en sade, en güzel örnekleridir. Zilan yoldaşın güzel mısralarında dile getirdiği gibi “Şehide en çok bağlı olan sizsiniz, bu temelde kesinlikle gözümüz arakada kalmayacaktır” sözü, Önderliğin şehide ve yoldaşlığa ne kadar değer verdiğinin bir göstergesidir. Önderliği, önderlik yapan onun her zaman farklılık teşkil etmesidir. Onun için ilk etapta kimsenin düşünemediğini düşünen, yapamadığını yapabilen, düşünce ile eylemi bir olan, yaşamını halkına adayan, hesapsızca görev üstlenen, Kürt halkıyla özgürlüğü paylaşan, fakat çektiği acıları ve yalnızlığını paylaşmayan tek başına göğüs gerendir. Kürt halkı tarih boyunca böylesi bir öndere sahip olmamıştır. İlk kez Önderliği sayesinde özgürlük bilincini kazanmışken, bunu hazmedemeyen egemen güçler Kürt halkını özgürlük bilincinden yoksun bırakarak lanetli tarihi tekrardan yaşatmak istemektedir. Oysa Kürt halkının gelmiş olduğu siyasal düzeyi, örgütlü eylem gücü, gerillayı, şehitleri ve önderliğini sahiplenme düzeyi bilinçteki ve ruhtaki bütünlüğü ispatlamaktadır. Halkımızın son yıllardaki fedaice kararlı duruşu görmezden gelinemez. Bu kararlı duruşa, ancak fedaice cevap olmak lazım. Tüm barışçıl ısrarlarımıza rağmen hareketimize imha ve inkar amaçlı yöneltilen saldırılar karşısında elbette verecek bir cevabımız olacaktır. PKK kültürünün mirasına yaraşır bir şekilde, Apo'cu militan,

sürecin görev ve sorumluluklarını en iyi şekilde omuzlayacaktır. Özgürlük sembolümüz Zilan yoldaş bunun kanıtıdır. PKK ölümsüzleriyle yeni bir tarihin başlangıcını yaparak döneme yeni bir ideolojik atılım ve yeni yaşam eylemleriyle dünyada sesi yankılanacaktır. Süreç karşısındaki kararlı duruşumuzu ancak fedai eylemlerle gösterebiliriz. Kararlı duruşumuz örgütü güçlü kılarken önderlik çizgisinin sarsılmaz gerçekliğini ortaya koyacaktır. Fedai eylemler halkımızın moral düzeyini yükselterek savunmasız olmadığını tüm benliğiyle halkı için kendini adamaya hazır yiğit oğullarının ve kızlarının olduğunu halkımız bir kez daha görecektir. Bu temelde fedailik bir görev ve sorumluluk anlayışıdır. İyiliğine, güzelliğine ve doğruluğuna inanılan her davranış gerekli ve zorunludur. Fedailik bunun yaşanılır kılınmasıdır. Yani ölümden yeni bir yaşam yaratma olayıdır. Olmaz denileni başarılı kılan bir yaşam felsefesidir. Temel ilke hedefe kilitlenmek ve başarının sahibi olabilmedir. Tarihe dönüp bir göz attığımızda, PKK fedailiğiyle benzeşen bir örnekle karşılaşırız. Bunlardan biri Japonya'daki Samuraylardır. Samuraylar askeri örgütlenme içerisinde savaş taktiklerini en bilen kişiler olmakla birlikte yaşamlarında kusursuzca bir katılım ve görev tutkunu olmayı temel anlayış haline getirmişlerdir.

Onlardan tek istenen, ülkelerine hizmettir. Zaten samurayın kelime anlamı da, hizmet eden anlamına gelir. En önemli özellikleri, aşırı onur ve gurur sahibi olmalarıdır. Başarısızlığı onursuzluk olarak ele alır. Temel yaşam ilkeleri başarısızlığı kabul etmemek, nefsinin terbiye etmek, yaşam içinde düzenleyici ve adaleti koruyan olmak biçimindedir. PKK fedailiği tüm tarihi süreçlerin bileşkesinin özü olarak kendisini yaşatmaktadır. Yaşam felsefemiz sevgiye, umuda, inanca, başarıya, emek ve değerlere sahip çıkmayı gerektirmektedir. Yaşam felsefemiz Hakinin yoldaşa bağlılığı, Mazlumun asi yüreği, Kemal'in cesareti, Hayri'nin mütevazılığı, Zekiye'nin mücadele aşkıyla yanan yüreği, Sema'nın isyan ateşlerindeki halaya duruşu, Beritan'ın teslimiyete ve ihanete karşı uçurumda kanat çırpınışı, yaşam felsefemiz Zilan'daki tanrıça güzelliği ve olgunluğunu özgün bir tarzda ortaya koymaktadır. Böylesi büyük önderler her zaman PKK'nin gerçek özünü korumuş ve günümüze kadar yaşatmışlardır. Yaşam felsefemiz böylesi tarihi sorumlulukları ağır olan, bir emek yaratma hareketidir. Böylesi güzel bir yaşamı bozmaya çalışacak, içten ve dıştan gelebilecek her türlü bozguncu, çeteci, ihaneti ve teslimiyeti seçen, örgüt yaşamına gelmeyen, yoldaşlık ölçülerini aşındıran, sivilleştirici ve yozlaştırıcı, imha ve inkarı dayatan, asimilasy-

oncu politikalara karşı çok net ve keskin bir tavrın konulması, PKK'nin yaşamsal ölçülerindendir. "Nasıl yaşamalı sorusu karşısında" her APO'cu militanın aynı hassasiyet ve anlayışta olması şarttır.

Yaşam Gerekçemiz ve Umut Kaynağımız

Başkan APO'ya;

Değerli başkanım; içinde bulunduğunuz yaşam koşulları bizi derinden üzmektedir. Şuna inanıyorum ki mutlu olabilmemiz için acıyı, toplum olabilmemiz için de yalnızlığı seçtiniz. Bu kadar büyük bir fedakârlık karşısında ne yapsak da borcumuzu ödeyemeyiz. Vicdani olarak çok zorlanıyoruz. Özgürlük hareketimiz büyük bir çaba, emek ve ağır bedeller sonucu bu düzeye geldi. Yaratılan her değer bedel istemektedir. Bu yüzden kendimi fedai eyleme aday görüyorum. Karşı olduğunuz, benimsemediğiniz bir eylem çeşidi olduğunu bilmekteyim. Fakat şunu da bilmekteyim ki, özgürlük uğruna mücadele etmeyi ve savaşmayı bize siz öğrettiniz. Öğretiniz karşısında suskun ve tavırsız kalamazdım. Bu eylemle Zilan'ca güzelliğin, doğruluğun, erdemin ve onurun sahibi olabilirim, ne mutlu bana derim. Eylemimle size olan bağlılık köprülerini oluşturmak, yaşamınızı ve eserinizi olan tüm güzellikleri ölümsüz kılmak istiyorum.

Başkanım, sizdeki büyük yoldaşlık ustalığını gördükçe güçlü bir savaşçınız olma iddiam geliyor. Her özgürlük savaşçısı toprağa bağlıdır. Toprak yeniden yaradılışın simgesi demektir. Özgürlük toprak ise, savaşçı, emektir. Savaşmadan özgürlük elde edilmediği gibi, emek harcamadan da toprak ürün vermez. Toprağa canlılık katmak için yaşamımı özgürlüğün bedeli olarak adamak bana büyük onur ve coşku vermektedir. Yaşamış olduğum duygu yoğunluğunu eylemimle bütünleştirerek vicdani ve ahlaki ölçülerimizi zirvede tutmak, Zilan'la yoldaşlığın ve birlikteliğin en güzelini yaşamak istiyorum. Kürt halkı ve onun özgürlük hareketi çözüm noktasına ulaşmıştır. Halkımızın, hareketimizin ve onun önderi Başkan APO'nun bütünleştirici gücü bizi kesinlikle zafere ulaştıracığından kuşku yoktur. Bu temelde başta özgür insan, güzel yoldaş, emeğin ve değer sahibi olan Başkan APO'ya, yaşamı uğruna ölecek kadar çok seven ölümsüz şehitlere, zindandaki yoldaşlara, onurlu direnişçi yoldaşlarıma, cefakar halkıma ve özgürlük çizgisinde yürüyen kadın yoldaşlarıma layık olacağıma dair bağlılık sözümü yineliyorum.

Kürt Halkına;

Özgürlüğü için savaştığım halkım, yüzyıllar boyunca çektiğiniz acılar güzel günlerin hatırıneydi. Umudumuz ve inancımız o kadar büyük ki özlemini çektiğiniz özgürlük çok yakında. Her gün işkencelere maruz kalan, evi yakılan, köyü yakılan, toprağından atılan, sürgünler, faili meçhuller, diline kültürüne getirilen yasaklar, öldürülen kızlarınız ve oğullarınız için çektiğiniz tüm acıların son bulması için mücadele bayraklarımızı yükseltiyoruz. Her zaman olduğu gibi sizlerle olacak, sizleri korumaya çalışacak, dünya halkları arasında hak ettiğiniz yeri almanız için tüm benliğimizle sizler için savaşacağız. Kürt halkının böyle bir savaşçısı olmaktan dolayı gurur duyuyorum. Eylemlerinize, bağlılığınıza, sevginize önderliği yalnız bırakmayın. Özgür bir nesil için çocuklarınızı iyi eğitin. Kültürümüzle, tarihimizle, gelenek – göreneklerinize büyütün. Mücadele etmesini öğretin. Günü geldiğinde intikam ruhuyla da yaşamasını bilsinler. Acı tarihimizi unutmadık, her şey günü geldiğinde yaşam bulacaktır. Güzel halkım, bu ruh ve coşkuyla sizlerle buluşmaya geliyorum. Görkemli serhıldanlarınızda bana da bir yer ayırın. Bu coşkuya ben de kendimden bir şeyler katabileyim. İnancınız diri, moraliniz yüksek olsun, böylece önderliği en iyi şekilde sahiplenin. Bu eylemimle sizleri onurlandıracağım için çok mutluyum.

Hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Değerli yoldaşlarım;

Hayatta en güzel şey insani değer yargıların yaşatılmasıdır. Bizler bu değer yargılarının asıl koruyucularıyız. Çok zorlu bir süreçten geçtiğimiz bir gerçektir. Bu dönem ölüm ile yaşamın mücadele ettiği andır. Biz özgürlük savaşçıları yaşamdan yana tercih kıldık. Yaşama olan bağlılığımız bizi ölümden daha zorlu görevlere yöneltmektedir. Bazen ölmek bile yeterli değildir. Bir özgürlük savaşçısı ne olursa olsun “öyle yaşayayım anlayışından ziyade” nasıl yaşanır ve buna denk nasıl mücadele edilir anlayışına denk düşen bir yaşam felsefesinin sahibiyiz. Bu bize nasıl ve nereye kadar yaşamamızın ölçütünü ortaya koymaktadır. Önderliğin görüşleri ışığında “ nasıl yaşamalı” sorusunun arayışına yöneldik. Önderlik bunları çözümlerken öncelikle yaşamaması gereken yanlarımızı ortaya koydu. Gerilikler ve zayıflıklar aşılmadan, yenilikler

kendine zemin bulamaz. Bundan dolayıdır ki değerli yoldaşlar, mücadelemizin başarısı, zayıf ve eksik yanlarımızın aşılmasından geçmektedir. Topyekün bir hazırlık içerisinde olmak askeri, ideolojik ve örgütsel donanım hayatı önem taşımaktadır.

Son birkaç yıl içerisinde hareketimiz içerisinde yoldaş diye geçinen sahte kişilikler yaşamımızın özünü boşaltmaya, ideolojik boşluk yaratmaya, sosyal yaşam adı altında, karı koca ilişkileri geliştirmeye, kadın özgürlük çizgisi içerisinde iktidar hastalığını geliştirmeye, gençlik hareketimizi yozlaştırmaya dönük pervazsızca bir saldırı gerçekleştirildi. Özümüzü oluşturan temel yapı taşlarımızı yerinden oynatmaya çalıştılar. Önderliğimizin can yoldaşlarına dil uzattılar, içimizde melek saflığında kadın yoldaşlarımıza el atmaya çalıştılar, şehitlerimizin kanıyla elde edilen maddi değerlerimizi heba ettiler. Değerli yoldaşlarım, şehitlerden devir aldığımız mirası aynen devretmesini de bilmeliyiz. Gözümüzün içine baka baka değerlerimizle oynamak isteyenlere tavrımızın netliğini ve keskinliğini göstermek zorundayız. Tüm militan yoldaşlarımın müthiş bir ideolojik bilinç kazanması ve savaşım içinde olmak zorundadır. Kişilikteki ideolojik netleşme, onun örgütsel duruşunda tavır sahibi olmaya götürecektir. Değerli yoldaşlarım, üzülererek belirtmeliyim ki, örgütsel duruşlarımızda bir zayıflama görülmektedir. Bu zayıflık bir yönüyle eleştiri-özeleştiri mekanizmasının işlevsizleşmesinde de yansımaları bulunmaktadır. Boş vermecilik, yeterlilik anlayışı, beklenti içinde olmak, önderliğin durumunu normalleştiren yanlar yaşamımızı zehirleyen hususlardır. Bu tür anlayışların bizi zehirlemelerine müsaade etmeyelim. Son dönemde gelişen sakat bir anlayış ise, her şeyi örgütten bekleme anlayışıdır. Kendisine misyon biçmeyen, görev yapmak istemeyen, birilerinin sırtından yaşamak isteyen, yaklaşımlar gelişmektedir. Bu kesinlikle örgüt anlayışımıza aykırı bir duruştur.

Değerli yoldaşlarım;

Bir militan sorumluluğu gereği bir yerlerden talimat almadan da görevini yerine getirebilmelidir. Gönüllü katılım ve devrimci inisiyatif ancak bu şekilde olur. Kemal PİR yoldaşlar varlıklarını kabul ettirebilmek için ölüm orucu kararını alırken bir yerlerden talimat almadı, Beritan yoldaş teslimiyetçi ve ihanetçi çizgisine karşı uçurumdan atarken bir yerden talimat almadı, Sema yoldaş iç ihanet karşı bedenini ateşe verirken bir yerden talimat almadı ve Zilan yoldaş o büyük fedai çıkışı gerçekleştirirken bir yerlerden talimat almadı ve buna benzer birçok değerli yoldaş. Bütün

bu eylemlerin bir anlamı ve gerekçesi vardı. Bu tür eylemlerin özüne baktığımızda kişinin kararlı ve inançlı duruşunun örgüte katılımındaki gönüllü iradesidir.

Değerli yoldaşlarım;

Önderlik şahsında tüm özgürlük hareketimiz boğdurulmak isteniyor. Önderliğin yaşam koşulları normalleştirilmeye çalışıldı. Bizler alıştırılmak isteniyoruz. Her defasında önderliği farklı bir uygulamaya tabi tutarak tepkimizi ölçmek istiyorlar. Önce gazetelere el koydular, sonra kitaplarına ve daha sonra sırayla mektuplarına, radyosuna, havalandırmasına, görüşmeyi kısıtlamaya ve en sonunda tecrit yetmiyormuş gibi karanlık küçücük bir odaya kapatılar. Sesini duyamaz olduk. Suskunluğumuz yüzünden önderlik, o karanlık hücrede intihar etmeyi bile düşündü. Bizdeki sessizlik büyüdükçe önderlik daha da yalnızlaştı. Ve biz değil miydik söz veren “ Önderim, yalnızlığınızı paylaşacağız” diyen. “Söz bitti sıra eylemde” şiarını haykıran yoldaşlarımızın izini sürme zamanıdır. Bizler fırtına öncesi derin bir sessizliği yaşadık. Sıra fırtınanın kendisinde...

Değerli yoldaşlarım;

Bir militan yeri ve zamanında duruş sahibi olmasını bilendir. Bizler bu süreçte militanlığımızın gereklerini yerine getiremedik. Tavırsız yaklaşımlarımızdandır ki yoldaşlarımız kendilerini yakmaya, ilk kıvılcım olmaya çalışıyorlar. İlk başta Serdar yoldaş ve ardından Viyan yoldaşımız güzel bedenlerini ateşe verdi. Bizler böylesi ölümleri hak etmedik. Bedenlerimiz düşmanda patlaması gereken birer bomba olmalıdır. Ama yine de bu güzel yoldaşlarımızın eylemlerini anlam biçiyor kutsallık derecesinde ele alıyorum. Çünkü her iki yoldaş da kutsal bir amaç için, bizlerin derin bir sessizlik uykusundan uyandırmak için bedenlerini ateşe verdi. Her iki yoldaşım da büyük bir aşkla, sevgiyle, tutkuyla bağlılığı ortaya koydular. Bizler bu aşka ihanet etmeyeceğiz. Sözümüz aşkı büyütme savaşı olacaktır. Aşkı büyüttüğümüz oranda savaşı kazanacak, tüm başarıların sahibi olacağız. Bu temelde tüm değerli yoldaşlarımı fedai ruhla selamlıyor, başarı sahibi olmanızı diliyorum.

Yurtsever aileme;

Öncelikle bu eylemden dolayı üzülmemenizi ve yasımı tutmamanızı istiyorum. Eyleminin gerekçelerini mektubumda uzun uzun yazdım. Sizlerin olgun ve bilinçli insanlar olmanızdan dolayı eylemime hak verip anlam vereceğinize inanıyorum. Bir yurtsever aile olarak bu mücadeleye iki oğul verdiniz. Her iki oğlunuzdan da gurur duyabilirsiniz. Her zaman onurumuzu koruduk ve mücadele ettik. Ne kadar çok savaşırsak o kadar çok size layık olacağımızı düşündük. Eminim sizler de bizlerin en iyi şekilde savaşmasını istemiştinizdir. Eylemimden dolayı etkilenip kesinlikle mücadeleden uzak durmayın. Tam tersine dört elle mücadeleye atılın. Demokratik kurumlarımızda görev alın. Ve bu işi severek yapın. Aile çevresinde eylemimi saptırmak isteyen, boşa çıkarmaya çalışan kişiler olursa izin vermeyin. Sizi mücadeleye karşı soğutmak isteyenler de olabilir. Gerekirse tüm bağlarınızı koparın. Ama inanıyorum ki eylemime sahip çıkacak onur duyacaksınız. Sizleri çok seven bir oğlunuz olarak sizlerden isteklerim olacaktır. Öncelikle eylemimden dolayı sizin üzülmenizi, hele hele ağlamanızı hiç istemiyorum. Zor da olsa bunu sevinçle karşılayın. Sakın sizlerden ayrıldığımı düşünmeyin, hep sizlerle oldum, yüreğimin bir köşesini sürekli size ayırdım. Annemi çok sevdiğimi yüreğimdeki en taze sevgiyi, oğul tadında sakladığımı ve ona armağan ettiğimi belirtiyorum. En çok üzülecek olan annem olacaktır. Belki yine her zaman olduğu gibi yüreğine taş basar belli ettirmemeye çalışacaktır. Fakat güzel anamın bir zamanlar söylediği gibi “Eylemin güzel ve büyük olursa, sana bir şey olsa dahi üzülmem” sözünü hiç unutmadım. Acınızı hafifletmenin tek yolu ölümümün kolay olmayacağıdır. Eyleminin büyüklüğü ile güzel anam sevgini büyüteceğim. Sizlerden son bir isteğim ise, evdeki yeğenlerimin özellikle kızların okullarına en iyi şekilde devam etmeleridir. Dilan’ın bana bir sözü vardı. Okulda her zaman başarılı olma sözüdür. Okulunu bitirsin, evde kalsın, kendisini çok sevdiğimi belirtiyorum.

Değerli can yoldaşım ve kardeşim Firaz;

Mücadele saflarında beni yalnız bırakmaman bana büyük bir moral verdi. Gerek kardeşçe, gerekse yoldaşça güzel bir beraberliğimiz oldu. Anıları taze tutmak ve yaşamsal kılmak için önünde büyük bir görev ve sorumluluk olacaktır. Bunun üstesinden gelmen için kendini çok iyi hazırlaman gerekir. Duygusalığa zemin vermeden olgun, anlayışlı ve

bilinçli bir duruşun sahibi olacağına inanıyorum. Gücün ve bilincin özgürlüğün hizmetinde olsun.

Özgür kadın yoldaşlarıma;

Mücadele yaşamım boyunca beni bocalayan, uğraştıran, yaşamımın en temel sorunu haline gelen önemli bir nokta kadınla olan yoldaşlığın ölçülü ve doğru bir rotaya oturtma savaşımı oldu. Doğru bir savaş verilmedikçe kadına yaklaşma cesaretini göstermek elbette zor olacaktı. Aslında burada sorun haline gelen kendi zihniyet gerçekliğimin köklü bir çözümlemeye tabi tutulmasıdır. Sorunu tek yönlü bir kadın sorunu olarak ele almak gerçekçi olmayacaktır. Egemen zihniyeti bilince çıkarmadıkça ve sorunu kendimden uzakta aradıkça doğru bir ilişkilenmeyi yakalamam da zordur. Sorunun kendisi duygu ile düşünceyi, beyin ile yürekte koparıp köleleştiren, bağımlı kılan anlayış ve yaklaşımların kendisi olmaktadır. Büyük bir zihniyet değişikliği için zorlu bir mücadeleye giriştiğimiz bir gerçektir. Ne kadar değişime uğrayıp geliştiğimiz sorgulanabilir. Fakat değişime ve gelişime en yakın siz yoldaşlar olmaktadır. Duygu ve düşüncelerinizle, yaşam tarzınızla, davranışınızla özünüzden kopmadınız. Bastırılmışlığın, susturulmanın, eve hapsedilmenin yaratmış olduğu özgürlük özlemi daha da artmıştır. Dili dağlanan, kulağına mil çekilen, gözlerine perde indirilen günümüz koşullarında kadın gerçekliği varlığı pek önemsenmeyen bir cins konumunda olmak, elbette ölümden beter bir durumu teşkil eder. Bir kadını bu denli hüznölendiren, acı çektiren, gözyaşı akıtan, sessizliğe gömdüren neydi? Varlıklı iken neden dilenen, yalvarılan iken neden yalvaran, besleyen iken neden aç kalan, kutsal iken taşlanan, özgür iken köleleşen, yaşatan iken ölen !... Aslında neden ve niçinleri sorgulamaya kalktığımda sınırsız sorularla karşılaşıyorum. Amacım cevapsız soru geliştirmek değil, aranması ve kavranması gereken anlamlı cevapların duruşlarını bulabilmektir. Her sorunun bir cevabı, her cevabın da anlamlı bir duruşu olmak zorundadır, ortak ruh ve düşünce birlikteliği yakalanmadıkça, geçmiş kendini hep tekrar edecek ve ezici çoğunluk büyümeye devam edecektir. Ben bu çoğunluğun bir ferdi olmak istediğim gibi siz kadın yoldaşlarıma da özgürlük savaşımında azınlıkta kalmamaları için iradeli ve inançlı bir özgürlük savaşımının temsilcileri olmalısınız. Bu savaş bir nefis ve günahlardan arınma savaşımıdır. Tüm erdemli insanlar nasıl ki savaşımalarında öncelikle duygu ve düşüncede nefsi terbiye ederler, iliklerine kadar bir arınmaya tabii tutulurlarsa, biz-

lerin de aynı tarzda özgürlük sorununa yaklaşıırken bu şekilde bir sadelik ve samimiyetle yaklaşmamız hayati önem taşımaktadır. Politik hesaplara girmeden, güdüsel arzulara yeltenmeden, her türden egemenlikli zihniyete götüren anlayış ve yaklaşımları çözerek ilişkilenmek en doğal bir yaşam biçimini açığa çıkaracaktır. Doğal bir yaşam her zaman özlemimiz olmuştur. Birlikteliğin en özgür olanı, hoş görüyü, sevgiyi, adaleti, toprağın ve emeğin güzelliğini, doğayla barışık yaşama bir hayal olmasa gerek. Anaya dönüş ancak bu güzellikte olabilir. Öze dönüşü sağlayabilmem kendi açımdan büyük bir anlam ifade eder. Mücadele yaşamım boyunca beni yaşama bağlayan gerçeklik Zilan gerçekliğiye, bu gerçeklik karşısında elbette doğru bir cevap ve anlamlı bir duruşun sahibi olmalıyım. Nehirler denizlere doğru akarken kaynaklarına hep bağlı kalırlar. Özgürlüğe doğru adım adım yaklaştığım bu zamanlarda Zilan'dan kopmadan her anımı onunla yaşamak büyük bir heyecan ve cesaret vermektedir. Tanrıçalara dokunulmazlığın fakat tutkuyla da bağlılığın yarattığı duruş çok daha farklı olmak zorundadır. "Yaşam ancak doğru ve büyük eylemler içerirse bir anlam kazanır der, büyük bilgi" tıpkı Zilan yoldaşa açığa çıkan büyük eylemin anlam derinliğini kavramak dahi o eylemi yapmak kadar önem taşımaktadır. Zilan'da açığa çıkan tanrıça gerçekliğini yeniden diriltmek ve bunun önündeki tüm engelleri aşma gücünü göstermek başta kadın özgürlük hareketi açısından ne kadar önemliyse, erkek yoldaşlarımın açısından da bir o kadar anlamlı ve gereklidir. Burada sadece eylemin anlam ve önemini hatırlamak değil, asıl Zilan'da açığa çıkan kadın gerçekliği karşısında kendi erkekliğinizi her yönüyle sorgulama cesaretini göstermektir. Şu bir gerçek ki, Zilan karşısında erkek milyon kere yenilmiştir. Bu yenilgi karşısında cinsel gücün ve kaba fizikle övünmek zayıflığın kendisi olmaktadır. Bu konuda erkeğin güdülerini terbiye eden, düşüncelerine anlayış kazandıran büyük bir nefis savaşı vermek zorundadır. Yaşamda zayıf görülen, alay konusu edilen, başarı gücüne kaygıyla yaklaşılan, fırsat bulduğunda güdülerini konuşturan, sahte özgürlük sözleriyle de kadınla ilişkilenmeye çalışmak, ateşi avuçlamaya benzer.

Değerli yoldaşlarım;

Mücadele yaşamım boyunca kadına hep mesafeli yaklaştım. Kölelik zincirlerini kırmadan kuracağım her tür ilişkinin köleleşmeyi daha da derinleştireceğini gördüm. Şu konuda çok rahatım. İlişkilerimde güdülere yer vermedim. Ruhun ve bedenini temiz kalmanın saflığıyla,

düşüncede de buna denk düşecek bir duruşu sergileyebilmek için bir savaşım verdim. Her şeye rağmen çok zayıf kaldım. İnsanın gerçek özüne ait olmayan egemenlikli anlayışını öldürerek, ölümsüzlerin arasına katılmak büyük bir moral ve coşku vermektedir. Tüm birlikteliklerde sadelik ve adalet temel ölçü olmalıdır. Yaşam sade ve onurlu yaşanacaksa çekici ve güzel kılınır. Sizdeki güzellik, yaşamı her zaman çekici kılmıştır. Bundan dolayıdır ki sizlere olan saygı ve güven büyümüştür. Sizleri sevdiğimi, güvendiğimi ve sizlerle olacağımı belirtiyorum.

Devrimci Selam ve Saygılar
Harun FIRAT



Elefteriya Fortulaki
1984
24 Mart 2006 Atina

(29.03.2006)-

Yunanistan'ın başkenti Atina'da 23 yaşındaki iki çocuk annesi Yunanlı Elefteriya Fortulaki isimli genç kadın, Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan üzerindeki baskıları protesto için bedenini ateşe verdi. Tüm müdahalelere rağmen kurtulamayan Elefteriya Fortulaki'nin Kürtçe yazdığı mektubunu yayınlıyoruz:

"Zarokên min ê hêja, kurê min û keça min delal, hevalê min Şivan, dayika min û bavê min, hevalên min... Ez hildibijêrim cihê vê çalakiyê, ji bo çalakiya xwe, ji ber ku hevalê Rohat jî beriya niha bi çend salan, li vir agir berdabû bedena xwe.

Dayika min dibêje; 'Tu ji Yewnanistanê hez nake, ji bo wê tu bi Kurdî dipeyive.' Dayika min! Ez ji Yewnanistanê hez dikim. Yewnnasistan welatê min e. Ez ji Kurdistanê jî hez dikim weke welatê xwe. Ez ji zimanê Yewnanî jî pir hez dikim ku zimanê dayika min e, her wisa ji zimanê Kurdî jî hez dikim.

Dayikê! Dayika min! Biratiya gelan tiştêkî pir xweş e. Gelê Kurd jî ji bo biratiya gelan têdikoşe. Gerillayên Hêzên Parastina Gel HPGê têdikoşin li dijî dewleta Tirk ku êşkencê li Kurdan dike. Polês û eskerên Tirk zarokên piçûk, pîr û kalan dikujin û ceza dikin ji ber ku gelê Kurd mafên xwe, zimanê dayikê û perwerdeya Kurdî dixwaze. Ji ber ku dixwazin wek mirovan bijîn. Dewletên Kurdistan parvekirine li çar parçeyan Kurdan dikujin.

Dayika min! Zimanê Yewnanî û perwerdeya yewnanî heye li unîversîteyê. Dewleta me jî heye, lê kurd dewletek wan tune ye. Mafên ji bo hîndariya zimanê Kurdî li dibistana bilind tune ye. Zarokên me yê bi du zimanan biaxivin. Bi zimanê dayika xwe yewnanî û bi zimanê bavê xwe kurdî.

Zarokên min ji sedî pêncî yewnanîne, ji sedî pêncî Kurd in. Ez dizanim vê çalakiya nebaş e, lê têkoşîn e, femandara Hêzên Parastina Gel Viyan Soran jî di 1'ê Sibatê de wisa kir, hevalê Rohat jî wisa kir. Hevalê Rohat min nas nekir, lê min nas kir ji rûpelên 'Dengê Kurdistanê' Piştî (Berî) çalakiya Femandara HPGê Viyan Soran, min dest bi zanîngehê kir, ez zewicim û min du zarok kir. Ez gelek ji Şivan hez dikim. Navê zarokên min navê bavê Şivan û dayika Şivan in. Niha ez dîsa hatim dibistanê ji bo fêr bibim hunerê û biçim televîzyona kurdî. Min di hevdîtina xwe de ya li cem hevala Rozerîn û li cem hevalê Aydın vê hêviya xwe got. Zarokê min li cem bavê xwe mezin dibin. Lê hîn ez diçim zanîngehê. Şivan şev û roj dayike û bave ji bo zarokên me. Daxwaza min e, zanîngehê xilas bikim û di ROJ-TVê de bibim xebatkar û bi karibim bibim endama PKKê. Berî vê, daxwaza min bû ez bibim gerilla, lê niha biryara min a dawî, (piştî dayikbûyîna zarokan) ez dixwazim endama siyasî ya PKKê, ne ji bo şer. Di jiyana xwe de ji zarokên xwe, zilamê xwe, dayika xwe û bavê xwe, Kurdistanê, zimanê Kurdî û çanda Kurdî, hevalên min û dîroka PKKê hez dikim. Dîroka PKKê dîroka ji agir e! Silavên germ ji bo serokê mezin ji bo gelê Kurd birêz Abdullah Ocalan, ji bo hemû girtiyên siyasî, ji bo gerillayên Hêzên Parastina Gel li ser çiyayên Kurdistanê, ji bo hemû xebatkarên li televîzyona ROJ-TVê û kanala muzîkê Mezopotamyayê, ji bo hemû xebatkarên radyoya DENGÊ MEZOPOTAMYAYÊ, ji bo hemû hunermendan û muzîsyonên KOMA BERXWEDANê silavên germ. Ji bo malbatên şehîdan û ji bo dayikên aştîyê destê wan maç dikim. Silavên germ ji bo hemû şehîdên Kurdistanê û Rojhilata Navîn. Ez NEWROZa îsal pîroz dikim (piçekî dereng) weke Zekiye Alkan, Sema Yuce, Ronahî, Berîvan, Rehşan Demîrel û mezinên din ku bi biryara xwe gelê Kurd û Kurdistan serbilind û dîroka Kurdistanê firehtir kirin.

Silav hevalê Necmî

Silav hevalê Cîhat ku ber vê çend rojan min hûn nas kir û hurmeta min heye ji bo we jî û ji bo hemû kesên ku têkoşîn dikin ji bo welatê xwe Kurdistanê. Hemû bîmînin her di başiyê de!

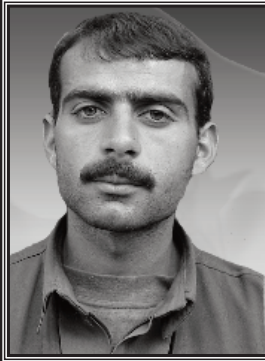
Bi can û bi dîl
ELEFTER'YA

Kes Nikare Roja Me Reş Bike

Azadiya gelê Kurd û Serok APO azadiya ji bo hemû gelên li cîhanê ye.

Bijî biratiya gelan, bijî aştî

Viyan Jiyan e!"



Dengtav
Devrim Solduk
1977 / Siverek Urfa
4 Ekim 2000 Xinere
9 Mart 2006'da Van'da
Fedai Eyleminde

Başkanım;

Size olan sevgimi ve bağlılığımı tarif etmek mümkün değil. Sizin bir Sömür verdiğiniz adeta yoktan var ettiğiniz tüm değerlerin koruyucusu olduğumu ve bu değerlerin mücadele gerekçem olduğunu bir bu günkü kadar yaşamda anlamlandırmaya çalıştığımı, gücüm yettiği oranda sizinle yaşıyor, yarattığınız özgürlük değerleri, oluşturduğunuz anlamlı yaşamı öğrenmeye çalıştığımı belirtmek istiyorum. Elbette ki harcadığım bu çabanın tüm caba ve emeklerinizin karşılığı olmadığını biliyorum. Ancak sizin bir öğrenciniz olarak süreklilik gösteren bir değişimi ve mücadeleyi esas almanın gayreti içinde olduğumu açık bir yüreklilikle belirtmek isterim. Sizinle birlikte yaşamın ne kadar zevkli ve derin anlamlar taşıdığını hissettim. Yaşamın insanın önüne koyduğu o kadar çok sevgi var ki, aslında yaşamın anlamının bu tercihlerde yattığını tercihlerin değişimin ve yaratmanın bir esiri olduğunu düşünüyorum. Ancak tercih etmenin kolay bir olgu olmadığını, insanlığın bu gün en basit noktalarda içine girmiş olduğu çıkmazlardan çok net bir şekilde anlıyorum. İyi, kötü, güzeli, çirkini, özgürlüğü, şerefi, onuru, düşürülmüşlüğü, cesareti, korkuyu vb birbirinden ayırt etmek onlardan doğru olanı tercih etmek tercih ettiğine göre yaşamak ve tercih etmediğini tercih ettiğine dönüştürmek onu etkin hale getirmek büyük bir yürek üstün bir irade sonsuz bir inanç ister. İşte bunun her mekan ve her zamanda gerçekleştiren siz oldunuz. Dolayısıyla tercihleriniz benim için gereklerinin eksiksiz ve kusursuzca ince bir ustalıklarla yerine getirilmesi gereken, kutsal değerler anlamına gelmektedir. Sizin yaratıklarınızla yaşamaya çalışırken bir anlamda ne kadar değişmiş ve gelişmiş olduğumu da gördüm. Kendimde sizin gücünüzle yarattığım

her değişimin hayata yeni bir yaklaşımın başlangıcı olduğunu da gördüm. Ve bu başlangıçlarla size daha güçlü daha doğru bir temelde ulaşmanın bağlanmanın ve anlamının yollarını önüme koydum.

Aslında bunu sizinle birlikte çıkmış olduğumuz bir yolculuk olarak da ifade edebilirim. Bu yolculukta geçtiğimiz her mekanda, her coğrafyada ve her hareket ettiğimiz bu yakın her anında, sizden her seferinde yeni bir şey öğreniyor ve öğrendiklerimi özümsemeye çalışıyorum.

Sizinle olan bu yolculukta neler öğrendiğimi soracak olursanız?

Öncelikle insan olmanın güzelliğini öğrendim. İnsanlığın bu güne kadar neler kaybettiğini kazandıklarına baktığımda fark ettim.

Onurlu yaşamının ne demek olduğunu öğrendim.

Uçsuz bucaksız dağlarda özgürce yaşamının ne olduğunu öğrendim.

Binlerce kahramanla yürümenin, koşmanın, yürümenin, paylaşmanın, sohbetin zevkini yaşayarak öğrendim.

Kendini insanlığa ve halkına adayanların yüzlerindeki mutlu tebessümün anlamını öğrendim.

Düşman karşısında teslim olmayanların yüreklerindeki cesaretin ne anlama geldiğini öğrendim

Binlerce yiğit savaşçının yüreklerinin ne kadar büyük olduğunu öğrendim.

Kadının özgürlük yolunda adım adım ilerlerken, savaşırken güzelleşmesinin sırlarını öğrendim.

Bir halkın kendi küllerinden kendisini yeniden yaratarak halklar bahçesinde onuruyla ayakta duruşunun görkemliliğini nasıl olduğunu öğrendim.

Önderleri için kendilerini ateş çemberine dönüştüren bir halkın bağlılığının ne kadar büyük olduğunu öğrendim.

Yaşamını bir bütün olarak insanlığa ve halkına adayan bir Önderin amansız mücadelesinin nasıl olduğunu öğrendim.

Esaret altında dört duvar arasında yalnız olarak direnmenin ve mücadele etmenin büyüklüğünün kaynağının ne olduğunu öğrendim.

Dört duvar arasındaysa bile özgürce nasıl yaşanması gerektiğini dünyaya gösteren yüreğin ne kadar derin ve anlamlı olduğunu öğrendim.

İnsanlığa ve halkına mal olmuş bir Önderi tecrit koşulları içerisinde tutacak kadar ondan korkanların yüreklerinin ne kadar zavallı ve aciz olduklarını öğrendim.

Tüm yaşamlarını, bilinçlerini, duygularını Önderliğine adanmış bir halkın Önderlikleri üzerindeki tecridi kabullenmeyecek duruma geldiklerinde

yapacaklarını hesaplamayacak kadar düşünce yoksulu olmanın ne olduğunu öğrendim.

Önderliklerine yürekten bağlı binlerce “özgürlük fedaisinin” Önderliklerine yönelik en ufak onur kırıcı yaklaşımlara karşılık verecekleri cevabın ne derece yakıcı ve şiddetli olacağını hesaplamayan bir zihniyetin zavallılığının ne olduğunu öğrendim.

Ve Önderliğimize yaklaşımda gittikçe pervasızlaşan ve çirkinleşen bir düşmana cevabın nasıl verilmesi gerektiğini öğrendim.

Sizden öğrendiklerim sizden daha da öğreneceklerimin yanında okyanusta bir damla gibidir. Çünkü sizi öğrenmenin anlamının ve sevmenin sonu yok.

Kahraman yurtsever halkıma;

Tüm zamanların en büyük ve en görkemli mücadelesini sergileyen ve bu uğurda nice bedeller ödemiş Önderliğine ve özgürlüğüne tutkun bir halkın kahramanca savaşına ve destansı direnişine tanıklık etmekteyim. Başkan Apo öncülüğünde insanlığın ve bir halkın kendini yeniden yaratması gerçekleşmiştir. Kürt halkının bu güne kadar yaratılan değerlerle şekillendirdiği yaşamını bu değerlerin yaratıcısı Başkan Apo’nun yaşamı ve yaşam tarzıyla eşdeğer tuttuğu apaçık bir gerçeklik olarak önümüzde durmaktadır. Gerçekliklerimiz göz ardı edilerek içine girilen tutum ve davranışların ne derece büyük yıkımları ve yok oluşları beraberinde getirdiğine tarih defalarca tanıklık etmiştir. Bu nedenledir ki bugün önderliği kendisi olarak gören önderliğinin var oluş gerekçesini kendi var oluş gerekçesi önderliğinin yaşamını kendi yaşamı olarak gören bir halk gerçekliğini görmezden gelerek yapılacak hesapların boşa çıktığını bu hesapları yapanların yok oluşunu geçmiş tarih bütün dünyaya bunu ispatladığı gibi bugün ve gelecekte de aynı sonucun yaşanacağı şüphe götürmez bir gerçekliktir.

Zafer ve özgürlük tutkusuyla Önderliğine bağlı bir halkın bu uğurda bedeller ödemiş ve bugün de ödemeye hazır olan bir halkın Önderliğine yaklaşımın kendileri için savaşın ve barışın gerekçesi olacağını haykıran bir halkın mütevazı bir savaşçısı olmaya çalışmanın küçük de olsa bu mücadelesine bir şeyler katmanın onurunu yaşadığımı belirtirim.

Acılar, sevinçler, umutlar ve hayaller içinde yoğrulmuş ve bu güne kadar onuru ve özgürlüğünden başka hiçbir şey düşünmeyen, zafere kilitlenmiş bir halkın içerisinden gelmek onun değerleriyle yaşamak bu mücadelenin bir neferi olarak görev ve sorumluluklarımın ne olduğunu

da apaçık ortaya koymaktadır. Bu görev ve sorumluluklarımı tüm aklım, benliğim, bilincim ve yüreğim el verdiği oranda sonuna kadar yerine getireceğimden hiçbir kuşku duymadığımı ve üzerime düşen ne varsa yerine getirmekten çekinmeyeceğimin sözünü kahraman halkıma bir kez daha yenilemenin gururu içindeyim.

Tüm yoldaşlara;

PKK ile birlikte yeniden dirilişi yaratılan PKK ruhuyla insanlığın bu coğrafyada yaratılışına tanıklık ettiğimizi biliyoruz. Önderliğimiz etrafında adeta akılda, yürekte ve bilinçte yek vücut olan Kemallerin, Hayrilerin ve Mazlumların yoktan var ederek tüm yaşamlarını adadıklarını ve çekirdeğine yaşam değerlerini ekerek yarattıkları ruhun bugüne kadar sarsılmaz bir şekilde daha da büyüyerek, katlanarak günümüze ulaştıklarını görüyoruz. Büyük komutan Agit yoldaş ile komutanlığın tüm ince hünerini ve ustalığını, büyüklüğünü büyük başlangıçlar yaratacak adımı atma cesareti ve yürekliliğini öğrendik.

Zilan yoldaş ile tanrıçalaşmanın sırlarını ve Önderliğine bağlılığının ne kadar sarsıcı ve tereddütsüz olduğunu öğrendik.

Sema yoldaş ile yaşam kaynağımızın güneşimizin tek ve eşinin olmadığını, Beritan yoldaş ile teslimiyete karşı özgürlüğü tercih etmenin ne demek olduğunu öğrendik. Ve daha nice binlerce şehidimizden insan olmayı yaşamının anlamını direnişi, kahramanlığı, cesareti, bilinci, öfkeyi, intikamı, benliği, direnmeyi, umudu, hayalleri ve gerçekleri öğrendik. Ve bu yoldaşların bıraktıkları yarattıklarına sahip çıkacağımıza onların amansız takipçileri olacağımızın sözünü bir kez daha yineliyoruz. Tüm bu güne kadar yaratılmış değerlerin anlamının ne olduğunu biliyoruz. Onlara sahip çıkmanın, korumanın ve geleceğe taşımanın üzerimize yüklediği sorumluluğun ne derece büyük ve ağır olduğu ortadadır. Önderliğe, şehitlere ve halkımıza bağlılığın bir gerektiği olarak sürecin ve dönemin militanı olmak ve gerekene cevap olmak PKK'lilik ruhunun ta kendisidir. Bu güne kadar bu ruhu taşıma ve gereklerini yerine getirmede büyük cesaret ve kararlılığının gösterildiği çok net bir şekilde geçmiş bize göstermiştir. Bu ruhun taşıyıcıları olarak bizler ondan sonrada onun gereklerini yerine getirmede çok daha ısrarlı, inatçı, kararlı ve bir o kadar keskin olacağımızı biliyoruz. Ve buna inanıyoruz çünkü Önderliğimizi anlamaya onu tanımaya çalışan yaşamını yaşamı olarak gören halkının umut ve hayallerine ve bunun için feda etmekten kaçınmayan savaşımların, militanların yüreklerinin ve cesaretlerinin

önünde hiçbir şeyin direnemeyeceğini tarih defalarca kanıtlamıştır. Yıllardır binlerce kahraman ve yürekli yoldaşlarla yaşamı bir hayatı anlama paylaşmış olmanın gururuyla hepinizi selamlıyorum.

Aileme;

Sizlerle birlikte kalıp bir ömrü beraber geçirmek yerine bu onurlu yaşamı tercih edip bir önder ve bir halk için mücadele etmemi anladığınızı biliyorum. Çünkü bu yaşamı tercih etmenin gücünü sizden aldığımı bilmeyi isterim. Yanınızda kalıp sadece sizin için mücadele etmemi bekleyecek kadar bencil ve yaşamam bir tarihi mücadelenin gereklerini yerine getirmeyi görmezden gelecek kadar körleşmiş olmadığınızı biliyorum. Çevrenizde sizin gibi olan binlerce ana babanın evlatlarıyla onurlu ve güzel bir yaşamı paylaştığımı bilmelisiniz. Selamlar.

- Biji Serok Apo
- Önderliksiz Yaşam Olmaz
- Yaşasın Kahraman Kürt Halkının Onurlu Mücadelesi
- Yaşasın Tüm Değerlerimizi Yaratan Şehitlerimiz.

01.03.2006

Devrimci Selam ve Saygılar.



Erdal Andok
Güven Akkuş
26.01.1979 / İstanbul
1998 Hollanda
4 Kasım 2002 Kandil
2007 Ankara

*“Militan olması gerekenler,
militanlığının gereklerini yerine getirmelidir.”
Şehit Erdal (Engin SİNCER)*

**KENDİLERİNE ‘YA ÖZGÜRLÜK YA ÖLÜM’ ŞİARINI ESAS
ALARAK ÖNDERLİK ETRAFINDA ŞEKİLLENEN YENİ
YAŞAMIN TAKİPÇİSİ VE PRATİKÇİSİ OLAN DEĞERLİ
YOLDAŞLARA!**

Onurlu ve güzel bir yaşam için canımızı ortaya koyduk. Her ne kadar bedenimizde taşısak da bu canı, bir halka ait olduğu ve bunu Kürt halkının özgürlüğü ve kurtuluşu için yerinde ve zamanında değerlendirmeye hazır olduğumu belirtirim. Doğru ve anlamlı bir yaşamın sahibi olabilmemiz ancak dünümüzün doğru yorumlanması, bugünümüzün doğru anlamlandırılması ve yarınımızın doğru hedeflenmesinden geçmektedir. Dün ne idik, bugün neyiz, yarın ne olacağız? Geçmişimizi doğru çözümlemeyip bunun bilincine ulaşmadığımız sürece, günümüzü de doğru yorumlamadan uzak bir şekilde oluşturacak eksik ve yetersizlikler üzerine bugün yaratılacaktır. Dünümüze de baktığımızda gerçekten kabul edebileceklerimizle dolu bir yaşam mıydı? Yoksa retlerimizin daha çok olduğu ve retlerimizin de bizi yeni ve daha yaşanılabilir olan şeylerin arayışına sürükleyen bir gerçeklik olduğu mudur? Neydi retlerimiz? Retlerimiz elbette ki arayışlarımızın, yaşam tarzımızın ve amacımızın göstergesidir. Hayallerimiz, hedeflerimiz ve yapmak istediklerimiz, gerçekliğimizdir. Önderlik, “hayallerime ihanet etmedim” diyor ve hayallerinin her zaman takipçisi olduğunu belirtiyor.

Buna göre kabul ve ret ölçülerini belirleyerek, yaşam felsefesini, ölçü ve tarzını yaratıyor. Bu gerçeklik karşısında bizlerin hayallerini sahiplenme, onu pratikleştirme yönündeki çabasına baktığımızda aşamadığımız – aşmadığımız- eksikliklerimizin bu hayallerimizi gerçekleştirmenin önünde ne kadar engel olduğunu tam olarak göremiyoruz. Ya da hayallerimiz bizim sandığımız kadar büyük değil. Hayallerimizi bir daha gözden geçirirsek, neyi ne kadar istediğimizi ve ne kadar yaşayıp yaşamadığımızı pratiğimizde görebiliriz. Geride bıraktıklarımıza bakacak olursak; kirli ve çirkin olarak değerlendirdiğimiz, özgürlük ve eşitlikten uzak olan, öz benliğimizi unutmaya mahkum bırakılarak, neyi istediğimizden çok, neler yapmaya zorlandıklarımızla dolu kimliksiz, kişisiz, dilsiz, sevgiden ve hoşgöründen uzak yığılıktan çok namertliğin, dürüstlükten çok sahtekarlığın, yalanın, hile ve aldatmanın, kıskançlığın, bencilliğin çok olduğu, insanın insanca yaşamdan ziyade hiçbir canlı varlığın yaşamaya layık olmadığı bir yaşama, üzerinde yaşadığımız gezegene bile yapılan kötülükleri geride bırakarak yeni yaşama koştuk.

Bunları reddettik. Fakat gerçekten yeni yaşamı istemeye, bunu pratikleştirmeye ne kadar hazırдық? Hepimizin yetersiz kaldığı nokta burada olmaktadır. Katılmadan önce duyduklarımız elbette ki yanlış ve eksik değildi. Eksiklik bizdeydi, geri olan kişiliklerimizle, yetmezliklerimizle, hazırcı ve bencil olan yanlarımızla gelip yaşayabileceğimizi zannettik. Hiçbirimiz bunların yaratımında yer alacağımızı hesaba katmadık. En ben her şeyimle varım diyenlerimiz bile, “elime silahı alırım, savaşırım, gerekirse şehit düşerim”in ötesine geçmedi. Bilinçsizliğimizden dolayı çok zorlandık ve zorladık. Kimilerimiz bu zorlanma karşısında dayanamadı köleliğe kaçtı. Kimilerimiz, özgürlük arayışçılığı peşinde kahramanca şehit düştü. Kimilerimiz ise; hala anlamaya, kavramaya çalışmakta. Ne kadar anlayıp kavradığımız ise pratiklerimizde açığa çıkmaktadır. Yoldaşlar; zamanın nasıl geçtiğini halen fark edememiş durumdayız. Dün, Kürt için zamanın bir anlamı olmaya-bilir, fakat bugün zaman özgürlüğe gittikçe yaklaşılan bir an olmaktadır. Dolu dolu ve yaptıklarımıza anlam vererek yaşadığımız bir yaşam, bizi zafere götürecek olan bir yaklaşımdır. Neyin hangi zaman dilimi içerisinde yapılması gerekiyorsa onu yapmak ve ona göre yaşamak elbette ki yaşama doğru bir anlam biçmektir ve hakkını vermektir. Bundan dolayıdır ki yapmak istediğimiz çocukluk hayallerimizi hayata geçirmek, geri ve yetmezliklerimizden kurtulmak olacaktır. Sizce özgürlük

arayışçısı yeninin yaratımında yer almaya çalışan bir bireyin eski ve kabul edilemez olanı, onun ölçü ve anlayışlarını yaşama, ortama kabul ettirme gibi bir lüksü olabilir mi? Ya da özgürlük bizler açısından bir tercih olayı mıdır, yoksa bir zorunluluk mudur? Bence insan ve diğer tüm canlılar açısından en doğal hak ve yaşanması gereken bir olgu olan özgürlük tercih olamaz. Özgürlük ve kölelik her ne kadar birbirini var eden kavramlar olsa da, özgürlük kölelikle kıyaslanacak bir durum olmamaktadır. Özgürlüğü; bilmek, bildiğimizi bilince çıkarmak, bilince çıkardığımızı olması gerektiği gibi uygulamak olarak algılıyorum. Düşündüklerimi uyguladığım, uyguladıklarım kazanım yarattığı ve amacıma hizmet ettiği oranda özgürümdür. Bundan dolayı da ne çok uzaklarda ne de öyle hemen ulaşılabilir bir yerde anlamlı yaşabildiğin andadır özgürlük. Kendimizi ait olduğumuz topluluğa gereken şekilde mal ettiğimiz oranda özgürüz. Çünkü o zaman bilinçli ve iradeli bir katılımın sahibi olmuş, istem ve hayallerimizin pratiğini sergileyerek yapmak istediklerimizi yapmış oluruz.

Zor olan nedir? Alışkanlıklarımızı kırmak, geçmişte özeleştirisini verdiğimiz şeyleri tekrarlamamak. Güçlü ve anlamlandırarak verilen bir özeleştirme bizim kendimizi aşmamızı sağlayacaktır. Kurtulamayacağımız ve aşıp yerine yenisini koyamayacağımız hiçbir alışkanlığımız yoktur. Yeter ki isteyelim ve inanalım. Dışımızda olup da bizi tanımayan insanlar, bizleri inançsız bir topluluk olarak değerlendiriyorlar. İncancımız dini olarak hiçbir şeyi ifade etmezken, bu incancımız felsefik, ahlaksal ve yaşamsal olarak baktığımızda hiçbir topluluk PKK kadar kendi değerlerine bağlı, buna inanan, bunun için bedenini ateş topu yapmaya hazır değildir. Bu inançtır ki bizleri bir arada tutan, dünyanın birçok tarafından insanları kendine çeken, ortak hedefe kilitleyen, ortak sevinçleri yaşatan, ortak zorluklara göğüs gerdiren, yüzünü bile görmediğimiz ve hiç tanımadığımız bir yoldaşımıza bir şey olduğunda onun acısını çeken, birbiri için canını hiç sakınmayan insanların birlikteliği bu inançtan gelmektedir. Bu bağlılık bizi, diğer örgütlerden ve topluluklardan ayıran temel özelliklerimizdendir. Özgürlüğü için, inancı ve değerleri için her şeyi yapmaya hazır olan, bundan hiçbir zaman taviz vermeyen gerçekliğimiz, düşmanlarımızın bile bize saygı duymasını sağlamıştır. PKK'de saygının ve sevginin en üst düzeyini yaşarken, bundan kaçışı yaşayanların, bugün içine koştukları kölelik sisteminde nasıl horlandıkları ve kendilerini küçülttükleri ve değersizleştirdikleri görülmektedir. En çok öfkelenmesi gereken nokta; kişinin özgürlük

arayışından uzaklaşıp, kendini satarak sisteme uşaklaştırılmasıdır. Özgürlüğe ihanet edilebilir mi? Ya da biraz zorlanınca kaçarak bir zamanlar çok şey paylaştığı insanlar katledilebilir mi? İnsan nasıl bu kadar güzellikten sonra kontralaşabilir? İnsandaki çürüme ve lanetlenme buradadır. Kıskançlık, bencillik, egoizm, düşkünlüklere sevdalılık, bunlardan vazgeçmeme, insanın insan tarafından sömürülmesi; çürümenin ve kıyamet denilen anın kendisidir. Yoldaşlar; binlerce yılın getirmiş olduğu geri kişilik özellikleriyle mücadele ediyoruz. Fakat bu gerilikler öyle bir hal almış ki, insanların genlerine kadar işlemiş ve adeta bunlar olması gereken bir zorunlulukmuş gibi bir hal almıştır.

Kendimizi yeteri kadar çözümleyemediğimiz için, hangi özelliklerimizin ne düzeyde olduğunu tam göremiyor ve buna karşı yeterince mücadele edemiyoruz. “Bende hiç yok” dediğimiz özelliklere bir bakıyoruz ki, en çok yaşanan o çıkıyor. Neyin, ne zaman, nasıl ortaya çıkacağı ve ne gibi tahribatlar yaratacağı da bundan dolayı kestirilemiyor. En doğru yaklaşım; her olasılığa ihtimal vererek buna göre tedbirli yaklaşmaktır. Bu, gelişimimiz açısından daha sonuç alıcı olacaktır. Kişiliklerimizde amansız mücadele vermemiz gerektiği açık. Yaşamdaki zaferlerimiz ancak bu savaştan yakaladığımız kazanımlarla olacaktır. Yaşamımızın her anı bizler açısından zafer bekleyen bir savaş alanıdır. Alınan her görev, üstlenilen her sorumluluk, disiplin ve ciddiyetle uygulanıp yerine getirildi mi elbette ki zafer kaçınılmaz olacaktır. Yeter ki bu duyarlılık ve hassasiyeti gösterelim. Savaşı ve büyük zaferleri fazla uzaklarda aramak gerektiğine yeni yeni anlam verebilmekteyim. Savaşmayı; açık düşmanla karşı karşıya savaşmayı yıllarca hayal ettim ve bunu çok da dayattım. Fakat şu ana kadar bunun imkan ve fırsatını bulamadım. Bundan dolayı da kendimi savaşın içinde tam olarak göremiyordum. Yanılmışım. Yoldaşlar; sizler de kendinizi yanıltmayın! Savaş, o an içinde bulunulan duruma gerektiği gibi cevap olabilme durumudur. Yani her görev bir savaş alanı, her başarı bir zafer, her başarısızlık bir yenilgidir. Küçük-büyük görev, küçük-büyük savaş yoktur. Kazanılan ve kaybedilen gerçeklik vardır. Zafere kilitlenmiş bir tarzı esas almış ve uygulamada da iddialıysak, elimizi attığımız her işte partiye, halka, mücadeleye bir kazanım yaratmış oluruz. Kaybedişlerimizin temelinde; kendine görevliklerimiz, bireyciliklerimiz yatmaktadır. ‘Ben bunu istiyorum’dan çok ‘bu halkın buna ihtiyacı var ve buna cevap olmalıyım’ şeklindeki örgüt kültürü ve ahlakı bizim için daha gerçekçi ve doğru olandır. Bunlar aşılmadan doğru bir savaşı veremeyeceğimiz açıktır. Parti ve örgütlenme,

yaşamımız ve hedeflerimiz açısından ciddi değerlendirilmesi gereken konular olmaktadır. Hiçbir birey toplumdan uzaklaşarak başarıya gidememiştir. Başarı için bir örgütlülük şarttır. Ortak çıkarların çok olduğu yerde örgütlülükler de güçlü olur. Parti, bu örgütlülüğün çatısıdır. Ortak amaçlarımızın bileşkesi durumundadır. Partide kendine görelik, başıboşluk, disiplinsizlik, ciddiyetsizlik olamaz. Genel çıkarlar ne ise, birey de kendini buna göre örgütlemek zorundadır. Yoksa herkesin kendisini uyguladığı, keyfine göre yaklaştığı, istedi mi yaptığı, istemedi mi yapmadığı yerde örgüt ve başarı olmaz. Herkes bu noktada görevini görüp, partinin yaşam ilkeleri ve ölçüleri ve hayata geçirmesi gereken görevleri karşısında kendini sorumlu görmekle yükümlüdür.

Yükümlülüklerimiz, özgürlüğümüzün yoludur.

Parti örgütlülüğünü koruyalım-güçlendirelim, dayatılan gerici ve köleci yaklaşımları bertaraf edelim. Önderliğin savaş tarzına, mücadele yöntemine, ideolojik ve siyasi çizgisine tam girememe ve bundan uzaklık bizlerin kaybedişinin temelidir. Yıllarca Önderliği anlamaya çalıştık, fakat sadece kendimizi uyguladık. Anladığımızı, kavradığımızı söyledığımız doğrular bizler açısından sözsel bir durumu aşmamış, pratiği doğru yapılmamıştır. Bundan dolayı da Önderliği pratikleştirememiş, doğru yorumlayamamış ve yetersiz yoldaşlığımızla yalnızlığa terk etmişizdir. Bu durumdan kendi payımı görüyorum ve bunun vicdan azabını çekiyorum. Annem ve babam beni fiziki olarak dünyaya getirdiler ve benim onları tercih edebilme şansımın olmadığını da biliyorum. Önderlik ise tercih edebileceğim bir yaşamın yaratıcısı. Beni asıl ben yapan ve kimliğime kavuşturan kişi. Doğumum ve hepimizin doğumu burada başlamıştır. Kendini tanıma, kim olduğunu anlama, gerçekliğini görme ve buna göre yaşama. Gerçek yaratılışımız Önderlik tarafından olmuştur. Ve bizler bu yaşamı O'na borçluyuz. Bir beden yaratılmıştı önceden, fakat ruhsuz bir bedendi. Önderlik bedene ruh üfleyen ve ona can veren oldu. Bu canı, Yaratıcı bize verdi, -dini motifle değerlendirmiyorum- biz de ancak ona verebiliriz. Ruh-madde ilişkisinde; ruhumuz, özümüz ve gerçekliğimiz olmaktadır. Ruh doğru anlaşılır ve yorumlanırsa öz de o kadar açığa çıkar, o kadar yaşamsallaşır. Ruh yoksa, beden bir posadır, yaşam kaynağından uzak bir et yığını olmaktadır. Kimliğim, kişiliğim, kültürüm, dilim, benliğim ruhumu oluşturan temel etkenlerdir. Düne kadar bunlardan uzak bir yaşamın içerisindeydim. Her ne kadar bunları tam yaşamıyorsam da, yaşama çabası, ıddiası ve kararlılığı içerisinde çabalıyorum. Bugün ise bunlarsız

bir yaşamın olmayacağı gibi, bunlardan koparılmayı da kabul edemem. Bunların yaratıcısından uzak olmayı ise; hiçbir zaman. Ya Önderlikle yaşama ya da yaşamama! Yoldaşlar; Önderliğimizin bizlerin eksik ve yetmezliklerimizden dolayı içinde bulunduğu durumu görüyor ve biliyoruz. Bunun için de yapmamız gerekenler gün gibi açık ve ortadadır. Sadece bu görev ve sorumlulukları doğru uygulayacak, yaşamsallaştıracak militan ve savaşçı yapıya ihtiyaç vardır. Bu görev ve sorumluluklara sahip çıkacağınıza inanıyor, Önderliğe yaraşır fedai bir ruhla savaşacağınızın güveni ve umudu içinde sizlere selam ve sevgilerimi sunuyorum.

ÖZGÜRLÜĞÜN EŞİTLİĞİN VE ADALETİN MEMLEKETİ MEZOPOTAMYA VE BUNUN KUTSAL DAĞLARINDA KUTSAL YAŞAMI TERCİH EDEN, TANRIÇA KÜLTÜRÜNÜN TAKİPÇİSİ KADIN YOLDAŞLARA;

Tanrıça kültürünün yaşamsallaşması, bunun yaşama tarzını, ilkelerini, ölçülerini yaşamak ve yaşatmaktan geçer. Tanrıçaların diyarı kutsal dağlarımızda siz değerli yoldaşlar; Beritanlar, Zılanlar, Semalar ve Gulanlar şahsında kaybolmaya yüz tutan kültürü yeniden insanlığa bahsettiniz. Beş bin yıldır erkek egemenlikli zihniyetin hüküm sürdüğü dünyamızda insanlık; yıkım, talan, gasp, taciz, kölelik, bencillik, yalan, ikiyüzlülük, kıskançlık, umutsuzluk içinde yaşamış ve dünya dediğimiz gezegen bugünkü halini almıştır.

Tarihte en eski kölelik, kadın düşürülüşiyle başlarken; en yeni yaşamın da tanrıça kültürünün yeniden doğuşuyla olacağına da inanıyoruz. Jin û jiyan (kadın ve yaşam) yani kadına yaklaşımımız, bakış açımız yaşama yaklaşımımızı belirler. Beş bin yıldır, her sistem kendi kadını yaratmaya, bunu şekillendirmeye çalışıyor. Her biri bir diğerinden beter bir şekilde kadının düşürülüşi üzerinde kendini gerçekleştirmekte. Kadın ne kadar düşürülüp köle kılınır ise o sistem de kendini o kadar hakim görmektedir. Hiçbir ideoloji ve sistem, kadına ne istediğini, nasıl yaşamak istediğini sormamıştır. En ileri görülen reel sosyalizmde bile kadın dört duvar arasına geri dönmüş ve şu an içine düştüğü durum da görülmektedir. Hep bu şekilde yap, bu şekilde hareket et, böyle bak, şöyle konuş, böyle yürü, böyle giyin, böyle düşün gibi emirler ve kurallar koymuştur. Bu da erkek egemenlikli zihniyetin, erkek sürdürücüleri tarafından yapılmaktadır. Kadının yaşamı, katı kural

ve ölçülerle sarılıp sarmalanarak adeta açık bir zindan haline getirilmiştir. Toplumun oluşturduğu örf ve adetler ile okulda, iş yerinde, sokakta, evde görünmeyen, tel örgülü bir yaşamı yaşamaya mecbur bırakılmıştır. Ve bu da değişmeyecek bir kader gibi binyıllardır süre getirilerek adeta beyinlere kazınarak kanıksatılmıştır. Sokağa çıkmanın yasaklandığı, çıktığı zaman da çevreden bihaber biçimde kafasını yerden kaldıramadığı bir durumda olmak, dünyadan ve gerçekliklerden uzak yaşamak, erkeğin hakaret ve tacizleri karşısında dahi suçlu görülerek ağır cezalar yemek, linçlerden ve katliamlardan geçmek, insanlıktan çok alınıp satılabilinen, üzerinde her türlü tasarruf yapılabilen ve her şeyiyle erkeğe sunulan bir meta, erkeğin cinselliğini karşılamakla yükümlü bir varlık olarak görülmek. Mutlaka birine satılmak ve peşkeş çekilmek için cam kafeslerde süs bebekleri gibi büyütülmek, benliksiz, kimliksiz bırakılmak, sanırım kolay kolay kimsenin anlamayacağı kadar ağır bir durumdur. Bunları yaşayan kadın olduğundan, hiçbir erkeğin kadının neler hissettiğini, neler yaşadığını anlayabileceğini de sanmıyorum. Bireysel olarak hiçbir zaman kadının kurtuluşu ve özgürlüğü için mücadeleye ettiğimi ve böylesi bir iddianın sahibi olduğumu belirtmedim, bunu hiçbir erkek de kolay kolay belirtmez.

Kurtuluşa ihtiyacı olan ve kurtarmalık durumundaki biri kurtarabilir mi? Kendi özgürlüğünü yakalamamış birisi, başkasına özgürlük verebilir mi, özgür bir ilişki geliştirebilir mi? Tanrıçalara dokunulmaz ve onlara erişilmez, onlarla ancak yaşanılmaya çalışılır. Bunun da kuralları ve ilkeleri vardır. Özgürlük tanrıçası Zilan'ı anlamak, Zilan'la yaşamak, onun ilke ve ölçülerine göre olmaktan ve Zilanlaşmaktan geçmektedir. Geçmişte, yaşam nasıl ana tanrıça etrafında şekilleniyor ve erkek de onun etrafında toplanıyorsa; bugün de Zilan etrafında yeni bir yaşam doğmakta, erkek de tekrardan ana tanrıçaya yönelmektedir. Ana tanrıçamız Zilan'dır ve bizler de onun özgürlük sevdalısı evlatlarıyız. Bizi var eden O'dur. Savaşı, güzelliği, doğruluğu, dürüstlüğü, sadeliği, fedakarlığı, sevgiyi, aşkı ve bağlılığı bize öğreten O oldu. Yaşamın kurallarını koyan O oldu. Yaşama yeni bir bakış açısı kazandırdı ve Zilan tadında yaşamayı bize sundu. Ana tanrıçanın evlatları olan bizler de buna göre yaşayıp, yaşatıp özgür yarınları kurabiliriz. Yoldaşlar; bir yandan tanrıçalık yaşanırken, diğer yandan da erkek egemenlikli zihniyetin yarattığı kadın şahsında da derin bir kölelik yaşanmakta. Ben bu köleliği erkeğin yaşadığı kölelikten daha çok tehlikeli buluyor, ortaya çıkabilecek sonuçların daha vahim olabileceğini düşünüyorum. Bir ordu

dağıtılabılır, bir yaşam yerle bir edilebilir, özgürlük adı altında yüzyıllarca sürecek köleliğe sürüklenip yaratılan değerler ve elde edilen kazanımlar yitirilebilir, kadın askerlikten, dağdan, özgürlükten koparılabilir. Bu zihniyetle mücadele edip, bu gerilikleri aşmak ve parti saflarında, ordu saflarında bu anlayışlara zemin sunmamak, özgürlük ve kurtuluş için olmazsa olmaz bir şarttır. Kadını anlamakta zorlandığım ve en çok tepkilendiğim yanı ise; özgürlükten kaçışıdır, güzelliklerin var olduğu kutsal dağlarımızdan nasıl olur da köleliğin kucığına giderek kendilerini satmalarıdır. Dört duvar arasında bir erkeğe ait olmak, özgürlük arayışçılığından, kutsallıklar ve sınırsızlıklar içinden sadece kendine ait olmaktan daha mı iyidir? Köleliğin zincirlerini kırmamaktaki bu inat neyeydi? Aşk ve sevgi adı altında kadına dayatılan hile ve düşürme nasıl oluyor da görülüyor? Kadın bunlara nasıl inanıyor? Özgürlüğü olmayanın, sevgisi ve aşkı ne olabilir ki! Özgür kişiliğe, benliğe, ülkeye sahip olmayan birinin aşkı neye hizmet edebilir! Ve özgürlüğü olmayan kadın ve erkek birbirlerinin gözlerine bakabilirler mi? Birçok bayan yoldaşın bu yalanlarla kandırılıp zaaflarından faydalanılarak düşürülmesi ve saflardan kaçırılması (kaçırılması), hemcinsimin de ne kadar acımasız olduğunu bir kez daha göstermektedir.

Ölümüne sevgi, ölümüne aşk palavraları adı altında sırf kendi güdü ve duygularını tatmin etmek isteyen bir kişilik, yoldaş dediği insanlara böylesi bir köleliği nasıl layık görebiliyor ise, aynı kişiliğin parti içinde kaldığı sürece yaşama ve mücadeleye nasıl zararlar verebileceğini de düşünmek gerekmektedir. Unutmamak gerekir ki, gerçek sevgi Önderlik sevgisi, gerçek aşk Önderlikteki bir halka özgürlük bahşetme aşkıdır. Bunun dışındaki tüm aşklar, sahte ve düşküncedir. Eğer gerçekten bir aşk sahibi olduğunu söyleyenler varsa, bunu pratiklerinde göstermeleri gerekmektedir. Düne kadar ben bu iddiadaydım. Fakat bugün baktığımda, sevdiğim insana –o bir şehit arkadaşı- özgür bir halk, özgür bir gelecek sunamadım. Bundan dolayı da, ona vermiş olduğum sözü de yerine getiremedim. Onun adına siz kadın yoldaşlara özeleştirimi sunuyorum. Tanrıçanın toplumsallığı yaratma kurallarında vazgeçilmez ilke; özgürlüktür. Zilan'ın tanrıçalığında, Sema'nın bağlılığında, Beritan'ın teslim olmayan direnişçiliğinde, Gulan'ın fedailiğinde şekillenen ve bunun etrafında toparlanan kadın yoldaşların gelişimi ve özgürlüğü önünde bir engel teşkil etmişsem özeleştirimi veriyorum.

ÖZGÜRLÜK GÜNEŞİMİZ RÊBER APOYA;

Böylesi bir eyleme her ne kadar karşı olduğunuzu bilsem de, bize fazla bir yaşam hakkı tanınmamıştır. Ben de, 'kendini savunmayı bil' ilkesinden hareketle, böylesi bir eylemi gerçekleştirmek için kendimi aday gördüm. Belki zamanında sizi doğru anlayıp uygulayabilseydik, ne siz şu an bizim eksik ve yetmez yoldaşlığımızın bedelini öderdiniz ne de biz sizden uzak olmanın acısını yaşırdık. En zor koşullarda bile bizim eksiklik ve yetmezliklerimizi giderip bir halka zafer atfetmeye çalışan sizin yüceliğiniz karşısında, benim ve benim gibi sizinle yoldaş olmaya çalışanların böylesi bir bedeli vermesi o kadar da büyük bir durum olmamaktadır.

Önderlikle yoldaş olabilmenin böyle kolay bir şey olmadığını bilincindeyim. Kuralları ve ilkeleri vardır. Bunların da bir bedeli olmaktadır. Bu bedel; şu anda elimde başka bir şey bulunmayan, -bunu da size borçluyum- canımdan başka bir şey değildir.

Bir halkın önderi, onun yaratıcısı, örgütleyicisi ve zafere taşıyıcısı, sekiz yıldır yüzü duvara dönük bir şekilde yaşamaya mecbur bırakılmışken, bu halkın evlatları ve onun fedaisi olma iddiasında olan bizler, bu şekilde sessiz ve eylemsiz kalamazdık. En büyük eylem ve zafer; sizin pratikleştirmeniz olurken, bu konudaki kendi yetersizliğimi ve eksikliklerimi aşamayışımın dolayısı bunu istediğiniz ölçüde gerçekleştirememiş ve bundan dolayısı da şu an bu durumu yaşamaktayız. Tarihte bireylerin rolünü sizin şahsınızda gördük. Ve ben kendi rolümü oynayamamış durumdaydım. Umudu, zaferi, özgürlüğü sizde gördük. Doğru ve dürüst bir yaşamı sizde anladık. Yaşam ve ölüm, şahsınızda bizde yeniden anlam kazandı. Fedailik yeni ölçülere büründü. Aşkın, sevginin, dostluğun, arkadaşlığın gerçek değerini siz belirlediniz. Dil, kimlik, kişilik sizin şahsınızda yaşam buldu. İnsanın nasıl insan olacağını siz yaşamınızla belirlediniz. İnsanlığa böylesi bir umudu vadeden, özgür bir gelecek sunan, güneş karşısında bir mum ışığı kadar alev çıkarabilecek olan bizler; ancak alevinize karışabilir ve ışınlarınızın daha gür olmasına faydamız dokunabilecekse mutlu olabiliriz. Sizden uzak bir yaşamı hiçbir zaman düşünmedik ve kabul etmedik. İdeolojiniz ve felsefeniz, yaşam ilke ve ölçüleriniz bizim için olmazsa olmaz gerçekliktir. Bu gerçeklikler üzerinde yaşıyor ve bunlar için savaşıyoruz. Bunun için de her şeyimizi ortaya koymaya da hazırız. Başkanım bu temelde size olan bağlılığımı tekrardan yeniliyorum. Ya Önderlikle yaşama ya da yaşamama ve yaşatmama!

KURUM YAPISINA;

Yoldaşlar; her birimiz kuruma girerken bazı sözler verdik. Bu sözler bizler açısından vazgeçilemeyecek ve uygulanması zorunlu olan sözlerdir. Onurlu bir yaşama sahibiz. Onurlu bir yaşam da ancak, manalı bir ölümle anlam kazanabilmektedir. Ölümlerimiz ne kadar manalı ise, yaşamımız da o oranda anlamlandırılmış olacaktır. Ölümümüz ancak, yeri ve zamanı doğru değerlendirilip gereken yerde eylem konulursa anlam bulur. Bunun dışındaki ölümler, Önderlik felsefesine aykırı olmaktadır. En anlamlı ve hakkı verilen yaşam; Önderlik felsefesinin ve ideolojisinin pratikleştirilmesi olmaktadır. Bunun dışındaki bir yaşam tarzı ve arayışı, fedailer için ölümdür.

Savaş bizler açısından ne bir oyun ne de olmazsa olmaz bir gerçekliktir. Fakat mecbur bırakılan bir durumda, vazgeçmeyeceğimiz bir zorunluluktur. Ölmek ve öldürmek zevk aldığımız bir durum değildir. Önderlik bu durumu şöyle ifadelendirmektedir; “Biz savaşı hiçbir zaman sadistçe ele almadık. Asker, hain vuruyoruz diye zevk duymuyoruz. Bunlar özgür yaşamın önünde engel olarak dikildikleri, bizi an be an imha etmek istedikleri için savaşıyoruz.” diyor. Doğanın kanunudur, ölmemek için öldürmek. Anlamsız bir ölüm ya da kalım değildir bizim yaşamımız. Bunun bilincindeyiz. Bunun için yaşıyor ve doğru bir savaşı vermeye çalışıyoruz. Kimseyi kendimize düşman olarak seçmedik. Bu, yaşamımızın ilke ve ölçülerine terstir. Bizi düşman görmeyenlere her zaman dost ve kardeş olan bizler, bize imhalık bir halk olarak bakanlara ise acımasız savaşçı olan bir kültürün sahibi ve devamcısıyız. Bundan dolayıdır ki, kinlerimiz, öfkelerimiz, nefretlerimiz ve intikamlarımız bireysel değil, bir halkın kurtuluşu ve özgürlüğüne endekslidir. Duygulu bir halk gerçekliğine sahibiz. Bilinen duygusalıktan, kendine zarar getiren, hiçbir kazanım yaratmayan gerçeklikten uzak durumdayız. Bilinçli ve örgütlü bir güce ulaşmış bulunuyoruz. Bu bilinç de, güç de Rêber APO’ya aittir. Yaşam bizler açısından, doğulan ve ölünen zaman dilimi arasındaki süre değildir. Ciddi ve önemli bir gerçekliktir. Amaçların, hedeflerin olduğu ve bunların gerçekleştirilmesi için, yaratılan değerlerin korunup geliştirilmesi için bize tanınan zamandır. Her şeye hak ettiği değeri vermenin gerektiği bir anlayışla yaşama da büyük başarıların, büyük zaferlerin sığdırılması gerekmektedir. Sadece sözle değil, sözün anlamını bulduğu bir pratiğe sığdırmak. Yaşama böylesi bir anlam yükleyen anlam arayışçısı fedailer açısından, ölüm de elbette ki

kaçınılmaz, fakat ucuz da olmamaktadır. Yaşamımız büyük umut ve beklentilere gebe olduğu kadar, ölümlerimiz de büyük başarı ve kazanımlar getirmektedir. Şunu da hiçbir zaman unutmuyoruz ki; fedailer hiçbir zaman ölmez! Onlar tarihin doğru anlayacağı, hakkını vereceği, halkların özgürlük arayışçıları ve benlikleri olan kişiliklerdir. Ve bugüne kadar gelmiş en büyük en gelişkin fedai de Önderlik olmaktadır. O yaratan, üreten, geliştirendir. Özgürlük bu kavramda ifade bulmakta, gerçek şekillenmesini sağlamaktadır. Doğumumuza karar vermedik, fakat nasıl bir yaşam ve nasıl bir ölüme gerek duyulduğuna karar verebilmekteyiz. Özgürlük de budur. Ve bundan dolayı da özgür bir iradeyle böylesi bir yaşamı yaşamayı ve onu onurlandırmayı gerçekleştireceğim için gururluyum.

Halklar tarihine baktığımızda, direnişler ve ihanetler yaşanmıştır. Fakat özgürlük arayışları, onursallıkları hiçbir zaman bitmemiş ve kutsallıklarla dillerden dillere, kulaklardan kulaklara ulaşarak günümüze kadar taşınmıştır. Ve bizler de bu direnişin takipçileri olarak teslimiyetleri, ihanetleri, uşaklığı hiç kabul etmedik ve etmeyeceğiz. Direnmek yaşamaktır sözü, bizim için her koşul altında geçerli olup asla pes etmeyeceğiz. Üzerinde yürüdüğümüz toprağı kanlarıyla sulayanlar, böyle vasiyet etti bizlere ve biz de böyle sürdüreceğiz bu vasiyeti. Bu temelde siz yoldaşlardan fiziki olarak ayrılıyor, fakat düşünsel ve eylemsel olarak her zaman birlikte olduğumuzu belirtiyorum. Aydınlık dolu, güneşli günler bu yıl her zamankinden daha yakın... Yüzünüzde gülücükler, beyninizde kavga, yüreğinizde sevgi hiç eksik olmasın.

KÜRDİSTAN ve TÜRKİYE'NİN YURTSEVER HALKINA, İLERİCİ İNSANLIĞA;

Kökünü Kürt halkından almış, içinde bulunduğu koşullar itibariyle Türk halkından etkilenmiş biri olarak, her iki halkın da özgürlüğe ve kurtuluşa ne kadar hasret olduğunu anlayabilmekteyim. Yüzyıllardır her iki halkın beraber yaşadığını, birbirinden kültürel olarak etkileşimlerini, alış verişlerini değerlendirecek olursak, birçok ortak nokta ve yaşam özellikleri onları kardeş konuma getirmektedir. Kardeş konumunda olan bu halklar birbirinden ayrılmış gibi gösterilmeye çalışılmaktadır. Aile içerisinde her iki kardeş hangi haklara sahipse, Kürt ve Türkler de bu coğrafyada aynı eşit haklara ve yaşam imkanına sahip olmalıdırlar. Bizler şunu biliyor ve inanıyoruz ki, bir halkın devrimi diğer halkın devrimiyle iç

içedir. Büyük ustalarımızdan Kemal PİR'in dediği gibi; "Türkiye halkının kurtuluşu, Kürt halkının kurtuluşundan geçmektedir." Bundan dolayı da gerek her iki halkın kurtuluşu gerekse de bu topraklardaki diğer halkların kurtuluşu birlikte olacaktır. Bu en az biz devrimciler kadar, bu halkların aydın ve ilerici insanlarını da ilgilendirmektedir. Önderlerinde bir görev ve sorumluluk durmaktadır. Bu görev ve sorumluluğu görmezden gelenler Önderliğin belirttiği gibi rantçı ve çıkarıcıdır. Devletçi zihniyetin sürdürücüleridir. Mücadelede aydınlar kadar sorumluluğu bulunan diğer bir kesim ise sanatçı ve kültürçülerdir. Bir halkın tarihini, edebiyatını, yaşam tarzını, kültürünü, felsefesini nesilden nesile aktarımında aktif rol oynayan kültürçüler, bu rolü doğru oynamazlarsa; bir halkın yol oluşunda aktif rol oynamış olurlar. Halklar, öz kültürleriyle tanınırlar ve bunlarla anılırlar. Bunun dışında bir yaşamı yaşamak ve topluma sunmak, ayrıca otuz yıllık mücadelenin yarattığı değerleri ve bu değerlerin yaratıcılarını unutmak, dökülen kanları görmezden gelerek kendini yaşatmak ve reddettiğimiz yaşamı sanki aradığımız yaşammış gibi ortamımıza sokmaya çalışmak, özgürlük mücadelesine ve şehitlerine ihanet etmek olmaktadır. Halkımız bunu kabul etmez, tarih bunun hesabını sorar!

Fedakar ve kahraman Kürdistan halkı; otuz yılı bulan özgürlük mücadelemizde her türlü zorluğa rağmen fedakarlıktan çekinmemiş, baskılara, işkencelere, sürgünlere, katliamlara rağmen direnişten özgürlük saflarından vazgeçmediniz. En değerli varlıklarınızı ve canınızın birer parçası olan çocuklarınızı bu uğurda bedel olarak vermiş ve daha binlercesini de vermeye hazır olduğunuzu biliyorum.

Sizin fedakarlığınızın bedeli, ancak sizlere ve yarınlarmızın temsilcisi olan çocuklarımıza özgürlük bahşetmekten geçmektedir.

Bu uğurda benim ve benim gibi binlerce yoldaşımız dört parçanın da özgürlüğünün bedeli olmaktan kendini alıkoymayacaktır. Bu durum belki sizleri biraz zorlayacaktır, fakat özgürlük de kolay kazanılmayacaktır. Sizlerden, bir evladınız olarak isteğim olacak. Özgürlük saflarından ve direnişten vazgeçmeyerek, yaratılan direniş ve özgürlükçü mücadele geleneğimizi çocuklarınıza öğretmeniz, öz kültürleri ve dillerini öğrenmelerini sağlamanızdır. Önderliklerini unutmasınlar, şehitlerini ve niçin kanlarıyla bu toprakları suladıklarını öğrensinler. Özgürlük mücadelesinde en çok acıyı çeken elbette ki analarımız olmaktadır. Bundan dolayı da barışı en çok isteyen de analarımızdır. Hiçbir ana evladının ölümüne dayanamaz ve hangi halktan olursa olsun,

hangi dilde konuşursa konuşsun, anaların dili ortaktır. Çektikleri acılar onlara aynı dili öğretmiştir. Barış Aanaları İnisiatifi'nde bulunan anaların o kutsal ve mübarek ellerinden öpüyorum. Onlara layık bir evlat olmanın çabasını vereceğimi belirtiyorum.

AİLEME, AKRABA ÇEVREME ve TANIYAN DİĞER İNSANLARA

Büyük bir çoğunluğunuzun anlam veremeyeceği, bir kısmınızın ise biraz anlayacağı bu eylemim, benim açımdan ve kurtuluşa, özgürlüğe, barışa hasret bir halk açısından çok şeyi ifade etmektedir.

Bu yolu kendim seçtim. Öz irademle böyle bir eylem yapmaya karar verdim. Bundan dolayı kimseyi suçlamayın. Tek suçlu özgürlüğümüzü çalanlardır. İnandığım değerlere sahip çıkmak için böylesi bir eylemi gerçekleştiriyorum. Adaletten, hakikatten ve doğruluktan yana hareket edilmesi gerektiğini sizlerden öğrendim. Aleviliğin felsefesi de bu temeller üzerine kurulu değil miydi? Bir yerde adaletsizlik, haksızlık varsa ona karşı koymak gerekmez miydi? -Yoksa görmezden mi gelmek gerekir?- Zalimin zulmünü izlemek, ona seyirci kalmak, ses çıkarmamak en az o zalim kadar suçlu olmak demek değil midir? Doğruları savunmak, onları yaşamakla olur. Neyi yaşıyorsan, sen O'sundur. Eğer gözüken gerçekten özün değilse o zaman öze göre yaşamak, onun gereklerini yerine getirmek gerekmektedir. Laf olsun diye konuşulup öğüt verilmez, söz söylenmez. Hocanın dediğimi yap, yaptığımı yapma felsefesi, münafıklık felsefesidir. Münafıkça bir yaşamı ben yaşayamam. Ya Pir Sultan gibi idamlara gidilse de hakikat aranacak ve savunulacak ya da bu yaşam yaşanmayacak. Endişelerinizi ve kaygılarınızı bir kenara bırakıp biraz daha cesur olun. Yaşamayı seven sadece siz değilsiniz ya da siz sadece can değilsiniz. Devletten korkmayın ve de medet ummayın. Bugün bu durumdaysanız nedenini siz benden daha iyi biliyorsunuz. Kaderiniz ellerinizdedir. Yüreğiniz ne için atıyor, beyniniz ne söylüyor, neye inanıyor ve nasıl yaşıyorsunuz? Güzel gelecekler hayal ediyorsunuz, ama güzel gelecekler yaratmak sandığınızı kadar kolay değildir. Büyük hayaller büyük bedeller gerektirir. Ben bu bedel için varım. Siz ne kadar varsınız? Sizden militanlık yapmanızı beklemiyorum. Tek yapmanızı istediğim; kültürünüzü sürdürmeniz, tarihinizi sahiplenmeniz, dilinizi -Kürtçeyi- korumanızdır. Bunları çocuklarınıza öğretin. Ne doğduğumuz ne de doyduğumuz yer değil, tarihsel ve kültürel olarak ait

olduğumuz coğrafya bizim vatanımızdır. Kültürünüze sahip çıkın, siyasal mücadeleden kaçınmayın. Sizlerden son olarak isteyeceğim iki şey var. Umarım bu istemlerimi anlayışla karşılırsınız. Birincisi; çocukları benim yerime tek tek öpün, okuyabildikleri kadar okumalarını sağlayın. Öz kültürleri olan Kürt kültürünü öğretip anadilleri olan Kürtçeyi konuşmalarını sağlayın. Kimliklerini ve tarihlerini iyi bilsinler. Sizler de kendinize iyi bakın. Özünüzü koruyun, yaşatın. Sizleri her zaman sevdim, saydım. İkinci isteğim ise; eğer imkan olursa -tabi sizleri biraz zorlayabilir ama benim istediğim bir şey- arkamdan tek bir gözyaşı dökmeyin, kimse bana hayıflanmaya ve acımaya da kalkmasın. Ben ne yaptığımın bilincindeyim. Mezarımı -eğer olacak olursa- çok sevdiğim iki insandan birinin yanına gömün. Biri Lale ismindeki arkadaşımın (2002'de zindanda şehit düştü. Kemal ağabeyimin eşi tanıyor, akrabalarıdır) İkincisi ise; Mehmet ALKAN (Harun Fırat) isimli yoldaşımın yanına. Bunun adresini partiden öğrenebilirsiniz. Kendinize iyi bakın, sizleri her zaman sevdim ve bu sevgimle de sizleri kucaklıyor, hoşçakalın diyorum.

Devrimci Selam ve Saygılar
ERDAL ANDOK
OCAK 2007



Kürt Halk Önderliğine;

Başkanım;

Son çeyrek yüzyıla destansı bir mücadele sığdırdınız.Yaşanan her San'da büyük gelişmeler yarattınız. Sadece Kürt halkı için değil,Ortadoğu halkları ve insanlık için bir gelecek umudu oldunuz. Ortaya koyduğunuz Demokratik Ekolojik Toplum Paradigması ve Demokratik Konfederalizm projeleriyle halkların yeni sesi oldunuz. Toplum, doğa, tarih, felsefe,bilim,mitoloji, din ve sayamayacağımız bir çok konu yeni bakış açınızla daha da anlaşılır oldu bizler için.Kördüğüm haline gelmiş bir çok sorun yeni bakış açınızla çözüm perspektifine kavuştu. Geliştirdiğiniz çözümlemelerle gerçek tarihimizle tanıştık. Şimdi her zamankinden daha kararlı, kendimizden emin ve netiz. Özgür toplum, özgür birey olma her zamankinden daha fazla yerleşti bilincimize. Tüm bu yaratımlarınıza rağmen hak etmediğiniz uygulamalara maruz bırakılıyorsunuz. Uluslararası komplonun üzerinden 7 yıl geçti. O günden bugüne kadar geçen zamanda eşine ender rastlanan bir tecrit içinde tutuldunuz. Ve bugün bu tecrit bir imha kuşatması halini almış bulunuyor. Kürt halkıyla ve halklarla olan bağınız kopartılmak isteniyor. Halklar tekrardan karanlığa gömülmek isteniyor. İmralı'dan yayılan aydınlık karartılmak isteniyor. Bu anlamda İmralı'da tarihsel bir mücadele, hesaplaşma yaşanmakta. Bugüne kadar temsil ettiğiniz özgür yaşam çizgisi her türlü engellemelere rağmen varoldu ve insanlığa ulaştı. Gıdasını bundan alan halklar çözümün, özgürlüğün İmralı'dan geçtiğini

anladılar.Ve her dönem bir sahipleniş içinde oldular. Elbette bu durumdan en çok korkan ve paniğe kapılan uluslararası komplocu güçler oldu.Bundan dolayı bugün İmralı'da bir imha tecridi yaşama geçirilmeye çalışılıyor. Tüm bu uygulamalar uluslararası komplocu güçlerin çözüm-süzlüklerini gösterdiği gibi, sizin de büyüklüğünüzün itirafı oluyor. Ancak sizin gibi insanlık, özgürlük ve onur emekçisi birinin böyle uygulamalara maruz bırakılması, İmralı tabutluğunda tutulması, kendine uygarım diyen 21.yy.ın utancı olarak tarihe geçecektir.

Başkanım;

Size uygulanan imha tecridiyle halkımız, halklar tekrardan köleleştirilmek isteniyor. Yarattığınız bunca değer bir çırpıda yok edilmek isteniyor. Ama bizlerin bunu kabul etmesi mümkün değildir ve bedeli ne olursa olsun kabul etmeyeceğiz. Yaklaşık 21 haftadır sizden haber alamıyoruz. Bu ise bizleri kaygılandırıyor ve öfkeliyor. Kürt halkı özgürlüğünün ancak ve ancak Başkan APO'sunun özgürlüğünden geçtiğini biliyor. Onun için geçmişte olduğu gibi bugün de üzerine düşen görevleri yerine getiriyor. Kaleme aldığınız Özgür İnsan Savunması'ndan bir alıntı yapmak istiyorum: "İsa çarmıha gerildiğinde etrafındakiler sadece ağlayabildi. Muhammed öldüğünde cesedi üzerinde üçgün iktidar tartışması yapıldı. Lenin öldüğünde kimse kendini öldürmedi. Ama tutuklanmam ve sonra teslim edilmem üzerine Kürt halkının evlatları, oğul ve kızlarının yüzlercesi kendilerini cayır cayır yakarlarken acaba ne demek istiyorlardı? Kendini bomba yapıp patlatanlar neye öfkeliyorlardı? Hangi gerçekler bunu onlara yaptırıyordu? Önünü bizzat almasaydım binlercesi daha hazırды. Bunlar özgürlük hareketinin bir yöntemi olarak değil,benim etrafımda gelişen olaylardı" Bu alıntı Kürt halkının önderliğine olan bağlılığını ve gerektiğinde kendini Önderliği için cayır cayır yakacağını ortaya koyuyor. Uluslararası komplocu güçlere verilecek en iyi yanıtta bu olacaktır. Kürt halkı bu yanıtı geçmişte vermiştir ve bugünde verecektir.

Ben de sizin bir öğrenciniz, bir yoldaşınız olarak, Kürt halkının bir evladı olarak üzerime düşen görevi yerine getirmek istiyorum. Yapacağım eylemi size, yurtsever Kürt halkına, şehitlere ve yoldaşıma olan bağlılığımın bir gereği olarak yapıyorum.Ve içinden geçtiğimiz sürece ancak bu tarz çıkışlarla karşılık verilebileceğine inanıyorum. Önemli olanın anlamlı bir yaşam olduğuna inanıyorum. O yüzden ne olursa olsun yaşamalıym demekten ziyade,gerektiği kadar yaşamaya ve

bu süreye de anlam yükleyerek yaşanması gerektiğine inanıyorum. Üzerinizde uygulanan imha tecridini protesto etmek amacıyla bu eylemi gerçekleştiriyorum. Ayrıca bu eylemimi yetersiz yoldaşlığın bir özeleştirisi olarak kabul etmenizi umuyorum.Nedenlerini yukarıda belirttiğim eylemimi affınıza sığınarak gerçekleştiriyorum. Her ne sebeple olursa olsun bir insanın fiziki olarak kendisini yok etmesine karşı olduğunuzu biliyorum. Ama içinde bulunduğumuz koşullar, karşı karşıya olduğumuz tehlikeler ve en önemlisi de, siz özgürlük önderimize uygulanan imha kuşatması karşısında kendimi bu eylemi gerçekleştirmeye zorunlu hissediyorum. Gerekçelerimi kabul edeceğinizi umuyor, selam, sevgi ve saygılarımla bağlılığımı sunuyorum. Devrimci selam ve saygılarımla...

GENEL PARTİ YAPISINA

Değerli yoldaşlar;

APOcu gerçekleşmeyle varolduk, kimlik kazandık. Kendine yabancılaşmış, kendini inkar eden bir zihniyetten, yaşam ve toplumdan, günümüz özgürlükle donanmış,zihniyet yaşam,demokratik toplumuna da bizleri kavuşturan bu gerçekleşme, varoluştur.Tarih, toplum ve doğa tüm canlılığıyla bu var oluşla yerleşti zihnimize. Daha bir anlamlı ve kutsal bakar olduk tarihe,topluma , doğaya ve yaşama. Kendimizi tarihin derinliklerinde Ana tanrıça'nın yüceliğinde,etnisitenin direnişinde, peygamberlerin kutsallığında,demokratik-komünal değerlerin özünde bulduk.Kendimizi tarihte buldukça günümüz aydınlandı,geleceğe ışıktı oldu.Doğanın ruhuna daha bir yakın olduk.Toplumu tanıdıkça kadını,özgürlüğü ve toprağı daha bir anlar olduk.Yüreğimizle bakmanın anlamını keşfettik.Tarih,doğa ve toplum birebir sürekli önümüzde. Doğru-yanlış, özgür-köle, ışıkt-karanlık, iyi-kötü, daha bir anlaşılır oldu. Devleti,Tanrı'yı tanıdık. Apocu gerçekleşmenin yarattığı bakış açısıyla dünyanın kutsallıkları tüm cüce gerçeklikleriyle gözlerimin önüne serildi. Devletsiz ve iktidarsız yaşamının asıl kutsallık olduğunu anladık. Kaybettiğimiz soy damarlarını tarihin derinliklerinde bularak gerçek köklerimiz üzerinde yeşermesini bildik.Kendimiz olmayı,özgür yaşamı,özgür birey ve toplumu keşfettik. Bunun devletsiz ve iktidarsız bir yaşamla olacağını,olacaksa demokratik ve özgür bir toplum olarak yaşanacağını temel şiar olarak belledik.Bunun yolunun ise Enkidu gibi

devlete ve şehre koşarak değil, özgürlük dağlarına koşmaktan geçtiğini anladık. Verilen mücadelenin, destansı direnişin, yeni yaşamın adı Apocu varoluş ve gerçekleşmesiydi. Buydu bizleri var eden, bizi biz yapan, uyandıran, yürüten, mücadeleye çeken, kahramanlar yaratan, zafere götüren...

Yoldaşlar;

Son otuz yıllık dönemde halk olarak, hareket olarak yoğun bir mücadele sürecini yaşadık. Ö.H.mizle başlayan mücadelemiz Kürdistan'da, Türkiye'de, Ortadoğu'da ve dünya'da yeni bir yaşam sisteminin adı oldu. Her gününe ayı bir kahramanlığı sığdıran destansı bir mücadeleye tanık olduk. Şehit kanıyla sulanmamış vatan toprağımız kalmadı. Kürde dayatılan köleleşme kapana kapatılma özgürlük direnişiyle aşılmaya başlandı. Reber APO'yla yazılmaya başlandı özgürlük tarihimiz.. Bundan dolayıdır ki Uluslararası komplocu güçler harekete geçti. Tek korkuları vardı. Kürt halkının ve halkların özgürleşmesiydi. Özgürleşmenin ancak Reber APO'yla olacağını biliyorlardı. Bundan dolayı Önderliğimiz hedef alındı ve lanetli Uluslararası komplocu güçler tarafından İmralı tabutluğuna konuldu. Özgürlük Sınırsızlıktır derler. İmralı tabutluğunda da olsa, ağır tecrit koşullarında da olsa Önder APO halkımız ve insanlık için yeni bir ses, yeni bir ışık olmayı bildi.

Geliştirdiği Savunmalarda sadece Kürtlerin değil, orta-doğu ve insanlığın önderi olduğunu bir kez daha kanıtladı. İnsanlığa armağan ettiği Demokratik-Ekolojik Toplum Paradigmasıyla Demokratik Sosyalizm ışığında insanlığın sorunlarına nasıl çözüm olunacağını gösterdi. Demokratik Konfederalizm sistemini direnişin ve dirilişin bayramı olan Newroz'da insanlığa armağan etti.

Demokratik ve özgürlükçü yaşamın nasıl olacağını gözler önüne serdi. Her zaman ki gibi bu projelerin gerçekleşeceğine olan inanç sonsuzdur. Bundan dolayıdır ki; halkımız Newroz'da bu projeleri selamladı, sahiplendi. Bu çıkışlar ve halkın sahiplenışı Türk oligarşisini ve uluslararası komplocu güçleri korkuttu. Çünkü karanlık Önderlik ışığıyla aydınlanmaya başlamıştı. Komplocu güçlerin korktuğu bu aydınlıktı. Çünkü komplocular, özgürlüğü değil, köleliği ister. Yani halkların insanlığın köle olmasını istiyorlar. Ve bunun için çok şey yaptılar. Ve şu an artık son aşamadayız. Çözümü önderliğimizi imha tecridine almakta buluyorlar. Önderliğimizi, güneşimizi karartmaya, imha ermeye

çalışıyorlar. Önderlik , halkından, yoldaşlarından kopartılmaya çalışılıyor. Tam 21 haftadır Önderliğimizden haber alamıyoruz. Bu imha çemberi mutlaka kırılmalı,parçalanmalıdır.

Yoldaşlar;

Kritik bir tarihi süreçten geçiyoruz. Halklar açısından karanlık bir döneme girilebileceği gibi aydınlık bir döneme girmenin şansı daha da fazladır. Bunun önünün alınması içindir ki Önderliğimiz imha edilmeye çalışılıyor. Önderlik Gerçeği, aydınlık düşünceler boğulmak isteniyor. Son darbe vurulmak isteniyor. Eğer bu olursa karanlık günlerin geleceği tüm komplocu güçler tarafından biliniyor. Süreç bu denli bir öneme sahip. Artık YA ÖZGÜRLÜK YA DA ŞEREFLİCE ÖLÜM dediğimiz döneme giriyoruz. Temel şiarımız “Reber APO’ya özgürlük”tür. Dört bir yandan dayatılan İmralı tecridini kırmaktır, parçalamaktır. Dönem büyük çıkışları gerekli kılıyor. Dönem her ne pahasına olursa olsun Önderliği sahiplenmeyi, bunun için tüm mücadele tarzlarını vermeyi gerekli kılıyor. Şimdi bu bedeli ödemeyip de ne zaman ödeyeceğiz? Özgürlük Önderimiz imha tecridi altındayken mücadele etmeyip de ne zaman mücadele edeceğiz? Tüm bu kritik döneme rağmen üzümlere belirtmek istiyorum ki yaşanan derin bir sessizliktir. Reber APO ve özgürlüğü için yer yerinden oynamalıyken neden bu sessizlik? Kürdistan’da varsa bir siyasi irade o da Kürt Halk Önderi Reber APO’dur.

Kurumlarımız neden sessiz? Kimlerdir bu ölüm sessizliğinin sorumluları? Nedir karanlık zihinlerden geçen düşünceler? Ben bu ölüm sessizliğini bozmak istiyorum. Belki yaşanan karanlığa bir kıvılcım olurum. Aydınlık günlerin geleceği için üzerime düşen görevi yerine getireceğim. Ve bu görevi layıkıyla yerine getireceğime inanıyorum. Bu konuda güçlüyüm ve inançlıyım.

Olacaksa bizler açısından bir yaşamın anlamı ancak ve ancak Reber APO’yla olacağına inanıyorum. Nasıl Güneş’siz yaşanmazsa bizler de Önder ÖCALAN’sız yaşayamayız. Önder ÖCALAN ne demişti; “Her ne ser kar.” Yani herkes iş başına! Kazanılması gereken bir özgürlük mücadelemiz var. Şehitlerimize verdiğimiz sözümüz var. Bu sözler bizim onur ve namusumuzdur. Ve bunun yolu da Reber APO’ya sahip çıkmaktan, Reber APO’nun özgürlüğü için mücadele etmekten geçiyor. Sadece mücadele değil, amansız bir sahipleniş, aşkla, tutkuyla çalışmaktan geçiyor. Ben buna inanıyorum. Ve tutkuyla bağlı olduğum Önderliğimize, halkımıza, şehitlere ve siz değerli yoldaşlara verdiğim

sözü patığimle, yapacağım eylemle yerine getireceğim.

Yoldaşlar;

Örgüt olarak yeniden yapılanma sürecini yaşıyoruz. Reber APO'nun perspektifleri ışığında önemli bir aşama kat etmiş bulunmaktayız. Bu aşama yakın döneme damgasını vuran kahramanca direnişin, gerillamızın çıkışlarıyla kat edildi, anlam kazandı. Aynı zamanda lanetli bir ihanet, çetecilik dönemini yaşadık. Tüm değerlerimiz komplocu güçlere peşkeş çekilmeye çalışıldı. Yaşanan savrulmalar oldu. Geçmişte kimi komutan geçinenlerin şimdi düşmanın kucığında olduğunu biliyoruz. Mücadele tarihimizde bu tip ihanetçiler çıkmıştır. Ama her şeye rağmen APOCU Hareket temel doğrultusundan, çizgisinden, Önderlik Gerçeğinden şaşmadan özgürlüğe doğru yol almasını bilmiştir. Ve gelecekte de mücadelemizi başarıya götürecek bir PKK'li ordusunun olduğunu biliyorum. Temel değerlerimiz olan şehitlerimiz bunu defalarca ispatlamıştır. Kemaller, Hayriler, Mazlumlar, Agitler bunun temellerini atmıştır. Zilan, Beritan, Sema ve Sezai arkadaşlarda ve sayamayacağımız bir çok şehit arkadaşlarda bu bir kültür, bir gelenek halini almıştır. PKK militanlığının temeli bu yoldaşlarca atılmıştır. PKK'de militanlık, ateşten bir gömlek gibidir. Güç ister, cesaret ister, ideolojik, politik, örgütsel donanım ister. Anı anına kendini küllerinden yaratmayı ister. APOCU olmak, APO'nun yoldaşı olmak Önderlik öğretisi ile yoğrulmayı ister, sağlam bir yaşam felsefesi ister. APOCU varoluş için de beyniyle, yüreğiyle yoğrulmayı ister. Yeri geldi mi kahramanca, canını halkı için, mücadelesi için feda etmeyi ister. Kadın yoldaşlığını, kadın özgürlüğünü, yaşamının merkezine koymayı ister. Önderliğimizin belirttiği gibi amansızca çalışmak, çalışmak, çalışmak ister. "Militan olması gerekenler militan olmalıdır" der Erdal Yoldaş. Önderliğin talimatı hala bizden bir yanıt bekliyor "HERİN SER KAR"...

Yoldaşlar;

Tarihsel anlar güçlü çıkışların olduğu anlardır. Önce bir kıvılcım çakar, sonra bu gür bir özgürlük ateşine dönüşür. Tıpkı "Güneşimizi karartamazsınız" şehitleri gibi. Yapılacak tek bir şey vardır An'ı okumak, hissetmek ve gereklerini tutku düzeyinde yerine getirmek. Tüm yukarıda belirttiklerim yapacağım eylemin gerekçeleridir. Önderliğe dayatılan imhaya karşı bedenimi ateşten bir top yapma zamanıdır. Ben bu eylemi gerçekleştireceğim. Önderliğe, halka, şehidlere, yoldaşlarıma olan

bağlılığım ve inancım bana bunu emretmektedir. Sözün bitip eylemin başladığı andır. An, Sema gibi, Halil ORAL gibi çıkışları gerektiriyor. ABBAS Arkadaşın evvelki günkü çıkışı var. “SÖZ BİTMİŞTİR EYLEM ZAMANI” diye. İçinde bulunduğumuz amansız koşulların diline göre yeni, farklı, çok yönlü ve her çeşit yürüme tarzını, karşı duruşu gerçekleştirmeliyiz. Karşı duruşun en büyüğünü göstermeliyiz. Kurumlarımızda ciddi sorunlar var. Ama APOCULUK tarihin seyrine yön vererek çıkışlar yapmaktır. Böyle bir APOCU ordusunun olduğuna inanıyorum.

Bir özgürlük savaşçısı olarak Sema Yoldaşın, Halit ORAL Yoldaşın ve tüm “Güneşimizi Karartamazsınız” şehitlerinin izinden gideceğim. Gerçekleştireceğim eylem özgür yaşama olan bağlılığımın ve inancımın bir gereğidir. Yaşama saygı duymak, ona hakkını vererek yaşamak onurlu bir insan olmanın gereğidir. Biz devrimciler için olacaksa bir yaşam bu ancak özgür bir temelde olmalıdır. Tıpkı Önderliğin ifade ettiği gibi; “ey zaman ya sana özgür bir yaşam bahşedeceğim, yada hiç yaşamamış sayacağım seni.”

Değerli Yoldaşlar, böylesi bir eylemi gerçekleştirmek benim için bir gurur vesilesidir. “keşke canımdan başka vereceklerim olsaydı” yaşamımızın temel ilkesidir. Önderliğimiz için, halkımız için, siz değerli yoldaşlar için ne yapsam yine de borçlu kalacağımı biliyorum. İşte bundan dolayı diyorum ki “keşke canımdan başka vereceklerim olsaydı.” Abbas, Cemal, Cuma komutanlarımla özgürlük dağlarında bir araya gelmek en büyük hayallerimdendi. Bu hayalimi gerçekleştirmeyi siz yoldaşlara vasiyet olarak bırakıyorum. Her giden yoldaşla bir parçam gidecektir özgürlük dağlarına ve ben ülkemin dağında, taşında, toprağında, havasında, yeşilinde, suyunda yaşayacağım. Bu duygularla tüm arkadaşlara olan bağlılığımı dile getiriyor, selam, sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

YURTSEVER HALKIMIZA;

Evcil ana düzeniyle merhaba dediniz.Tarihe yarattığınız özgür ve yaşamla ruh buldu İnsanlık. Sizinle tanıdık özgürlüğü, dayanışmayı, aşkı, sevgiyi. Zagroslarda başlattınız özgür yaşam yürüyüşünü, Ana tanrıçanın güzelliği saflığı, bilgeliğiyle yücelttiniz insanlığı. Zagroslarda başlattığınız özgürlük yürüyüşü etnik yapıların direnişinde,Peygamberlerin kutsallığında, ezilenlerin demokrasi mücadelesinde vücut buldu. Halkların özgürlük çiçeği oldunuz .Ama bunlara tahammül etmeyen ,

özgürlüğe, eşitliğe, sevgiye, dayanışmaya, aşka ve insana olan her şeye, düşman olanlar da vardı. Tek bir amaçları vardı sömürü ve kölelik düzenini yaşatmak. Bunun da yolu özgürlüğün inkarından geçiyordu. Bundan dolayı önce hedef alınan yurtsever halkımız oldu. Hiyerarşik toplumla başlayan tahakküm ve sömürü devletçi toplumla katmerleşmiş, dinlerle kursallık kılıfına büründürülerek günümüzde koyu bir inkar ve imhanın adı olmuştur. Kürt kapanı böyle kurulmuştur. Kapanın ağırları mitoloji, din felsefe ve bilimle örülmüştür. Ve adına uygarlık denmiştir. Yok sayılmak, inkar ve imha edilmek tek yol olarak halkımıza tarih boyunca dayatılmıştır.

Ama özgürlük ruhunun temelleri Zagroslar da sağlam atılmıştı. Bundan dolayıdır ki hiçbir yurtsever Kürt halkı teslim alınamamış ve her şeye rağmen varlığını bugünlere taşımayı bilmiştir. Tarihe damgasını vuran, özgürlük direnişi olmuştur. Günümüzde bunun adı PKK direnişi olmuştur. 30 yılı aşkın bir zamandır yürütülen özgürlük mücadelemizin temel dayanağı oldunuz. Benimsediniz, mücadele ettiniz. Bedel ödediniz. Yeri geldiğinde canınızı vermekten geri durmadınız. Reber APO'nun yolunda aydınlık yolunda hiçbir tereddüde kapılmadan yürüdünüz. Geçmiş mücadele tarihimiz bunun sayısız örnekleriyle doludur.

Halk olarak özgürlük Güneşimiz Reber APO'yla ruh kazandık can bulduk. Onunla tadına vardık özgürlüğün. Onunla başladık kurulan Kürt kapanını parçalamaya. Parçaladıkça daha da tadını aldık özgürlüğün. Bundan dolayıdır ki, Reber APO'suz yaşam olmaz dedik. Olacaksa bir yaşam, Güneşimizle özgürlüğümüzle, yani Reber APO'yla olacak dedik. Bundan dolayı devreye kondu uluslararası komplo. Komplo özgürlükten, özgürleşen Kürt'ten, korkunun itirafı oldu. Reber APO esir alınarak Kürtleri yine köleleştireceklerini sandılar. Ama halkımız, güneşini ve özgürlüğünü biliyordu ve tanıyordu. Ve özgürlüğü savunmanın onun için mücadele etmenin onur olduğunu, namus ve şeref olduğunu biliyordu. Güneşimizin aydınlık yolu dışındaki tüm yolların çıkmaz olduğunu biliyordu. Bundan dolayı gelişen uluslararası komploya karşı en büyük tepkiyi siz değerli Kürt halkı verdi. "Güneşimizi Karartamazsınız" eylemleriyle direnişi zirveletirdi. Komplo böyle boşa çıkarıldı. Ama uluslararası komplocu güçlerle olan mücadele bitmedi. Halkımız Reber APO'nun Demokratik Ekolojik Toplum Paradigmasını benimseyerek mücadeledeki yerini aldı. Önderliğimizin geliştirdiği Demokratik Konfederalizm sistemiyle mücadelesini

zirveleştirdi. 2005 Newroz’u bunun ispatı oldu. Önderliğimiz bugün, tarihte eşine ender rastlanan bir tecrit içinde-önderliğimiz bir imha kuşatması altında yok edilmek isteniyor. Özgürlüğümüz, Güneşimiz yok edilmeye, karartılmaya çalışılıyor. Özgürlük olmadan yaşam olur mu? Önderliksiz bir yaşam kabul edilebilir mi? Özgürlük Önderimizi bizden koparabilirler mi? Tabii ki hayır. Bu imha kuşatılması mutlaka parçalanmalıdır. Önderliğimiz; “her in ser kar” dedi. Dönem mücadele dönemidir. Artık söz bitmiş sıra eyleme gelmiştir. Ben de Reber APO’nun bir öğrencisi yoldaşı olarak siz değerli Kürt halkının bir evladı olarak üzerime düşen görevi yerine getireceğim. Bu konuda güvenim tamdır. Siz yurtsever halkımızın verdiği özgürlük mücadelesine ancak böyle layık olabileceğimi biliyorum. Halkıma ve yoldaşılarıma güveniyorum. Şehitlerimize, yoldaşlarımıza ve siz halkıma olan bağlılığım beni böyle bir çıkışa zorladı. Bu eylemi gerçekleştirmekten onur duyuyorum. İçinden geçtiğimiz dönemin temel çalışması önderliğimizin özgürlüğüdür. Fakat üzülererek ifade etmek istiyorum ki kimi yetersizlikler, duyarsızlıklar yaşanmakta. Halkımızın evlatlarının kanlarıyla, emekleriyle oluşturulan kurumlarımız var. Fakat kimi karanlık düşünceli insanlar bu kurumlarda engelleyici oluyor. Önderliğimizin talimatı vardı. “Halkımız kurumlarını ele geçirmeli, bu kurumlar halkımızın emekleriyle kuruldu” diyordu. Bir kampanya yürütülmekte “Reber Apo’yu Kürdistan’da siyasi iradem olarak kabul ediyorum.” Kürdistan’da varsa bir siyasi irade o da Reber Apo’dur. Önderliğimizin özgürlüğü bu kampanyadan geçmektedir. Bu kampanyanın başarıya ulaşması demokrasinin kurulması anlamına geliyor. Fakat kampanyanın yürütülmesinde kimi sorunlar, duyarsızlıklar yaşanıyor. Hiç kimse bize önderliksiz yaşamı dayatamaz. Yaşanan duyarsızlığı kabul etmiyorum. Bu duyarsızlığın sonu karanlıktır. Ve ben bunu kabul etmiyorum. Bu karanlığı parçalamak istiyorum. Yapacağım eylemin bir amacıdır bu. Önderliğimiz üzerindeki imha kuşatması parçalanabilir. Bunun yolu Reber Apo’yu irademiz olarak haykırmaktan geçiyor.

Bu konuda siz değerli halkıma güveniyorum. Halkımız bu duyarsızlığa dur diyecektir. Geçmişte olduğu gibi bugün de halkımızın önderliğine sahip çıkacağına inanıyorum. Benim de bir canım var, üzerime düşeni yapacağım. Halkımızın destansı direnişine bir nebze de olsa katkı sağlayabilirsem bundan onur duyarım. Çünkü sizler en değerli varlıklarınızı, kızlarınızı, oğullarınızı halkımızın özgürlüğü için seve seve verdiniz. Böylesi özgürlük sevdalısı bir halkın evladı olarak,vermiş

oldukları özgürlük mücadelesine az da olsa bir katkıda bulunmak beni onurlandırır. Canımı sizin yolunuza adamak beni mutlu ediyor. Tüm bu duygularla önderliğimize, siz değerli yurtsever halkımıza, şehitlerimize, yoldaşlarıma olan bağlılığımı belirtiyor, herkesi önderliğimizin özgürlüğü için mücadele etmeye ve önderliğimizin “herne ser kar” talimatını sahiplenerek yerine getirmeye çağırıyorum.

23.10.2005

İNSANLIĞA;

Önce kadın köleleştirildi, sonra halklar. İkisi şahsında köleleştirilen insanlık oldu. Oysa tarih insanlık adına özgürlükle başlamıştı. Dayanışma, kominalite, eşitlik, özgürlük, sevgi, cömertlik, saygı ile örülmüştü insanlığın özü. İnsanlık demek dayanışma, kominalite eşitlik,özgürlük, sevgi, cömertlik, saygı demekti, temel böyle atılmıştı. Evcil ana düzeni ile taçlandırıldı. Ana tanrıçanın bilgeliği ile kutsandı. İnsanlık böyle adım attı tarihe, böyle başlattı tarihi kendinde. Ama hiyerarşik devletçi toplum geç kalmadı.Önce hiyerarşi ile başladı lanetini yaymaya. İnsanlığı köleleştirerek inşa etti sınıfı, devletçi toplumu. Mitolojilerle yedirdi köleliği beyinlere, yüreklere. Bir adım ötesinde feodal, devletçi toplumla kutsallık zırhı ile tanrı adına insanlık özünden boşaltıldı. Kadın ve erkek düşürülerek vuruldu insanlık. Kapitalist devletçi toplum ile çağdaşlık adına en ince yöntemlerle tarihin en gelişmiş kölelik sistemi kuruldu. İnsan köleliği zirveleşti. Adına uygarlık denilen lanetli tarih doruğuna ulaştı.

Ama her şeye rağmen insanlığın özünden kopmayan, özgürlüğe sevdalı olmak, insan yüceliğine tutku düzeyinde bağlılığı gerekli kılar. İnsanlık ana tanrıça yüceliğinde, etnisitenin dağa ve orman kuytuluklarındaki direnişinde, peygamberlerin inanç ve rahmetinde, ezilenlerin, kadının onurlu direnişinde yaşadı. Günümüzde çağdaş özgürlük hareketlerinde vücut buldu.

PKK bir insanlık hareketi olarak ortaya çıktı ve gelişti. Köleleştirilen insanlığın özgürlük çılgılığı ve umudu oldu.Verilen 30 yılı aşkın özgürlük mücadelesi ile bunu defalarca kanıtladı. İnsanlığın özgürlük tutkusuna demokratik özüne her zaman sahip çıktı. Ana tanrıça bilgeliğini, etnik yapıların direnişini, peygamberlerin inancını, bilimin aydınlık yüzünü yoğurarak özüne yedirmeyi bildi. Bundan dolayıdır ki, PKK insanlığın özgürlük çılgılığı oldu. Tüm bunlar insanlık önderi Reber APO’da vücut buldu, insanlık özgür geleceğini Reber APO’da gördü.

Özgür geleceği Reber APO da gören sadece insanlık olmadı uluslararası komplocu güçler de gördü ve bundan dolayı Reber APO'yu yok etmek istediler. Reber APO bu amaçla İmralı'da çarmıha gerildi. Çarmıha gerilen İsa, kayalıklara çivilenen Promete gibi. Nasıl ki Promete ateşi ege-menlerden alarak insanlığa armağan ettiyse, Reber APO da aydınlık düşünceleri ile destansı mücadelesi ile insanlığın ışığı ve güneşi olmuştur. Geliştirdiği demokratik, ekolojik toplum paradigması ile ve Demokratik Konfederalizm projesi ile insanlığın özgür geleceğinin yolunu aydınlatmıştır. Bundan korkan uluslararası komplocu güçler Reber APO'yu imha kuşatmasına almış bulunmaktadır. Reber APO ortaya koyduğu aydınlık düşünceleri ile çözüm projeleri ile, yürekleri, beyinleri aydınlatan bir önderdir. İnsanlık adına ne kadar değer varsa tümünü kendinde birleştirmeyi başaran bir önderdir. Bundan dolayı insanlığın özgürlük önderi imha edilmek isteniyor. İnsanlığın ufku karartılarak beyin ve yürekleri köreltilmek isteniyor.

Tarihsel bir hesaplaşma yaşanmakta. 5000 yıllık kölelik düzeni ile insanlığın özgürlük düzeni mücadele içinde. Köleci düzen devam mı edecek yoksa insanlık özgürlüğe bir adım daha mı yaklaşacak? Lanetli kölelik tarihi tersine çevrilebilecek mi? Bunu insanlığın vereceği mücadele belirleyecek.

Böylesi tarihi bir dönemde yapılması gereken, APO gibi düşünmek, APO gibi yaşamak ve APO gibi mücadele etmektir. Önderliğimizin ortaya koyduğu çözümlerle geleceği bize gösterdi. İnsanlığa çözümü armağan etti. Sıra bizde. Kendisine insanım diyen herkes Reber APO'yu sahiplenmelidir. Işığa, aydınlığa sahip çıkma zamanıdır. Ancak böyle parçalanabilir İnsanlık Önderi üzerindeki imha tecriti, insanlık üzerindeki imha kuşatması. Ancak böyle karşı konabilir uluslararası komplocu güçlere. Orta-doğuyu, insanlığı işgale girişen dünya emperyalizmine ancak böyle karşı konabilir. İnsanlık önderine sahip çıkma ile başlar insanlığın özgürlük tarihi yazılmaya. Yaptığım bu eylem ile insanlık adına bir ses olabilirsem bundan ancak onur duyarım. Bu temelde tüm insanlığı özgürlüğüne, Güneşine, Önder Öcalan'a sahip çıkmaya çağırıyorum.

23.10.2005

ARKADAŞ YAPISINA

Arkadaşlar;

Hareket olarak tarihi ve kritik bir dönemden geçiyoruz. Her yönü ile bir kuşatma altında olduğumuzu tüm arkadaşlar biliyor, görüyor ve yaşıyor. Özgürleşen kahraman Kürt halkı tekrardan köleleştirilerek tarihin köhnemiş derinliklerine atılmak isteniyor. Bin yılların emekleri kahramanlıkları, fedakarlıkları bir avuç komplocu güç tarafından yok edilmek isteniyor. Her şeyden önce bizleri biz yapan, bizlere özgürlüğü, yurtseverliği, aşkı, sevdayı öğreten Özgürlük Önderimiz Reber APO tarihte eşine ender rastlanan bir tecrit içine alınmış bulunmakta, özgürlük önderimiz bizlerden kopartılmaya, yok edilmeye çalışılmaktadır. Bugün her zamankinden fazla bu tehlike ile karşı karşıyayız. Reber APO bizler için aşktır, özgürlüktür, onurdur, ışıktır, sevdadır. Kopmaz bağlarla bağlandığımız evrensel Güneşimizdir. Ve güneş olmadan bizler için yaşam olamaz, olacaksa bir yaşam bu da Reber APO ile, özgürlükte olacak. Bunun dışındaki bir yaşam yaşam değildir, köleliktir, bizler için haramdır. Bundandır ki, kahraman halkımız “Bé Serok jiyan nabe” şiyarını dillerden düşürmez. Çünkü yaşamın, özgürlüğün ancak ve ancak Reber APO ile olacağını bilir. Gerçek yaşamın önderlikle, önderlik yaşam felsefesi ve öğretisi ile olacağını bilir. Bunun için her türlü fedakarlığı, kahramanlığı göstermekten geri kalmamıştır, geri kalmayacaktır.

Arkadaşlar;

Tarihsel bir kavşağın eşiğine doğru ilerliyoruz. Böylesi süreçler sıradanlığı kaldırmaz, büyük bir sinerji gerektirir. Büyük ve çok yönlü karşı duruşu gerektirir. En amansız karşı duruşu. PKK'nin kimliği budur. Olağanüstü karşı duruşları gerçekleştirmesi. Böylesi süreçlerde insan büyük çıkışlar yapabilmeli, tarih, an büyük çıkışları gerektiriyor. Ben bir eylem gerçekleştireceğim. Çünkü, anın kendisi diğer karşı duruş şekilleri gibi (başvuracağım) karşı duruş şekillerini de gerektiriyor. Önderlik üzerindeki imha sürecini parçalamamız gerekiyor. Bunu da ancak en büyükten en küçüğüne kadar eylem tarzlarına başvurarak yapabiliriz. PKK'lilerin, APOCULARIN bu süreci tersine çevirecek fazlasıyla gücünün, iradesinin olduğunu biliyor, inanıyorum. Benim de bu süreçte karşı duruş ve mücadele ayaklarının bir yerinde yer almam gerekiyor. En güçlü olduğum süreçte olduğum için öyle olduğum için mücadele ve eylemin en ağır olanını yüklenebilmeliyim. Böyle yapacağım. Yaşama oldukça bağlıyım, yaşamı çok seviyorum. Halkıma, önderliğe, şehitlere,

yoldaşlara, tüm demokratik devrimci ve ulusal değerlere bağlılığım bir gereği olarak bu eylemi gerçekleştirmek zorunda hissediyorum kendimi, gerçekleştireceğim. An, Sema gibi Halit Oral gibi ve diğer tüm “Güneşimizi Karartamazsınız” şehitleri gibi büyük çıkışlar yapmayı dayatıyor. İntiharvari tarzdaki çıkışlar değil, bedelini önderliğe yönelik oklara siper yapmayı dayatıyor ve ben bunu yapacağım. Belki yeterince örgütlü olmayan, ses çıkmayan, herkesin herkesi beklediği ölüm sessizliğine bir kıvılcım olurum. Tüm yoldaşlarımın bunu bir kıvılcıma, daha örgütlü ve büyük mücadele potansiyeline dönüştüreceğine olan inancım da sonsuz. Önderliğe, şehitlere, halkıma, devrimci değerlere olan bağlılığım beni buna öncülük etmeye zorunlu kılıyor. Önderlik için şimdi neyimiz varsa ortaya koyup yapmazsak ne zaman yapacağız? Ben de en değerli şeyimi ortaya koyuyorum, Canımı. Çok şey değil. Keşke başka vereceklerim olsaydı da ,önderliğe, halka, şehitlere, birazcık DA olsa layık olabilseydim. Layık olamadan da gidiyorum. Hani Hayri arkadaş “Mezar taşıma borçlu yazın” diye söylemişti ya öyle...

Arkadaşlar;

Artık ne gelirse elden, kimin ne mücadele yeteneği varsa, APO'cular gösterecek dünyaya. Böylesi tarihi bir süreçte PKK içinde yönetici olmanın sorumlulukları da büyük, işine en amansız yönle yüklenmeyi gerektirir. PKK'de yönetici olmak demek en büyük hizmetçi, fedakar olmak demektir. Burada da alnımızın akı ile bu sürecin altından çıkacağımıza inanıyorum. Bu tarihi süreçte yürüteceğimiz çalışmalarda en zoru neyse ben onu yükleneceğim, Yoldaşlar buna gücüm var. Hayatımın düşünsel, duygusal ve kişilik olarak en güçlü dönemini yaşıyorum. Bu yüzden anın yüklediği militanca karşı duruşlar içinde en zorunu benim yükleneceğime inanabilirsiniz.

Siz de başka yerinden tutar, alanınızda APO'cuların örgütünü daha da kurumsallaştırırsınız “O ŞİMDİ NE YAPIYOR”adı altında bir tasarımı vardı. Onu boynunuza bırakabilirim. Alana ilişkin çok farklı tasarımlarım da vardı.

Ama yaşananlar en farklı dillerden konuşmayı da gerektiriyor. Bazen öyle anlar gelir ki “uçurumun kenarında kanatlanırcasına” hem de zamanında karşı duruşlar gerektiriyor. Biz zaten çok geciktik, ama Abbas arkadaşın çıkışı ile oturacak, mutluyum, mutluluğum, sevincim, iyiliğim bundan dolayı.

Arkadaşlar;

“SÖZ BİTMİŞTİR EYLEM ZAMANI”

Önderliğe ,şehitlere,halkıma,devrimci değerlere olan bağlılığım beni buna öncülük etmeye zorluyor. Bu çıkışım sizin için de bir sinerji olacak ve iyi değerlendireceğinizden kuşum yok. Siz yoldaşlarıma, partime, halkıma güvenim sonsuz olmazsa böyle bir eylemi gerçekleştirmezdim zaten. Artık her şeyi size bırakıyorum, size inanıyorum, güveniyorum. Önderlik ile Amed’de özgür vatan koşullarında bir araya gelerek en büyük mutluluğu da benim yerime yaşayacaksınız ve ben bunu duyumsayacağım. Mervan heval ile tüm gidenler ile sizi izleyeceğiz. Eylemimden dolayı üzülmenizi değil, sevinmenizi, mutlu olmanızı isterim. Çünkü ben inanılmaz derecede sevinçli ve mutluyum. İçimdeki PKK tortuları şahlanmış, beni bir başka ben yapmış. İçimdeki coşkuyu bastıramıyorum. Zaman olsaydı biraz halay çeker, ondan sonra en büyük halaya katılırdım. Benim halayım başlıyor. Sevinin...23.10.2005

“YA ÖZGÜR YAŞAM YA DA ŞEREFLİCE ÖLÜM”

BIJİ SEROK APO

YAŞASIN KÜRDİSTAN DEMOKRATİK KONFEDERALİZMİ

YAŞASIN HALKLARIN KARDEŞLİĞİ

YAŞASIN DEMOKRATİK SOSYALİZM IŞIĞINDA YAŞAMI

YENİDEN İNŞA EDENLER

KAHROLSUN ULUSLARARASI KOMPLO VE İMHA KUŞATMASI

YURTSEVER AİLEME;

Yeni bir yaşam tercihi ile karşı karşıyayım. İçinde bulunduğumuz an, koşullar farklı tercihlere seçenekleri gündeme getiriyor. Ben de yeni bir yaşam tercihinde bulunuyorum. Bu konuda her yönü ile güçlü bir kararlaşıma sahibim. Belki bu kararımdan dolayı üzüleceksiniz sizler açısından bu kararımın, bu durumun zor olacağını anlıyorum. Evladını yitiren bir ana baba ne düşünür? Duygu ve düşünceleri nasıl olur? Bunları mutlaka anlamaya çalışıyorum, belki bunları anlayabilmem zor olacak. Belki sizlere bu acıyı yaşatmamam gerektiğini söyleyeceksiniz. Ama siz değerli ailemin de beni anlayacağına inanıyorum. Biz halk olarak yüz yıllardır baskı ve sömürü altında yaşadık ve yaşıyoruz. Kimi zaman beyinlerimiz fethedilmek istendi, kimi zaman bedenlerimiz. Bir kapalı kurdular başımıza, adına uygarlık dediler. İnsanlık adına ne kadar değer varsa yok etmeyi kahramanlık saydılar. Lanetli bir tarih yarattılar.

Kimileri buna koşa koşa gitti, tıpkı Enkidu gibi. Köle olmayı, kendi varlığını inkar etmeyi, katilini sevmeyi marifet saydılar. Ama yurtsever halkımız bu lanete asla teslim olmadı. Özgürlüğü için mücadeleyi, gerektiğinde ölümü onur bildi. Dağlarımız özgürlük mekanlarımız oldu. Özgür yaşam uğruna her türlü bedelin verileceği temel değerimiz oldu. Bugün PKK ve Reber APO şahsında canlanan böyle soylu bir tarihe sahip olmak tarihte ender halklara nasip olmuştur. Bu halkın bir evladı olmak insana önemli görevler yüklüyor. Özgür yaşamdan taviz vermemek gerektiğinde yaşamını ortaya koyarak yeni yaşamı yaratmak bu halkın toplumsal genlerinde mevcuttur. Ve bugün Kürt Halkı bir imha konsepti ile karşı karşıya. Reber APO ve PKK ile yaratılan, temelini soylu tarihimizden alan değerlerimiz var. PKK ile yaratılan bir yaşamı PKK ile yaratılan bir kültürü var. Reber APO ile başladık kendimiz gibi yaşamaya. 30 yıla destansı bir mücadele sığdırıldı. Böyle bir hareketin mensubu olmak Apocu olmak bu mücadele gerçeğine sahip çıkmak ile mümkündür. Şehitlerimize, yoldaşlarımıza, halkımıza ve önderliğimize olan bağlılığımızın tek ölçüsü budur. PKK militanlığının temeli böyledir. Mazlumlardan, Kemallere, Hayrilere, Agitlere, Zılanlara, Beritanlara ve daha sayamayacağımız önder kişilikler bunun ispatıdır. Yaşanana her kritik sürecinde an'a cevap olarak en ağır yükü bu yoldaşlar yüklendi ve özgürlük mücadelesinin kesintiye uğramaması için canlarını seve seve verdiler. Bugün de hareket olarak, halk olarak kritik bir süreçten geçiyoruz. Yaşam Güneşimiz karartılmaya çalışılıyor. Önderliğimiz imha edilerek, halkımız tekrardan tutsak alınmaya çalışılıyor. İşte böyle dönemler Apoculuğun, PKK militanlığının yoğunlaştırılması gereken dönemlerden. Çünkü bu kültürle şekillendik. Bu anlayışla halka ve önderliğimize söz verdik. Şimdi bu sözün gereğini yerine getirme zamanıdır.

Gerek halkımızın soylu tarihi ile şekillenen kültürümüz ve gerekse de mensubu olduğum hareketin ihtiyaçları ve en önemlisi de halkıma ve önderliğime olan bağlılık sözüm beni böyle bir kararlaştırmaya, yeni bir yaşam tercihinə götürdü.

Değerli ailem; bu nedenlerden dolayı böyle bir eylem yapıyorum. Bu kararımın dolayı beni anlayacağınıza inanıyorum. Bundan dolayı rahatım. Üzülmenizi istemem. Çünkü ben üzülmiyorum. Oldukça mutlu ve sevinçliyim. Belki fiziki olarak aranızdan ayrılıyorum. Önemli olan anlamlı yaşamaktır. Her zaman yanınızda olacağım. Şehit Sezai KARAKUŞ arkadaşın dediği gibi: “üzülmenizi, yasımı tutmanızı istemiyorum, her dağdaki yoldaşımda beni görün, her zindandaki yoldaşımda

beni görün. Böyle yaklaşırsanız acınız hafifler.” Değerli ailem; her zaman mücadele içinde oldunuz, çabacı oldunuz, olması gereken de buydu. Bundan dolayı sizlerle her zaman gurur duydum. Sizlere her zaman layık bir evlat olmaya çalıştım Ayrılık zamanı yaklaşıyor.Hepinizi özlemle kucaklıyor sevgilerimi yolluyorum.

Devrimci selam ve saygılarımla.23.10.2005
SERDAR ARI (TOROS)



Kod Adı: ROJHAT ŞOT

Adı Soyadı: MUHAREM OMOYİMİLÂN

Doğum Tarihi ve Yeri: 1989 / ŞOT

Anne Adı: ZERİ

Baba Adı: ZAHİR

Katılım Tarihi ve Yeri: 01.08.2006 / ŞOT

Şahadet Tarihi: 9 Şubat 2012 Çukurca Eylemi

Ben Muharrem Milani kod ismim Rojhat Avarêş . 1989 Doğu Kürdistan Makû'nün Kendal köyünde dünyaya geldim. Lisede okuyordum. Lisedeyken özgürlük arayışına girdim. O zamanlar PKK'yi duymuştum, katılma istemim gerçekleşmişti ve 2006 yılının 15 Ağustosunda özgürlük saflarına katıldım ve 2009 yılında Özel Kuvvetler'e geldim. Benim Özel Kuvvetlere gelme amacım ise; büyük bir bilinçle Önder Apo ve halkın fedaisi olmaktı. Dünyada bazı insanlar var ki insanlıklarını unutup, kendi çıkarları için insanları diri diri katlediyorlar, sadece kendilerini görüp doğadan tualım her şeye, dünyaya kadar ellerine geçirmek istiyorlar. Bütün insanları doğal toplumdaki çıkarıp kendi hizmetine sokup köleleştirmek istiyorlar. Bazı vicdanlı insanlar da var ki (Önder Apo) insanlık için kendisini feda ediyor. Ve her açıdan katledilmiş toplumu yeniden diriltip güç, bilinç verip, irade verip bu sisteme karşı, köleliğe karşı direnen, savaşı ve hakikatin arayışcısı haline gelen bir halk haline getirmiştir. Kapitalist sistemin sayılamayacak yöntemleri ile virüs gibi insanların adeta hücrelerine kadar girip, insanları kendi yarattığı sahte yaşama teşvik ediyor. Benc içnesi gibi insanların hissini öldürüp, üzerinde bütün oyunları gerçekleştiriyor. İnsanları öyle bir hale getiriyor ki, farkında olmadan o sistemin bir parçası haline geliniyor. Bu sisteme karşı direnen ve savaşı sadece Önder Apo ve yarattığı PKK hareketidir. Dünya tarihinde en fazla saldırıya uğrayan, ezilen, sömürülen, inkar edilen halk ve toplum Kürt halkı ve toplumdur. Tarihte en direnen toplum da Kürt toplumdur. Yıllardır Önder Apo toplumların özgürlüğü için büyük emek veriyor, Kürt halkına bilinç vermiş, sarsılmaz hale getirmiştir. Kapitalist sistem topluma dayattığı sahte özgürlük anlayışı ile insanları toplumsal gerçeğinden, özünden uzaklaştırmıştır. Ve bundan kurtulmak, onu yenmek ve özüne dönmek için büyük bir iç savaşın olması ve onun için ilk önce içte nefis savaşımı vermek gerekir. İçeride yenmeden,

dışarıda kazanılamaz. Önderliğin ideolojisine ve felsefesine göre yaşamak Apocu militanların özüdür. Halkın öncülüğünü yapmak ve fedaice sisteme karşı savaşmak ve saldırmak biz Apocu fedailerin görevidir. Çok mutluyuz çünkü sistemin her türlü saldırılarına karşı direnen bir halka sahibiz ve özgürlük yolunda büyük ve kahraman şehitlere sahibiz. Kendi kanları ile özgürlük resmini çizen büyük şehitlerimiz Kemaller, Zilan'lar, Agit'ler ve Beritan'lar unutulmazdır. Düşmanın saldırıları ile Kürdistan coğrafyası büyük acılar çekmiş. Toplarla yaralanan ve açılan çukurlar, yangınlar, patlamalar. Bunlara rağmen Kürdistan coğrafyası bu saldırılara karşı direnip, güzelliğini korumuştur. İçinde bulunduğumuz süreçte Önderliğimiz şahsında tecrit içinde tecrit, görüşmeyi kesmek, diğer taraftan halka acımasızca saldırmak ve özgürlük için çalışan Kürtler'i tutuklamak ve bütün dünyanın gözlerinin önünde halkı katliamdan geçirmek ve bu yaptıklarını inkar etmek çok zor ve kaldıramayacak vahşetler ve barbarlıklardır.

Önderliğin özgürlüğü; insanlığın ve Kürt toplumunun özgürlüğüdür. Önderlik dört duvar arasındayken toplumun özgürlüğünü beklemek imkânsız ve ayıptır. Çünkü bu sömürgeci sistemin içinde unutilan gerçek özgürlüğün yolunu gösterip, kendisi öncülüğünü yapmıştır. Önder Aposuz ne yaşam ne özgürlük mümkün olmaz. Çünkü özgürlük ve yaşamın kendisidir ve özgürlük olursa onunla olacaktır. Amaca ulaşma ısrarımız büyüktür.

Bir gün bir kuş olmak ve yukarıdan Kürdistanın güzelliğini izlemek isterdim. Bunu her zaman hayal ediyordum.

Büyük moral ve kararlılıkla görevlerimizi yapacağız. Ve finali kazanacağız. Önderliğin ideolojisi ve felsefesi kapitalist sisteme karşı bir ideoloji olduğu için; kapitalist sistemdeki bütün devletler kendi çıkarları için her gün birbirlerine karşı iktidar savaşı vermelerine rağmen Kürt meselesinde el ele verip bize karşı ve bizi tasfiye etmek için bütün barbarca yöntemlerini kullanıyorlar. Çünkü Önderliğin ideolojisini kendi sistemleri için tehlike görüyorlar. Önderlik şu ana kadarki toplumlar üzerinde hüküm süren iktidarların önündeki en büyük engeldir. Çözümüne dair adım atmaları için verdiği büyük şanslara karşılık bunu kendileri için fırsat olarak değerlendirip Kürt halkını ve özgürlük hareketini tasfiye etmek istiyorlar. Düşman halkın özgürlüğü önünde engel oluyorsa, biz de halk çocukları ve fedailerini olarak onların da bir dakika rahat uyumalarına izin vermeyeceğiz ve yaşamı onlara haram edeceğiz. Bu değerli halk için ne yapsak da yeterli değildir. Özgürlüğü hak eden bir halk ve toplumdur. Bütün görev ve sorumluluklarımızı fedaice Zilanca yerine getireceğimizin

sözünü yineliyoruz ve diyoruz;

MUTLAKA VE MUTLAKA ÖZGÜRLÜK KAZANACAKTIR.

BAŞKAN APO'YA MEKTUP

Başkanım, bütün acı çeken toplumun hayallerini yerine getirensin. Özgürlük hayalleri ve ütopyalarısın. Evren de, doğa da senin özgürlüğünü seninle yaşamak istiyor. Sen bu yüzyılın Umut Işığısın. İradesisin. Bu yılın bir gününde seni Kürdistan'ın kalbi Amed'te etrafında toplanıp büyük heyecan ve coşku ile izlemek, dinlemek istiyor bu halk. Başkanım senin esaretin bizim eksik yoldaşlığımızdan kaynaklı. Bunun vicdan azabını çekerek yapacağımız pratiğimizin özeleştirisi olmak istiyoruz. Özgür yaşamın borcunu ödemedim. Özgür yaşamı hakketmek için borçlarımızı ödemek zorundayız. Özgürlüğün ne olduğunu bilip, anlayıp, onun için savaşmamak özgürlüğe ihanettir. Onun için en üst düzeyde savaşmak hepimizin görevidir. Başkanım, bizim sadece fiziğimiz kalmıştı ama imkânsızlıktan imkân yaratıp bize her şeyi verdin. Bilinç verdin, örgüt verdin, inanç verdin bizi biz yaptın bizi bize tanıttın. Kendimizi bilmeyi öğrettin. Halkın, insanlığın değerlerini çalan ve toplumu kanserleştiren düşmana karşı o halkı ve insanlık değerlerini korumak ve onu savunmak için nasıl savaşağımızı öğrettin; gerillacılığı, savaşın ciddiyetini öğrettin.

Bu büyük savaşı kazanmak ve Önderliği anlamak için yirmi dört saat gerillacılığı ve yirmi dört saat sizi yaşamak zorundayız. Önderliğimiz; siz özünü yaşayan ve özüne dönmek için savaşan bütün ezilen toplumun yüreğindesiniz. Yaşamı seviyoruz ve onun koruyucusu olacağız. Zilanca olacağız. Dönemin taktiğini yakalamak ve düşmana saldırmak için son dakikasına kadar kendimizi hazırlayıp yetiştireceğiz. Hazırlıklarda gizli olan zaferi bulacağız. Size olan bağlılığımızın en üst düzeyde olduğunu dille değil pratiğimiz ve eylemimizle göstereceğiz. Seni yaşamak özgürlüğün kendisidir. Başkanım sen özgür kadını yarattın ve erkek egemen zihniyet ile büyük savaştın. Köleleştirilmiş ve değersiz hale getirilmiş kadına sahip çıktın, güç verdin. Yaşamın öncülüğünü ona teslim ettin. Kendini savunacak bir ordu haline getirdin ve irade sahibi ettin. Yaşamı yaratan kadını âleme tanıttın. Erkeğe kadının anlamını gösterdin. Beraber özgür yaşamı ve aşk nedir gösterdin, halka ve insanlığa hiçbir Önderin yapmadığı kadar, daha fazlasını yaptın. En iyi anlayan kadındır. Çünkü yaratanıdır. Kadın özgürleşmeden toplum özgürleşemez. Kadın ne kadar köle ise toplum da o kadar köledir. Kürt anaları gerçekten çok şirindir. Hep dinlemek istiyorsun, konuştuğu zaman saf, temiz olduğunu anlıyorsun. Ona baktığında sanki neolitiğin özgür yaşamını anlatıyor sana. Özgürlüğü

anlatıyor. Başkanım sen tarihe Öndersin. Her zaman senin ile yaşayacağız. Ve Kemallerin sözünün arkasında kalacağız, özgür yaşamın fedaileri olacağız

DEĞERLİ KADIN VE ERKEK ARKADAŞLARIMA

Dürüst ve temiz yürekli arkadaşlarım, biliyorsunuz PKK yoldaşlığı anlatmak ile bitmiyor ve sonsuzdur. O kadar güzeldir ki; nasıl dile getireceğini bilmiyorsun. PKK, yaşamın güzelliğidir. Güzelleştiren ve yaratandır. Güzelleşmek, PKK'yi, Zilanı kendinde yaratmak ile olur. Bu dünyadan giden herkes kolay gitmemeli. Mutlaka bu yaşama ve insanlığa bir şeyler yaratmalı. Ölümünden kolay bir şey yok. Kolay kolay ölmemeliyiz. Zaten zamanı gelince herkes gidecek. Ölüm olmadan yaşamın anlamı kalmaz. Önemli olan gitmeden ne yaptıklarımız ve yarattıklarımızdır. İnsanlar bu dünyayı, güzellik adı altında bütün güzelliklerini ve değerlerini bozmuşlar bu dünyada insanlığa ve halklara yaşam tadını bırakmamışlar. Bunları PKK dışında kimse görmüyor. Bundan hoşlanıyorlar çünkü rantçılar içinde var. Bu dünyayı bizden sonraki insanlara eski güzel haline dönüştüren, insanlığı, özgürlüğü getiren yalnız Önder Apo ve PKK olacaktır. PKK yaşamı o kadar güzeldir ki yaşamın nasıl geçtiğini fark etmiyorsun bir bakıyorsun aylar, bir bakıyorsun yıllar geçiyor tabi bunu sadece yaşamak yetmiyor. Yaşatmak için büyük çabalar gerekiyor. Bu yaşamın önüne engel olana karşı kaygısızca ve yiğitçe savaşmak gerekiyor.

Değerli kadın ve erkek arkadaşlarım, sizi çok seviyorum, Önderliğin ve halkın özgürlüğü için büyük bilinçle gerekeni yapacağız. Amacımıza ulaşma ısrarımız büyük ve keskin olmalı. Biz Apocu fedailerin amaca ulaşabilmesi için yirmi dört saat Önder Apo'yu ve yirmi dört saat gerillacığı yaşamak zorundayız. Kuzey savaş sahalarına ve düşmana karşı savaşmaktaki ısrar ve dayatmalarımız kendini en üst düzeyde geliştirmek ve taktik ve tarzda zenginlikle olmalıdır. Değil ki kendini yere atmayla, moralsiz düşmeyle ve yaşama katılmamayla. Bu tür yaklaşımlar hiç bir şey değiştirmez, kaybettirir. Kendini en üst düzeyde yetiştirmek ve düşmana karşı savaşmaya hazır hale getirmek en doğru amaca ulaşmakta ısrardır. Ve bu bir zaferdir. Yoldaşlarım; hepinize güveniyorum. Siz fedai yolundaki arkadaşlarımsınız. Örgütün bize verdiği emeği ve gücü boşa harcamayalım. Bireysel kaygılara girmeyelim ve gerekeni yapalım. Devrimci görevlerimizi büyük bir başarı ile yerine getirelim. PKK yoldaşlığını kendimizde yaratalım. Yoldaşlık ortamı o kadar sıcaktır ki kışta bile soğuğu hiç hissetmiyorsun. Bu ortamda hiç üşümedim diyebilirim. Değerli arkadaşlarım kendimi soğuktan korumak için her gün eleştiriyordular. Ben dikkate

almıyordum çünkü üşümüyordum dikkate almadığım için özeleştiriyordum, çünkü geleceğin hesabını yapmıyordum. Arkadaşlarım, zamanı iyi değerlendirelim, bir saniyemiz bile boşa gitmesin. Zaman çok hızlı ve akışkandır gelip ve geçiyor. Zamanında gerekeni yapmadın mı mecburen yakalamak için peşinde koşarsın. Ve bu da keşkelere yol açar. Keşkelere gitmemek için zamanında gerekenleri büyük başarı ile yerine getirelim.

Bir gül kış ortasında bir kaya altında yeşeriyor. Güneşin nuru ve sıcaklığını görmüyor. Güneşi izlemek ve görmek için büyük direniş sahibi oluyor, bir amaç olarak önüne koyuyor, büyük umutla ve inançla direniyor ve bir gün amacına ulaşıyor. PKK hareketi de bunu ispatladı ki olmayacak şey yok yeter ki umudun ve inancın olsun ve onun için büyük çaba sahibi ol. Her gün ayakta olan halkımız bize çok güveniyor ve bizi bekliyor.

Önderliğin bir sözü var “Büyük riskler göze almadan, büyük savaşlar kazanılamaz.” Biz bunu yapacağız. Mutlaka özgürlük kazanacaktır. Toplumun kaderini belirleyen, bu örgüttür. Ruhu özgür, bedeni tutsak ve bizi biz yapan Önder Apo’yu özgürleştireceğiz.

YAŞASIN ÖZGÜRLÜK SAVAŞININ LİDERİ ÖNDER APO
YAŞASIN ÖZGÜRLÜK SAVAŞÇILARI
BÊ SEROK JIYAN NABE
APOCU SELAM VE SAYGILAR

ROJHAT AVAREŞ
27.01.2012



Kod Adı: Eriş Avent Gever

Adı-Soyadı: Cengiz Özek

D.yeri ve tar: Hakkari-1988

Anne Adı: Mısri

Baba Adı: Nevzat

Katılım Tar: 2009-Hakkari

Şahadet Tar: 27 Mayıs 2012- Pınarbaşı-Kayseri

FEDAİ EYLEM ÖNERİ RAPORUMDUR

Her insan doğduğunda doğduğu yerin ve mensup olduğu halkın içinde bulunduğu durumla eşdeğer bir gelişim gösteriyor. Tabii Kürt halkı için yaşamın adının “ÖLÜM” olduğu gerçeğini unutmadan, hep yalan yanlış bir tarihle yaşamaya inandırılmışlık üzerinde her türlü soykırımların denendiği, kendi kimliğimizin, gerçeğimizin dışında bir yaşam mücadelesi içinde yaşamaya, aslında yaşamamaya mahkum bırakılmış yaşam biçimini bizler de kapitalist modernite sisteminin ördüğü ağlar içinde sürüklenerek yaşamaya çalışıyorduk. İnsanlar isimlerini koyamadığı şeylerin karşısında nasıl davranacaklarını ve kendilerini nasıl savunacaklarını bilemezler. Bu kadar yalan bir dünyada bir de kişilik ve aile çarpıklığı eklenince içinden çıkılması zor yaşamlar yaşanıyor.

Kürdistan, tarihe ve insanlığa analık yapmış gerçeklik, bağımsızlığın ve özgürlüğün sonlanmaz olanı, tarihin ardı arkası kesilmeyen iktidar ve özgürlük ikileminin yol açtığı savaşların en büyük tanığı, Hz. İbrahim’in halkına isyan etmeyi öğrettiği yer, İskender’e geçit vermeyen coğrafyasıyla halkların umudu ve dünyanın akan kanına kan bulma yeridir. Kürdistan halkı bu paha biçilmez zenginlikler üzerinde yaşayan dünyanın en eski özgür halkı olduğundan dolayı hegomonik güçler için hep tehdit olmuştur. Bizler için yaşam hakkı hiç olmamıştır. Her zaman soykırımlardan katliamlardan geçirilmiş, sessiz ve etkisiz kılınıncaya kadar, her türlü asimilasyon, imha ve inkar politikaları uygulanmıştır. Tüm bu insanlık dışı uygulamalar ve canavarlaşan sistem karşısında Kürtler kendi varlıklarını muhafaza edebilmek için her zaman bir biçimiyle direnmişler ve kesinlikle teslimiyeti kabul etmemişlerdir. Nasıl ki şimdi özgürlük mücadelemizin en büyük dostu dağlarsa, o zaman da Kürtler’in en büyük meşru savunmaları dağlara çekilerek yapılmış, bu şekilde kendi hayatlarını, gelenek ve göreneklerini koruyabilmişlerdir. Kürtler böylesi eski bir tarihe ve özgür yaşama mücadelesine sahiptirler. Kürtlerin neolitik devrimden

sonra özgür yaşama sahip olmamasındaki en büyük engel, işbirlikçi-teslimiyetçi önderlerdir. Bunların iktidara benzeşerek Kürt toplumunun çıkarları yerine kendi dar menfaatlerinin etrafında hareket etmeleri, bölge ve aşiret kısır döngüsünden kurtulamamaları, halka bu şekilde öncülük yapmalarından dolayı bir türlü akan kan durmamış, Kürt halkı insanlık tarihi içerisindeki hak ettiği yeri alamamıştır. Sistem Kürtlerin askeri ve isyancı yönlerini bildiği için, Kürtleri hep parçalı bırakarak ve çok küçük tavizler karşılığında yaralı biçimde tutarak kendi hükümrانlığını sürdürmüştür.

Önderliksel çıkış, hem kendi Kürt gerçekliğimizi hem de yok edilmemiz üzerine yapılan hesapları ve imha-inkar siyasetini açıkça bize göstererek, bundan sonra Kürt halkının kendi özgürlüğü için savaştan başka çaresinin kalmadığını, bunun da ancak Önderlik etrafındaki PKK saflarında olduğunu net bir şekilde gösterdi. Kürtler, kapitalizmin Ortadoğu ve özellikle Kürdistan'da ördüğü sistemin ağırlarını ancak ahlaki ve politik toplumun öncüsü olma rolünü alan ve bunun için büyük bedeller veren PKK sayesinde iyi anlayıp, onunla hareket ederek dünyada hak etmiş oldukları yeri alabilirler.

Zaten içinde bulunduğumuz zaman diliminde kapitalizmin ulus-devlet anlayışı tamamen bir çıkmaza girmiş durumdadır. Kendini tümüyle deşifre etmiş bir sistem son çırpınışlarını yaşarken, insanlığın doğuş beşiği olan Ortadoğu halkları da artık kendi özgür iradeleri ile yaşamak için baş kaldırmış bulunuyorlar. İnsanlar ardı arkası kesilmeyen özgür yaşam tutkuları ve kendilerine yeni nefes boruları açmak için mücadele veriyorlar. Bir gencin kendini ateşe vermesi ile adeta domino taşı gibi ulus- devlet anlayışları bir bir yıkılıyor. Tabii sistem boş durmuyor ve bu onurlu halk direnişlerinden kendine pay çıkarmak için Truva atı rolünü oynayacak kesimlere yönelik desteklerini artırdıkları göz önündedir. Bu yeni Ortadoğu dizaynını en çok etkileyecek kesim PKK olacağından, ABD'nin uşakları ve T.C. her şekilde Kürtleri kısıp almaya çalışıyorlar. Hegonomik güç şunu biliyor; Ortadoğu'daki halk ayaklanmalarının çoğu örgütsüz, öncüsüz ve ideolojisiz, yani kapitalizme herhangi alternatif sistemleri yok. Kürt halkı ise Önder Apo etrafında örgütlü, ideolojik-askeri düzeyde kazandığı birikimi ve mücadele tarzıyla sisteme alternatif, demokratik moderniteyi kurmada son derece kararlı, inançlı ve tecrübelidir. İşte sistemin belini kırarak olan budur. Kürtlere karşı yapılan tüm soykırım ve katliamlara karşı dünya üç maymunları oynuyor. Ortadoğu yeniden şekillenirken Kürtler ne pahasına olursa olsun bu sefer hak ettikleri özgür yaşama kavuşacaklardır. Arap baharı diye nitelendirilen sürece Kürtler damgasını vuracaktır. PKK, Kürt halkının gücüne dayanarak yarattığı muazzam direniş geleneği sayesinde hiçbir güce dayanmadan halkların demokratik konfederal sistemini kuracaktır. Yeter ki demokrasi, sosyalizm ve özgür yaşam için mücadele veren onur, şahsiyet, şeref ve namus sahibi insanlar, topluluklar olsun. Halkların birliktelik gücünün önünde duracak hiçbir teknoloji ve sistem yok. T.C tüm sistemini Kürtleri yok etme ve Türkleştirme üzerine kurmuştur. Su yatağını ve kendini akitacağı yeri

mutlaka bulur. Bu suyun içinde çok şey sürüklenir. Bazen hırçın akar ve önündeki her şeyi sürükler, bazen normal akar -bu da bazı şeyleri sürüklemek gücüne sahiptir- bazen de çok durgundur kendi ile hiç bir şey sürükleyemez. Fakat balıklar suda kendilerine bir yaşam yönü ve doğrultusu çizmişlerdir. Balıkların yaşamı bu suya bağlıdır. Yani bunlar için yaşam suyun hızı kadar, kendi güçlerine ve iradelerine de bağlıdır. PKK de gittikçe çoğalan bir damla gibi başladı. Her geçen gün kendine yeni kollar katarak önünde durulması güç olan bir debi oluşturdu. PKK'de önemli olan, partinin hızı kadar bireyin de hızıdır. Bitmemesi ve tükenmemesi bu iki doğrultunun aynı hız ve tempoya ulaşması sayesinde sağlanabilir. Kişinin hızı dediğimiz şey ise; bağlılığı, kararlılığı, inancı ve iradesidir. Yoksa genel bir ölçü her zaman vardır. Bu zaten inkar da edilemez.

Ben birey olarak bu dağlara, vermiş olduğum kararlara ulaştığımda, bunun bir hızının olması gerektiğini ve sadece sürüklenerek değil çok kulaç atarak doğrultuya gitmenin kararlılığı ile yaşama katılmaya, Önderlik gerçeğini anlamaya, gerillanın büyük kahramanlıklarla kanıtladığı mücadelesine bağlılığımı güçlendirmeye ve yoldaşlığına olan büyük inancımla, özgür Kürt ve Kürdistan'ı yaratmaya olan büyük umudumla pratiğimi geliştirmeye çalıştım. Fakat kişilik yetmezliklerim, sorunlarım, siyasal-askeri ve örgütsel eksikliklerim oldu. Tabii içinden geldiğimiz sistemin etkilerinden kurtulmak çok kolay olmuyor. Örgütü çok zorladığımız konuların başında zaten eski alışkanlıklarımızı değiştirmemizdeki zayıflıklardır. Kapitalizmin hiçleştirdiği ve bireycileştirdiği bir toplumdan kopup tam tersi bir sisteme geldiğinde insanda mutlaka zorlanmalar olacak. İçinde olduğum çevrenin ve ailemin etkisi bende epey hissediliyordu. Ailem Gever'in en yerli ailelerindendir. Bu özelliklerinden dolayı ne tam sistemle bir olmasından ne de tam bir yurtseverlikten bahsedilebilir. Feodal-liberal ve küçük burjuva özellikleri bir arada yaşıyordu. Şu açık ki, içinde olduğumuz bölgenin gerçekliğinden kopuk olmamız da beklenemezdi. Ben lise yıllarında çalışmalara katıldım. Her yeni bir şey yaptığımda ilğim ve merakım daha çok artıyordu. Bu durum legal çalışmalar derken illegal çalışmalarda baya kendini hissettirirdi. Şunu açık söylemek gerekirse; illegal çalışmalar beni daha çok çekiyordu. Dediğim gibi ailemin durumu daha çok uzaktan bakan, yani Kürdistan adına bir şey olacaksa bizim çocuğumuz olmasın zaten biz oyumuzu veriyoruz bizden bu kadar, yaklaşımı vardı. Beni de bu şekilde etkilemeye çalışıyorlardı. Herhalde çevreden aldığım en iyi özellik doğru gördüğüm şeyin kararını verip o şekilde devam etmemdi. Ailem bu yönümü çok iyi biliyordu. Gittikçe evde siyasi konuları daha açık konuşur ve tartışır hale geldim. Ailemde gözle görülür değişimler yaşıyordu, bu beni daha çok sevindiriyordu. Nasıl Önderlik ilk gruptan sonra herkesi kendi aile çevresinden örgütlemeye başladıysa ben de az da olsa bunu yapmaya çalıştım. PKK'nin mücadeleye gerçekliği beni etkilediği kadar ailemi de etkiliyordu. Belki sistem içerisindeki yaşamımda yaşadığım en büyük heyecan ve mutluluklardan biriydi. Benim için katılmak artık kaçınılmazdı. Daha evdeyken bir sözüm vardı: Eğer

gerçekten katılma kararı almışsam ve bunu gerçekleştirmişsem, bu mücadeleyi en üst düzeyde yürüteceğim ve ne olursa olsun hiç bir zaman PKK dışında bir yaşamı kabul etmeyeceğim. Benim için bir şeye karar vermek demek mutlaka onun gerçekleşmesi demektir. PKK'de olmakla PKK'ye çalışmanın arasındaki farkı çok iyi hissettim. Örgüt içinde benim de artık bir yurtseverden çok bir militan gibi davranmam gerektiği ve sorumluluklarımı en iyi şekilde yerine getirmem gerektiği yoğunlaşmaları beni hep zinde tuttu. Yani anlayacağınız o küçük dünyamdan çıkıp PKK'nin büyük okyanusunda yol aldıkça ne kadar cüce olduğumu hissettim. Kişilik sorunlarım beni baya bir zorladı. Sistemde zorluktan ve güçlü şeylerden hep kaçırıyordum.

PKK'de ne olduysa zorluklar hep hoşuma gitmeye başladı. Kendimle olan mücadeleyi artık iliklerime kadar hissediyor ve vazgeçmiyordum. Nasıl söylesem tamamen kendine hayran bırakan bir Önderlik, PKK ve halk gerçekliği yaşıyordum. İnsanın neler yapabileceğine ve insan gücünün sınırsızlığına ilk defa PKK içinde tanık oldum. Sistemdeki aile, arkadaşlık, aşk, dostluk, yurt sevgisi insanı hiçleştirmeye ve bunalıma sürüklerken PKK' de büyük özgürlük tutkusuna, aşk derecesinde yurt sevgisine, birbirini yücelten büyük yoldaşlık ilişkilerine, insanda yaşamak için büyük bir irade kararlılık, inanç ve bağlılık geliştirdiğini fark ettiğimde benim için kendimizi kandıran yalan gerçekliklerin ve bir türlü doğru bir militan kişiliğine kavuşamamanın bahaneleri artık tamamen ortadan kalkmıştı. Ben kişilik gerçekliğimin gerçekliğine, PKK gerçekliğinin gerçeği içinde gerçeğimin gittikçe gerçek olduğunun gerçekliğine, Önderlik gerçekliğine yavaş yavaş yaklaşıyordum.

Bir gün dört tane kelebek karşılarında bir şeylerin olduğunu (ateşin yandığını) görürler, hepsi farklı yorumlar. Bu şeyin ne anlama geldiğini öğrenmek isterler ve yola koyulurlar. Birincisi ateşin etrafı aydınlatıldığını, ikincisi ısı verdiğini, üçüncüsü biraz daha yaklaşır kanatlarının yandığının ve o da tam içine girmeden yakıcı olduğunu anlar ve gelir.

Dördüncü kelebeğe söylerler fakat dördüncü kelebek bunların tam bir anlam ifade etmediğini görür. Çünkü hiç biri ateşin tam içine girmemiş "O" anı yaşamamıştır. Son kelebek yola koyulur, ateşe her yaklaştığında farklı anlamlar çıkarır ve gittikçe arkadaşlarının söylediklerini görür, hisseder ve hep daha ileriye gider ateşin aydınlatıldığını, ısıttığını ve yakıcı olduğunu anlar ama onu çeken bir hakikat vardır, o da devam eder ve ateşin içine girer. Ateşin gerçek sırrına ulaşır. Ve mutluluk içinde kanatlarını çırpır. Çünkü o can'ı pahasına bile olsa hakikate ulaşmıştır. Önderlik hakikate ulaşmış bir kişilik olarak karşımızda ve bizi hakikate çağırıyor. O anı yaşamak ve ölümsüzleştirmek gerekiyor. Oraya ulaşmak için Önderlik felsefesi ve ideolojisinden mayalanarak PKK'de gördüğüm yaşamın gerçek sırrı ve yaşam bilincini yüksek kavrama düzeyi doğrultusunda yürümek ve o anı kanatlarımı çırpıp özgürlüğe ulaşmanın eylemi içinde olmak istiyorum. Önderliği anımsatan, anlatan, yaşayan, yaşatan, hisseden ve pratikleştiren herkes ve her şey beni daha çok kendine çekiyor. Her

yönüyle anlamlandırma beni daha çok eylemli kılınmaya yetiyor. Kendimi ve Kürt gerçekliğini tanımama yol açan Önderlik gerçeğine karşı kişi olarak kendimi daha pratikleştirerek eylemli kılmak az da olsa cevap olmak istiyorum.

İnsanlar kendilerine mutluluk getiren şeyler için muazzam anlamlar biçerler. Bunlar kimisi için yaşamın anlamı, kimisi için özgür yaşam, kimisi için bir aile kurma, kimisi için iktidar olma. Herkesin farklı bir mutluluk payesi vardır. Tabi biz Kürtler ve APOCU fedai militan olma yolundaki adaylar için en büyük mutluluk ve heyecan Önderliğin, demokratik, ekolojik ve cinsiyet özgürlüğü toplu paradigmasını oluşturmaktır. Ben de bu gerçeklikler karşısında kişiliğimi, duruşumu ve Kürdistanlı olarak her şeyimi gözden geçirip “kendini bilme, tüm bilmelerin temelidir” deyişiyle, yüksek erdemlilik ve hakikat savaşıtlığına ben de eylemimle az da olsa bir katkıda bulunmaktan başka hiç bir şey düşünmüyorum. En son Önderlik üzerinde uygulanan tecride karşı bedenlerini ateşe veren ve fedai militan duruşu ile eyleme giden ve eylem yapanlar, artık bize tamamen yüksek düzeyde Önderliği sahiplenme ve savaşmamız gerektiğini gösterdiler. Örgüt hem halkı hem de kadrolarını bu şekilde eğitıyor ve hazırlıyor. Fakat biz kadroların tarihi sorumluluğu yüklenme ve pratikleştirmedeki zayıflıklarımız buna engel oldukça düşman da bundan yararlanarak daha alçakça Önderliğimize yükleniyor.

Onur ve şeref sahibi hiç kimse bunu kabul edemez. Belki eskiden Kürtler sadece askeri yönlerini kullanarak bazı isyanlar yapmışlardır. Fakat Önderlik gerçeği Kürtlerin bu özelliklerine yeni bir yaşam felsefesi ve ideolojisi ekleyerek örgütlü bir halk hareketi ortaya çıkardı. TC'nin tüm saldırılarına rağmen bunun bedeli ne olursa olsun Önderlik ilkelerinden ve tutarlı duruşundan tek bir adım bile geri atmadı. Önderliğimizin ilkeli ve açık olan mesajları ile özgürlük hareketimizin topyekûn direniş çağrısı temelinde imha ve inkara karşı büyük özgürlük savaşı; yok edilmeye karşı her alanda var olduğumuzu, sessizleştirmeye ve silikleştirmeye cevap niteliğinde her yerde sesini Kürtçe duyurma ve olduğumuz her alanı özgür direniş kalesine çevirme, siyasi ve askeri bir bütünlük temelinde devrimci halk savaşını gerçekleştirerek eskinin özgür ve kimseye boyun eğmeyen binyıllarca kendi toprakları ve yurtları üzerinde özgür yaşamış Kürt halkı için yeniden özgür olma ve bu bilinci bize kazandıran tüm bu mirasın kurucusu olan Önderliğimizin fiziki özgürlüğünü gerçekleştirmenin çağrısıdır. Önderliğimizin ve Kürdistan'ın özgürlüğü için her yerde örgütlenmiş parti gerçekliğini, örgütlenmiş ve pratikleşmiş halk gerçekliğini, bunları gerçekleştirecek olan bizlerin yani PKK'nin militan kadrosunun dördüncü dönemin militan görev ve sorumluluğunu büyük bir tarza dönüştürüp kendimizde içselleştirerek ve pratikleştirerek gerçekleştirebiliriz. Bu dördüncü stratejik dönemin bize verdiği APOCU fedai militan perspektifidir. Bize dayatılan ölümü PKK ile yaşama çevirerek, özgür yarınları inşa etme temelinde kanımın son damlasına kadar büyük intikam eylemcisi ve savaşçısı olacağım. Ulus-devlet ve TC' bize açıkça savaşmadan özgürlüğün gerçekleştirilemeyeceğini göstermekte-

dir. Benim için Önderliğe ulaşmak; yaşama doğru bir anlam biçmek ve bu gerçeklikler karşısında kendimi sorumlu görmektir. Biz savaşımımız ve mücadelemizdeki kararlılıkla büyüdük, halkımıza özgürlük tohumları ektik. Son zamanlarda artık tamamen kendi sistemimizi gerçekleştiriyoruz.

Önderliğin belirlediği ilkeler doğrultusunda düşman yola gelirse gelir, gelmezse artık Parti tamamen devrimci halk savaşını devreye koyacaktır. Yani bu yıl, 2012 artık Kürtlerin özgür yaşam yılı olacaktır. Birey olarak devletin hiç bir zaman samimi olduğuna ve olacağına da inanmıyorum. Çünkü Türkiye'nin tarihi hep komplo ve katliamlar ile dolu. Aslında tüm sistemler yani devletin var olduğu tüm sistemler Kürtlerin yok edilmesine bağlıdır. Bir Kürt olarak bu devletten hiç bir şey beklemiyorum ve zaten PKK de bundan dolayı Kürtler'in ve ezilen halkların hakkını bir bir mücadele vererek alıyor.

Örgütte olduğum süre içinde örgütün büyük emeği ve çabasına, halkımızın düşman gerçekliği karşısındaki duruşuna, cezaevlerindeki yoldaşlarımızın kendi dillerine ve özgür yaşama olan bağlılıklarındaki irade ve ısrarlı duruşuna, gerillanın büyük mücadelesine ve bunların hepsinin yaratıcısı olan Önderliğin duruşu, kişiliği ve gerçekliği karşısında kişi olarak ancak fedai eylemle cevap olabilirim.

Ne kadar cevap olabilirim onu bilemem. Süreç kendini işe doğru verme ve gereklerini yerine getirme zamanıdır. Düşman bizi toplum olarak hep yaralı bırakmaya çalıştı. Fakat şu bir gerçek ki yaralarımızı bir bir sarıyoruz. Kendi yarasını kendi iyileştiren her canlı mutlaka intikamını alır. PKK de Kürt halkının tarihi intikamını mutlaka alacaktır. Ben de birey olarak bu gerçeklikler karşısında bu anlamlı ve büyük mücadeleye eylemim ile cevap olmak istiyorum.

Kahraman şehitlerimizden M. Hayri Durmuş arkadaşın "Mezar taşıma halkımın borçlusuyum" diye yazılmasındaki büyük görev anlayışı ve sorumluluğu, Mazlum Doğan arkadaşın ihanete ve teslimiyete karşı "BERXWEDAN JIYAN E" eyleminin inancı, Zilan arkadaşın doğru militanlaşan ve fedaileşen eyleminin iradesi, Beritan arkadaşın işbirlikçiliğe karşı Kürt kadınının Önderlik etrafındaki muazzam kararlılığı, Güneşimizi Karartamazsınız eylemini gerçekleştiren tüm yoldaşlar Önderliğe, özgür yaşama olan inanç ve umutlarını hep dile getirmiş ve pratikleştirmişler. Ben de büyük kahramanlarımızın ardılları olarak sizin şahsınızda yok edilmeye çalışılan özgür Kürt ve ilerici insanlığı olan tutkumu eylemimle selamlayacağız...

**BU YAŞAMI YA ÖZGÜR YAŞAYACAĞIZ YADA BU YAŞAMI
YAŞANMAMIŞ SAYACAĞIZ
DEVİRİM BÜYÜK TUTKULARIN ESERİDİR**

ÖZGÜR KÜRT VE KÜRDİSTAN'IN YARATICISI ÖNDERLİĞİME;

Önderliğim, aslında şu an neler yazacağımı ve neler dile getireceğimi yine şaşırdım. Çünkü siz söz konusu olduğunuzda her şey düğümleniyor, sanki

karşımdasınız da heyecandan donup kalmışım. Önderliğim sizin yaratmış olduğunuz PKK ve Kürt halkının içine tam girdiğimde, yaşadığım eksiklikleri, asimilasyonu, aldatılmışlığı, aile çarpıklığını ve sistemin düşürücülüğünü gördüm. Böylece sizi daha çok anlamaya çalıştım. Bu doğrultuda bir katılım sahibi olmaya çalıştım. Fakat bu katılımım tam istediği gibi ya da sizin gerçekliğinizin, ölçülerinizin belirlediği düzeye ulaşmadı. Ben de sizin yaratmaya çalıştığınız yeni Kürt kişiliğinde kendi gerçekliğimi hissettiğimi ve bu doğrultuda size daha çok yaklaştığımı görüyorum. Bu bana çok heyecan veriyor ve bu heyecanımın sizin çizmiş olduğunuz doğrultuda şekillenmesi için yaşamın hakikatini anlamada, özgür kişilik ve toplum yaratımında kendime daha çok yükleniyorum. Önderliğim, bu gerçekler karşısında yaşamımızın, kişiliğimizin gelişimini size borçlu olduğumu ve bu borcu az da olsa hafifletmek istiyorum. Önderliğim, 13 yıla yakındır düşmanın elindesiniz bunu dile getirmek bile bana çok zor geliyor. Alçak düşman belki sizi bizden ayırmaya çalıştı fakat yüreklerin birbiri için çarptığı kuşku götürmez bir gerçekliktir ki sizin yarattığınız mücadelede zafere doğru ilerliyor. Önderliğim siz büyük çaba ve emekleriniz ile yaratmak istediğiniz özgür ve bilinçli toplumu ortaya çıkardınız. Bunların karşılığını hiç bir zaman veremeyeceğimiz ortadadır. Öyle ki size karşı gelişen her saldırıda, baskıda, tecritte kahraman gerilla ve Kürt halkı sizin için kendini ateş topuna çevirip düşmanı bertaraf ediyor. Bu sizin nasıl milyonlaştığının, toplumsallaştığının kanıtıdır. Önderliğim, ben de sizin bir militan adayınız olarak sorumluluklarımı ve görevimi yerine getirmek istiyorum. Size yapılan her baskı, tecrit, zehirlenme ve alçakça saldırılar, yarattığınız her bir gerillanın şahadete ulaşması, halkımızın her gördüğü işkence az değilmiş gibi özel savaş yöntemlerinin sanki hakkımızı verecekmiş gibi davranması karşısında kinim ve öfkem milyonlarca büyüyor. Önderliğim, kalbim bazen o kadar hızlı atıyor ki durdurmak bir yana daha da büyüyerek kendini düşmanda patlatmak ve bu düşmana amacımızı, size olan bağlılığımızın kararlılığını, özgür yaşama olan büyük tutkumuzun iradesini bir daha göstermek istiyorum. Belki tasvip etmediğiniz bir eylem ancak size yapılan alçak saldırılar, halkımızın her gün sokaklarda katledilmesi, yüce kahramanlık sergileyen yoldaşlarımızın kahpece kimyasal silahlarla yok edilmeye çalışılması, bize doğanın kanunu olan ve amacımıza ulaşmak için mecburi zor kullanımını yani ölmek için savaşmayı tek seçenek olarak önümüze koyuyorlar. Artık herkes Kürtlerin hiçbir şeye boyun eğmeyeceğini anlamalıdır. Önderliğim, ben de bu kadar başkası için olabilmeyi yani sizin ve Kürt halkının özgürlüğü için kendimi fedaî eylem için hazır görüyorum. Her bir an daha yoğun duygular yaşıyorum ve bu yoğunlaşmaları sizin yarattığınızı bilerek sizi fedaî eylemimle kendimde daha vazgeçilmez kılmak ve yaratmak istiyorum. Düşmanın yaptığı bu kadar şeyin mutlaka cevabı olmalı yoksa ne tarih ne biz kendimizi af etmeyeceğiz. Bu yüzden bunu gerçekleştireceğim, layıkıyla cevap olmaya çalışacağım. Ben gerçek kişiliğime veya bir başka deyişle öz kimliğime PKK'de ulaştım. Benim asıl adım

ERİŞ AVENT GEVER'dir. Ve bu böyle kalacaktır. Sistemdeki, yalandan örülmüş yaşamdan ibaretti. Ne yazarsam yazayım sizi hissetmeden, yaşamadan, yaşatmadan söyleyeceğim her şey anlamsız kalabilir. Artık sözden çok eylem zamanıdır. Bundan dolayı yazdıklarımın çok yapacaklarımı sizi benden daha çok anlamlandıracaktır.

BÊ SEROK JIYAN NABE

BIJî SEROK APO

BI CAN BI XWÎN EM BI TE RE NE EY SEROK

ÖZGÜRLÜK İNANCI VE TUTKUSU İLE SAVAŞAN TÛM YOLDAŞLARA;

Önderliğimiz ve halkımız üzerinde uygulanan tecrit, soykırım ve katliamlar hat safhasına çıkmıştır. Belki düşman şu ana kadar bizi tamamen yok edememiştir. Fakat şu da bir gerçek ki biz de düşmana ölümcül darbeyi vuramamışız. Şunu herkes biliyor ki: Gerilla savaşı ve böylesi coğrafya ile halkıyla bütünleşmiş bir hareket çabuk çabuk bitirilemez. Süreci zamana yayarak, bıkkınlık yaratarak halk üzerindeki etkimizi kırmak istiyorlar. Böl, parçala, yönet politikasını her zamankinden daha fazla uygulamaya çalışıyorlar. Kürt özgürlük mücadelesi fedai savaş tarzı ile gücünü ispatlamıştır. Tabii bireysel taktik yetmezliklerimiz, kişisel zayıflıklarımız ve sürecin hassasiyetine tam giremediğimizden örgütün istediği savaş düzeyini yakalayamadık. Bu da düşmana moral vermiştir. Klasik savaş tarzımızı aştığımızda Çele, Şemdinli, Farqin eylemlerindeki gibi sonuçlar ortadadır. Düşmanın özel savaş medyası ile sanki bitiriliyoruz gibi propaganda yapması aslında korku imparatorluğunun gittikçe daralmasıdır. Yine Kürt halkının şahlanan mücadelesinin getirdiği kazanımların korkusundan dolayı kendilerini hiç o rüyadan uyandırmak istemiyorlar.

Yoldaşlar, hiç bir zaman sizin Önderlik çizgisinde ve ideolojisindeki bağlılığınızdan şüphem olmadı. Siz duruşunuzla, eyleminizle, pratiğinizle zafere büyük kilitlendiğinizi gösterdiniz, gösteriyoruz, göstereceğiz. Ben eylemime giderken sizin bu büyük inanç, irade, karalılık ve özgürlük tutkusu ile Önderlik paradigmasının korucu teminatı olduğunuzu ve bu yolda ne pahasına olursa olsun dönmeyeceğinizi bildiğim için eylemime çok büyük moral ve size yakışır bir yoldaş olmanın verdiği heyecanla yöneleceğim. PKK yoldaşlığı, tarihte az rastlanır bir durumdur, çünkü et ve tırnak gibi birbirinin olma söz konusu. Ben hiç bir mutluluğun, doğru yoldaşlık ve özgürlük savaşçısı olmanın verdiği gurur kadar değerli olduğunu sanmıyorum. Önderliğimiz boşuna yoldaşlığını muazzam, hassasiyet, duyarlılık ve inançla yoğurmadı. Bizler Önderliğimizin teminatı olmak zorundayız. Artık bizler kendimize orta düzeyde bir sahiplenmeyi kabul etmemeliyiz. Önderliğimize yapılan her baskıda T.C'ye kan kusturmalıyız. Kimse Önderlik etrafındaki ateş çemberinden geçip el uzatma cüretini bile göstermemelidir. Süreç çok kritik ve hassastır. Bizler de mücadele ve eylemler-

imiz ile Önderliğimize karşı olan hassasiyetimizi ve duyarlılığımızı göstermeliyiz. En ufak bir şeyde bile kır ve kırsalda düşmana atacak adım hakkı vermemeliyiz. Önderliğimizin “24 saat gerillacılık” perspektifi ile sürece katılmalı ve bu süreci büyük eylem bilinci ile en yüksek seviyeye taşımaktan başka bir sorumluluğumuz olmadığını bilmeliyiz. Yaşamımızı Önderlik, hareket, halk ve mücadele uğruna gözümüzü kırpmadan veriyoruz. Biz ölüm bilincine vardığımız için yaşamımızı böyle taçlandırıyoruz. Bizler Haki’lerin, Kemal’lerin, Sema’ların, Zilan’ların, Beritan’ların, Nuda’ların ve Harun’ların yoldaşlarıyız. Bu kahramanların yoldaşı olmak ancak onların izinde doğru bir militan kişiliğine ulaşmakla olunur. Bizler bunda kararlıyız ve onların başlattığı maraton koşusunun finalini ellerinden aldığımız bayraklar ile Önderliğe ulaştırmaya çalışacağız. Bizler için başka hiç bir şey söz konusu olamaz.

Değerli yoldaşlarım, sizinle geçirdiğim tek bir dakika bile bana çok heyecan vermiştir. İnanın ki sizinle halaya durmak, sohbet etmek, yürümek ve dağlardaki o büyük haykırışlarımız bana tarifi imkansız duygular yaşattı. Şuna inanıyorum ki; biz birbirimiz ile o kadar bütünleşmişiz ki her bir yoldaşta binlerin yüreği çarpıyor. Sistemin bizden bu kadar korkması, var gücü ile saldırması bu yüce mücadele yoldaşlığındandır. Düşmanın belki çok şeyi yok etme imkanı var ama Önderliğin yarattığı yeni toplum biçiminin kurmay gücü ve uygulayıcısı PKK yoldaşlığını asla yok edemez. Örgütte iki şey için çok keşke dedim. Birincisi; Kuzey’de savaşmadığım için, fakat savaş alanlarında yoldaşlarımın yaptığı savaş akan kanıma az da olsa derman oluyordu. Benim için T.C devletine karşı savaşmak geçmişin intikamını almak çok farklı. İkincisi; PKK’ye daha erken katılmadığımdır. Ne mutlu bize, öyle bir halk gerçekliğimiz var ki çocuklarını tereddüt yaşamadan gönderiyor. Biz eylemimizle şehitlik mertebesine ulaşacağız ama inanıyoruz ki bizim yerimize gelenler Kürdistan özgürlük teminatı ve koruyucuları olarak gözümüzü arkada bırakmayacaklar.

ÖNDERLİK FELSEFESİ VE İDEOLOJİSİ İLE TANRIÇALAŞAN ZİLAN HEVALİN ÇİZGİSİNDE MÜCADELE EDEN ÖZGÜRLÜĞÜN YARATICILARI KADIN YOLDAŞLARA;

Önderlik nasıl Kürt halkını küllerinden yarattıysa kadının toplumdaki yerini yeniden alması ve özgür bir toplum için rolünü oynaması gerektiğini ortaya çıkararak Kürt kadını şahsında tanrıça kültürünü yeniden yarattı. Tabii ki Önderlik öyle bir gerçeklik ortaya çıkardı ki, toplumda en çok ezilen ve yok edilen kesim, dağlarda özgürlük mücadelesi ve halkı için inanılmaz işlere girişip ve gerçekleştirerek bu konudaki irade, bağlılık ve kararlılıklarını gösteriyorlar. Bizler PKK’yle birlikte kadının özgür olması hatta toplumdaki belirleyici rolünü oynaması gerektiğini anlamaya başladık. Erkek-iktidarcı bakış açısı ve geleneksel yönlerimden dolayı doğru bir cins mücadelesi yürütemedim. Ailemden aldığım bazı özelliklerim sanki yetecekmiş gibi davranmam ve kendimi böyle yansıtmam aslında yeterince zayıflığının bilincinde olmadığımı gösterdi. Örgüt

içinde belki kendimi korumaya çalıştım. Bu konuda bireycilik vardı, fakat cins mücadelesini doğru yürütemediğim kesindir. Fakat Önderlik öyle bir tanrıça kültürü yarattı ki, her şeye rağmen hem halk içinde hem de cins mücadelesinde büyük bir tempoyla yani özgür toplumu kurmadaki belirleyici rolünü ortaya koyuyor. Kadın savaş içerisindeki mücadelesi ile herkese ve her bakımdan kadının gücünü göstermiştir. Sokaklarda annelerimiz ve kız kardeşlerimiz, dağlarda kadın yoldaşlarımız bu mücadelenin dinamik gücü olduklarını ortaya koydular. İnanıyorum ki Önderlik çizgisinde doğru bir cins mücadelesi ile dünyadaki tüm kadın ve erkeklere, Kürt kadınının tanrıça kültüründeki ısrarını ve toplumun koruyucu rolünü oynadığını gösterecektir. Tanrıçalaşan kadın şehitlerimiz, duruşları ile irade, fedai yaşam tarzı ve bağlılıkları ile bu potansiyeli açığa çıkarmıştır. Örgütün içinde Önderliğin yaratmaya çalıştığı özgür erkek ve kadın yaratımını tam yerine getiremediğimden dolayı başta tanrıçalaşan tüm şehitlerimize, kadın yoldaşlara ve tüm Kürt annelerine eylemimle özeleştiri ver-meye çalışacağım.

ONUR VE ŞEREFİYLE SAVAŞIP BÜYÜK DÖNÜŞÜMLER YAPAN KAHRAMAN KÜRT HALKINA;

Her millet ve toplumlar kendi özgürlükleri için savaştılar, savaşıyorlar ve şehit veriyorlar. Tabi biz hiçbir halkla kendimizi kıyaslanmayacak kadar katliamlardan, soykırımlardan geçirildik. Kürt ve Kürdistan kelimesi adına dünya üzerinde hiç bir şey bırakılmak istenmiyordu. Böyle bir zulme başkaldırmak öyle kolay olamazdı. Önderlik bir toplumun kangrenleşmiş haline çözüm bularak yeniden halkı diriltti. Kürt halkı yeniden dirilmenin verdiği ruhla özgürlük hareketine katıldı ve her şeyi ile destek oldu. Çünkü tarihte Kürtler hep kendi gelenekleri ile yaşamış ve gelişim göstermişlerdir. Ta ki Türkler Anadolu'ya gelip bizden yardım alıp, güç olana kadar. Kürtler için yaşam Türklerle aynı çıkarlar doğrultusunda idi. Fakat Türkler hiçbir zaman bize karşı samimi ve doğru yaklaşmamışlardır. Güç olduktan sonra bizi hep ikinci plana atmışlar ve asimile etmek için ellerinden geleni arkalarına koymamışlardır. Biz beraber içtiğimiz bir tas suyun değerini bilirken onlar o bir tas suyun içine zehir koymasını kendilerine layık görmüşlerdir. Kürtçe ve Kürt giysileri giymek suç sayılmış ve öldürülmüşüz. Bizler Şeyh Saitleri, Seyit Rızaları, Alışerleri ve Koçgirileri unutmadık ve unutmayacağımız için bugün özgürlük mücadelesini durmadan yükseltiyoruz. Dünyada her halk kendi dilini konuşurken bizlere kendi dilimiz yasaklandı. Bir toplum kendi dili, rengi, cinsi ve kültürü ile yaşayamıyorsa, nasıl o toplumun var olduğunu söyleyebilirsiniz. İşte Kürtler için can alıcı nokta burasıdır. Yani Kürt ve Kürtlük adına ne varsa yok etmeye ve bizi de bu duruma mahkummuşuz gibi alıştırmaya çalışmışlar ki reflekslerimiz yok denilecek kadar azalmış. Başka bir yerde bir toplumun dilini, bayrağını, rengini inkar edin kıyametler kopar. TC yöneticileri gelip

Amed'de Kürtçe medeniyet değil anadilde eğitim hakkı tanımayacağız diyor, bir başkası bizim bayrağımıza paçavra diyor, bir başkası Kürtlere her türlü soykırımı reva gören açıklamalar yapıyor ve bütün bunların karşısında biz sanki hiçbir şey olmamış gibi davranıyoruz. Biz bu kadar kendimiz olmaktan çıkarılmışız. Onur, gurur, şeref ve yurtseverliğe dair azıcık bir damarımız bile varsa bu bizim için her gün serhildan ve her yeri ayağa kaldırma gereğesidir. Kürt halkının ayağa kalkması ve mücadelesine olan bağlılığı inanın tüm medeniyetlere örnek oluyor. Evlatlarını tereddütsüz özgürlük savaşına gönderiyorlar. Fakat Kürt ve Kürtlük adına hassasiyetimiz ve duyarlılığımız çok gelişmemiş. Hiç kimse gelip Amed gibi bir yerde gelip rahat rahat her şeyi konuşmamalı, bu onun ölüm fermanı olmalı, kimse gelip halkın seçtiği kişileri halkın içinden alma cesareti göstermemelidir. Kimse o değerli annelerimize dokunamamalıdır. Kimse mücadelemizin yaratıcısı olan Önderliğimize saldırı düşüncesini bile aklına getirme cesaretini gösterememelidir. Bunlar bizim her şeyi topyekun savaş alanına çevirme nedenimiz olmalıdır.

Kürt halkı kahramanlıkları ile mücadeleye her zaman sahip çıkmıştır. Fakat içinde olduğumuz süreç çok daha yüksek düzeyde sahiplenmeyi ve direnişi yükseltmemizi gerektiriyor. Bu gereklilik tüm maddi ve manevi şeylerden önce gelmelidir. Artık Kürtler Önderlikleri ile özgür ve statüye kavuşmuş bir Kürdistan'da ne pahasına olursa olsun özgür yaşamalıdır. Bizim için bu süreç bunları gerçekleştirmeyi farz kılıyor. Bizler dünyanın en eski halkı olarak kendi hür ve özgür irademizle kendi kendimizi yönetmek ve yaşamak istiyoruz. Kürt halkı içine girdiği kararlılıkla bunu gerçekleştirecektir.

Gençler tarihe yön veren duruşları ile toplumun en dinamik gücü olduğunu ispatlamışlardır. Kürdistan gençleri için ise, artık her yeri eylem alanına çevirmeli ve gerilla saflarına katılarak mücadeleyi daha da başarıya götürmelidir. Kürt gençleri, Kürt halkı ve Önderliği etrafındaki ateş çemberini daha da büyüterek sürece katılmalı ve özgürlüğün teminatı olmalıdır.

Kürt halkının yükselen mücadelesi karşısında bizler gerilla olarak ancak pratiğimiz ve eylemlerimiz ile cevap olabiliriz. Kürt özgürlük gerillaları olarak Kürt halkının özgürlüğü için kanımızın son damlasına kadar hep mücadele edip savaşaacağız. Eskiden Kürtlüğümüzden hep utanıyor, lanetlenmiş bir halk olarak gösterilip başımızı hep öne eğiyorduk. Fakat şimdi Kürtler özgürlükleri için savaşıyor ve mücadelesi ile var olduğunu gösteriyor. Artık kimseye karşı boynumuzu eğmeyeceğiz. Kim bizi kurbanlık koyun yerine koymaya çalışırsa biz onu kurbanlık yapmalıyız. Kürtler için derlerdi; iki Kürt yan yana geldi mi anlaşılamazlar mutlaka kavga ederler. Önderlik öyle bir Kürt ruhu yarattı ki; şimdi her yerde milyonlarca Kürt aynı mücadele için ayağı kalkıyor. Bu büyük kalkışla beraber düşmana son darbeyi iyi vurmak gerekiyor. Bu bilinçle sizlerin bir evladı olarak, halkımın bu onurlu özgürlük mücadelesinin şehidi olmak benim için büyük bir görev. Her yurtsever insan bu sürecin getirdiği görev ve sorumlulukla mücadele etmeli ve bulunduğu her evi, mahalleyi örgütlemeli

ve direniş gelişmeleridir. Şunu hiçbir Kürt unutmamalı: Kürtler hep yalnız bırakılmış ve kimsesizleştirilmiş bir halktır, kimseden medet ummamalıyız. Bize yapılan her saldırı karşısında dünyanın gözü görmüyor, kulakları duymuyor, sesi çıkmıyor. Bu gerçekler bizi daha çok birbirimize bağlamalıdır. Ancak böyle özgürleşebiliriz.

AN AZADÎ AN AZADÎ

HER BÎJÎ TEKOŞÎNA AZADÎYA KÛRT

BÎJÎ PARTÎYA KARKEREN KÛRDÎSTAN

ÖNDERLİĞE ÖZGÜRLÜK KÛRDÎSTANA SİYASÎ STATÛ

BÊ SEROK JIYAN NABE

AİLEME;

Her insan belirli bir bilinçlenmeden sonra bir amaç için yaşar. 20 yaşına kadar size layık olmaya çalışarak hep yaşamımı düzenlemeye çalıştım. Sizin iyi bir çocuğunuz olmaya çalıştıkça aslında ülkemden ve halkımın gerçekliğinden uzaklaşıyordum. Yurt ve özgürlük sevdası gelişmiyordu. İnanın benim üzerimdeki emeğinizi ve çabanızı bildiğim için bunun cevabını ancak özgürlük mücadelesinde özgür yarımlar için savaşıp verebileceğimi düşünüyorum. Kimse kendi çevresinden bağımsız kendini ele alamaz. Sizi mutlaka özledim. Sizi andığım zamanlar çok oldu. Aslında şunu söylemek gerekirse; benim üzerimde belirli emekleriniz vardı. PKK'ye katılma kararımı biliyordunuz. Bilmenizi belki ilk başta istemiyordum. Ama zamanla iyi ki gitmeden bu konuları tartıştık ve bana katıldığınızı düşünüyorum. Yani size açık ve net bir biçimde neden katıldığımı söyledim. Örgüt içerisindeyken zamanla benim annem Kürdistan'ın değerli yurtsever anneleri olmaya başladı. Ailem ise Kürt halkı olmaya başladı. Evim gittikçe Kürdistan oldu. Hayatım gittikçe PKK oldu. Arkadaşlarım gittikçe özgürlük savaşçıları, yoldaşlarım oldu. Küçük dünya gittikçe evren oldu. Annemin iyi bir aile evladı olmaktan çok Önderliğin iyi bir militan adayı olma bilincim oldu. Aslında söylemek istediğim, PKK çok farklı ve ben halkım için savaşmak istedim. İnsan PKK'de çok değer ve bilinç kazanıyor. Kazandıkça daha çok seviyorsun. Örgüt kimseye zorla iş yaptırmaz ama beni savaşa göndermesi için örgütü bir hayli zorladım. Yarın eylem haberimi duyarsanız inanın bu benim istemim ve örgüte dayatmamla olmuştur. Kim ne derse desin bunların dışındaki hiçbir şeye inanmayın. Anne biliyorsun, ben en gizli şeylerimi de sana söyledim. O zaman nasılsa şimdi de bunu böyle başın dik bir şekilde tilililer çekerek karşılamayı istiyorum. Bu eylemim sizi örgüte daha çok yakınlaştırsın hatta gençlerimiz onur ve gurur içerisinde yaşayacakları PKK'ye katılsınlar. Benim bildiğim ailem artık bu işe sonuna kadar bağlanacak, özgürlük mücadelesini büyük kararlılıkla sahiplenecektir.

ANNEME;

Ben senin evladın olarak büyüdüğüm için bazı konularda gerçekten çok şanslıyım. Senin o boyun eğmez yönün ve otoriten karşısında hep etkilenmişim.

Tam bir Kürt annesi profilin vardı. Şimdi bir gerilla annesinin ve buna göre davranmanı senden istiyorum. Her gerilla artık senin evladın olmalı. Bana içinin yandığı kadar yoldaşlarımı da yaşa ki biz büyük yüreklerle bu mücadeleyi zafere ulaştıralım. Senden tek bir istediğim daha var o da eylemimi duyduğunda başın dik, gururlu, onurlu bir şekilde tilililer çekerek karşıla. Gözlerinde tek bir damla yaş olmamalıdır. Siz annelerin değeri çok büyüktür.

BABAMA;

İnan ki senin için ne yazacağımı bilmiyorum. Ne zaman ve ne kadar da zor durumda olsan da bizi iyi yetiştirmeye çalıştın. Duygusal ve onurlu oluştunuz benim üzerimde de yansımaları bulmuştu. En azından dünyaya sizin evladınız olarak gelme benim için bir şanstı. Size toplumda tek küçük kelime söylenmemesi için dağlarda mücadeleme elimden geldiğince dürüst ve samimi katılmaya çalıştım. Sizin verdiğiniz terbiyeye bir de örgüt terbiyesi eklemeye çalışarak, halkımın özgürlük savaşçısı olmaya çalıştım. Bunu başarırsam size ve bu özgürlük çizgisine layık olduğumu, bu çizginin doğru bir temsilcisi olduğumu gösterecektir. Baba, senden de annem gibi bu olayı karşılamayı istiyorum. Erkan, Eylem ve Mazlum Doğan'a çok selamlarımı söylüyorum. Onlar da kendi halkı için doğru bir temelde savaşsınlar, en büyük onur ve gurur özgürlük için savaşmaktır. Benim üzerimde emeği olan amcalarım, dayılarım, teyzelerim yengelerim, halalarım ve tüm akrabalarım selamlarımı gönderiyorum. Gençlerin ise benim için hep ayrı yerleri olmuştur. Sizler de ne pahasına olursa olsun hep Kürt halkı için savaşmalısınız. Kendinize layık göreceğiniz tek şey PKK etrafında doğru bir mücadelenin sahibi olmaktır. Şimdi tek tek isim yazsam çok olur. Fakat herkese verdiğim değer ortadaydı iyi biliniyor ve bu şekilde beni mazur görürseniz sevinirim. Belki içinizde bazıları katılmıştır (ben sadece Agit arkadaşı biliyorum) fakat yine de daha çok katılmanız gerekiyor. Burada samimi, doğru ve içten arkadaşlık yaptığımız tüm dostlarımıza da selamlarımı söylüyorum. Tüm korku kapılarını kırıp Kürt gerçekliğinin içine girin ve sizi ne kadar hoş karşıladığını, ısıttığını göreceksiniz. Annem şahsında tüm yurtsever annelerin ve babam şahsında tüm yurtsever babaların ellerini öpüyorum. Evlatlarınız sizlere layık oluyor. Ben de layık olursam ismim ERİŞ AVENT GEVER diye anılırsa çok mutlu olurum, mezar taşıma bile bu ismi yazın.

BIJÎ SEROK APO

YAŞASIN ÖZGÜRLÜK VE DEMOKRASİ MÜCADELEMİZ

KAHROLSUN ULUSLARARSI 15 ŞUBAT KOPLOSU

DEVİRİMCİ SELAM VE SAYGILAR

ERİŞ AVENT GEVER

11 ŞUBAT 2012



Kod Adı: Andok Rêzan

Adı-Soyadı: Ramazan Yılmaz

D.T. ve Yeri: 01.03.1986-AMED

Anne Adı: Zine

Baba Adı: Ömer

Katılım: 10.07.2007-Kelares

Şahadet Tar:27.05.2012-Pınarbaşı-Kayseri

FEDAİ EYLEM ÖNERİ RAPORUMDUR

Adım Rezzan Andok, 1986 Diyarbakır Silvan doğumluyum. Aslen Batman'ın Kozluk ilçesi Beştarak(Golaye) köyündenim. Devlet baskısı ve ekonomik sebeplerden kaynaklı aile Diyarbakır'ın Silvan ilçesine göçtüğünden dolayı orada doğup büyüdüm. Ailem yurtseverdir. Özellikle çalışmaların yoğun olduğu ve bu çalışmaların ciddi bir biçimde çevrede de etkisini gösterdiği bir dönemde yurtseverliğini korumuş, düşman karşısında duruş sahibi olmuş bir geleneğe sahiptir. Bunun yanında içinde büyüdüğüm çevre de aynı biçimde bir tutum sahibi olduğu için partiyle tanışmam çok zor olmadı. Çatışmaların Silvan'a yayıldığı, devletin kontra-gerilla örgütlemesi, Hizbullah'ın katliamları, faili meçhullerin yoğun olduğu dönemi yaşamam partiye olan ilgi ve katılımım üzerinde ciddi bir etkisi oldu. Yaşanılan olaylar, devletin aile üzerindeki baskısı (özellikle babamın o dönemde sık sık gözaltına alınıp işkence görmesi), düşmana büyük öfke ve intikam duygularımın gelişmesine neden olurken bununla birlikte örgüte büyük özlem ve tutkuyu yarattığını, küçük yaşta olmama rağmen yaşanılan çelişkilerden bu sonuca ulaştığımı söyleyebilirim. Ancak o dönemde pratik anlamda yapabileceğim bir gücün olmadığı kadar pratiğe sevk edecek bir bilincimin de geliştiğini söyleyemem. Daha çok ailenin de desteğini tam alarak düşmanın yozlaştırma mekanı olan okula yöneliyordum. Ailenin deyiimi ile "Büyük adam olma" istemi ve çabasını veriyordum. Çünkü böylesi korkunç düşmana ancak büyük adam olunarak cevap vereceğime inanıyordum. Zamanla oluşan kişiliğin düşmana darbe vurmak bir yana düşmanla bir işbirliğinin geliştiğini hissetmeme rağmen bunu aileye, çevreye anlatabilmek büyük bir ikna gücü ve çabayı gerektiriyordu. Bunu yapacak kapasitem yoktu. Ancak her zaman başvurduğum dostluk ilişkilerimle güç olmak, düşmana karşı öfkemi canlı tutma yönelimi içerisindeydim. Şunu hiç unutmamam gerektiğine inanıyordum: Düşmana karşı öfkem ve partiye olan tutkumu büyüttükçe büyük

özlem ve büyük “İNTİKAM” gerçekleşecekti. Babamın bir gün kızarak “sen burada ne yapıyorsun herkes dışarıda imza toplarken sen TV’nin başına geçip maç izliyorsun” sözünü algılar algılamaz diğer kelimelerin ne olduğunu bilmeden, bu sözün benim açımdan yeni bir başlangıç olduğunu kavrayarak dışarı fırladım. Kalan evlerin bir çok ferdini köyde ve metropollerde olduğunu bile bile hem köyümüzün ulaşımının zor olmasını hem de metropole gidenlerin tek dertlerinin bir lokma olduğunu tahmin etmemden kaynaklı, listeleri doldurmuş, kendim de imza atmıştım.

Böyle hızlı başlamanın benim için çok anlamlı olduğuna inanıyorum. Çünkü yaşamımın diğer bölümünün her zaman bu hıza denk bir biçimde sürdürmeye etkisi oldu. Çalıştıkça Önderliğin yaratımlarını görüyor, heyecanlanıyor ve moral alıyordum. Ama hala bir teorik birikimim yoktu. Sadece duygularım ve düşmana olan kinim örgütlememi sağlıyordu. Belli oranda çevremdeki arkadaşlarımı harekete geçirmeye yetiyordu. Ama sorumluluk ve bilinç geliştikçe, Önderliği anlamaya, doğru bir mücadeleye yönelmem gerektiğini hissediyordum. Çok iyi biliyordum ki bende oluşan kin ve nefret kendi açımdan başlangıç için büyük bir etki oluşturmuşsa da partiye tam olarak fedai bir biçimde katılma yönünden yetersiz kalıyordu. Her insanın hayatında dönüm noktaları ve yeni oluşumlara sebep olabilecek tarihi önemde olaylar olur. Kendi açımdan da bu olaya denk, bu noktaya denk bir kaç olaya değinmek isterim. Birincisi, ‘92 veya ‘93 döneminde çevremde milis örgütlemesi biçiminde oluşan birimler vardı. Bu örgütlenme içerisinde yer alan akrabalarım vardı. Bir seferinde bu gruplarından biri devlet güçleri ile yaşanan çatışma sonucu saatlerce direnmiş sonunda da dört şahadet yaşanmıştı. Bu şahadetlere uygulanan bazı yöntemler insanın kabul edebileceği tarzda değildi. Direniş sonucunda şehit düşen: Hadi, Feremez, Nazmi ve Vedat arkadaşların cenazeleri ile oynanmış, beyinleri çıkarılarak tavada kızartılmıştı. Onurlu ve vicdanlı bir insan sadece bu olayı bile kendisine esas alırsa dünyanın en büyük kinini taşır ve düşmana çok büyük bir intikam duygusu geliştirmesine yeter. Bu olayı hatırladığımda insanlığın ne hale düşürüldüğünü sorguluyorum.

İkincisi: Önderliğin ‘99’da uluslararası komplo sonucu esir düşmesi ve yaratılmak istenen ortam. Kendi açımdan ciddi bir şok etkisi yaratmış ve Önderliğe büyük tutkuyu geliştirmiştir. Sadece aile içindeki psikolojiyi anlatacak olursam; gece yarısı olayın duyulmasından sonra herkes ağlıyor ve dışarıda sürekli mermi sesi geliyordu. Sanki her şey bitmiş ve tek tek herkes alınıp öldürülecek havası vardı. Bu tabii ki Önderliğin Kürt halkı için neyi ifade ettiğini açıklamak açısından önemli bir olaydır. Yani herkes bitmişti. Çünkü Önderlik Kürt halkı için her şeydi. Beş yaşındaki yeğenimden 65 yaşındaki amcama kadar çok ciddi bir biçimde isyan ve çaresizliğin getirdiği psikolojiyle ağıtlar yakılıp ağlanıyordu. Üçüncü önemli bir olay olarak da yavaş yavaş katılmaya başladıktan sonra 2006 kışında Viyan Soran arkadaşın şahadeti bende ciddi bir sarsıntı yaratmış ve ciddi anlamda yoğunlaşmaya sevk etmişti. İlk defa

“FEDAİ” kavramıyla tanışmış, arayışlarımın bu yönlü bir seyir kazanmasını sağlamıştı. Özgürlük mücadelelerinde egemen sistem sinsi, komplovari, kirli yöntemlerle direnişin önünü kesmeye çalışıp, bastırmaya yönelmiştir. T.C devleti de fırsat bulduğu her dönemde halka, harekete ve Önderliğe pervasızca yönelmiştir. Özellikle Önderliğe dönük tecrit koşullarını ağırlaştırarak İmralı sisteminin ağır koşullarını bir koz olarak kullanmaya ve bunu kadro ve halka kabul ettirmeye çalışmıştır. Kuşkusuz düşman bunu kadro ve savaşçıların etkisiz olduğu dönemlerde yapmıştır. Bu yönüyle İmralı tecridinin yaşanması başta kadronun cevapsız, direnişsiz, zayıf olduğu dönemlerde ağırlaştırılmaktadır. Ağır yönelimler geliştikçe fedai duruşların çıkması olması gerekenleri ifade etmektedir. PKK özgürlük tutkusunun Kürdistan’da canlanmasının zeminini, Kürdistan’da fedai kişilik, duruş ile yaratmış ve fedai bir mücadelenin gerçekliğini oluşturmuş bir partidir. Bunun için diyoruz ki “fedailik PKK’nin yaşayan özüdür.” Fedai bir parti ve bunun en büyük fedaisi Önderliktir. Bundan kuşku duymak ve gerekeni yapmamak en büyük ihanettir. Fedailik her zaman halkın toplumun ve bireyin özgür irade ve vicdani sorumluluk olarak en özgür eylemi ve en büyük yoldaşlığın zirveleştiği odaktır. Fedailer güvendikleri değerler için eylem yaparlar. Biz de en büyük amaç bu yönüyle Önderliğe bağlılık, Önderlik çizgisinin sevilen bir yoldaşı ve fedaisi olmaktır. Bireyin bu gerçekliği görüp yapabileceği en kısa zamanda özgürlük mekanı olan dağlara ve onun yoldaşlarının yoldaşı olmak kararını vermesi gerekmektedir.

Ancak verilen sorumluluklardan dolayı bu karar aynı ruhun tekrar canlandığı Erdal Andok arkadaşın eylemiyle daha anlamlı bir biçim alarak katılım gerçekleşti. Ve ben artık kendime bir eylemciyim diyebiliyordum. Beş bin yıldır sömürülen kadın değerlerinin eylemcisi tüm dünya güçlerini karşısına alan en büyük savaşçı Önder Apo’nun eylemcisi, yine yüzyıllardır herkesin kendisine göre sömürölüp değerleri gasp edilen Kürdistan ve halkının bir eylemcisiyim. En önemlisi kapitalist sistemin genlerime kadar işlediği kendi öz değerlerime ulaşma yönünde bir eylemciyim ve ben çocukluk hayallerimin gerillasıyım. Bu müthiş bir sorumluluk ve aynı düzeyde bir mücadeleyi gerektirmekteydi. Fiziki olarak katılmış ama bazı his ve duyguların dışında her yönü ile sistemin oluşturduğu bir kişi ile karşı karşıyaydım. Paramparça edilmiş bir kişilik ile ancak sürüm sürüm sürünerek bir savaşım verilebilirdi. Bu tabii ki yetmiyor, ciddi bir bilinç örgütlülük ve eylem istiyordu. İşte dağlar, gerilla ve eğitim bunun ilacıydı. Kendi değerleri ile yozlaşan kişiliğim aşılması çok zor bir anlamı ifade ediyordu. Zorlanmıyor muydum? Kesinlikle zorlanıyordum ama moral, irade, azim ve fedakarlık gerillayı ayakta tutan değerlerdir. Bunlarla yaşandığı sürece oluyor ve hedefime yaklaştığımı düşünüyordum. Yoldaşlarımı ve gerilla yaşamını seviyorum. Bir ilke olarak yaşama kendi irademle katılmayı esas aldım. Oluşan irade tamamıyla Önder Apo’nun yarattığı değerler ile açığa çıkıyordu. Yaşamak için savaşmak, büyük savaşabilmek için de doğru yaşamak gerekiyordu. PKK’de yaşam kendini tüm özgürlük değerlerine adamaktır. Bu yönüyle

bizler artık kendimizin değil tüm insanlığındık. Çünkü Önder Apo kadar hiç kimse tüm insanlık için bir ruh ve bilinç yaratmamıştı. Önder Apo'nun yaratmış olduğu paradigma tüm insanlığa hitap ediyor. Bizler katılacaksak bu paradigmaya göre, savaşıcağısak bu paradigmaya göre savaşmak zorundayız. Bende olduğu gibi kuşkusuz herkesin birçok gerekçe ve intikam duyguları vardır. Önemli olan bunları örgütlemek, düşmana büyük darbe vuracak düzeye getirmektir. Bizler Önderlik ile buluşmadıkça bir hiçbiriz. Bunun için düşmana büyük vuracak koşulları barındıran partiye katılmak gerekiyor. Varsa bir gücümüz parti ile yoğurmamız gerekiyor. Ancak partileşerek büyük bir savaşım verilebileceğinden hiç kuşku duymamak gerekir.

Tüm bunların yanında birey yaşarken, kendini oluştururken, belli amaçlar doğrultusunda kendine yön vermek durumundadır. Amaçlar kişinin yaşadığı ortam ve o dönemdeki koşullar çevresinde belirlenir. Yine vicdani bir yansımanın ifadesi olarak da açığa çıkar. Kendi amacımı belirlerken beni en çok etkileyen olgunun vicdan olduğunu söyleyebilirim. Sorgulamalarım bana her zaman bazı gerçekleri açık bir şekilde gösteriyordu. Ben yaşamımı belirlerken; Önderlik gerçeği, halk gerçekliği ve parti gerçekliklerini göz ardı etmezdim. Bu yönüyle bir karar verilirken bu çerçevede olmasına özen gösterdim. Dolayısıyla amaç büyük ve Önderlik gerçekliği ile bütünleşmeliydi. Yine Kürt halk gerçekliğine denk bir çıkış ve partilileşmiş bir militan ile yola başlanmak zorundadır. Kendimi bunlar ile kıyasladığımda çok büyük ve ciddi bir çaba verdiğime inanıyordum. Çabamın büyük olması bende belli dönemlerde amacımdan uzaklaştıran bir duruşu göstermiş olsa da kendimdeki kararlılık ve bağlılığın canlanması ile her zaman amacıma ulaştığıma inandım. PKK oluşmuş ve yaşanan yeni bir yaşamın mekânıydı. Önder Apo da bunu en çok yaşayan ve yaşatandı. Dolayısıyla yönelimlerin olduğu ve Önder Apo'ya saldırıların gerçekleştiği dönemlerde gelişen fedai duruşlar beni amacımda netleştirdi. Daha önce de belirttiğim gibi bu saldırılar bütün yoldaşlığımızın bir sonucuydu. Bu noktada ben de diğer yoldaşlar gibi tarihin bir daha tekrerrüt etmemesine katılıyordum. PKK gerçekliğinde saldırılar Kemal'ce, Hayri'ce, Mazlum'ca durdurulur. Önderliğe yönelimi durdurmak Zilan'ca bir tavrı göze almakla gerçekleşebilir. Tecritlerin ağırlaştırılması Elefterya, Erdal, Denktav ve Dervişleri yaratmıştır. Ben de bunlardan kopuk bir yaşamı asla kabul etmezdim, etmeyeceğim de.

Gelinen aşama, yaşadığım dört buçuk yıllık gerilla yaşamı beni bu gerçeklikleri görmeye yöneltti. Çok değerli, anlamlı yoldaşlıklar yaşadım. Harun Ahmet, Azat, Tirej Erdal ve şu an bile her an her saat şahadet haberlerini aldığımız bir çok yoldaşımız. Tabii ki hiçbir mücadele bedelsiz başarıya ulaşamaz. Ancak bizler, son dönemlerde verdiğimiz bedeller ile bu savaş başarıya götürmemiz gerekiyordu. Halkımız her gün işkence tutuklama yaşarken, çocuklarımız artık ihanet etmeyecek hayaller kurmamak için 5 yaşından alınıp eğitilmek bir yana öldürülüyor, işkence görüp tutuklanıyorlar.

Gerçekten de tarih hiç bir zaman böyle bir düşman ile karşılaşmamıştı. Tarihte yaşanan tüm savaşların bir kuralı, ilkesi, ahlakı vardı. Ama T.C ve AKP bu kural ve ilkeler bir yana ahlaksızlaşmış bir gerçekliğin somut ifadesidir. Ahlaksızlık en somut bir biçimde taçlandırılıyor. İmralı tecridini görmeyen, sarsılmayan iliklerine kadar hissetmeyen bir kişinin militanlığından, savaşçılığından, yurtseverliğinden, insanlığından kuşku duymak gerekir. Bu gerçekliği görüp de PKK'nin yaşayan özülle bütünleşmeyip kendini, bu özle yani fedailikle gerçekleştirmeyen kişilik kesinlikle unutup, duygusuzlaşıyor, direngenliğini yitiriyor ve teslimiyeti yaşıyordur.

Kürt gerçekliğinde hisler, duygular, sevgiler ve umutlar körelmişken Önder Apo bunları tekrar canlandırdı. Hissettiği için Zilan'ca tavırlar açığa çıktı. Sevdiği için Fikirler, Semalar oluştu. Direndiği için Beritanlar tanrıçalaştı. Ve zalimler tarihin en büyük direnişi ile karşı karşıyadır. Ancak bu zalimler tarihin en büyük savaşına da kendini hazırlamışlardır. O zaman bizim yapabileceğimiz kendimizi en büyük savaşa hazırlamak ve fedaileşmektir. Bu yönü ile ben de kendimi fedai eyleme hazırlarken yaşamın ne kadar güzel olacağını görebilmekteyim. Yaşamı sevenler ancak büyük eylemler yapabilirler. Çünkü bizler özgür yaşamı yaratmak için bir mücadelenin içindeyiz. Zilanca tavır sergileme isteminin bende müthiş bir heyecan yarattığını belirtebilirim. Zilan en büyük sorumluluk duygusudur. Ve ben bu süreçte kendimi sorumlu hissediyorum. Büyük bir çıkışın yaşanması gerektiğine inanıyorum. Biliyorum ki şuanda benim gibi yüzlerce arkadaş var. Ve Cuma arkadaşın da belirttiği gibi düşman bunu bildiği için baharın gelişinden müthiş korkuyor ve köşeye sıkışmış her yere pervasızca saldırıyor. 2012 senesi, PKK'nin tarihten almış olduğu direniş geleneği ile bir başarı ve özgürlük yılı olacaktır. Buna katkı sunmak, bunun savaşçısı olmak en onurlu pratik olacaktır. Ve kesinlikle zafere yakın olduğumuza inanmak zorundayız. Zafere kilitlenmiş bir savaşçının yaşamı anlamlı olabilir. Bizler kesinlikle düşman karşısında elini kaldırmış bir gerçekliğin savaşçıları değiliz. Biz buna ihanet deriz. Bizler bin sefer ölün ama yine kalkıp düşmana mermi sıkmasını kendine esas alan ve düşmanı bin kere öldüren bir gerçekliğin savaşçılarıyız. Bizler bize yaşama hakkı vermeyen, yaşamı haram eden ve yaşatmayan bir gerçekliğe karşı savaşanlarız.

Biz özgürlük savaşçıları kendimizi savaşın sanatıyla donatır ve savaş alanına öyle çıkarız. Bizler kadınla kölece yaşamı ve bunun ifadesi olan güdülerle yaşamın değil kadınla anlamlı, özgür, onurlu bir yaşamın aşığıyız. Kadına aşığız. Çünkü kadın toplumsallığın olduğu merkezdir. Bizler kadınla beraber savaşırken, güzelleşiyor, güzelleştikçe sevilir, sevildikçe de özgürleşiyoruz. PKK yaşamı yönünü anatanrıçaya dönmüş öyle savaşıyor. Bunun içindir ki erkek, devlet, iktidar bir korku içerisinde. O da biliyor ki bu savaş zafere ulaşırsa adalet, eşitlik, doğallık, iyi, güzel, gerçek sevgi ve aşk tekrar canlanacak; kâr, çıkar, sömür ortadan kalkacaktır. Bunu gören insanlık tüm gücü ile ana kadına dönecek ve özünü yaşayacaktır. Kadın köleliliğin kalktığı mekanlar,

özgür mekanlardır. Biz bu mekanlarda yaşamış bireyler olarak özgürlüğe olan tutkumuz gereği kadınla yaşamayı ve savaşmayı anlamlı buluyoruz. PKK'de kadın savaşmasını bilen, boyun eğmeyen, meleklesin, özgür yaşayan, erkeğe teslim olmayandır. Yaşanan bazı düşkünlükler PKK'nin özüyle çelişmekte, ne PKK erkeğini ne de kadını temsil etmektedir. Biz buna müthiş karşıyız ve yaşamayacağız. Nasıl ki yıllardır içimizde teslimiyeti yaşayan anlayışlar son süreçte bir bir açığa çıkmışsa, kadına yaklaşımda güdusel, düşürücü anlayışlar da yerle bir edilecek ve tümünden bitecektir. PKK'deki kadın bunu hak etmiyor, diyoruz. Bunu yaşamamak için bilinç, irade, örgütlenme, savaş, Önderlik felsefesine bağlılık gerekmektedir. Biz kendimizi ancak bununla donatırsak özgürlüğe yürüebiliriz. Biz bu yürüyüşlerin yoldaşlarıyız. Kadının yoldaşı olabilmek, kadınla beraber savaşabilmek, zafer elde edebilmek zihniyet devrimini gerçekleştirebilmek bizim vazgeçilmezimizdir. Onun için kadın özgürleşmedikçe toplum özgürleşemez, diyoruz. Kürt toplumunun özgürlüğü kadın özgürlüğünden geçer, diyoruz. Çünkü erkek kendini yalana dayandırır. Yalanla oluşturulmuş bir sistemle yıllarca savaşıyoruz. Kürt kadını hiç bir zaman bu sistemin kadını olmadı, sürekli direndi. Belki günümüz gibi elinde kileşi, bombası, ağır silahı yoktu ama sevgisi ile dili ile kültürü ile direndi. Özü ile yaşadı ve doğurduğu çocuklarına aktardı. En çok şiddetle karşılaşmasına rağmen yılmadı, umut ve ışık gördüğü her düşünceye bağlandı, aşık oldu. Ama kandırıldı, metalaştı, tecavüze uğradı. Kimse bu kadınlar Önderliğe nasıl bu kadar bağlıdır dememeli, gerçeklik tüm çıplaklığıyla ortadaydı. Önderlik erkeği öldürmüştü. Bu gerçeği görüp savaşmayan, Önderliğe katılmadan bir kadın nasıl dayanabilir ki. Bir militan erkek ya da kadın bu gerçeklikten asla uzaklaşarak yaşayamaz, uzaklaştığında düşer, gelenekselleşir ve sistemi yaşar. Biz de yaşanan sorunların kaynağında da bu uzaklaşma yatmaktadır. Biz Ronahi, Beritan, Berivan, Viyan, Nuda, Dicle, Bese, Tekoşin, Çiçek ve Zilan tarzını yaşamsallaştırdığımız oranda aşkımızı güçlendirebiliriz.

Zafer ve özgürlük tutkusu ile Önderliğine bağlı bir halkın çocuğu olmak gurur verici bir duygudur. Tüm soykırım, imha-inkar ve gasp ile karşılaşan Kürt halkı PKK ile yeniden direndi, dirildi. Tam anlamıyla yeniden yaratıldı. Kürt halkı özgürlük mücadelesine binlerce çocuğunu feda etti. Yetmiyor birçok çıkışta en büyük fedai duruşları sergiledi. Tarih boyunca var olma-yok olma savaşımının içinde olan bu halk Önderlik ile artık varlığını kanıtlamış ve özgürlük mücadelesine kollarını sıvamış bir konuma gelmiş bulunmaktadır. Bu halkın geleceği artık kendi elindedir. Özgür olacaksa kendisi, köle olacaksa yine kendisi karar verecektir. Kürt halkı şunu çok iyi biliyor: İmralı'da tutsak bırakılan Önder Apo değil Kürt halkının özgürlük tutkusu, mücadele azmidir. Önderliksiz bırakılmayı bir kader olarak bize kabullendirmek istiyorlar. Hayır, beş bin yıldır Kürt halkı Önderini arıyor ve bulmuştur. Bu bir kader de olsa onu alıp değiştiriyoruz. Bir halk ancak Önderliği ile var olur. Bu saatten sonra artık kimse Kürt halkını birbirine düşman edemez, yok edemez ve savaştıramaz.

Önder Apo Kürt halkının zihni, ahlakı, politikasıdır. Bir toplum ancak ahlak, zihniyet ve politika ile ayakta durabilir, varlığını sürdürebilir. Onun için Önderlikle en çok bütünleşmemiz gereken bir dönemden geçiyoruz. Tabii ki Beko'larımız hala var ama onlar bizim için artık bitmiş gücünü yitirmiştir. Bu gerçekleri gördükçe de kahrolmaktadırlar. Önder Apo işbirlikçiliği, ihaneti ve teslimiyeti yok etme savaşımında büyük devrimler yaratmıştır. PKK halkı ile bütünleştiği bir dönemden geçmiştir.

Topyekün bir saldırı var. Bizler de ancak topyekün direnerek bu komployu boşa çıkarabiliriz. Önderlik kendi açısından yaratmış olduğu yeni paradigma, felsefe, taktik ve strateji ile komployu boşa çıkarmış, "görüşmeye çıkmıyorum" tavrı ile yeni dönemin ruhunu yansıtmıştır. Bizler de bu ruha denk bir duruş ile süreci karşılamamız gerekiyor. Ruh direniş ruhudur. Ruh serhildan ruhudur. Ve artık zafer, özgürlük ve başarının tam zamanıdır. Buna inanıyoruz bunun da fedaisi olduğumuz için çok şanslıyız. Değil tutuklama, gözaltı, soykırım, asimilasyonla bu halkı durdurmak bin tane atom bombası da artık bizi durduramaz.

BÎJÎ SEROK APO

BÎJÎ RAPERÎNA GELEKÎ

AN JIYANEKE AZAD AN JÎ NEDANA JIYANKIRIN

YAŞASIN ÖZGÜRLÜK MÜCADELEMİMİZ

AİLEME

Raporuma yazdığım tüm noktaları sizin de anlayacağınızdan hiç şüphe duymamakla beraber başta size hitaben bir yazı yazmama kararını vermiş olsam da özellikle düşmanın basın oyunlarından haberdar olmanız için bir kaç noktayı dile getirmek istedim. Belki yapacağım eylem televizyona, basına farklı yansır kaygısı ile sizin beni anladığınıza inanıyor, size müthiş bağlı olduğumu belirtiyorum. PKK'de kararları hiç kimse vermez, tarihi sorumluluklar ve vicdani muhasebeler insanı karar almaya götürür. Şunu iyi bilmenizi isterim: Bu yaşam tamamıyla kendi irademle seçilmiş ve bu tarzda bir eylemi de ben kararlaştırdım. Gerillada yaşadığım süre boyunca sizi çok özledim. Bir kaç kez arama ve ulaşma fırsatı bulsam da hem sizin hem de kendimi hazırladığım eylemim için güvenlik noktasında sıkıntı yaratacağını düşündüm ve aramadım. Bu eylemle onurlanacağınızı biliyorum. Siz de biliyorsunuz ki fedailerin arkasından ağlanmaz, gurur duyulur. Bunun için diyorum, beni güçlü karşılayın düşmana olan kininizi haykırın, kültürünüzü ve dilinizi koruyun. Bu noktada bir özeleştirme vermek istiyorum; gerilla ortamında dımlık konuşacak çok arkadaş olmadığı için ben son süreçteki çabama rağmen tam olarak dilimi koruyamadım. Ama rüyamda kendimde ve hayalimde hep öyle konuştum. Fazla bilgi sahibi olmadığım için tam olarak kimin ne iş yaptığını, öldüğünü bilmiyorum ama tüm insanları sevdiğimi, onlar için mücadele ettiğimi bilmelerini isterim. Sadece babamı bir kaç kez TV'de gördüm yıpranmış ve

yaşlanmıştı. Sağlığına dikkat etmesi gerektiğini düşünüyorum. Benim böylesi bir mücadelenin içine girmemde katkılarını unutmayacağım. Onun için borçluyum, böyle bir tarzla ödeyeceğime inanıyorum. Canım anam, benim katılacağımı ilk senin hissettiğini anladığımda korkmuştum. Sonra anladım ki sen sonuna kadar benimlesin. Ve ben senin için de savaşıyorum, bunu biliyordun. Sen tüm annelerin acısını her zaman hissettin. Güçlü olmanı istiyorum. Senin vermiş olduğun ahlak, terbiye ve eğitimin olmasaydı bu günlere gelemeyeceğimi biliyorum. Bunun için ben aslında senin eyleminim. Sana aşığı, bağılyım seni çok seviyorum. Ve kesinlikle diyorum ağlama beni sahiplenmek istiyorsan güçlü olman gerekiyor, sonsuz sevgilerimle

Oğlunuz
RÊZAN ANDOK



Kod Adı: DERVİŞ ŞİNO
Adı Soyadı: VEDAT ACAR
Doğum Tarihi ve Yeri: 1984 / VAN
Anne Adı: ŞEHRİBAN
Baba Adı: ALİ EŞREF
K.Tarihi ve Yeri: 06.2005 XAKURKE
Şehadet Tarihi: 2011

Bu hareketi ve bu ideolojiyi yaratan Önder APO için kendimi milyonlarca defa parça parça da etsem borcumu ödeyemem!

Gerçek ismim Vedat Acar kod ismim de Derwêş Şino'dur .1984 Wan doğumluyum.Partiyi Türkiye şehirlerinde tanıdım. Katılma kararımı 1996 yılında vermiştim. Olanak bulamadığım için ancak 2005'te katılabildim..Bu gün 14 Temmuz büyük ölüm orucu direnişinin gerçekleştiği gündür.Bu direnişi gerçekleştiren büyük şehitlerimiz Kemal Pir, Hayri Durmuş, Ali Çiçek ve Akif Yılmaz şahsında hareketimizin bütün şehitlerini anıyorum. Temmuz ayı bir kahramanlık ve mucizeyi gerçekleştiren bir ay olarak ele alıyorum. Böyle bir ayda eylem sözümü vereceğim için mutluyum. Fedai bir eylemi gerçekleştirme gerekçem Önder Apo, Kürt halkı ve gençliği, Kürt anaları üzerindeki baskılara, şehitlerimizin cenazelerine yapılanlara karşı bir cevap olma çabasıdır. Karşımızda bulunan düşman öylesine barbar bir gerçekliğe sahiptir ki insan kendini parça parça da etse onun bize karşı beslediği nefreti, kini bitirmeye yetmiyor. Bu düşman cenazelerimize bile tahammül etmiyor, parça parça ediyor, köpeklerle yediyor, panzerlerle çekiyor, asitle yakıyor, Kürt adını duymaya bile tahammül etmiyor, Kürt dilini yasaklıyor,halkımız üzerinde baskılar devam ediyor, çocuklarımız zindanlara atıyor, öldürüyor. İnsanlık karşıtı ne varsa yapıyor, böylesi bir düşman geçkliğinin var oluşu eylemimin en büyük gerekçesidir. Bunlara karşı sessiz durmamız bile kendi başına ihanetle eş değerdir. Ben böyle ele alıyorum. Eylemimin temel gerekçesi Önder Apo'ya yönelik sürdürülen ve üzerinde artan baskılardır. Bu komplo ve baskı vicdanen kabul edilecek bir

durum değildir. Artık yeter dememiz gerekiyor. Yaptığımız her şeyin bir nedeni var. Nedeniz hiçbir şey yoktur. Direnişimiz de nedensiz değildir. Fedai eylem yapma isteğim de, yukarıda belirttiğim gibi nedenler vardı. Bugüne kadar düşmanımızın halkımıza karşı uygulamadığı sömürü, baskı yöntemi kalmamıştır. Her anlamda Kürt halkı üzerinde uygulanan bir sömürü var. Zalim Dehak'ın Kürt çocuklarının beyinlerini yediği gibi, Osmanlı'dan Cumhuriyet dönemine kadar ve oradan günümüze kadar Kürt halkının, çocuklarının kanı emilmektedir. Binlerce yıl geçtiği halde günümüzdeki zihniyet de aynı zihniyettir. . Bu gerçeği anlamak için kitaplar okumaya gerek yoktur, parti ideolojisini çok derin incelemeye de gerek yoktur. İnsanın düşmanın her gün yaptığı barbarlığı görmesi yeterlidir. Normal bir misilleme eylemi buna cevap olmuyor. Böyle bir düşmana karşı kendini ateş topu yapsan, bomba olup patlasan azdır ve de yeterli değildir. Bu vahşete karşı da kaç yıldır fedai eylem yapma kararımı vermiştim. Fedai eylem yapma konusunda beni engelleyen ve oldukça zorlayan tek şey sağlık durumumdur. Kaç yıldır sürekli önerimi yaptım. Fakat sağlık durumu engel oldu. Düşüncelerim, önerim, isteğim göz önünde bulunduruluyordu fakat sağlık durumu engel olarak görülüyordu. Sürekli raporlar yazdım, ısrar ettim ama tatmin edici bir cevap alamadım. En çok zorlandığım nokta hastalığının önüne engel olarak konulmasıydı. PKK bir insanlık hareketi olduğu için hasta veya gazilere her zaman dikkat ediyor ve önem veriyor. PKK'de durumlarına en çok dikkat edilenler hasta ve gazı arkadaşlardır. Bu gerçeklikten yola çıkarak eylem önerim kabul edilmiyordu

Eyleme kendimi hazırlamam için tedaviye gittim bir yıla kadar tedavi sürecinden geçtim. Örgüt benim iyileşmem için büyük bir fedakârlık yaptı. Hastalığım düzeldi, iyileştim. Bir rahatsızlığım kalmadı. Artık önümde hiçbir engel bulunmuyor, zaman iş yapma zamanıdır, sesini duyurma, borcunu ödeme zamanıdır. Şu anda sağlık durumum çok iyidir ve çok mutluyum çünkü fedai eylemi için bir öneri ve isteğim var şahsen gidişimi o temelde ele alıyorum. Önerimi tekrar tekrar yapacağım. Bunda ısrarlı olacağım, kabul edilene kadar dayatacağım

Önder Apo'un yarattığı örgüt ve hareketi başlangıcından bu güne kadar halk olarak yok oluştan bizi bu düzeye getirdi. Bu durum hepimize güç ve inanç verdi. Bu hareketi ve bu ideolojiyi yaratan Önder Apo için kendimi milyonlarca defa parça parça da etsem ona olan borcumu ödeyemem. Kahraman şehitlere borcumu ödeyemem. Kahraman yurtsever halkımızın borcunu veremem. Yoldaşlarım, şehadete gidene kadar da kendilerini borçlu görmüşlerdir. Ben de kendimi bu yoldaşlardan biri olarak görüyorum. Milyonlarca defa kendimi parçalasam da Önder Apo'nun, bu hareketin, bu halkın emeklerinin karşılığını veremem.

PKK'nin mücadele gerçekliğinde Viyanlar, Zilanlar, Beritanlar gibi Önder Apo gerçekliğini anlamış, bu ruhu yaşatan binlerce fedai kişilik bulunmaktadır. PKK'de fedailiğin bilinçle yaratılması gerçekliği vardır. Fedai ruhun bu temelde

yaratılması ve buna hazırlanma vardır. Önder Apo gerçekliğini, mücadele gerçekliğini tanıma bu ruhu geliştiriyor. Kendini yaksan da Önder Apo'nun verdiği emeğin karşılığını veremiyorsun. Önder Apo birçok örnek veriyor. Kuş örneğini veriyor. Düzendeki birçok zaman "kuş beyinli" tabiri yapıyor. Önder Apo bunu bile boşa çıkardı. Bazı insanların beyni kuş beyni gibi bile değil diyor. Neden böyle diyor? Doğada bir kuşa baktığında yuvasına karşı bir tehlike olursa yuvasını kesinlikle bırakıp gidiyor. Çünkü biliyor ki orada bir tehlike var, ölüm var. Özgürlüğüne karşı saldırı olduğunu anlıyor ve hemen yerini değiştiriyor. Bu gün baktığımızda Kürdistan'da mayınsız, bomba patlamayan, kan akmayan bir yer kalmamıştır. İşkencesiz, ölümsüz, copsuz bir yer kalmamış. Yani Kürdistan'da bu konuda binlercesini dile getirebileceğimiz baskı, sömürü yönteminin yaşanmadığı yer kalmamıştır. Ancak birçok insanımız bir kuş kadar bile refleks göstermiyor. Keşke Önder Apo'yu anlamada bir kuş kadar beynimiz olsaydı. Gülün kendisini savunması örneği gibi bir çok örnek var bu basit örnek ele alınsa bile her şeyi anlamak için yeterlidir. Yani bu kan emici düşmanın nasıl yola getirileceği, bu halkın nasıl özgürleştirileceği açıkça görülmektedir. Dolayısıyla halkımız üzerinde yürütülen vahşete karşı daha büyük bir direniş, daha büyük işlerle cevap olabilmek için daha büyük eylemler yapmak gerektiği açıktır. Köleci dönemin zorluklarını, baskılarını ele aldığımız da o dönemi çok geri görürüz. Fakat içinde bulunduğumuz 2010 yılını ele aldığımız da düşmanımızın Kürt halkına ve gerillasına karşı gösterdiği kin ve nefreti, köleci döneme göre daha geri bir düzeydir. Bir köle kendini ve çocuklarını yaşatmak için, krallara, sömürenlere hizmet ediyordu. Bunun için de olsa o yönde emek veriyordu ve karşılığını alıyordu. Bu gün baktığımızda halkımız bin yıldır bu düşman için hizmet etmeye ve kölelik yapmaya mecbur bırakılmıştır. Osmanlı Devleti'nden Türkiye Cumhuriyeti'ne kadar bu durumu sürdürülmektedir. Dünyada hiçbir padişaha, hiçbir krala bu tarzda kimse kölelik yapmamıştır. Fakat bu denli yapılan köleliğe rağmen düşmanımızın halkımıza karşı beslediği büyük bir kin vardır. Halkımıza karşı yürütülenlere bakıyoruz, kinlerine bakıyoruz sanki biz değil de onlar bize hizmet etmiş, kölelik yapmışlar. Bu anlamda tüm halkımızın bu gerçekliği iyi bilmesi, kendini ve düşmanı iyi tanıması gerekir.

Bir atı bile ele aldığımızda; ata iyi bakarsan, beslersen, ilgilenirsen o at sana bağlanır. Seni sever, seni düşürmez. O ata verdiğin emeğin karşılığında o da sana böyle davranır. Burada anlatmak istediğim bu kadar yıldır halkımız bu kan emici düşman için kölelik yaptı. Fakat bu gün baktığımızda bize karşı büyük bir kin besliyor. Ormanlarımızı yakıyor, çocuklarımızı zindanlara dolduruyorlar, çocuklarımızı öldürüyorlar. Amed zindanında 80'lerden bu yana işkenceler, ölümler bitmemiştir. Gerillanın cansız bedenini bile yakıyorlar. Öyle bir kin besleme durumu var ki sözle dile getirilemiyor. Yaptığımız köleliğin karşılığı bu kin miydi? Bırakalım PKK'yi Kürtçe bir söze bile nasıl bir kinle, nasıl bir nefret duygusuyla ve saldırganca yaklaştıklarını hepimiz biliyoruz ve yaşamışsındır. Bunları bilmek için okumak, duymak gerekmiyor. Bakmakla, izlemekle

de bize karşı ne kadar büyük bir kin beslendiklerini anlayabiliriz. İlginç bir örnek daha vermek istiyorum. Güney Kürdistan halkımız hacca gittiğinde anons yapılıyor. Kürdistan'dan gelen hacılar şu tarafa gitsin denildiğinde Türk milliyetçileri orada niye Kürdistan diyorsunuz diye itiraz ediyor. İslam dininde hac için, cennetin kapısı deniliyor. Cennet'tin kapısında bile biz Kürtlere karşı olan nefret ve kinlerini kusuyorlar. Bu nedenle kendimizi tanımak, gerçekliğimizi bilince çıkarmak zorundayız.

Bu anlamıyla ben bir yaşımdan on dokuz yaşına kadar bu düşman için yaptığım köleliğin acısını hala çekiyorum. Halkıma, ülkeme, dilime karşı böyle bir kin ve nefreti besleyen bir düşman için yaptıklarımı ben kölelik olarak değerlendiriyorum ve bunun acısını derinden hissediyorum. Çünkü her şeye rağmen seni kabul etmeyen, seni yakmak isteyen, seni dünyada bitirmek isteyen bir düşman gerçekliği var ortada. Böyle bir düşmana hizmet etmek, kölelik yapmak dünyanın en lanetli durumudur.

Önder Apo sayesinde bu gerçekliğimizi anladık, kendimizi ve düşmanımızı tanıdık. Kendimizi tanımada, gerçekliğimizi her yönüyle bilince çıkarmada hala da çaba sarf ediyoruz. PKK olmasaydı bu güne kadar da bu düşman için kölelik yapıyor olacaktık. Kendimizi bu düzeyde tanımayacak ve düşman için askerlik de yapacaktık. Bilinçsizliğimizden, anlamamamızdan dolayı bu düşman için birçok başka şey de yapardık. Anlayamamadan ve bilinçsizlikten dolayı ister istemez bu düşman için manevi ve maddi olarak iş yapar durumda oluyorsun. Bu mücadele sayesinde bu azaptan, bu kölelikten çıktık.

Birkaç yıldır bu mücadele içerisindeyim ve hala burada olmak bana bir rüyadaymışım gibi geliyor. Sanki hala bu harekete katılmamışım gibi geliyor, çünkü bu harekete doyamıyorum. İlginç bir durum ama birkaç yıl geçmesine rağmen katılma istemini bir türlü doyuramıyorsun. Bazı örnekler vermek istiyorum, bazen uzun yürüyüşlerde bedenim ister istemez zorlanıyor. Bu durumlarda çok mutlu oluyordum. Ben "harekete gerçekten katılmış mıyım, gerçekten PKK'li olmuş muyum" diye kendime soruyordum. O güç, o istek bende olan değil de PKK'de olan bir güçtür. Önder Apo'nun, şehit yoldaşların gücüdür. Ben öyle ele alıyorum. Baharın, kışın soğuğa karşı da aynen öyledir. Bende öyledir, tüm arkadaşlarımda da öyle olduğunu düşünüyorum. Niye üşüyorum, niye halim böyledir deme yerine anlam veriyorsun ve mutlu oluyorsun. Bu zorluklara karşı yoldaşlarım böyleleri güçlü bir direniş sergiliyorlarsa bu çok güçlü bir cesaret ve ideolojinin varlığını da gösteriyor diyorsun. Gerçekliği de budur. PKK gerçekten de çok farklı ve gizemli bir güçtür.

Partinin başlangıcından itibaren ele aldığımızda Kemal Pir, Mazlum Doğan gibi yüzlerce arkadaş daha parti kurulmadan, daha silahlı mücadele başlamadan büyük bir inançla büyük bir kararlılıkla sanki bu günleri o zamandan görmüşler, hissetmişler. İnsan inanamıyor, böyle bir şey olamaz diyor. Ama gerçekliği de odur. Bu anlamıyla onların Önder Apo'dan aldıkları inanç ve güç bu gün bizim almamızın olanakları daha fazladır. Bizim daha çabuk anlamamız gerekiyor.

Önder Apo otuz yıldır bu halk için mücadele etti, hizmet etti, örgüt yarattı. Büyük bir fedakârlık, büyük bir direniş ortaya çıkardı. Bizim de buna sahip çıkmamız gerekiyor. Önder Apo'nun emeğine, yarattığı değerlere sahip çıkmamız gerekiyor. Önder Apo'nun militanları olarak üzerimize düşen sorumlulukları yerine getirmek zorundayız. Artık borçlarımızı ödemeye zamanıdır diyorum. Önder Apo'nun bize verdiği bilinç ve kendini tanıma imkanlarını artık pratikleştirme zamanıdır. Önder Apo'nun bize verdiği emekleri bir borç olarak bilip artık onun karşılığını vermemiz gerekiyor. Ben yine söylüyorum; biz milyonlarca kere kendimizi parçalasak da Önder Apo'nun borcunu tam olarak ödeyemeyiz. Zilan arkadaş da “keşke canımdan daha değerli bir şey olsaydı da bu mücadeleye verseydim” diyor. PKK'de gerçekleşen şهادetler böyledir. Yani canlarından daha değerli bir şeyleri olsaydı Önder Apo, halk ve bu mücadele için verecekti. Bizim de bu arkadaşlara layık olmamız gerekiyor.

Geçmişten günümüze kadar kadının erkek egemen sistem tarafından ezilmesi, düşürülmesi ve kadına karşı geliştirilen bir inançsızlık durumu vardır. Önder Apo'nun kadına yaklaşımına baktığımızda ise kadının kurtuluşuna büyük bir değer veriyor. Kadında çok büyük bir güç, büyük bir inanç yaratıyor. Bu konuda yüzlerce örnek vardır. Beritanlar, Rahşanlar, Viyanlar, Zilanlardan, Beritan Şemzinana kadar yüzlerce kahraman kadın militan vardır. Bu militanlar Önder Apo'dan aldıkları güç ve inançla her saldırıya, her komploya karşı hazır olmuş ve gerekli cevabı vermişlerdir. Önder Apo'nun kadına verdiği güç kadında büyük bir inanç yaratmıştır. Kendim mücadele içerisindeki bu kadın yoldaşlardan büyük bir güç aldığımı belirtebilirim. Çünkü kadın, geçmişten günümüze kadar sistemin kendisi üzerinde yarattığı sömür düzenine karşı daha 15 yaşlarında mücadele ederek, savaşıarak özgürleşiyor. Bu kirli sisteme karşı böylesi büyük bir direniş sergileyen bu kadın yoldaşlardan güç alıyorum. Önder Apo'nun sürekli değer vermesi, kadın arkadaşlara sürekli selam göndermesiyle itiraf etmeliyim ki bazen kıskanıyordum.

Kürdistan özgür kadın hareketi şahsında kadının artık kendi iradesiyle özgürlüğü için savaşılabileceği kanıtlanmıştır. Şimdiye kadar dünyanın hiçbir ordusunda PKK'deki gibi kadının örgütlü savaş gücü yoktur. YJA Star, PAJK gibi büyük bir kadın gücü dünyanda az rastlanır bir durumdur.

Kadına karşı bir yetersizliğim olmuşsa kadın yoldaşlara özeleştirimi veriyorum. Birbirimize daha fazla destek olmalıydık, birlikte daha büyük işler yürütmeli, daha güçlü ilişkilenebilmeliydim. Benim açımdan bu eksik kaldı. Biz “Jin Jîyane!” diyoruz. Kadının gerçekliği artık ortaya çıkmıştır. Toplum artık kadınsız örgütlenemez, özgürleşemez. Mücadelede de en büyük rol kadına düşmektedir. Bu anlamıyla da Viyanların, Zilanların, Beritanların anılarını her zaman canlı tutmak gerekiyor. Onları mücadelemizin sembolleri olarak yaşatmalıyız ve onlara layık olmalıyız. Kadın yoldaşların çok daha büyük adımlar atacaklarına inanıyorum. Dünyaya, topluma kadın gerçekliğinin tanıtılmasında kadın yoldaşlara büyük rol düşmüştür. Bu anlamıyla PKK kadınlarının omuzla-

rında çok ağır bir yük bulunmaktadır. Bu yanıyla hazırlıklı olduklarına olan inancın da tamdır. Tüm kadın yoldaşlara çok güzel günler bizi bekliyor diyor ve tarihi yazma fırsatının hepimizin elinde olduğunu belirtiyor her zaman Zilanların, Beritanların takipçisi olma inancıyla SERKEFTİN diyorum.

Son olarak tüm arkadaşlara büyük direniş dileklerimi ve selamlarımı gönderiyorum. Zaman direniş zamanıdır. 4. mücadele dönemine girmiş bulunmaktayız. 14 Temmuz direnişi gibi onu da aşan daha büyük bir direnişle düşmana yönelmeliyiz. Bu kan emici düşmana varlığımızı kabul ettirmeli ve PKK'nin gücünü göstermeliyiz. Önder Apo'nun gücünü onlara göstermeli ve onları Önder Apo'ya muhtaç etmeliyiz. Bu anlamıyla ben tüm arkadaşları selamlıyorum. Birlikte kaldığım şehit düşen çok değerli arkadaşlar vardı. O arkadaşların şahsında tüm şehitleri bir kez daha anıyorum. Onlara layık olmak zorunda olduğumu bir kez daha dile getiriyorum. Üzerime düşen görevleri o onurlu şehitleri, anılarını yaşatarak onlardan aldığım güçle yapacağım. Yine çalıştığım kurumlarda olan ve birlikte kaldığım tüm arkadaşlara da tek tek selamlarımı gönderiyorum. İsim belirtmeye imkanım yok. Bu örgütteki tüm arkadaşlara, Önder Apo'yu, PKK yaşamını vicdanen hissededen tüm arkadaşlara selamlarımı gönderiyorum.

Bu anlamıyla bir daha Önder Apo'ya, şehit arkadaşlara, dağda direnen arkadaşlara, direnen yurtsever halkımıza söz veriyorum ve fedai bir eylem için hazır olduğumu, bu temelde verdiğim sözü mutlaka yerine getireceğimi belirtiyorum.

Önder Apo'suz yaşam olmaz!
Direnmek en onurlu yaşamdır!
PKK direniştir, karanlıkta aydınlık, ölüme karşı diriliştir!
Bê Rêber Apo Jiyan Nabe!
Bijî Rêber Apo!

Devrimci Selam ve Saygılar
14-07-2010
Derwêş Şino(Vedat Acar)



Adı-Soyadı:Evrım Demir

Şahadet Tarihi: 14 Temmuz 2011/ Muş

Tüm Türkiye Halklarına ve Kürdistan Coğrafyasında Yaşayan Tüm Halklara

Bir dünya düşünüyorum; barışın olduğu, savaşın esirinden kurtulmuş, kanın olmadığı bir dünya düşünüyorum ve dileğim, bir gün herkesin de benim gibi bir dünya düşlemesidir. Bu eylemde barışın sesi olmak istiyorum. “Bana da artık yer verin” diyorum; çünkü kan kanla temizlenemez. Kan sadece kan getirir. Bugün bizim demokratik Özerkliğimizi basite alan, tekleştiren herşey ancak kan getirir. Bunun MHP anlayışından, Kemalistlerin anlayışından hiçbir farkı yoktur. Kürt halkı sınırları önemsemiyor, devleti önemsemiyor; çünkü bir devlet, bir toplumu var etmez ve o toplumu yüksek medeniyete ya da uygarlığa taşımaz. Bir toplumu dili, kültürü ve tarihi var eder. Bizim sınırimızı kültürümüz çizecektir. Tarihimiz ve dilimiz. Biz kardeşiz; ama haklarımız yok. “Kürt sorunu yoktur” denilirse biz de tüm gücümüzle bu hakları savunuruz ve isteriz. Çok şeyde istemiyoruz. Bütün zorluklara rağmen 36 milletvekili seçildi; fakat bir milletvekilimiz düşürüldü. Benim sesim hukuk adı altında susturuluyor. Böyle hukuksuzluk olur mu? Bunu kabul etmeyiz, etmeyeceğiz. Hatip Dicle onurumuzdur ve diğer tutuklu milletvekillerimiz...AKP hükümeti bir kanal vererek bizi kandıracağını sanıyor. Artık öyle Kürtçe söyleyip oynamak falan yok. Bir statü istiyoruz. Biz kendi kendimizi yönetme hakkı istiyoruz. Biz var olduğumuzu ve PKK hareketiyle bir bütün olarak kabul edilmesini istiyoruz. Bu da böyle bilinsin. Artık “PKK hareketini imha ederiz, tasfiye ederiz”deyimiyle 30 yıl daha savaşa hizmet ederler. Ben ve benden sonrakiler bunu kabul etmez. Tekrar ayaklanırsınız 70 yıl sonra bile olsa. Yani her açıdan bu durum imkansız, yararsızdır. Ben bölücü değilim, terörist de. Ben bir Kürdüm. Azadi sloganıyla büyüyen ve onun için ölecek bir Kürdüm. Kürdistan coğrafyasında hala çok kirli bir şekilde savaş yürütülüyor. Kürt halkının evlatlarını ölüme mahkum edenler -ve tabi Türkiye halklarında- tek temennimdir ki bir gün onların da ölecek ol-

masıdır. Bölücülük adı altında Türk halkı korkutuluyor ve korku imparatorluğu inşa ediliyor. AKP çok net bir şekilde bunu kullanıyor.(MHP’de tabi). Artık Türkiye halkları size kulak vermek zorundadır. Neden böyle yaptığımız sorulmalıdır. Neden dağlara çıkıldığının sorgusu yapılmalı artık.

Ve unutulmamalı ki Kürt halkı Dersim halkı gibi değildir.(geçmişini unutmaz) Geçmişimdeki değerler için ölür, yaşar ve yaşatır. Kürt halkı Bedirhanlılardan, Şeyh Saidlerden gelir. Seyid Rıza’dan gelir ve Kürt halkı bunu nesilden nesile evlatlarına anlatır. Daha çok şey yazmak isterdim; fakat artık gerçekte bütünleşme ve var etme zamanıdır. Tüm Kürt halkını, Türkiye halklarını, Önder APO’yu, savaşlarda evlatlarını kaybetmiş tüm anneleri ve babaları değerli tüm gerillalarımızı ve özellikle Amed ve Hakkari halkını kucak dolusu selamlıyorum. Gün barışa ve Önder APO’ya özgürlük günü olması dileğiyle...

Beni Amed’de Mustafa Malçok’un yanına gömerseniz çok sevinirim.



Adı-Soyadı:Müslüm Doğan

Kendimi Başta Önder APO'ya halkıma ve PKK'ye adıyorum

Binlerce yıldır bu topraklar üzerinde yaşayan halkımın, tarihin hiçbir devrinde uğramadığı kadar kirli oyunlara inkar ve imhaya günümüz tarihinde uğradığı ortadadır. Tüm Kürt halkına yapılan ve sistemli bir biçimde yürütülen bu kirli oyunlara dur demek, yine özgürlük temelinde yaşayan Kürt halkına düşmektedir. Şüphesiz ki kapitalist düzenin burada payı büyüktür. Bu sistemin artık bütün yaşam alanlarına ve insanlara yüklendiği açıkça ortadadır. Sömürü anlayışının hakim olduğu bu düzen Kürt halkına da kirli oyunlar vasıtasıyla da yüklenmeye çalışmaktadır. Bütün yönüyle bu kirli oyunlara maruz kalan halkımın kurtuluş mücadelesi tüm gerçekliği ve şekliyle tüm dünya insanlığının kurtuluşuna vesile olacağına tüm inancımla güveniyorum. Halkımın tarihten beri özünde var olan ve gerçek yaşam anlayışını içinde barındıran komünal yaşamın ve gerçek demokrasi anlayışının kapitalist sisteme karşı duracağı ve bu uğurda verilen bütün bedellerin boşa çıkmayacağı inancındayım. Bütün kominal değerlerin halkımın gerçek ve özgür toplum anlayışına yol olacağı ve halkımın gerçek temsilcisi olan PKK'nin üzerine düşen görevi yerine getireceğinden hiçbir şüphe duymadım. 30 yılı aşkın bir süredir halkımın özünden doğan ve halkımın gerçek temsilcisi olan PKK'nin ayrıca PKK'yi var eden ve bir halkı yeniden diriltten Önder Apo'nun realitesi ve duruşu halkımın özüne tekrar kavuşmasında çok büyük bir rol oynayacaktır. Tarih Kürt halkına artık önüne geçilmez, durdurulmaz bir karakter kazandırmıştır. Tüm Kürt halkı da bunun bilincinde tarihine sahip çıkmalı ve özgür yaşama temelinde duruşunu sergilemelidir. İçinde bulunduğumuz durum, artık imha ve inkar, kirli oyunların işe yaramayacağının açıkça kanıtıdır. Bundan önce adı bile yasak olan, inkar edilen Kürt halkının artık tüm gerçekliğiyle tanındığı ve Kürt halkını bugün bu duruma getiren Önder Apo ve PKK'nin bu durum karşısındaki mücadelesi takdir edilir bir durumdur. Başta Önder Apo'ya uygulanan tasfiye ve sindirme

politikaları PKK ve tüm Kürt halkına uygulanmaktadır. Bu yönden önderliğe uygulanan çağdışı uygulamaların, hücre cezalarının, kısıtlamaların önüne geçmek yine PKK ve tüm Kürt halkına düşmektedir. Bu nedenle PKK'nin de belirttiği gibi "Gün önderliğe özgürlük günü olmalıdır" Bir halk asla kendini var edenden ayrı kalamaz. Çünkü PKK ve Kürt halkına uygulanan tüm kirli oyunlara karşı önderliğimizin mükemmel duruşu ve düşünceleri kurtarmış ve kurtaracaktır. Bu düzlemde Önder Apo'ya bağlılığımı belirtmek isterim her ne kadar Öner Apo'yu göremezsem de bütün hayatımı ona doğru anlamaya ve onun izinden gitmeye adadım. Uluslar arası komponun 11. yılında Önder Apo'ya özgürlük şiarının ve halk serhildanlarının yılı olması inancındayım. Biliyorum ki Önder Apo'yu anlamak, onu her yönüyle yaşamak bunu gerektirir. Bu uğurda canlarımızın hiçbir değeri yoktur. Benden önce ve benden sonra bu uğurda ve Kürt halkının özgürlük aşkıyla tutuşan bedenlere birer borç bildiğim bu yaşam borcunu bu komponun 11. yılında kendi bedenimi ateşe vereceğimden hiçbir zaman şüphe duymadım. Çünkü biliyorum ki PKK'de söz her şeydir ve ben kendimi başta Önder Apo'ya halkıma ve PKK'ye adıyorum.

Kesinlikle şunun inancındayım ki Kürt halkı çağlardan beri özlemini taşıdığı özgürlüğe çok yaklaşımıştır. Bu düzlemde Önder Apo'nun belirttiği demokratik konfederalizm ışığında Kürt halkının özgür olması kaçınılmazdır. Artık tüm kirli oyun kurucuları bunun yakınındadır. TC de bunun farkına varmış olmalıdır ki hükümet aracılığıyla "Açılım" adı altında içeriği aslında Önderlik ve PKK'nin tasfiyesini planlayan bir düzen peşindedir. Kesinlikle Kandil'den de bu oyunun işe yaramayacağı bilincindedirler. Ancak tarih tekerrürden ibarettir. Bundan önce de uygulanan bu tür saçmalıklar samimiyetsizliği ve duruşu olmadığından işe yaramayacak. Bütün bunların boşa çıkacağı ve Önder Apo'nun yol haritası ile Kürt halkının gerçek gücüne kavuşacağı ve tüm bu oyunların boşa çıkarılıp demokratik konfederalizmin kazanacağı kesindir. Ancak bütün bunlar karşısında en büyük direnişi gösterecek olan PKK'nin, devletin ve uluslar arası güçlerin karşısında göstereceği tavır kesin olmalıdır. Unutulmamalıdır ki bu süreçler çoğu kez yaşandı. PKK tarihinde başta Şemdin ve Osman gibi işbirlikçi faktörden ve tasfiyeye kadar götürecek olan bu kirli oyunların yaşanmaması yine PKK ve öncü kadronun en büyük görevidir. Biliyorum ki bu ve benzeri faktörler, kirli oyunların bir düzenidir. PKK'ye düşen de bu oyunları boşa çıkaracak tüm önlemleri almaktır. Öncelikle bu yazımı gerillanın deyimiyle akademik Kürtçe ile yazmak isterdim. Ancak Kürtçenin bütün inceliklerini bilmiyorum ve bunu bir eksiklik olarak görüyorum kendimde. PKK'nin hayat karşısında duruşu olan militanizmi yaşam şeklime tam olarak dökemedim. Parti ve partileşmeyi tam olarak yerine getiremedim kendime özeleştirimdir.

Öncelikle tüm manevi değerlerimin ışığında gerçekleştireceğim eylemin doğru anlaşılması ve başta Kürt halkı olmak üzere eylem şeklinin ifadesi olan ve çağlardan beri ezilen tüm halklara özgürlük temennisiyle yaşasın özgürlük, yaşasın özgür yaşayan ve yaşayacak olan Kürt halkına:

Halkımın binlerce yıldır yaşadığı ve yaşayacak olan "Güneş" in çocuklarının, Kawaların Xanilerin saitlerin, Ağrı, Zilanların yurdu Kürdistan'a... Halkımı ve yurdumu özüne kavuşturan benliğimizi, kimliğimizi bize kazandıran asla unutulmayacak ve binlerce yıl yaşatılacak Reber apo'ya: Dün ve bugün ve yarın halkımın yılmaz savaşçıları ve bu uğurda şehit düşen ve düşecek olan özünü ateşten alan yılmadan savaşan özgürlük savaşçıları gerillaya:

Doğru bildiği yolda yürüdüğü için ve yalnızca suçu doğru düşünmek olan ve bu uğurda cezaevine düşen tüm haklı yoldaşlara, evlatlarının ölü bedenlerini dahi göremeyen tüm Barış Anneleri'ne, özgürlüğü bedeninde yaşayacak ve yaşatacak olan tüm halkıma selam olsun.

Eylemim başta Viyan Yoldaş'ın deyimiyle "Karanlık güneşi" aydınlatan Önder Apo'ya, esaretinin verdiği acı çoğu gibi benim de tüm vücut ve ruhumun en derinliklerinde büyük bir gerçektir. Yaşamı seninle anlamlı kıldık. Uğruna ölümü göze alacak kadar çok sevdik. Gözyaşıyla büyüttüğümüz bedenimiz her bir gerillanın, her bir toprağa düşmesiyle gerçek anlamın ve özgürlüğün değerli olduğunu gösterdi bizlere. Önder Apo her günün, halkıyla selamlaşmadan geçen her günün, bizlerde bıraktığı büyük yara, his ettiğimiz an büyük acıdır.

Tüm gerçekliğiyle Kürt halkının özünden gelen, özü pratikleşmeye döken PKK var oldukça inkar ve imhaya dayanan, Kürt halkını özünden koparmaya çalışan bu güçler büyük bir yanıldı durumundadırlar. Çünkü pratikleşmiş ve haklı bir davayı savunan partimiz hiçbir zaman tükenmeyecektir. Bu uğurda binlerce şehit verdik. Binlerce özgür insanımızın özgürlükleri elinden alındı. Kürdistan'ın binlerce köyü yakıldı ve analar ağladı yitirilmiş evlatlarının ardından.

Adı bile yasak olan bir halkın, küllerinden tek tek diriltlen Reber Apo'ya her Kürt genci gibi ben de binlerce kez minnettarım ve anlasınlar ki Kürt halkı bir daha asla ihanete uğramayacaktır ve bedenlerin tutuşacağı bugün de özümüz olan özgürlüğe gideceğimizi, gittiğim yoldan asla dönemeyeceğimizi tüm mutlak inançla belirtmek isterim. Beritanlaşmak, Semalarda yücelmek, Mazlumlaşmak, Viyanlara ulaşmaktır.

Bijî Serok Apo, Bijî Kurdistan, Bijî Azadî

Lawîkê Bêzar."



Kod Adı: RONAHI WELAT
Adı Soyadı: NAZLI GÖRER
D.Tar.ve Yeri: 20.03.1980 / ERZURUM
Anne Adı: PERİŞAN
Baba Adı: HAKKI
K.T ve Yeri: 12 .12.2002 / İZMİR
Şehadet Tarihi: 28 Ekim 2011/ Bingöl

Bir insanın gündemini eylemi belirler

Adım Ronahi Welat (Nazlı Görer). 1982 Erzurum Xınıs doğumluyum. Partiyeye 2002'nin aralık ayında katıldım. Ailem yurtsever değildir. Yani ben gelene kadar da CHP taraftarıydı. Fakat şu an bilgim yok. Üç kardeşiz. Ben en büyükleriyim ve tek kızım. İlkokul mezunuyum. Geldiğimizden bu yana bu kuzeyden göndereceğim ilk özgün raporumdur. Bunu ne kadar gerekçelerle izah etmeye çalışsam da yetersiz kalacağım ve bu konuda özeleştirme vermem gerektiğinin ağırlığındayım. Kuzey gruplarından sonra yola çıkınca Kuzey'in ağırlığı ve heyecanı bir bütün olarak kendini hissettirmeye başladı. Yolda çok zorlanmadık. En azından bizim grup ciddi zorlanmadı. Kimi yaklaşımlar olsa da bunlar etkisiz kaldı. Ulaştığımızda ben ve Z. arkadaştık. Yani 2002'den sonra eyalete ulaşan ilk bayan arkadaşlardık. Bunun onurunu ve gururunu yaşamak duygusal olarak farklıydı. Eyalet tarzını ve koşullarını bilmiyorduk. Zaten hemen ardımızdan kısa bir süre sonra diğer arkadaşlar da yetişti. Zamanlama olarak ancak üslanmeye yetiştik. Araziyi tanıma gibi bir avantajımız olmadı. Bu nedenle üslanme sonrası kamp sistemine ve eğitime geçtik. İlk yıl boyutuyla kimi zorlanmalar yaşadık. Yeraltı sisteminden, küçük bir birim olarak örgütlenmeye kadar zorlanmaları oldu. Genel erkek arkadaşlar açısından çok uç boyutta anlayışlar ve yaklaşımlar kendisini göstermese de çelişkiler öne çıkıyordu. Biz H. arkadaşla birlikte 4 bayan arkadaş olarak bir kampta üslendik. Üç arkadaş başka bir kampta üslendi. Her şeyden önce biz de özgün olarak kendi içimizde birbirimizi tanıımıyorduk. Bunun getirdiği zorlanmalar da oldu. Yine acemilikler ve toyluklar da çıkıyordu. Bu hem yönetimde hem de yapıda yaşanıyordu. Yine yol sürecinde yönetimin ulaşamaması da dezavantajdı. Çünkü daha önce bir hazırlık ya da bir tecrübe yoktu. Burada eleştirmek istediğim bir husus var. Örneğin grubun potansiyeli fazla dikkate alınmadı. Bazı arkadaşlar hakkında orada da görüş

belirtmiştik. Böylesi uzak ve zor bir alana arkadaşları gönderirken örgütlenmesi daha ayrıntılarıyla gözden geçirilebilirdi. Yönetim boşluğu diğer arkadaşlarla doldurulmaya çalışıldı. Ama adaptasyon ve yöntem hataları çıktı. Daralmalar ve zorlanmalara yol açtı. Örneğin ... arkadaşın durumu biliniyordu. Fakat dikkat edilmedi. Arkadaş ciddi uyum sorunu yaşıyor. Ayrıca kuzey koşullarına göre değil, kişilik sorunları var, zorlayıcıdır. Yani hem pratik hem de eğitim sürecinde zorlayıcı oluyor, kendisi de zorlanıyor. 2008'de ilk pratiğimiz çok nitelikli olmasa da belli tecrübeler kazandırdı. Araziyi, düşmanı ve halkı tanımadaki engeller aşıldı. Yayladere ve Bağır olarak mevzilendik. İlk pratiğimiz olduğundan hızla öğrenmeye çalışıyorduk. Pratik yaman öğretici oluyor. Yansıra yaşanan şaha- detler daha güçlü bir katılımı öngörüyor. 2009 kampında tüm bayan arkadaşlar bir aradaydık. Riskli yanları olsa da avantajı da vardı. En azından eğitim açısından ve pratiğimizi değerlendirmek açısından olumluydu. Kapitalist modernite savunması da yeni gelmişti. Yoğunlaşmalar için güçlü bir zemindi. Tabii bu kamp sürecinde kimi zorlanmalar yaşandı. Örgütsel yetersizlikler çıktı. Bu kay- nağını ideolojik olarak bireyin kendisini yeterince donatmamasından alıyor. Kendimi de bu yetersizlikler içinde görüyorum. Daha sonra kendime ilişkin de- ğerlendirdiğimde ele alacağım.

Ayrıca 2009 baharında iki grup şeklinde yine mevzilendirme oldu Bingöl ve Bağır olarak. Bingöl bizim açımızdan en kapsamlı olarak ele alınması gereken bir bölgedir. Fakat tam değerlendirilmedi bu pratik açısından, yani pasif kalındı. 2010'da ise üç tim olarak kamplarda örgütlendik. Kısaca mevzilenmeye ilişkin bunları değerlendiriyorum. Kuzey eyaletlerinde kadın hareketi güçlü bir mev- zilendirme oturtmuştur. Şuna inanıyorum ki gerekli perspektif ve sorumluluk oluşturuldukça daha aktif olunuyor ve güçlü katılım oluyor. Savaş gerçeğinde de bunu gördük. Bunu salt eylem boyutunda belirtmiyorum. Birey şunu fark ediyor; en azından halk, Önderlik ve örgüt için kuzeyde atacağım her adımın bir ölçüsü ve ilkesi olmalıdır. Yani daha önce fark etmeksizin tüketilenlere ye- niden yoğunlaşılarak bir üretim sağlanıyor. Biz Erzurum eyaleti olarak özgün bir eylem yapmadık. Bunun özeleştirisi ayrı bir tartışma konusudur. Genel ey- lemlerde en aktif rol oynanıyor, fakat neden bir özgün eylem olmadığına birey olarak yoğunlaşıyorum. Aslında koşulları ve imkanları oluşturulmakta yetersiz kalınıyor. Yoksa potansiyel var. İleriki süreçte bunun üzerine güçlü yoğunlaşıl- ırsa yapılabileceğine inanıyorum. Ama henüz öz savunmanın olmaması, kendi ekonomimizi oluşturamama, şervan çıkaramama ciddi bir yetersizliktir. Bunun saha olarak da örgütlenmesi olabilmelidir diye düşünüyorum. Ama asıl değin- mek istediğim yaşamsal ve örgütsel boyut, özellikle de cins mücadelesi boyu- tunun iyi anlaşılmadığını düşünüyorum. Elbette bir cins sevgisi ve bilinci yetersiz de olsa var. Bana göre cins mücadelesi sadece karşı cinsi boşa çıkarma, ya da karşının her söylediğini tersine yapma değildir. Diğer anlamıyla kaba retçi tutumlar gittikçe başka tahrik ortamlarına yol açıyor. Bu daha sonra bireyin ken- disini için ya zayıflık olarak ya da yontemsizlik olarak geri dönmesine yol açıyor.

Örneğin kadın yönetimine bir yönetim olarak değil, bir YJA Star kurumu olarak değil, bir kadın olarak bakma var. Bu yaklaşım kendisiyle bireylere göre yaklaşımı getiriyor. Aynı zamanda bireylere alınan bireysel tepkiler örgütsel yollarla örgüt yöntemini kurnazca kullanarak işletiliyor. Yöneticilik çalışması kolektif yürümüyor. Bunun cins çelişkisiyle ilgisi yok. Bilindiği gibi cins mücadelesi çok kapsamlıdır. Duruştur, költürdür vs. vs. Örneğin burada bir mevzi yaratılıyor, bunun bedelleri veriliyor. Ama örgütsel kaygılar taşınılacağına bireysel kaygılar var. Varolanı da boşa çıkarmaya götürüyor. Cins mücadelesi kendi cinsini sömürmek, yıpratmak olamaz. Karşı mücadele veriyorum diye ortamı hep bulanık bırakmak da olamaz. O zaman şu kalmaz, yani ağırlık, ciddiyet ve resmiyet işlemez. Çünkü mücadele tarzı kaba, tepkili, köylü kavgaları şeklinde olur. Örgütsel tedbirlere dikkat edilmiyor, kullanılmaya ve yönlendirilmeye tarzımız açık. Bana göre nitel açıdan hem yönetim hem de yapı anlamında bir destek sunulabilir diye düşünüyorum. Belki bedel anlamında şahadete varan bir kutsallığa erişemedik. Ama üç yıldır bu mevziyi korumaya çalıştık. Bu bizim görevimiz, sonuna kadar da bağlı kalacağız. Fakat koşulları arkadaşlar biliyor. Eyalet açısından coğrafyası geniş olmasına rağmen işletmesi biraz zor. Halk potansiyeli zayıf, tam bir gerillacılık isteniliyor. Geçmişten de bilinmektedir, ta rihi güçlü bir alan. En azından her anlamda öyle.

Hem büyük önderlerin çıktığı hem de ihanetçilerin çıktığı bir eyalettir. Bu nedenle düşman özel savaşını buralardan eksik etmemektedir. Askeri anlamda coğrafyası uygun, gerillacılık yapmaya müsait, hatta işletilmeyen alanlar da var. Fakat hem şahadetler gerçeği hem de nicel zayıflık, boşlukların doldurulamaması ayrı bir kayıptır. Kullanılan bazı alanlarda da halk desteği çok zayıf, ajanlaştırma ön planda. Komplolara müsait. Halkın belirli bir kesimi lojistik anlamında altyapıyı kısıtlamak, gerillanın köylerle uğraşmasını sağlamak, köylere giriş çıkışta askeri anlamda gerillanın temas yaşamasını sağlamak, yani bu belirli kesimdir. Bu düşmanın psikolojik savaşıdır. Yani oyalamaya çalışarak daraltma ve eylemlerle uğraşacak zaman bırakmama, diğer anlamda katılım olmasın diye tüm zaafılar kullanılıyor. Örneğin Bingöl öyle, kadın çalışmaları askeri ve siyasi anlamda buralarda zayıf. Doğuya da açılım sağlanması gerektiğini düşünüyorum. Halk burada kadına hem değer veriyor, hem de güveniyor. Yine Bingöl'de yaşanan kaza sonucu en değerli yerel bir arkadaş şehit düştü. Eyalet tarafından bu ihmal edilince düşman kötü kullandı. Halk içinde tepkiye yol açtı. Başka bir şeye de değinmek gerekirse, alanda öz savunma, yani özgün yok. Genel oturtulmadığından özgüne hayalci bakıyor. Bu birçok şeyde böyle yansımaları buluyor. Sanki genel olmazsa özgün olamazmış gibi bir güvensizlik yaratılıyor. Özgün değil, genel bu yaklaşımı sergiliyor. Ertelemeci, zamana yayan ve zaman kat eden bir yaklaşımdır bu. Özgün saha anlamında örgütlenme boyutunda bir zayıflık var. İlk yıl anlamıyla yok denilecek kadar zayıftı. 2008 sonbaharında bir araya geliş olsa da yani saha komutanı gelse de diyalog, örgütlenme, perspektif yetersizdi. Yapı raporlarını okuma, değerlendirme olmadı.

En azından sonuç aktarılmadı. Saha olarak özgün bir ekonomi oluşturma, eylem yapma konularında birliktelik olabilir. Sadece cihaz üzeri hakimiyet kurulumu-
yor. Yoğunlaşmalarımı özetlemeye çalışırsam, kuzey sahasına geldiğimden bu yana gerek kişiliğimde gerekse de bakış açımda çok şey değişti. En başta hayalci ve duygusal bir havadan çıkıp gerçeğin ve doğrunun yoluna emekleye emekleye de olsa bir giriş yaptım. Şimdi partileşmenin hakikatine ulaşmak istediğim “bene” doğru yürümekteyim. Bunda hem kuzeyin amansız koşullarının verdiği zorluklar çerçevesinde tecrübe kazanmak hem de insanı yaşama bağlayan manevi değerlerin ve şahadetlerin payı var. Önderlik felsefesi zoru aşan bir felsefe olduğundan ancak zorlanarak ve zoru anlayarak bunu hissetmek mümkün. Düşmanı tanımak, düşman karşısında bireysel duruşunu ele almak, yine sistemin verdiği özelliklerle bunu analize tabi tutmak biraz şahsımda gelişti. Kapitalist modernitede ilişkilerim isim bulurken, özgürlüğün sosyolojisinde deyim yerindeyse can buldu. Önderlik de belirtiyor, bilmenin tek değeri anlamak içindir. Anladığımı uygulamaktır. Bu hakikatin yegâne yoludur. Yani bu paradigmaya bir ütopya diyemeyiz.

Denilirse özgürlükten verilen taviz anlamına gelir. İlk yılımda öğrenci gibiydim. Çünkü o kadar dayattığım kuzey yaşamını iyi öğrenmeliydim. Pratikten sonra az da olsa farkına vardım. Bir-iki eyleme katıldım. Kendimi tanımaya çalıştım. Kendime inanmalıyım ve anlamalıyım. Bana göre kendini anlamayan ve yanındakine anlam vermeyen ya cahildir, ya hain. Niyetsellik kaybettiriyor, doğallığın da belli ölçüleri var. Zorlandığım şeyler oldu. Tabii bunda karakterimin ve duygusal yanlarımın yetersizliği oldu. Kendimi çözümlemeye kaba tespitlerle başladım. Etrafa yardımcı oluyordum. Fakat kendi kendime yardım etmekte bencil kalıyordum. Bazen anlamsız zorlanmaları içime atıyordum. Bunları kısmen aştım ve şunu anladım ki güneyde genele tabi olan bir katılımı tercih etmişim. Yani eğitim veren var, sorunlarla ilgilenen var, ben sorun çıkarmıyorum, ya da bana ölçü anlamında, emek anlamında eleştiri gelmiyor, yeterlidir. Yanılığım burada başlamış. Yine dürüst, duygusal bir katılım yeter diye ele alıyordum. Ama asıl liberal duruş bu yeterlilik anlayışıyla başlangıcını bulmaktadır. Diğer anlamda genele yaklaşımım nasılsa hepimiz bir devrimciyiz, herkes kendi sorumluluğunu biliyor, burası kuzeydir yaklaşımları bende de biraz çıktı. Bunun zorlanmalarını yaşadım. Üzerinde durmaya çalışıyorum. Bunu samimi ele almaya çalışıyorum. Cins mücadelesine ihtiyaç ve yaklaşımım şimdi daha farklı. İdeolojik anlamda yetersizliğimin farkına daha yakından varıyorum.

Diğer bir nokta kişiliğimde beni zorlayan duygusal ve hassas yönlerimi aşmaya çabalıyorum. Bununla etrafıma bir zarar vermiyorum, ama kendimi zorluyorum. Yer yer kendime karşı dogmatik ve tutucu yaklaşıyorum. Gelişmemi ve sağlıklı düşünebilmemi engelliyor. Yaşama katılımımda asla kendi duruşumda bir istikrarsızlık yaşamıyorum, kendimi sorgularken yanılığlara düşüyorum. Yani çözme yerine kendini yıpratma, daraltma, bir sorun karşısında ben nasıl kuzeyde bu hatayı yaparım gibisinden hassaslaşma. Sözde tespit ettiğim yanları

ele alıyorum ve kendime kabul etmediğim yanların üstüne giderek kendime tavır alıyordum. Paylaşımında güçlü olmadığımından kendimle sınırlı kalıyordum. Yine bazı yaklaşımları bayan arkadaşlarda da görünce zorlanıyordum. Bu en çok ilk yıl beni zorladı. İkinci yıl kış kampında şahsımda çıkan bir örgütsel yetersizlik bana çok ağır gelince kendimi affedemedim. Yaptığımı doğru değil ve hedeflerime ters düşmüştüm. İçinden çıkamayınca çok duygusallaştım. Ama hiçbir gerekçeye sığınmadan bunun sorgulamasını yapma ciddiyetine ulaşmaya çalışıyorum. Bu başarmayı sadece istemekle değil, aynı zamanda çabalayarak da yapacağım. Yani zorlanmalar ne olursa olsun böyle yapmamalıydım. Savunmalar sürecinde bu yaptığım bir suçtu.

Cezasını çeksem de kendimle vicdani hesabım henüz bitmedi. Her şeyden önce kendimi emekle ifadelendirmek ve emeğin özünde yaşamın ciddiyetinin farkına, anlamına ulaşma çabasındaydım. Yine nice insanın hayallerinin ve umutlarının öncüsü olarak gelmişim. Bir de beş yıl boyunca tüm çabam kuzeye gelmekti. Bunlar kendimi karşısında sorguladığım gerçeklerdi. Gerilikteki örgütlülüğe bulaşmamaya çabalıyordum. Ama mücadele yöntemim kendine göre idi. Yani zorlayıcı yaklaşımlara karşı durmak isterken kendimi zorladım ve zorlandım. Bu nedenle gerekçeye ihtiyaç duymuyorum. Her ne kadar hayatıma mal olsa da suçluydum ve bunu çözeceğim. Hesabını verdim, vereceğim de. Eğitime zamanında ayırmadığım zamanın hayıfını yaşıyorum. Şunu samimi söyleyebilirim ki, güneyde yoğunlaşmadığım kadar kuzeyde yoğunlaşıyorum. Burada çok değerli insanlar tanıdım. Şehit düştüler. Anılarına saygılı yaşayacağım. Beni özgürlükle terbiye eden ve iradeye kavuşturan PKK, kadın olmanın onurunu ve gururunu hissettiren Önderlik ve KJB'yle YJA Star gerçekliği karşısında militan duruşumu yeniden ele alacağım. Bunlarla anlamlı ve değerli olacağıma inanıyorum. Erdemin eyleme, eylemin erdeme dönüştüğü anda doğruya ulaşacağımı biliyorum.

Bir insanın gündemi eylemini belirler. Umutlu ve ısrarlıyım. Ayrıca gerekçemiz koşullarımız da olsa, şimdiye kadar rapor (yani özgün) yazmadığım için özeleştirimi veriyorum. Bu temelde arkadaşların getireceği eleştirilere saygılı olacağımı belirtiyorum. İlk yıl gözlemciydim, pratiğim yoktu. İkinci yıl koşullar el vermedi, ama imkan yaratabilirdim. Bu raporum da aceleye geldi, hazırlamıştım, ama ıslanınca pratikte yazdım. O nedenle kapsamlı ele almadım. Telifisini yapmaya çalışacağım. Bir daha tekrar olmasın diye dikkat edeceğim. Bu temelde Önder APO'nun felsefesine uygun bir militan olma kararını ve sözünü yeniliyorum.

Devrimci Selam Ve Saygılar

Ronahi Rızgar Welat

24. 08. 2010



Adı-Soyadı: Mustafa Malçok
Şahadet Tarihi: 15 Şubat 2011 Amed

ÖNDER APO'nun Türkiye'ye getirilişinin yıldönümü olan 15 Şubat'ı protesto etmek için bedenini ateşe veren Mustafa Malçok'un Diyarbakır E Tipi Cezaevi'nde tutuklu bulunan arkadaşları, Malçok ailesine mektup gönderdi. TMK kapsamında Diyarbakır E Tipi Cezaevi'nde 2,5 ay tutuklu kaldıktan sonra tahliye olan ve tutuksuz yargılanan Malçok'un aynı cezaevinde kaldığı arkadaşları gönderdikleri mektupta, duygularını dile getirdi. Hepsi 18 yaşın altında olan 14 tutuklu çocuk tarafından gönderilen mektubun girişinde, asimilasyon ve eritme politikaları karşısında verilen mücadelelere dikkat çekilerek, bu uğurda büyük bedellerin verildiği belirtildi. "Toprağa düşen her canla büyüyen acımızda, yarınlara güvenle yürümeyi öğrendik" diyen çocuklar, "Büyük adanmayı Kawayê Hemdem'den öğrendiğimizde, henüz toprağa düşen tohumun filizlenme baharındaydık" diye kaydetti.

'Özgürlüğe bağlılığın nasıl bir adanmışlık olduğunu gösterdi'

Mektubun devamında şunlar yer alıyor: "Özgürlük meşalesini taşıyan elleri kutsal ışığında anlama kavuşturuyordu ki, milenyum başında halkımızın etrafında dolanan uğursuzluklardan soykırım devamı anlamına gelen kara gün payımıza düştü. Kara bir leke olarak yaşadığımız 12. yılın her bir günü halkımızın esareti ile aynı anlama geliyordu. Buna hiçbir onurlu Kürdün dayanması mümkün değildi. İradesinin kimlikleşmesine tahammül edemeyenlere karşı etrafında kenetlenmeye ihtiyacımız olduğunu, halkımızın yiğit evladı Mustafa hevalimiz bir kez daha bizlere öğretmiştir. Özgürlüğe bağlılığın nasıl bir adanmışlık olduğunu o genç yaşında bizlere öğreten Mustafa hevalimiz şahsında, halkımızın ve bütün sevenlerinin başı sağ olsun. Diliyoruz ve umuyoruz ki toprağa verdiğimiz Mustafa hevalimiz barış ve özgürlüğü Mezopotamya'da kalıcılaştıran ve halkımızın ihtiyaç duyduğu onurlu birliğin gerçekleşmesine vesile olur.

Sizlerin evladı bizlerin de değerli bir hevali olan Mustafa'yı bu genç yaşında ardında bıraktığı kutsallığın ışığında yaşadığınız acıyı yürekten paylaşıyoruz. Her zamankinden daha fazla, içinde bulunduğumuz cezaevi koşullarına rağmen, yanınızda olduğumuzu bilmenizi istiyoruz. Halkımız da yiğit evladını bağrına basmış ve bıraktığı mirası sahiplendiğini görmenin onuru ve gururuyla siz ailesini ve halkımızı saygıyla selamlıyoruz.

Mücadele Arkadaşları



